

Giới thiệu Ảnh Hậu

Truyện Ảnh Hậu của tác giả Tắc Mộ là thuộc thể loại hiện đại sủng. Vợ của Hoàng thượng gọi là Hoàng hậu, vậy vợ của Ảnh đế đương nhiên gọi là Ảnh hậu rồi. Những con người đơn giản nhất tạo nên những câu chuyện tình yêu lãng mạn nhất. Một câu chuyện tình yêu nhìn vô với những ánh mắt ngưỡng mộ.

Phanh sứ: nói về những người giả vờ bị hại để lừa gạt vợ vét tài sản. Ví dụ cổ tình để người khác đâm xe vào mình để lừa gạt tiền bồi thường. Sáng sớm Lâm Ngưỡng tỉnh lại, phát hiện điện thoại riêng cùng điện thoại để làm việc đều có hơn mười cuộc gọi nhỡ, lúc này mới biết mình hừ hừ thật thật đã có một người bạn gái rồi, gọi là Chương Nhiễm Nhiễm.

Mời các bạn cùng theo dõi truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Chương 1: Phanh sứ* một trận lớn.

Editor: Hy

*Phanh sứ: nói về những người giả vờ bị hại để lừa gạt vợ vét tài sản. Ví dụ cổ tình để người khác đâm xe vào mình để lừa gạt tiền bồi thường.

Sáng sớm Lâm Ngưỡng tỉnh lại, phát hiện điện thoại riêng cùng điện thoại để làm việc đều có hơn mười cuộc gọi nhỡ, lúc này mới biết mình hừ hừ thật thật đã có một người bạn gái rồi, gọi là Chương Nhiễm Nhiễm.

Lâm Ngưỡng: "... Chương cái gì?"

Bình luận ở Weibo của anh cùng tin nhắn đã sắp nổ tung, vô số cái tin tức mới được nhắc nhở, chúc phúc cũng có, hoài nghi cũng có, đau xót cũng có, thậm chí còn có trắng biến thành đen mắng anh mù đầy.

Lâm Ngưỡng bình tĩnh lại mở địa chỉ Weibo của Chương Nhiễm Nhiễm ra, lại tìm ở Baidu một chút, cuối cùng cũng biết được Chương Nhiễm Nhiễm là ai.

Cô gái này không có danh tiếng gì, coi như là nửa lưới đồ*, trước kia có chụp qua trang bìa tạp chí Hòa Bình và in quảng cáo. Hai năm qua đã ký hợp đồng với một công ty môi giới mới, chụp hai cái quảng cáo, đóng vai qua một bộ phim ba bộ kịch truyền hình, cơ bản đều là nữ ngoài năm số**, fans hâm mộ Weibo là 27 nghìn, trong đó zombie*** chiếm một số.

*Lưới đồ: chỉ người ở cuộc sống thật hoặc ảo vì một sự kiện hành động nào đó mà được cư dân mạng chú ý.

**Năm số: chỉ thiên tử, chư hầu, đại phu, kẻ sĩ, bình dân.

***zombie: lượng fans ảo.

Sau sự việc vào buổi sáng sớm, fans hâm mộ chọt tăng đến 90 vạn, bình luận mới nhất của một Weibo đã lên đến 20 nghìn cái, không giống bình luận nhiều màu nhiều sắc của anh, mà là rất thống nhất vì nhục mạ chiếm đa số.

Lâm Ngưỡng vuốt vuốt mi tâm.

Chương Nhiễm Nhiễm đứng tại thang lầu trong phòng kế bên, cầm lấy điện thoại, dưới mắt một vòng xanh đen, một bên ngáp một bên đếm fans hâm mộ mới.

9 trăm 13 nghìn 650... Lại tăng 600 người.

Không tệ, tối nay trước 11h59' fans hâm mộ phá 100 nghìn khẳng định có có vấn đề gì.

Phòng kế bên bỗng nhiên bị người kéo ra, Tiểu Tình chen lấn đi vào: "Còn chăm chăm vào đếm fans hâm mộ à? Yên tâm, khẳng định không có vấn đề đâu, trước tiên cô đi trang điểm lại đi, một lát nữa Lễ Đạo sẽ tới. Triệu Văn Băng cũng đã đến rồi."

Chương Nhiễm Nhiễm đầu cũng ngẩng lên nói: "Có Triệu Văn Băng, tôi khẳng định thi không được, không việc gì đâu."

Tiểu Tình quả thực muốn cười lớn: "Nhiễm Nhiễm, cô không thể có tí lòng cầu tiến nào sao? Khó trách chị Liễu bị cô làm cho tức già đến vài tuổi rồi."

Cái gọi là ban ngày không thể nói người, Tiểu Tình vừa dứt lời, điện thoại của Liễu Trạch liền gọi tới.

Chuong Nhiễm Nhiễm hành động trước báo cáo sau, tính kế vừa ra “Bạn gái bí mật của Ảnh đế được phát hiện”, căn bản không cảm tưởng được bây giờ Liễu Trạch bị tức đến thành cái dạng gì, cô đem điện thoại kín đáo đưa cho Tiểu Tinh: “Chị nghe đi”.

Tiểu Tinh lắc đầu như đánh trống: “Đây là điện thoại của cô”.

“Chị là trợ lý của tôi, giúp tôi nghe điện thoại là chân lý không thể thay đổi được!”. Chuong Nhiễm Nhiễm nói ngôn từ chính nghĩa.

“Cô không nghe, làm không tốt chị Liễu lập tức giết đến hiện trường đây...” Tiểu Tinh sâu kín nói.

Nói có lý.

Chuong Nhiễm Nhiễm thấy chết không sờn mà nhấn nghe điện thoại. Còn chưa kịp giải thích cái gì, giọng của Liễu Trạch ở bên kia vang lên: “Chuong Nhiễm Nhiễm! Em làm tốt lắm!”.

Tất nhiên cái này là nói dối, Chuong Nhiễm Nhiễm đáng thương nói: “Chị Liễu, em thực sự là không có biện pháp rồi...”.

“Chị biết rõ, bây giờ chị đang rất nghiêm túc khen ngợi em.” Giọng của Liễu Trạch rõ ràng mang theo một tia vui sướng: “Lại là Lâm Ngưỡng, quá tuyệt vời.”

Chuong Nhiễm Nhiễm chần chờ một lát, vẫn là có quyết định duy nhất, hoàn tất khai báo: “Là giả đấy. Lâm Ngưỡng hoàn toàn không biết em”

Liễu Trạch thể nhưng không tức giận: “Chị đương nhiên biết là giả, em đi chỗ nào mà đòi biết Lâm Ngưỡng? Huống chi Lâm Ngưỡng nổi danh là không gần nữ sắc, anh ta có thể thực ra là GAY.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “....”.

Tinh thần Liễu Trạch sáng khoái: “Chuyện tiếp theo em không cần phải để ý đến, bây giờ không phải là đang thử giọng sao? Có thể thử lên cao hết sức, không thử lên cao được cũng không có sao.”

Mặc dù lời nói là như thế, hai người đều hiểu được cô hoàn toàn không có khả năng thử lên cao.

Liễu Trạch khó có được khoan hồng độ lượng như thế, Chuong Nhiễm Nhiễm quả thực cảm thấy sợ hãi, mà Liễu Trạch đã hấp tấp cúp điện thoại.

Tiểu Tinh quan sát sắc mặt mà nói chuyện: “Như thế nào hả? Chị Liễu khen cô rồi hả?”

Chuong Nhiễm Nhiễm cầm lấy điện thoại, gật đầu, lại gật đầu.

Tiểu Tinh cũng thờ phào nhẹ nhõm: “Chị Liễu chỉ nhìn kết quả, không nhìn quá trình, dù sao thì chị ấy cũng yêu cầu cô trước ngày 8 tháng 10 fans hâm mộ hơn trăm nghìn là được rồi, bây giờ cô muốn thực hiện vượt mức hoàn thành mục tiêu, chị ấy khẳng định vui vẻ.”

“Có thể tôi đây là lãng xê”. Chuong Nhiễm Nhiễm phân tích bản thân, “Lâm Ngưỡng người ta chính là mở một buổi hòa nhạc tặng cho fans hâm mộ, ngay cả tôi là ai cũng không biết, tôi có phải là có chút quá vô si rồi đúng không?”.

Tiểu Tinh gật đầu như bấm tới: “Đúng vậy đúng vậy, cô đây đâu chỉ là lãng xê, quả thực là người giả bị đụng (phanh sứ).”(giải thích đầu chương rồi í)

Người giả bị đụng..

Cái từ này dùng thực sự quá chính xác rồi.

Hai năm trước, lúc Chuong Nhiễm Nhiễm đang chụp một cái mặt bằng quảng cáo thì bị Liễu Trạch “khai quật” được. Trong nhà mắc nợ thật sự mệt mỏi, cô phải lựa chọn “Bị chủ nợ bán cho hộp đêm” và “Chính mình đem bán cho Liễu Trạch làm nữ minh tinh”, giữa hai cái đó dứt khoát chọn lựa về sau.

Liễu Trạch giúp đỡ trả hết món nợ 2 triệu trong một lần duy nhất, mà Chuong Nhiễm Nhiễm thì ký “khế ước bán thân” kéo dài đến mười năm.

Hai năm trước giá cả còn chưa tăng vọt đến mức này, lúc đó thù lao cho diễn viên cũng không giống như bây giờ động một tí là mấy chục triệu một bộ phim. Mặc dù 2 triệu đối với Liễu Trạch mà nói không được tính là quá nhiều, có thể đề cho chị ta quyết đoán như vậy, hoàn toàn bởi vì quả thực đáng đáp Chuong Nhiễm Nhiễm đẹp vô cùng.

Ông nội Chuong Nhiễm Nhiễm là người Anh, cho nên mặc dù đáng đáp của cô tuy vẫn là người châu Á, nhưng đường nét lại khá sâu, làn da cũng rất trắng, đầu nhỏ mặt nhỏ, ngũ quan tinh tế, đáng người khá tốt, lại có đôi chân dài.

Liễu Trạch được gọi là người môi giới kim bài (huy chương vàng), liếc mắt một cái liền nhìn trúng tiềm lực của cô, cho rằng Chuong Nhiễm Nhiễm là tiêu chuẩn của mặt điện ảnh, càng là loại tiểu hoa khan hiếm trên thị trường hiện nay.

Chuong Nhiễm Nhiễm chính xác là tiền đặt cọc để đánh bài của Liễu Trạch, sau đó, Liễu Trạch phát hiện mình mất cả chì lẫn chài.

Bởi vì diễn xuất của Chương Nhiễm Nhiễm, thật sự là quá nát vụn rồi!

Nát vụn đến nỗi rõ ràng cô là xinh đẹp như vậy, nhưng ngay cả nữ số 5 cũng không thi được, Liễu Trạch lại không cam lòng để cho cô đi diễn phim thiên lôi trên mạng hoặc một bộ phim điện ảnh trên internet, chỉ có thể vận dụng mạng lưới giao tiếp của mình cho cô vào phim truyền hình bình thường hoặc phim ảnh ngồi không.

Chương Nhiễm Nhiễm không phải xuất thân từ đào tạo chính quy, cũng không có thiên phú, giờ học diễn xuất một thầy một trò sau đó đều bắt đắc dĩ vô cùng: “Cho dù là bình hoa cũng có lên có xuống đấy, cô ấy à, thật sự là một khúc gỗ”.

Từ đó về sau, danh hiệu người đẹp khúc gỗ Chương Nhiễm Nhiễm liền ở trong nội bộ công ti truyền ra.

Đối thủ không đội trời chung của Liễu Trạch là Vương Thái Cốc lúc ấy đã ký hợp đồng với một nữ sinh tên là Triệu Vân Băng, dáng dấp quả thực không đẹp mắt bằng Chương Nhiễm Nhiễm, nhưng tốt nghiệp chính quy trường điện ảnh Bắc Kinh, diễn xuất rất tốt.

Hai năm qua, Triệu Vân Băng tiến bộ không ngừng, Fans hâm mộ Weibo sớm đã vượt qua trăm vạn, đã là nữ phụ của một bộ phim truyền hình mới nhất có chế tác lớn rồi.

Liễu Trạch nhìn nghệ sĩ dưới tay của người khác, lại nhìn nhìn nghệ sĩ dưới tay của mình, thật sự là tiếc rên sất không thành thép, chỉ có thể quay lại thử nghiệm cho Chương Nhiễm Nhiễm đi ca hát, cuối cùng thầy dạy thanh nhạc nói: “Chị Liễu, nếu không chị hãy để cho Nhiễm Nhiễm trở về diễn phim đi thôi.”

Liễu Trạch thường xuyên cầm lấy mặt của Chương Nhiễm Nhiễm xem trái xem phải, lại vừa buồn bã nói: “Chị như thế nào lại mù mắt chọn đúng em đây để thua lỗ tiền vốn hả?”

Tuy Liễu Trạch độc miệng, nhưng đối với nghệ sĩ dưới tay mình luôn có chút bảo vệ, Tổng giám đốc Lưu của công ty ba bốn lượt ám chỉ Liễu Trạch có thể cho Chương Nhiễm Nhiễm đi ăn cơm uống rượu cùng nhà đầu tư, chẳng những có thể cho cô kéo tài nguyên, đối với công ty cũng có chỗ tốt, Liễu Trạch hết thầy đều nhả nhặn từ chối.

Cho đến một tuần trước, Chương Nhiễm Nhiễm tại một bộ phim thần tượng thử vai nữ số 2 đến trên N lần thất bại thảm hại mà ra về. Liễu Trạch mất thấy Chương Nhiễm Nhiễm không hề có tiến bộ mà về sau diễn xuất vô cùng tệ hại, kìm nén bức bối về công ty, vừa vặn gặp Vương Thái Cốc, Vương Thái Cốc vui sướng hơn hờ, nói cho cô biết Triệu Vân Băng vừa mới được đạo diễn lớn họ Lữ mời thử vai, nếu như cô ta có thể nắm được nhân vật kia, có thể rất không tồi rồi.

Đây là đề chết cọng rom cuối cùng của Liễu Trạch rồi, cô rốt cục sụp đổ hoàn toàn, vỗ bàn nói với Chương Nhiễm Nhiễm: “Chị cho em thời gian một tuần, em cố lên cho chị! Đồ giống như một ít tiểu thịt tươi vậy, cái gì biểu diễn không được, chỉ cần nhân khí đủ cao, có thể dễ dàng nhận quay phim! Băng không chị sẽ đưa em đi theo ngủ với sếp Vương!”

Chương Nhiễm Nhiễm ở phòng họp của công ty liếc qua sếp Vương, tai to mặt lớn dáng dấp như lợn giống vậy.

Cô có chút muốn khóc.

Liễu Trạch mỗi chữ mỗi câu u ám nói: “Chẳng lẽ ông trời ngoại trừ bề ngoài đều không cho em cái gì nữa sao?! Một tuần, chị cho em một tuần, chị muốn fans hâm mộ Weibo của em vượt qua trăm vạn, không được mua zombie, bị chị phát hiện, em sẽ chết càng thảm hơn!”

Chương Nhiễm Nhiễm hoàn toàn không thể tưởng tượng được ngoại trừ mua zombie thì còn có biện pháp nào mà một tuần lễ fans hâm mộ Weibo sẽ vượt qua trăm vạn cả. Cô đành đến hỏi Tiểu Tinh, Tiểu Tinh thuận miệng cho mấy cái đề nghị.

Một, hành động nghệ thuật thân thể con người, ví dụ như trần truồng rồi chạy.

Hai, mua zombie chất lượng cao không dễ dàng bị phát hiện.

Ba, nhìn xem ai là fans hâm mộ nhiều nhất, nghĩ biện pháp cùng đối phương liên hệ quan hệ.

Hai biện pháp trước không tốt lắm, Chương Nhiễm Nhiễm chọn cái thứ ba, mà hôm nay thế mạnh fans hâm mộ nhất đấy, dĩ nhiên là vừa bước vào điện ảnh rồi.

Lâm Ngưỡng hai mươi tuổi được xuất đạo, vừa ra đạo cũng bởi vì diện mạo anh tuấn nên bắt được một đám fans hâm mộ nữ, diễn hai ba bộ phim thần tượng, về sau liên tục chiến đấu ở chiến trường màn ảnh rộng, bởi vì diễn xuất xuất sắc, mắt chọn kịch bản luôn tốt, cho tới bây giờ vừa mới 34 35 tuổi, Tam kim trong nước cùng Anh đế nước ngoài đều cầm một cái, tất cả lớn nhỏ đều đề cử không cần nói, danh tiếng quả thực là rộng lớn vô cùng.

Bản thân Chương Nhiễm Nhiễm cũng coi như là non nửa hâm mộ Lâm Ngưỡng.

Sở dĩ nói non nửa là vì về sau Lâm Ngưỡng diễn những cái kia đa phần là điện ảnh Chương Nhiễm Nhiễm không thích xem, cô thích xem Lâm Ngưỡng lúc đầu diễn phim thần tượng cơ.

Nhân vật nam chính bên trong hoặc hào hoa phong nhã hoặc khí phách anh tuấn, đều là hình lý tưởng của Chương Nhiễm Nhiễm

Mà hôm nay cho dù Chương Nhiễm Nhiễm vào cái vòng này rồi, Lâm Ngưỡng vẫn cách cô rất xa, Chương Nhiễm Nhiễm thật sự cũng không nghĩ tới

muốn tiếp cận Lâm Ngưỡng là được.

Nhưng bây giờ tình huống nguy cấp, cô cũng chỉ có thể quyết đánh đến cùng cuộc một lần.

Sau khi Lâm Ngưỡng cảm được Ảnh đế, bày tỏ mình muốn được nghỉ ngơi một thời gian ngắn, đáp lại fans hâm mộ yêu cầu, mở một buổi hòa nhạc loại nhỏ, cái gọi là diễn mà ưu tú thì hát, hồi Lâm Ngưỡng mới xuất đạo còn là một tiểu thịt tươi cũng xảy ra mấy tờ EP*.

*EP: Extended Play: chơi mở rộng.

Chuong Nhiễm Nhiễm quyết định đi buổi hòa nhạc này.

Tuy nhiên bởi vì cung không đủ cầu, giá vé bị bọn cơ hội bán lại cao vô cùng.

Chuong Nhiễm Nhiễm dùng gần như tất cả tiền tích góp, mua vị trí chính giữa của hàng ghế thứ nhất, cô tỉ mỉ chọn lựa một bộ váy liền áo, làm trang điểm tóc, đeo một cái nhẫn giống y hệt cái nhẫn Lâm Ngưỡng từng mang.

Sau khi sắp xếp xong hết, thời điểm Lâm Ngưỡng ở bên trên buổi hòa nhạc nói chuyện hoặc ca hát, lúc fans hâm mộ hét lên, Chuong Nhiễm Nhiễm chỉ cần giống như một bạn gái chính quy là được, mỉm cười gật đầu, phong độ liền có thể nhẹ nhàng không nhanh không chậm.

Cô như vậy hoàn toàn xa lạ, đáng đáp lại rất hấp dẫn con ngươi, tự nhiên thu hút được một ít người chú ý, thực tế buổi hòa nhạc còn có phóng viên.

Cuối cùng Lâm Ngưỡng hát đến khúc cuối bài “Dễ dàng”, lúc hát đến câu “Chúng ta yêu nhau cũng không dễ dàng”, diễn xuất cực kỳ kém nên Chuong Nhiễm Nhiễm vụng trộm nhỏ một vài giọt thuốc nhỏ mắt, dường như có cảm giác chung là nước mắt chảy xuống vậy, lại dùng khăn tay lau một chút, lộ ra chiếc nhẫn trên ngón tay, vội vàng rời khỏi sân khấu.

Toàn bộ nước chảy thành sông.

Chuong Nhiễm Nhiễm thật ra thì cũng thấp thỏm không yên, bởi vì cô không có tiền mua mua tin tức độc quyền, cũng không có tiền mua giúp Tiểu Tinh một tờ vé cho chị ta đi vào hỗ trợ mình chụp hình để đăng bài lên.

Mặc dù đang thời điểm khóc lóc, cô đã thấy có người mở đèn flash chụp hình cô, nhưng cô cũng không xác định được cuối cùng có thể gây ra cái phản ứng gì.

Tuyệt đối không nghĩ tới, tựa đề ngày hôm sau chính là “Bạn gái hư hư thực thực của Lâm Ngưỡng được phát hiện, xúc động rơi lệ vội vã rời khỏi sân.”

Một tên chó săn tiếng tăm lừng lẫy trên internet lại có thể phát nguyên vẹn một cái video, còn kèm theo một bài thơ chó má nữa chứ.

*Lâm phong sơ nhiễm nhiễm, chương đài tiểu ly ly.

Lưỡng tích nữ nhi lệ, ngưỡng quân hoặc khả kỳ.*

Về sau toàn dân đăng cấp Sherlock Holmes, từ chiếc nhẫn trên tay, đến mỗi một bài post trên Weibo, mọi người tận lực tìm kiếm dấu vết hai người yêu nhau để lại.

#Bạn gái hư hư thực thực của Lâm Ngưỡng được phát hiện

và

#Chuong Nhiễm Nhiễm rút ra khỏi ngành giải trí

Hai chủ đề lớn đứng ở vị trí thứ nhất và thứ hai ở bảng chủ đề, mà các tìm kiếm càng nóng lên, hạng nhất là Lâm Ngưỡng, thứ hai là Chuong Nhiễm Nhiễm, thứ ba là Lâm Ngưỡng Chuong Nhiễm Nhiễm.

Chuong Nhiễm Nhiễm hoàn toàn không dám nhìn bình luận và tin nhắn của mình, chỉ có thể nhìn chăm chăm vào đếm fans hâm mộ không ngừng đổi mới.

Cũng may cô thực sự quá sáng suốt, mọi người muốn tìm cô ngoại trừ qua Weibo cũng chỉ có thể đi tìm đại diện của cô ở công ty mà thôi. Biết rõ điện thoại riêng của cô gần như không có ai, ngược lại wechat bên trên lại có không ít người hỏi thăm, Chuong Nhiễm Nhiễm cũng chỉ coi như không nhìn thấy.

Đây đúng là phanh sử một trận lớn nhá!

Người ta giả vờ bị đụng còn phải đi xe lăn một vòng, cô đây quả thực là ra ngoài 10m bỗng nhiên nằm vật xuống, sau đó nhân dân quần chúng nhao nhao bày tỏ nhất định là Lâm Ngưỡng đụng phải cô. Chỉ có thể nói hiện tại sức tưởng tượng của mọi người thực sự là quá phong phú rồi, nhưng dù sao cũng là cô có ý dẫn dắt...

Chuong Nhiễm Nhiễm nghĩ đến Lâm Ngưỡng, trong lòng vô cùng áy náy: “Tôi thực sự là không còn biện pháp. Nếu như tương lai có cơ hội gặp Lâm Ngưỡng, tôi nhất định thật tốt nói cho anh biết, lại chân thành nói lời xin lỗi.”

Tiểu Tinh ói ra cái máng nói: “Cô vẫn là đừng nên nói chuyện cùng anh ta, đến lúc đó lại thấy một cái tiêu đề này lần nữa.”

Chương Nhiễm Nhiễm gật đầu đồng ý: “Đúng thế. Hơn nữa tôi đoán nếu anh ta thực sự nhìn thấy tôi, chỉ muốn nói bốn chữ “chết tiệt chậm phát triển“... Ài được rồi, thời gian không chênh lệch lắm, đi ra ngoài trước thôi.”

Hôm nay điện ảnh Lữ Việt thử vai nữ số 3, Chương Nhiễm Nhiễm là bị Liễu Trạch cứng rắn nhét tới thử vai, Triệu Văn Băng là được bên Lữ Việt mời đến, cao thấp biết rõ.

Chương Nhiễm Nhiễm đối với bộ phim này hoàn toàn không ôm tí kỳ vọng nào, đem đôi mắt quảng thâm đẩy cửa phòng kế bên đi ra ngoài.

Ban ngày không thể nói sau lưng người khác, đạo lý này lại được ứng nghiệm một lần nữa rồi.

Ngày hôm qua Lâm Ngưỡng còn đứng trên sân khấu ca hát, hôm nay liền đứng trước mặt Chương Nhiễm Nhiễm, anh mặc trang phục đơn giản hàng ngày mà vẫn đẹp trai vô cùng, dù bạn vẫn ung dung mà nhìn cô: “Cô định giải thích thích với tôi như thế nào, làm sao để chân thành nói xin lỗi?”.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Chương 2: Hiểu lầm, một cuộc hiểu lầm

Editor: Hy

Chương Nhiễm Nhiễm nhớ tới một việc.

Bộ phim điện ảnh này của Lữ Việt gọi là “Hiệp khách hành”, là bộ phim của đàn ông, Lữ Việt làm một bộ phim này chính là để cho Lâm Ngưỡng lấy được thưởng “Dạ Tập”, cho nên độ mong đợi rất lớn, mặc dù tuổi tác không phù hợp, nên Lâm Ngưỡng không tham gia diễn xuất, nhưng lại là giám chế.

Như vậy , anh ta xuất hiện ở chỗ này, dường như cũng không có gì kỳ quái.

Hai chân Chương Nhiễm Nhiễm mềm nhũn, chỉ thiếu mỗi quý xuống đập đầu với Lâm Ngưỡng, Tiểu Tinh đi theo sau lưng Chương Nhiễm Nhiễm cũng trợn mắt há mồm mà đứng bước.

Lâm Ngưỡng nhẹ nhàng nhìn Tiểu Tinh một cái.

Người biết diễn xuất thường sẽ có đôi mắt đẹp và ánh mắt linh động, Lâm Ngưỡng chính là như vậy.

Thị lực của anh ta thật tốt, con ngươi trong tròng, trắng đen rõ ràng, mặc dù không nói lời nào, tất cả cảm xúc đều có thể biểu đạt xuyên thấu qua đôi mắt.

Tiểu Tinh nhìn đôi mắt lấp lánh nước này mà nuốt nước bọt một cái, nhưng lại rất nhanh cảm nhận được ám chỉ ở trong đó.

Cô ta vỗ vỗ bả vai Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Nhiễm Nhiễm, tôi đi lên lầu chờ cô”.

Nói xong chạy nhanh như một con gió.

Chương Nhiễm Nhiễm không thể tin được mà nhìn trợ lý của mình chạy như vậy, thật sâu cảm nhận được cái gì gọi là thượng bất chính, hạ tắc loạn*, cô là một nghệ sĩ chuyên gì cũng đều làm không tốt, thế cho nên trợ lý cũng giống như vậy.

*thượng bất chính hạ tắc loạn: ở trên không ngay thẳng thì ở dưới tất sẽ loạn.

Chương Nhiễm Nhiễm một lần nữa cứng ngắc mà nhìn về phía Lâm Ngưỡng.

Chương Nhiễm Nhiễm gần đây hiểu được bản thân khi đứng gần với phần lớn mình tính, có thể so với trên màn ảnh đẹp trai hơn, nhưng cô không ngờ tới bản thân Lâm Ngưỡng so với trong màn ảnh còn đẹp trai hơn nhiều như vậy. Anh so với cô cao gần một cái đầu, dáng người thon dài, bảo đường thỏa đáng, thoạt nhìn cùng những tiểu thị tuổi 20 tuổi không khác nhau lắm, khí chất lại càng thêm trầm ổn.

Lâm Ngưỡng không có thúc giục cô, chỉ là nhìn cô, vẻ mặt lạnh nhạt, dường như không phải muốn tới khởi bình vấn tội.

Chương Nhiễm Nhiễm yên lặng nhìn anh ba giây, chợt cúi đầu 90 độ một cái thật mạnh: “Thực xin lỗi, thực sự rất xin lỗi!”

Lâm Ngưỡng không lên tiếng, Chương Nhiễm Nhiễm không xác định được ý tứ của anh, cũng không dám ngẩng đầu lên, đầu cũng sắp xung huyết mới nghe thấy anh ta chậm rì rì nói: “Cô đang đợi tôi nói bình thân sao?”

Chuong Nhiễm Nhiễm đứng dậy, mặt đỏ lên: “Thực xin lỗi, thật sự rất xin lỗi, tôi...”

“Thật ra cô chưa làm bất cứ cái gì”. Lâm Ngưỡng bỗng nhiên nói: “Với tư cách là một fans hâm mộ của tôi, mua cùng một chiếc nhẫn với tôi, đến buổi hòa nhạc của tôi, nghe nhạc rồi lại rất hợp lý nhưng...”

Cho tới bây giờ không muốn nguy hiểm cho hành vi của mình, Chuong Nhiễm Nhiễm sợ ngây người: “À? Ách... Giống như...”

Thật giống như rất có đạo lý!

Chuong Nhiễm Nhiễm chần chừ nhìn Lâm Ngưỡng, cảm thấy dung lượng não của mình có chút không đủ dùng, đây là Lâm Ngưỡng đang giúp mình chối bỏ trách nhiệm sao?

Sau đó cô nghe thấy Lâm Ngưỡng có chút tiếc nuối nói: “Đáng tiếc, cô lại có ý đồ bất chính”.

Quả thực Chuong Nhiễm Nhiễm có ý đồ bất chính lại đỏ mặt, cô hít sâu một hơi: “Đúng vậy. Tôi xác thực là có ý đồ bất chính. Chiếc nhẫn là tôi có ý chọn cùng kiểu, khóc cũng là cố ý đấy, muốn cho mọi người hiểu nhầm. Nếu như hôm nay fans hâm mộ Weibo của tôi không tăng lên trăm vạn, có lẽ phải đi làm việc mà chính mình không muốn làm, cho nên chỉ có thể dính líu lấy anh. Tôi biết rõ kéo anh xuống nước rất vô sỉ, chờ một lát fans hâm mộ Weibo của tôi hơn trăm vạn, tôi liền post lên Weibo làm sáng tỏ mọi việc. Lâm tiên sinh, anh muốn công khai trách cứ tôi thế nào cũng đều được, tôi cũng sẽ tuyệt đối không vì bản thân mà cãi lại, tất cả hậu quả đều do tôi gánh chịu hết.”

Chuong Nhiễm Nhiễm một hơi nói một đoạn lớn, Lâm Ngưỡng yên tĩnh mà nghe xong: “Thứ sáu tuần này cô có thông báo không?”

Chuong Nhiễm Nhiễm hoàn toàn mờ mịt: “Không có”.

“Rất tốt.” Lâm Ngưỡng gật đầu, lại nhìn đồng hồ: “Cô là tới thử vai Mị Nương à, Lữ Việt đã đến rồi.”

Mị Nương chính là tên của vai nữ số 3.

Chuong Nhiễm Nhiễm thật thà gật đầu một cái, mặc dù chưa hiểu tình trạng, nhưng vẫn là đi theo sau lưng Lâm Ngưỡng lên cầu thang, sau một lúc lâu, cô chợt dừng bước: “Lâm tiên sinh, anh đi trước đi, chúng ta nếu cùng xuất hiện, người khác sẽ hiểu lầm.”

Lâm Ngưỡng quay đầu lại nhìn cô: “Vừa vặn cùng đến cũng không tính là kỳ lạ, vậy sẽ không để cho mọi người hiểu lầm.”

Trước mắt cái tình huống này rất không bình thường, tên đầu sỏ gây nên là Chuong Nhiễm Nhiễm không phản bác được gì.

Lâm Ngưỡng hơi nghiêng người: “Cô đi trước đi. Thời gian không còn nhiều.”

Chuong Nhiễm Nhiễm đỏ mặt nói tiếng cảm ơn, vội vàng chạy lên, bởi vì thực sự quá bối rối, còn bị vấp cầu thang một cái nhẹ, nếu như không phải cô nắm chặt lan can, chỉ sợ ở trước mặt Lâm Ngưỡng ngã một cái.

Địa điểm phòng vẫn là phòng họp ở tầng này, bên cạnh còn có một gian phòng để cho diễn viên có thể nghỉ ngơi.

Hiện tại buổi phỏng vấn còn chưa chính thức bắt đầu, ngoại trừ đạo diễn và phó đạo diễn, những người quan trọng đều ở trong phòng, buổi sáng vào thời gian này đều là đến thử vai Mị Nương, về sau tuyển chọn sơ bộ một lần nữa, tăng thêm Chuong Nhiễm Nhiễm, còn có bốn nữ diễn viên.

Chuong Nhiễm Nhiễm một mình tiến vào phòng, lập tức cảm nhận được tầm mắt của ba người khác.

Trong đó ánh mắt của Triệu Văn Băng là nóng nhất.

Cũng may Triệu Văn Băng rất nhanh dịch chuyển ánh mắt, giống như không để ý cúi đầu nhìn chăm chăm vào kịch bản thử vai, trợ lý Tiểu Nhu của cô ta cũng cúi đầu xuống, tiếp tục giúp cô ta chải tóc.

Ngoài ra hai nữ diễn viên kia có một người tên là Bạch Thanh, trước kia cùng Chuong Nhiễm Nhiễm đóng một quảng cáo về nước tương, cũng tính là có quen biết, Bạch Thanh nhìn thấy cô, hào hứng bùng bùng đi sát tới: “Nhiễm Nhiễm, cô bây giờ là đại hồng nhân rồi! Sức nóng tìm kiếm đến bây giờ còn chưa có xuống đây này.”

Chuong Nhiễm Nhiễm có chút xấu hổ cười cười: “Hiểu lầm, một cuộc hiểu lầm”

Cô chỉ muốn qua loa lấy lệ mà thôi, không biết làm sao tiếp nhận phỏng vấn, cô hoàn toàn không hiểu cái gì gọi là chân chính qua loa mà chống đỡ.

Bạch Thanh quả nhiên càng dừng cảm: “Hiểu lầm? Cho nên cô cùng thầy Lâm.. Không phải là một đôi?”

Chuong Nhiễm Nhiễm đối với loại tra hỏi này hết sức bẽ tắc, cũng may Tiểu Tinh rút cuộc cũng cảm phần đến trước giải vây: “Xin lỗi, Bạch tiểu thư, Nhiễm Nhiễm muốn trang điểm lại một chút.”

Bạch Thanh lui ra một chút, nhưng như cũ không đạt được không buông tha: “Nhiễm Nhiễm, cuối cùng cô và thầy Lâm xảy ra chuyện gì à?”

Bên trong phòng những nữ minh tinh khác cùng trợ lý hiển nhiên cũng rất quan tâm câu trả lời của cô.

Chuong Nhiễm Nhiễm ăn nói vụng về trả lời: “Tóm lại, là một cuộc hiểu lầm”.

Bạch Thanh đã hiểu, cười tủm tỉm mà quay trở lại: “Cũng đúng vậy, chưa nghe nói qua cô biết thầy Lâm bao giờ.”

Lúc này tiếng gõ cửa vang lên ba cái, Tiểu Nhu nói: “Chắc là bắt đầu thử vai rồi.”

Cô ta đi ra mở cửa, nhưng lại nhìn thấy đối tượng mà mọi người vừa bàn tán đến đang đứng ở ngoài cửa.

Các cô đương nhiên đều hiểu được Lâm Ngưỡng là giám chế, nhưng không ngờ đến Lâm Ngưỡng sẽ đến xem thử vai, lại còn tự mình đến gõ cửa nữa chứ.

Lâm Ngưỡng nhân nhả mà quét mắt một vòng quanh phòng, cuối cùng ánh mắt rơi vào trên người Chuong Nhiễm Nhiễm, bước một sải chân dài, đi đến bên người cô, bàn tay mở ra, bên trong là một cái hoa tai.

Chuong Nhiễm Nhiễm nhìn chăm bàn tay cùng ngón tay thon dài trắng nõn của anh, trong nhất thời có chút say mê.

“Hoa tai của cô vừa mới rơi mất.” Lâm Ngưỡng thấy cô không nhúc nhích, mở miệng nhắc nhở.

Chuong Nhiễm Nhiễm rốt cục cũng ý thức được cái này là hoa tai của mình, cô đưa tay sờ một cái, phát hiện tai trái chẳng biết từ lúc nào đã trống trơn, đành phải cầm lấy cái hoa tai, lại đứng lên: “Cảm, cảm ơn...”

“Thử vai cố gắng lên”.

Lâm Ngưỡng để lại những lời này liền đi, còn vô cùng quý ông mà nhẹ nhàng cài cửa lại.

Một phòng im lặng.

Cuối cùng vẫn là Bạch Thanh đánh vỡ không khí yên tĩnh quý dị này: “Nhiễm Nhiễm, cô làm người không thật thà chút nào, sao lại nói dối với chúng tôi như thế...”

Đến cũng đã đến rồi, hiển nhiên Lâm Ngưỡng cũng phải chịu trách nhiệm tham gia lựa chọn.

Nhân vật Mị Nương này tuy trên danh nghĩa là vai nữ số 3, nhưng bởi vì “Hiệp khách hành” là một bộ phim của đàn ông, cho nên đến phiên của vai nữ số 3, đất diễn cũng không nhiều lắm.

Nội dung chính của “Hiệp khách hành” là năm đó đệ nhất hiệp khách tuổi tác đã cao ở ẩn nhiều năm về sau, bỗng nhiên gặp biến cố, bất đắc dĩ phải tái nhập giang hồ, đao kiếm của người già nhưng câu chuyện không già, đại khái xem như mỗi ngày trung niên phiên bản cổ đại.

Nam chính Bành Phóng đã định là 50 tuổi do ngôi sao kỳ cựu Thiên Vương Hà đảm nhận. Vai nam số 2 là Vũ Văn gần đây nhảy lên độ 18 tiểu thị tươi, Vũ Văn Vi cướp lấy Thiên Thương thần công, truy tìm manh mối đã tìm được nơi đại hiệp Bành Phóng thoái ẩn nhiều năm, cuối cùng thuyết phục được ông ta, trở thành đệ tử thân cận của ông ta.

Mà Mị Nương này nghe tên liền hiểu được “Mị” là nữ nhân, cô ta là nữ đồ đệ phân diện của vai nam thứ 3, nghe theo mệnh lệnh đi quyến rũ Vũ Văn, cuối cùng lại thích hắn, cũng vì hắn mà chết trong tay sư phụ của chính mình.

Thử vai hai lượt, một lần là Mị Nương lần đầu gặp Vũ Văn, ý đồ quyến rũ đối phương, lần thứ hai là cuối cùng Mị Nương đã chết bỏ lại di ngôn.

Hai lần thử vai kia đối với Chuong Nhiễm Nhiễm mà nói, độ khó vô cùng vô cùng khó.

Mặc dù cô ghi nhớ lời thoại, cốt truyện và tiền đề cũng nhớ rất rõ ràng, nhưng diễn qua mấy lần với cái gương, chính cô cũng cảm thấy xấu hổ.

Lữ Việt lúc trước đáp ứng để cho thêm Chuong Nhiễm Nhiễm vào, cũng là nhìn thấy dáng dấp Chuong Nhiễm Nhiễm rất đẹp, cùng với nhân vật dự tính này vô cùng phù hợp.

Triệu Vân Băng diễn xuất không tệ, nhưng tướng mạo hơi có khiếm khuyết, mặc dù thanh tú nhưng nói yêu nữ làm điên đảo chúng sinh lại có chút miễn cưỡng.

Bạch Thanh dáng dấp không tệ, diễn xuất khá, nhưng lại có chút bụ bẫm.

Còn có một Triệu Di Nhiên, dáng dấp gần với Chuong Nhiễm Nhiễm, diễn xuất cũng không tệ, đáng tiếc lại là nhân vật mới tinh khiết, hầu như không có fans hâm mộ trụ cột, hơn nữa hơi thiếu kinh nghiệm.

Nói tóm lại, Chuong Nhiễm Nhiễm cùng Liễu Trạch đều rất hiểu, cái nhân vật Mị Nương này, cô ngoại trừ mặt cùng dáng người bên ngoài thì hầu như không còn ưu thế nào khác.

Ách, nghiêm túc mà nhìn, đối với cô mà nói, tất cả nhân vật đều là như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Chương 3: Tôi sẽ thừa nhận đang cùng cô làm quen

Lần đầu tiên quyến rũ Vũ Văn có lời thoại là Mị Nương giả bộ làm bà chủ quán trọ, đêm khuya âm thầm vào phòng của Vũ Văn.

*Mị Nương đẩy cửa vào.

Vũ Văn: Bà chủ? Đêm khuya đến phòng của ta, không biết là có chuyện gì?

Mị Nương: Trong phòng thiếu hiệp vẫn thấp đèn, ta cho rằng thiếu hiệp hiện tại đang chờ người nào đó.

Vũ Văn: Ta là muốn đi ngủ.

Mị Nương: Phương Bắc gió lạnh, nghe giọng thiếu hiệp chắc là người phương Nam, cũng không biết là có lạnh hay không..

Mị Nương tiến lên, bàn tay dán lên lồng ngực của Vũ Văn, từ trên xuống dưới.

Vũ Văn một phát bắt được tay của Mị Nương

Vũ Văn: Bà chủ quá lo lắng, ta là người tập võ, không sợ lạnh.

Mị Nương (dán càng chặt): Thế nhưng mà... Ta cũng là người phương Nam, ta sợ lạnh mà.

Mị Nương nắm ở hai vai của Vũ Văn, đưa hân tới bên giường đẩy một cái.*

Mặc dù cuối vở kịch cửa sổ phòng bị phá, có người vào giống như là đuổi giết nữ số 2, đã cắt đứt kế hoạch của Vũ Mị Nương, nhưng cảnh ngán còn ở bên trong, Mị Nương khoe khoang phong tình, Vũ Văn muốn cự tuyệt lại ra về mời chào, lại rất khảo nghiệm diễn xuất.

Chương Nhiễm Nhiễm chăm chú phân tích qua, Mị Nương lúc này ưu tư, ngoài mặt là đang quyến rũ Vũ Văn, nhưng trên thực tế đối với người còn trẻ mà nổi danh thiên hạ như Vũ Văn cũng có chỗ kiêng kỵ, thấy hân không vì sắc đẹp mà thay đổi tìm lại có chút rộn ràng lên, lại chỉ có thể đè nén lòng rung động.

Mặc dù lý luận chính xác, Chương Nhiễm Nhiễm lại rất khó biểu hiện ra ngoài.

Chương Nhiễm Nhiễm là người cuối cùng được gọi lên thử vai, cô đợi lâu đến nỗi gần ngủ rồi.

Trong phòng họp đã ngồi bốn người, đạo diễn Lữ Việt, phó đạo diễn Lưu Táp, Lâm Ngưỡng, còn có một người phụ nữ, xem ra tuổi tác không nhỏ.

Trông thấy Chương Nhiễm Nhiễm, ba người kia mặt khác không khỏi phải nhìn về phía Lâm Ngưỡng.

Cũng không phải là người buồn đưa lê gì, có thể Lâm Ngưỡng có bạn gái thực sự là một tin tức lớn, thực tế người bạn gái này, bọn họ thân là đồng nghiệp hoặc là bạn bè, cũng chưa từng nghe nói qua.

Lâm Ngưỡng ngược lại vô cùng bình tĩnh: “Không tự giới thiệu?”

Chương Nhiễm Nhiễm cũng không hiểu được tại sao mình lại đỏ mặt, cô không dám nhìn Lâm Ngưỡng, chỉ có thể cúi thấp đầu nói: “Chào các thầy, em là Chương Nhiễm Nhiễm, tới tham gia thử vai Mị Nương, hi vọng diễn xuất của em có thể đánh động các thầy.”

Mắt Lữ Việt nhìn tư liệu của cô, lại nhìn về phía Lưu Táp: Đây là Liễu Trạch nhét vào?

Lưu Táp gật đầu.

Lữ Việt nói: “Ừ, em xem qua kịch bản rồi chứ? Không có vấn đề gì thì trực tiếp diễn đi, cái ghế bên cạnh kia có thể đem làm Vũ Văn, đương nhiên, em hướng về phía không khí diễn cũng được.”

Chương Nhiễm Nhiễm gật gật đầu, cố gắng làm cho bản thân chuyên chú vào nhân vật, cô đưa tay, làm động tác đẩy cửa, làm bộ đi vào phòng, nhìn Vũ Văn.

Lữ Việt: “Cắt”

Ngay cả lời thoại còn chưa nói nữa mà, Chương Nhiễm Nhiễm khó hiểu nhìn Lữ Việt.

Lữ Việt trầm ngâm một lát, mắt nhìn cái mặt không biểu tình của Lâm Ngưỡng, vẫn quyết định khách khí một chút: “Chương Nhiễm Nhiễm, em bây giờ là muốn đi quyền rũ Vũ Văn, không phải đi chịu chết, cho dù nội tâm lúc ấy của Mị Nương có chút khản trương, cũng không nên mặt đầy kiên quyết thế kia, em có phỏng đoán một chút không vậy?”

Phần lớn các vị đạo diễn bên trong Lữ Việt tính khí tốt vô cùng, dù là như thế cũng rất muốn cho Chương Nhiễm Nhiễm trực tiếp đi ra ngoài, có thể nhìn ra là cho Lâm Ngưỡng chút mặt mũi..

“Được“. Chương Nhiễm Nhiễm gạt đầu, thay đổi một biểu cảm quyền rũ, lắc eo đẩy cửa ra.

Lữ Việt há to miệng, rột cuộc là không lên tiếng.

Chương Nhiễm Nhiễm nhìn chăm chăm vào không khí, cười nói: “Trong phòng thiếu hiệp vẫn chưa tắt đèn, ta cho rằng thiếu hiệp hiện tại là đang chờ người nào đó.”

Sau khi nói xong khoe miệng giữ lại nụ cười, vẫn không nhúc nhích, giống như đang đợi “Vũ Văn” ở phía đối diện không tồn tại nói xong lời thoại, đón lấy nói tiếp: “Phương Bắc gió lạnh, nghe giọng nói thiếu hiệp chắc là người phương Nam, cũng không biết là có lạnh hay không.”

Cô đưa tay, tại không khí mà chậm chạp lướt qua từ trên xuống dưới.

Lâm Ngưỡng gõ bàn một cái: “Chương Nhiễm Nhiễm“.

Chương Nhiễm Nhiễm trong lòng run sợ nhìn Lâm Ngưỡng.

Lâm Ngưỡng có chút cau mày: “Đọc lời thoại giống như đọc bản thảo radio vậy“.

Chương Nhiễm Nhiễm cúi đầu xấu hổ.

Lâm Ngưỡng: “Lúc đưa tay, ánh mắt cô thậm chí không có tập trung. Không giống như đang sờ Vũ Văn, như là người mù lòa dò đường“.

Chương Nhiễm Nhiễm mặt lại đỏ.

Bọn người Lữ Việt có chút muốn cười, lại cảm thấy rất thú vị, lời nói của Lâm Ngưỡng không tính là quá nhiều, thoát nhìn cũng rất ôn nhu, chỉ có người quen mới hiểu được anh ta nói chuyện không khách khách tí nào.

Không nghĩ tới đối với cô bạn gái nhỏ này cũng giống như vậy.

Lữ Việt đoán chừng Lâm Ngưỡng muốn cho cô ấy đi ra ngoài rồi, Lâm Ngưỡng lại mở kịch bản nói: “Cô có phải không điều chỉnh tốt trạng thái hay không? Đổi một phần đoạn khác thử xem”

Lữ Việt: “...”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Thật ra Chương Nhiễm Nhiễm cũng cho là mình có thể đi ra rồi, không nghĩ tới Lâm Ngưỡng không ý bỏ qua cho cô, phân cảnh khác là Mị Nương đi ra, độ khó càng lớn hơn.

Mị Nương sau khi bị sự phụ làm trọng thương, Vũ Văn mang theo nữ số 2 Bạch Mạt chạy đến, sự phụ chạy trốn, Mị Nương chết ở trong ngực Vũ Văn, còn phải cười trong nước mắt chúc phúc hân và Bạch Mạt sớm sinh quý tử.

Cười trong nước mắt...

Chương Nhiễm Nhiễm một cái đầu cái lớn, kiên trì nói: “Được“.

Cô ngồi ở trên mặt ghế, mô phỏng cảnh đang nằm ở trong ngực Vũ Văn, Lâm Ngưỡng đứng lên: “Tôi diễn cùng cô“.

Chương Nhiễm Nhiễm: “Hả?!“.

Lữ Việt buồn cười không thôi: “Lâm Ngưỡng, cậu như vậy đối với thí sinh phỏng vấn khác không công bằng”

Lâm Ngưỡng mặt không đổi sắc đi đến bên cạnh Chương Nhiễm Nhiễm: “Ngành giải trí không có công bằng“.

Anh nói công khai như thế, Lữ Việt cũng không thực sự có ý truy cứu, cười dịu dàng nhìn Lâm Ngưỡng đem Chương Nhiễm Nhiễm kéo lên.

Lâm Ngưỡng một tay nắm bả vai Chương Nhiễm Nhiễm, tay kia giống như đặt ở eo của cô, trên thực tế thì không có chạm phải.

Thân hình Lâm Ngưỡng cao lớn, gần như đem toàn bộ Chương Nhiễm Nhiễm khóa lại, Chương Nhiễm Nhiễm mặt đỏ như máu, cảm thấy mình thật đúng là biến thành một khúc gỗ, ở trên mặt nước nặng nề nổi nổi, động cũng không dám động.

“Thời điểm này Mị Nương sắp chết, cô xác định nàng ta còn có thể đứng thẳng tắp như vậy?” Lâm Ngưỡng hơi khẽ rũ đầu xuống, thấp giọng nói.

Chương Nhiễm Nhiễm cắn cắn môi dưới, một bộ biểu tình liều chết ngã xuống người Lâm Ngưỡng, đầu tựa vào bên trên lồng ngực rộng rãi của anh.

Tháng 10, thành phố B có chút lạnh rồi, nhưng Lâm Ngưỡng mặc không nhiều lắm, cho nên cô có thể nghe thấy tiếng tim đập của Lâm Ngưỡng.

Không nhanh không chậm, vô cùng trầm ổn, hoàn mỹ giải thích cho cái gì gọi là ngồi trong lòng mà vẫn không loạn.

Ngược lại tim của Chương Nhiễm Nhiễm muốn nhảy ra khỏi cổ họng rồi.

Lâm Ngưỡng cúi đầu nhìn mặt của Chương Nhiễm Nhiễm hoàn toàn vùi vào lồng ngực của mình, cô nghe thấy được trên đầu mình truyền đến mùi thơm ngát nhân nhật: “Chương Nhiễm Nhiễm, đọc lời thoại mà dấu điểm mặt, cái này xác thực là che dấu diễn xuất không tốt, khó coi là biện pháp được.”

Chương Nhiễm Nhiễm lúc này mới ý thức được chính mình có nhiều ngu xuẩn, chột ngắc mặt lên nhìn về phía Lâm Ngưỡng.

Cô ngửa đầu, Lâm Ngưỡng cúi đầu, khoảng cách của hai người thực sự là gần vượt quá mức tưởng tượng, Chương Nhiễm Nhiễm gần như là theo bản năng, giống như là trốn tránh cái gì vậy, bắt đầu đọc lời thoại: “Vũ Văn, chàng đã đến rồi.”

Lâm Ngưỡng: “...”

Chương Nhiễm Nhiễm hoàn toàn mặc kệ anh, dịch chuyển ánh mắt nhìn về phía bên cạnh: “Bạch Liên Hoa... Người cái đồ quỷ sứ đáng ghét này cũng tới à. Cũng vậy, các người chỉ là sợ thành thân à nha.”

Lâm Ngưỡng rớt cuộc mở miệng: “Mị Nương, người đừng nói chuyện, ta mang người đến Hồi Xuân Thủy các, hoặc Hứa sư phụ cũng có thể cứu người.”

Lời thoại không dài, cũng không có cảm xúc gì là tê tâm liệt phế, nhưng Chương Nhiễm Nhiễm từ trong ngữ điệu và ánh mắt của Lâm Ngưỡng, hoàn toàn cảm nhận được tâm tình của Vũ Văn thời điểm này.

Cô cũng không xem qua hết kịch bản, không hiểu được giữa Vũ Văn và Mị Nương phát sinh cái gì, nhưng chỉ một câu nói kia, ở trên mặt của Lâm Ngưỡng cô thấy được Vũ Văn đối với Mị Nương có tình cảm nhân nhật, không thô, còn có một tia áy náy.

So với Mị Nương cuối cùng vì Vũ Văn phản bội sư môn mà chết, tình cảm của Vũ Văn đối với yêu nữ Mị Nương này gần như nhật không đáng nhắc tới, ý trung nhân của hắn hiển nhiên là nữ số 2 Bạch Mạt, nhưng mà Vũ Văn đối với Mị Nương phải chăng là có chút động tâm, vấn đề này tại thời điểm này gần như đã có đáp án.

Bị Lâm Ngưỡng lay cảm xúc, Chương Nhiễm Nhiễm lộ ra một cái dáng thuộc về Mị Nương tươi cười nói: “Ta cũng có thể cho chàng khổ sở sao? Thật tốt... Sư phụ ta dùng Tuyệt Tình chưởng, không ai có thể chữa, tự ta hiểu được. Đừng lãng phí thời gian nữa..., để cho ta nhìn chàng nhiều một chút, chàng cũng nhìn ta nhiều một chút, về sau chúng ta đều không nhìn thấy được nữa rồi...”

Lời thoại đọc đến đây, Mị Nương có lẽ bắt đầu rơi lệ, sau đó Vũ Văn cũng rơi lệ, Chương Nhiễm Nhiễm lại đưa tay lau nhẹ nước mắt của hắn, chúc hắn và Bạch Mạt sớm sinh quý tử, tiếp đó đón lấy cái chết.

Lâm Ngưỡng vành mắt đỏ lên, nội tâm Chương Nhiễm Nhiễm sợ hãi tán phục, chính mình lại bị kẹt rồi.

Cô khóc không được.

Mặc dù khen ngợi biểu cảm của Lâm Ngưỡng vô cùng phong phú cuốn hút, mình trước nay chưa có nhập tâm vào, nhưng nước mắt thật sự là không ra được.

Lâm Ngưỡng cũng đã nhìn ra, anh gần như thu lại cảm xúc trong vòng một giây, buông Chương Nhiễm Nhiễm ra: “Ánh mắt của cô không có đồ”.

Lữ Việt bên cạnh cũng than thở, hắn xem Chương Nhiễm Nhiễm đọc lời thoại phía trước có bài bản hẳn hoi, còn tưởng rằng cảm xúc của cô rớt cuộc cũng đã tới.

Chương Nhiễm Nhiễm hận không thể dùng đầu đập xuống đất: “Thực xin lỗi”.

Lâm Ngưỡng nhìn chăm chăm vào cô, tiến sát vào một chút, thấp giọng nói: “Tôi nhìn bên trái cái video bị bao vây kia, cô lúc ấy nước mắt rơi rất không tới, quả nhiên là thuốc nhỏ mắt?”

Bên trái video bị bao vây chung quanh đen kịt, biểu cảm của Chương Nhiễm Nhiễm không cách nào hiện ra nguyên vẹn được, hai giọt nước mắt kia thật ra khiến cho Lâm Ngưỡng khắc sâu ấn tượng.

Thực ra anh chứng kiến diễn xuất về sau của đoạn thứ nhất Chương Nhiễm Nhiễm diễn vô cùng thảm hại, liền mơ hồ đoán được Chương Nhiễm Nhiễm làm như thế nào mà khóc lên được, có thể nghĩ có người diễn xuất thì tệ nhưng rất giỏi khóc, có lẽ Chương Nhiễm Nhiễm này có thiên phú.

Rất đáng tiếc, hiển nhiên không có.

Lại muốn để mình cùng Lâm Ngưỡng thảo luận về vấn đề làm sao diễn trò ở buổi hòa nhạc...

Chương Nhiễm Nhiễm thực sự có chút muốn khóc rồi, cô gật đầu: “Ừ”.

Khó trách chạy đẹp mắt như vậy, thủ hạ vẫn còn dưới tay Liễu Trạch, lại trong suốt đến mức này.

Nghĩ đến không giỏi diễn trò lừa người như vậy, muốn tại buổi hòa nhạc của mình đi lên không thể NG* chân nhân thanh tú, cô cũng đứng là đập nôi dim thuyền (quyết đánh đến cùng) rồi.

*NG: no good: cảnh lỗi, cảnh không đạt.

Lâm Ngưỡng không hiểu sao có chút muốn cười: “Được rồi, cô có thể trở về rồi”.

Chương Nhiễm Nhiễm rốt cục cũng có loại cảm giác được giải thoát, cô vội vàng chào Lâm Ngưỡng cùng bọn Lữ Việt: “Cảm ơn các thầy đã chỉ dạy, hẹn gặp lại”.

Quay người gần như muốn đoạt cửa mà chạy trốn, lại không trốn thành công.

Lâm Ngưỡng giữ lại quần áo của cô, quay người đối với Lữ Việt nói: “Tôi đi trước”.

Lữ Việt bộ dạng minh bạch: “Đi đi, mấy ngày hôm nay việc về cậu cũng không thiếu”.

Chương Nhiễm Nhiễm còn không có hiểu rõ tình huống, đã bị Lâm Ngưỡng mang theo đi ra ngoài.

Tiểu Tiêu ở cửa ra vào đợi một hồi lâu, trông thấy Chương Nhiễm Nhiễm cùng Lâm Ngưỡng ở một chỗ đi ra, trong lúc nhất thời không biết làm thế nào cho phải, thực tế Lâm Ngưỡng còn nhìn về phía cô ta: “Xe bảo mẫu* của mấy cô ở bãi đỗ xe dưới lầu?”

*Xe bảo mẫu: là xe có 7 chỗ ngồi trở lên, đặc biệt dùng cho các minh tinh hóa trang, thay quần áo,...

Tiểu Tình ngờ ngạc: “Nhiễm Nhiễm không có xe bảo mẫu, bình thường là gọi xe taxi”.

“Cũng đúng”. Lâm Ngưỡng gật đầu, “Cô cùng Chương Nhiễm Nhiễm sống cùng chỗ sao?”

Chương Nhiễm Nhiễm là một nhân vật thực sự không thể nhỏ hơn, với lại thường xuyên không có thông báo gì, cơ bản không cần trợ lý riêng, Tiểu Tình lắc đầu: “Tôi ở nhà của mình”.

Lâm Ngưỡng nói: “Ừ, cô cứ gọi xe taxi về trước đi, không cần để ý đến Chương Nhiễm Nhiễm, tôi đưa cô ấy về”.

Chương Nhiễm Nhiễm giật mình, đầu lắc như trống bỏi: “Không cần làm anh đâu! Tôi tự gọi xe taxi về là được rồi.”

Tiểu Tình đứng ở bên ngoài thang máy, bỗng nhiên nói: “Cái đó, tôi thật giống như rơi cái gì trong phòng nghỉ rồi, hai người cứ đi trước đi, Lâm tiên sinh, Nhiễm Nhiễm làm phiền anh rồi.”

Nói xong, chạy.

Lại một lần nữa, chạy.

Cửa thang máy chậm rãi khép lại, Chương Nhiễm Nhiễm cảm giác mình thực sự hít thở không thông.

Lâm Ngưỡng thu hết vẻ mặt của cô vào mắt: “Cô làm gì mà sợ hãi như vậy? Sợ tôi lôi kéo cô đi lãng xê sao?”

Chương Nhiễm Nhiễm khóc không ra nước mắt: “Tôi, tôi...”.

Đó căn bản là châm chọc cô, muốn cô trả lời thế nào hả!

Lâm Ngưỡng nói: “Hai tháng sau, tôi đã 34 rồi”.

Chương Nhiễm Nhiễm: “...À?”

Lâm Ngưỡng: “Nói như vậy, ở cái tuổi này diễn viên nam có lẽ đã kết hôn rồi, tôi thiếu phải có qua bạn gái tin đồn mấy lần rồi”.

“Ừ, đúng”.

Lâm Ngưỡng: “Lần cuối cùng tôi có tin đồn giật gân như vậy, hình như đã là chuyện của mười năm trước rồi”.

Chương Nhiễm Nhiễm chần chừ nhìn Lâm Ngưỡng: “Đúng, đúng vậy! Bởi vì thầy Lâm anh giữ mình trong sạch!”

Bất kể như thế nào, trước hết nịnh hót vẫn là tốt nhất.

Lâm Ngưỡng lại lắc đầu: “Như vậy sẽ có những tin đồn kỳ quái khác.”

Tin đồn kỳ quái?

Chương Nhiễm Nhiễm bỗng nhiên nghĩ đến lời của Liễu Trạch nói trong điện thoại, im lặng.

Thang máy vừa vận đến tầng 1, Lâm Ngưỡng nói: “Cho nên, tôi sẽ thừa nhận đang cùng cô làm quen.”

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Chương 4: Trái đất nổ tung? Vũ trụ sụp đổ? Zombie bao vây thành?

Editor: Hy

Liễu Trạch úp úp mở mở mặt mờ ửng phớt hắt với một nhà tạp chí lớn, liền nhận được điện thoại của Tiểu Tinh.

Không làm không chết.

Giọng của Tiểu Tinh vội vàng hấp tấp: “Chị Liễu!”

Liễu Trạch nói: “Làm sao vậy?”

Tiểu Tinh: “Em cảm thấy được Nhiễm Nhiễm cùng Lâm Ngưỡng có biến!”.

Liễu Trạch nhướn mày: “Có ý gì?”.

Tiểu Tinh đem chuyện mình vừa mới nhìn thấy, nghe thấy, thêm mắm thêm muối nói lại một lần, chỉ hận là đang gọi điện thoại chứ không phải là đối mặt, không thể tự mình diễn dịch một lần nữa với Liễu Trạch.

Liễu Trạch không tin tưởng lắm: “Chương Nhiễm Nhiễm ngu ngốc lại không dấu được chuyện, nếu quả thực có cái gì đó với Lâm Ngưỡng, không có khả năng dấu diếm chị.”

Tiểu Tinh nói: “Em cũng hiểu được! Chẳng lẽ Lâm Ngưỡng đối với Nhiễm Nhiễm là vừa thấy đã yêu?”

Liễu Trạch: “Tiền Tiểu Tinh, chị cảnh cáo cô không được suốt ngày mê mẩn những thứ phim thần tượng ngu dốt kia.”

Tiểu Tinh yét ớt giải thích: “Đều là Nhiễm Nhiễm xem, em chỉ đi theo nhìn một chút...”

Liễu Trạch: “Có điện thoại rồi, không cùng cô tán dóc chuyện quỷ này nữa, cô hôm nay tan việc có thể nghỉ ngơi.”

Liễu Trạch cúp điện thoại của Tiểu Tinh, phát hiện người gọi đến lại là Kha Việt.

Nhắc đến người tên Kha Việt này có hơi chút phức tạp, hiện tại cùng Liễu Trạch lưu lại Studio Cách Mộc, quan hệ không phải là nông cạn.

Boss Lưu Quyền của Liễu Trạch, vốn là Phó tổng giám đốc hình ảnh của Hoa Diệu một trong hai công ty lớn của ngành giải trí, hẳn cùng với cấp trên của Hoa Diệu có chút mâu thuẫn, liền một mình ra đi khai sáng sự nghiệp, nhưng hẳn cùng ông chủ Hoa Diệu là Kha Hằng quan hệ coi như là không tệ, cho nên công việc này trên thực tế là cũng dựa vào Hoa Diệu, có thể hưởng một chút quan hệ và tài nguyên của Hoa Diệu.

Hai năm trước lúc Lưu Quyền ra đi, dẫn theo hai người dưới quyền rất đắc lực và có tài là Liễu Trạch cùng Vương Thái Cốc theo. Lúc hai người ở Hoa Diệu được Lưu Quyền chiếu cố rất nhiều, mình cũng hằng hái tranh giành khu vực đường của diễn viên không ít, lần này ra đi, coi như là buông tay đánh cược một lần.

Lúc đó Lưu Quyền cũng dẫn theo mấy nghệ sĩ có chút danh tiếng ra đi, nhưng cái này là không đủ, mà Lưu Quyền lại phát hiện ngành giải trí hiện nay tiêu thụ tươi đang hoành hành, lại hết sức thiếu tiểu hoa đán mới lạ.

Có nữ minh tinh nổi tiếng nhưng lớn tuổi, có người đổi nghề làm đạo diễn hoặc nhà sản xuất phim, có người dứt khoát kín đáo lập gia đình, có người đã đứng vững gót chân, không phải một nữ chế tác lớn thì không nhận.

Dưới tình trạng như vậy, một nữ chế tác nhỏ, hoặc là phối hợp một nữ chế tác lớn, nhưng thật ra là tương đối thiếu thốn.

Trên thị trường sôi nổi tiểu hoa đán hơn hết những người kia, thời gian dài không thể thiếu được có người xem than phiền thảm mỹ một nhọc, mà trên thị trường tiểu thị tươi nhiều vô số kể, một mực lại để cho tiểu thị tươi đóng vai chính cùng nữ diễn viên phụ lớn tuổi quả thực không ăn khớp... Lưu Quyền nhắm ngay cái thị trường này cùng cơ hội này, ý định ký kết thêm mấy nữ minh tinh mới nữa.

Liễu Trạch cùng Vương Thái Cốc đối với chuyện này đặc biệt để ý, mỗi ngày chạy từng cái trường học xong nếu không có lại đi bộ trên đường cái, quả thực là tự thân đi làm, bởi vì đều hiểu được chính mình ký kết được người, sẽ quyết định địa vị của bản thân trong tương lai.

Cuối cùng tại phương diện tiểu hoa đán, Liễu Trạch ký kết với Chương Nhiễm Nhiễm, Vương Thái Cốc ký kết với Triệu Vân Băng.

Tuy nhiên người dưới trướng của Liễu Trạch còn có Thanh Y một nữ diễn nhỏ cùng một tiểu thị tươi mạnh mẽ, cũng không có thua Vương Thái Cốc, nhưng ở chỗ Chương Nhiễm Nhiễm, Liễu Trạch biết rõ chính mình hoàn toàn thua.

Ý của bên Hoa Diệu, cũng tương đối coi trọng Triệu Vân Băng, công ty Hoa Diệu quá lớn, rất ít kí kết nhân vật mới, nếu như cần nhân vật mới, sẽ tận lực cho Cách Mộc, Triệu Vân Băng và Chương Nhiễm Nhiễm tuổi tác chòng chéo, cuối cùng vẫn là Triệu Vân Băng có thể bắt được tài nguyên.

Về phần Kha Việt, là em trai ruột của ông chủ Hoa Diệu- Kha Hằng, hai năm qua Kha Hằng liên tục chiến đấu ở chiến trường sản nghiệp, Hoa Diệu gần như giao cho Kha Việt quản lý, Kha Việt trước ở công ty, thành tựu lớn nhất là đem điện ảnh và truyền hình của cướp lại cho bên Lâm Ngưỡng, cũng coi là một nửa đại diện cho Lâm Ngưỡng, hai người vẫn là bạn bè.

Bạn gái của tôi quý đi.

Liễu Trạch có thể đoán được Kha Việt sẽ quản chuyện này, nhưng không nghĩ đến hắn sẽ đích thân gọi điện cho mình, Liễu Trạch cùng Kha Việt tổng thể mà nói không tính là quá quen thuộc, tại khi đó lúc Liễu Trạch đi theo Lưu Quyền còn có chút mâu thuẫn nhỏ không quan trọng, đối với hắn cũng sờ không trúng, chỉ có thể tiếp điện thoại một cách ôn nhu: “A lô? Kha tổng?”.

Liễu Trạch cảm giác giọng của mình giống như giọng của tú bà.

Giọng của Kha Việt so với cô còn ôn hòa, nhưng mang theo ý lạnh: “Liễu Trạch, Chương Nhiễm Nhiễm cái người dưới tay của cô rất có bản lĩnh đấy.”

Đây là khôi bình văn tội hả?

Liễu Trạch: “Ồ kia, tôi đang muốn xin lỗi anh đây, Nhiễm Nhiễm của chúng tôi nói, sự việc ở buổi hòa nhạc chỉ là một trận hiểu lầm, cô ấy cũng không muốn như vậy.”

Trà Bạch Liên núi tuyết cao cấp, Kha tổng tới làm một bình đi.

Kha Việt cười lạnh một tiếng: “Đề cho cô thu thập một chút về Chương Nhiễm Nhiễm kia, Lâm Ngưỡng vừa ý cô ta.”

Liễu Trạch: “...”

Kha Việt thế nào lại giống như thực sự đem cô trở thành tú bà rồi.

Liễu Trạch há to miệng, đang muốn nói chuyện, Kha Việt liền nói: “À, cô đừng hiểu lầm, Lâm Ngưỡng vừa ý cô ta là thích hợp để làm bạn gái giả, ngày mai chúng tôi bên này có buổi họp báo, khoảng hai giờ chiều cô đến Hoa Diệu một chuyến, tới trực tiếp phòng làm việc của tôi, chúng ta ăn khớp lời nói một chút.”

Trên trời hạ xuống niềm vui, thực sự là trên trời hạ xuống niềm vui!

Liễu Trạch lập tức khôi phục lại giọng điệu của tú bà một lần nữa: “Ôi chào, cái này thật đúng là tiện nghi cho Nhiễm Nhiễm của chúng tôi, được được được, nếu Kha tổng ngài đã mở miệng, tôi cung kính không bằng tuân mệnh rồi, thật ra thì...”

Mới làm bộ làm tịch được đến một nửa, đối phương truyền đến âm thanh vô tình “Tút TUT TUT”.

Liễu Trạch: “...”

Chết con nhà giàu, thật không có lễ phép.

Tâm tình Liễu Trạch rất tốt, quả thực muốn nhảy một điệu trong phòng làm việc.

Khó trách Tiểu Tinh vừa mới nói Lâm Ngưỡng còn đưa Chương Nhiễm Nhiễm về nhà.

Cô đã biết rõ, cái khuôn mặt này của Chương Nhiễm Nhiễm không thể nào không có chỗ dùng được! Chỉ ít có tư cách được Lâm Ngưỡng coi như đối tượng che chở.

Chắc hẳn hiện tại Nhiễm Nhiễm cũng đã biết cái tin vui này, thật sự là vô cùng vui vẻ.

Vui mừng, quá vui mừng rồi.

Ở bên trong não của Liễu Trạch đã cười lệch cả miệng, Chương Nhiễm Nhiễm ngồi ở vị trí ghế phụ cạnh tài xế, trên mặt gần như viết bốn chữ: cười không nổi.

Cô nghiêng đầu, liếc mắt nhìn Lâm Ngưỡng, lại thu hồi ánh mắt, lại liếc mắt nhìn...

Lâm Ngưỡng mắt nhìn phía trước, lúc đến đèn đỏ thì chậm rãi đạp phanh lại, quay đầu nhìn cô: “Cô có thể nhìn quang minh chính đại một chút.”

Chương Nhiễm Nhiễm vội vàng thu hồi ánh mắt, trừng mắt nhìn về phía trước, lỗ tai đỏ bừng.

Lâm Ngưỡng: “Có cái gì muốn hỏi, có thể hỏi, tương lai sau này lại không có cơ hội.”

“Tương lai?” Chương Nhiễm Nhiễm bắt được chữ mấu chốt, “Tương lai ngày sau, sẽ như thế nào?”

Trái đất nổ tung? Vũ trụ sụp đổ? Zombie bao vây thành?

Cô rõ ràng cảm thấy cực phẩm phúc tấn như vậy cũng không tệ.

Lâm Ngưỡng nói: “Ngày mai bên này tôi có buổi họp báo.”

Chương Nhiễm Nhiễm khẩn trương nói: “Vâng, thừa nhận hay là sao?”

Cô cũng ngại nói là thừa nhận tình yêu.

Lâm Ngưỡng: “Ừ”.

Rốt cuộc Chương Nhiễm Nhiễm nhịn không được hỏi: “Tại sao lại là tôi?”

Cho dù Lâm Ngưỡng thật sự là gay, muốn tìm một người phụ nữ để làm bia đỡ đạn, nhìn thế nào cũng không nên là cô mới đúng.

Lâm Ngưỡng nhìn cô một cái thật sâu: “Cô chắc chắn đây là tôi chọn hay sao?”

Cái này...

Cũng đúng, đây là cô chủ động trước, Lâm Ngưỡng cũng là thuận thế mà làm.

Nếu như hiện tại Lâm Ngưỡng cùng người phụ nữ khác phát triển tình yêu, hình như càng không thích hợp.

Đèn đỏ chuyển sang đèn xanh, ô tô tiếp tục đi về phía trước, Chương Nhiễm Nhiễm xấu hổ nói: “Thực xin lỗi.”

Cô cũng không nhớ rõ hôm nay đã nói bao nhiêu lần xin lỗi với Lâm Ngưỡng rồi.

Lâm Ngưỡng nói: “Chuyện cũng đã xảy ra, cô không cần liên tục nói xin lỗi.”

“Vậy buổi họp báo ngày mai, tôi phải đi sao?”

“Không cần.” Giọng điệu của Lâm Ngưỡng có chút khéo léo, “Cô đi, có lẽ mọi người đều sẽ phát hiện ra chúng ta đang nói dối.”

Chương Nhiễm Nhiễm đỏ mặt trầm mặc.

Anh ta căn bản chính là đang giấu cợt diễn xuất của cô mà...

Chương Nhiễm Nhiễm quyết đoán đổi chủ đề: “Muốn đóng giả bao lâu? Qua một thời gian đối phó liền nói chia tay, như vậy không có vấn đề gì chứ?”

Lâm Ngưỡng liếc mắt nhìn cô một cái, mặt mũi Chương Nhiễm Nhiễm tràn đầy nghiêm túc, dường như vô cùng mong đợi một khắc này.

Lâm Ngưỡng: “Làm bạn gái của tôi, rất nhiều điểm tốt.”

“Hả?”

“Sẽ có độ chú ý, có chủ đề, có các loại thông báo hoặc có nhà hát mời.”

Chương Nhiễm Nhiễm lòng vẫn còn lo sợ: “Đúng vậy, bình luận mắng tôi giống như đã phá bỏ hai trăm hai mươi nghìn cái rồi.

Lâm Ngưỡng: “... Cho nên cô không có công bố tình cảm, đã muốn công bố tin tức chia tay?”

Chuong Nhiễm Nhiễm ngẩn ngơ, lập tức lắc đầu: “Không phải vậy. Bọn họ mắng tôi rất có lý, nếu người tôi thích bị một cá nhỏ trong suốt quần lấy, tôi nhất định cũng rất tức giận. Chỉ là chuyện này, được lợi lớn nhất chính là tôi. Giống như anh nhất định sẽ có tổn thất, rất nhiều người tức giận đấy.”

“Ừ”.

Rõ ràng vô cùng tỉnh táo mà thừa nhận.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “... Cho nên tôi mới cảm thấy, công bố chia tay sớm một chút, có thể sẽ tốt hơn.”

Lâm Ngưỡng không nói tiếp, dừng xe ở dưới lầu nhà Chuong Nhiễm Nhiễm.

Toàn bộ tiểu khu nhà Chuong Nhiễm Nhiễm có cảnh vật giống nhau, khu vực cũng không có gì đặc biệt, thậm chí không có phòng thang máy, dù là như thế, cô ở cái căn phòng nhỏ nhỏ tại thành phố B, địa phương tác đất tác vàng, một tháng cho thuê cũng phải hơn bốn nghìn. Lại để cho Chuong Nhiễm Nhiễm hết sức nhức nhối con mắt tối tăm của mình.

Mỗi tháng Cách Mộc sẽ cho thu nhập không ổn định, người mới sẽ phát sáu nghìn tiền sinh hoạt, Chuong Nhiễm Nhiễm cơ bản đều dùng để trả tiền thuê nhà tiền điện nước.

Lâm Ngưỡng ngồi trong xe, nhìn thoáng xung quanh một chút, không có phát hiện dấu vết của người khả nghi: “Không có chó săn.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Đại khái là bởi vì tôi không có danh tiếng, không có người biết tôi nghỉ ngơi ở đâu.”

Cô nói xong mới ý thức tới, khó trách Lâm Ngưỡng muốn đưa cô về, đoán chừng là sợ cô bị “chó săn” bao vây.

Cô không có da không có mặt mũi mà đi phanh sừ Lâm Ngưỡng, Lâm Ngưỡng lại còn tí mỉ như thế, Chuong Nhiễm Nhiễm có chút cảm động: “Lâm tiên sinh, cảm ơn anh. Làm phiền anh rồi, sau này có cơ hội, tôi sẽ cố gắng tạ tội.”

Lâm Ngưỡng nhìn cô: “Đến gần đây.”

Chuong Nhiễm Nhiễm hoang mang mà tháo dây an toàn, sát vào nhìn Lâm Ngưỡng một chút, tim đập có chút nhanh.

Lâm Ngưỡng thò tay, ở gáy của cô đánh một chút.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Có chút đau nhức, nhưng cô không dám thò tay để sờ.

Lâm Ngưỡng nói: “Đi về nghỉ ngơi đi, có chuyện tôi sẽ gọi điện cho cô. So với vẫn muốn lúc nào chia tay, không bằng nghĩ xem cô diễn như thế nào để giả làm bạn gái của tôi mà không bị lộ.”

Chuong Nhiễm Nhiễm tỉnh tỉnh nói: “À, được. Lâm tiên sinh hẹn gặp lại”.

Lâm Ngưỡng: “Đầu tiên đổi lại xưng hô đã.”

Nào có bạn gái gọi bạn trai là Lâm tiên sinh.

“Vậy gọi thẳng tên Lâm Ngưỡng, có được hay không?”

Lâm Ngưỡng từ chối cho ý kiến: “Không có lựa chọn khác à?”

Đầu óc Chuong Nhiễm Nhiễm trống rỗng: “Tôi không có kinh nghiệm đặt biệt danh cho bạn trai.”

Lâm Ngưỡng: “Đều là gọi thẳng tên?”

Chuong Nhiễm Nhiễm có chút xấu hổ: “Không có... Không có yêu đương qua.”

Cô học cấp hai và cấp ba đều chăm chú học bài, chưa bao giờ đồng ý nam sinh theo đuổi, vừa mới học xong năm thứ hai Đại học trong nhà liền thiếu nợ, tạm thời phải nghỉ học, về sau quen biết Liễu Trạch, càng bị nghiêm lệnh cấm chỉ yêu đương.

Không có cơ hội, cũng không có đối tượng trong lòng.

Lâm Ngưỡng gật đầu: “Cứ coi như vậy, gọi thẳng tên đi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm như trút được gánh nặng: “Tôi đi trước, bye bye, Lâm... Lâm Ngưỡng.”

Lâm Ngưỡng: “Gặp lại, Nhiễm Nhiễm”.

Chuong Nhiễm Nhiễm mở cửa xe được một nửa, nghe được hai chữ “Nhiễm Nhiễm” thì ngừng lại một chút, luống cuống tay chân xuống xe, đóng cửa xe bước nhanh đi lên lầu.

Không công bằng!

Cô tên là Chuong Nhiễm Nhiễm, cho nên Lâm Ngưỡng xóa họ, trực tiếp gọi cô là Nhiễm Nhiễm liền tỏ ra rất thân mật, căn bản không cần nghĩ cách gọi khác.

Có thể do tên của Lâm Ngưỡng có hai chữ, cô cũng không thể gọi anh ta “Ngưỡng” được, A Ngưỡng? Tiểu Ngưỡng? Ngưỡng Ngưỡng?

Được rồi... Vẫn là gọi Lâm Ngưỡng thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Chương 5: Phim thần tượng hư cấu.

Chuong Nhiễm Nhiễm đầu óc choáng váng, vừa về đến nhà liền nhận được điện thoại của Liễu Trạch, chị ta nói Hoa Diệu bên kia khai mở hết hội sẽ tới tìm cô, giọng điệu quả thực là vui sướng hơn hờ, giống như là muốn bước sang năm mới vậy.

Chuong Nhiễm Nhiễm bỏ di động lên trên bàn, mở tủ lạnh ra thì phát hiện mấy ngày nay quên không bổ sung nguyên liệu nấu ăn, chỉ có thể tiện tay nấu cho bản thân một chút sủi cảo, lại bật máy tính lên, bắt đầu đi dạo một vòng quy tắc diễn đàn tin đồn quý ông.

Năm trước Chuong Nhiễm Nhiễm tạm thời nghỉ học, cố gắng đem năm thứ 3 Đại học học cho xong.

Tháng 9 năm nay Đại học năm 4 chính thức bắt đầu, nhưng trường học không có lớp, cô vẫn không đi, thông báo ít càng thêm ít, thời gian nhàn rỗi ngoại trừ rèn luyện tài nghệ nấu nướng làm những món ăn ngon cho mình, những thứ khác cơ bản là truy tìm phim nhiều tập, lướt lướt diễn đàn tin đồn.

Tuy nhiên trên danh nghĩa cũng là nghệ sĩ, nhưng Liễu Trạch không hề nói tin đồn nào với Chuong Nhiễm Nhiễm, Chuong Nhiễm Nhiễm và những người khác cũng không quen, không dám tùy tiện nghe ngóng. Có đôi khi thấy diễn đàn tin đồn bùng lên, bản thân Chuong Nhiễm Nhiễm cũng có thể bị hù dọa sùng sốt một chút.

Ở trong diễn đàn tin đồn, cô chưa bao giờ từng thấy qua tên của mình, cho nên đối với cô mà nói, bản thân cùng với tất cả người đang lướt diễn đàn đều giống nhau, chính là tham gia náo nhiệt xem tin tức.

Chuong Nhiễm Nhiễm mở ra một diễn đàn là “Quảng trường Thái Cực”, có vẻ như lấy chính Thái Cực sinh lưỡng nghi, lưỡng nghi sinh tứ tượng, tứ tượng sinh bát quái *, bầu không khí của diễn đàn này tương đối hòa hợp, các loại chủ đề của ngành giải trí không có kiêng kỵ gì, còn thường xuyên có tin tức giật gân làm cho người ta kinh ngạc.

*Thái Cực sinh lưỡng nghi, lưỡng nghi sinh tứ tượng, tứ tượng sinh bát quái: Một cực sinh ra hai thể âm dương, hai thể âm dương sinh ra bốn hướng đông tây nam bắc, bốn hướng lại sinh ra tin đồn.

Cho dù ngẫu nhiên có mất khống chế, mọi người cũng đều không thích nói thô tục, mà là cùng tranh luận giống như cãi nhau vậy, lại làm cho mọi người cảm thấy rất thú vị. Lúc rảnh rỗi vô cùng nhàm chán, Chuong Nhiễm Nhiễm sẽ đi dạo chỗ này một chút, nhưng số lần cũng không tính là quá nhiều.

Lần này mở quảng trường Thái Cực ra, Chuong Nhiễm Nhiễm không nói gì được.

Ừ ừ kéo đến, đều là ba chữ Chuong Nhiễm Nhiễm.

Bài viết bị đưa lên chóp là do người điều hành Gấu Trúc post.

“Là thoát tục tươi mát hay là dễ tiện diêm dúa, là chân tình hay là cố ý lãng xê, tình yêu Lâm - Chuong được cho ra ánh sáng rồi!”

Chuong Nhiễm Nhiễm nhấn vào, không ngạc nhiên chút nào, cơ bản nói cô lãng xê là chiếm đa số.

Hoa Nhài gửi: Tin tốt đau khổ quá, đại thần Lâm Ngưỡng yêu thích internet cũng không thể thoát nổi khuôn mẫu hồng nộn rồi, tôi còn tưởng rằng anh ấy không giống với những người đàn ông khác chứ. Đoán chừng hai người này cũng qua lại rất lâu rồi, cô gái này không chịu nổi tình yêu dấu điểm liền cố ý vừa ra tới đây, trời ạ, mặc dù người phụ nữ gái điểm này có tâm cơ, nhưng Lâm Ngưỡng cũng thật quá đáng.

A Hòa: Nói lại lần nữa xem, Lâm Ngưỡng không có cùng loại phụ nữ phan sát này làm quen, ngay cả cái khung ý đồ cũng không có liên làm quen, còn Lâm Ngưỡng quá đáng? Đen mà giả bộ người qua đường cái gì hả.

Một Cuộc Đạp Bay Fan Náo Tàn: tôi hoàn toàn không hiểu, Fans Lâm như thế nào còn không tiếp nhận sự thật này chứ? Lâm Ngưỡng giao tiếp toàn

đội ăn chay à? Bình thường có chút gió thổi cỏ lay gì đó liền chạy đi bác bỏ tin đồn còn nhanh hơn so với phóng viên phương Tây, lần này hơn nửa ngày rồi còn không có động tĩnh gì, chẳng lẽ không phải là ngầm thừa nhận sao?

Trương Miêu Miêu: Tôi cũng không hiểu. Lão Lâm nhà tôi chính là mở một buổi hòa nhạc, người phụ nữ này ra ngoài hơn 100 nghìn mét liền phanh sừ, dựa vào cái gì mà muốn lão Lâm đính chính tin đồn hả? Phóng viên vì đề tài này mà đưa tin loạn lên, rõ ràng là có người thuận tiện trèo lên quây mà.

Thích Ăn Trăm Thuần: Tôi cũng vậy. Những thứ kia thuận tiện trèo lên chắc là nín một hơi rất lâu, rốt cuộc là tìm được chỗ làm văn chương đi. Lão Lâm cảm thương đoán chừng làm tức chết những người khác rồi, thót ở bên trên kia thật xa đã nghe thấy một cổ vị chua. Nói theo như vậy về sau tôi cũng hướng về hân khóc, hân cũng phải bác bỏ tin đồn không có cùng tôi nói yêu đương à?

Không Bằng Khiêu Vũ: Thót ở trên, yên tâm sẽ không đâu, mọi người vẫn là rất nhìn mặt. Đáng đáp mà xấu xí Fans hâm mộ chính là khóc đứt ruột cũng sẽ đánh cho thành Dương Lệ đẹp để chứ không phải là bạn gái dưới đất, nếu không phải nhan sắc của Chương Nhiễm Nhiễm như tiên nữ, cũng sẽ không bị xung quanh chú ý tới rồi.

Trương Miêu Miêu: Ông trời ơi, mặt tê liệt nữ mời bao nhiêu thủy quân, động tĩnh ở video không có nhiều, cầm mấy cái quảng cáo cũng cứng rắn vậy mà thót trên đã chém gió dung mạo như tiên nữ rồi, thật sự là cười đến rụng cả răng.

A Hòa: mặt tê liệt nữ có tiền mời thủy quân không bằng trở về nấu lại mặt của mình một chút, năm nay mới hai mươi hai chứ mấy? Đã tê liệt đến mức diễn cái gì cũng đều có một biểu cảm, không biết rốt cuộc trộn mấy cân nước tiểu chua cùng thịt độc.

Chương Nhiễm Nhiễm..

Thật là muốn khóc mà.

Ngựa Mặt Trông Lên: Không tới bất kỳ người nào không tới bất kỳ người nào không tới bất kỳ người nào, chuyện quan trọng phải nói 3 lần.

Một đêm chìm cười. Fans chính thức sẽ không vào lúc này mà mắt không chế gây chuyện khắp nơi, cũng sẽ không có bất kỳ kết luận gì đối với cái gọi là tình cảm lưu luyến hạ nhiệm. Ở Lâm Ngưỡng lên tiếng trước, chúng ta duy trì trầm mặc giống nhau, ở Lâm Ngưỡng lên tiếng sau, chúng ta ủng hộ quyết định của hân vô điều kiện.

Nhìn lên cảm đầu fans lý trí của Lâm Ngưỡng nhao nhao xếp hàng ở dưới tỏ thái độ, Chương Nhiễm Nhiễm hơi nhẹ nhàng thở ra.

Đóng lại bài viết này, phát hiện một cái tiêu đề không bình thường.

“Vốn Song Lâm Đàng lòng như đao cắt, ước hẹn sân thượng đầy sao.”

Chương Nhiễm Nhiễm...

Cái gọi là Song Lâm Đàng chính là nảy sinh tình bạn giữa Lâm Ngưỡng và Lâm Thi Tập thậm chí là nền móng Fans hâm mộ.

Lâm Thi Tập là nam diễn viên khác, cùng Lâm Ngưỡng bắt đầu từ trong phim chính là bạn học cùng lớp, quan hệ cũng không tệ, hai người còn diễn qua mấy bộ phim điện ảnh cùng một nơi, nhưng Lâm Thi Tập cho đến nay vẫn là diễn phim thần tượng nhiều một chút.

Lâm Thi Tập khuôn mặt thanh tú, khí chất ôn hòa, cùng với Lâm Ngưỡng đường đi khác nhau, Fans hâm mộ cũng không ít.

Song Lâm Đàng số lượng khổng lồ, trước kia Chương Nhiễm Nhiễm cũng nhìn thoáng qua, còn lướt sang một trang nhà khác, cảm thấy Lâm Ngưỡng cùng Lâm Thi Tập quan hệ quả thực rất tốt, tuyệt đối không nghĩ tới..

Chương Nhiễm Nhiễm một đầu vạch đen tiếp tục lướt xuống, thấy được một bài viết càng không bình thường hơn.

“Chỉ có tôi cảm thấy Chương Nhiễm Nhiễm và Lâm Ngưỡng rất xứng đôi sao.”

Chương Nhiễm Nhiễm do dự một chút, nhấn vào.

Tầng đầu tiên của chủ nhà đăng hai bức ảnh.

Hình có chút mờ, nhưng vẫn có thể nhìn được đây là trong góc của một bữa tiệc, Chương Nhiễm Nhiễm mặc một bộ lễ phục nhỏ màu trắng, có chút thận trọng nhìn về phía trước, bên cạnh đứng là giày tây của Lâm Ngưỡng.

Tám ảnh thứ hai vẫn là như vậy, nhưng Chương Nhiễm Nhiễm cùng Lâm Ngưỡng đều nhìn lẫn nhau, hai người quần áo tương đương, chênh lệch chiều cao rất hoàn mỹ, như vậy xem xét thật đúng là có vài phần đáng về liếc mắt đưa tình.

Chương Nhiễm Nhiễm nhìn chằm chằm vào ảnh chụp cả buổi mới nhớ tới, cái này hình như là Hoa Diệu hợp thường niên chụp vào cuối năm của năm ngoái, bọn người Cách Mộc cũng đi, Chương Nhiễm Nhiễm là một cá nhỏ trong suốt không ai nhận ra cả, Liễu Trạch cũng vội vàng xã giao, đem cô lẫn lộn đạo qua một vòng sau khi quen mặt liền bị lôi đi, cô chỉ có thể đứng ở trong góc nhỏ mà ngẩn người.

Đúng lúc Lâm Ngưỡng nhận được điện thoại, đại khái là ngại ồn ào, vừa nói vừa đi tới nơi hẻo lánh, cuối cùng nói câu “Tôi ở góc vắng vẻ phía đông nam” liền cúp điện thoại, không cử động gì nữa, đang đợi người.

Lúc ấy quả thực Chương Nhiễm Nhiễm rất kích động đấy, khó có mà được đứng gần Lâm Ngưỡng như vậy.

Chỉ hận không thể móc điện thoại ra chụp trộm một cái.

Nhưng tâm tình Lâm Ngưỡng hình như không được tốt lắm, ban đầu cũng không phát hiện gần như đem rèm cửa sổ màu trắng ở góc phòng hòa làm một với Chương Nhiễm Nhiễm.

Chương Nhiễm Nhiễm len lén nhìn anh, không nghĩ tới Lâm Ngưỡng cũng trùng hợp ý thức được bên cạnh có người, quay đầu nhìn cô một cái, hai người nhìn nhau một giây, Chương Nhiễm Nhiễm liền nhanh chóng dịch chuyển ánh mắt, cúi đầu ... Chơi móng tay.

Cũng may người Lâm Ngưỡng đợi rất nhanh đã tới, Lâm Ngưỡng và hắn cùng nhau rời đi, Chương Nhiễm Nhiễm nhẹ nhàng thở ra, cảm giác vận khí cũng không tệ lắm, cùng Lâm Ngưỡng đứng song song một chỗ như vậy cả hai ba phút.

Chuyện này đối với Chương Nhiễm Nhiễm mà nói, thật sự là chuyện xen giữa nhỏ đến không thể nhỏ hơn, bây giờ đã hơn nửa năm trôi qua, cô cơ bản đã quên chuyện này rồi.

Chủ nhà: Trong tấm ảnh tôi vừa mới từ cuộc họp thường niên của Hoa Diệu năm ngoái vắt vắt và và tấm đến đây. Vốn trọng điểm của bức ảnh là Cố Phi cùng Phạm Duyệt Nhiên phía trước bọn họ nhưng lại bị chụp chung trong ảnh, may mà tôi có hòa nhân kim tinh nên mới thấy mặt họ, khả khả.

D: Oa, nhìn như vậy thật sự rất xứng đôi, nói như vậy, cuối năm ngoái bọn họ liền ở cùng một chỗ sao?

Yêu Mến Muối: Tôi cảm thấy không giống, hai người thoát nhìn không giống thân mật, đoán chừng khi đó vẫn còn mập mờ sau sẽ có vợ.

Ngẩng Đầu Ba Thước: Ông trời ài nhai ối, ai chụp loại hình này với lão Lâm đều bị một đánh đi, nói không chừng cùng khung dựng đặt trong tủ phanh sứ chân đau, trăm nghìn cay đắng tìm ra tấm ảnh này đến? Thật gây ra khóc lóc mà.

Đã qua hơn 10 nhà, chủ nhà lại post hai tấm ảnh chụp màn hình.

Một cái là Weibo của Lâm Ngưỡng, tại tết Trung thu thời điểm chụp mặt trăng, nói Trung thu vui vẻ.

Một tấm khác là cùng một ngày, Chương Nhiễm Nhiễm ôm cái gối ôm hình mặt trăng nói Trung thu vui vẻ.

Chủ nhà: Trần trụi quá!

Chương Nhiễm Nhiễm...

Tết Trung thu không post Trung thu vui vẻ thì muốn post cái gì hả!

Mọi việc gò ép gọi là “Chứng cứ” như thế bị chủ nhà đào ra một đồng, sự thật rõ ràng có không ít người kêu ngọt, cũng phỏng đoán thời gian bọn họ yêu nhau.

Chương Nhiễm Nhiễm nghĩ thầm, kỳ thật Liễu Trạch cùng Kha Việt đâu cần khớp lời nói, sức tưởng tượng của quần chúng là vô cùng đấy.

Chương Nhiễm Nhiễm trực tiếp lật đến một cái trả lời mới nhất, lại trông thấy chủ nhà nôn nóng hò hét nói: post đường kẻo rồi, post đường kẻo rồi.. Đây là Lâm Ngưỡng thừa nhận sao?!

Hình minh họa là Studio của Lâm Ngưỡng, hai giờ chiều ngày mai mở buổi họp báo báo tin.

Cùng một tấm chụp màn hình Weibo.

Lâm Ngưỡng quả thực rất ít post Weibo, việc lớn việc nhỏ đều là Studio báo tin, lật Weibo của anh ta, hình tự chụp đều rất ít.

Lần này Weibo cũng vô cùng giản lược tóm tắt. Anh chia sẻ một ca khúc.

Trương Học Hữu Em đến nghe buổi hòa nhạc của tôi.

Tuy nhiên sớm đã biết rõ Lâm Ngưỡng muốn thừa nhận thân phận “Bạn gái” của mình, có thể nhìn thấy cái này ở đâu Weibo, Chương Nhiễm Nhiễm không có cách nào đề xuống được trái tim đang kinh hoàng.

Cô mở Weibo ra, không để ý tới bình luận cùng tin nhắn gần như muốn nổ tung, trực tiếp mở Weibo của Lâm Ngưỡng ra một chút, thực sự nhìn thấy bài hát kia.

Chương Nhiễm Nhiễm vô ý thức ấn mở, âm nhạc trong máy tính như dòng nước chảy ra, cùng cửa sổ chảy theo dòng nước nhẹ nhàng chậm chạp như vậy.

Chương Nhiễm Nhiễm ngờ ngác mà nghe trong chốc lát, chợt phát hiện bên kia Lâm Ngưỡng biểu hiện trạng thái là “Cùng quan tâm”.

Lúc cô lập Weibo, ngay dưới sự chỉ đạo của Liễu Trạch đem tiền bối mình tình Hoa Diệu cho quan tâm một lần, trong đó tự nhiên bao gồm cả Lâm Ngưỡng.

Lâm Ngưỡng trở lại rồi...

Chương Nhiễm Nhiễm bưng mặt ngồi ngây ngẩn một lúc, nhìn không được, ôm gối ôm hình mặt trắng trên ghế sofa cười rộ lên.

Loại cảm giác này rất vi diệu, cũng rất khó để hình dung.

Yêu đương thật sự, đại khái không phải như thế.

Nhưng cái này quá mức quá mức tuyệt vời, giống như xem một bộ phim thần tượng rất hay.

Tuy nhiên tất cả đều là hư cấu, nhưng vẫn lại cho bản thân không tự chủ được mà tim đập rộn lên, đỏ cả mặt.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Chương 6: Mặt mộc là bí mật lớn nhất.

Editor: Hy

Biểu tôi Liễu Trạch quả nhiên mang theo một chút đồ ăn đến tìm Chương Nhiễm Nhiễm, Chương Nhiễm Nhiễm thật không dám một mình đi ra ngoài, cũng không muốn lại ăn sủi cảo, thấy bên ngoài hộp có chút hưng phấn.

Mở ra nhìn một cái, salad rau quả, salad ước chừng chỉ lớn bằng hạt đậu, trộn lẫn cũng không trộn lẫn.

Chương Nhiễm Nhiễm nhìn chăm chăm vào hộp rau quả sững sờ.

Liễu Trạch nằm ở trên ghế sofa của cô gõ chân của mình, một ngày đi giày cao gót chạy khắp nơi bấp chân phình cả ra: “Em đang diễn xuất sau này còn có cơ hội tăng nhiều, càng thêm nghiêm khắc với yêu cầu của bản thân.”

“Em ăn không mập...”

Liễu Trạch liếc mắt: “Câm miệng! Đợi mập thì đã không kịp rồi, em muốn trở thành bà chủ Vương tổng sao?”

... Tại sao lại là Vương tổng.

Chương Nhiễm Nhiễm cúi đầu cảm đĩa nhựa xiên một miếng rau xà lách nhét vào trong miệng, một chút hương vị cũng không có.

Cảm giác mình giờ phút này là một con dê.

Chương Nhiễm Nhiễm rừ mi mắt xuống, lông mày dài run lên một cái, Liễu Trạch nhìn cảm thấy có vài phần ý tứ yêu tiếc.

Đáng tiếc, hoàn toàn không có cách nào dùng trò đang diễn bên trên.

Liễu Trạch cảm điện thoại lục lọi vùn vụt tìm xem, trong miệng dùng dùng như súng liên thanh dặn dò: “Chị cùng Kha Việt thương lượng một chút, cảm thấy ngày mai em đi cùng vẫn là tốt nhất. Kha Việt hi vọng em có thể cùng đi lên sân khấu, nhưng trên đường chị gọi điện cho Lâm Ngưỡng, cả hai đều cho rằng em không thích hợp lên sân khấu, cho nên em ở phía sau đài chờ là tốt rồi, bằng không lớn như vậy mà em ngay cả mặt mũi đều dấu diếm thì quá kỳ quái”.

“...Vâng.”

“Em cùng Lâm Ngưỡng là ở cuộc họp thường niên cuối năm ngoái quen biết đấy, nhưng lúc đó chỉ là sơ giao. Tháng 4 năm nay, tại tiệc sinh nhật của Kha Việt thì gặp lại lần nữa, trao đổi cách thức liên lạc. Tháng 7, xác định quan hệ yêu đương. Về việc ngày hôm qua em đi xem buổi hòa nhạc, là bởi vì bản thân các em định công khai rồi.”

Chương Nhiễm Nhiễm đầu óc choáng váng: “Ừ”.

“Rất đơn giản đấy, em đừng nhớ nhầm là được, đoán chừng đợi buổi họp báo kết thúc ở hậu trường sẽ có một lượng nhà báo lớn, em có thể thích ứng trả lời một số vấn đề, chị sẽ nhắc nhở em. Nếu như phóng viên truy hỏi chi tiết thì một mực giữ im lặng”

“Ừ.”

“Sau buổi họp báo ngày mai, post lại lên Weibo, nội dung đến lúc đó chị sẽ nghĩ đến. Một tuần sau tạm thời không tham gia bất kỳ buổi phỏng vấn hay tham gia bất kỳ thông báo nào, tuần tới khả năng có thể chụp hình bên trong tạp chí R. Hôm nay có hai bộ phim mạng và mạng chào mời cơ giới, chị cắt toàn bộ.”

“...”

Liễu Trạch nhìn về mặt đầy đờ đẫn của Chương Nhiễm Nhiễm, buồn cười không thôi: “Làm sao? Ngành giải trí chính là như vậy, em còn chưa thành thói quen à? Có chuyện tự nhiên các chủ đề mời làm việc. Hiện tại ý tứ của bên Lâm Ngưỡng là, chỉ cần em an phận không xảy ra sự cố gì, cái hợp đồng tình yêu này sẽ bảo trì tối thiểu là hơn nửa năm, cho nên chị hoàn toàn có thời gian thả dây dài kéo cá lớn, không thể để cho em cùng đám ôm đuôi đàn ông đặc ý quên mất khuôn mẫu kia hòa làm một được.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Thật ra thì, hiện tại cô cũng đang ôm đuôi Lâm Ngưỡng đấy!

Tình quang trong mắt Liễu Trạch lóe lên: “Mới vừa tới ở trên đường chị còn muốn đến một việc. Em có thể thử xem”

“Cái gì?”

“Nghĩ biện pháp giả đũa thành thật, để cho Lâm Ngưỡng thích em.”

“Thế nhưng mà, chị không phải nói anh ta là gay sao?”

Liễu Trạch mặt mũi tràn đầy im lặng: “Đó là chị thuận miệng nói thôi, em như thế nào mà cũng tin à? Nhưng anh ta lâu như vậy không có tin đồn xấu với nữ minh tinh nào, chị cũng chưa từng nghe qua anh ta đi gần nữ minh tinh nào, xác thực khả năng mấy năm nay thay đổi tính hướng...? Nhưng anh ta vừa mới vào vòng giải trí bạn gái đầu tiên là Diêu Hâm, chuyện này được nói một thời gian khá dài, sau đó mới chia tay đấy.”

Chương Nhiễm Nhiễm sừng sờ: “Diêu Hâm? có phải Diêu Hâm kết hôn vào thứ 7 tuần này không? Thật giống như, Lâm Ngưỡng muốn đem em đi lễ cưới của cô ấy.”

Liễu Trạch cũng rất kinh ngạc: “Kha Việt không có nói gì với chị cả.”

Cô sò cảm một cái: “Chị hiểu rồi, đoán chừng Lâm Ngưỡng là tình cũ khó quên đây mà, hiện tại anh ta độc thân đi dự tiệc cưới của bạn gái trước, khó tránh khỏi tỏ ra sự nghiệp đặc ý mà tình trường không như ý, mang theo con hồ ly tính xinh đẹp như em đi là không quá giống nhau.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Liễu Trạch ngập liếc nhìn điện thoại: “Chị đi về trước, ngày mai bảo Tiểu Tình tới đón em, sau 7h tối không được uống nước tránh cho mặt khỏi bị sưng phù, quần áo, mặc cái áo dài tay liền váy màu be mua vào tháng trước đó, tiền quần áo chờ chị xin Lưu tổng.”

Chương Nhiễm Nhiễm thật bất ngờ: “Đón em?”

Liễu Trạch đứng lên, nhìn cô nhếch mép một cái: “Đúng vậy, Lưu tổng biết rõ em vinh dự trở thành Ảnh hậu liền đem tuyết bút vung lên, phái riêng cho em một chiếc xe, về sau em có xe có tài xế rồi.”

“Ảnh hậu?”

“Vợ Hoàng thượng gọi là Hoàng hậu, như vậy bạn gái Ảnh đế đương nhiên gọi là Ảnh hậu, có vấn đề sao?”

“...”

Sáng hôm sau đúng 11h Chương Nhiễm Nhiễm bị điện thoại của Tiểu Tình đánh thức, cô thay bộ váy màu be mà Liễu Trạch chỉ định, lúc đánh răng phát hiện gương thâm ở mắt mình càng nghiêm trọng rồi, hốc mắt cô so với người châu Á bình thường sâu hơn một chút, da cũng rất trắng, mắt mà có gương thâm liền thấy rất rõ ràng.

Tối qua rõ ràng rất mệt mỏi, nhưng vẫn là không ngủ được.

Bình thường cô trang điểm đơn giản đều là Tiểu Tình phụ trách, cô không quá giỏi làm những thứ này.

Chương Nhiễm Nhiễm xoa xoa mặt, trang điểm tóc tai bù xù xuống cầu thang. Quả nhiên trông thấy một chiếc xe thể thao giá trị không hề rẻ.

Lưu tổng lại cho số tiền lớn như vậy.

Chương Nhiễm Nhiễm mắt buồn ngủ mờ mịt mở cửa xe, Lâm Ngưỡng đang ngồi trên xe nghiêng đầu nhìn cô.

Chương Nhiễm Nhiễm lập tức tỉnh táo, theo bản năng đem cửa xe đóng lại lần nữa.

Lâm Ngưỡng trong xe: “...”

Lâm Ngưỡng mở cửa xe lần nữa, ngoài xe Chương Nhiễm Nhiễm đã lui mấy bước, hai cánh tay chặt chẽ che mặt: “Lâm... Lâm Ngưỡng.”

“Hóa ra em còn nhận ra anh. Làm sao không lên xe?”

Mặt mộc đó, hơn nửa đêm qua mắt ngủ nhện không được đã uống mấy ngụm nước, buổi sáng lại ngủ đến 11h, nhất định sưng thành đầu heo rồi.

Chương Nhiễm Nhiễm chỉ có thể nói: “Tiểu Tinh cùng chị Liễu đâu?”

Nói là xe riêng cùng tài xế đâu chứ?!

Lâm Ngưỡng nói: “Bọn họ cùng Kha Việt tới hậu trường buổi họp báo trước rồi, anh tới đón em.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Quá, quá làm phiền anh rồi...”

Lâm Ngưỡng: “Lên xe.”

Không thể nào trốn được, Chương Nhiễm Nhiễm đang đắp trên mặt xe, không có ý định buông nắm tay xuống.

Quả thực trên TV diễn cái loại phạm nhân bị bắt, che mặt vào xe cảnh sát.

Sử Bách trong kính chiếu hậu nhìn Chương Nhiễm Nhiễm như vậy, nhện không được cười hai tiếng.

Chương Nhiễm Nhiễm hiểu được hắn đang cười cái gì, cảm giác mình thật sự rất mất thể diện.

Lâm Ngưỡng lười biếng nói: “Cười cái gì?”

Sử Bách háng giọng một cái: “Chào Chương tiểu thư, tôi là trợ lý kiêm lái xe của Lâm Ngưỡng - Sử Bách.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Anh, chào anh.”

Sử Bách gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc mà cho xe chạy.

Lâm Ngưỡng liếc mắt nhìn Chương Nhiễm Nhiễm: “Đi ăn cơm trước.”

Giọng Chương Nhiễm Nhiễm nhỏ như muỗi kêu: “Đi, đi ăn chỗ nào?”

Lâm Ngưỡng: “Đi đến tiệm của bạn anh.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Em không đói bụng, bằng không anh đi ăn, em tới hội trường trước...”

Lâm Ngưỡng không nói chuyện, từ bên cạnh cầm hai món đồ đặt lên đùi của Chương Nhiễm Nhiễm.

Chương Nhiễm Nhiễm từ kẽ ngón tay nhìn ra, phát hiện là một bộ kính râm cùng khẩu trang.

Cô ngu ngu, ngẩng đầu lên lên nhìn Lâm Ngưỡng, thấy Lâm Ngưỡng nghiêng đầu nhìn bàn hoàng ngoài cửa sổ.

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Cô nhanh chóng nghiêng đầu đeo khẩu trang cùng kính lên, ở trên xe ăn mặc như vậy, nhìn hẳn là rất biến thái.

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Cảm, cảm ơn.”

Lâm Ngưỡng nhìn về phía cô lần nữa: “Như vậy sợ bị chụp mặt mộc? Thật ra thì chó săn không chụp được bên trong xe.”

Không phải sợ bị chụp đến, là sợ bị anh nhìn đó...

Mặc dù bình thường cô mặt mộc một chút cũng không sợ.

Nhưng hiện tại...

Chương Nhiễm Nhiễm miệng kém cỏi, không biết phải trả lời như thế nào cho tốt, Lâm Ngưỡng nói: “Mặt mộc của em nhìn qua tuổi tác rất nhỏ.”

Đường nét Chương Nhiễm Nhiễm rất sâu, trang điểm mà nói cũng sẽ dễ dàng làm chói mắt mục tiêu, ví dụ như hiện tại hầu như mỗi người Nhất Tự Mĩ, nhưng mặc kệ Tiểu Tinh hay là thợ trang điểm khác, đều rất thích giúp cô vẽ lông mày, bởi vì lông mày cô rất cao, hơn nữa trang điểm làm sâu càng nhiều thì hình dáng cũng có chút hơi lơ lửng ánh mắt, lại để cho cô thoát nhìn sẽ tương đối có tính công kích.

Chuong Nhiễm Nhiễm mặt mộc, Lâm Ngưỡng vừa rồi cũng chỉ lướt qua một cái như vậy.

Nhưng thoát nhìn quả thực có thể nói vô hại, đuôi mắt rõ ràng vẫn là hơi rũ xuống.

“Thật vậy không?” Chuong Nhiễm Nhiễm có chút đoán không rõ đây có phải là Lâm Ngưỡng nói lời khách sao hay không.

Lâm Ngưỡng tựa lưng vào ghế nhắm mắt nghỉ ngơi: “Ừ. Lại để cho anh rất có cảm giác tội lỗi.”

“Cảm giác tội lỗi?”

“Cảm giác tội lỗi trâu già gặp cỏ non.”

Tuy nhiên là giả dối.

Lâm Ngưỡng tựa ở chỗ đó, hai mắt hơi đóng, sống mũi cao thẳng, đường cong bên mặt trời chày có thể nói là hoàn mỹ, một chút nếp nhăn cũng không có. Chuong Nhiễm Nhiễm vội vàng nói: “Không có! Anh so với em nhỏ hơn mười tuổi cũng không có vấn đề gì.”

Lâm Ngưỡng chậm rãi mở mắt, vẻ mặt phức tạp: “...Mười hai tuổi?”

Sử Bách: “Phốc”.

Chuong Nhiễm Nhiễm quả thực muốn đâm đầu tự tử.

Cô có chút vui mừng vì bây giờ cả khuôn mặt mình đều bị khẩu trang cùng kính râm che ở phía dưới, không ai có thể nhìn thấy nét mặt của cô.

Lâm Ngưỡng tiếp tục nhắm mắt giả vờ ngủ.

Chuong Nhiễm Nhiễm không dám nói lời nào nữa, cảm thấy cùng Lâm Ngưỡng ngồi cùng một chỗ áp lực đều rất lớn.

Còn muốn đóng giả bạn bè trai gái... Còn hơn nửa năm...

Thật là làm cho người ta hít thở không thông.

Sử Bách rẽ ngang rẽ dọc, cuối cùng tại một câu lạc bộ tư nhân hải lòng đỗ xe ở bãi đỗ dưới hầm, Lâm Ngưỡng mang theo Chuong Nhiễm Nhiễm lên thang máy lầu ba ở nhà hàng, trực tiếp tiến vào phòng bao.

Mặc dù cách ăn mặc của Chuong Nhiễm Nhiễm quái dị, nhưng nhân viên phục vụ cũng chỉ là nhìn không được nhìn Lâm Ngưỡng mấy lần, lại hiểu rõ rồi nhìn Chuong Nhiễm Nhiễm, tố chất khá cao.

Lâm Ngưỡng đem menu đặt ở trước mặt Chuong Nhiễm Nhiễm: “Nguyên liệu ở đây không tệ, thầy dạy ở đây là bạn anh đi Nhật Bản bám lấy mời về đây, nguyên liệu nấu ăn mỗi ngày cũng là vận chuyển bằng đường hàng không.”

Chuong Nhiễm Nhiễm do dự một chút, Lâm Ngưỡng nói: “Không thích? Có phải tại đang giảm béo?”

Lâm Ngưỡng dù sao cũng là người ở trong vòng này lăn lộn hơn mười năm, trên cơ bản tất cả các nữ minh tinh một năm bốn mùa đều tại giảm béo này tình yêu đã sớm hết thời.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Không có!”

Cô hướng về phía nhân viên phục vụ nói: “Tôm đá nướng đại hoa, cùng nguru khảo thi, trà và kem ly có hạt mè đen, cảm ơn.”

Liễu Trạch đã từng nói qua mà hiện tại tạm thời quên đi là tốt rồi, dù sao vóc người của cô với Vương tổng kia chênh lệch rất lớn.

Lâm Ngưỡng không nói chuyện, nhìn cô.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Làm sao vậy? À, em không thích ăn đồ sống, anh không cần để ý đến em, điểm chính là anh muốn ăn thì tốt rồi.”

Lâm Ngưỡng: “...”

Lâm Ngưỡng chọn một đĩa sashimi, nhân viên phục vụ đi ra.

Chuong Nhiễm Nhiễm hậu tri hậu giác hiểu ra: “Em... Thật ra thì bình thường ăn không nhiều lắm. Tối qua với sáng nay đều chưa ăn cơm, có chút đói.”

Lâm Ngưỡng nói: “Ừ, cái này thật ra không coi là nhiều.”

Chuong Nhiễm Nhiễm quả thực không có thả điểm, nghe vậy lập tức đánh rần đập đầu: “Em cũng hiểu được. Nhưng nguyên liệu Nhật Bản tương đối khó ăn no bụng, ở đây giống như không có nồi hi thọ, nếu không thì ngược lại có thể chạm cái kia.”

Lâm Ngưỡng nhìn cô, trong mắt rõ ràng vô cùng vui vẻ.

Chương Nhiễm Nhiễm mờ mắt nhìn lại, có chút ngượng ngùng.

Cô có phải lại nói sai cái gì rồi hay không?

Cũng may Lâm Ngưỡng nói: “Lát nữa muốn ăn cái gì, kính râm cùng khẩu trang cũng không tháo xuống?”

Chương Nhiễm Nhiễm sờ khẩu trang cùng kính râm, bỗng nhiên kịp phản ứng mình quá ngu xuẩn.

Vừa rồi cô là để mặt mộc, cho nên không muốn đến ăn cái này, muốn nhanh lên đi gấp thợ trang điểm.

Lâm Ngưỡng cho cô khẩu trang cùng kính râm, vì vậy Chương Nhiễm Nhiễm thanh tỉnh lại, cảm thấy không cần sốt ruột đi trang điểm, có thể đi ăn cơm trước.

Vấn đề là, làm gì có người nào ăn cơm mà không tháo khẩu trang đây.

Chương Nhiễm Nhiễm do do dự dự tháo kính râm xuống trước, ngón tay sờ dưới mắt một cái: “Ngày hôm qua, có chút ngủ không ngon.”

Lâm Ngưỡng: “Ừ.”

Lại làm bà làm bầm tháo khẩu trang, sờ một cái lên cằm “Giống như, có đốt được lên..”

Làm không tốt cánh mũi vẫn còn đỏ, khoe miệng vẫn còn ngu si. Nơi nào cũng đều không hài lòng.

Gió bắc thổi, Chương Nhiễm Nhiễm hỏi hận cái kia, tôi thiếu là chạm đáy rồi sau đó đi ra cửa.

Lâm Ngưỡng nhìn toàn thân cô không được tự nhiên, xoa bóp cái mũi, xoa xoa mặt, kéo kéo lông mi, giống như hận không thể tay không trang điểm, vẫn là quyết định trấn an một chút.

“Khách quan mà nói, em để mặt mộc nhìn cũng rất đẹp.”

“...À?”

“Thoạt nhìn so với lúc trang điểm trẻ hơn 10 tuổi.”

Chương Nhiễm Nhiễm “...”

Như thế nào cảm giác, trong lời nói có hàm ý khác...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Chương 7: Lấy kết hôn là tiền đề để kết giao.

Editor: Hy

Đồ ăn từng đĩa được bung lên, Chương Nhiễm Nhiễm thực sự đói bụng, cố gắng rụt rè mà ăn hết sạch bong.

Lâm Ngưỡng nói: “Bình thường em thích ăn cái gì?”

Chương Nhiễm Nhiễm đem miếng thịt bò trong miệng nuốt vào: “Đồ Trung. Em chỉ thích ăn đồ ăn Trung Quốc, tất cả các món truyền thống đều thích ăn.”

Lâm Ngưỡng cơ bản đoán được, gật đầu: “Có thích nhà hàng nào không?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Không có, toàn tự em nấu là nhiều thôi.”

Đây cũng là ngoài dự liệu, Lâm Ngưỡng nói: “Những món ăn trên Weibo kia đều là tự em làm sao?”

Chương Nhiễm Nhiễm không nghĩ tới anh ta còn xem Weibo của bản thân, thật ra cô không thích post lên Weibo, dù sao Liễu Trạch quản lý cũng rất nghiêm, thỉnh thoảng post một cái ảnh, status thì rải rác.

Đối với ảnh mà nói, chỉ cần không phải là hình tự sướng xấu xí kì quái hoặc là ảnh khiêu dâm, cơ bản sẽ không phạm sai lầm gì.

“Ừ, là chính em làm đấy.”

Lâm Ngưỡng gật đầu: “Nhìn rất ngon mắt.”

Chuong Nhiễm Nhiễm khiêm tốn nói: “Đâu có đâu có, chỉ là hình dáng mà thôi, nếu anh ăn thực sự không chừng sẽ ghét bỏ đấy.”

Lâm Ngưỡng: “Ừ, lần sau đánh giá u mình quý nhãn một chút.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Hả? À... Vâng...”

Đoán chừng Lâm Ngưỡng chỉ là khách sao một chút mà thôi.

Chuong Nhiễm Nhiễm ăn xong mới nhớ tới Sứ Bách, biết được hần ăn ở bên ngoài phòng thì có chút ngượng ngùng, cảm thấy nếu như không phải là mình, Sứ Bách khẳng định không cần “Tránh hiềm nghi”.

Lâm Ngưỡng nhìn ra, hơi hột nói: “Không sao, đây sẽ là thói quen của anh ta.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Sứ Bách: “...”

Dùng bữa xong Sứ Bách trực tiếp lái xe chở bọn họ đến hậu trường buổi họp báo, vẫn chưa tới giờ, phóng viên đã đến rất đông, đều chen chúc vào bãi đỗ xe.

Mặc dù hai bên có bảo an mở đường, nhưng Chuong Nhiễm Nhiễm vẫn là lần đầu trải qua cái tình huống mà mình trở thành tiêu điểm như thế này, lúc ngồi trên xe toàn thân đều có cảm giác căng thẳng.

“Đừng khẩn trương.”

Lâm Ngưỡng trực tiếp xuống xe trước, hai mắt đắm phóng viên kia tỏa sáng, như là hận không thể lách qua bảo an mà xông vào bên trong.

Chuong Nhiễm Nhiễm đeo kính râm và khẩu trang của Lâm Ngưỡng, xuống xe đi theo phía sau, trong lúc nhất thời đèn flash nổi lên ở bốn phía.

“Lâm Ngưỡng, Chuong Nhiễm, hai người thực sự qua lại sao?”

“Chuong Nhiễm Nhiễm, cô lúc nào thì cùng Lâm Ngưỡng nhận biết?”

“Lần họp báo này là muốn công khai quan hệ tình yêu sao?”

“Chuong Nhiễm Nhiễm, dân mạng cho rằng cô lẳng xê ép hoàng đế thoái vị, cô cảm thấy thế nào?”

...

Vô số âm thanh lập tức xông tới, gần như muốn hoàn thành vật dụng thực tế đem bao phủ lấy cô.

Lâm Ngưỡng dắt tay cô một cách rất tự nhiên: “Đi thôi.”

Tay của anh nhìn cũng rất đẹp, hình dáng hoàn mỹ, ngón tay thon dài.

Thì ra cầm nắm cái gì cũng đều thư thái như vậy.

Có thể đem tay cô bao bọc ở bên trong, để cho cô có loại cảm giác rất an toàn.

Dường như bị bao phủ không chỉ có bàn tay, mà là cả cô, có thể cản cách tất cả nỗi sợ hãi của cô.

Chuong Nhiễm Nhiễm cúi đầu, vô tri vô giác theo sát Lâm Ngưỡng đi vào hậu trường, vừa đóng cửa, lộn xộn hỗn loạn đều tạm thời biến mất.

Liễu Trạch và Kha Việt đều ở đây, nhìn thấy Lâm Ngưỡng nắm tay Chuong Nhiễm Nhiễm đi vào, Kha Việt nhú mày.

Tuổi của anh nhỏ hơn Kha Việt một chút, dáng dấp cũng rất anh tuấn, nhưng điệu bộ quê mùa “Sách” một tiếng.

Chuong Nhiễm Nhiễm cảm thấy lòng bàn tay có chút nóng lên.

Lâm Ngưỡng tình cờ buông tay ra, ngồi ở trên ghế sofa.

Một thợ trang điểm đi qua, trang điểm cho Lâm Ngưỡng, một người khác đi đến cạnh Chuong Nhiễm Nhiễm.

Bởi vì có người ngoài ở đây, Liễu Trạch cùng Kha Việt đều không nói gì, chỉ cùng Lâm Ngưỡng kiểm tra bản thảo.

Kha Việt nói: “Lão Lâm, tôi biết cậu có chủ ý, tài ăn nói cũng rất tốt, nhưng dù sao lẫn lộn trong cái vòng tròn luẩn quẩn này vẫn phải nói về tiêu chuẩn cơ bản, cậu có thể tùy ý phát huy, nhưng thỉnh cầu cậu đừng vượt qua cương Ung Chính Hi Phi truyện.”

Lâm Ngưỡng “Ừ” một tiếng.

Đội thợ trang điểm cùng nhà tạo mẫu tóc đều rời đi, gần hai điểm, hậu trường tạm thời chỉ còn lại Chương Nhiễm Nhiễm, Lâm Ngưỡng, Liễu Trạch, Kha Việt còn có Sử Bách và Tiểu Tinh.

Kha Việt liếc nhìn Liễu Trạch: “Đều biết?”

Liễu Trạch: “Ừ”.

Kha Việt nói: “Vậy được rồi, hiện tại ở trong phòng cũng không có người ngoài, đều hiểu được chuyện gì xảy ra trong đoạn tình yêu này. Đầu tiên nói trước, ai mò mẫm ra bên ngoài tám chuyện đều bị trị.”

Liễu Trạch tắc lưỡi: “Tám cái? Đáng đáp thắp sao?”

Kha Việt lạnh mặt nhìn về phía Liễu Trạch.

Liễu Trạch mỉm cười: “OK, ngài tiếp tục đi.”

Kha Việt: “Cũng không có gì để tiếp tục nữa, về sau chúng ta đều là châu chấu trên một sợi dây thừng.”

Hắn chuyển lời nói một cái, nhìn về phía Chương Nhiễm Nhiễm: “Nhiễm Nhiễm, làm bạn gái của Lâm Ngưỡng áp lực sẽ rất lớn đấy, cô phải có trái tim mạnh mẽ, so với trước kia thì càng phải chú ý lời nói và việc làm của bản thân hơn.”

Chương Nhiễm Nhiễm nghiêm túc gật đầu một cái.

Liễu Trạch ngoài cười nhưng trong lòng thì không cười: “Kha tổng đại khái có thể yên tâm, người của tôi sẽ không xảy ra sự cố đâu.”

Kha Việt: “Ồ? Vậy xem ra ở buổi hòa nhạc xúc động đến rơi lệ, ở trong mắt của Liễu kinh tế không tính là chuyện rắc rối?”

Liễu Trạch: “...”

Cô đem cái này lấy làm chuyện tốt, quên mất vụ này rồi.

Chương Nhiễm Nhiễm cũng xấu hổ mà cúi đầu.

Lâm Ngưỡng không nhanh không chậm mà mở miệng: “Được rồi.”

Kha Việt nhìn Lâm Ngưỡng một cái, khoe miệng giật nhẹ, rốt cuộc cũng không nói nữa.

Rõ ràng, trên thực tế Kha Việt đối với hiệp ước lần này, hợp đồng tình yêu rất không đồng ý, không hiểu cũng không ủng hộ.

Vốn chuyện này sẽ tốt hơn nhưng quá trình này.

Lúc Kha Việt nhìn thấy tin tức nổi con giận dữ, hắn khẳng định được Lâm Ngưỡng căn bản không biết cô Chương Nhiễm Nhiễm này, liền bị đụng một cái.

Ý của hắn lúc đó là, nói thẳng nói thật, bảo Lâm Ngưỡng ngay cả nhìn cũng chưa nhìn thấy Chương Nhiễm Nhiễm bao giờ.

Lâm Ngưỡng dùng ngôn từ chính nghĩa phủ định: “Nhìn thấy ở trong buổi họp thường niên.”

Kha Việt: “...”

Đây là điểm chính sao? Không phải chứ?! Về sau Lâm Ngưỡng nói muốn tự mình đi gặp cô một chút, liền đến hiện trường của buổi phỏng vấn, sau đó liên tục tiếp thông báo cho hắn, bản thân quyết định tạm thời thừa nhận Chương Nhiễm Nhiễm là bạn gái trước đã.

Nghe thấy vương vù Gay rất phiền toái.

Các nữ minh tinh rục rịch rất phiền toái.

Thường bị chó săn theo dõi muốn tra ra anh có phải kết hôn bí mật hay không rất phiền toái.

Đều đúng, Lâm Ngưỡng nói đều đúng cả!

Nhưng vẫn là không đứng vững được! Nhận định anh đích thị là gay, cho dù anh kết hôn cũng sẽ bị nói là hiệp ước, hợp đồng hôn nhân, có lẽ cùng Lâm Ngưỡng phát sinh chút gì đó, cho dù anh có vợ cũng sẽ người trước ngã xuống người sau tiến lên, về phần theo dõi của chó săn, vậy thì càng đừng mong muốn họ bỏ qua đường đi của võ thần.

Huống chi cô Chương Nhiễm Nhiễm này vẫn là trăm phượng nghìn kế đến để phanh sứ, cái này mà đặt ở trong phim cung đấu thì chính là tại yến hội đột nhiên khiêu vũ mưu tính hấp dẫn lực chú ý của Hoàng thượng đấy.

Nhân phẩm có vấn đề! Ý đồ bất chính!

Lâm Ngưỡng nói: “Cô ấy cũng coi như là bị buộc không biết phải làm sao, hơn nữa cũng không tính là vượt quá giới hạn. Là bọn Thị Tả Vi mượn đề tài này để phát triển mà thôi.”

Lấy cớ, tất cả đều là lấy cớ.

Kha Việt vô cùng đau đớn.

Lâm Ngưỡng từ trước đến nay muốn làm cái gì thì nhất định phải làm, mặc dù trên danh nghĩa Kha Việt là người đại diện, ở thực tế thì là bạn bè, cũng khuyên không nổi.

Hắn, đường đường là tổng giám đốc của Hoa Diệu, lưu lạc đến nỗi phải cùng mẹ Liễu kia bịa đặt lời khai, sao mà thật đáng buồn thật đáng tiếc.

Kha Việt nhìn Chương Nhiễm Nhiễm mấy lần, lại nhớ một chút về dáng vẻ mặt mộc của cô.

Nói thật thì, xác thực xinh đẹp, hơn nữa đẹp còn có điểm đặc sắc, có thể làm cho người đã gặp qua khó mà quên được, cho dù hắn là tổng giám đốc Hoa Diệu đã duyệt qua vô số người cũng cảm thấy hai mắt mình sáng lên.

Ày, ngoại hình cũng coi như là ưu điểm duy nhất của Chương Nhiễm Nhiễm rồi.

Buổi họp báo sắp bắt đầu, Lâm Ngưỡng, Kha Việt, Liễu Trạch phải đứng dậy đi khỏi hậu trường.

Chương Nhiễm Nhiễm nhìn bọn họ phải đi, cảm thấy bản thân đúng là cùi mụch chính cống.

Chuyện lớn như vậy, tất cả mọi người toàn lực chuẩn bị cho chiến tranh, cô chỉ có thể co lại ở phía sau đài không cản trở mọi việc là tốt lắm rồi.

Chương Nhiễm Nhiễm đành phải nhìn Lâm Ngưỡng nhỏ giọng tiếp sức nói: “Cố gắng lên.”

Lâm Ngưỡng quay người nhìn cô một cái, hình như khóe miệng cong lên, rồi đi ra ngoài.

Chương Nhiễm Nhiễm đè ngực của mình, mềm nhũn mà ngã trên ghế sofa, Tiểu Tinh mới từ bên ngoài đi vào, thấy thế luống cuống tay chân đỡ cô dậy: “Không được ngã vào ghế sofa, kiểu tóc sẽ rối đấy!”

Chương Nhiễm Nhiễm: “À....”

Tiểu Tinh: “Tôi vừa mới ra ngoài hỏi một nhân viên đang làm việc một chút, chỗ này có wifi!”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Cần wifi làm cái gì?”

Tiểu Tinh: “Chỗ này không có TV, tôi mang ipad rồi, chúng ta xem trực tiếp trên internet chứ sao nữa.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Cách nhau một bức tường, bọn họ ở bên ngoài khai mở cuộc họp báo, còn mình thì ở bên trong xem trực tiếp trên internet.

Xấu hổ, quá xấu hổ rồi.

Mặc dù xấu hổ, nhưng vẫn phải xem trực tiếp, Chương Nhiễm Nhiễm cùng Tiểu Tinh, Sử Bách cùng ngồi xếp hàng trên ghế sofa, ipad đặt ở trên bàn trà.

Trực tiếp trên mạng đã sớm bị cơn mưa bình luận làm cho nổ tung, hơn nữa ngôn từ đều có phần quyết liệt, Tiểu Tinh ho một tiếng, đóng bình luận lại: “Đừng để ý tới bọn họ.”

Chương Nhiễm Nhiễm không yên lòng: “ừ...”

Lâm Ngưỡng, Liễu Trạch, Kha Việt ngồi vào ghế, sau một trận làm màu, Lâm Ngưỡng cuối cùng cũng mở miệng.

“Đi thẳng vào vấn đề, đầu tiên trả lời vấn đề mà mọi người đang quan tâm nhất. Đúng vậy, tôi hiện đang cùng Chương Nhiễm Nhiễm qua lại. Cuối năm ngoái, chúng tôi gặp nhau lần đầu tại buổi họp thường niên của Hoa Diệu... Cuối cùng chúng tôi xác định quan hệ yêu đương. Sở dĩ lựa chọn công khai,

là hi vọng nói rõ một lần duy nhất, càng hi vọng mọi người chú ý về sau đừng suy đoán quá mức.”

Anh nói rất ngắn gọn, cơ bản cùng Liễu Trạch trước khi bàn giao cho Chương Nhiễm Nhiễm sống lại làm thực nữ tương môn.

Lúc Liễu Trạch nói, cô ngoại trừ cổ sức nhớ về bề ngoài thì không có cảm giác gì đặc biệt.

Nhưng bây giờ, lời như vậy từ miệng Lâm Ngưỡng nói ra, lại làm cho Chương Nhiễm Nhiễm có chút hoảng hốt.

Từ lần đầu gặp mặt, đến lần thứ hai gặp mặt, lần thứ ba...

Từ quen biết sơ qua, đến làm bạn bè, đến mập mờ, đến chính thức qua lại...

Nếu như, những điều này mà là phát sinh chân thực, hẳn là rất tốt.

Ý nghĩ này mới xuất hiện, đã bị Chương Nhiễm Nhiễm đốc sức liều mạng đè nén xuống. Bởi vì thực sự không giải thích được lòng tham này.

Lâm Ngưỡng nói xong, Kha Việt cùng Liễu Trạch cũng vô cùng chính thức mà nói một đoạn, cuối cùng là khâu phỏng vấn của truyền thông.

“Lâm Ngưỡng, anh tại sao lại thích Chương Nhiễm Nhiễm này?”

“Cô ấy là một cô gái rất tốt.”

Trả lời cũng như không trả lời vậy.

“Lâm Ngưỡng, anh không sợ Chương Nhiễm Nhiễm lấy tên của anh trục lợi sao?”

“À... tôi rất có lòng tin với mình, đối với cô ấy cũng có lòng tin.”

Vấn đề bén nhọn, trả lời tự tin.

Lúc bắt đầu Chương Nhiễm Nhiễm có chút lo lắng, về sau phát hiện lo lắng của bản thân thực sự là rất dư thừa, Lâm Ngưỡng đối phó với những kí giả này quả thực không cần tốn nhiều sức, huống chi còn có Liễu Trạch cùng Kha Việt ở đó.

“Cho nên lúc trước anh nói cần nghỉ ngơi một thời gian ngắn, cũng là bởi vì muốn nói yêu đương sao?”

“Đương nhiên không phải.” Lâm Ngưỡng lắc đầu, nửa thật nửa đùa nói: “Chủ yếu là lớn tuổi, trước quay ‘Xa không thể chạm’ áp lực cùng cường độ đều rất lớn, cần nghỉ ngơi một chút. Hơn nữa sắp tới tôi sẽ đảm nhận giám chế phim mới của đạo diễn Lữ Việt, cũng không thể tính là hoàn toàn nghỉ ngơi. Thấy kịch bản nào thích hợp vẫn sẽ xem xét.”

“Xa không thể chạm” là một bộ phim Lâm Ngưỡng đánh lên ban đêm, trước khi dành được Tam Kim của bộ phim văn học hàng đầu của đạo diễn uy tín lâu năm, sao không để lại một bộ phim nổi tiếng là nghiêm khắc, một cái màn ảnh đơn giản cũng có thể chụp trên trăm lần, một bộ phim thậm chí có thể chụp bên trên nhiều năm liền. Đương nhiên, một bộ phim nghiêm khắc như vậy, kết quả đi ra luôn luôn làm cho người kinh ngạc, trước mắt coi như là phòng bán vé tốt nhất của đạo diễn phim văn nghệ, giành giải thưởng chắc chắn.

“Xa không thể chạm” cũng đã quay hơn một năm, đoạn thời gian trước mới bước vào sửa chữa.

Chương Nhiễm Nhiễm lúc trước đối với phim văn nghệ không có hứng thú gì, nhưng bây giờ không phải mong đợi, giống như nhìn những nét chính của câu chuyện, câu chuyện này là...

Chương Nhiễm Nhiễm còn chưa bắt đầu hiểu ra, chỉ nghe thấy có phóng viên hỏi: “Lâm Ngưỡng, anh cùng Chương Nhiễm Nhiễm qua lại là rất nghiêm túc sao?”

Tiểu Tinh: “Ái chà.”

Chương Nhiễm Nhiễm nhìn chằm chằm Lâm Ngưỡng trên màn hình, đang tự hỏi vấn đề này nên trả lời thế nào mới lưu lại đường sống lại tỏ ra tương đối chân thực.

Sau đó cô nghe thấy Lâm Ngưỡng bình tĩnh tự nhiên nói: “Là lấy kết hôn làm tiền đề để qua lại.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Tiểu Tinh: “...”

Sử Bách: “...”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Chương 8: Một lòng

Editor: Hy

Trong ô tô, không khí thật vi diệu.

Liễu Trạch ngồi ở vị trí kế bên tài xế, nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, trong chốc lát khóe miệng không nhịn được giờ lên, lại bị chính bản thân cứng rắn kéo trở lại.

Có con gái giấu trong nhà.

Kha Việt nắm tay lái, sắc mặt âm trầm.

Lâm Ngưỡng ngồi ở ghế sau, nhắm mắt nghỉ ngơi, vẫn đậm phong khinh (gió nhẹ mây bay).

Chuong Nhiễm Nhiễm ngồi ở cạnh anh, một cử động nhỏ cũng không dám.

Một lúc sau, Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Cái kia... Lâm Ngưỡng, tại sao cuối cùng anh lại nói như vậy...”

Lâm Ngưỡng mở mắt: “Ừ?”.

Chuong Nhiễm Nhiễm còn chưa kịp giải thích, Kha Việt liền bùng nổ.

“Đúng vậy! Lâm Ngưỡng! Tại sao cậu lại nói như vậy!”

Kha Việt dừng xe lại ven đường, kích động vỗ huỳnh huych vào tay lái một cách vang dội.

“Cái gì gọi là lấy kết hôn làm tiền đề để kết giao hả?!” Kha Việt gần như muốn phá giọng rồi, “Lúc bắt đầu cậu đáp ứng tôi cái gì? Cái này đâu chỉ là vượt qua cương, quả thực là... quả thực là... Lâm Ngưỡng, cậu thật là quá đáng!”

“Không nói lấy kết hôn làm tiền đề để qua lại thì muốn nói như thế nào?” So sánh với Kha Việt, Lâm Ngưỡng quả thực là ngồi lẳng lặng ngay thẳng, “Nói chúng tôi chỉ là qua lại cho thú vị? Hay nói chúng tôi đang diễn trò?”

Kha Việt: “Cậu!”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Liễu Trạch lập tức bênh vực: “Đúng là vậy, thiết nghĩ Lâm đại thần của chúng ta là người đàn ông tốt, từ trước đến nay không thích ăn chơi đàn đúm, đã muốn công bố tình yêu, thì tất nhiên phải biểu đạt nghiêm túc quyết tâm chứ! Lấy kết hôn là tiền đề để qua lại, nói rất hay mà, cũng chẳng phải ngày mai sẽ thực sự kết hôn.”

Gân xanh của Kha Việt nổi loạn: “Cô câm miệng! Cô tất nhiên là rất cao hứng! Tôi thấy cô còn nóng lòng mong muốn để họ trở thành một đôi thực sự ấy chứ!”

Kha Việt cũng là tức giận không xong, mới nói thẳng ra suy nghĩ trong lòng, không ngờ Liễu Trạch trừng mắt nhìn: “Làm sao? Trai tài gái sắc, một người chưa lập gia đình một người chưa gả, nếu có thể thành đôi đương nhiên là một mối nhân duyên tốt trời cho, tôi quả thực cầu còn không được. Anh tức giận như vậy... Trời ơi, không phải anh thăm mền Lâm Ngưỡng đấy chứ?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Cứu mạng, làm sao ở trong mắt Liễu Trạch ai cũng là gay vậy.

Qua nhiên Kha Việt bị chọc giận, bày một dáng vẻ muốn chết Liễu Trạch: “Cô nói bậy bạ cái gì vậy? Hiện tại Lâm Ngưỡng vừa cầm vào Ảnh đế, còn có bộ “Xa không thể chạm” cuối năm mới chiếu, cậu ấy đang là thời điểm ép chài lưới, bây giờ đột nhiên xuất hiện một người bạn gái, vẫn là, vẫn là...”

Lâm Ngưỡng khẽ nhú mày: “Kha Việt, chỗ này không thể đỗ xe, anh mà dừng lại nữa, chó săn sẽ đến, cảnh sát giao thông cũng tới.”

Kha Việt: “...”

Liễu Trạch quay đầu, nhìn ra ngoài cửa sổ, đáng vẻ không có chuyện liên quan đến mình.

Kha Việt oán hận nhìn cô ta một cái, khởi động ô tô, ý định đưa Chuong Nhiễm Nhiễm về nhà trước.

Lâm Ngưỡng nói với Chương Nhiễm Nhiễm: “Em xem nguyên tác của Hiệp khách hành à?”

Chương Nhiễm Nhiễm sờ: “Hiệp khách hành còn có nguyên tác?”

Lâm Ngưỡng: “...”

Chương Nhiễm Nhiễm có chút ngượng ngùng: “Chưa, chưa có xem”.

Cô thực sự không có lòng tin đối với việc giành vai của Hiệp khách, lúc ấy lại buồn phiền vì việc tăng thêm Fans hâm mộ, không thể không nói, quả thực cô đối với việc thử vai kia không hề bụng ai sẽ là người được nhận vai.

Lâm Ngưỡng: “Quay về thì xem một chút.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “À, được. Nhưng em cảm thấy, nhân vật Mị Nương này quả thực có chút khó điều khiển, em cảm thấy có lẽ Triệu Văn Băng so với em...”

Liễu Trạch: “Khụ! Khụ! Khụ!”

Lâm Ngưỡng rõ ràng muốn giúp một tay lấy tài nguyên, Chương Nhiễm Nhiễm còn dám từ chối, thật đúng là làm cô ta nôn nóng muốn chết rồi.

Lâm Ngưỡng không cho nói chen vào: “Lúc về xem nguyên tác.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Được...”

Sau khi Chương Nhiễm Nhiễm xuống xe, Kha Việt lại trở Lâm Ngưỡng về, trên xe chỉ còn lại hân và Liễu Trạch muốn bàn về chuyện tiếp theo.

Kha Việt cảnh cáo Liễu Trạch trong khoảng thời gian này không được cho Chương Nhiễm Nhiễm nhận bất kì chương trình phỏng vấn nào, nhất là trực tiếp cắt bỏ những thứ đó đi.

Liễu Trạch gật đầu: “Không thành vấn đề, lúc trước anh có nói qua về hợp đồng, vậy hợp đồng đâu?”

Kha Việt nói: “Hợp đồng còn đang sửa chữa, hai ngày nữa tôi đến Cách Mộc tìm cô. Bên cô phải làm sao để sắp xếp mở rộng cho Chương Nhiễm Nhiễm tiếp, chỉ cần không đi đường thô tục buồn nôn, tôi cũng sẽ không can thiệp, nếu có cần, cũng sẽ hết sức cung cấp giúp đỡ, nhưng đừng hi vọng đòi hỏi nhiều, cái diễn xuất kia của cô ấy, bất kì bộ phim nào của Hoa Diệu cũng không thể nhét thêm vào được, đủ số phim truyền hình thì còn có thể cân nhắc.”

Liễu Trạch không thể nào cam tâm tình nguyện được: “Làm sao lại không phù hợp với phim truyền hình hả? Hôm qua tôi có chuẩn bị một phần kế hoạch, anh xem một chút không?”

“Kế hoạch?” Kha Việt nhú mày, “Kế hoạch cái gì?”

Liễu Trạch lấy từ trong túi xách ra hai tờ giấy đưa cho hân: “Dù sao đi chăng nữa, bây giờ Nhiễm Nhiễm là bạn gái của Lâm Ngưỡng, Nhiễm Nhiễm liên tục ngồi không ở trong phim truyền hình cũng chẳng thích hợp đúng không? Chính là ngồi không, cũng nên ở bên trong phim truyền hình. Cho nên, cũng có thể bố trí một số vai trò hoàn hảo, ví dụ như có thể là mối tình đầu của nam chính, phần diễn chỉ cần chịu trách nhiệm cười là ngon lành, xuất hiện ở trong trí nhớ là được rồi. Lại ví dụ như các anh không phải lập tức muốn quay một bộ phim khoa học viễn tưởng sao? Cô ấy có thể diễn người máy đấy!”

Kha Việt: “.....”

Kha Việt cầm hai tờ giấy mỏng kia, tay bắt đầu phát run.

Liễu Trạch: “Anh có khỏe không? Kha tổng?”

Kha Việt đem giấy đập một cái: “Liễu Trạch!!! Tôi cảnh cáo cô không nên quá đáng! Tôi là tổng giám đốc Hoa Diệu, cô muốn tôi cho cô can thiệp từng đùa giỡn từng cái kịch bản một, chỉ vì cho Chương Nhiễm Nhiễm thêm một vai diễn phụ?! Cô, cô...”

“À? Vậy anh muốn thêm vào nhân vật chính cũng được đó, bên tôi không có ý kiến gì! Chính là sợ có chút phiền toái cho ngài mà thôi, ha ha ha ha...”

“Cô câm miệng cho tôi!!!!”

Sáng hôm sau Chương Nhiễm Nhiễm bị điện thoại đánh thức.

Cô nhìn màn hình điện thoại rồi do dự ba giây, cẩn thận nhận máy: “Mẹ...”

Giọng của Chu Hà có chút kích động: “Nhiễm Nhiễm, con yêu đương lúc nào vậy, làm sao lại không có nói với mẹ thế?”

“À...”

“Nói cũng được, như thế nào lại nói cùng một mình mình lớn như vậy? Hai hôm trước có người hỏi mẹ, mẹ còn khẳng định là không phải, vừa rồi các mấy người kéo mẹ cùng xem tivi mẹ mới hiểu được... Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra vậy Nhiễm Nhiễm?”

“Cũng bởi vì anh ấy là mình mình lớn”. Chương Nhiễm Nhiễm hợp lý hợp tình nói, “Con lúc đầu cũng không xác định được, cho nên muốn ổn định rồi nói sau, bỏ bớt lo lắng bị mấy người ở hậu cung của anh ấy giết. Thực xin lỗi, không có nói trước cho mẹ.”

Chu Hà không nói chuyện.

Chương Nhiễm Nhiễm có chút lo lắng: “Mẹ, không có nhiều người tới tìm mẹ chứ? Có lẽ di Vương biết được con là con gái mẹ chứ?”

Chương Nhiễm Nhiễm bây giờ đang ở thành phố B, nhưng trước kia cùng Chu Hà sống ở thành phố D, về sau trong nhà thiếu nợ, bán hết sạch nhà cửa, sau chuyển đến một khu sinh hoạt cũ.

Cho nên những người trước kia biết Chương Nhiễm Nhiễm cùng Chu Hà đều không biết chỗ ở thực sự của họ ở đâu, mà sau khi đổi chỗ ở, Chương Nhiễm Nhiễm trở về vô cùng ít, mấy bạn bè kia của Chu Hà cũng hiểu được Chương Nhiễm Nhiễm là con gái của bà, là một mình mình không nổi tiếng.

Chu Hà nói: “Con không cần lo lắng cái này, mấy người di Vương đều không nói ra bên ngoài đâu. Nhưng cậu con cũng gọi điện cho mẹ rồi.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Vâng...”

Ban đầu vốn định nhiều nhất là đưa tới một sự kiện nhỏ, người cậu ruột này của mẹ không hay lên mạng có lẽ sẽ không biết rõ, ai ngờ sự tình phát sinh phía sau vượt quá sức tưởng tượng.

Chu Hà vẫn là gần như chưa tin: “Con thực sự cùng cậu ta yêu đương?”

Chương Nhiễm Nhiễm không có cách nào khác, chỉ thể thể thừa nhận tất cả: “Vâng...”

“Cậu ta có đối tốt với con không?”

“Có...”

“Cậu ta có thực sự nghiêm túc không?”

“Có...”

“Cậu ta có biết chuyện trong nhà chúng ta không?”

“...”

Sự im lặng của Chương Nhiễm Nhiễm chính là câu trả lời tốt nhất, Chu Hà thở dài: “Hai đứa vừa mới yêu đương, nói những chuyện này quả thực không thích hợp, nhưng chính con phải suy nghĩ kỹ lưỡng, người ta là một đại minh tinh đồ như vậy, mẹ mờ tivi là cậu ta, đến cửa hàng cũng là cậu ta, mấy người di Vương chỉ biết đánh bài, cái gì cũng không hiểu cũng biết đến cậu ta...”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Vâng. Thật ra đều qua rồi, cho dù anh ấy biết cũng chẳng sao.”

Nói lời này bản thân cũng thấy chột dạ.

Chu Hà lại thở dài: “Nhiễm Nhiễm, con lớn rồi, cũng có chủ ý của bản thân, mẹ không can thiệp chuyện của con. Nhưng con phải nhớ kỹ, bất kể thế nào cũng đừng để mình bị thương, được không?”

Chóp mũi Chương Nhiễm Nhiễm có chút cay cay: “Mẹ, mẹ yên tâm đi.”

Chu Hà ân cần hỏi cô tình trạng hiện nay một chút, hai người nói một hồi chuyện nhà, không nhắc đến chuyện của Lâm Ngưỡng nữa.

Chương Nhiễm Nhiễm cúp điện thoại, vẫn có chút không dễ chịu ở trong lòng, thật ra thì cô cảm thấy chuyện xảy ra lúc trước trong nhà, mặc dù đối với cô cùng Chu Hà mà nói là long trời lở đất, nhưng bây giờ đã qua hai năm rồi, đối với người ngoài mà nói ước chừng cũng chẳng coi là gì to tát.

Hơn nữa di chứng sau khi nhà phá sản thiếu nợ, cũng đều bị Liễu Trạch thu dọn sạch.

Lúc này Liễu Trạch phát Wechat nói cho Chương Nhiễm Nhiễm, chính chị ta giúp cô chuyển Weibo của Lâm Ngưỡng.

Chương Nhiễm Nhiễm đi nhìn một cái, đầu Weibo là Lâm Ngưỡng post cô đến nghe buổi hòa nhạc của anh ta.

Liễu Trạch cũng rất đáng đánh đấy, chính là một lòng.

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Chương 9: Lâm Ngưỡng 10 năm trước.

Editor: Hy

Chuong Nhiễm Nhiễm đóng Weibo lại, tiện tay mở quảng trường Thái Cực ra, chẳng có mục đích gì mà hoạt động con chuột, cùng tượng tượng cũng không khác biệt lắm, cơ bản vẫn là bàn luận về cô cùng Lâm Ngưỡng.

Hẹn lên sân thượng tự sát không ít, trào cũng cũng có, chúc phúc cũng rất nhiều.

Quả thực là đời người muôn màu.

“Nói phải trái, Lâm Ngưỡng anh có tính hay không hoàn toàn sụp đổ rồi, chuyện lần này đi qua còn có thể ở lại mấy fans cơ chứ?”

Chuong Nhiễm Nhiễm đã không còn tâm tư nhìn người khác đánh giá bản thân rồi, thấy Lâm Ngưỡng liền không nín được ấn chọn vào.

Chủ nhà: Đám tiểu sinh này, Lâm Ngưỡng coi như là một người có tin đồn ít nhất đúng không? Năm đó scandal với Diêu Hâm, gần như một mực thay mặt nói quay phim cảm thương, trừ năm đó có mấy bộ phim thần tượng hơi nào tàn cùng tin đồn bị gay thì gần hầu như không có lịch sử đen, giảm bớt những thứ tiểu sinh khác, Fans hâm mộ quả thực là ở đâu cũng có, bây giờ một đến một lớn, cùng với khuôn mẫu nhỏ mềm mại “Lấy kết hôn là tiền đề qua lại”, thực sự là một trò hay rồi. Fans hâm mộ Lâm Ngưỡng đều là fans nữ, bởi vậy bây giờ đều khóc bù loa lên sau đó thoát khỏi fans đúng không?

A Hòa: Dạ dạ dạ, fans đã coi hết, tốc độ ánh sáng trở thành 18 tuyến, kính xin các vị hạ thủ lưu tình, đừng cười nhạo lão Lâm 18 tuyến của chúng ta.

Một Người Đi Đường: Không phải fans cũng không phải anti nói một câu, chỉ nhìn qua tác phẩm của Lâm Ngưỡng, cảm thấy con mắt chọn kịch bản của anh ta rất tốt, con mắt chọn bạn gái cũng không tệ đâu, cô gái này tuy là tiểu trong suốt 800 tuyến, ít nhất trước mắt cũng không đào được lịch sử đen, hẳn là một cô gái tốt an phận, đáng đáp cũng rất đẹp đấy, Lâm Ngưỡng cũng đã 34 rồi, tìm một cô gái xinh đẹp kết hôn là rất tốt đó.

Chủ nhà: Ít nhất phẫu thuật thẩm mỹ cũng trở thành điểm đen rồi, chạy không thoát đúng không?

A Hòa: Thấy người đẹp là liền nói phẫu thuật thẩm mỹ, thốt rất xấu xí đúng không? Sát vách bên cạnh toàn dán ảnh chụp của cô ấy từ nhỏ đến lớn, người ta chính là đẹp từ bé được không nào?

Chuong Nhiễm Nhiễm

Cái người A Hòa này, rõ ràng là người trước kia nói trên mặt cô có trộn mấy cân nước tiểu chua cùng vi khuẩn thịt độc mà.

Nóng Lòng Bạn Trên Mạng: Lật một cái liền thấy ghi chép bài viết mà chủ nhà gửi, lúc trước là Song Lâm đáng, mẹ nó thật đúng là chứa tin đồn gay mà, còn không phải những thứ couple này là dâm ý chó má của người sao? Trên nhà có người nói tốt, lão Lâm đã 34 tuổi rồi, tìm một người bạn gái thì sao, cho dù kết hôn thật thì chỉ cần là con gái thì chẳng có vấn đề gì, Fans Lâm cũng sẽ chúc phúc. Couple chó kia sẽ chỉ là đau lòng.

Chủ nhà: Ha ha, tôi khen ngợi quan hệ của hai người họ tốt là liền được cho là couple chó hả? Sao thốt không lật về phía trước một chút, tôi còn viết qua một bài có ảnh chụp của Lâm Ngưỡng cùng Diêu Hâm đấy, tại sao thốt không nói ta là fans của couple Lâm Ngưỡng cùng Diêu Hâm?

Một Người Đi Đường Khác: Thật ra thì tôi cũng cảm thấy Diêu Hâm cùng Lâm Ngưỡng xứng đôi hơn, năm đó chính là Kim Đồng và Ngọc Nữ. Đáng tiếc là lúc ấy Lâm Ngưỡng đi con đường thần tượng nên không thể công khai bạn gái.

Ai Tin Quảng Trường Có Người Đi Đường: Excuse me? Mặc dù Lâm Ngưỡng xuất đạo đúng là có diễn qua phim thần tượng nhưng là thuộc phái thực lực đi lên, nếu không làm sao lại được Vương đạo chọn đi đóng phim điện ảnh hả? Năm đó Lâm Ngưỡng cùng Diêu Hâm bị chụp một lần duy nhất, rõ ràng là Diêu Hâm hát tay ra trước rồi bỏ chạy đúng không nào, cô ta đi đường Ngọc Nữ nên mới không dám công bố tình cảm yêu đương được không nào? Thứ bảy này Diêu Hâm đã được như ý nguyện mà gả cho một doanh nhân, Fans hâm mộ có thể đừng thay cô ta thương tiếc.

Diêu Hâm..

Mấy ngày nay cái tên này xuất hiện với tần suất ngày càng cao rồi.

Thực ra thì Chuong Nhiễm Nhiễm biết Diêu Hâm đấy, mặc dù cơ bản cô ta đã phai nhạt trong giới giải trí rồi.

Diêu Hâm so với Lâm Ngưỡng thì nhỏ hơn một tuổi, dùng hình tượng ca sĩ Ngọc Nữ để xuất đạo.

Sau album Đò đầu tiên, cô ta cùng Lâm Ngưỡng diễn Buổi sáng tình yêu, đây là lần đầu tiên Chuong Nhiễm Nhiễm nhìn thấy Lâm Ngưỡng trên tivi, ày,

năm đó trông cô như mới 8 tuổi..

Lần đầu tiên Chương Nhiễm Nhiễm hiểu được hóa ra trên thế giới này còn một đại ca ca dễ thương như vậy, cộng thêm tình tiết máu chó thoải mái của Buổi sáng tình yêu, mỗi ngày Chương Nhiễm Nhiễm không cách nào kìm chế được mà đi theo Chu Hà canh giữ ở trước tivi.

Buổi sáng tình yêu hết, couple Điều Hâm cùng Lâm Ngưỡng cũng từ đó mà bước từ phim truyền hình ra bên ngoài, nhưng Chương Nhiễm Nhiễm đối với chuyện bên ngoài này không biết gì cả, cũng không có hứng thú gì.

Về sau đã qua mấy năm, Lâm Ngưỡng hoàn toàn từ giả màn ảnh nhỏ để chuyên tâm đóng điện ảnh, Điều Hâm thỉnh thoảng đóng phim truyền hình, phát hành vài album, lúc Chương Nhiễm Nhiễm chính thức hiểu chuyện, theo thị trường âm nhạc Trung Quốc suy sụp, Điều Hâm rất ít khi xuất hiện, thỉnh thoảng có vài tin tức về cô ta cùng Lâm Ngưỡng phân chia không rõ ràng, cuối cùng có phải cô ta ở cùng một chỗ với doanh nhân Hồng Kông họ Hoàng kia không.

Chương Nhiễm Nhiễm nhện không được tìm kiếm một chút về Điều Hâm, phát hiện cô ta 5 năm trước cơ bản đã rời khỏi ngành giải trí rồi, không có diễn bất kì phim gì cũng không có phát hành ca khúc mới nào.

Mà cô sau bỏ sung thêm chữ máu chó là Lâm Ngưỡng, mà xui quý khiến thế nào Chương Nhiễm Nhiễm tăng thêm hai chữ tìm kiếm là Lâm Ngưỡng, tìm kiếm một chút tin tức của Lâm Ngưỡng và Điều Hâm năm đó.

Cô thấy được fans hâm mộ kia nói, bức ảnh và tin tức Điều Hâm hất tay Lâm Ngưỡng, Điều Hâm vội vàng hấp tấp nhìn về sau, nhấc chân phải rồi đi, mà trong miệng Lâm Ngưỡng ngâm một điệu thuốc, một tay lơ lửng giữa không trung, tay kia bỏ ở trong túi áo, đứng đứng nhìn ống kính.

Lúc này có lẽ Lâm Ngưỡng mới 23 24 tuổi thôi, mặc áo khoác cao bồi, tóc dài qua tai, cho dù là một bức ảnh chụp ban đêm cực kỳ mờ, lòng hăng hái cùng hơi thở thanh xuân không thể nào ngăn cản được, tựa như tùy thời điểm có thể phá tan ống kính.

Lâm Ngưỡng mười năm trước là như thế này đấy sao?

Chương Nhiễm Nhiễm chợt phát hiện ấn tượng của bản thân về Lâm Ngưỡng quá nông cạn, chỉ dừng lại ở từng cái chuyên tâm thiết lập trong phim truyền hình.

Cô thậm chí còn không biết Lâm Ngưỡng hóa ra là biết hút thuốc đấy.

Chương Nhiễm Nhiễm nhìn chăm chăm vào tấm ảnh Lâm Ngưỡng kia một lát, chậm rãi nhìn xuống những tin tức liên quan khác, biết được Lâm Ngưỡng cùng Điều Hâm nói chuyện yêu đương gần 4 năm, cuối cùng đại khái là vì gặp nhau thì ít mà xa cách thì nhiều nên chia tay.

Điều Hâm cùng Lâm Ngưỡng chia tay năm thứ năm, truyền ra rất nhiều tin tức xấu, một người vợ của doanh nhân họ Hoàng chạy vọt tới hậu trường vung tay chỉ trích Điều Hâm là tiểu tam, Điều Hâm quả quyết trời.

Bây giờ Điều Hâm phải gả mặc dù cùng là một doanh nhân, nhưng lại không phải vị họ Hoàng kia, doanh nhân này được gọi là Hán Thiên Cần, lúc bắt đầu làm kinh doanh xi măng, bây giờ là một ông lớn trên thị trường vật liệu xây dựng, nhưng tuổi tác cũng đã 45 46 rồi, trước kia từng có một người vợ qua đời vì bị bệnh.

Trên mạng cũng có ảnh chụp cùng tư liệu, tướng mạo có chút nho nhã, không giống doanh nhân tai to mặt lớn bình thường.

Lần gần đây nhất Điều Hâm bị chụp chính là ngày cùng Hán Thiên Cần ra đường, hai người tay trong tay, Điều Hâm mặc dù đã qua 30 tuổi, khuôn mặt và dáng người lại không khác gì thiếu nữ, chỉ □□ càng thêm thành thực.

Chương Nhiễm Nhiễm bỗng dưng có chút hâm mộ Điều Hâm

Lâm Ngưỡng ở tuổi tốt nhất, cùng Điều Hâm ở tuổi tốt nhất, hoàn mỹ mà chồng chất trên một bài hát, hai người mới thiếu kinh nghiệm, cùng một chỗ diễn phim truyền hình Một đêm nỏ đỏ, cuối cùng từ từ mở rộng chi nhánh.

Kết cục của tràn ngập tiếc nuối là càng thêm ghi lòng tạc dạ.

Lời của Liễu Trạch từng nói lại vang lên bên tai “Hắn hiện tại độc thân đi đến tiệc cưới bạn gái cũ, khó tránh khỏi sự nghiệp đắc ý mà tình trường lại thất bại, mang con hồ ly xinh đẹp như em đi chính là không quá giống nhau.”

Mà Lâm Ngưỡng xác thực muốn dẫn cô đi hôn lễ của Điều Hâm..

Không đúng, không nói đến Lâm Ngưỡng không phải loại người như vậy, coi như đây là sự thật, chính mình thật ra cũng kém Điều Hâm. Huống chi rõ ràng trước kia là cô tìm đến cửa già làm người bị đụng đẩy.

Chương Nhiễm Nhiễm cố gắng không để cho mình nghĩ đến những thứ lộn xộn này nữa, ở Kindle(phần mềm đọc sách điện tử) bắt đầu tìm mua Hiệp khách hành.

Hiệp khách hành là tiểu thuyết võ hiệp thời kỳ 90, tác giả tiểu thuyết hiển nhiên rất ưa thích Cổ Long, văn phong tương tự hần, Chương Nhiễm Nhiễm xem một chốc liền mê mẩn, nhìn cái đoạn Mị Nương chết ở trong ngực Vũ Văn, Chương Nhiễm Nhiễm khóc đến đỏ cả chớp mũi, cô một bên lau nước mắt, một bên âm thầm ảo não, vì cái gì mà hiện tại mình lại khóc giỏi đến vậy, sáng hôm qua ngay cả một giọt nước mắt cũng không nặn ra được.

Lúc này điện thoại vang lên, Chương Nhiễm Nhiễm tưởng rằng là mẹ gọi tới, tiện tay bắt máy: “A lô...”

Đối phương ngừng một chút, nói: “Em đang khóc?”

Lại là âm thanh của Lâm Ngưỡng.

Chương Nhiễm Nhiễm hít hít cái mũi: “À, xin lỗi, tại em đang đọc tiểu thuyết cho nên...”

Lâm Ngưỡng hiểu rõ: “Hiệp Khách Hành?”

“Ừ”. Chương Nhiễm Nhiễm bùi ngùi mãi, “Mị Nương thực sự quá thảm rồi, nàng vì Vũ Văn trả giá nhiều như vậy, vì sao Vũ Văn không thích nàng, lại thích người lạnh lùng như Bạch Mạt chứ? Chẳng lẽ bởi vì Mị Nương là ma nữ, mà Bạch Mạt là chính đạo ư, thế nhưng mà thời điểm Vũ Văn bị hãm hại, Bạch Mạt thậm chí không lựa chọn tin tưởng hắn, ở trong lòng Bạch Mạt chính đạo là điều trọng yếu so với mọi thứ, mặc dù điều này không thể trách nàng ta, dù sao thì cũng chính là Bạch Nham Cung dạy dỗ nàng ta như vậy, thế nhưng không phải nàng ta thích Vũ Văn sao? Như thế nào có thể cả người mình thích cũng không tin...”

Lâm Ngưỡng ở bên kia hình như cười một tiếng, Chương Nhiễm Nhiễm mới ý thức rõ ràng được cô đang cùng Lâm Ngưỡng thao thao bất tuyệt về cuộc tình tay ba trong Hiệp khách hành, vội vàng dừng lại: “Ày, có phải em nói qua nhiều rồi không?”

“Không có”. Lâm Ngưỡng nói, “Anh đúng lúc muốn nói chuyện về Hiệp khách hành với em, Lữ Việt cho em thứ 2 đi thử vai một lần nữa.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Lâm Ngưỡng: “Làm sao vậy?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Thực ra thì, anh thực sự không cần như vậy đâu!”

“Ừ?”

“Hiệp khách hành nhất định sẽ là một bộ phim điện ảnh rất đặc sắc, Mị Nương lại là một nhân vật vô cùng xuất sắc, em không biết tự lượng sức mình mà đi diễn sẽ trở thành một nét bút hồng trong Hiệp khách hành. Đến lúc đó chẳng những chất lượng điện ảnh bị hạ thấp, anh nhất định cũng sẽ trở thành cái bia cho mọi người chỉ trích. Cho nên, thực sự không cần giúp em như vậy, em biết rõ ngài là một người tốt! Cảm ơn!”

Không hiểu sao lại nhận được một tấm thẻ người tốt, Lâm Ngưỡng im lặng một lát, nói: “Không phải anh nói, là Lữ Việt chủ động đề nghị đấy.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Hả?”

“Yêu cầu rất nghiêm khắc, em phải một mình thử 3 nhân vật đấy.”

“Một, một mình thử 3 nhân vật?”

Lâm Ngưỡng: “Không cần quá áp lực, vẫn có thể làm được cảnh để tang trong hoàng hậu truyện. Diễn xuất của em... Mặc dù không phải rất tinh xảo, nhưng cũng không cần tự coi nhẹ bản thân.”

Đây là Lâm Ngưỡng an ủi cô đấy ư, thế nhưng mà sao nghe lại miễn cưỡng quá!

“Ừ, em là lo lắng kéo chân sau của anh...”

Lâm Ngưỡng công khai tình cảm, đại khái thực sự sẽ thiếu một ít fans hâm mộ, nếu lại vì cô mà diễn xuất nát, cô chính là tội nhân thiên cổ rồi.

Lâm Ngưỡng buồn cười nói: “Yên tâm, chân của anh rất to.”

Chương Nhiễm Nhiễm vô ý thức phản bác: “Nào có?”

Lâm Ngưỡng không có nói tiếp: “Buổi chiều em muốn đi Cách Mộc đúng không? Bây giờ cũng không chênh lệch muốn đi ra ngoài, thứ 7 gấp.”

“Ừ, thứ bảy gấp.”

Chương Nhiễm Nhiễm làm cho ba chữ này tung tăng một chút, cúp điện thoại suy nghĩ cả buổi, cảm thấy rất không thích hợp.

Tại sao Lâm Ngưỡng giống như nắm rõ lịch trình của cô ở trong lòng bàn tay? Nhất định là bởi vì Liễu Trạch nói cho Kha Việt, Kha Việt lại nói Lâm Ngưỡng.

Còn có cái chân rất to...

Chẳng lẽ, Lâm Ngưỡng là đang ám chỉ cô có thể tùy ý ôm đùi chứ ==

Lúc này rốt cục Tiểu Tinh cùng lái xe của Cách Mộc cũng tới đón Chương Nhiễm Nhiễm rồi, Chương Nhiễm Nhiễm để cho Tiểu Tinh trang điểm cho bản thân, sau cái gọi là tình yêu ra ánh sáng đây là lần đầu tiên đến công ty.

Cửa ra vào công ty chắn không ít phóng viên, Chương Nhiễm Nhiễm trang bị mũ kính râm khẩu trang đầy đủ, dưới sự hộ tống của bảo an mới có thể an toàn tiến vào công ty.

Liễu Trạch cùng Kha Việt đang ở trong phòng họp chờ cô, thấy cô đến, Liễu Trạch nhướn mày: “Thế nào, cảm nhận được mỗi ngày chị đi làm trong dầu sôi lửa bỏng chứ?”

Chương Nhiễm Nhiễm chưa hết hồn: “Tại sao có thể như vậy, không phải đã công khai tình cảm rồi sao, có lẽ bọn họ sẽ tàn ra chứ.”

Liễu Trạch liếc mắt: “Làm sao có thể, em thần thần bí bí như vậy, ngay cả Tã Vi cũng không đào được địa chỉ nhà em, về sau gặp chuyện không may một chút dữ liệu cũng không có, đã bị hai vạn fans Weibo đầu phế vật mắng rồi, những cái ghi chép vui vẻ khác cũng muốn cướp em để làm một tiêu đề phỏng vấn, đương nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Kha Việt ho một tiếng: “Thời gian của tôi rất quý giá, không có việc gì thì nhanh ký đi.”

Liễu Trạch nhìn hần một cái, đem hợp đồng đưa cho Chương Nhiễm Nhiễm: “Chị đã xem qua rồi, không có vấn đề gì lớn, chính em đọc qua một lần đi.”

Chương Nhiễm Nhiễm cơ bản coi như là một người thiếu kiến thức pháp luật, nhìn hợp đồng một chút, đơn giản là Kha Việt đề cập qua không thể mượn Lâm Ngưỡng để lăng xê, không thể tự tiện công khai ảnh hai người chụp chung, không được bịa đặt tình tiết yêu đương trước mặt công chúng, không thể đem hợp đồng tiết lộ cho bất kì người nào, sau khi chia tay không để lại bất kì rắc rối nào cho Lâm Ngưỡng, Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy vô cùng hợp lý, ký tên mình: “Tốt lắm”.

Kha Việt sững sờ: “Hả? cô không cần nhìn kỹ xem sao à?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Không cần, Lâm Ngưỡng là đại minh tinh, anh là phó tổng giám đốc Tinh Diệu, bây giờ chúng ta là quan hệ hợp tác, mấy người không cần phải hại tôi. Huông chi Liễu Trạch giúp tôi xem qua rồi.”

Kha Việt phức tạp nhìn Chương Nhiễm Nhiễm, lại nhìn Liễu Trạch một chút: “Cô như vậy lại tin tưởng cái người đại diện lòng dạ hiểm độc này à?”

Liễu Trạch ngoài cười nhưng trong không cười: “Kha tổng, lời nói này của ngài là quý thờ hồn hèn.”

Chương Nhiễm Nhiễm lắc đầu: “Chị Liễu rất tốt với tôi, không giống với người đại diện lòng dạ hiểm độc.”

Kha Việt: “Người đại diện lòng dạ hiểm độc khác? Còn có lòng dạ hiểm độc hơn à?”

Liễu Trạch chỉ còn kém đem cô cân bán mà thôi.

Chương Nhiễm Nhiễm có chút khó khăn: “Ngài nên biết, chính là, bọn họ ép mình làm chuyện không muốn làm, hoặc là cắt xén tiền sinh hoạt, lợi nhuận tiền lương một phần chín, v...v...”

Kha Việt: “...À, không ngờ cô cảm thấy mặt khác của người đại diện là như vậy, cho nên Liễu Trạch đối với cô đặc biệt tốt đúng không?”

Chương Nhiễm Nhiễm ngẩn ngơ: “Ày.”

Thật giống như thế này, dù sao người đầu là so sánh mà ra.

Liễu Trạch: “Được rồi, Nhiễm Nhiễm chị cùng Kha tổng còn có chút việc, em đi đến phòng làm việc của chị ở bên ngoài chờ, chị sắp xếp công việc sau này của em một chút.”

Chương Nhiễm Nhiễm gật đầu đi ra, Liễu Trạch đem hợp đồng ném một phần cho Kha Việt: “Kha tổng, ở trước mặt Nhiễm Nhiễm mà nói về tôi sẽ vô dụng thôi.”

Kha Việt chỉ huyệt thái dương của mình: “Có phải chỗ này của cô ấy rất dễ dùng đúng không?”

Liễu Trạch không cam tâm tình nguyện: “Kha tổng nói chuyện càng ngày càng khó nghe, Nhiễm Nhiễm nhìn giống người đầu óc tối dạ sao?”

Kha Việt: “... Tôi nói cô ấy đầu óc tối dạ bao giờ, ý của tôi là, cô ấy thực sự có điểm ngốc. Tối xấu gì cũng ở ngành giải trí hai năm, hợp đồng đều không nhìn đã kí.”

Liễu Trạch nghe vậy có chút ưu sầu, thở dài: “Đúng vậy, hiện tại điểm hoàn hảo nhất là quan sát sắc mặt nói chuyện rồi, lúc tôi mới biết cô ấy còn đáng sợ hơn, cũng không sợ tôi lừa đảo đã liên kí hợp đồng rồi. Ài, đầu sao cũng là thiên kim đại tiểu thư thuần khiết, từ nhỏ đã không biết thế giới nguy hiểm.”

Kha Việt có chút kinh ngạc: “Thiên kim đại tiểu thư? Nói vậy, thiên kim đại tiểu thư có thể vào ngành giải trí hai năm mà vẫn còn ở nữ số 5? Đáng đáp cũng khá tốt, người nhà cô ấy không dùng tiền nâng cô ấy à?”

Liễu Trạch khoát tay áo với hắn: “Loại người từ nhỏ đã thuận lời như anh, đại khái không biết có một từ gọi là gia cảnh sa sút.”

“Không đúng, cô ấy là một tiểu bạch như thế, sao có thể nghĩ ra chủ ý giờ trò tại buổi hòa nhạc được?” Kha Việt càng nâng càng kích động, vỗ bàn một cái, “Tôi biết ngay mà, tôi biết ngay cái loại chủ ý cùi bắp này nhất định là cô nghĩ ra! Cô là còn giao toàn bộ cho Chương Nhiễm Nhiễm nữa chứ!”

“Kha tổng, anh chưa từng nghe qua có câu nói là: Thỏ con nóng nảy cũng sẽ cắn người à?” Liễu Trạch không nhanh không chậm động viên nói: “Lúc ấy tôi chỉ có hơi ép cô ấy một chút, nói... nếu cô ấy không thể đỡ lên, sẽ để cho cô ấy đi bồi Vương tổng của bộ phận marketing của công ty các anh.”

Kha Việt nhớ lại hình dáng của Vương tổng kia một chút, khoe miệng co giật: “Liễu Trạch, cô thực sự không phải thứ tốt đẹp gì mà.”

Liễu Trạch: “Tôi đương nhiên là hù dọa cô ấy thôi, tôi mới là người không nỡ đây này. Anh có biết lúc cô ấy vừa mới vào công ti được một tháng liền có rất nhiều người muốn hẹn cô ấy đi ăn cơm và ngủ không, còn có người thông qua Lưu Quyền để mở miệng đấy, tôi phải tốn biết bao nhiêu công sức mới cản lại được anh có biết không, nếu không phải lúc ấy Lưu Quyền vừa sáng lập Cách Mộc nên rất coi trọng tôi, dự đoán ngay cả tôi cũng không bảo vệ được cô ấy.”

Kha Việt nửa tin nửa ngờ: “Không nỡ? Cô á?”

“Kha tổng, anh không tin tôi thì cũng phải tin tưởng cô gái đẹp là Nhiễm Nhiễm của chúng tôi chứ, đáng đáp cô ấy đẹp như thế, tôi làm sao có thể nhẫn tâm để cho cô ấy lưu lạc trở thành một cô gái đi bồi cơm chứ? Những thứ khác không nói, ít nhất ngay cả ngài Lâm Ngưỡng nhà anh cũng không phải sau đó cũng nhìn đến Nhiễm Nhiễm sao, liền quyết định muốn cùng cô ấy kí kết một cái hợp đồng yêu đương à.”

“Cô... Cô nói vậy nói bậy! Ăn nói diên cuồng luyên thuyên! Câm miệng lại cho tôi!!!”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10: Chương 10: Chúc mừng chúc mừng, vai nữ chính điện ảnh.

Editor: Hy

Trên đường đi đến văn phòng của Liễu Trạch, Chương Nhiễm Nhiễm gặp phải Triệu Vân Băng, cô ta hẳn cũng có việc tới tới công ty, cùng Vương Thái Cốc đi từ cửa vợi và tiến vào, chắc hẳn cũng bị mấy phóng viên chưa từ bỏ ý định quấy rối rồi.

Nhìn thấy Chương Nhiễm Nhiễm cùng Tiểu Tinh, sắc mặt Vương Thái Cốc không dễ nhìn tí nào, ngược lại Triệu Vân Băng ngừng lại.

Vương Thái Cốc: “Làm sao vậy?”

Triệu Vân Băng: “Dù sao cũng không vợi, anh cứ đi trước đi, tí nữa tôi vào.”

Vương Thái Cốc nhìn Chương Nhiễm Nhiễm, Chương Nhiễm Nhiễm vội vàng hướng về Vương Thái Cốc cười một cái: “Anh Vương khỏe không.”

Vương Thái Cốc tùy tiện gật đầu một cái coi như đáp lại, sai bước rồi đi, Triệu Vân Băng nói: “Nhiễm Nhiễm, còn chưa kịp chúc mừng cô cho thật tốt.”

Chương Nhiễm Nhiễm nhớ tới hôm thử vai chính mình còn nói tất cả chỉ là một trận hiểu lầm, có chút ngượng ngùng: “Cảm ơn.”

Triệu Vân Băng nói: “Cô phải đi?”

Chương Nhiễm Nhiễm lắc đầu: “Không có, muốn đến văn phòng của chị Liễu, sắp xếp công việc sau này một chút.”

Triệu Vân Băng à một tiếng: “Đúng thế, lượng công việc sau này của cô nhất định sẽ rất nhiều, cô phải bảo chị Liễu sắp xếp một vừa hai phải một chút, thoáng một cái mà bận quá sẽ không chịu đựng nổi đâu.”

Lời nói này nghe không ra ý tứ gì, Chương Nhiễm Nhiễm hơi chậm lại: “Ừ.”

Cũng may Triệu Vân Băng không ý muốn dây dưa tiếp cái đề tài này: “Đúng rồi, đạo diễn Lữ nói tôi thứ 2 đến thử vai Mị Nương lần nữa, cô thì sao? Đạo diễn Lữ thông báo với cô chưa?”

Chuong Nhiễm Nhiễm im lặng.

Lâm Ngưỡng nói hằm nói hồ, vậy cô coi như là cái gì? Mình mình diễn thử 3 vai, nghe cũng đã không hiểu rồi.

Vì vậy Chuong Nhiễm đành phải nói: “Tôi cũng không rõ lắm.”

Triệu Vân Băng cười một cái: “Không có sao, dù gì cũng có Lâm Ngưỡng ở đấy.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Triệu Vân Băng nói: “Hôm nay có một nhà làm phim mới tới công ti gặp tôi cùng anh Vương đàm phán chuyện phim năm mới, khả năng tôi là nữ chính, tôi còn rất khần trương đấy, không nói chuyện với cô nữa, đi nha.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Ừ chúc mừng.”

Triệu Vân Băng cười rồi đi, Chuong Nhiễm Nhiễm không hiểu sao lại có loại cảm giác thờ ra nhẹ nhàng, nhấc chân đi đến văn phòng Liễu Trạch, Tiểu Tinh ở phía sau lặng lẽ nói: “Chua như vậy, uống mấy cân giấm chua rồi không biết.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Cái gì?”

Tiểu Tinh: “Triệu Vân Băng ý, không phải cô ta tốt nghiệp chính quy sao, thành tích cũng rất tốt, lúc ấy rất nhiều người muốn kí hợp đồng với cô ta, cô ta liền vào Tinh Diệu, có vẻ như là một fans hâm mộ đáng tin của Lâm Ngưỡng. Về sau Kha Việt không thấy cô ta đi lên, cô ta liền vào Cách Mộc, dù sao cũng coi như là người của Tinh Diệu.”

Chuong Nhiễm Nhiễm ngược lại không ngạc nhiên: “Ồ cái tuổi này của chúng ta, rất nhiều người đều là fans hâm mộ của Lâm Ngưỡng. Cô ấy hiện tại nhất định rất giận tôi, về sau tôi trông thấy cô ấy vẫn là cẩn thận một chút.”

Tiểu Tinh bất mãn: “Nhiễm Nhiễm, bây giờ cô thế nhưng mà là Ảnh hậu rồi, chúng ta sợ nằng cái gì chứ.”

Hai người vừa đứng lúc đến văn phòng Liễu Trạch, Chuong Nhiễm Nhiễm đóng cửa một cái: “Tiểu Tinh, lúc trước cô thấy Lâm Ngưỡng còn chạy nhanh hơn thỏ, hiện tại ngược lại học được cáo mượn oai hùm rồi hả? Không được, người khác nghĩ như thế nào về cái kia thì đều là hiểu nhầm hết, cô lại không rõ tính toán của tôi sao?”

Chính là giả người bị đụng kết quả là lừa được rất nhiều tiền...

Tiểu Tinh gãi gãi mặt: “Được rồi, tôi cam đoan từ nay về sau sẽ tiếp tục cụp đuôi làm người.”

Hai người đợi một lát Liễu Trạch mới đến, nhưng biểu tình ngược lại có chút ngưng trọng.

Câu nói mở màn đầu tiên là một quả bom nặng kí: “Thời không người yêu được xác định rồi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Cái gì?”

Liễu Trạch: “Chính là ngày 28 cuối tháng này, cướp than lên bờ, ngạc nhiên không kinh ngạc không, có vui vẻ hay không?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Thế nhưng mà, không phải cái cô Lăng Âm...”

Thời không người yêu là một bộ phim điện ảnh hiện đại huyền huyền mà Chuong Nhiễm Nhiễm đóng vào cuối năm ngoái có chủ đề về tình yêu, lúc đầu thì đầu tư không lớn, đạo diễn cũng là người mới.

Bởi vì đầu tư không lớn, mà Cách Mộc lại có tham gia đầu tư một chút, lúc ấy vai nữ số hai có ý định là cho Triệu Vân Băng hoặc Chuong Nhiễm Nhiễm một slot. Nhưng bởi vì thành viên nòng cốt quá kém, kịch bản vô cùng khó hiểu, nữ số 2 cũng không vui vẻ gì, cuối cùng nhà làm phim ưa thích Triệu Vân Băng nên không chút do dự lựa chọn vào vai nữ số 2 của một phim tiên hiệp khác, cũng bởi thế rất nhiều người tức giận.

Mặc dù Liễu Trạch cũng hiểu được kịch bản rất nát, nữ phụ đã không vui vẻ thì thôi còn bị đánh, nhưng vì cái diễn xuất của Chuong Nhiễm Nhiễm như vậy, dù gì cũng là phim điện ảnh, có thể nhét liền cổ mà nhét vào, ép Chuong Nhiễm Nhiễm đi.

Cái này vốn là phim điện ảnh tình yêu không có tiếng tăm gì, không nghĩ tới Chuong Nhiễm Nhiễm vừa kí hợp đồng không lâu, kịch bản còn chưa hiểu thấu, lại được tiêu hoa đầu đàn là Lăng Âm thích, Lăng Âm đáp ứng tiếp về sau, đầu tư cũng tăng lên, còn bắt được một thần tượng đang hot là Hường Tư Nhạc tới làm nam chính, dốc lòng muốn kiếm tiền từ fans hâm mộ điện ảnh.

Vốn có thể lấy Lăng Âm làm vai nữ phụ là một vận lớn, không nghĩ tới vì Lăng Âm thường có nhiều việc nên không tới tổ phim, vốn là định quay xong trong hơn một tháng, lại ít nhất nửa tháng không có ở đây, toàn bộ tổ phim đều bế tắc mà tóm lấy nàng, cuối cùng suy nghĩ phương pháp điều hòa là tạm thời sửa chữa kịch bản, đem một vài đoạn của Lăng Âm sửa cho Chuong Nhiễm Nhiễm, vội vàng quay cho xong.

Liễu Trạch coi phim điện ảnh này của Chuong Nhiễm Nhiễm là “đã hết con khổ, đến ngày sung sướng”, dù sao fans hâm mộ của Lăng Âm cũng đông đảo, fans hâm mộ của Hường Tư Nhạc cũng không ít, nếu như Chuong Nhiễm Nhiễm có nhiều đất diễn, mặc dù nhất định sẽ bị fans hâm mộ của Lăng Âm chửi, nhưng ít ra còn có thể lấy được một tí chú ý.

Bởi vì cái gọi là trong họa có phúc này, Liễu Trạch còn tưởng tượng sau khi phim công chiếu, fans hâm mộ của Chương Nhiễm Nhiễm sẽ tăng mạnh, đầu năm nay ngành giải trí bên Lăng Âm có vụ rùm pha rất lớn, bị nhân dân khu Triều Dương tố cáo là hút thuốc phiện, trực tiếp bị bỏ tù rồi.

Xét thấy nghệ sĩ có vết bản thì không thể dùng, mà đầu tư lại phần lớn hướng về phía Lăng Âm, cái phim điện ảnh này ngay có cơ hội quay lại cũng không có, như vậy triệt để gác lại, không hẹn ngày công chiếu.

Mà bây giờ, lại để cho chiếu phim rồi hả?

Liễu Trạch gật đầu: “Chị đã thu thập tin tức từ người làm phim bên kia, không phải lúc trước em ở tổ phim chờ đợi rất lâu sao, khi đó ý tứ của đạo diễn là 10 phần thì em cũng diễn đại khái được hai ba phần, đầu tiên đem cắt bỏ phần của Lăng Âm, còn lại thời gian thì bổ sung phần diễn cho em.”

“Em biết rồi.” Chương Nhiễm Nhiễm nhớ lại về mặt vô lực của đạo diễn lúc đó một chút, “Vậy bây giờ sao rồi?”

“Hiện tại bọn họ thấy chủ đề về em đang cao như vậy, nhảy bén đem cắt toàn bộ phần diễn của Lăng Âm, cứ thế đem em trở thành nữ chính.”

Chương Nhiễm Nhiễm tròn mắt há mồm: “Hả? Thế nhưng nòng cốt của câu chuyện là Lăng Âm mà.”

“Đoán chừng sẽ giữ lại một hai phút diễn cho Lăng Âm, cái thế này chẳng phải nghiêm.” Liễu Trạch xoa xoa mi tâm, “Chị cũng rất tò mò, vốn là một phim điện ảnh hiếm thấy, trải qua một phen giày vò như vậy không biết đến cùng sẽ biến thành cái dạng gì.”

Chương Nhiễm Nhiễm đành phải nói: “Ày, dù gì em cũng là nữ chính phim điện ảnh đúng không? Có phải nên vui vẻ một chút hay không?”

Liễu Trạch nhìn cô: “Em xác định? Chị rất hoài nghi đến lúc đó em còn bị mắng thảm hại hơn nữa đấy.”

Chương Nhiễm Nhiễm nhớ lại chỗ bị cắt bỏ của mình một chút, thành thực nói: “Dù sao thì em cũng không đi xem đâu.”

Hơn một gì kia làm cái gì chẳng tốt, lại muốn lãng phí xem cái loại điện ảnh đấy...

Liễu Trạch khoát tay áo: “Được rồi, chúng ta không thể ngăn cản không cho người ta đi lên, hơn nữa dựa theo hợp đồng lúc trước, em còn phải đi hai đường diễn, cái này thì chị có thể nghĩ biện pháp cắt giúp em, nhưng tuyên truyền thì vẫn phải đi.”

Chương Nhiễm Nhiễm hoàn toàn nghe theo sắp xếp: “Vâng, vâng.”

Liễu Trạch nói: “Đúng rồi, có có quen Hường Tư Nhạc sao?”

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Hoàn toàn không quen.”

Mặc dù quay phim cùng một chỗ hơn một tháng, nhưng Hường Tư Nhạc có xe bảo mẫu của mình, quay xong là liền đi vào nghỉ ngơi, nghe nói người đại diện của hắn không cho da của hắn đen, hơn nữa fans hâm mộ nữ dò xét của hắn rất đông, hai người chỉ nói qua vài câu vô cùng khách khí như, cái gì đó anh tốt và hẹn gặp loại các loại.

Liễu Trạch: “Vậy là tốt rồi, buổi họp báo ngày mai em đứng gần đạo diễn cách xa hắn ra có biết không? Tốt nhất là đừng nói câu nào với hắn, bằng không thì fans hâm mộ của hắn cùng fans hâm mộ của Lâm Ngưỡng sẽ cùng nhau mắng em, vậy thì thật quá náo nhiệt đặc sắc rồi.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Yên tâm, em và hắn cũng chẳng thể nói gì hơn...”

Nói được một nửa, điện thoại vang lên, là một dãy số lạ, từ trước đến nay ngoài trừ mua hàng qua mạng phải đợi điện thoại lấy bưu phẩm thì Chương Nhiễm Nhiễm chưa bao giờ tiếp số lạ cả, nhưng lần này lại nghe: “A lô?”

“A lô, Chương Nhiễm Nhiễm sao? Cô có khỏe không, tôi là Hường Tư Nhạc.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Liễu Nhạc: ?

Vì sao Hường Tư Nhạc gọi điện cho cô?

Tại sao hắn có số điện thoại của cô?

Chương Nhiễm Nhiễm không hiểu ra sao: “Xin chào, là ta, ày, làm sao vậy?”

“Bỗng nhiên gọi cho cô, có phải rất đường đột hay không?” Giọng Hường Tư Nhạc rất ôn hòa, “Tôi nghe nói muốn truyền bá Thời không người yêu rồi.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Tôi vừa mới nghe nói. Dù gì thì đây cũng được tính là chuyện tốt... Có thể đối với anh mà nói thì không phải.”

Trước kia Hường Tư Nhạc là thần tượng tổ hợp, về sau tổ hợp giải tán, Hường Tư Nhạc chuyển qua làm diễn viên rất không dễ dàng gì, gần đây thật

vất vả mới có tí khởi sắc, diễn xuất dần dần được tán thành, bỗng nhiên đi truyền bá cái loại này đoán chừng sẽ ảnh hưởng không tốt.

Hương Tư Nhạc lập tức nói: “Sẽ không, với tôi mà nói đây cũng là chuyện tốt.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Hả? Ày... Vậy là tốt rồi. Nhưng, tại sao anh có số điện thoại của tôi?”

Hương Tư Nhạc im lặng một chút, Chuong Nhiễm Nhiễm mới ý thức được bản thân hỏi không đúng, đang định chuyển đề tài, Hương Tư Nhạc nói: “Trước kia ở tổ phim có lưu số của cô, về sau ra khỏi tổ phim, tôi cũng gọi cho cô một hai lần, nhưng cô không nghe, tôi liền không tốt đánh lại Lữ Bố tái sinh.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Cô nghĩ ra rồi, có một lần Hương Tư Nhạc không tìm thấy điện thoại, lúc ấy trợ lý của hắn không có ở đây, liền mượn điện thoại của Chuong Nhiễm Nhiễm một chút, bằng tiếng chuông rồi tìm được điện thoại mới đem điện thoại trả lại cho cô.

Nói đúng là, Hương Tư Nhạc khi đó lưu số của cô?

Lần này Chuong Nhiễm Nhiễm thực sự có chút cảm giác xấu hổ: “Thật xin lỗi, bình thường tôi không nghe điện thoại của người lạ, không biết là anh.”

Hương Tư Nhạc: “Ừ, đoán được, cô không có lưu số của tôi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Hương Tư Nhạc thở dài: “Quên chưa chúc mừng cô, chúc cô cùng Lâm Ngưỡng trăm năm tốt đẹp hòa hợp.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Cảm ơn cảm ơn.”

Cũng có phải là kết hôn đâu, cái gì mà trăm năm tốt đẹp hòa hợp...

Bên kia Hương Tư Nhạc nói một câu “gặp lại ở buổi họp báo” liền cúp điện thoại, Chuong Nhiễm Nhiễm thở ra một hơi: “Chị Liễu, em thực sự không có quen biết hắn.”

Liễu Trạch: “Đã hiểu. Cái này rõ ràng là Hương Tư Nhạc đánh chủ ý lên người em đúng không? Hắn cùng với bạn gái không dứt khoát, chị nhớ có lần còn đồng thời qua lại với hai cô gái cơ mà.”

Chuong Nhiễm Nhiễm ngăn người, có chút im lặng: “Không phải hắn đã nói...”

Hương Tư Nhạc là một người đàn ông ấm áp, phát biểu kinh điển là chỉ cần có fans hâm mộ là đủ rồi, không cần có bạn gái, kết quả lại là...

Liễu Trạch buồn cười không thôi: “Em thực sự tin cái đó sao? Dù gì cũng là đàn ông 25 26 tuổi rồi, đang huyết khí dồi dào, cũng chỉ có fans hâm mộ mới có thể tin thần tượng của chính mình vô dục vô cầu, 38 tuổi đều là thân đồng tử...Được rồi, không nói mấy cái này nữa, dù sao em cũng phải muôn vàn cẩn thận đối với Hương Tư Nhạc, đến lúc đó hắn kéo em mượn độ hot của Lâm Ngưỡng lãng xê cho mình một chút, lại phát đi thông báo là mình trong sạch, lấy lại là em, căn cứ vào hình tượng của em trước công chúng, mọi người nhất định sẽ tin hắn, đến lúc đó hắn hot mà lại không cần bị mắng chửi, chỉ có em bị thâm mà thôi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Vâng!”

Liễu Trạch an bài công việc sau này cho Chuong Nhiễm Nhiễm một chút, hai cái tập san nữ đã định rồi, còn có hết thứ 3 phải đi thử vai nữ 2 của phim truyền hình có chế tác lớn, cuối tuần phải thử nữ số 2 điện ảnh.

Đương nhiên, nếu như Hiệp khách hành có thể định ra, hai cái bộ phim đằng sau khi mà quay dựng phải thời gian liền không cần cân nhắc rồi.

Chuong Nhiễm Nhiễm cảm kích bản của hai bộ phim cảm thấy áp lực rất lớn, thực tế thứ 2 còn muốn đi thử vai Hiệp khách hành, ba ngày thử vai liên tục, dùng trình độ của cô đại khái chính là lấy rở trúc mà mức nước sông, công đã tràn rồi.

Công tác bàn giao hoàn tất, Liễu Trạch để cho Chuong Nhiễm Nhiễm trở về học thuộc kịch bản cùng nghỉ ngơi cho tốt, dù sao hôn lễ của Diêu Hâm đoán chừng sẽ có chớ sản xuất hiện, đến lúc đó cô nhất định phải thể.

Chuong Nhiễm Nhiễm nghe được tên của Diêu Hâm, giật mình, thuận miệng hỏi: “Chị Liễu, Diêu Hâm cùng Lâm Ngưỡng đã từng là bạn bè trai gái, vậy anh ấy mang em đi có phải rất lúng túng hay không?”

“Cho dù lúng túng, đó cũng là bọn họ lúng túng, em thì có liên quan gì.” Liễu Trạch chẳng hề để ý, “Em chỉ cần phải chịu trách nhiệm ra màn ảnh ngon lành là được, mà sát đầu đề là được rồi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Em không hiểu lắm, Lâm Ngưỡng tại sao phải đáp ứng đi dự lễ cưới của bạn gái cũ... Anh ấy cũng không phải là người thích lãng xê.”

Liễu Trạch: “Em đây chính là không hiểu, Lâm Ngưỡng đi hay không đi đều muốn khiêu khích một hồi bàn tán, hắn nhất định chính là nam tử gió tanh

mưa máu.”

Chương Nhiễm Nhiễm“...”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Chương 11: Liên quan đến tiền lì xì.

Editor: Hy

Buổi tối hôm đó Chương Nhiễm Nhiễm đọc xong Hiệp khách hành, trong lòng thật lâu cũng không thể bình tĩnh lại được, kết cục của Hiệp khách hành cũng có thể coi là kết mở, sư môn của Bạch Mạt bị diệt, nàng quyết định buông bỏ nhi nữ tình trường, hồi phục sư môn, Vũ Văn thì trở lại quán trọ nơi lần đầu gặp mặt Mị Nương, làm ông chủ của quán trọ, người yêu của hiệp khách hành Bành Phóng đã chết, Bành Phóng một lần nữa quay trở về cuộc sống điên viên...

Chương Nhiễm Nhiễm thực sự rất thích câu chuyện này, mở đầu thì hoang đường khô khan, đến chính giữa thì ào ạt mạnh mẽ, còn kết cục thì gió nhẹ mây bay, tràn đầy một cảm giác số mệnh.

Cô có chút muốn post lên Weibo, nhưng lại sợ bị nói là ám chỉ mình sẽ diễn Hiệp khách hành, cuối cùng đành phải viết một status có chút mơ hồ: Sách hay như mộng đẹp, đọc xong thật sự là không muốn tỉnh dậy~

Cô gửi cho Liễu Trạch xem trước một chút, Liễu Trạch trả lời rất nhanh: Làm quá, nhớ phối hợp với một bức ảnh, hình tự sướng cũng được.

Chương Nhiễm Nhiễm mở Weibo ra, phát hiện fans hâm mộ của mình đã hơn hai triệu, bên trên Weibo có một cái “Thanh tú ân ái” đã có hơn mấy trăm nghìn cái bình luận rồi, bình luận khen hot nhất có nội dung như sau: Chương Nhiễm Nhiễm, tôi không mắng cô mặc dù tôi cũng là fans hâm mộ của lão Lâm, tôi chỉ muốn nói cho cô một chuyện, trước kia Lâm Ngưỡng đu dây bị thương, eo không được tốt, cô nên chú động một chút.

Chương Nhiễm Nhiễm ? ? ?

Chương Nhiễm Nhiễm đem chặn cái bình luận này lại, hơi có chút dè dặt, cô cũng không biết eo Lâm Ngưỡng không được tốt, nhưng fans của Lâm Ngưỡng đã có ý chạy tới chỗ cô để nói chuyện này thì chắc nó rất nghiêm trọng rồi, giống như rất nhiều người đã nêu ra.

Cô post câu nói kia, lại không biết thêm cái ảnh nào cho hợp cả, tùy tiện chọn một tấm tự chụp rồi post lên.

Post xong cô liền đóng Weibo lại, có chút thấp thỏm mà xem xét số điện thoại của Lâm Ngưỡng bên trong Wechat, kết quả đối phương cài đặt ẩn không thể tìm thấy được.

Chương Nhiễm Nhiễm cầm lấy điện thoại ngã xuống giường, cũng không biết mình nên thả phào nhẹ nhõm hay nên tiếc nuối, hiện tại cô dù gì cũng là bạn gái hợp đồng của Lâm Ngưỡng, thêm cái Wechat có lẽ không quá đáng...Fans hâm mộ của anh đã để cho mình chủ động quan tâm vết thương của anh ấy một chút, cô cũng không thể gọi trực tiếp hỏi anh được, nếu như có thể nói qua Wechat..., đem ảnh chụp cái bình luận kia gửi đi, thì sẽ tỏ ra tự nhiên rất nhiều. Nếu không thì gửi iMessage*? Nhưng vẫn tỏ ra là rất đột ngột...

*iMessage: phần mềm gửi tin nhắn và video.

Chương Nhiễm Nhiễm ôm điện thoại vẫn còn rất xoắn xýt, bỗng nhiên Wechat hiện ra một cái nhắc nhở của bạn tốt, Chương Nhiễm Nhiễm ấn mở, ngạc nhiên khi thấy đối phương chỉ chừa có một câu: Anh là Lâm Ngưỡng.

Tên này là cái gì?

Cô vừa mới cảm thấy cảm khái số mệnh?

Chương Nhiễm Nhiễm xoa xoa mặt, không chút do dự bấm thông qua, sau đó chuyện đầu tiên là xem một vòng bạn bè của Lâm Ngưỡng.

Danh sách bạn bè của Lâm Ngưỡng và Weibo đều rất có số lượng rất ít, thỉnh thoảng mấy tấm đều là ảnh chụp không có chữ gì khác, ảnh chụp cũng không có hình người, có lẽ đều là các nơi anh đã đi rồi tùy tiện chụp một ít, có duy nhất một tấm ảnh to là ảnh và bọn Lữ Việt chụp chung lúc nhận Anh đế ở Venice*, trên ảnh Lâm Ngưỡng cười có chút vui vẻ.

*Venice: một thành phố ở Ý.

Chương Nhiễm Nhiễm xem xong vẫn chưa thấy thỏa mãn, trở lại màn hình trò chuyện mới phát hiện Lâm Ngưỡng chào hỏi cô, ước chừng thấy cô không có trả lời, lại gửi một văn bản tài liệu đến, nói là cô đến thứ hai đi thử vai kịch bản.

Chuong Nhiễm Nhiễm vội vàng trở đầu: Xin chào.

Lại bổ sung một câu: Tốt, cảm ơn.

Lâm Ngưỡng: gần đây em post Weibo đều dùng giọng như vậy nói chuyện với mọi người?

Chuong Nhiễm Nhiễm: ... Không có, có chút căng thẳng.

Vì giảm bớt cảm xúc, Chuong Nhiễm Nhiễm gửi tới một số hành động Pikachu chà xát, gửi xong lại cảm thấy rất ngại, cũng may Lâm Ngưỡng không có đề ý: Ủ, em thực sự rất dễ căng thẳng.

Chuong Nhiễm Nhiễm: =.=

Lâm Ngưỡng: Em đọc xong Hiệp khách hành rồi hả?

Chuong Nhiễm Nhiễm: Ủ! Đọc rất hay.

Lâm Ngưỡng: Vậy là tốt, nghiên cứu kịch bản anh gửi một chút.

Chuong Nhiễm Nhiễm: Vâng..

Cô vẫn là không muốn nói mình rất thích Hiệp khách hành, càng không muốn nói tâm tình đang tốt cho Lâm Ngưỡng biết.

Chuong Nhiễm Nhiễm bắt đầu đem gửi cái ảnh chụp màn hình kia cho Lâm Ngưỡng: Eo của anh bị thương?

Lâm Ngưỡng bên kia cả buổi không có trả lời lại, Chuong Nhiễm Nhiễm mới ý thức được lúc trước Lâm Ngưỡng bị thương, khẳng định không muốn nhớ tới chuyện không tốt này, mình hỏi như vậy quả thực không ổn, đành phải vội vàng nói: Thật ra thì không có gì đâu, làm diễn viên thì sẽ luôn có các loại tổn thương.

Lâm Ngưỡng: ...

Chuong Nhiễm Nhiễm: ?

Lâm Ngưỡng: Cảm ơn sự quan tâm của em, anh là bị thương một chút, nhưng đã khỏi hẳn rồi, không có gì đáng ngại.

Chuong Nhiễm Nhiễm: Vậy là tốt rồi.

Lâm Ngưỡng không có trả lời lại, Chuong Nhiễm Nhiễm lại cảm thấy rất thỏa mãn, dù gì trò chuyện một lát còn tặng thêm Wechat nữa.

Nhưng hai ngày nữa là hôn lễ của Diêu Hâm rồi, Chuong Nhiễm Nhiễm tưởng rằng Lâm Ngưỡng dù sao cũng sẽ nói một chút, không nghĩ tới Lâm Ngưỡng hình như quên chuyện này rồi.

Ngày hôm sau Tiểu Tinh ôm hộp lớn hộp nhỏ đến, Chuong Nhiễm Nhiễm không kịp phản ứng.

Tiểu Tinh mở thử một hộp, là một bộ lễ phục nhỏ màu xanh nhạt, nói là màu xanh nhạt nhưng trên thực tế thì gần đến màu trắng rồi, chỉ hơi lộ ra màu xanh một chút, trên ngực vừa đúng có hình chữ V, hai bên ngực khâu hoa rất tinh xảo, Tiểu Tinh cầm vấy lên..., làn vấy giống hệt như nước chảy xuống.

Chuong Nhiễm Nhiễm sững sờ, nhãn hiệu này cô biết, trước kia lúc trong nhà còn có tiền, cô rất ưa thích nhãn hiệu này.

Tiểu Tinh chặc chặc hai tiếng, lại cẩn thận từng li từng tí đem thả vấy lại, mở hộp thứ hai ra, là một đôi dây cao gót rất chói mắt nhưng không đến nỗi khách lẩn át chủ, Chuong Nhiễm Nhiễm hiểu ra nói: “Đây là Lưu tổng chi tiền cho mua sao?”

Tiểu Tinh: “Sao có thể được, giá của hai đồ này đắt như vậy, trước kia đảm nhiệm Alice nhà tài trợ đều không có lời lên đâu, đây là sáng nay Kha tổng cho người đưa tới, chị Liễu lại để cho tôi mang tới cho cô ha ha.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “.... Kha Việt?”

Đây chẳng phải là Lâm Ngưỡng đưa tới hay sao?

Tiểu Tinh mở ra cái hộp thứ ba, bên trong để không ít đồ trang sức, cô lại bắt đầu cảm thán tài vụ tiền của Lâm Ngưỡng, tài vụ tiền của Kha Việt, Chuong Nhiễm Nhiễm nhũn mày nhìn một chút, nhận không được gọi điện cho Lâm Ngưỡng.

Một lát sau Lâm Ngưỡng mới nhận máy: “A lô?”

Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Xin chào, em là Chuong Nhiễm Nhiễm.”

“Ừ.”

“Quần áo giấy và đồ trang sức em nhận được rồi, cảm ơn anh.” Chương Nhiễm Nhiễm nói, “Nhưng em không thể nhận, quá quý giá rồi.”

Lâm Ngưỡng dừng một chút: “Không phải đưa cho em.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Lâm Ngưỡng: “Là Kha Việt để cho em mượn đấy, Liễu Trạch nói em không có lễ phục thích hợp.”

Chương Nhiễm Nhiễm quả thực muốn đâm đầu chết: “Vây, vây cũng không cần mặc long trọng như vậy, đây là hôn lễ của Diêu Hâm...”

Lâm Ngưỡng: “Rất long trọng sao? Anh chưa có nhìn váy, nếu như em cảm thấy không thích hợp, anh lại để cho Kha Việt tìm một món không long trọng nữa.”

“Không”. Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy mình thực sự rất quý rầy Lâm Ngưỡng, “Không cần, kỳ thực em cũng có quần áo, chỉ là không phải nhãn hiệu nổi tiếng, anh không ngại khi em mặc đồ của mình chứ?”

“Đương nhiên có thể.”

“Vâng. Xin lỗi, quý rầy anh rồi, hẹn gặp lại.”

“Không sao. Ngày mai gặp.”

Chương Nhiễm Nhiễm cúp điện thoại, thờ dài thườn thượt.

Tiểu Tinh: “Ày, là chị Liễu không có nói rõ ràng, không thể trách tôi đâu Nhiễm Nhiễm...”

Chương Nhiễm Nhiễm vô lực khoát tay: “Không trách cô được, trách tôi nghĩ quá nhiều.”

Tiểu Tinh có chút luyến tiếc mà sờ cái váy kia: “Cô chắc chắn sẽ mặc quần áo của mình à? Cái ngày không mặc là ngu, hơn nữa ngày mai còn phải gặp Diêu Hâm, chính là bạn gái trước của Lâm Ngưỡng. Cô không thể xinh đẹp áp cô ta một chút sao?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Tôi đi tham dự hôn lễ đấy, không phải là đi đập phá quán đâu...”

Tiểu Tinh mang quần áo và giấy đi rồi, Chương Nhiễm Nhiễm lại ở tủ quần áo của mình chọn cả buổi, chọn được một bộ váy liền áo màu xanh nhạt, vô cùng khiêm tốn giản dị, kiểu dáng không có gì đặc biệt, đồ trang sức lại hết sức giản lược.

7 giờ tối ngày hôm sau hôn lễ chính thức bắt đầu, trước sáu giờ khách đều đến, bởi vì cha mẹ Hán Thiên Cầm tuổi tác đã cao, cho nên bọn họ không ra nước ngoài, trực tiếp tổ chức tại khách sạn năm sao của em họ Hán Thiên Cầm, vị trí thực sự ở trung tâm thành phố.

Sử Bách lái xe chở Lâm Ngưỡng tới đón Chương Nhiễm Nhiễm, lúc này Chương Nhiễm Nhiễm có chuẩn bị tâm lý, cảm thấy sẽ không quần bách giống như lần trước, không nghĩ tới Lâm Ngưỡng sẽ mặc âu phục, cùng hai lần trước gặp anh cảm giác hoàn toàn bất đồng, Chương Nhiễm Nhiễm ngồi ở cạnh anh, cả buổi cũng chỉ nghe ra một câu: “Chào anh”.

Lâm Ngưỡng nhìn cô: “Tí nữa tham gia tiệc cưới em còn câu nệ như vậy, sẽ bị bại lộ toàn bộ.”

Chương Nhiễm Nhiễm ngẩng đầu, cũng có chút lo lắng: “Đúng vậy, làm sao bây giờ, bằng không chào hỏi xong, em liền nói em không thoải mái trực tiếp rời sân trước?”

Lâm Ngưỡng: “Sau đó em đoán đầu đề ngày mai là ai?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Lâm Ngưỡng: “Yên tâm, trong hội trường không có phóng viên, nhưng sẽ có một ít người trong ngành, em buông lỏng một chút là được. Bọn họ sẽ không đào sâu vấn đề.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Vâng, em sẽ cố gắng. Nhưng em cảm thấy, cảm thấy giống như quên chuyện gì...”

Chương Nhiễm Nhiễm nhàu mày, bỗng nhiên nhìn thấy phía trên tay lái của Sử Bách một bao lì xì thật dày, trên đó viết “Lâm và Chương”.

Lâm Ngưỡng: “Cái này dĩ nhiên là do anh chuẩn bị.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

OMG....

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Chương 12: Tân hôn vui vẻ

Editor: Hy

Mặc dù bên trong sân quả thực không có chó săn, nhưng ngoài sân chó săn thực sự không ít, tin tức Lâm Ngưỡng sẽ đem Chương Nhiễm Nhiễm tới tham gia tiệc cưới ước chừng đã bị lộ rồi, vô số chó săn nằm vùng muốn bắt người, cũng may bảo an của khách sạn cực kỳ chặt chẽ, bọn họ có thể bình thường mà vào trong.

Sau khi Chương Nhiễm Nhiễm và Lâm Ngưỡng kí tên lên danh sách khách mời, Lâm Ngưỡng nói với Chương Nhiễm Nhiễm: “Khoác tay anh.”

Chương Nhiễm Nhiễm dừng lại một chút, vẫn là khoác tay Lâm Ngưỡng, hai người cùng tiến vào bên trong, phụ trách tiếp đại mọi người chính là bạn gái thân thiết của Điều Hàm - Triệu Ngọc Khiết, lúc trước cũng là ca sĩ, về sau lập gia đình đã sớm rời khỏi giới văn nghệ rồi, Triệu Ngọc Khiết hiển nhiên cũng biết Lâm Ngưỡng, nhìn thấy Lâm Ngưỡng đến liền cười nói: “Đã lâu không gặp, Ảnh đế.”

Lâm Ngưỡng mỉm cười nói: “Cô một chút cũng không thay đổi.”

Triệu Ngọc Khiết thỏa mãn nói: “Anh ngược lại là thay đổi, so với trước kia đẹp trai hơn nhiều.”

Ánh mắt của cô rơi trên người Chương Nhiễm Nhiễm, Chương Nhiễm Nhiễm vội vàng nói: “Xin chào ngài.”

Triệu Ngọc Khiết cười một cái: “Gọi ngài cái gì chứ, vậy giống như là chênh lệch vai vế ý. Lâm Ngưỡng, anh dấu điểm được một người bạn gái thật tốt nha, ngay cả tôi cũng hoàn toàn chưa nghe nói qua, nhưng quả thực rất xinh đẹp đấy, phải cất giấu.”

Chương Nhiễm Nhiễm đang muốn khách khí một chút, chỉ nghe thấy Lâm Ngưỡng nói: “Ừ.”

Ừ cái gì chứ!

Lâm Ngưỡng thực sự là thay cô quá không khách khí!

Đang sau lại có người đến, Triệu Ngọc Khiết chỉ vị trí cho Lâm Ngưỡng, Lâm Ngưỡng liền dẫn Chương Nhiễm Nhiễm theo như tên mà ngồi xuống, bọn họ đến không sớm cũng không muộn, trên bàn người đã đến một nửa, ngồi bên cạnh Lâm Ngưỡng là Lâm Thi Tập, Lâm Thi Tập vốn đang cùng người bên cạnh nói chuyện phiếm, thấy Lâm Ngưỡng tới lập tức cười híp mắt nhìn Lâm Ngưỡng.

Lâm Ngưỡng ngồi ở bên trái hắn, Chương Nhiễm Nhiễm cũng vội vàng ngồi xuống bên cạnh Lâm Ngưỡng.

Lâm Ngưỡng nhìn hắn một cái: “Cười quỷ dị như vậy làm gì? Hôm nay cũng không phải cậu kết hôn, không có đưa bao lì xì cho cậu được.”

Lâm Thi Tập nhếch mi: “Tôi muốn bao lì xì của cậu làm cái gì?”

“Vậy cậu muốn cái gì?”

“Cậu nói thử xem?”

Ý, đoạn đối thoại này sao nghe cứ là lạ vậy. Đầu Chương Nhiễm Nhiễm trống rỗng một lát, bỗng nhiên nghĩ tới lúc trước có nhìn thấy “Song Lâm phản hồng tập hợp”...

Kết quả Lâm Thi Tập bên kia liền nói: “Cậu bớt giả bộ ngu đi, đương nhiên là muốn tin đồn của cậu, lúc trước uống rượu say nhưng mà đã có hẹn đó, độc thân trên đường tay cầm tay, ai cời đoàn* trước là chó.”

*Cời đoàn: ý chỉ thoát khỏi kiếp độc thân, có người yêu rồi.

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Lão cán bộ ôn nhu nhả Lâm Thi Tập đây sao?! Đây là ai! Ngay cả cời đoàn cũng biết?!

Mọi người trong ngành giải trí đều là đối trả cả!

Sau đó Chương Nhiễm Nhiễm nghe thấy Lâm Ngưỡng dùng giọng điệu lười biếng nói: “Có thể cời đoàn thì làm chó cũng được, ai muốn cùng cậu tay trong tay chứ.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “... ..”

Không đúng, đây không phải Lâm đại thần, Lâm Ảnh đế mà cô quen biết.

Có lẽ anh bị quý nhậ!

Lâm Thi Tập “Xùy” một tiếng, nói: “Không giới thiệu một chút sao?”

Chuong Nhiễm Nhiễm vội vàng nhìn hấn gật nhẹ đầu: “Xin chào, tôi là Chuong Nhiễm Nhiễm”

Lâm Thi Tập nhìn Chuong Nhiễm Nhiễm một chút, gật đầu: “Xin chào xin chào, cùng yêu đương với Lâm Ngưỡng rất cực khổ phải không?”

Lâm Ngưỡng nhanh nhẹn liếc mắt nhìn Chuong Nhiễm Nhiễm, Chuong Nhiễm Nhiễm lập tức lắc đầu: “Đương nhiên không có.”

Lâm Thi Tập thở dài: “Không cần miễn cưỡng bản thân, tôi hiểu mà.”

Hấn hiểu?

Hấn tại sao phải hiểu...

Chuong Nhiễm Nhiễm phức tạp nhìn Lâm Thi Tập, Lâm Thi Tập sững sờ: “Em đang suy nghĩ cái gì vậy? Ý của tôi là, với tư cách là bạn của Lâm Ngưỡng thì ở chung cũng rất khổ cực, nói yêu đương nhất định càng vất vả hơn.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Vâng! Tôi biết rõ anh chính là ý này!”

Lâm Thi Tập: “...Chuong tiểu thư, diễn xuất của em rất kém nha, nét mặt bây giờ của em nói cho tôi biết em không phải có cái ý này.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Lâm Ngưỡng vỗ nhẹ bàn một cái: “Được rồi, đừng làm khó cô ấy.”

Lâm Thi Tập bộ dáng giật mình: “Đây là che chở bạn gái đấy à? Thực sự là có sắc quên bạn.”

Đúng lúc Lữ Việt cũng tới chỗ Lâm Thi Tập, hấn trực tiếp vỗ vỗ người ngồi cạnh Lâm Thi Tập một cái rồi rời gì đó, người kia cười giật đầu rồi ghé ngồi, Lữ Việt ngồi xuống cạnh Lâm Thi Tập: “Sao đều tới sớm thế.”

“Không còn sớm đâu đạo diễn Lữ.” Lâm Thi Tập nói, “Lâm Ngưỡng cùng với tình nhân nhỏ của mình họp lại bắt nạt tôi một lúc rồi.”

Đây thực sự là dạy trọn mắt nói dối mà, có thể cùng Liễu Trạch so tài một chút.

Đoán chừng Lữ Việt cũng rất thân với hấn, buồn cười nói: “Lá gan của Chuong Nhiễm Nhiễm nhỏ như vậy mà lại bắt nạt cậu à? Nhất định là cậu bắt nạt người ta rồi.”

Anh ta nhẹ gật đầu với Chuong Nhiễm Nhiễm: “Lại gặp mặt.”

Chuong Nhiễm Nhiễm lập tức gật đầu: “Chào đạo diễn Lữ.”

“Không phải đâu.” Lâm Thi Tập biểu cảm khó chịu, “Lâm Ngưỡng cậu thực sự chẳng ra sao cả, thì ra chỉ có tôi xem báo chí mới biết được Chuong Nhiễm Nhiễm? bọn lão Lữ đã sớm thấy qua rồi hả?”

Lữ Việt nói: “Tôi cũng là ngày đó mới gặp, cô ấy đến thử vai Mị Nương.”

“Ồ, vậy cũng không được, Chuong Nhiễm Nhiễm, tôi là sư phụ của em nha.”

Hóa ra vai nam số 3 của Hiệp khách hành là do Lâm Ngưỡng đảm nhận!

Chuong Nhiễm Nhiễm có chút xấu hổ: “Không nhất định sẽ là sư phụ của tôi...”

“Còn chưa ngã ngũ sao?” Lâm Thi Tập sững sờ, “Lão Lữ, việc này anh làm không thông minh, lại để cho Chuong Nhiễm Nhiễm diễn, vậy chẳng phải là đem lão Lâm buộc vào studio rồi hả?”

Lữ Việt: “Ừ...”

Chuong Nhiễm Nhiễm biết, sự yên lặng này của Lữ Việt là biểu hiện cho một lời khó nói hết...

Lâm Ngưỡng: “Lâm Thi Tập, lúc nào thì cậu lại yêu thích nói chuyện công việc như vậy hả?”

“Được được được, không nói chuyện công việc, nói về việc riêng một chút vậy.” Hấn không có ý tốt mà nhìn Lâm Ngưỡng, “Cậu cùng Chuong Nhiễm Nhiễm tại sao lại biết nhau? Báo chí nói cái gì mà tiệc sinh nhật Kha Việt hai người bắt đầu tìm hiểu, tôi lúc ấy cũng đi đấy, lúc ấy căn bản là không thấy cô ấy. Cậu đừng gạt tôi nói là tôi không có chú ý tới cô ấy, Chuong Nhiễm Nhiễm trong ngành giải trí cũng đều là đại nỡ nhân rồi, cô ấy mà đi tôi lại không có khả năng một chút ấn tượng cũng không có.”

Chuong Nhiễm Nhiễm im lặng nhìn thoáng qua Lâm Ngưỡng.

Không phải anh đã nói, không có ai đào sâu nghiên cứu sao...

Đại khái Lâm Ngưỡng hết sức am hiểu mà ứng phó với tính buồn đura lê của Lâm Thi Tập, vân đạm phong khinh nói: “Ừ, về sau một chút nữa mới quen. Chi tiết sau này nói cho cậu, cô ấy da mặt mỏng.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Lâm Thi Tập tiếp nhận cái lí do này, khẽ nói với Lâm Ngưỡng: “Cậu mang cô ấy đến thế này có thể có chút xấu hổ hay không? Dù sao lần này cũng là hôn lễ của Diệu Hâm...”

Lâm Ngưỡng còn chưa có trả lời, Triệu Ngọc Khiết đã tới đây rồi, cô ta vỗ vỗ Lâm Ngưỡng: “Anh theo tôi tới đây một chút, có chút việc.”

Lâm Ngưỡng nói với Chuong Nhiễm Nhiễm “Anh sẽ trở lại sớm”, lại liếc nhìn Lâm Thi Tập: “Cậu đừng quấy rối cô ấy.”

Lâm Thi Tập vô cùng bất mãn: “Làm sao nói chuyện?”

Lâm Ngưỡng đứng dậy đi theo Triệu Ngọc Khiết, Lâm Thi Tập cười hi hi, không có ý tốt mà nhìn Chuong Nhiễm Nhiễm.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Lâm Thi Tập nói: “Nhiễm Nhiễm à, cuối cùng vì sao em lại quen biết Lâm Ngưỡng, nói một chút đi? Anh biết rõ, da mặt mỏng chính là cậu ta.”

Chuong Nhiễm Nhiễm ho một tiếng, xét thấy việc này không có khớp lời trước, hơn nữa diễn xuất của cô rất kém cỏi, cho nên cô mặt dày nói: “Không, tôi quả thực là da mặt mỏng.”

Lâm Thi Tập: “...”

Chuong Nhiễm Nhiễm quay đầu, thấy Triệu Ngọc Khiết mang theo Lâm Ngưỡng rẽ qua một lối, Lâm Thi Tập cũng nhìn sang, nghi ngờ nói: “Bên kia không phải là phòng hóa trang của cô dâu sao?”

Lời này nói xong Chuong Nhiễm Nhiễm sững sờ, Lâm Thi Tập cũng ngẩn ngơ, nói: “Không phải đâu, như vậy rất máu chó.”

Lữ Việt: “Sức tưởng tượng của cậu so với đạo diễn là tôi còn phong phú hơn đấy.”

Chuong Nhiễm Nhiễm không nói chuyện, cúi đầu uống một hớp nước trước mặt.

Lâm Thi Tập nói: “Nhiễm Nhiễm, em không qua... Nhìn thử?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Không cần, tôi tin tưởng anh ấy.”

Lâm Thi Tập cảm khái nói: “Vận khí của Lâm Ngưỡng thật tốt, bạn gái đẹp mắt như vậy đã thế còn rất thân thiết.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Sau đó Lâm Thi Tập còn nói: “Em không đi, tôi đi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm ?

Lữ Việt:....

Sau đó Lâm Thi Tập thực sự đứng lên, sửa sang quần áo, tiêu sái quay người mà đi về hướng Triệu Ngọc Khiết là Lâm Ngưỡng vừa đi đến.

Hắn đi được hai bước, dừng lại quay đầu nhìn Chuong Nhiễm Nhiễm “Cùng đi?”

Chuong Nhiễm Nhiễm nuốt nước bọt một cái, không nói chuyện.

Lâm Thi Tập nói: “Cùng đi đi!”

Lữ Việt: “Cậu xong chưa, làm sao lại giống như nữ sinh cấp hai rủ lẫn nhau đi WC vậy?”

Không thể không nói đạo diễn Lữ không hổ là đạo diễn Lữ, hình dung thật sự vô cùng chuẩn xác.

Người nhà trai bên kia thấy hai bàn toàn là ngôi sao thì muốn tới chụp ảnh chung và xin chữ kí, Lâm Thi Tập đứng ở chỗ đấy thực sự giống như cái bia sống để ngắm, Chuong Nhiễm Nhiễm cuối cùng cũng đứng lên: “Đi thôi...”

Lữ Việt: “...”

Lâm Thi Tập mỉm cười đi ở phía trước: “Tôi biết ngay mà, con gái mà, luôn nói một đằng nghĩ một nẻo.”

Chương Nhiễm Nhiễm không nói chuyện, đi theo phía sau hắn, hai người giống như trộm mà đi vòng quanh phòng hóa trang, lúc này Triệu Ngọc Khiết từ bên trong vội vàng đi ra, hướng một hướng khác mà đi đến.

Chẳng lẽ nói, hiện tại Lâm Ngưỡng và Điều Hâm ở một mình?

Lâm Thi Tập cũng có chút khẩn trương, thấp giọng nói: “Chương Nhiễm Nhiễm, bằng không em về trước đi?”

Chương Nhiễm Nhiễm không nói chuyện, nhưng cũng không nhúc nhích.

Lâm Thi Tập: “Tại sao em có thể như vậy chứ? Em hẳn nên tin tưởng lão Lâm.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Là anh gọi tôi tới đây.

Lâm Thi Tập thờ dãi, vẫn là đạp bước đi về phía trước, Chương Nhiễm Nhiễm im lặng theo ở phía sau.

Đoán chừng là Triệu Ngọc Khiết đi ra vội vàng, cửa không có khóa hết, còn lưu lại một cái khe nhỏ, Chương Nhiễm Nhiễm cùng Lâm Thi Tập đi đến bên trong đứng ở ngoài cửa xem, vừa vặn trông thấy Điều Hâm mặc áo cưới kéo tay Lâm Ngưỡng lại: “Chỉ cần bây giờ anh mang em đi...”

Chương Nhiễm Nhiễm mở to hai mắt nhìn, Lâm Thi Tập bỗng nhiên thò tay, kéo Chương Nhiễm Nhiễm hướng đến phía bên cạnh.

Chương Nhiễm Nhiễm: “Làm, làm gì...”

Lâm Thi Tập giảm âm thanh xuống: “Không nên không nên, sớm biết như vậy tôi không cho em cùng đi rồi, đây không phải châm ngòi quan hệ của em và lão Lâm sao. Chạy chạy chạy, chúng ta không nhìn.”

“Thế nhưng mà bọn họ.”

Chương Nhiễm Nhiễm kéo tay của hắn muốn trở về nhìn lên, lại bị Lâm Thi Tập kéo một cái, Chương Nhiễm Nhiễm giẫm phải giày cao gót, chênh vênh mà dựa lưng vào tường, Lâm Thi Tập một tay chống ở trên tường: “Chương Nhiễm Nhiễm, em nên tin tưởng lão Lâm.”

Chương Nhiễm Nhiễm mở to hai mắt nhìn.

Không đúng, tư thế hiện tại của cô cùng Lâm Thi Tập rất không đúng, cái này hình như là, trước kia có lưu hành qua cái bích đông* này?

*bích đông: động tác nam dồn ép nữ vào tường, một tay đập vào tường kêu “đông” một tiếng.

Hỏi: Bị “bạn trai” “couple” cho bích đông là một loại trải nghiệm như thế nào.

Đáp: Không nghĩ tới sẽ trải nghiệm.

Thực tế là “bạn trai” hình như muốn cùng bạn gái cũ của hắn bỏ trốn...?

“Hai người đang làm cái gì đó?”

Lâm Thi Tập cùng Chương Nhiễm Nhiễm đồng thời quay đầu, chỉ thấy mặt Lâm Ngưỡng không có biểu cảm gì mà nhìn bọn họ, sau lưng là Điều Hâm.

Lâm Thi Tập choáng váng đến ngốc, rốt cục kịp phản ứng cái tư thế này không đúng, lập tức thu tay lại: “Khụ, lão Lâm, không phải giống như cậu thấy đâu.”

Chương Nhiễm Nhiễm khóc không ra nước mắt.

Lâm Thi Tập lướt qua Lâm Ngưỡng, đi theo nắm tay Điều Hâm: “Cô dâu mới, hôm nay thật xinh đẹp nha.”

Điều Hâm cười một cái: “Cảm ơn.”

Chương Nhiễm Nhiễm nhìn Điều Hâm, phát hiện vành mắt cô ta có chút đỏ.

Điều Hâm cùng Lâm Thi Tập nói chuyện phiếm, Lâm Ngưỡng thấp giọng nói: “Khoác tay anh.”

Chương Nhiễm Nhiễm vô ý thực dựa theo lời của Lâm Ngưỡng mà khoác tay anh.

Điều Hâm dừng lại, nhìn về phía bên này, Chương Nhiễm Nhiễm ý thức được động tác này quả thực giống như là khiêu khích.

Diêu Hâm nói: “Chào cô.”

Chương Nhiễm Nhiễm gật đầu: “Xin chào, tân hôn vui về.”

Diêu Hâm: “...”

Chương Nhiễm Nhiễm ?

Lâm Thi Tập: “Khụ khụ khụ, cô dâu mới đoán chừng còn chưa có trang điểm xong đâu, chúng ta đều đứng ở đây rất phiền, đi trước thôi.”

Lâm Ngưỡng: “Ừ.”

Lâm Ngưỡng mang theo Chương Nhiễm Nhiễm quay người bước đi, Lâm Thi Tập nhẹ nhàng thở ra, cười với Diêu Hâm nói mình phải đi.

Diêu Hâm căn bản không nhìn Lâm Thi Tập, cô nhìn chăm chăm vào bóng lưng Lâm Ngưỡng, nhin không được nói: “Lâm Ngưỡng.”

Lâm Ngưỡng không có dừng lại, chỉ nói: “Tân hôn vui về.”

Lâm Thi Tập thực sự hối hận bản thân lại chạy đến xem trò vui rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Chương 13: Bắt được hoa cưới.

Editor: Hy

Ba người trở lại bàn ăn, bầu không khí có chút vi diệu, vốn Lữ Việt còn muốn hỏi chuyện, thấy Lâm Thi Tập nháy mắt ra hiệu, Chương Nhiễm Nhiễm một mực cúi đầu uống nước, nên không hỏi bất cứ cái gì.

Khách khứa lần lượt đến đủ, ngoại trừ Chương Nhiễm Nhiễm, mọi người ở bàn đều biết nhau, lúc mọi người chào hỏi lẫn nhau, đến lượt Chương Nhiễm Nhiễm, người quen biết Lâm Ngưỡng không khỏi muốn trêu ghẹo thêm đôi câu, không quen Lâm Ngưỡng cũng sẽ nói là xứng đôi.

Trên bàn này không thiếu người là lão đại trong giới giống như Lữ Việt, để cho trong lòng Chương Nhiễm Nhiễm run sợ mình không được sống nốt quãng đời còn lại.

Thông thường người nhà mà thấy hôn lễ chính thức bắt đầu rất nhanh, nhin không được muốn chạy tới chụp ảnh chung, có người thứ nhất dẫn đầu, dĩ nhiên đằng sau sẽ có thêm tốp năm tốp ba đi tới, cho tới bây giờ người đến tìm Lâm Ngưỡng chụp ảnh chung rất nhiều, thậm chí còn có người chụp chung cùng Lâm Ngưỡng và Chương Nhiễm Nhiễm đấy.

Có hai cô bé đùn đẩy nhau đi tới, một người trong đó thẹn thùng hỏi Lâm Ngưỡng và Lâm Thi Tập có thể chụp chung ảnh cùng bọn họ được không, Lâm Ngưỡng và Lâm Thi Tập đồng ý rất tự nhiên, để cho cô bé kia đứng giữa hai người mà chụp chung một tốp, lúc cô bé kia rời đi liếc mắt nhìn Chương Nhiễm Nhiễm một cái, bĩu môi, bước đi.

Một cô bé khác liên tục do do dự dự, thấy thế rốt cục cũng đi tới: “Em có thể chụp chung ảnh với chị không?”

Chương Nhiễm Nhiễm đứng lên: “Đương nhiên có thể.”

Cô bé kia nói: “Chị đừng để ý tới bạn ấy, bạn ấy là Song Lâm đáng, cho nên không thích chị.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Cô bé mặt đỏ lên: “Ồi chao, có lẽ chị không biết cái gọi là Song Lâm đáng đâu, được rồi, không biết vẫn là tốt nhất.”

Không, chị biết rõ đấy.

Cô bé còn nói: “Em là fans hâm mộ của chị, trước kia xem chị diễn Cung Môn Thâm đã thích chị rồi, em là chủ topic quán bar đây này.”

Chương Nhiễm Nhiễm không nghĩ tới mình thực sự có fans hâm mộ, lại còn thích xem Cung Môn Thâm đấy, Cung môn thâm là một vở kịch cung đấu của phái nữ, Chương Nhiễm Nhiễm diễn một quý nhân kiêu căng được sủng ái. Cung Môn Thâm tổng cộng có 60 tập, Chương Nhiễm Nhiễm chỉ ra sân có hai tập rồi thất cô mà chết.

Cô có chút được yêu quý mà hoảng sợ, đứng lên chụp cùng cô bé kia hai kiểu, cô nhìn thấy cô bé ấy cầm điện thoại mà tay còn hơi run lên, xem là là thực sự rất căng thẳng.

Cô bé chụp xong, xem ảnh chụp một chút, nói: “Chị thực sự quá đẹp! So với trên Tivi còn đẹp hơn gấp trăm lần, những người không thích chị đều là ghen tị với chị.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “....”

Cái này thực sự là câu nói của học sinh tiểu học mà!

Cô có chút dờ khóc dờ cười: “Không phải đâu, dù sao chị cũng không có tác phẩm gì.”

Nữ sinh kia ngẩng mặt bĩu môi: “Ai nói vậy, trước kia em cùng người khác nói về chị họ đều nói chị đẹp mắt, bây giờ đều không thích chị nữa, cơ bản đều là fans hâm mộ của Lâm Ngưỡng...Cát.”

Lâm Ngưỡng đang chụp ảnh chung với một bác gái ở bên cạnh đây này!

Cô bé nhìn Lâm Ngưỡng, rồi lại nhìn Chương Nhiễm Nhiễm, giống như là có quyết định vậy, thấp giọng nói: “Mọi người đều nói chị không xứng với Lâm Ngưỡng, em cảm thấy không phải vậy đâu, Lâm Ngưỡng đã 34 rồi, chị mới 22, nếu anh ta mà trưởng thành sớm một chút không chừng có thể đem làm bố của chị rồi. Anh ta không xứng với chị mới đúng.”

Chương Nhiễm Nhiễm

Mười hai tuổi đã làm cha sao?

Chương Nhiễm Nhiễm thực sự không biết đáp lại lời của vị fans hâm mộ nhỏ tuổi này ra sao, nụ cười trên mặt cũng sắp không nhịn được rồi, cũng may chính cô bé cũng có chút ngưng ngừng: “Bất kể như thế nào vẫn chúc chị hạnh phúc, Thời Không Người Yêu em sẽ đặt bao hết cả rạp, cố gắng lên! Đúng rồi, ID Weibo và Baidu của em đều là “Cả Đời Đây Nhiễm Nhiễm”, nếu chị có biệt hiệu có thể thêm em, hẹn gặp lại!”

Nói xong cũng bắt đầu chạy đi tìm cô bé Song Lâm đang kia rồi, hai người lại xô xô đẩy đẩy một hồi rồi trở lại cái bàn cũ.

Chương Nhiễm Nhiễm thở phào một hơi, ngồi xuống vị trí của mình.

Người chủ trì hôn lễ là kim bài của đài nào đó tên là Đoạn Phi Nghĩa hợp tác cùng Triệu Ngọc Khiết, bọn họ đã lên sân khấu bắt đầu nói lí do chính để mọi người trật tự trở lại vị trí của mình, bọn người Lâm Ngưỡng cuối cùng cũng có thể nghỉ ngơi, đều rời rít ngồi về chỗ cũ.

Lâm Ngưỡng sát lại gần một chút, nói: “Fans hâm mộ của em đối với anh rất không nể mặt.”

Chương Nhiễm Nhiễm sững sờ: “Anh đã nghe thấy?”

Lâm Ngưỡng: “Thính lực của anh rất tốt.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...Nhìn cô bé đại khái cũng chỉ mới lên cấp hai, có lẽ không hiểu nhiều chuyện, anh đừng để ý.”

Lâm Ngưỡng: “Dĩ nhiên sẽ không.”

Trong lòng Chương Nhiễm Nhiễm động một cái, nhìn không được nói: “Vừa rồi anh cùng Diêu Hâm..”

“Đỉnh đỉnh đỉnh ————”

Tiếng chuông vang lên theo tiếng âm nhạc, Chương Nhiễm Nhiễm dừng lại một chút, cùng Lâm Ngưỡng đều ngồi thẳng nhìn về phía sân khấu, Đoạn Phi Nghĩa tràn đầy tươi cười nói: “Tất cả các vị quý ông, các vị quý bà, các vị khách mời, chúc mọi người có một buổi tốt tốt lành, ở nơi tốt đẹp này, một thời gian ấm áp, chúng ta chứng kiến, một đôi tình nhân, chính thức kết làm vợ chồng. Vô cùng vinh hạnh khi được hai vị đây ủy thác cho trở thành người chủ trì hôn lễ của họ, cho phép tôi cùng Ngọc Khiết thay mặt hai người họ, chân thành cảm ơn các vị đã đến chúc phúc.”

Tiếng vỗ tay vô cùng nhiệt liệt.

Triệu Ngọc Khiết nói: “Các vị đang ngồi ở đây đều là người thân bạn bè, hoặc là bạn tốt, chắc hẳn cũng biết, hai người họ từ quen biết cho đến hiểu nhau cho tới bây giờ quyết định muốn gắn gũi nhau cả đời, thực sự đã trải qua rất nhiều, tất cả chúng ta nhìn về mặt khăn trương của chú rể đều có thể nhìn ra...”

Đèn từ chỗ Đoạn Phi Nghĩa chuyển đến phía Hán Thiên Cầm ở dưới sân khấu, hân mặc một bộ áo bành tô đen, thoạt nhìn vô cùng long trọng, xa xa nhìn lại, đáng người coi như không tệ.

Mọi người lại nhao nhao vỗ tay.

Đoạn Phi Nghĩa: “Chú rể đã xuất hiện, như vậy cũng không thể để anh ấy đợi quá lâu được.”

Vừa dứt lời, hành khúc của hôn lễ liền vang lên, cửa mở ra, Diêu Hâm một thân váy cưới trắng khoác tay của bố mình đứng ở cửa ra vào.

Lưới ở đầu cô ta rất dài, phía trên hình như khảm rất nhiều kim cương, ở dưới ánh đèn chiếu sáng rạng rỡ.

Bàn của Chương Nhiễm Nhiễm cách thăm dò khá xa, thấy không rõ mặt mũi cùng biểu cảm của cô ta, chỉ có thể nhìn thấy cô ta từng bước đi về phía Hán Thiên Cầm, bước chân kiên định ung dung.

Lúc bố của Diêu Hâm đem Diêu Hâm giao cho Hán Thiên Cầm, Chương Nhiễm Nhiễm không tự chủ được nhìn về phía Lâm Ngưỡng, anh giống như tất cả mọi người nhìn về phía sân khấu một chút, về mặt dừng dừng.

Dưới ánh đèn, mặt của anh một nửa ở sáng, một nửa ẩn ở trong bóng tối, đúng như Chương Nhiễm Nhiễm ở trong lòng anh, rất tươi sáng, nhưng lại không thể đoán được.

Giống như là cảm nhận được ánh mắt của cô, Lâm Ngưỡng đột nhiên nhìn về phía cô, dùng ánh mắt tỏ ý “Em làm sao vậy”.

Thái độ của anh thực sự quá buông lỏng rồi, ngược lại Chương Nhiễm Nhiễm lại có chút không biết phải làm thế nào cho đúng, chỉ có thể lắc đầu, một lần nữa nhìn về phía sân khấu, chú rể dẫn cô dâu đi đến sân khấu, đứng trước người làm chứng hôn nói chuyện, cô dâu chú rể đều tuyên thệ, trao đổi nhẫn cho nhau...

Đến khâu cuối cùng, cô dâu ném hoa cưới, rất nhiều nữ sinh đi tới, ngay cả hai nữ ca sĩ ở cùng bàn cũng đều cười tùm tùm mà đi, Chương Nhiễm Nhiễm ngồi tại chỗ không nhúc nhích, Lâm Thi Tập nói: “Chương Nhiễm Nhiễm, em cũng đi đi.”

Chương Nhiễm Nhiễm nhìn Lâm Ngưỡng một cái, lắc đầu: “Không cần...”

Lâm Thi Tập: “Đừng có giận dỗi, gạt bỏ đi, lão Lâm là một người đàn ông tốt, em đoạt được hoa cưới đem em và cậu ta gắn chặt lại với nhau.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Không có giận dỗi...”

Lâm Ngưỡng: “Đi đi độc chiếm làm của riêng.”

Chương Nhiễm Nhiễm giật mình nhìn Lâm Ngưỡng.

Lâm Ngưỡng: “Cậu ta sẽ làm bầm vắn đề này mãi đấy.”

Lâm Thi Tập: “Này lão Lâm, cậu muốn người ta đi cướp, làm sao còn lấy tôi ra làm cái có.”

Chương Nhiễm Nhiễm đành phải đứng lên, rì rì đi đến đằng sau đám người kia, cô cũng không có ý định nghiêm túc cướp, nên chỉ làm ra vẻ.

Trên sân khấu, Diêu Hâm quay lưng về phía mọi người, Triệu Ngọc Khiết cầm mic: “Ba...hai...một!”

Hoa trong tay Diêu Hâm liền được ném đi, cô dùng lực rất lớn, đóa hoa cưới màu trắng đi một đường vòng cung, lướt qua đám người đang chen chúc phía trước, gần như là chính xác không chệch tí nào mà rơi xuống trước mặt Chương Nhiễm Nhiễm, Chương Nhiễm Nhiễm theo bản năng liền đưa tay ra đỡ, liền cảm thấy có chuyện không ổn.

Triệu Ngọc Khiết: “Ai lấy được hoa cưới? Ai lấy được? Ô...”

Triệu Ngọc Khiết nhìn thấy đóa hoa cưới trong tay Chương Nhiễm Nhiễm, theo bản năng nhìn về phía Diêu Hâm, Diêu Hâm nhìn Chương Nhiễm Nhiễm, về mặt có chút hoảng hốt.

“Vốn người bắt được hoa sẽ lên sân khấu nói cảm tưởng, nhưng nữ sinh nhận được hoa của chúng ta lần này có chút đặc thù, để tránh làm xôn xao hiện trường, tạm thời hủy bỏ cái khâu này.” Triệu Ngọc Khiết cười mở cười nói, “Nếu không thì ngày mai sẽ truyền đi tin tức gì cũng không biết được.”

Chương Nhiễm Nhiễm rất may mắn không cần lên sân khấu nói cảm tưởng, hướng về phía Triệu Ngọc Khiết gật nhẹ đầu, cảm hoa cưới trước ánh mắt nóng rực của mọi người mà trở về chỗ ngồi.

Vừa ngồi xuống bàn liền có người nhao nhao cười nói chúc mừng, thực tế thì Lâm Thi Tập khoa trương nhất, hần một bên nhẹ nhàng vỗ tay một bên lại nói: “Tôi nhớ là bình thường nếu lấy được hoa cưới sau một năm sẽ kết hôn đúng không? Lão Lâm, tôi cảm thấy hôn lễ của hai người nhất định sẽ đặc biệt đấy! Bây giờ cậu nên bắt đầu dự tính rồi! Hôn lễ nha, cả đời có một lần, nhất định phải khắc cốt ghi tâm, muốn tôi nói, hôn lễ trên không thì như thế nào? Chú rể ôm cô dâu nhảy dù, nghĩ lại thực sự kích thích! Hoặc là hôn lễ lặn dưới biển cũng không tệ, lần trước tôi...”

Đột nhiên Chương Nhiễm Nhiễm lướt qua người Lâm Ngưỡng kín đáo đưa đóa hoa cưới cho Lâm Thi Tập.

Lâm Thi Tập: ?

Chương Nhiễm Nhiễm thấp giọng nói: “Anh...Anh đối với kết hôn nhiệt tình như vậy, đưa hoa cưới cho anh, chúc anh trong năm liền kết hôn.”

Lâm Thi Tập: “...”

Lữ Việt vừa uống ngụm nước liền phun ra ngoài.

Lâm Ngưỡng khẽ cười một tiếng, lấy lại đóa hoa cười trong tay Lâm Thi Tập, đưa lại cho Chương Nhiễm Nhiễm.

Chương Nhiễm Nhiễm ngẩng đầu nhìn nah, có chút không hiểu.

Lâm Ngưỡng cũng nhìn cô: “Là của em thì nên là của em.”

Lâm Thi Tập lắc đầu: “Ý.....”

Chương Nhiễm Nhiễm có chút tủi thân: “Trong một năm..Em tìm ai kết với chả hôn chứ.”

Còn họ còn phải giả yêu đương trong nửa năm, chẳng lẽ chính mình vừa chấm dứt đoạn yêu đương giả này liền có thể gặp được một người yêu thích sao, sau đó trong nửa năm liền chớp nhoáng kết hôn sao? Nào có thể như thế, nhưng đối với Lâm Ngưỡng mà nói đây cũng đại khái được xem là một quá trình tốt, sau khi chia tay Chương Nhiễm Nhiễm liền cùng người khác kết hôn, hoàn mỹ.

Lời này của Chương Nhiễm Nhiễm rất nhỏ, cơ bản coi là làm bà làm bầm, nói xong lại nghĩ tới thính lực của Lâm Ngưỡng rất tốt, cô giương mắt nhìn Lâm Ngưỡng một chút, thấy anh không có biểu cảm gì đặc biệt, cảm thấy anh không nghe thấy có lẽ khá tốt, yên lặng nhận hoa.

Bên kia cô dâu chú rể đã bắt đầu đi từng bàn mời rượu, Diêu Hâm thay một bộ lễ phục màu trắng nhạt, tỏ ra vô cùng trẻ tuổi xinh đẹp, rất nhanh kính rượu đến bàn này, tất cả mọi người đều đứng lên, Hán Thiên Cầm cùng với những người ở ngành giải trí này cũng không quen, nói một câu: “Mọi người đều là người bạn rộn, có thể bớt chút thời gian đến dự, vạn phần cảm tạ.”

Diêu Hâm giờ ly rượu: “Mọi người cơ bản đều quen tôi từ lúc 20 đến 25 tuổi, nhìn thấy tôi tốt nhất, thời gian huy hoàng nhất, hiện tại thế này, mọi người vẫn còn trong hội, tôi đã đi, nhưng thực sự, tôi đặc biệt cảm động lúc trước có thể làm bạn cùng mọi người, cũng rất cảm kích đã nhiều năm như vậy, tình nghĩa của mọi người một mực chưa từng thay đổi, cảm ơn cảm ơn.”

Cô ta nói rất cảm động, mọi người trên bàn đều giống như cô ta đem rượu uống cạn một hơi.

Ngoại trừ Lâm Ngưỡng.

Chương Nhiễm Nhiễm chú ý tới, anh bắt đầu vụng trộm đem rượu đỏ đổi thành CocaCola, bởi vì ánh đèn nên nhìn không ra.

Chương Nhiễm Nhiễm ...

Mời rượu xong, Diêu Hâm không có đi luôn, mà hướng về phía Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Chương tiểu thư, vừa rồi là cô bắt được hoa cười đúng không?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “À... Đúng vậy.”

Diêu Hâm nhìn cô, ánh mắt có chút đau thương: “Chúc mừng cô.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Cảm ơn...”

Diêu Hâm gạt đầu, kéo Hán Thiên Cầm đến bàn kế tiếp.

Chương Nhiễm Nhiễm u mê mà ăn chút gì đó, dạ tiệc kết thúc khá đúng thời gian, Lâm Ngưỡng chào mọi người một tiếng rồi liền mang Chương Nhiễm Nhiễm rời đi, Chương Nhiễm Nhiễm cầm hoa cười đi phía sau anh, ma xui quỷ khiến nói: “Vì sao vừa nãy anh không chịu uống rượu?”

Lâm Ngưỡng nói: “Anh không bảo Sử Bách chờ, để cho cậu ta để xe lại đây.”

Thì ra là muốn lái xe.

Hai người được nhân viên phục vụ dẫn đến xe, cửa ra vào rõ ràng vẫn còn chó sủa, Lâm Ngưỡng lái xe, Chương Nhiễm Nhiễm ngồi ở kế bên đều bị chụp được, Chương Nhiễm Nhiễm lo lắng bọn họ sẽ đuổi theo, không nhìn được mà nhìn về phía sau, Lâm Ngưỡng bỗng nhiên nói: “Em cho rằng anh vì cái gì mà không uống rượu?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Ày...”

Lâm Ngưỡng: “Sợ anh uống rượu xong thất lễ?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Rõ ràng là bị nhìn ra rồi!

Chương Nhiễm Nhiễm vô ý mà siết chặt tay không cầm hoa: “Cũng không phải... Chỉ là, em cùng Lâm Thi Tập đi đến phòng hóa trang nhìn trộm liền nghe được...”

Nhìn trộm

Rõ ràng là chủ động thừa nhận bản thân đi nhìn trộm.

Chương Nhiễm Nhiễm phát hiện tử lượng của mình không tốt, giống như uống một ly rượu đỏ liền có chút choáng váng.

Lâm Ngưỡng: “Nghe được cái gì?”

Lâm Ngưỡng hỏi lại rõ ràng, Chương Nhiễm Nhiễm chỉ có thể kiên trì nói: “Cô ấy, muốn anh dẫn cô ấy đi.”

Lâm Ngưỡng: “À, đại khái là chứng sợ hãi trước hôn nhân.”

Hả?

Nhẹ nhõm như vậy sao? Điều Hâm thiếu chút nữa là muốn cùng anh bỏ trốn rồi...!

Tại sao công phu trốn mất nói dối của cái người này lại lợi hại như vậy!!!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Chương 14: Lấy được vai diễn.

Chương 14: Lấy được vai diễn. Editor: Hy

Chương Nhiễm Nhiễm chỉ có thể gật đầu: “Ừm...”

“Thực sự bọn anh có yêu đương qua, nhưng đã là chuyện của 10 năm trước rồi.” Lâm Ngưỡng vừa lái xe vừa nói, “Một cuộc bể dâu.”

Một cuộc bể dâu...Giống như có chút khoa trương.

Nhưng 10 năm, thực sự đã quá lâu quá lâu rồi.

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Em có thể mạo muội hỏi một đề được không?”

“Ừ?”

“Hai người lúc trước, vì sao lại chia tay?”

Lâm Ngưỡng đối với vấn đề này giống như không ngoài dự liệu: “Cô ấy đề nghị.”

Là Lâm Ngưỡng bị bỏ rơi đấy!

Mười năm trước, 24 tuổi, là một nam tài tử đẹp trai đến kinh thiên động địa quý thần gào khóc, Ảnh đế đại nhân tương lai lại bị đá.

Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy đã đến nước này thì hỏi thêm một câu nữa cũng chẳng sao: “Và...cái gì?”

Chẳng lẽ là bởi vì Lâm Ngưỡng hút thuốc?

Lâm Ngưỡng nói: “Nếu là cô ấy đề nghị, thì đương nhiên anh có vấn đề, sao có thể nói cho em biết được chứ.”

Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy vấn đề khẳng định không phải là như vậy, nhưng nếu Lâm Ngưỡng không muốn nói, cô cũng không tiện hỏi lại: “Cho nên... Là cô ấy ở trước lúc hôn lễ biểu hiện ý đồ muốn ở cùng một chỗ với anh, cho nên anh mới quyết định công bố tình yêu giả này, sau đó dẫn em tới lễ cưới?”

Lâm Ngưỡng: “Ừ”

Hiển nhiên anh không có ý định dấu diếm cô.

Rốt cục Chương Nhiễm Nhiễm cũng suy nghĩ cẩn thận rồi, lúc trước cảm thấy đây là đại vận trời cho, nhưng thật là âm mưu đã định trước.

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Điều Hâm thực sự rất đẹp.”

Lâm Ngưỡng: “Ừ”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Em, em nghe nói... Đối với đàn ông mà nói, mỗi tình đầu là quan trọng nhất, dùng cả đời cũng khó mà quên được.”

Lâm Ngưỡng: “Đừng xem mấy loại văn học nào tàn đâu.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Lâm Ngưỡng: “Anh quên mỗi tình đầu của mình có hình dạng ra sao rồi.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Hả?”

Không phải là Diêu Hâm sao?

Lâm Ngưỡng: “Lớp 10 anh đã yêu đương rồi.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Trong tưởng tượng của Chương Nhiễm Nhiễm, Lâm Ngưỡng và Diêu Hâm, hai nhân vật mới xuất đạo, mỗi tình đầu thuần khiết...

Cứ như vậy mà bị Lâm Ngưỡng dừng dung đánh nát rồi.

Được, thật là một người vô tình mà!

Lâm Ngưỡng lại là người như vậy!

Nội tâm Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy bị lừa: “Vậy, em, em hỏi một vấn đề mạo muội cuối cùng... xin hỏi, anh yêu đương mấy lần rồi?”

Lâm Ngưỡng: “Ba lần”

Ồ..., lại ít hơn so với trong tưởng tượng.

Chương Nhiễm Nhiễm không dám hỏi nữa, sợ anh ngại phiền, nhưng Lâm Ngưỡng chủ động nói: “Lần đầu tiên là ở trường cấp 3, yêu được hai ba tuần thì bị bố mẹ của cô ấy phát hiện thế nên liền chia tay, thứ hai là Diêu Hâm.”

Vậy...Người thứ 3 đâu?

Chương Nhiễm Nhiễm đầy ấp chờ mong, nhưng mà Lâm Ngưỡng không có nói tiếp.

Còn chẳng bằng không nói.

Chương Nhiễm Nhiễm chịu đựng cảm giác phổi gan xoắn xuyết cả lên để không hỏi lại, Lâm Ngưỡng ung dung bỏ rơi mấy cái xe của chó săn, đưa Chương Nhiễm Nhiễm trở về đến dưới nhà, Chương Nhiễm Nhiễm cời dây an toàn: “Làm phiền anh rồi.”

Lâm Ngưỡng: “Về nghỉ ngơi sớm đi.”

Chương Nhiễm Nhiễm cầm hoa cười, đến cuối cùng vẫn không nhận được.

“Em, em lại hỏi một vấn đề cuối cùng nữa có được hay không?”

Lâm Ngưỡng: “Ừ?”

“Người bạn gái thứ 3 của anh là ai? Em biết rõ em rất tò mò, anh nếu như không muốn trả lời...”

Chương Nhiễm Nhiễm hỏi ra khỏi miệng rồi không ngừng liên tục bổ sung, mặt đỏ lên, Lâm Ngưỡng dù bận vẫn ung dung nhìn cô, đưa tay vỗ gáy của cô một cái nhẹ.

Chương Nhiễm Nhiễm sững sờ nhìn Lâm Ngưỡng, đầu cũng không có cảm giác đau nhức.

Lâm Ngưỡng: “Cái này có lẽ nên hỏi chính em.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Hả...”

Lâm Ngưỡng: “Nhanh lên nhà đi, chuẩn bị thử vai thật tốt, có chỗ nào không hiểu có thể hỏi anh.”

Chương Nhiễm Nhiễm gật đầu một cách máy móc, xuống xe, vung tay: “Gặp lại”

Lâm Ngưỡng: “Lên nhà.”

Chuong Nhiễm Nhiễm tiếp tục gật đầu một cách máy móc, quay người, đi được hai bước, lại quay đầu, phát hiện Lâm Ngưỡng còn chưa đi.

Chuong Nhiễm Nhiễm đạp giày cao gót mà chạy chạy chạy, trở về nhà mình, vén rèm cửa nhìn xuống, vừa vận trông thấy Lâm Ngưỡng khởi động xe, chậm rãi chạy ra khỏi tiểu khu.

Chuong Nhiễm Nhiễm đem hoa cưới đặt lên bàn, sờ mặt của mình, thật sự là vô cùng nóng.

Hỏi cô?

Có ý gì.

Chẳng lẽ nói, người bạn gái thứ 3 của anh chính là....Cô?

Chuong Nhiễm Nhiễm đi đến bên giường ngã một cái, đưa tay liều mạng ép khoe miệng của chính mình, không thể cười, không thể cười, có cái gì đáng buồn cười đâu chứ.

Mặc dù Lâm Ngưỡng nói kịch bản có gì không hiểu thì có thể hỏi anh, nhưng Chuong Nhiễm Nhiễm rất rõ ràng, coi như mình hỏi Lâm Ngưỡng, diễn xuất của bản thân được tăng lên đoán chừng cũng không có giúp được gì.

Cho nên cả ngày chủ nhật Chuong Nhiễm Nhiễm đều chăm chú luyện tập, cũng không có quấy rầy bất kỳ người nào, hôm sau Tiểu Tinh cùng lái xe chở cô đến cái khách sạn lần trước, phỏng vấn bắt đầu rất nhanh, Chuong Nhiễm Nhiễm là người đầu tiên, trong phòng chờ cũng không nhìn thấy người khác.

Phòng vấn viên trong phòng vẫn là mấy người hôm trước, Lâm Ngưỡng cũng ở đây, Chuong Nhiễm Nhiễm nhìn thấy anh, có chút chột dạ mà dịch chuyển ánh mắt, đối với mọi người cúi đầu chào: “Chào các thầy, em là Chuong Nhiễm Nhiễm, tới thăm gia... thử vai, hi vọng diễn xuất của em có thể làm cảm động các thầy.”

Lữ Việt: “Ha ha, Chuong Nhiễm Nhiễm, mở đầu của cô chỉ có một lời này thôi à?”

Chuong Nhiễm Nhiễm cũng cười xấu hổ.

Kịch bản lần này rất dài, cô một người phải diễn ba nhân vật, ba nhân vật kia theo thứ tự là Bạch Mạt, Mị Nương, còn có sư muội của Bạch Mạt là Bạch Nguyệt.

Kịch bản ở bên trong như này, nhân vật nam chính Vũ Văn bị mang đi, Bạch Mạt mang theo sư muội đến tìm kiếm Vũ Văn, đúng lúc gặp được Mị Nương cũng đang đi tìm Vũ Văn, từ trước đến nay Mị Nương không thích Bạch Mạt, hai bên dĩ nhiên bắt đầu ồn ào, cuối cùng Mị Nương vừa đi, Bạch Mạt liền bị sư phụ của Mị Nương bắt cóc, Bạch Nguyệt tìm thấy Vũ Văn liền thêm mắm thêm muối cho câu chuyện rồi nói một lượt, liền trở thành Vũ Văn hiểu lầm Mị Nương, hai người trở mặt.

*Mị Nương đẩy cửa vào, Bạch Mạt rút kiếm đứng chờ ở bên trong cửa đã lâu.

Thanh kiếm lóe sáng lạnh thấu xương, Mị Nương xoay người tránh thoát.

Mị Nương: Tại sao lại là ngươi?

(cùng lúc) Bạch Mạt: Tại sao lại là ngươi?

Bạch Nguyệt: Sư tỷ, tỷ biết nàng ta? Nàng ta mặc hờ hang như vậy, thoạt nhìn chính là không giống một cô gái tốt.

Bạch Mạt: Bạch Nguyệt.

Mị Nương: Ôi, thật là kì quái, nữ nhân Bạch Nham Cung các người thế nào lại ghét người ta? Tiểu muội muội, ngươi nhìn người tốt xấu, sao lại đánh giá bằng quần áo chứ? Khó trách các người đều thích mặc màu trắng, là cảm thấy mình đi ra bùn cũng không bị vấy bẩn sao?

Bạch Nguyệt: Như vậy thì thế nào?

Mị Nương: Chắc, ngươi vậy mà lại thừa nhận Bạch Nham Cung là một vùng bùn rồi.

Bạch Nguyệt: Ngươi!

Bạch Nguyệt liền rút kiếm, bị Bạch Mạt ngăn lại.

Bạch Mạt: Bạch Nguyệt, không được đấu võ mồm cùng người khác. Mị Nương, ngươi tới đây làm gì?

Mị Nương: giống ngươi.

Bạch Mạt: chuyện Thiên thương thần công của Vũ Văn, hiện tại người trên giang hồ đều biết, hẳn rất nguy hiểm, nếu như biết cái gì, làm ơn nói cho ta biết.

Mị Nương: giả mù sa mưa. Nếu như không phải nguoi nghi ngờ hẳn giết Bành Phóng, chàng cần gì phải dùng Thiên thương thần công trước mặt nhiều người như vậy để chứng minh mình trong sạch?

Bạch Mạt: là ta nghi ngờ sai rồi, nhưng hẳn lúc ấy là nghi phạm lớn nhất, ta không thể bao che.

Mị Nương (cười lạnh): Vũ Văn thực sự bị mù mắt mới thích loại nữ nhân máu lạnh như nguoi.

Bạch Nguyệt: nguoi cảm miệng! Sur tí ta không phải máu lạnh, loại người như nguoi căn bản sẽ không hiểu được.

Mị Nương: Ồ? Rất hợp ý ta, ta cũng không muốn hiểu (nhìn về phía Bạch Mạt) này, đóa hoa sen trắng không nhiễm bùn ở bên kia, nói cho nguoi biết, ta quả thực biết tung tích của Vũ Văn, nhưng ta sẽ không nói cho nguoi biết, chính nguoi từ từ đi tìm về sau sẽ có vạ thôi.

Mị Nương vẫy ra một ít bột mì, rồi đi.

Bạch Nguyệt ở trong sương mù che mặt ho khan một trận, lại giương mắt, phát hiện trong miếu đồ nát chỉ còn mình mình.

Bạch Nguyệt: sur tí... sur tý?! Đáng ghét!

Kỳ thực đoạn lời thoại này độ khó không cao, cái khó chính là một người mà diễn 3 vai liền, Chương Nhiễm Nhiễm luyện cả ngày, mới miễn cưỡng không luống cuống tay chân.

Thử vai bắt đầu, Chương Nhiễm Nhiễm làm bộ đẩy cửa.

Sau đó nhanh chóng đứng ở “cửa” bên kia, khoa chân múa tay rút kiếm.

Lữ Việt: ?

Chương Nhiễm Nhiễm lại nhớ tới Mị Nương ở bên kia xoay người tránh thoát: “Tại sao lại là nguoi?”

Lại nhớ tới Bạch Mạt bên này, duy trì tư thế cầm kiếm: “Tại sao lại là nguoi?”

Lữ Việt: ? ?

Kết tiếp còn muốn diễn Bạch Nguyệt: “Sur tý, tý biết nàng ta? Nàng ta ăn mặc hở hang như vậy, thoát nhìn chính là không giống một cô gái tốt.”

Sau đó phải đến Bạch Mạt, nghiêm khắc mà ngăn lại Bạch Nguyệt: “Bạch Mạt.”

Lữ Việt: ? ? ?

Lữ Việt tròn mắt há mồm mà nhìn Chương Nhiễm Nhiễm nghiêm túc ở “Một người thử diễn 3 vai”, lời cũng nói không nên nữa rồi, hẳn theo bản năng nhìn Lâm Ngưỡng ở bên cạnh, nhìn thấy Lâm Ngưỡng tay phải nắm tay trái để ở môi, gần như người cũng hơi run, vát vát nén cười.

Lữ Việt: “...”

Chương Nhiễm Nhiễm vẫn còn cố gắng diễn Mị Nương: “Ôi, thật là kỳ quái, nữ nhân Bạch Nham Cung các người thế nào lại ghét người ta? Tiểu muội muội, người nhìn người tốt xấu, sao lại đánh giá bằng quần áo chứ? Khó trách các nguoi đều thích mặc màu trắng, là cảm thấy mình đi ra bùn cũng không bị vậy bẩn sao?”

Cuối cùng Lâm Ngưỡng cũng mở miệng: “Chương Nhiễm Nhiễm.”

Chương Nhiễm Nhiễm cho là mình đọc sai lời thoại, có chút lo lắng mà nhìn về phía bọn họ.

Lâm Ngưỡng: “Ừ...Một người diễn 3 vai, không phải như em đâu.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Hả?”

Lâm Ngưỡng: “Trước tiên em chọn 1 trong số các nhân vật đó, đem nhân vật đó diễn xong, lại đổi sang nhân vật kế tiếp.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “....”

Hóa ra là như vậy?

Lữ Việt cùng phó đạo diễn đều không nhịn được, cúi đầu nở nụ cười, Chương Nhiễm Nhiễm nhớ lại phần biểu diễn của vừa rồi của mình một chút, lại nhìn Lâm Ngưỡng, ngay cả anh cũng không kìm nén được khóe miệng đang cười vui vẻ của mình, hận không thể quay người bỏ chạy ngay lúc này.

Đây quả thực là mẹ nó quá mất mặt mà không thể mở cửa.... mất mặt về đến nhà rồi.

Chuong Nhiễm Nhiễm đành phải đỏ mặt mà đem từng nhân vật diễn lại một lần, Lữ Việt lại tạm thời cho cô một đoạn kịch bản, chính là đoạn cuối cùng khi Bạch Mạt cùng Vũ Văn mỗi người đi một ngã, cùng với nguyên tác thì không khác biệt lắm, Bạch Mạt lần đầu tiên nói nhiều lời như vậy, phần lớn là độc thoại, nói với Vũ Văn là mình rất may mắn khi từng gặp hắn, nhưng cuối cùng hai người không có cách nào để ở cùng một chỗ, nàng phải quay về Bạch Nham Cung, hoàn thành tâm nguyện của sư phụ, đem Bạch Nham Cung lớn mạnh trở lại.

Chuong Nhiễm Nhiễm miễn cưỡng thuộc lời thoại để biểu diễn một lần nữa, Lữ Việt liền nói cho cô biết có thể một đêm chìm hôn.*

*Một đêm chìm hôn: Tên một bộ tiểu thuyết.

Chuong Nhiễm Nhiễm gần như là chạy trốn chết, lần này bề ngoài Lâm Ngưỡng giống như sẽ ở lại bàn chút việc cùng Lữ Việt, không có yêu cầu tiền cô, Chuong Nhiễm Nhiễm ngồi trên xe than thở, làm Tiểu Tinh vô cùng lo lắng: “Làm sao vậy, lại thử vai không thuận lợi?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Chị nói ‘lại’ rồi, chị cảm thấy thế nào...”

Tiểu Tinh: “Ày, không có việc gì, thói quen là tốt rồi.”

Mặc dù đại khái là Lâm Ngưỡng muốn giúp một tay, nhưng việc này, thật sự không thể cưỡng cầu.

Chuong Nhiễm Nhiễm nâng cằm lên suy nghĩ nhiều lần, vì sao mà diễn xuất của mình lại có thể nát như vậy?

Cùng trước kia rất nhiều lần mình tra hỏi như vậy, đáp án đều là khó lí giải.

Chuong Nhiễm Nhiễm nghiêm túc chuẩn bị cho buổi thử vai ngày mai, đó là một nhân vật có độ khó không lớn, xinh đẹp điều ngoa cay nghiệt, rất hình tượng hóa bộ mặt.

Thật không nghĩ đến sáng hôm sau Tiểu Tinh tới đón cô, lại không đưa cô đi thử vai, mà là mang cô đến công ty, nói là Liễu Trạch đột nhiên thông báo kế hoạch có biến.

Chẳng lẽ đối phương ngay cả thử vai cũng không muốn cho thử, đã trực tiếp không nhận cô?

Chuong Nhiễm Nhiễm lại muốn thở dài rồi.

Đến Cách Mộc, Chuong Nhiễm Nhiễm đứng phải Triệu Văn Băng và Vương Thái Cốc, thoạt nhìn hai người họ đều rất cao hừng, nhìn thấy Chuong Nhiễm Nhiễm, Vương Thái Cốc chủ động dừng bước lại, mắt nhìn Triệu Văn Băng.

Triệu Văn Băng cười nói: “Nhiễm Nhiễm, tôi nhận được vai Mị Nương rồi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm ngẩn người, ngược lại không cảm thấy kết quả này ngoài dự kiến của mọi người: “Chúc mừng chúc mừng, nhân vật này rất có sức quyến rũ, tôi tin tưởng cô nhất định có thể diễn tốt.”

Triệu Văn Băng cười tủm tỉm nói: “Cảm ơn, kỳ thực áp lực rất lớn đấy, nghe nói đạo diễn Lữ cùng Lâm Ngưỡng đối với bộ phim này rất đề tâm đấy, đến lúc bắt đầu quay phim không biết có thể đề cho họ thỏa mãn không nữa.”

“Có thể, khẳng định có thể.” Chuong Nhiễm Nhiễm nghiêm túc nói, “Diễn xuất của cô tốt như vậy.”

Ừ, thật ra thì ở trong mắt của Chuong Nhiễm Nhiễm, phần lớn diễn viên đều có diễn xuất tốt.

Liễu Trạch háp tấp từ bên kia đi ra, gặp bọn họ đứng ở hành lang, nhú mày: “Làm sao vậy?”

Triệu Văn Băng: “Chào chị Liễu, không có gì, chỉ là nói chuyện cùng Nhiễm Nhiễm một chút, em nhận được vai Mị Nương rồi.”

Vương Thái Cốc cũng cười: “Xin lỗi Liễu Trạch, khó có thể nhường nhịn, lại là Văn Băng của chúng tôi thắng.”

Mặc dù Vương Thái Cốc là đàn ông đấy, nhưng đối với đối thủ cạnh tranh thì chưa bao giờ khách khí, nhất là Triệu Văn Băng phát triển tốt hơn so với Chuong Nhiễm Nhiễm, để cho Liễu Trạch khó khăn có ăn trong hai năm.

Chuong Nhiễm Nhiễm cúi đầu, không dám nhìn Liễu Trạch.

Không nghĩ tới Liễu Trạch cũng cười: “Vậy sao? Ôi, vậy thì tốt quá, về sau mọi người đều ở một nhóm rồi, lại cùng công ty, có thể chăm sóc lẫn nhau, nghe nói rất nhiều ngoại cảnh đấy, quá vất vả rồi.”

Vương Thái Cốc: “...Cái gì?”

Triệu Văn Băng trên mặt cũng cười: “Cùng nhóm? Nhiễm Nhiễm diễn cái gì vậy? Cô ấy không phải cũng đi thử vai Mị Nương sao?”

“À, về sau thay đổi rồi.” Liễu Trạch cười ha hả mà vỗ vai Chương Nhiễm Nhiễm: “Nhiễm Nhiễm rất không chịu thua kém, nhận được vai Bạch Mạt, làm nữ số 2.”

Chương Nhiễm Nhiễm kinh hãi.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Chương 15: Liên quan thì sẽ tới gặp mặt.

Editor: Hy

“Vừa nãy em có nhìn thấy sắc mặt của Triệu Vân Băng cùng Vương Thái Cốc không?” Liễu Trạch ngồi ở trên ghế của ông chủ, mặt đầy vui mừng, “Hai năm, hai năm rồi! Chị đếm không xuể bao nhiêu lần Vương Thái Cốc cùng con tiện nhân kia cố ý chạy đến trước mặt chị nói với chị là Triệu Vân Băng nhà hần lấy được những vai diễn gì! Bà đây rốt cục cũng nở ra được nụ cười ác khí này!”

Chương Nhiễm Nhiễm đứng đối diện chị ta, sắc mặt ngưng trọng, không nói gì.

Liễu Trạch: “Em làm sao vậy? Ngồi đi, về cái bộ phim Hiệp khách hành thật sự có rất nhiều chuyện muốn nói với em đây này.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Em, diễn Bạch Mạt? Thật sự?”

“Đương nhiên là sự thật.” Liễu Trạch hươ hươ điện thoại, “Sáng nay phó đạo diễn tự mình gọi điện cho chị, chị và hần cũng coi như là quen biết, cũng không nói gì nhiều, nói xong về tiền cát sê, hợp đồng cũng phát tới rồi.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Thế nhưng mà...”

“Không có thế nhưng mà!” Liễu Trạch đứng lên, nhìn chăm chăm vào Chương Nhiễm Nhiễm, “Cơ hội tốt như vậy!”

“Nhưng là...”

“Cũng không có nhưng là!” Liễu Trạch vỗ bàn một cái, “Chương Nhiễm Nhiễm, không phải em muốn nói là em không diễn chứ?!”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Vâng”

Liễu Trạch: “....”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Diễn xuất của em chị cũng biết, em sao có thể diễn nữ số 2 phim của Lữ Việt được, em...”

Liễu Trạch: “Người ta nói em diễn thì em diễn đi, nghĩ nhiều như vậy làm gì? Loại cơ hội này có 1 chưa chắc đã có 2, qua thôn làng này rồi thì coi như không có cửa hàng nào rồi.”

Chương Nhiễm Nhiễm nhìn Liễu Trạch trong chốc lát, nói: “Thực xin lỗi, em vẫn cảm thấy không được.”

Nói xong cầm lấy điện thoại chạy.

Liễu Trạch: “Này! Chương Nhiễm Nhiễm! Em, em trở lại cho chị!”

Chương Nhiễm Nhiễm cầm lấy điện thoại chạy một mạch đến cuối hành lang ở sân thượng nhỏ, gọi điện cho Lâm Ngưỡng, bên kia Lâm Ngưỡng rất nhanh bắt máy: “A lô?”

Bây giờ thời gian còn sớm, Chương Nhiễm Nhiễm xác nhận trước một chút: “Em là Chương Nhiễm Nhiễm, không có quấy rầy anh nghỉ ngơi chứ?”

“Không có, lúc không quay phim thời gian làm việc và nghỉ ngơi của anh rất có quy luật.” Lâm Ngưỡng nói, “Làm sao vậy?”

“Vừa rồi Liễu Trạch nói với em, em được nhận vai Bạch Mạt.”

Lâm Ngưỡng nghe cũng không ngạc nhiên: “Ừ.”

Chương Nhiễm Nhiễm do dự trong chốc lát, nói: “Cảm ơn anh, nhưng mà, em không phải muốn cự tuyệt còn ra vẻ mời chào, cũng không phải là khách sáo, em cảm thấy em không thể đảm nhiệm được.”

Lâm Ngưỡng: “Em xem qua nguyên tác rồi đúng không?”

“Đúng..”

“Ồ trong nguyên tác, hình tượng Bạch Mạt là gì?”

Chương Nhiễm Nhiễm nhớ lại một chút, nhớ rõ Mị Nương trào phúng mà nói Bạch Mạt là hoa sen trắng, Vũ Văn thì nói nàng là bông hoa Cao Lĩnh, trên núi tuyết trắng.

Mà với tư cách là độc giả mà nói, Chương Nhiễm Nhiễm cùng cư dân bình luận sách đều đồng ý kiến, cho rằng Bạch Mạt chính là một khối gỗ, là cái bình hoa, trong sách viết đến nàng, cho tới bây giờ đều dùng loại từ này để miêu tả “Mạt không biểu tình”, “Lạnh như băng”, “Nói thần nhiên”.

Chương Nhiễm Nhiễm: “Khúc gỗ? Bình hoa?”

“Có thể nói như thế.” Lâm Ngưỡng nói, “Cho nên nhân vật này, em hoàn toàn có thể đảm nhiệm.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Lâm Ngưỡng là đang khích lệ cô sao?

Căn bản nghe không giống!

Lâm Ngưỡng nói tiếp: “Thật ra nhân vật này chưa từng có người thử vai, lúc bắt đầu Lữ Việt có ý định là để cho Thẩm Nhất Toàn đến diễn.”

Thẩm Nhất Toàn cũng là một tiểu hoa đán có tiếng, cả phê phim, nhưng diễn xuất thì liên tục có tranh cãi.

“Thẩm Nhất Toàn vốn đã đáp ứng, hai ngày trước bỗng nhiên tự mình đến xin lỗi Lữ Việt, nói mình có việc hơn nửa năm không thể quay phim được, Lữ Việt liền nghĩ tới em.”

Quả nhiên, nếu như muốn cạnh tranh Mị Nương, Chương Nhiễm Nhiễm cô hoàn toàn không có đủ tư cách.

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Cho nên, hôm đó một người diễn thử 3 vai là...?”

“Là Lữ Việt muốn xem một chút, nếu như em có thể diễn Bạch Mạt tốt nhất, thật sự không được, sự muội của Bạch Mạt cũng không tệ. Cuối cùng, em sáng tạo “Một người diễn 3 vai” lại để cho hần quyết định muốn em diễn vai Bạch Mạt.”

Chương Nhiễm Nhiễm nghe xong ngược lại có điểm mừng thầm trong lòng: “Chẳng lẽ, hôm qua em diễn không có tệ lắm?”

“Ừ.”

Nguyên gốc câu nói của Lữ Việt là: Chương Nhiễm Nhiễm đồng thời diễn 3 nhân vật, rất giống lúc Bạch Mạt bị tâm thần phân liệt nói chuyện với chính mình, cô ấy xác thực rất thích hợp với Bạch Mạt.

Lâm Ngưỡng nghĩ, cái này vẫn là không nên nói cho cô ấy biết.

Chương Nhiễm Nhiễm vẫn có chút do dự: “Coi như là nhân vật bình hoa, dù sao cũng là nữ số 2, cũng chỉ có cảm tình 3 phần diễn, em..”

“Không cần lo lắng, Lữ Việt sẽ cố gắng.”

Chương Nhiễm Nhiễm ...

Đều không cậy vào sự cố gắng của cô à.

“Vây, vất vả cho mọi người rồi.” Chương Nhiễm Nhiễm cẩn thận từng li từng tí nói.

Lâm Ngưỡng ở đầu bên kia đại khái là cười một cái: “Nhà sản xuất cùng Lữ Việt thật ra đều rất cao hứng thay đổi em.”

“Vì sao?”

“Một mặt là bởi vì tiền cát sê của em không đến 1 phần mười của Thẩm Nhất Toàn.”

“...”

Thật sự tốt.

“Một mặt khác là anh lại có lý do để đến tổ làm phim.”

Chương Nhiễm Nhiễm không nói chuyện, khóe miệng không nhịn được giương lên.

Lâm Ngưỡng: “Còn có nghi vấn gì không?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Không có.”

Lâm Ngưỡng: “Ừ. Anh nói rồi, đừng tự coi nhẹ bản thân, xác thực diễn xuất của em không tốt lắm, nhưng em sẽ có sở trường. Đạo diễn đối với một bộ phim cũng sẽ hiểu rõ người nhất, đối đãi trọng yếu với diễn viên, hẳn đều có suy tính, em không cần luôn cảm thấy là vì anh. Anh cũng không có loại trình độ một tay che trời này.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Vâng... Cảm ơn anh.”

Cúp điện thoại, Chương Nhiễm Nhiễm nghiêng đầu cười ngây ngô, thiếu chút nữa là bị hù dọa đến kêu ra thành tiếng.

Liễu Trạch đang sâu kín nhìn cô.

Chương Nhiễm Nhiễm: “Chị Liễu, chị tới đây lúc nào, tại sao không có tiếng gì hết...”

Liễu Trạch: “Chương Nhiễm Nhiễm, không phải em thực sự yêu đương cùng Lâm Ngưỡng chứ?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Không có, thật không có! Em chỉ sợ là liên lụy đến anh ấy, cho nên đi hỏi một chút.”

Liễu Trạch cũng không có truy hỏi: “Vậy bây giờ thì sao? Em diễn hay không diễn?”

Chương Nhiễm Nhiễm gật đầu: “Diễn, diễn!”

Liễu Trạch: “Xùy, cùng chị trở lại văn phòng.”

Hai người trở về văn phòng, Liễu Trạch đem bảng kế hoạch cho cô nhìn một chút: “Ừ, mừng 1 tháng 11 liền khởi quay.”

Chương Nhiễm Nhiễm có chút ngoài ý muốn: “Gấp như vậy?”

Liễu Trạch: “Ừ, bởi vì trước tiên muốn lấy cảnh ở Cửu Trại Hoàng Long, năm nay lạnh sớm hơn so với mọi năm, khả năng tháng 11 ở Cửu Trại phải niêm phong một vài chỗ, như vậy đối với quay phim cũng có ảnh hưởng, cho nên muốn sớm lên, giành giật từng giây để quay cho tốt, lập tức chuyển đến Vân Nam, tháng 1 thì lại đến Hoành Điểm quay trong vòng nửa tháng, chính giữa Tết thì nghỉ ngơi 2 ngày, xong lại tiếp tục quay chiến đấu ở chiến trường Ngăn Xuyên trong nửa tháng. Dù sao thuận lợi thì tháng 2 có thể quay xong, không được thì kéo dài về phía sau. Ngược lại ở chính giữa lại là giả, nhưng em là nhân vật mới, Lữ Việt không thích người khác xin nghỉ phép, chúng ta cũng không mõi, dù sao tạm thời cũng không có gì quan trọng để thông báo.”

Chương Nhiễm Nhiễm trước kia đi qua Hoành Điểm cũng giống như núi, lần đầu tiên phải chạy nhiều nơi như vậy, Tứ Xuyên, Vân Nam, Hoành Điểm, Ngăn Xuyên, là nơi lạnh nhất mấy tháng này, suy nghĩ một chút sẽ dễ cho người e ngại, nhưng nghĩ đến phim này cùng những phim quay qua trước kia, chất lượng và sức nặng nhân vật đều hoàn toàn khác nhau, Chương Nhiễm Nhiễm lại có chút mong chờ.

Không quá hai ngày Chương Nhiễm Nhiễm bị mang đi chụp ảnh bên trong tạp chí, cái này đối với Chương Nhiễm Nhiễm mà nói cũng không tính là quá khó khăn, cô trước kia được Liễu Trạch kí kết, ngoại trừ làm công ở cửa hàng tiện lợi, đi trên đường cũng bị bắt chuyện qua, cho nên chụp qua một ít tạp chí thiếu nữ hoặc tạp chí mỹ phẩm, thậm chí còn có bìa của tiểu thuyết ngôn tình.

Nhưng loại chụp ảnh bên trong loại tạp chí lớn này cùng với tạp trí trước kia, độ chuyên nghiệp hoàn toàn khác nhau, Chương Nhiễm Nhiễm mơ hồ phát hiện được vẫn bị nhiếp ảnh gia chê quá cứng nhắc, cũng may mục đích của tạp chí không phải là muốn chụp nhiều loại tư thế cứng nhắc của cô, mà là muốn hỏi một chút vấn đề.

Bên trong tạp chí Thời Thượng vấn đề trước nay đều không nhiều lắm, cũng không hỏi sâu, nhưng lần này không thể tránh né mà nhắc đến Lâm Ngưỡng, Liễu Trạch cố gắng loại bỏ, cuối cùng chỉ còn lại một vấn đề.

“Sau khi cùng Lâm Ngưỡng công bố tình cảm, cô cảm thấy thay đổi lớn nhất của cuộc sống là cái gì?”

“Kỳ thực không có thay đổi gì đặc biệt.”

Dưới sự chỉ đạo của Liễu Trạch, Chương Nhiễm Nhiễm trả lời giống như là không trả lời vậy.

Sau đó Chương Nhiễm Nhiễm lấy được bản thảo kịch bản còn chưa sửa hoàn toàn, đại khái nhìn một chút, chỗ thay đổi của kịch bản kỳ thật không tính là ít, dù sao muốn đem một cuốn tiểu thuyết hơn 300 nghìn chữ cô động thành 2 giờ điện ảnh, cắt giảm là điều tất nhiên.

Bất đồng lớn nhất của tiểu thuyết cùng kịch bản chính là kịch bản đem xung đột biểu hiện ra một cách tương đối mãnh liệt, nhân vật đối lập cũng phải tươi sáng rõ nét, Chương Nhiễm Nhiễm nhìn một lần, cảm giác đã nghiền, nghe Liễu Trạch nói cái này không có sửa bản thảo, lại cảm thấy đối phương yêu cầu thực sự nghiêm khắc.

Chớp mắt một cái đã đến buổi họp báo của Thời không người yêu, đây là lần đầu tiên sau “Công bố tình yêu” Chương Nhiễm Nhiễm phải tham gia mà có nhiều truyền thông hoạt động như vậy, không chỉ Liễu Trạch rất đề ý, mà ngay cả Kha Việt cũng bớt thời gian đến sau hậu trường.

Chương Nhiễm Nhiễm lần này có một phòng nghỉ riêng. Liễu Trạch vốn còn muốn nói những lời mà người ngoài không được nghe, Kha Việt tới một cái bầu không khí liền không đúng lắm, chỉ có thể ngoài cười mà trong không cười nói: “Kha tổng, ngài thật đúng là rảnh rồi đó nha.”

Kha Việt hừ lạnh một tiếng: “Tôi rất bận rộn! Nếu không phải sợ Chương Nhiễm Nhiễm nói sai lời gì, tôi cũng không muốn phải chạy đến canh chừng.”

Liễu Trạch nói: “Lâm Ngưỡng đâu rồi, tại sao không thấy anh ta đến?”

Kha Việt: “Cô mơ đi! Cậu ấy sẽ không tới, gần đây bạn cùng Lữ Việt sửa kịch bản rồi.”

Liễu Trạch có chút kinh ngạc: “Anh ta chẳng phải đeo cái danh là giám chế sao, ngay cả kịch bản cũng phụ trách à?”

“Cậu ấy chính là như vậy, đối với bất kì công việc gì đều vô cùng nghiêm túc, cái gì mà trên danh nghĩa chứ.”

Liễu Trạch bĩu mũi, không nói chuyện, lúc này phòng nghỉ riêng bị gõ cửa, Liễu Trạch đứng dậy mở cửa, gặp Hường Tư Nhạc đang mỉm cười đứng ở cửa ra vào.

Liễu Trạch: “...”

Chương Nhiễm Nhiễm cũng chỉ đứng đứng dậy chào: “Ồ, Hường tiên sinh, chào anh.”

Hường Tư Nhạc nói: “Gọi tôi là Hường tiên sinh, cũng quá khách sáo rồi?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Ày, ha ha.”

Hường Tư Nhạc: “Lát nữa buổi họp báo sẽ bắt đầu, tôi muốn vội đến chào hỏi cô. Cô so với trước kia càng xinh đẹp rồi.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Cảm ơn.”

Thái độ của Chương Nhiễm Nhiễm rất xa cách, trong phòng lại có Liễu Trạch cùng Kha Việt, Kha Việt quay lưng về phía cửa lớn, Hường Tư Nhạc không biết hần là ai, nhưng cũng không tiện nói nhiều, khách sáo vài câu rồi rời đi.

Hần vừa đi, Kha Việt liền nói: “Chương Nhiễm Nhiễm, cô...”

“Kha tổng, ngài đừng hiểu lầm.” Liễu Trạch đánh gãy lời hần, “Nhiễm Nhiễm của chúng tôi cùng Hường Tư Nhạc đó trong sạch, là Hường Tư Nhạc đơn phương tương tư.”

Khóe miệng Kha Việt gật gật: “Đơn phương tương tư? Tôi lại nhìn thấy la muốn tìm độ hot đấy, cũng đừng bị hần bắt được cơ hội.”

Liễu Trạch nghiêm túc gật đầu: “Tôi cũng nói như vậy Nhiễm Nhiễm.”

Lên biểu họp báo, người tổ chức cùng với truyền thông hiệp thương rất tốt, muốn hỏi Lâm Ngưỡng, cũng phải hỏi có liên quan đến điện ảnh, hơn nữa vấn đề không thể quá phạm.

Xem qua điện ảnh cánh hoa, lại từ đạo diễn giới thiệu một phen điện ảnh, phóng viên đài Thạch Lựu dẫn đầu đặt câu hỏi: “Chương Nhiễm Nhiễm tiêu thư, nghe nói cô vốn là nhân vật nữ số 2, hiện tại sửa thành nữ số 1, cô có áp lực hay không?”

Dù sao Hường Tư Nhạc vẫn còn, Chương Nhiễm Nhiễm không nghĩ tới mình sẽ bị hỏi trước, cô nghĩ một chút nói: “Đương nhiên là có áp lực. Áp lực rất lớn đấy.”

Phóng viên đài Thạch Lựu tiếp tục hỏi: “Vậy lúc quay Thời không người yêu, cô quen Hường Tư Nhạc sao? Vấn đề này cũng mong Hường Tư Nhạc tiên sinh trả lời.”

Hường Tư Nhạc lập tức nói: “Rất quen biết đấy, Chương Nhiễm Nhiễm là một cô gái có tính cách nhiệt tình cũng là người rất tốt, sẽ chủ động cùng mọi người chào hỏi, nói chuyện phiếm hoặc gì đấy.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Cô ngẩn ngơ, hấp tấp nói: “Khẳng định anh nhớ nhầm người, chúng ta ở studio không tán gẫu qua ngày bao giờ.”

Hường Tư Nhạc: “...”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Chương 16: Liên quan tới bất hòa.

Editor: Hy

Phóng viên đài Thạch Lựu hai mắt tỏa sáng, lập tức truy hỏi: “Cho nên hai vị chẳng lẽ có điểm bất hòa?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Bất hòa? Đương nhiên không có, giống như mọi người cũng có đồng nghiệp, lúc làm việc sẽ không tận lực đi nói chuyện phiếm, nhưng cũng không có bất hòa.”

Hương Tư Nhạc: “....”

Phóng viên video mạng Dụ Đầu đặt câu hỏi: “Hương Tư Nhạc, trong vòng mấy tháng này liên tiếp cho ra ánh sáng tin tức yêu đương, anh có phải muốn cho mọi người một chút kinh hi hoặc một chút kinh hãi không?”

Hương Tư Nhạc cười nói: “Đương nhiên không, tôi nói rồi, đối với tôi thì tôi để ý cảm nhận của fans hâm mộ hơn.”

Phóng viên video mạng Dụ Đầu nói: “Chuong Nhiễm Nhiễm, Lâm Ngưỡng có tới xem phim điện ảnh của cô không?”

Vấn đề này Liễu Trạch đã sớm đoán được, Chuong Nhiễm Nhiễm nhẹ nhàng trả lời: “Anh ấy tương đối bận rồi, nếu như rồi có lẽ sẽ đi.”

Phần lớn các vấn đề về sau không đến mức quá bén nhọn, chỉ là Hương Tư Nhạc hiển nhiên vô tình hay cố ý muốn nhắc tới hấn cùng Chuong Nhiễm Nhiễm quan hệ cũng không tệ lắm, có một phóng viên hỏi vì sao nói Chuong Nhiễm Nhiễm rất nhiệt tình, Hương Tư Nhạc nói: “Có một lần tôi không tìm thấy điện thoại, Nhiễm Nhiễm đem điện thoại của cô ấy cho tôi mượn để cho tôi gọi cho điện thoại của mình, tôi mới tìm được điện thoại đấy.”

Lời nói này hết sức mơ hồ, cái chữ “để cho” này có thể nói là tuyệt diệu, các ký giả nghe thấy, ý tứ của cái chữ “để cho” là muốn tiếp cận đề nghị, tựa như Chuong Nhiễm Nhiễm đề nghị Hương Tư Nhạc làm như vậy, mà trên thực tế ý tứ của “để cho” này có lẽ được hấn hiểu thành cho phép, Chuong Nhiễm Nhiễm cho phép Hương Tư Nhạc làm như vậy.

Một chữ mà đặt ở trong câu này hoàn toàn khác nhau về ý tứ, một cái là Chuong Nhiễm Nhiễm chủ động, một cái là Hương Tư Nhạc chủ động, chỉ có thể nói tiếng Trung Quốc thực sự tuyệt diệu.

Mặc dù Chuong Nhiễm Nhiễm cảm thấy không đúng lắm, nhưng không biết phải phản bác như thế nào, không có nói tiếp, các phóng viên lại lập tức hỏi không ít chủ đề liên quan đến Chuong Nhiễm Nhiễm và Lâm Ngưỡng, hỏi không quá phận thì Chuong Nhiễm Nhiễm nhẹ nhàng vượt qua, hỏi quá phận thì Chuong Nhiễm Nhiễm mỉm cười nói xin lỗi rồi đổi một vấn đề khác, như thế cũng coi như là thuận lợi.

Buổi họp báo kết thúc, lúc Chuong Nhiễm Nhiễm cùng Hương Tư Nhạc bước xuống cầu thang ở sân khấu, Hương Tư Nhạc ở phía trước Chuong Nhiễm Nhiễm đi phía sau, hai người cách nhau một chút khoảng cách, đột nhiên Hương Tư Nhạc dừng một lát, khuỷu tay vô tình hay cố ý mà để ở trên đầu gối của Chuong Nhiễm Nhiễm, trong lúc nhất thời Chuong Nhiễm Nhiễm không kịp phản ứng, lao đảo rồi chột ngã quỵ về phía trước một cái.

Mặc dù Hương Tư Nhạc kịp thời quay người làm bộ muốn đỡ Chuong Nhiễm Nhiễm, rốt cuộc là vị trí không đúng, Chuong Nhiễm Nhiễm cứ như vậy bị vùi dập giữa chợ Tư Thái mang theo Hương Tư Nhạc cùng nhau lăn xuống.

Một phòng xông xao, vốn là đều phải rồi đi nhưng các phóng viên lại nhao nhao lần nữa giờ máy ảnh lên muốn chụp được một màn đặc sắc này, mặc dù có bảo an lập tức ngăn lại, Chuong Nhiễm Nhiễm mặc vậy nếu như bị chụp như vậy cũng cực kì khiếm nhã, nhất là hôm nay Chuong Nhiễm Nhiễm còn mặc quần màu đen. Cũng may Liễu Trạch luôn luôn đứng chờ dưới sân, thấy vậy đầu tiên là cởi áo khoác ngoài đắp lại cho Chuong Nhiễm Nhiễm, không quan tâm còn nằm ở trên mặt đất, giả bộ dường như bị mắc ở cạnh góc của cầu thang đụng phải Hương Tư Nhạc một phát, rồi lập tức kéo cô đi.

Chuong Nhiễm Nhiễm chưa phục hồi tinh thần, khoác áo của Liễu Trạch trở về phòng nghỉ, Kha Việt sững sờ: “Làm sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?”

Chuong Nhiễm Nhiễm có chút sợ Liễu Trạch mắng mình, muốn giải thích: “Lúc ấy em...”

Liễu Trạch cắt đứt: “Em không cần phải nói, chị nhìn thấy rồi, tiện nhân Hương Tư Nhạc này! Lúc ấy hấn dừng lại một chút, đầu tiên liếc mắt nhìn vị trí đầu gối của em rồi lại dùng khuỷu tay huyích một cái.... hấn là cố ý đấy.”

Vốn Chuong Nhiễm Nhiễm còn có không xác định được cảm giác lúc ấy của mình có phải sai lầm hay không hoặc là Hương Tư Nhạc cũng chỉ là vô ý, nghe Liễu Trạch nói như vậy, ngược lại có chút im lặng: “Vì sao hấn làm như vậy...”

Hai người cùng nhau lăn xuống, cánh tay của cô có chút trầy da, bản thân Hương Tư Nhạc cũng bị thương giống mình, hấn mưu đồ cái gì.

Liễu Trạch lắc đầu: “Chắc chắn hấn không nghĩ tới hai người sẽ cùng nhau lăn xuống. Chị đoán là hấn muốn đỡ lấy em, sau đó chờ phóng viên chụp ảnh rồi phát thông báo nói em giả ngã, ngã vào trong lòng ngực của hấn.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Kha Việt nghe tên, nhú mày: “Đây là cái gì cùng cái gì vậy? Hương Tư Nhạc, tôi nhớ trước kia hấn ở bên trong tổ hợp cái gì nhỉ? Thoạt nhìn hết sức sợ sệt, thành thật, vừa giờ còn chơi cái này?”

Liều Trạch cười lạnh một tiếng: “Dùng loại phương thức này tăng độ hot, thực buồn nôn.”

Kha Việt “Xùy” một tiếng: “Lời này ban đầu tôi cũng muốn nói cho hai người.”

Liều Trạch: “... Kha tổng, chúng ta ra phía trước nhìn có được không? Bàn việc được không?”

Chuong Nhiễm Nhiễm cúi đầu mắt nhìn bên ngoài vết thương ở cánh tay, buồn bực nói: “Thật ra thì Kha tổng nói có lý, dùng người tăng độ hot của mình, hẳn còn dính lấy dài dài.”

Báo ứng đến thực sự là quá nhanh...

Tiếng gõ cửa chợt vang lên, Liều Trạch ra mở cửa, quả nhiên thấy người đại diện của Hường Tư Nhạc, là một người phụ nữ có chút tuổi tác ngắn, bà ta cũng không khách khí, nói thẳng: “Các người không có ý định nói lời xin lỗi hay gì sao? Đầu của Tư Nhạc đều bị đụng sưng như cái túi rồi, bên ngoài nhiều phồng viêm như vậy.”

Liều Trạch lại càng không khách khí: “Vậy sao? Tôi vừa mới đứng dưới sân khấu, hình như là Hường Tư Nhạc của các người đưa tay ra đụng đầu gối của Chuong Nhiễm Nhiễm trước đấy, nếu không thì Chuong Nhiễm Nhiễm đang êm đẹp như thế làm sao mà ngã xuống được? Tôi cảm thấy các người có thể cân nhắc xin lỗi trước.”

Người đại diện của Hường Tư Nhạc cười một cái: “Được, các người dựa vào Lâm Ngưỡng, các người trâu bò, tôi liền nhìn xem công chúng có sức phán đoán hay không.”

Lời này gần như uy hiếp, Liều Trạch đóng cửa âm một cái, nói: “Ngu đàn, khi nào thì chúng ta ngu xuẩn giống bà ta chứ, chúng ta xin lỗi, bọn họ càng có lý do phát thông báo rồi... Nhiễm Nhiễm, cánh tay em trầy da? Đến đây, để cho chị chụp một tấm.”

Chuong Nhiễm Nhiễm để cho chị ta chụp một tấm, nhìn Liều Trạch múa tay đăng lên Weibo của mình, có chút lo lắng: “Câu nói cuối cùng của bà ta có ý là gì...”

“Dựa vào fans nào tàn nhà mình nhiều chứ sao.” Liều Trạch cũng không ngẩng đầu lên.

Kha Việt nói: “Không được, Hường Tư Nhạc là giải trí SG đấy, bọn họ cùng công ty Quan Công quan hệ cũng không tệ, không chế dư luận trong tay rất lợi hại.”

Liều Trạch: “SG dù thế nào cũng không bằng Tinh Diệu của chúng ta, ngài nói lại đi.”

Kha Việt cả kinh nói: “Tinh Diệu của chúng ta?”

Liều Trạch lộp bộp gõ chữ ơng, ấn xuống cái xác nhận gửi, đưa điện thoại cho Chuong Nhiễm Nhiễm xem, một mặt nhìn nọt với Kha Việt cười một cái: “Vậy cũng không lớn đâu, lần này Nhiễm Nhiễm oan ức lớn như vậy, tôi biết rõ Kha tổng ngài chắc chắn không có ý định bỏ qua.”

Kha Việt giật giật khoe miệng, cười lạnh một tiếng: “Chính các người gây ra chuyện, tự mình giải quyết!”

Chuong Nhiễm Nhiễm nhìn chăm chăm vào điện thoại.

Tuyệt đối không nghĩ tới tham gia buổi họp báo cũng có thể phát sinh vấn đề, hy vọng đây cũng tính là cái “Khởi đầu tốt đẹp”, ngày 31 tháng 10, Thời Không Người Yêu, không gặp không về~

Bức ảnh phía dưới chính là cánh tay bị thương của Chuong Nhiễm Nhiễm, trên cánh tay có một vết máu dài nhỏ, thật ra thì bị thương không nghiêm trọng, nếu không dán miếng vết thương lại thì chính nó cũng cũng tự ngừng lại, chỉ là ở đám đông đăng kia bị Liều Trạch vỗ một cái, lại bỏ thêm cái bộ lọc, ngược lại nhìn có chút dọa người.

Đã có người nhấn lại hỏi làm sao vậy.

Liều Trạch còn ở đăng kia bên cạnh Kha Việt cò kè mặc cả trò chuyện làm sao để phòng ngừa Hường Tư Nhạc ngấm máu phun người, điện thoại của Chuong Nhiễm Nhiễm liền vang lên, cô nhìn màn hình, lập tức nghe, chậm rãi đi đến nơi hẻo lánh.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “A lô...”

Lâm Ngưỡng: “Đã xảy ra chuyện gì?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Anh nhìn Weibo rồi hả? Không có chuyện gì lớn, chỉ là em và Hường Tư Nhạc cùng nhau ngã từ trên sân khấu xuống, đều không bị thương tích gì, chị Liễu sợ Hường Tư Nhạc bên kia làm văn chương, cho nên chụp có chút dọa người.”

Lâm Ngưỡng: “Hường Tư Nhạc?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Ừ, lúc xuống cầu thang hẳn dùng khuỷu tay đụng đầu gối em một cái, theo như chị Liễu phân tích thì hẳn là hẳn nghĩ em sẽ nhào vào trong ngực hẳn, kết quả dự đoán sai lầm, hai người cùng nhau lăn xuống.”

Lâm Ngưỡng: “....”

Lâm Ngưỡng im lặng một lát, nói: “Kha Việt đang ở cạnh em đúng không?”

“Vâng.”

“Đưa cho anh ta tiếp điện thoại một lát.”

Chuong Nhiễm Nhiễm lên tiếng, đưa điện thoại cho Kha Việt, Kha Việt không hiểu mà nhận điện thoại, vừa nghe thấy giọng của Lâm Ngưỡng sắc mặt liền khê biến đổi, không hiểu được Lâm Ngưỡng nói gì đó, cuối cùng Kha Việt nói: “Được được được, tôi biết rồi. Cô ấy? Yên tâm, không có chuyện gì! Cậu tiếp tục cùng Lữ Việt ôn ào kịch bản đi.”

Vốn Chuong Nhiễm Nhiễm còn muốn cầm điện thoại nói cùng Lâm Ngưỡng hai câu, Kha Việt lại trực tiếp cúp luôn rồi.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “....”

Liễu Trạch cười tủm tỉm nói: “Là Lâm Ngưỡng à? Cậu ta nói cái gì vậy?”

Kha Việt sậm mặt lại nói: “Không có gì. Liễu Trạch, ý tưởng vừa rồi của cô tôi không đồng ý, cô muốn dùng chiêu hủy chiêu, vậy thì chính là ngòi chò chết, tiến công mới là phòng thủ tốt nhất. Bây giờ chúng ta lập tức đem Chuong Nhiễm Nhiễm bị thương kiểm tra khi còn nóng, yêu cầu nhân viên công tác đứng đầu ở bên trong phòng, nói là tận mắt nhìn thấy Hường Tư Nhạc làm chuyện mờ ám... Nhưng không được đi những phương hướng dẫn dắt khác, chỉ cần nói hai người không hợp là được.”

“Tôi cũng nghĩ là như vậy đấy”. Mắt Liễu Trạch sáng lóe lên, “Nếu như nói thẳng là Hường Tư Nhạc muốn lãng xê, mọi người nhất định sẽ luân phiên nhau nói Chuong Nhiễm Nhiễm mới là người yêu lãng xê nhất, huống chi hình tượng của Hường Tư Nhạc trước công chúng không sai. Nói hai người bọn họ không hợp, ngược lại mọi người có thể hiểu được, đoán không chừng sẽ cảm thấy Nhiễm Nhiễm có vấn đề cho nên Hường Tư Nhạc không thích cô ấy, nhưng bất luận thế nào, với tư cách là đàn ông mà lại ra tay với phụ nữ ngay trên bậc cầu thang, quần chúng đều cảm thấy không tốt, cho nên đi hướng dẫn dắt này để cho mọi người phản cảm với Hường Tư Nhạc... Kha tổng, chính kiến của anh hùng gần giống nhau nha!”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Chương 17: Định trang chiếu*

*Định trang chiếu: hình dáng theo: căn cứ vào hình dáng diễn viên, nhân vật, ý đồ của đạo diễn. Nhiếp ảnh gia sẽ cùng hóa trang, mỹ thuật, trang phục, ánh sáng, tiến hành thăm dò ý kiến về hình dáng của người và vật. Cuối cùng diễn viên sẽ trải qua hóa trang và chụp hình về nhân vật để chọn ra tạo hình cuối cùng.

Editor: Hy

Sau sự việc xen giữa này quả nhiên diễn biến thành Tinh Diệu cùng SG thông qua bản thảo đại chiến, Tinh Diệu bên này đánh đòn phủ đầu, lại để cho mọi người nhao nhao suy đoán tại sao Chuong Nhiễm Nhiễm và Hường Tư Nhạc lại bất hòa, cuối cùng Chuong Nhiễm Nhiễm đã làm chuyện gì mà lại để cho Hường Tư Nhạc phải vụng trộm dùng khuỷu tay đánh cô, mà Hường Tư Nhạc bên kia lại tức thì dẫn dắt nói là Chuong Nhiễm Nhiễm giả ngã, Hường Tư Nhạc cũng post ảnh cái trán sưng như cái túi của mình, chọc cho fans hâm mộ đau lòng không thôi.

Mặc dù bên Chuong Nhiễm Nhiễm chiếm cứ thời gian ưu thế hơn, rốt cuộc Hường Tư Nhạc lại nhiều fans hâm mộ hơn, mặc dù Chuong Nhiễm Nhiễm cũng có một chút fans hâm mộ, còn có fans hâm mộ của Lâm Ngưỡng hỗ trợ nói chuyện, nhưng hai bên bóp người chết ta sống, trong lúc nhất thời không phân được cao thấp.

Mà vui vẻ nhất tự nhiên sẽ thuộc về phía làm phim Thời không người yêu, vốn là không có tiền mua marketing, hiện tại nhiệt độ chỉ có cao chứ không xuống, liên quan tới ngạch dự bán cũng liên tiếp kéo lên, tình thế thực sự khả quan.

Chuong Nhiễm Nhiễm cũng không có rảnh rồi, bởi vì Hiệp khách hành sắp khởi động máy quay, trước hết đem các loại định trang chiếu chụp cho xong.

Bên trên bộ phim của Lữ Việt là Dạ Tập để cho Lâm Ngưỡng biến thành Ảnh đế hai lần, mình cũng lấy được giải Đạo diễn xuất sắc nhất, phòng bán vé của Dạ Tập không thấp, bất luận với tư cách là phim thương mại hay là phim hướng tới phần thưởng đều vô cùng hợp tiêu chuẩn.

Mà Hiệp Khách Hành có hàng loạt fans hâm mộ nguyên tác trụ cột, cho nên Lữ Việt cùng Hiệp Khách Hành mạnh mẽ kết hợp với nhau, độ chờ mong và chú ý không cần phải nói nhiều. Lữ Việt lại tuyên bố muốn quay phim này sau, suy đoán về người được lựa chọn chur bao giờ hết, bị suy đoán nhiều nhất chính là Lâm Ngưỡng, cuối cùng Lâm Ngưỡng tự mình tuyên bố sẽ làm giám chế, nhưng sẽ không tham gia diễn, cuối cùng những suy đoán liên quan đến anh mới lắng xuống.

Thật ra thì vai nữ chính Hà Nghi do Ninh Phạm Đông đóng, nam số 3 là Lâm Thi Tập, đều là quyết định từ rất sớm, nhưng công tác bí mật của Lữ Việt quá tốt, chính là định hậu kỳ rồi mới từ từ phát ra ngoài.

Trang phục cùng đạo cụ đã được Lữ Việt quyết định cho người bắt đầu chế tác ngay từ khi muốn bắt đầu làm bộ phim này, nghe nói tiêu tốn không rẻ, mà chụp định trang chiều cùng ngày, Chương Nhiễm Nhiễm thấy hình tượng trọng yếu nhất của bản thân chính là tạo hình áo trắng, cho rằng cái này tiêu tốn không ít nhưng thật ra là đáng giá cả đấy.

Bởi vì thời gian quay phim là mùa đông, bộ phận vẫn còn ở vùng cao nguyên, mức độ rét lạnh có thể tưởng tượng được, nhưng mà phim võ hiệp thì mỗi người không có khả năng đều mặc dây xích, nhất là nhân vật này của Chương Nhiễm Nhiễm đều quanh năm áo trắng bông bành, nếu quả thực dùng chất liệu quá mỏng nhẹ, chỉ sợ toàn thân Chương Nhiễm Nhiễm dán đầy áo ấm Bảo Bảo (nhãn hiệu miếng dán giữ nhiệt) cũng phải sinh bệnh sớm.

Cho nên trên thực tế quần áo của Chương Nhiễm Nhiễm có 4 món, ngoại trừ 2 cái váy dài bên ngoài, hai phụ kiện ở bên trong rõ ràng còn có chút giữ ấm, nhưng mặc vào cũng không lộ vẻ trầm trọng, nói như vậy bên trong lại thêm nội y giữ ấm cơ bản không thành vấn đề.

Tổ làm phim có lương tâm, tổ làm phim có lương tâm

Chương Nhiễm Nhiễm rất là cảm động, thay quần áo xong ngồi ở phòng hóa trang cho thợ trang điểm cùng thợ làm tóc hóa trang cho mình, bản thân Chương Nhiễm Nhiễm chính là tóc dài màu đen, mà thiết lập kiểu tóc của Bạch Mạt cũng là kiểu tóc dài rồi tung, chỉ có tóc đen ở hai bên tai là buộc lại, cuối cùng lấy một đoạn gấm dài màu trắng buộc lên, cho nên không cần mang khăn trùm đầu, vậy cũng tiết kiệm được rất nhiều phiền toái. Cuối cùng ở trên mặt mang một cái khăn mỏng màu trắng, tạo hình coi như là hoàn chỉnh rồi.

Chương Nhiễm Nhiễm ngồi xuống không bao lâu thì Triệu Vân Băng tới, cô ta cười cười với Chương Nhiễm Nhiễm rồi đi thay quần áo, sau khi đi ra, Chương Nhiễm Nhiễm nhìn thấy tạo hình của Triệu Vân Băng chủ yếu là màu đỏ, điểm lệ mà yêu mị nhưng lại không quá hở hang, cũng vô cùng đẹp mắt.

Triệu Vân Băng ngồi bên cạnh Chương Nhiễm Nhiễm, hai thợ trang điểm chia ra trang điểm cho hai người, Triệu Vân Băng chủ động nói: “Cô cùng Hường Tư Nhạc có chuyện nào động thật đấy, cô không có việc gì chứ?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Cảm ơn, không có việc gì.”

Triệu Vân Băng cười một cái: “Khoảng thời gian này độ hot của cô không có xuống mà chỉ có lên.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Ừ...”

Triệu Vân Băng theo trong gương nhìn thấy vẻ mặt khó xử của Chương Nhiễm Nhiễm: “Nếu như Hường Tư Nhạc thực sự dùng khuỷu tay đánh đầu gối cô, đó thật quá đáng, Lâm Ngưỡng có biết chuyện không? Với tư cách là bạn trai cô, có lẽ hẳn rất tức giận.”

Anh ấy đương nhiên biết rõ.

Nhưng tức giận thì lại không có, một tuần này Chương Nhiễm Nhiễm cùng Lâm Ngưỡng gần như không có nói chuyện nhiều, Liễu Trạch nói là bởi vì sốt ruột khỏi quay, Lữ Việt vì một số chi tiết ở kịch bản nên liên lụy Lâm Ngưỡng phải đi theo hợp hành không ngừng, gần như là ngủ ở studio của Lữ Việt rồi.

Dưới tình hình như vậy, anh chưa tới tìm Chương Nhiễm Nhiễm, thì đương nhiên Chương Nhiễm Nhiễm sẽ không quấy rầy anh.

Nhưng đối với người yêu mà nói, một tuần mà không hề liên lạc gì hình như có hơi kì lạ, Chương Nhiễm Nhiễm chỉ có thể mơ hồ nói: “Thật ra thì cũng không phải việc lớn gì, không đến nỗi phải tức giận.”

“Cũng phải.” Triệu Vân Băng cười nói, “Anh ấy cũng không giống loại người sẽ vì loại chuyện nhỏ nhặt này mà nổi giận....Đừng nói là nổi giận, ngay cả phát biểu vài câu cũng không có ý chứ.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Không có cách nào để tiếp lời câu nói này.

Giữa hai người duy trì không khí yên lặng tế nhị, tận cho đến khi Chương Nhiễm Nhiễm hóa trang xong xuôi, có thể chuẩn bị để chụp ảnh.

Chương Nhiễm Nhiễm đứng dậy, Tiểu Tinh ngồi chơi điện thoại ở phía sau ngẩng đầu lên, chỉ thấy Chương Nhiễm Nhiễm toàn thân áo trắng nhanh nhẹn, tóc đen giống như thác nước, đôi mắt dịch chuyển như sao, dưới mắt có một nốt ruồi hình nước mắt càng làm tăng thêm vẻ tao nhã sang chảnh, bên ngoài tạo ra 1 phần buồn 3 phần mềm mỏng, không khỏi khen: “Quá đẹp, Nhiễm Nhiễm, quả thực là tiên nữ hạ phàm mà.”

Chương Nhiễm Nhiễm cũng không nhịn được cười: “Tiểu Tinh, được rồi được rồi, kết thúc nào.”

Lần đầu tiên Tiểu Tinh nhìn thấy Chương Nhiễm Nhiễm đã cảm thấy cô vô cùng xinh đẹp, lại cảm thấy sống chung với Chương Nhiễm Nhiễm rất tốt, thực sự chỉ mong cô mau nổi tiếng lên, sau đó bản thân sẽ trở thành trợ lý riêng của cô, tất nhiên, về sau cái ý nghĩ này dần dần bị bóp chết...

Hai năm qua Chương Nhiễm Nhiễm đôi không ít tạo hình, người đẹp mà, dù cho nhìn, luôn luôn thương thức ở khoảng cách gần đã thành thói quen, nhưng với lần này Tiểu Tinh thực sự bị kinh ngạc trước vẻ đẹp của cô.

Tiểu Tinh: “Đây là cảm thân chân thành của tôi! Nói như thế nào nhì, mặc dù tôi là con gái, nhưng thấy cô như thế này... Thực sự là có cảm giác của mối tình đầu! Ôi, nếu tôi mà là đàn ông, tôi nhất định sẽ chọn cô.”

Chương Nhiễm Nhiễm nhỏ giọng nói: “Tiểu Tinh, trong lời nói của cô có hàm ý khác, như vậy không tốt đâu.”

Tiểu Tinh cũng nhỏ giọng: “Lời nói của cô ta quá ghen tỵ rồi! Tôi nghe không vào.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Thật ra thì...”

“Nhiễm Nhiễm”

Chương Nhiễm Nhiễm theo bản năng ngẩng đầu, nhìn về phía giọng nói được phát ra, chỉ thấy Lâm Ngưỡng đứng ở ngoài cửa, còn đeo khẩu trang.

Tiểu Tinh: “Tại sao Lâm đại thần đến đây....”

Chương Nhiễm Nhiễm cũng rất kinh ngạc.

Cho tới một lúc sau, Lâm Ngưỡng nói: “Còn ngây ngô cái gì nữa? Lại đây.”

Chương Nhiễm Nhiễm mới hoàn hồn, chạy chậm đến.

Tiểu Tinh theo bản năng nhìn thoáng qua Triệu Vân Băng, thấy cô ta ngồi ở ghế, mặc kệ thợ trang điểm cho mình, ánh mắt lại nhìn chăm chăm vào tấm gương đang hiện ra cảnh tượng, cô ta thấy Chương Nhiễm Nhiễm chạy về phía Lâm Ngưỡng, nhìn thấy Lâm Ngưỡng đưa Chương Nhiễm Nhiễm ra ngoài, bản thân thì ngay cả một cử động cũng không động được.

Tiểu Tinh lặng lẽ làm mặt quỷ, tiếp tục cúi đầu chơi điện thoại.

Chương Nhiễm Nhiễm đi song song với Lâm Ngưỡng, cũng chẳng biết Lâm Ngưỡng muốn dẫn mình đến chỗ nào.

Lâm Ngưỡng nhìn cô một cái: “Cánh tay khỏi chưa?”

Giọng nói của anh nghe có chút khàn khàn, Chương Nhiễm Nhiễm gật đầu: “Khỏi nhanh lắm, vết thương nhỏ mà. Đúng rồi, tại sao anh lại đeo khẩu trang? Bị cảm à?”

Lâm Ngưỡng: “Ừ, có một chút.”

Anh nói “Có một chút” bị cảm, Chương Nhiễm Nhiễm cũng “có một chút” lo lắng: “Chẳng phải nói là có một chút sao, vì sao phải đeo khẩu trang?”

Hai người đi đến một chỗ quẹo, không thấy ai khác, Lâm Ngưỡng dừng bước lại, tháo khẩu trang xuống.

Râu ria xồm xoàm

Chương Nhiễm Nhiễm: “....”

Lâm Ngưỡng: “Vừa ở chỗ Lữ Việt đến đây, hai ngày nay không có cạo râu rồi.”

Giọng nói có chút mệt mỏi.

Vốn Chương Nhiễm Nhiễm không biết phải chống đỡ làm sao, kết quả lại nhìn thấy dáng vẻ lười biếng râu ria xồm xoàm kia của Lâm Ngưỡng, lại cảm thấy hơi đáng yêu.

Đáng yêu...

Chương Nhiễm Nhiễm ho một tiếng: “Mọi người thảo luận kịch bản thế nào rồi?”

Lâm Ngưỡng: “Cũng không khác lúc trước lắm”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Vây là tốt rồi, không nghĩ tới thời gian chụp ảnh lại sớm như vậy.”

Lâm Ngưỡng chăm chú quan sát cô một chút: “Ừ, tạo hình không tệ.”

Chương Nhiễm Nhiễm hơi ngượng ngùng: “Đây là lần đầu tiên chụp, về sau chắc còn phải sửa tạo hình nhiều.”

“Không cần sửa lại, như này rất tốt rồi.” Lâm Ngưỡng giải quyết dứt khoát.

Chương Nhiễm Nhiễm: “Anh... Sẽ đi Cừu Trại sao?”

Lâm Ngưỡng gật đầu: “Ừ, anh bay cùng với mọi người.”

Chương Nhiễm Nhiễm không kìm được xúc động: “Anh quá có trách nhiệm rồi.”

Lâm Ngưỡng lắc đầu: “Cửu Trại rất đẹp, chi phí du lịch không phải trả nên đi thôi.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “....”

Đừng nói quang minh chính đại như vậy chứ!

Chương Nhiễm Nhiễm đang muốn nói tiếp, điện thoại liền vang lên, cô cầm lên nhìn, ngần người.

Lại là Hường Tư Nhạc.

Tại sao người này lại gọi điện cho cô trong thời điểm kỳ quái thế này.

Chắc là do biểu cảm của Chương Nhiễm Nhiễm rất lạ lùng, Lâm Ngưỡng nói: “Ai vậy?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Hường Tư Nhạc...”

Lâm Ngưỡng nhủ mảy, Chương Nhiễm Nhiễm lập tức nói: “Em không hợp tác lãng xê cùng hần đâu! Bọn em thực sự bất hòa! Em cũng không biết tại sao hần lại gọi điện cho mình!”

“Ừ...” Lâm Ngưỡng dứt khoát cầm cái điện thoại còn đang kêu không ngừng ở tay của cô, “Không ngại nếu anh nghe giúp em chứ?”

Mặc dù Chương Nhiễm Nhiễm không hiểu, nhưng vẫn nói: “Không ngại.”

Lâm Ngưỡng ấn nút nghe, mở loa ngoài, Hường Tư Nhạc ở đầu kia nói: “Nhiễm Nhiễm, tôi còn tưởng rằng em không chịu nghe điện thoại của tôi đây.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Lâm Ngưỡng nhìn cô một cái, Chương Nhiễm Nhiễm mặt mảy ừ dột mà lắc đầu.

Hường Tư Nhạc ở đầu kia vẫn còn nói: “Nhiễm Nhiễm à, tôi không nghĩ tới chuyện lần trước lại náo loạn như vậy, thật ra chỉ là một trận hiểu lầm thôi, mặc dù bên các em thông báo đánh lừa dư luận trước, nhưng tôi không có ý nghĩ muốn truy cứu, không nghĩ tới người đại diện của tôi lại tự tiện chủ trương. Thật ra thì chắc em có thể nhìn thấy, tôi rất có tình cảm rất tốt với em đây, nếu như không phải em và Lâm Ngưỡng... Ôi, nói đến Lâm Ngưỡng, em bị nhiều chuyện như vậy mà hần cũng không có bất kỳ phản ứng gì, thật ra thì cũng không thấy hần thích em nhiều lắm...”

Chương Nhiễm Nhiễm: “....”

Rốt cục Lâm Ngưỡng cũng chậm rãi lên tiếng: “Như vậy, Hường tiên sinh cho rằng tôi nên phản ứng thế nào thì mới tốt đây?”

Hường Tư Nhạc: “....”

“Tút TUT TUT...”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Chương 18: Đi xem phim điện ảnh.

Editor: Hy

Hường Tư Nhạc rất nhanh chóng mà cúp điện thoại.

Chương Nhiễm Nhiễm hơi buồn cười: “Chắc hần anh ta bị hù dọa rồi.”

Chương Nhiễm Nhiễm mặc trang phục bông bành tiên khí, trang điểm rất tinh tế, cười lại như ngớ ngẩn, Lâm Ngưỡng trả điện thoại lại cho Chương Nhiễm Nhiễm, tiện tay vỗ nhẹ lên cái trán mịn màng của cô: “Đừng cười, hần gọi cuộc điện thoại này khẳng định là có nguyên nhân, em nhớ nói cho Liễu Trạch một tiếng.”

“Vâng...”

Chuong Nhiễm Nhiễm sờ lên đầu, đột nhiên nghe thấy rõ ràng “két” một tiếng. Chuong Nhiễm Nhiễm và Lâm Ngưỡng cùng lúc quay đầu lại, chỉ thấy một nữ sinh nhỏ tuổi đỏ bừng cả khuôn mặt mà cất điện thoại đi: “Việc này...Em xin lỗi, em tới tìm Chuong tiểu thư, có thể chụp hình rồi...”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Vây à, cảm ơn.”

Lâm Ngưỡng: “Xin hỏi vừa rồi em chụp cái gì vậy?”

Giọng của anh không tỉnh là nghiêm khắc, nhưng lại làm cho nữ sinh kia căng thẳng mà lấy di động ra: “Đúng vậy, chỉ là cảm thấy hai anh chị đứng cùng nhau rất đẹp mắt, không nén được mà chụp mấy tấm.”

Cô bé chủ động đưa cho Lâm Ngưỡng và Chuong Nhiễm Nhiễm xem một chút, trong ảnh Chuong Nhiễm Nhiễm mặc đồ cổ trang, Lâm Ngưỡng mặc đồ hiện đại, khẩu trang thì đeo một nửa ở trên mặt, đưa tay ra vỗ trán Chuong Nhiễm Nhiễm, mặt Chuong Nhiễm Nhiễm tràn đầy ý cười. Mặc dù cái ảnh này mang đến loại cảm giác xuyên không kỳ lạ, nhưng lại hài hòa đến khó hiểu.

Nữ sinh kia nói: “Em, em xóa...”

Lâm Ngưỡng nói: “Không sao, nhưng tạo hình của cô ấy vẫn cần được giữ bí mật.”

Nữ sinh kia ngẩn người, kịp thời phản ứng: “Em biết rõ em biết rõ, em sẽ không liều lĩnh, cho dù post, em cũng sẽ chèn một con ngựa lên tóc và quần áo của chị ấy.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “....”

Trên thực tế rất thành thực.

Lâm Ngưỡng gật đầu, đeo lại khẩu trang, nói với Chuong Nhiễm Nhiễm: “Em đi chụp ảnh đi, anh đến phòng nghỉ chờ em.”

Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Đội...em?”

Lâm Ngưỡng: “Ừ, không phải hôm nay Thời không người yêu sẽ khởi chiếu ở mấy rạp sao? Đi ủng hộ phòng bán vé của em.”

Chuong Nhiễm Nhiễm hoàn toàn không muốn cùng Lâm Ngưỡng đi xem Thời không người yêu, nhưng dù sao bên cạnh cũng có người, hơn nữa Lâm Ngưỡng cũng đã mở lời rồi..

Cô chỉ có thể khó khăn gật đầu, đi theo nữ sinh kia đến phòng chụp hình.

Tốc độ chụp định trang chiếu rất nhanh, Chuong Nhiễm Nhiễm chụp xong là đến lượt Triệu Vân Băng, Chuong Nhiễm Nhiễm trở về tháo trang sức và thay quần áo, thấy nữ chính Ninh Phẩm Đông cùng một nữ sinh khác đang trang điểm.

Ninh Phẩm Đông là nữ chính của bộ phim này, chị ta hơn 30 tuổi, trước kia không phổ biến bằng Lăng Âm, nhưng quay vài tác phẩm danh tiếng cũng không tệ, là người cực kỳ có cơ hội đoạt giải thưởng trong giới tiểu hoa đán lần này, dáng dấp của chị ta rất lớn, lại có loại vẻ đẹp đoan trang cô điển, Chuong Nhiễm Nhiễm nhìn thấy chị ta, rất lễ phép mà chào hỏi: “Em chào cô Ninh.”

Ninh Phẩm Đông liếc cô một cái: “Chào cô.”

Có thể nói giọng của Ninh Phẩm Đông rất qua loa, nhưng chị ta chịu đáp lại đã là rất nể mặt rồi, Chuong Nhiễm Nhiễm lại cười với chị ta một cái, quay người muốn đi tìm Lâm Ngưỡng, bỗng nhiên Ninh Phẩm Đông nói: “Đội một chút, cô phải là Chuong Nhiễm Nhiễm kia không?”

Chuong Nhiễm Nhiễm ngừng lại một lúc: “À... Vâng.”

Ninh Phẩm Đông “À” một tiếng, không nói tiếp, Chuong Nhiễm Nhiễm thấy nữ sinh không quen biết kia cứ quang minh chính đại nhìn chăm cô, Chuong Nhiễm Nhiễm có chút nghi ngờ mà cười với cô ta một cái, nữ sinh kia lại bấu môi, dờn ánh mắt.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Tại sao, luôn cảm thấy mọi người đều không phải là đáng vẻ đặc biệt tốt khi ở chung.

Chuong Nhiễm Nhiễm đẩy một bụng nghi vấn mà dẫn Tiểu Tinh đi, cuối cùng tìm được Lâm Ngưỡng lại căn phòng nghỉ của mình, có thể Lâm Ngưỡng thực sự rất mệt,ngồi ở trên ghế sofa liền ngủ, khẩu trang cũng không tháo, Chuong Nhiễm Nhiễm muốn gọi anh dậy, lại hơi không đành lòng, do dự rất lâu, tận cho đến khi Tiểu Tinh nhỏ giọng nói: “Thật ra thì anh ấy ngủ như vậy, không tốt đối với xương cốt...”

Chuong Nhiễm Nhiễm lập tức nói: “Lâm Ngưỡng? Lâm Ngưỡng?”

Tiểu Tinh: chắc chắc...

Lâm Ngưỡng ngửa đầu, mở mắt, trong ánh mắt còn có chút mờ mịt: “Nhiễm Nhiễm?”

Ôi..., dùng cái loại giọng nói khàn khàn lúc chưa tỉnh ngủ này mà gọi tên cô thật sự là quá phạm quy rồi.

Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Anh mệt mỏi như vậy, chúng ta không đi xem phim nữa được không? Máy ngày nữa là phải bay đến Tứ Xuyên rồi, đến lúc đó chắc chắn càng không có thời gian nghỉ ngơi.”

Lâm Ngưỡng đứng lên: “Không sao, bây giờ anh mà trở về ngủ, buổi tối lại phải làm suốt đêm. Đi thôi.”

Tiểu Tình rất hiểu chuyện: “VẬY Nhiễm Nhiễm này, tôi cùng lái xe về trước, cô với Lâm tiên sinh đi chơi vui về nhà.”

Lâm Ngưỡng gật đầu, Tiểu Tình lập tức đi, Chuong Nhiễm Nhiễm đành phải đi theo Lâm Ngưỡng lên xe, Lâm Ngưỡng vừa lái vừa nói: “Đúng lúc có một rạp chiếu phim gần đây, bắt đầu rất sớm.”

Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Vâng, em sẽ mua vé ở trên mạng.”

Cô lấy túi đầu lấy di động ra muốn mua vé xem phim, Lâm Ngưỡng nói: “Em mua vé?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Chứ thế nào? Anh đang lái xe, chúng ta đến quầy mua thì không được tốt, bây giờ mua trên mạng, đến lúc đó chỉ cần trực tiếp quét mã hai chiều là được rồi, rất nhiều cách đây, cũng không dễ dàng bị phát hiện.”

Đã rất lâu rồi không đi xem phim nên Lâm Ngưỡng im lặng.

Lúc Chuong Nhiễm Nhiễm mua vé phát hiện tỉ lệ ghế vip của Thời không người yêu rõ ràng không thấp, cô hỏi Lâm Ngưỡng: “Anh có cận thị không?”

Lâm Ngưỡng: “Không cận thị.”

Chuong Nhiễm Nhiễm hơi hâm mộ, tiện tay mua hàng ghế gần cuối, như vậy thì không dễ dàng bị phát hiện.

Lâm Ngưỡng vừa lái xe vừa hỏi: “Thời không người yêu nói về cái gì?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Thực ra, bây giờ em cũng không biết nó nói về cái gì nữa.”

Lâm Ngưỡng: “...”

Lúc bắt đầu thì nhân vật nữ chính của Thời không người yêu là Lăng Âm, bạn trai của cô ta bị nữ phụ là Chuong Nhiễm Nhiễm cướp mất, cùng lúc ngoài ý muốn mà Lăng Âm trở về thời gian hai năm trước, gặp được Hường Tư Nhạc, lúc ấy Hường Tư Nhạc là người yêu của Chuong Nhiễm Nhiễm, vì vậy Lăng Âm quyết định báo thù rồi đoạt lại Hường Tư Nhạc, cuối cùng Lăng Âm thật sự yêu Hường Tư Nhạc, lại bị Hường Tư Nhạc cho rằng cô ta cùng Chuong Nhiễm Nhiễm có thù oán, là vì báo thù nên mới ở cùng hắn, hai người liền chia tay, Lăng Âm lại trở lại 2 năm sau, gặp được Hường Tư Nhạc của hai năm sau, hai người lại ở cùng nhau.

Chỉ là vài nét chính của câu chuyện tình yêu mà đã có đầy khó hiểu rồi, mà Lăng Âm lại là người xuyên suốt câu chuyện, Chuong Nhiễm Nhiễm thực sự không hiểu được sao nhà làm phim có thể đem mình trở thành nữ chính được.

Thời gian này ở rạp chiếu phim không nhiều người lắm, lại gần thì không có phim gì hấp dẫn, Chuong Nhiễm Nhiễm và Lâm Ngưỡng cùng đeo khẩu trang rồi vào rạp chiếu phim, mặc dù cô gái kiểm tra vé có vẻ đã nhận ra, nhưng không bị những người khác phát hiện, lúc bọn họ ngồi vào chỗ, phim đã bắt đầu rồi, Chuong Nhiễm Nhiễm vừa ngẩng đầu đã thấy mặt mình.

Trên màn hình, Chuong Nhiễm Nhiễm đang làm nũng với bạn trai của Lăng Âm: “Người ta muốn mua túi xách mà.”

Bởi vì nội dung vở kịch lại bị chia cắt quan hệ, tất cả diễn viên đều dùng phối âm, Chuong Nhiễm Nhiễm diễn xuất phối âm so với Chuong Nhiễm Nhiễm bây giờ tốt hơn nhiều, ồn ã hỗn loạn tự nhiên, liên lụy đến biểu cảm tê liệt của Chuong Nhiễm Nhiễm đều nhiều hơn so với một chút xinh đẹp như vậy.

Chuong Nhiễm Nhiễm nâng trán, một lần nữa ý thức được cùng Lâm Ngưỡng đi xem phim của mình đúng quả thực là một sai lầm.

Sau kinh nghiệm xem phim chưa từng có khủng khiếp như vậy, mà sát với phim một thời gian dài, không biết nhất được bao nhiêu phở liệu để làm nên đoạn phim này, để bớt việc, tình huống truyện rõ ràng không sửa đổi hết, chỉ là phim biến thành góc nhìn của Chuong Nhiễm Nhiễm——Lúc trước Chuong Nhiễm Nhiễm cùng bạn trai là Hường Tư Nhạc yêu nhau, trong lúc vô tình lại trở về 2 năm trước, phát hiện Hường Tư Nhạc ở cùng với Lăng Âm, vì vậy Chuong Nhiễm Nhiễm tức giận và quyết định cướp bạn trai lúc đó của Lăng Âm.

Để xâu chuỗi những mảnh nhỏ kia thành đoạn ngắn, khiến chúng có thể trở thành một câu chuyện nguyên vẹn, phim sử dụng phần lớn là góc nhìn độc thoại nội tâm của Chuong Nhiễm Nhiễm, không ngừng giải thích vì sao 2 người muốn làm như vậy, vì sao cảnh thời gian lại lộn xộn như vậy.

Xem độ nửa giờ, 2 nữ sinh ngồi ở hàng phía trước họ bắt đầu bàn tán: “Rốt cuộc nó đang diễn cái gì vậy?”

“Không biết nữa, thật sự là quá loạn, diễn xuất của Chuong Nhiễm Nhiễm quá kém, giọng lại còn buồn nôn như vậy.”

“Đúng vậy, vì sao Lâm Ngưỡng lại vừa ý Chuong Nhiễm Nhiễm nhỉ.”

“Chắc bị quỷ ám, không làm được lại bị hạ thấp xuống. Giọng cô ta ồn ã như vậy, làm không được thì Lâm Ngưỡng liền ăn bộ này.”

“Cậu đừng nói nữa, càng nói tớ càng tức, tớ thực sự muốn thoát fan rồi.”

“Ôi, thật ra thì tôi cảm thấy bọn họ khẳng định không lâu dài được đâu, nhìn Chương Nhiễm Nhiễm kia cũng không phải là người an phận, Lâm Ngưỡng không chịu được đâu.”

“Ừ...”

Chương Nhiễm Nhiễm nhìn lên Lâm Ngưỡng một cái, Lâm Ngưỡng nhìn chăm chăm vào màn hình, mặt không cảm xúc.

Không biết anh đang suy nghĩ cái gì.

Chương Nhiễm Nhiễm thực sự hơi muốn dứt khoát đánh cho anh ngất, sau đó kéo đi.

Giống như là cảm nhận được ánh mắt của Chương Nhiễm Nhiễm, Lâm Ngưỡng nhìn cô, nhàu mày.

Chương Nhiễm Nhiễm nhỏ giọng nói: “Tại sao chúng ta không rời đi?”

Lâm Ngưỡng: “Bây giờ anh vô cùng tò mò.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Cái gì?”

Lâm Ngưỡng: “Hậu kì của phim tại sao lại nén chịu được.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Em cũng thực sự tò mò...”

Đôi tình nhân bên phải của Lâm Ngưỡng nhỏ giọng nói chuyện, giọng của nam sinh kia khá lớn: “Thời gian này chúng ta làm gì mà chẳng được, sao lại đến xem cái này, bảo bối, em bỏ qua cho anh đi.”

Chương Nhiễm Nhiễm hơi buồn cười, bạn gái của nam sinh kia nói: “Chớ quấy rầy, tùy tiện xem thôi, ủng hộ Tư Nhạc một chút.”

Nam sinh kia nói: “Chính là nhân vật nam chính à? Mẹ nó đúng là dở hơi, nhưng nữ chính rất xinh đẹp đấy.”

“Anh cảm miệng đi.” Nữ sinh kia không bằng lòng, “Đàn ông các anh tại sao lại nông cạn như vậy? Được được được không xem nữa, đi thôi.”

Hai người đứng dậy đi, Chương Nhiễm Nhiễm vội vàng nghiêng đầu, dùng tay che mặt mình.

Trên màn hình đang chiếu, Chương Nhiễm Nhiễm lại xuyên không, thời gian và không gian trong đường hầm là một mảng trắng xóa, ánh đèn mãnh liệt.

Nữ sinh kia đi được hai bước, bỗng nhiên dừng lại: “Dừng một chút đã.”

Trong lòng Chương Nhiễm Nhiễm lộp bộp một tiếng, chỉ nghe nữ sinh kia nói: “Lâm Ngưỡng!!! Anh có phải là Lâm Ngưỡng không?!”

Giọng của cô bé không tính là quá lớn, nhưng ở hàng trước của rạp chiếu phim lại vô cùng rõ ràng, mấy người ngồi ở ghế trước đều nhao nhao quay đầu lại, hai fans hâm mộ của Lâm Ngưỡng trực tiếp đứng lên.

Trong lòng Chương Nhiễm Nhiễm rối bời, nên giải thích thế nào, nói là nhận nhầm người?

Tay Chương Nhiễm Nhiễm bỗng nhiên bị cầm chặt, Lâm Ngưỡng nói bên tai cô “Đi” rồi không chút do dự kéo cô đi ra ngoài, đôi tình nhân kia đứng ở một bên, không có đề phòng mà để cho Lâm Ngưỡng nắm tay Chương Nhiễm Nhiễm chạy ra ngoài, lúc này hô to một tiếng: “Lâm Ngưỡng! Đúng là Lâm Ngưỡng?!”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Chương 19: Liên quan tới tương lai.

Editor: Hy

Hầu như toàn bộ người trong rạp chiếu phim đều đứng dậy, mấy người ở ghế sau thì trực tiếp đuổi theo.

Lâm Ngưỡng dẫn Chương Nhiễm Nhiễm từ phía sau chạy thoát ra bằng cửa ra vào, Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy hôm nay mình hơi may mắn khi đi giày bệt, Lâm Ngưỡng chặt chẽ nắm tay cô, tốc độ không nhanh không chậm, phía sau là quần chúng đuổi theo vây xem, còn có các loại âm thanh chụp ảnh.

Bỗng nhiên Chương Nhiễm Nhiễm nghĩ đến khi còn nhỏ có xem qua Thiên Nhược Hữu Tình, Lưu Đức Hoa lái xe máy chở Ngô Thiển Liên một đường liền cắt đứt, mà Lâm Ngưỡng không lái xe máy, chỉ có cầm tay cô mà chạy đi, Chương Nhiễm Nhiễm có cảm giác Lâm Ngưỡng ở cạnh mình thì toàn bộ thế giới đều là địch, mặc dù cái này nghe vô cùng tuyệt vời.

Cô nhìn chăm chăm vào gáy của Lâm Ngưỡng, bỗng nhiên lại nghĩ đến một cảnh khác, phóng viên chụp Lâm Ngưỡng và Diêu Hâm trong tấm ảnh kia, Lâm Ngưỡng nhàn nhai tự tại giống như tản bộ, cũng không ngại mình bị chụp.

Nhưng cái này không giống vậy, Chương Nhiễm Nhiễm biết rõ, bị phóng viên chụp được, cùng với bị một đám fans hâm mộ bao vây là 2 khái niệm hoàn toàn khác nhau, ít nhất bây giờ Lâm Ngưỡng không bỏ tay cô ra, cô sẽ càng không chủ động bỏ tay Lâm Ngưỡng đâu.

Mãi cho đến khi xe rời đi, hai người mới tách tay ra, Chương Nhiễm Nhiễm ngồi ở ghế lái phụ, nhìn Lâm Ngưỡng khởi động ô tô, chậm rãi nghĩ lại dư vị vừa rồi.

Tay Lâm Ngưỡng rất lớn, cũng thật ấm áp.

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Làm sao bây giờ...”

Lâm Ngưỡng nói: “Sao vậy?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Bị người phát hiện rồi, chắc chắn còn bị chụp ảnh.”

Mặt Lâm Ngưỡng tràn đầy bình tĩnh: “Chúng ta là người yêu, đi xem một bộ phim là hết sức bình thường.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Ừ, như thế...”

“Sau này, có anh ở đây.”

Lâm Ngưỡng nhìn về phía trước lái xe, bỗng nhiên nói.

Lập tức tim Chương Nhiễm Nhiễm đập như sấm.

Có ý gì?

Về sau có anh ở đây, cho nên...?

Lâm Ngưỡng nhìn cô một cái, nói tiếp: “Là sẽ không bao giờ cho phép em đóng thêm cái loại điện ảnh nào như vậy.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “....”

Cô định tranh thủ nói lý: “Thật ra ngay từ đầu, không có nát như vậy, ừ, ít nhất tốt hơn so với bây giờ một chút.”

Lâm Ngưỡng: “Bình thường em thích xem phim điện ảnh hay phim truyền hình gì?”

Chương Nhiễm Nhiễm lập tức nịnh hót: “Đương nhiên là của anh rồi.”

Lâm Ngưỡng: “Ví dụ như?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Dạ Tập! Cực Quang! Xa không thể chạm!”

Mấy bộ được đề cử hoặc được nhận thưởng điện ảnh của Lâm Ngưỡng đều được Chương Nhiễm Nhiễm cố gắng kẻ ra.

Lâm Ngưỡng: “Xa không thể chạm kết cục như thế nào?”

Chương Nhiễm Nhiễm:

Xa không thể chạm là lần đầu tiên Lâm Ngưỡng đóng phim văn nghệ, vô cùng vô cùng tối tăm, mặc dù người trong nghề đánh giá rất cao, cũng làm cho Lâm Ngưỡng đoạt được giải Kim Kê vai nam phụ tốt nhất, nhưng Chương Nhiễm Nhiễm xem qua nhiều lần đều không có kiên trì nên xem được một nửa liền đóng lại.

Vì vậy cô chỉ có thể thành thật nói: “Em, em chưa xem xong.”

Lâm Ngưỡng: “Nói thật ra. Thích xem cái gì?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Thật là phim anh đóng mà! Ví dụ như Buổi sáng tình yêu, Tự hào về anh, Những bông hoa có độc...”

Đều là những bộ phim thần tượng và phim tiên hiệp trước kia của Lâm Ngưỡng.

Lâm Ngưỡng: “Ừ. Coi như phim thần tượng cũng có phân chia tốt xấu, thật ra thì phía làm phim có thành ý hay không, có muốn đem em làm kẻ ngu hay không, em liếc mắt một cái là có thể nhìn ra, mà với tư cách là nghệ sĩ, chúng ta nên trân trọng hơn.”

Chương Nhiễm Nhiễm cúi đầu: “Vâng.”

Thật ra thì không phải cô không trân trọng, chỉ là tình huống lúc đó của cô, đương nhiên là có cái gì thì diễn cái đó rồi.

Lâm Ngưỡng: “Anh từng nghe Kha Việt nói qua một chút, ban đầu em không chủ động muốn ra nhập ngành giải trí đúng không?”

Chương Nhiễm Nhiễm có chút căng thẳng: “Ừ...Kha tổng còn nói cái gì nữa?”

“Không nói nhiều.” Lâm Ngưỡng nói, “Nói em đang đi làm thì bị Liễu Trạch lừa gạt đến Cách Mộc.”

Chương Nhiễm Nhiễm âm thầm thở ra nhẹ nhàng: “Cũng không tính là lừa gạt, chị Liễu đối với em rất tốt. Nhưng trước lúc đó em thực sự là không muốn ra nhập ngành giải trí.”

Lâm Ngưỡng: “Trước khi vào giới giải trí, em vốn muốn làm cái gì?”

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “À... Em không có nghiêm túc nghĩ tới bao giờ, có lẽ, là mở một chuỗi nhà hàng.”

Đáp án này nằm ngoài dự đoán của Lâm Ngưỡng: “Nếu như có thể lựa chọn, bây giờ em hi vọng muốn tiếp tục lưu lại ngành giải trí, hay là đi khai mở nhà hàng?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Em... Không nghĩ tới. Thật ra thì em cảm thấy, em không thích hợp với ngành giải trí, em không biết diễn phim, ca hát cũng rất khó nghe, cũng không có nhiều cảm giác, sẽ không khỏi hài. Nhưng là...”

Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy, nhận biết của bản thân cô rất sâu sắc, như vậy, nhưng là cái gì chứ?

Giống như luôn có chỗ không cam tâm...

Lâm Ngưỡng: “Anh biết rồi.”

“Hừm?”

Anh biết cái gì?

Lâm Ngưỡng nói: “Diễn xuất có thể từ từ luyện, ca hát cũng có thể học, chỉ cần em muốn ở lại, không cần thích ứng với cái vòng luẩn quẩn này, chỉ cần cố gắng một chút.”

Chương Nhiễm Nhiễm sững sờ nhìn anh: “Cố gắng... Một chút? Cố gắng một chút là được sao? Em cảm thấy thành tích ngày hôm nay của anh, phải cố gắng rất lâu rất lâu...”

Vừa gặp đèn đỏ, Lâm Ngưỡng đạp phanh, quay đầu nhìn cô.

“Đúng vậy, phải vô cùng cố gắng mới được.” Khóe miệng của anh mang theo một nụ cười mà không dễ bị nhận thấy, “Nhưng em thông minh như vậy, chỉ cần cố gắng một chút là được.”

Chương Nhiễm Nhiễm càng thừ ra: “Thông minh?”

“Bởi vì bây giờ em trên danh nghĩa là bạn gái của anh.” Đèn đỏ chuyển sang đèn xanh, Lâm Ngưỡng lại khởi động ô tô, “Lúc trước tất cả cố gắng mà anh sở hữu, cũng có thể để cho em bây giờ có thể thoải mái hơn một chút.”

Chương Nhiễm Nhiễm đem kịch bản trải ra mặt bàn, tay khác thì viết thoăn thoắt.

Tiểu Tình ở một bên tròn mắt há mồm: “Nhiễm Nhiễm.. Cô đang làm gì thế?”

Chương Nhiễm Nhiễm không ngẩng đầu lên: “Tôi ghi lại đường đi tâm lý của nhân vật Bạch Mạt.”

Tiểu Tình xúc động: “Đạo diễn lớn đúng là không giống nhau, yêu cầu thật là nhiều.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Không phải, là tự tôi muốn ghi thôi.”

“Vì sao?” Tiểu Tình hơi không hiểu.

Chương Nhiễm Nhiễm: “Đương nhiên là vì có thể giải thích nhân vật này tốt hơn.”

Tiểu Tình ngây ngẩn một hồi, một bên tiếp tục giúp Chương Nhiễm Nhiễm thu thập hành lý, một bên vừa nói: “Chẳng lẽ, gần đây cô bị bình luận ác ý kích thích sao?”

Từ khi khởi chiếu Thời không người yêu đến nay, chấm điểm về giới thiệu và bình luận phim đã thấp tới 2.1 sao, có thể có tới 2.1 sao, còn là vì có rất nhiều fans của Hường Tư Nhạc đang cây 5 sao, mà ngay cả fans hâm mộ lướt ở 5 sao, cũng nhìn không được ghi: Phim điện ảnh quả thực rất nát, nhưng Hường Tư Nhạc diễn rất tốt, 5 sao cho Hường Tư Nhạc.

Mà ở trên Weibo, trong tất cả bình luận của người xem phim thì bình luận ác ý như nước thủy triều, liên lụy đến cả Chương Nhiễm Nhiễm lại bị mắng và đồ máu chó đầy đầu.

Chương Nhiễm Nhiễm cầm bút, ý tứ không được tốt lắm, thật ra chính cô cũng cảm thấy Thời không người yêu thực sự đáng sợ, nhưng sự cố gắng của cô không phải là vì bị cái này kích thích, mà là vì lời nói ngày đó của Lâm Ngưỡng..

Cô cũng phải cố gắng cho thật tốt, cũng không muốn nhờ ngọn gió đông là Lâm Ngưỡng để cất cánh.

Rất cục Lâm Ngưỡng nói lời đó là có ý gì, Chương Nhiễm Nhiễm không nghĩ lại, có lẽ anh cảm thấy thời gian nửa năm, anh có thể cho Chương Nhiễm Nhiễm đầy đủ trợ giúp, để cho cô rất nhanh đồ lên, dù sao thì nửa năm này trên danh nghĩa cô cũng là bạn gái của Lâm Ngưỡng.

Có thể... Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy, không phải mình muốn cái này. Chính cô cũng không hiểu được mình muốn cái gì, nhưng ít nhất, trước mắt cố gắng một chút, mặc dù cách Lâm Ngưỡng còn rất xa rất xa, nhưng nếu như cô thử chạy, thì so với đi cũng sẽ nhanh hơn đúng không?

Cho dù vòng trái trí là một nơi tàn khốc như vậy, Chương Nhiễm Nhiễm lớn lên trải qua các thứ đã làm cho tính cách bây giờ của cô không âm được, chưa từng nghĩ đến sẽ có thành tích gì, chưa từng nghĩ đến sẽ giỏi hơn ai, nhưng bây giờ hình như không giống lúc trước nữa.

Đương nhiên lần này Chương Nhiễm Nhiễm sẽ không đem tâm tư bí mật này nói cho Tiểu Tình, chỉ có chút căng thẳng hỏi: “Hôm nay không phải là muốn tuyên bố tạo hình Bạch Mạt hả?”

Từ hôm qua Weibo chính thức của Hiệp Khách Hành đã bắt đầu lục tục công bố tạo hình, hôm qua công bố nam chính và nữ chính, Hà Nghị cùng với Ninh Phẩm Đông, hôm nay chính là thông báo tạo hình của Tân Di Nguyên, Chương Nhiễm Nhiễm và Triệu Vân Băng.

Tiểu Tình: “Hình như là vậy.”

Chương Nhiễm Nhiễm tiện tay làm mới Weibo một cái, đúng lúc nhìn thấy tạo hình của Tân Di Nguyên, trước kia Chương Nhiễm Nhiễm không gặp qua anh ta, càng không biết tạo hình của Vũ Văn như thế nào, bối cảnh bên trên là một mảng bão cát, trong miệng Vũ Văn ngậm cây cỏ, dựa vào cái cây bên cạnh lười biếng nhìn ống kính, cùng hình tượng bước binh tự do của Vũ Văn trong sách vô cùng phù hợp.

Weibo vừa mới phát được 5 phút đã vượt qua 10 nghìn, đủ thấy tình thế hôm nay của Tân Di Nguyên rất tốt.

Lại thêm mấy phút, tạo hình của Chương Nhiễm Nhiễm cũng được post, cũng là bối cảnh bão cát, tay Chương Nhiễm Nhiễm cầm một thanh trường kiếm màu trắng, mặt không cảm xúc mà nhìn ống kính, cái khăn mỏng che nửa khuôn mặt màu trắng bị gió thổi khẽ bay lên, cùng với mái tóc đen bay bay trong không trung, một vẻ đẹp lạnh giá.

Chương Nhiễm Nhiễm nhìn thấy tạo hình thì nhẹ nhàng thờ ra, tự giác coi như hài lòng, Liễu Trạch cũng gật đầu: “Cũng không tệ lắm. Nhìn một cái liền thấy hình dáng đẹp lạnh lùng của một nữ đệ tử chính phái.”

Chương Nhiễm Nhiễm mở Weibo nhìn bình luận ở dưới một chút, không ngoài ý muốn, đồng loạt là “Tại sao là cô ta diễn?!”

Ôi..

Chương Nhiễm Nhiễm nén không được mở quảng trường Thái Cực mà rất lâu đã không dùng ra.

“Đây là Lâm Ngưỡng quyết tâm muốn nâng đỡ người vợ nhỏ hả? Nữ phụ của Hiệp Khách Hành vừa được thông báo rồi, là Chương Nhiễm Nhiễm.”

“Vẫn là một bộ mặt tề liệt như trước kia, phục người vợ nhỏ này rồi, càng phục Lâm Ngưỡng hơn..”

“Lúc trước không phải nói là Thẩm Nhất Toàn sao? Từ Thẩm Nhất Toàn cho đến Chương Nhiễm Nhiễm, thật là đáng sợ, còn chẳng bằng Triệu Vân Băng, diễn xuất của người mới Triệu Vân Băng rất được đấy, vậy mà chỉ có thể diễn nữ số 3.”

“Những thứ khác không nói, hình dáng của người vợ nhỏ thật sự xinh đẹp, tấm poster đã đủ để át đi các nữ diễn viên khác rồi. Rất phù hợp với vai Bạch Mạt đấy.”

“Fans hâm mộ của người vợ nhỏ lại bắt đầu thổi loạn lên rồi, cả ngày chỉ có một tấm ảnh mặt không cảm xúc mà đã suy diễn thành xinh đẹp át cả thế giới rồi à.”

“Những thứ khác không nói, diễn xuất của người vợ nhỏ thực sự quá đáng sợ, ngay cả Hường Tư Nhạc cũng bị cô ấy làm nổi lên tài diễn xuất.”

“Qua đen cười heo đen, diễn xuất của người vợ nhỏ kia không cần tranh cãi, nhưng Hường Tư Nhạc có thể tốt ở chỗ nào? Phụ 100% và phụ 50% rất khác nhau, đừng nhân cơ hội mà tẩy trắng.”

“Không phải tôi nói, mọi người xem qua nguyên tác chưa, tạo hình của Chương Nhiễm Nhiễm cùng Bạch Mạt vốn là rất phù hợp, trong nguyên tác Bạch Mạt chính là một nữ nhân mặt tê liệt.”

“Nói hươu nói vượn, thực coi là có người chưa xem qua nguyên tác? Mặc dù Bạch Mạt cao quý lạnh lùng nhưng không phải mặt tê liệt.”

....

Bên trên diễn đàn ồn ào túi bụi, Chương Nhiễm Nhiễm đầu đầu không thôi, dứt khoát đóng máy tính tiếp tục viết lộ trình tâm lý của nhân vật.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Chương 20: Nhà hồng của Lâm Chương (có dấu xác thực tick V)

Editor: Hy

Chiều hôm sau Chương Nhiễm Nhiễm mang theo Tiểu Tinh đến sân bay, Lâm Ngưỡng và Lữ Việt đã đến sân bay từ sớm, cô và Lâm Thị Tập ngồi cùng một máy bay, thời điểm đến sân bay, Chương Nhiễm bị hoảng sợ khi thấy một đại trăn lớn ở sân bay.

Vô số nữ sinh giơ biểu ngữ và cầm máy chụp hình, pháo nổ, phía trên có viết Tân Di Nguyên, có viết Lâm Thị Tập, nhìn kỹ một chút thì fans hâm mộ của Tân Di Nguyên nhiều hơn một chút.

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Đây là đang.. Làm gì vậy?”

Tiểu Tinh: “Fans hâm mộ tiến lên máy bay, được gọi là tiếp ứng sân bay.”

Chương Nhiễm Nhiễm cái hiểu cái không, cùng Tiểu Tinh đi về phía phòng nghỉ, những nữ sinh chờ Tân Di Nguyên và Lâm Thị Tập hiển nhiên cũng nhận ra Chương Nhiễm Nhiễm, bắt đầu xì xào bàn tán, Chương Nhiễm Nhiễm hơi không tự nhiên mà bước nhanh hơn, không ngờ đột nhiên có ba bốn nữ sinh ngăn Chương Nhiễm Nhiễm lại đòi cô ký tên, một trong số đó còn rất quen mắt, Chương Nhiễm Nhiễm nhìn một hồi, nhớ tới cô bé “Một Đồi Đầy Nhiễm Nhiễm” trong hôn lễ kia.

Chương Nhiễm Nhiễm dừng lại, tính khí rất tốt mà cho từng người một chữ kí và chụp ảnh chung, cảm ơn mọi người đã đến sân bay, Cả Đồi Đầy Nhiễm Nhiễm nói: “Nhiễm Nhiễm, chị còn nhớ em hay không! Lần trước ở trong hôn lễ của Diêu Hâm đấy!”

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Đương nhiên nhớ rõ, em...”

Lời còn chưa nói hết, xung quanh bỗng truyền đến tiếng hét, Chương Nhiễm Nhiễm sững sờ, quay đầu thì quả nhiên thấy Tân Di Nguyên đeo kính râm từ một bên đi qua, cho dù fans hâm mộ nhiệt tình như lửa, pháo nổ hướng về anh ta dừng lại một chút rồi đập liên tục, Tân Di Nguyên lại làm như không nhìn thấy, dưới sự bảo vệ của trợ lý và bảo an của sân bay đi thẳng về phía trước, trực tiếp đi đến kiểm an.

Mà lại có mấy fans hâm mộ cũng đi theo xếp hàng kiểm an, chẳng lẽ các cô ấy vì Tân Di Nguyên nên mua vé máy bay đi Hoàng Long sao...?

Chương Nhiễm Nhiễm hơi xúc động, nhưng xung quanh loạn thành một bầy, Chương Nhiễm Nhiễm cũng không dám dừng lại thêm, cô phát phát tay cùng với mấy người Cả Đồi Đầy Nhiễm Nhiễm, phát hiện Tân Di Nguyên vào kiểm an phía sau, mấy fans hâm mộ của Tân Di Nguyên dứt khoát cầm điện thoại hoặc máy ảnh bắt đầu chụp cô.

Chương Nhiễm Nhiễm: “....”

Chương Nhiễm Nhiễm cười với mấy người họ một cái, cùng Tiểu Tinh bước nhanh về phía cửa kiểm an.

Nhưng Chương Nhiễm Nhiễm dù sao cũng không nghĩ tới trên máy bay mình lại ngồi cạnh Tân Di Nguyên.

Rốt cuộc Tân Di Nguyên cũng tháo kính râm xuống, nhìn Chương Nhiễm Nhiễm ở bên cạnh một cái.

Sang năm là Tân Di Nguyên được 20 cái mùa xuân, bây giờ cũng không quá 19 tuổi, ngũ quan anh tuấn, mang theo tràn đầy hơi thở của thiếu niên, nhưng khí thế thì lại quá dư thừa, tại sao nhìn người lại nhìn bằng nửa con mắt như vậy, Chương Nhiễm Nhiễm cười hữu nghị với cậu ta một cái, không ngờ Tân Di Nguyên đột nhiên nói: “Chị cười với tôi cái gì?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “....À?”

Đây là cười lễ phép, chẳng lẽ đây không phải là lễ tiết cơ bản nhất sao?

Tân Dĩ Nguyên cười mĩa một tiếng: “Tôi cũng không ưa cái bộ dạng này của chị, chị đừng hi vọng, tôi và Lâm Ngưỡng không giống nhau.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Ừ, hai người thực sự là không giống nhau.

Cũng may trước lúc máy bay cất cánh Lâm Thi Tập đã khoan thai đến, quan hệ của hắn và Tân Dĩ Nguyên gần như còn có thể, đi tới nói thẳng: “Dĩ Nguyên, chúng ta đổi vị trí được không?”

Tân Dĩ Nguyên mở mắt ra, nhìn thấy Lâm Thi Tập, hô một tiếng “thầy Lâm”, lại liếc về phía Chương Nhiễm Nhiễm, đứng dậy đi đến vị trí của Lâm Thi Tập.

Lâm Thi Tập ngồi xuống bên cạnh Chương Nhiễm Nhiễm: “Ôi giờ, không thể ngờ được cuối cùng em không thành đồ đệ của anh, mà còn trở thành tình địch của đồ đệ anh.”

Chương Nhiễm Nhiễm cười xấu hổ một cái: “Cái vai Mị Nương này, tương đối khó diễn.”

Lâm Thi Tập nói: “Thật ra thì, anh thấy em diễn Thời không người yêu.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Tại sao chúng ta không đổi đề tài?”

Lâm Thi Tập cười ha ha: “Em cùng lão Lâm đi xem đúng không? Lão Lâm xem xong không mắng em sao?”

Chương Nhiễm Nhiễm bị sợ hết cả hồn: “Lâm Ngưỡng sẽ mắng phụ nữ sao? Làm sao anh biết chúng em đi xem?”

“Đương nhiên, không chỉ mắng, làm không tốt còn bị đánh đấy.” Lâm Thi Tập đe dọa nói.

Chương Nhiễm Nhiễm mặt không cảm giác: “....”

Lâm Thi Tập lại cười rộ lên: “Nói đùa thôi, về việc làm sao anh biết, đương nhiên là anh nhìn thấy bài viết rồi.”

“Bài viết?”

“Em không biết à? Lầu cao ở quảng trường Thái Cực ý, nhà hồng của em và Lâm Ngưỡng.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Anh thực sự quá rảnh rồi rồi.

Máy bay cất cánh, mặc dù nội tâm của Chương Nhiễm Nhiễm rất muốn đi xem bài viết kia, nhưng cũng chỉ có thể nén xuống, Lâm Thi Tập vẫn còn nói hết lần này đến lần khác: “Tên Lâm Ngưỡng kia hơi quá đáng, lần trước nói chờ lúc không có em sẽ nói cho anh biết chuyện của hai người, thật không ngờ sau đó hắn liền trốn tránh không chịu gặp anh.”

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Anh ấy bận bịu cùng Lữ Việt làm công tác chuẩn bị, thời gian rất eo hẹp.”

Lâm Thi Tập: “Em thật đúng là nói giúp chồng mà.”

Cái gì mà nói giúp chồng... Chương Nhiễm Nhiễm hơi xấu hổ, không nói tiếp, hơi sợ Lâm Thi Tập sẽ lôi kéo mình hỏi, cô rất có thể sẽ để lộ ra sơ hở, cũng may Lâm Thi Tập cũng thấy mệt mỏi, lên máy bay ngủ đầu ra nằm ngủ, hai người bình an vô sự.

Đến Cừu Trại đã là 10 giờ, tổ làm phim đem đoàn người đến nhận khách sạn, Chương Nhiễm Nhiễm tắm rửa rồi nằm ở trên giường mở điện thoại, lúc vừa vào quảng trường Thái Cực đã tìm được bài viết mà Lâm Thi Tập nói, Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy chủ nhà có hơi quen quen, nhớ lại một chút liền phát hiện chính là người viết bài và chụp cái ảnh cô cùng Lâm Ngưỡng trong buổi họp thường niên.

Nhà này quả thực xây rất cao, dưới đây còn có người phá vỡ, chủ nhà đem ảnh chụp cùng người sửa sang lại để lên nhà chính, nhìn thấy rất dễ dàng.

Vốn dĩ là tạo công bố tạo hình cuối cùng của Bạch Mạt, nữ sinh chụp trộm cô cùng Lâm Ngưỡng cũng đem cái ảnh chụp post lên, nói: Bản thân chủ nhà cũng coi như là hâm mộ Lâm Ngưỡng một nửa, biết được chuyện phía sau của anh ấy và Chương Nhiễm Nhiễm nhưng thành thật mà nói thì một lời khó mà nói hết, nhưng hôm nay nhìn thấy bản thân Chương Nhiễm Nhiễm thực sự rất xinh đẹp, hai người đứng chung một chỗ rất hài hòa, có chút thích rồi.

Phía dưới dán cái ảnh ngày đó của Chương Nhiễm Nhiễm.

Ừ, xác thực thì nhìn qua rất hài hòa...

Chương Nhiễm Nhiễm len lén ấn nút giữ gìn.

Đằng sau lần lượt có người post ảnh ở rạp chiếu phim, bên trên ảnh là Lâm Ngưỡng đi phía trước nắm tay Chương Nhiễm Nhiễm, xung quanh là đám người chen chúc, Chương Nhiễm Nhiễm nhìn không được, lại ấn giữ gìn.

Chương Nhiễm Nhiễm tùy tiện kéo một cái, phát hiện ngay từ đầu đã có người ở đây xây dựng nhà, dần dần thì bầu không khí thay đổi rất khác, trong đầu tất cả mọi người là tại sao Lâm Ngưỡng lại ở cùng Chương Nhiễm Nhiễm, cùng nhau thảo luận hình thức sống chung của hai người.

Sức tưởng tượng của quần chúng rất phong phú, một hai cái thật giống như là viết ở trong tiểu thuyết ngôn tình, Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy vô cùng ngọt ngào khi trong miệng mọi người đều là “Câu chuyện tình yêu của Lâm Ngưỡng và Chương Nhiễm Nhiễm”, đang cười khúc khích thì có người gõ cửa, giọng của Lâm Ngưỡng cũng vang lên cùng lúc: “Chương Nhiễm Nhiễm, ngủ chưa?”

Chương Nhiễm Nhiễm lập tức đóng quảng trường Thái Cực lại, đứng dậy đi mở cửa: “Chưa ngủ.”

Lâm Ngưỡng tựa vào cửa, tiện tay đem thông báo đưa cho Chương Nhiễm Nhiễm: “Này.”

Chương Nhiễm Nhiễm nhận tờ thông báo, nhìn thấy 5 giờ sáng mai đã phải dậy trang điểm: “Tại sao anh lại tự mình đến đưa?”

Kịch bản trong tay Lâm Ngưỡng run lên: “Anh tới đưa kịch bản phim cho em.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...À? Ừ, vâng, vậy anh vào đi, hay là, chúng ta đi phòng họp ở tầng trên của khách sạn?”

Lâm Ngưỡng: “Tùy em.”

Lúc này cửa đối diện bỗng nhiên bị mở ra, Tân Dĩ Nguyên mặc quần áo ngủ dầy đi ra, nhìn thấy Chương Nhiễm Nhiễm và Lâm Ngưỡng, hơi chậm lại, Chương Nhiễm Nhiễm đành phải nói: “Anh vào đi.”

Lâm Ngưỡng quay đầu liếc nhìn Tân Dĩ Nguyên, Tân Dĩ Nguyên lập tức đứng thẳng: “...Thầy Lâm.”

Lâm Ngưỡng gật đầu, đi vào phòng của Chương Nhiễm Nhiễm, lúc đóng cửa Chương Nhiễm Nhiễm rất xấu hổ, rõ ràng nhìn thấy trong mắt Tân Dĩ Nguyên tràn đầy khinh bỉ.

Cậu ta khinh bỉ cô làm gì?

Lâm Ngưỡng chẳng qua chỉ là vội tới đưa kịch bản cho cô, nếu bọn họ thật sự muốn... Khụ, làm gì đó, đó cũng là quan hệ người yêu mà.

Lâm Ngưỡng ngồi lên ghế, nhìn thấy Chương Nhiễm Nhiễm bày kịch bản cùng lộ trình tâm trạng của nhân vật, nói: “Anh có thể xem không?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Vâng.”

Lâm Ngưỡng cầm lên nghiêm túc xem một lát, nói: “Thái độ của em rất đáng hoàng, nhưng lý giải về Bạch Mạt thì hơi có vấn đề. Em cảm thấy nàng ta ở Bạch Diệp Lâm sẽ thích Vũ Văn hả?”

Chương Nhiễm Nhiễm ngẩn người: “Vâng, ở đó trước, bởi vì nàng ta đối với Vũ Văn đều lạnh như băng cùng hoài nghi, ở Bạch Diệp Lâm nàng được Vũ Văn cứu, mặc dù thái độ về sau của nàng ta vẫn lạnh băng, nhưng trên thực tế đã khá hơn nhiều, lúc bị Vũ Văn tháo khăn che mặt, cũng không có giết Vũ Văn.”

Lâm Ngưỡng: “Không đúng.”

“Không đúng...?”

“Mục đích của Bạch Mạt lúc rời Bạch Nham Cung là gì?”

“Tìm kiếm Thiên thương thần công.”

“Công phu mà Vũ Văn cứu nàng ta ở Bạch Diệp Lâm là gì?”

“Thiên thương thần công...Em biết rồi, đương nhiên em biết Bạch Mạt thay đổi thái độ với hắn cũng là do nguyên nhân này, thế nhưng mà, Bạch Mạt là một người chính phái, mặc dù biết Thiên thương thần công ở trong tay Vũ Văn, nhưng nàng ta cũng không có ý định cướp hoặc là lợi dụng Vũ Văn...”

“Ừ, Bạch Mạt đúng là một người chính phái, nhưng đồng thời nàng ta rất nghe lời, từ nhỏ ở Bạch Nham Cung nàng ta đã tiếp nhận giáo dục về môn phái hết sức nặng, sự phụ của nàng ta muốn nàng tìm kiếm Thiên thương thần công, như vậy cái này đối với nàng ta mà nói là chuyện đại sự, cao hơn tất cả nhưng cái gì gọi là nguyên tắc. Nàng ta cũng không phải là không có ý định cướp Thiên thương thần công, chỉ là phát hiện Thiên thương thần công ở trên người Vũ Văn, mà Vũ Văn cũng không phải là người xấu giống nàng ta nghĩ, đã thế còn cứu nàng. Thiên thương thần công ở trong tay một người tốt, người này thậm chí còn thích nàng ta, như vậy dĩ nhiên Bạch Mạt sẽ không dùng thủ đoạn bỉ ổi để cướp lấy, nhưng nàng ta cũng sẽ không bỏ qua, cho nên thái độ với Vũ Văn mới có thể chuyển biến tốt đẹp hơn.”

Phức tạp như vậy...

Chương Nhiễm Nhiễm nghe xong sững sờ, nhưng lại cảm thấy rất có đạo lý, đành phải gật đầu ghi nhớ, Lâm Ngưỡng rất kiên nhẫn mà cùng cô nói về

tình cảm của Bạch Mạt và Vũ Văn một lần nữa, lại chú trọng nói ngày mai muốn quay phim một lần.

Hoàng Long này thiết lập gần Bạch Nham Cung, cho nên phần diễn của Chương Nhiễm Nhiễm và Tân Dĩ Nguyên rất nhiều, sáng mai cảnh đầu tiên quay chính là Bạch Mạt cho rằng Vũ Văn bất sự phụ của mình đi, hai người có một cảnh đánh nhau ngắn, sau khi đánh nhau thì Vũ Văn đề Bạch Mạt lại giải thích, cuối cùng Bạch Mạt đáp ứng rồi đi cùng Vũ Văn, đi tìm sự phụ còn có Bành Phóng.

Lâm Ngưỡng nói: “Em diễn trước một lần cho anh xem một chút.”

Chương Nhiễm Nhiễm đứng lên, lạnh lùng nói: “Người đến Bạch Nham Cung chắc hẳn là vì Thiên thương thần công, nhưng đáng tiếc, Thiên thương thần công không ở đây. Trừ nó ra thì người muốn cái gì cũng có thể thương lượng, chỉ cần người đem sự phụ ta bình an trở về —— Bạch Mạt tài nghệ không bằng người, chỉ có thể nhận.”

Lâm Ngưỡng: “...”

Chương Nhiễm Nhiễm cảm giác mình còn có thể, cúi đầu nhìn Lâm Ngưỡng, một lát sau Lâm Ngưỡng mới nói: “Đúng là bên ngoài đã biểu hiện lạnh lùng với Vũ Văn rồi, nhưng lúc này Bạch Mạt có chút không cam lòng, không nên tùy tính như vậy.”

Chương Nhiễm Nhiễm đành phải diễn lại lần nữa.

Lâm Ngưỡng giúp cô điểm xuống dưới một chút, cuối cùng Chương Nhiễm Nhiễm cũng có chút cảm giác, có hai nơi có thể miễn cưỡng vượt qua kiểm tra, đối với biến hóa về tình cảm của Bạch Mạt đoán chừng cuối cùng có chút chênh lệch.

Chờ bộ phận quay phim đi xuống, Chương Nhiễm Nhiễm nhìn thời gian đã qua một lúc rồi, Lâm Ngưỡng nói: “Xong rồi, em ngủ sớm đi.”

Chương Nhiễm Nhiễm cảm kích đến không còn lời nào diễn tả: “Cảm ơn! Thầy Lâm, hôm nay thật vất vả cho thầy rồi. Ngày mai em sẽ cố gắng, tận lực không để thầy mất mặt.”

Lâm Ngưỡng kéo kéo khoe miệng, tiện tay vỗ đầu cô một cái, quay người đi ra.

Lâm Ngưỡng mở cửa rồi đi, đi chưa được hai bước, Chương Nhiễm Nhiễm phát hiện cửa đối diện lập tức mở, thăm dò một chút, chạm vào ánh mắt của Chương Nhiễm Nhiễm rồi nhanh chóng rồi đi, đóng cửa một cái.

Chương Nhiễm Nhiễm: ?

Cậu ta đang làm gì thế?

Nếu nhớ không lầm, cậu ta cũng phải rời giường lúc 5 giờ đây....

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Chương 21: Tôi giống như... Xong đời rồi.

Editor: Hy

Chương Nhiễm Nhiễm ngáp liên hồi khi đang ngồi hóa trang ở trong xe đi đến phim trường của tổ quay phim, người trong tổ xuất phát sớm hơn, lúc cô đến thì thiết bị và dụng cụ đã bày xong, sông Cửu Trại khá cao so với mực nước biển, cái lạnh so với mùa đông thì không có gì khác nhau, Chương Nhiễm Nhiễm bọc áo choàng dài ngồi ở trên ghế, mặc kệ Tiểu Tình dán miếng sưởi ấm Bảo Bảo cho mình, một bên thì mệt mỏi buồn ngủ mà thường thức cảnh đẹp bốn phía.

Phó đạo diễn Lưu Táp cùng mấy người Chương Nhiễm Nhiễm cân đối qua một chút, Lữ Việt không thích diễn viên dùng thể thân, động tác có độ khó cao đương nhiên sẽ muốn dùng thể thân quay một lần, nhưng bất kể thể nào thì cô cùng Tân Dĩ Nguyên cũng phải tự mình ra trận đánh mấy đoạn, đương nhiên Chương Nhiễm Nhiễm không có ý kiến, bên kia quay phim vẫn còn đang điều chỉnh máy móc, bên này Chương Nhiễm Nhiễm và Tân Dĩ Nguyên liền bị người chỉ đạo võ thuật quát đi học động tác.

Tân Dĩ Nguyên cũng là xuất thân từ thần tượng tổ hợp, dường như trước kia cũng rất am hiểu võ thuật cùng vũ đạo, học không lơ là một chút nào, dứt khoát hoàn thành động tác mà người chỉ đạo võ thuật dạy, lần đầu tiên Chương Nhiễm Nhiễm quay phim võ hiệp, chân tay hơi vụng về, cũng may quần áo của cô bay tới bay lui, rất lừa gạt con mắt của người xem, cho nên thiết kế động tác cho cô vốn không hề khó khăn gì.

Hai người này thì một người cầm đạo cụ kiểm bắt đầu khoa chân múa tay, Chương Nhiễm Nhiễm nhắm ngay Tân Dĩ Nguyên mà đâm tới, Tân Dĩ Nguyên giờ kiểm lên ngăn cản, đây vốn là động tác đơn giản, nhưng tay của Chương Nhiễm Nhiễm đã bị lạnh đến mức không còn cảm giác, mà lực đỡ của Tân Dĩ Nguyên lại vượt quá tưởng tượng của cô, cho nên “keng” một tiếng, kiểm trong tay Chương Nhiễm Nhiễm liền rơi xuống.

Hai người chỉ đạo võ thuật bị dọa hoảng sợ, một người hỏi Chương Nhiễm Nhiễm có sao không, một người khác đi nhặt kiếm, Chương Nhiễm Nhiễm nói thật xin lỗi không ngớt, cầm lại kiếm của mình, Tân Di Nguyên hừ lạnh một tiếng: “Ngay cả một động tác võ thuật đẹp cũng làm không tốt.”

Chương Nhiễm Nhiễm không nói gì, lại đâm kiếm về phía Tân Di Nguyên, Tân Di Nguyên càng dùng sức để đỡ, kiếm trong tay Chương Nhiễm Nhiễm lại bị rơi.

Tân Di Nguyên lại hừ một tiếng, sau đó qua loa đối phó, hai người khoa chân múa tay hai lần đều rất trượt lọt sau đó liền treo lên dây cáp, lúc đu dây không có vấn gì liền trực tiếp quay phim.

Lữ Việt đang ngồi giám sát trước máy quay, nhìn chăm chăm vào màn hình, nhủ mày, hoàn toàn bất đồng so với dáng vẻ tốt tính thường ngày, Chương Nhiễm Nhiễm nhớ Lâm Ngưỡng đã từng đề cập qua, đạo diễn lớn thì nhiều hoặc ít đều có sự nóng nảy của mình, mà ở trong đó Lữ Việt coi như là tính tình vô cùng tốt rồi.

Lữ Việt hô “Diễn” trong nháy mắt, Chương Nhiễm Nhiễm lập tức xuất kiếm, Tân Di Nguyên giơ tay ra đỡ, vừa nói: “Bạch Mạt?! Nàng cho rằng ta bắt Triệu cung chủ đi hay sao?!”

Chương Nhiễm Nhiễm lạnh lùng nói: “Đừng giả vờ giả vịt nữa.”

Chương Nhiễm Nhiễm xuất kiếm, đồng thời Lữ Việt đu dây cáp lên, Lữ Việt đối mặt với Chương Nhiễm Nhiễm, hướng về phía sau bay lên không tránh thoát kiếm của Chương Nhiễm Nhiễm, nói: “Bạch Mạt, ta sẽ không đánh nhau cùng nàng, sự phụ nàng cũng không phải do ta bắt đi.”

Thời điểm tiếp theo Chương Nhiễm Nhiễm cũng bị treo ngược lên trên dây cáp, cô lạnh lùng nói: “Để lại ngọc bội trong phòng của sư phụ chính là người, người còn muốn ngụy biện?”

Chương Nhiễm Nhiễm một tay cầm kiếm đâm Tân Di Nguyên, một bên hạ nửa người còn phải cố gắng duy trì thăng bằng, nhìn có chút cứng nhắc, Lữ Việt không chút do dự hô lên quát: “Chương Nhiễm Nhiễm, cô quá rõ ràng rồi, đừng căng thẳng như vậy, sẽ không rơi xuống đâu.”

Tân Di Nguyên âm thầm bĩu môi, lại nghe Lữ Việt nói: “Tân Di Nguyên, cậu cũng thế, bây giờ Vũ Văn đang thích Bạch Mạt đấy! Cho dù Bạch Mạt đâm hấn một kiếm hấn cũng không đánh trả, tôi nhìn cậu làm sao lại giống như là hận không thể đem Chương Nhiễm Nhiễm chém xuống vậy?”

Tân Di Nguyên: “...”

Cái đoạn đu dây cáp này chủ yếu là đoạn đánh nhau, lời thoại không có mấy câu, chủ yếu là làm nổi bật đặc điểm và còn phải lên xuống, nhưng Lữ Việt yêu cầu vô cùng nghiêm khắc, mặc dù Chương Nhiễm Nhiễm và Tân Di Nguyên bị treo ở giữa không trung, camera căn bản không có cách nào quay rõ được mặt của hai người, Lữ Việt cũng sẽ đột ngột kêu “cắt”, nói cảm xúc bọn họ không đúng.

Cũng may không phải chỉ có mình Chương Nhiễm Nhiễm phát huy không tốt, Tân Di Nguyên ở bên kia dường như cũng là tình trạng tương tự, Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy nguyên nhân chủ yếu là do Tân Di Nguyên rất có thành kiến với mình, ít nhất Chương Nhiễm Nhiễm không thấy ở trong mắt Tân Di Nguyên có ẩn nhẫn tình yêu...

Một lần treo ở cáp quay khoảng 10 lần, toàn bộ hành trình của hai người gần như là bị treo ở trên không trung, Lữ Việt lại rất tốt, mặc một cái áo trong bằng da nhưng, dưới chân cũng đi giày da hươu, mà Chương Nhiễm Nhiễm đi một đôi giày trắng mềm, trên chân đã không còn cảm giác.

Rốt cuộc Lữ Việt cũng hô được rồi, lúc Chương Nhiễm Nhiễm bị để xuống, đứng cũng không vững, hai chân mềm nhũn thiếu chút nữa thì muốn ngồi xuống, có người cầm áo choàng quân đội dài bao lấy cô, Chương Nhiễm Nhiễm theo bản năng ngã vào cái áo choàng quân đội dài và ngực của người nọ, trên đầu vang lên âm thanh quen thuộc: “Dưới chân của em cũng nên dán miếng giữ ấm.”

Chương Nhiễm Nhiễm ngửa đầu, mới phát hiện Lâm Ngưỡng không biết đã đến từ lúc nào, Tiểu Tinh đứng ở một bên mặt mày hớn hớn, mặt khác nhân viên ở tổ làm phim cũng không nhận được nhìn về phía này, có mấy người ngừng lại một lát liền bị Lữ Việt la mắng mới bắt đầu điều chỉnh ống kính cùng quỹ đạo.

Lâm Ngưỡng đỡ Chương Nhiễm Nhiễm đi về chỗ ngồi của cô, thợ trang điểm lập tức đi lên bỏ trang cho Chương Nhiễm Nhiễm, Tiểu Tinh nhón một cái miếng dán nhiệt đưa cho Chương Nhiễm Nhiễm, Chương Nhiễm Nhiễm nắm ở trong tay, ngửa đầu nhìn Lâm Ngưỡng: “Sao anh lại tới đây? Hôm qua anh ngủ rất khuya mà?”

Lời này vừa hỏi xong, biểu cảm của Tiểu Tinh cùng thợ trang điểm trở nên vô cùng vui vẻ, Chương Nhiễm Nhiễm ho một tiếng, vội vàng bổ sung: “Dù sao giúp em diễn xuất đến muộn như vậy.”

Cái này càng tỏ càng đen.

Lâm Ngưỡng nói: “Ngày đầu tiên quay phim, chúng quy nên tới xem một chút. Diễn xuất vừa rồi của em anh thấy rồi, cũng không tệ lắm, thời điểm tí thì tốt nhiều lắm.”

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Bởi vì gần như đều là xa máy quay...”

Tí nữa còn phải bổ sung cảnh đặc tả và cảnh quay gần đây này.

Lâm Ngưỡng nói: “Gây khó dễ tình cảm là được, nhưng em đọc lời thoại vẫn yên bình quá, cái này thì không có biện pháp rồi, quả thực không được thì

chỉ có thể để chính em phối âm lúc hậu kì thôi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm gật nhẹ đầu: “Em sẽ cố gắng diễn tốt hơn nữa.”

Cách đó không xa Tân Dĩ Nguyên ngồi nhìn Lâm Ngưỡng và Chuong Nhiễm Nhiễm nói chuyện phiếm, lại không tự chủ được bĩu môi, mắt Lâm Ngưỡng rất tốt, đi đến cạnh Tân Dĩ Nguyên, giơ tay búng trán cậu ta một cái: “Hôm nay cậu có chuyện gì vậy?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “....”

Cái gì!

Hóa ra Lâm Ngưỡng vỗ trán người khác không phân biệt nam nữ già trẻ, đó là một thói quen!

Chuong Nhiễm Nhiễm hơi bị đá kích.

Tân Dĩ Nguyên bị búng trán cũng không giận, lại đứng lên hơi cúi đầu lấp ba lấp bắp nói: “Thầy Lâm...”

Lâm Ngưỡng vẫn ung dung nhìn cậu ta: “Cậu đối với Chuong Nhiễm Nhiễm có phải có ý kiến gì hay không?”

Chuong Nhiễm Nhiễm sững sờ, Tân Dĩ Nguyên lại càng ngây dại, cậu ta nhìn Chuong Nhiễm Nhiễm, lại nhanh chóng thu hồi tầm mắt, nói: “Không có.”

Lâm Ngưỡng nói: “Vậy thì do cậu quay quá nhiều phim thần tượng, diễn xuất lại thật lùì như vậy? Một chút tình yêu cũng không diễn được.”

Tân Dĩ Nguyên đỏ mặt: “Em chỉ có quay một bộ phim thần tượng Huyền Nghi, thầy không chú ý đến em một chút nào cả.”

Lâm Ngưỡng: “Cậu muốn nói cái gì? Ủ, tôi đang bận rộn yêu đương.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Trợn mắt mà nói dối.

Chuong Nhiễm Nhiễm nhỏ giọng nói: “Vì sao Tân Dĩ Nguyên hình như rất nghe lời Lâm Ngưỡng vậy?”

Tiểu Tình liền buồn chuyện nói: “Tôi nhớ ra rồi, hình như năm ngoái Lâm Ngưỡng đã dạy diễn xuất cho cậu ta một thời gian ngắn, vừa đúng lúc năm ngoái Tân Dĩ Nguyên đang học năm nhất trường Đại học điện ảnh quốc gia.”

Xem ra Tân Dĩ Nguyên gọi Lâm Thi Tập là “thầy Lâm” và gọi Lâm Ngưỡng là “thầy Lâm” ý nghĩa hoàn toàn khác nhau.

Tân Dĩ Nguyên không nói chuyện, Lâm Ngưỡng miễn cưỡng nói: “Cậu khách khí với sư mẫu(vợ của thầy) của mình một chút. Thật sự thì diễn xuất của cô ấy không tốt lắm, nhưng vừa rồi diễn xuất của cậu và cô ấy đúng là ngang nhau --Cậu muốn vứt bỏ trở thành một người như vậy?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “....”

Cái từ “Sư mẫu” này có phải hơi quá đáng một chút không!

Còn nữa, cái gì mà vứt bỏ trở thành một người như vậy, ngang hàng cùng cô như vậy rất mất mặt sao...!

Dĩ nhiên Tân Dĩ Nguyên không bị đá kích vì những lời này, cậu ta cúi đầu buồn bực nói: “Em biết rồi. Chút nữa sẽ không như vậy.”

Lâm Ngưỡng hài lòng gật đầu, nhìn Chuong Nhiễm Nhiễm, thấy cô còn vo tròn ở chỗ ngồi run lấy bầy, liền đi đến phía Lữ Việt.

Chuong Nhiễm Nhiễm thấy Lâm Ngưỡng và Lữ Việt hướng về phía máy quay theo dõi thảo luận cái gì đó, nhin không được rồi ánh mắt liếc về phía Tân Dĩ Nguyên, không nghĩ tới cậu ta cũng đang nhìn cô.

Tầm mắt hai người đụng nhau, Tân Dĩ Nguyên lạnh lùng quay đầu.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...?”

Cảnh quay tiếp theo là ở trong rừng cây, nhưng là ở buổi diễn phía sau, lúc đó Bạch Mạt ép Vũ Văn ở trước mặt mọi người thừa nhận bản thân là đệ tử thân thiết của Bành Phóng, cũng biết được tung tích của Thiên thương thần công biến mất đã lâu, Bạch Mạt lòng đầy áy náy mà đi tìm Vũ Văn, đụng phải Mị Nương, cuối cùng một đường tìm về nơi kẻ cận Bạch Nham Cung, bị sư phụ Tả Hận của Mị Nương phái người ám sát muốn cướp lấy lệnh bài chương môn của Bạch Nham Cung, cuối cùng Vũ Văn cũng xuất hiện lần nữa, cứu Bạch Mạt.

Cảnh này đối với Chuong Nhiễm Nhiễm mà nói thì cũng coi như là một thách thức, bởi vì trước kia cô luôn nghĩ Bạch mạt yêu Vũ Văn ở nơi này, có thể hôm qua Lâm Ngưỡng làm cho cô hiểu rõ, mặc dù lúc này Bạch Mạt đối với Vũ Văn là áy náy, nhưng mục tiêu duy nhất vẫn là Thiên thương thần công trong tay của Vũ Văn, thái độ của nàng ta mềm mỏng cũng không phải là do yêu Vũ Văn, mà là biết rõ Vũ Văn và Thiên thương thần công đều bình yên, cho nên nhẹ nhõm.

Mãi cho tới sau này, cảnh diễn vạch khăn che mặt, Bạch Mạt mới thực sự yêu mến Vũ Văn.

Trong cảnh này, thái độ của Chương Nhiễm Nhiễm phải dịu dàng, không thể để mặt đơ ra như vậy, lại không thể dịu dàng quá nhiều, quả thực là rất gây khó dễ.

Chương Nhiễm Nhiễm cầm lấy kiếm, đi vào trong rừng, một đoàn người mặc áo đen phi thân ra, Chương Nhiễm Nhiễm hoàn hồn muốn ngăn cản, nhưng tay phải lại bị thương, cho nên chậm một bước, kiếm kia hướng thẳng về phía mi tâm của Chương Nhiễm Nhiễm --ánh sáng trắng chói lóa lên, một thanh kiếm khác chặn ngang lại, kiếm kêu một tiếng rồi liền đem cái kiếm kia ngăn cản lại.

Lúc này Tân Di Nguyên nhanh nhẹn nhập vai, Chương Nhiễm Nhiễm kinh ngạc nói: “Vũ Văn?!”

Tân Di Nguyên không để ý gì đến Chương Nhiễm Nhiễm, cùng người áo đen đấu, người áo đen lập tức lui lại.

Lữ Việt: “Cắt!”

Tân Di Nguyên dừng động tác lại, nhìn về phía Lữ Việt, Lữ Việt im lặng đến cực điểm: “Chương Nhiễm Nhiễm, vừa rồi cô xem vô cùng mê mẩn mà!”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Hả...”

Người áo đen xuất thân từ võ đạo, mà bản lĩnh của Tân Di Nguyên cũng không tệ, quả thực hai người đánh nhau vô cùng lưu loát.

Lữ Việt: “Bạch Mạt sẽ đứng xem Vũ Văn và người khác đánh nhau là trò vui sao?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “.... Thật xin lỗi.”

Lâm Ngưỡng ở bên cạnh ngẩng đầu nhìn Chương Nhiễm Nhiễm, trong mắt có chút vui vẻ.

Quay lại lần nữa, lúc này Chương Nhiễm Nhiễm không dám nhìn trò vui nữa, vịn cánh tay lo lắng nhìn Tân Di Nguyên và người áo đen đánh tới đánh lui, người áo đen lùi lại phía sau, Chương Nhiễm Nhiễm tiến lên hai bước: “Vũ Văn...”

Trong cảnh này, kịch bản ghi là “Bạch Mạt (run giọng)” nhưng run giọng đối với Chương Nhiễm Nhiễm mà nói là hơi khó, may mà lúc này cô bị đông cứng đến toàn thân đều phát run, vì vậy mà giọng lại có chút run.

Tân Di Nguyên nhắc chân muốn đi, Chương Nhiễm Nhiễm giơ tay cầm tay áo cậu ta: “Thật xin lỗi, ta biết lúc đó là ta hiểu lầm người.”

Tay áo của Tân Di Nguyên bị giữ chặt, đành phải quay đầu lại, vừa bất đắc dĩ lại hơi oán trách mà nhìn Chương Nhiễm Nhiễm.

Lữ Việt: “Cắt!”

Chương Nhiễm Nhiễm cho là mình lại có tật xấu gì rồi, mờ mịt nhìn sang, chỉ thấy Lữ Việt lửa giận ngút trời: “Tân Di Nguyên! Vừa rồi cậu nhìn Chương Nhiễm Nhiễm lạnh lùng như vậy cũng được rồi, tại sao bây giờ lại mang theo một chút hận ý?! Quả thực lúc này trong lòng Vũ Văn đối với Bạch Mạt còn có oán trách, nhưng không đến mức hận nàng ta! Tôi thấy cậu hận không thể giết chết nàng ta!!! Cậu có nghiêm túc nhìn kịch bản chút nào không vậy?! Cậu ngay cả Vũ Văn thích Bạch Mạt cũng không biết, hả?!”

Tân Di Nguyên: “...”

Chương Nhiễm Nhiễm thở dài.

Đạo diễn Lữ, khẳng định cậu ta có nghiêm túc xem kịch bản, về phần cái ánh mắt vừa rồi kia, có lẽ là....Chân tình?

Ba cảnh quay buổi sáng kia quay quá lâu so với tưởng tượng, Lữ Việt yêu cầu nghiêm khắc, có đôi khi chỉ là bỗng nhiên rơi xuống một cái lá rụng thôi thì cũng phải làm lại, đến giữa trưa công việc mới tạm thời kết thúc, lúc ăn cơm hộp đã là một rưỡi rồi, buổi chiều Chương Nhiễm Nhiễm không có phần diễn, chủ yếu là quay cảnh của Tân Di Nguyên, nhưng buổi tối Chương Nhiễm Nhiễm phải trở lại, quay cảnh một trận đánh vào ban đêm.

Đạo diễn quay phim điện ảnh thật sự là quá cực khổ, hơn nữa lúc thành phim bị cắt bỏ không biết có thể xuất hiện vài phút không nữa.

Chương Nhiễm Nhiễm bị đông cứng cho tới trưa, lúc mặc áo khoác quân đội rồi lên xe đầu óc vô cùng hỗn mê, mơ mơ màng màng cảm thấy được có người sờ lên trán cô, lại nói với Tiểu Tinh cái gì “Canh gừng” các loại, chờ bị kéo về khách sạn, Chương Nhiễm Nhiễm không tháo trang phục liền nằm trên giường ngủ mê man một lúc, khi tỉnh lại, Tiểu Tinh quả thực là để cho khách sạn hâm nóng lại canh gừng, muốn Chương Nhiễm Nhiễm uống xong rồi mới đi.

Chương Nhiễm Nhiễm mặt mày ửng đỏ uống canh gừng, Tiểu Tinh cười tủm tỉm nói: “Khó uống à?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Ừ”.

Tiểu Tinh nói: “Đây là Lâm Ngưỡng cố ý dặn dò đấy, cô uống thì hẳn phải tăng cảm giác ngọt mới đúng.”

Chương Nhiễm Nhiễm “...”

Tiểu Tinh nâng cằm lên: “Lâm Ngưỡng còn nói, đại khái đây là lần đầu tiên cô quay phim cực khổ như vậy, cho nên vừa mới bắt đầu sẽ không thích ứng được, về sau chậm rãi rồi sẽ tốt thôi.”

Về sau...Đúng vậy, còn có về sau mà.

Chương Nhiễm Nhiễm nghĩ đến kế hoạch quay phim là 3 cái nửa tháng, lập tức cảm thấy hơi đau đầu, có thể suy nghĩ một chút rồi nói: “Tôi nhớ có câu nói nói như này -- nếu như bạn cảm thấy thời gian trước mắt so với thời gian trước kia gian nan hơn nhiều, thông thường là do bạn đi lên dốc.”

Tiểu Tinh vỗ tay: “Tâm tình vô cùng lạc quan hướng lên, giữ được ba tháng, tôi tin Nhiễm Nhiễm cô có thể thay da đổi thịt.”

Chương Nhiễm Nhiễm toét miệng cười ngây ngô một hồi, đứng dậy đi đến nhà hàng của khách sạn ăn chút gì đấy, khách sạn cách sân quay phim không quá xa, cho nên cô có thể rút bớt thời gian ở chính giữa trở về ngủ một giấc, nếu không chắc chắn phải ở lại tổ phim đợi đến phần diễn, lúc trời tối dần Chương Nhiễm Nhiễm cũng muốn quay lại trang điểm lần nữa, lại đi về phía tổ phim, Chương Nhiễm Nhiễm sợ bản thân buổi tối phát huy không tốt, lúc hóa trang ở trên xe đều nhìn kịch bản.

Cảnh quay buổi tối không tính là quá khó khăn, chỉ là lại phải đu dây cáp, quay đến hơn 10 giờ liền kết thúc công việc, Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy quay hai ngày nữa, chân của mình có lẽ cũng bị phế.

Lâm Ngưỡng và Chương Nhiễm Nhiễm cùng nhau trở về khách sạn, anh không chuẩn bị xe bảo mẫu, cũng không có yêu cầu xe riêng, bọn họ đều ngồi xe của tổ phim để trở về, nhìn anh cũng có chút mệt mỏi, Chương Nhiễm Nhiễm nhỏ giọng nói: “Ngày mai anh lại đến à?”

Lâm Ngưỡng gật nhẹ đầu.

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Quá cực khổ rồi.”

Lâm Ngưỡng nhìn cô: “Người đu dây cáp cả buổi sáng và buổi tối cũng không phải là anh.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Đối với em mà nói đây là cơ hội khó có được, treo cả ngày cũng không sao.”

Lâm Ngưỡng: “Ừ.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Em cảm thấy hôm nay em có tiến bộ... Ừm, từng chút một, anh cảm thấy thế nào?”

Không thể không nói, cảm giác quay cùng một đạo diễn điện ảnh tốt hoàn toàn khác nhau, mặc dù Lữ Việt sẽ tức giận -- nhưng cũng không mắng thô tục -- nhưng trên thực tế cũng coi như là vô cùng kiên nhẫn, hẳn bằng lòng quay nhiều lần một cảnh, càng muốn cùng diễn viên nói vấn đề cụ thể của cô là ở chỗ nào, mặc dù Chương Nhiễm Nhiễm không có sức lĩnh ngộ hơn người, nhưng một cảnh mà tha hồ quay nhiều lần như vậy, cộng thêm lúc trước Lâm Ngưỡng và cô cũng đã tập qua một lần, Lữ Việt lại siêng năng chăm chỉ, ít nhất bây giờ cô cũng có thể cầm được cái gọi là đạt tiêu chuẩn.

Đương nhiên, còn có nguyên nhân là, hiện tại cũng không có cảnh tình cảm kịch liệt đặc biệt gì, mà Bạch Mạt lại mang một cái khăn che mặt, muốn nói kém, cũng thật sự không kém chỗ nào cả...

Lâm Ngưỡng: “Ừ, so với trước kia là có tiến bộ.”

Ý nói, so sánh bình đẳng mà nói, vẫn là không được tốt lắm.

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Vừa rồi Tiểu Tinh cầm bảng thông báo giúp em, em nhìn một chút, xế chiều ngày mai em đi sân diễn là được, buổi tối quay hai cảnh, nhiệm vụ không nặng, tối nay anh không cần giúp em nữa, nghỉ ngơi cho thật tốt là được rồi.”

Lâm Ngưỡng gật đầu, Chương Nhiễm Nhiễm lại vỗ ngực cam đoan: “Em sẽ nhìn vào gương để diễn, làm theo biện pháp hôm qua anh dạy em, còn có lời kịch, trước khi đi ngủ và vào lúc buổi sáng đều sẽ luyện.”

Lâm Ngưỡng nhìn cô một lát, đưa tay gõ nhẹ vào trán cô: “Ừ.”

Ngày hôm sau Hà Nghị Cương, Ninh Phẩm Đông, Triệu Vân Băng đều đến cả rồi, hẳn là ban ngày có cảnh quay của họ, mặc dù Chương Nhiễm Nhiễm không cần đi quá sớm, nhưng cô ăn cơm trưa xong liền đi đến studio, muốn học tập một chút.

Đến hiện trường, vừa lúc có cảnh Hà Nghị Cương diễn cùng Tân Dĩ Nguyên, không thấy bóng dáng của Ninh Phẩm Đông, hẳn là đang nghỉ ngơi ở trong xe, mà Triệu Vân Băng ngồi ở bên ngoài, cũng mặc một cái áo khoác quần đùi dài, đang ngồi ở bên cạnh Lâm Ngưỡng nói chuyện cùng anh, có lẽ là sợ ảnh hưởng đến quay phim, hai người ngồi ở khá xa.

Tiểu Tinh cũng nhìn thấy, nhỏ giọng nói: “Chuyện gì xảy ra? Lâm Ngưỡng và Triệu Vân Băng biết nhau?”

“Không biết.”

Chương Nhiễm Nhiễm ngồi xuống vị trí của mình, cũng không đi quấy rầy bọn họ, yên lặng nhìn Hà Nghị Cương và Tân Dĩ Nguyên đang diễn ở trong

sân, không thấy Ninh Phẩm Đông, có lẽ là đã về rồi, về phần Lâm Thi Tập, thấy bảo ngày mai mới cần tới quay.

Vai diễn của Hà Nghị Cương là nam chính Bành Phóng, là một lão hiệp khách lười biếng đã về hưu, thoát nhìn bình thường, nhưng lại là kẻ có được Thiên thương thần công, năm đó thiếu chút nữa là trở thành minh chủ võ lâm, nhưng bởi vì mất đi tình yêu nên liền lui ẩn giang hồ.

So sánh mà nói, Vũ Văn thì tỏ ra về tuổi trẻ khí thịnh, lòng đầy trí khí, giữa hai người đối đầu cùng truyền thừa, là trung tâm tư tưởng lớn nhất của cảnh quay này, lúc này Hà Nghị Cương và Tân Dĩ Nguyên đứng bên hồ diễn cảnh dò xét tiết mục của nhau, dù sao Hà Nghị Cương cũng là diễn viên lâu năm uy tín, mười phần trung khí, mặc dù ngữ điệu lười nhác, nhưng lại trầm bổng du dương, Chương Nhiễm Nhiễm có chút hiểu vì sao Lâm Ngưỡng luôn nói giọng của cô không có chút phập phồng nào, quá mức cứng nhắc.

Lại nghĩ tới Lâm Ngưỡng rồi...

Chương Nhiễm Nhiễm nhin không được lên nhìn thoáng qua chỗ của Lâm Ngưỡng, không ngờ Lâm Ngưỡng cũng nhìn cô, thấy cô nhìn qua, còn vẩy tay với cô.

Chương Nhiễm Nhiễm nho nhỏ mà xoắn xuýt một cái, vẫn đi tới.

Triệu Vân Băng quay đầu, thấy Chương Nhiễm Nhiễm, cười cười: “Nhiễm Nhiễm.”

Chương Nhiễm Nhiễm cũng cười với cô ta một cái, nói với Lâm Ngưỡng: “Làm sao vậy?”

Lâm Ngưỡng: “Đúng lúc Triệu Vân Băng đang trao đổi về diễn xuất với anh, em cũng tới nghe một chút.”

Hóa ra là đang nói về diễn xuất.

Không đúng, không nói về diễn xuất thì còn có thể làm gì.

Chương Nhiễm Nhiễm: “Vâng! Nhưng tại sao thấy dáng vẻ của anh rất mệt mỏi...”

Lâm Ngưỡng buồn ngủ nói: “Hơn nửa đêm Lâm Thi Tập tới quấy rối anh.”

Trong lòng Chương Nhiễm Nhiễm có chút căm phẫn: “Thật là quá đáng. Anh ta hôm nay lại không cần tới quay phim.”

Lâm Ngưỡng nhìn cô, trong mắt có chút vui vẻ, Triệu Vân Băng bỗng nhiên cười nói: “Không phải là nói về diễn xuất sao?”

Lâm Ngưỡng “Ừ” một tiếng, giảng cho các cô về đoạn diễn tới nay, Chương Nhiễm Nhiễm lắng nghe, hiển nhiên Triệu Vân Băng nhiều ý nghĩ hơn cô, còn có thể thỉnh thoảng hỏi một số vấn đề.

Chờ nói xong, Chương Nhiễm Nhiễm nhỏ giọng nói với Triệu Vân Băng: “Tí nữa chúng ta có cảnh diễn chung đúng không? Diễn xuất của tôi không tốt, nếu chỗ nào diễn không tốt, cô có thể nói thẳng, không cần uyển chuyển, như vậy lúc chúng ta quay chính thức cũng có thể thuận lợi hơn một ít.”

Lâm Ngưỡng: “Hôm qua không phải em còn rất tự tin đấy sao?”

Ôi, quên mất thích giác của anh rất tốt.

Chương Nhiễm Nhiễm chột dạ nói: “Anh cũng nói rồi mà, đó là so sánh dọc, so sánh ngang...”

Triệu Vân Băng nhìn cô: “Cô có Lâm Ngưỡng mỗi ngày chỉ đạo, nhất định diễn xuất tiến bộ rất nhanh đấy.”

Thời điểm quay phim buổi tối, Tân Dĩ Nguyên đã nghỉ ngơi ở trong xe một thời gian ngắn, ngáp đi ra trang điểm.

Cảnh quay đêm nay là Bạch Mạt và Vũ Văn đã xác định tình cảm đối với nhau về sau, Vũ Văn tiễn Bạch Mạt trở về Bạch Nham Cung, hai người lưu luyến chia tay chỉ thiếu mỗi hôn môi, thời khắc mấu chốt thì bị Mị Nương lên lút ngăn lại, tiếp đó Mị Nương ra sân, ba người đến sân Tu Lan, cuối cùng Vũ Văn một rồi đi.

Chương Nhiễm Nhiễm và Tân Dĩ Nguyên sóng vai mà đi, còn chưa đến lúc đọc lời thoại Tân Dĩ Nguyên đã bị Lữ Việt mắng một trận, nói cậu ta ánh mắt trống rỗng, ngay cả thỉnh thoảng nhìn lên Bạch Mạt cũng không biết, một chút biểu hiện cũng không có.

Tân Dĩ Nguyên hiển nhiên còn chưa tiến vào trạng thái, ngây ngốc bị mắng một trận về sau, trở lại vị trí lần nữa.

Đi đến vị trí, Chương Nhiễm Nhiễm dừng bước lại: “Được rồi, đừng tiến nữa.”

Tân Dĩ Nguyên nói: “Bạch Mạt, Bạch Nham Cung của nàng không phải là phải trở về sao? Máy người Bạch Nguyệt bịa đặt tin đồn nàng cấu kết với ma đạo khắp nơi, bây giờ nàng trở về...”

“Bất kể các nàng nói cái gì làm cái gì, ta cũng phải trở về.” Chương Nhiễm Nhiễm rũ mắt xuống, than thở nhẹ, “Ta đã đáp ứng với sư phụ, muốn quản lý Bạch Nham Cung thật tốt. Bây giờ vẫn không rõ tung tích của sư phụ, nội cung lại có phản đồ, nếu như ta mặc kệ, Bạch Nham Cung sẽ rơi vào loại hoàn cảnh gì, ai cũng không biết được trước.”

“Vậy ta đi cùng nàng.”

“Nếu chàng lộ mặt, mấy người Bạch Nguyệt lại càng có lý do nói ta cấu kết với ma đạo rồi.” Chương Nhiễm Nhiễm lắc đầu, “Ta xử lý tốt chuyện của Bạch Nham Cung, liền đi quán trọ Phi Sa gặp chàng.”

Tân Dĩ Nguyên bắt đầu nói: “Được rồi, vậy nàng nhất định phải cẩn thận.”

Chương Nhiễm Nhiễm nhớ mang máng đằng sau này còn có lời thoại là: “Sau khi ta tìm được Bành Phóng sẽ lập tức tới quán trọ Phi Sa, nếu như nàng có chuyện, cũng có thể dùng bồ câu đưa tin tìm ta.”

Lời thoại dài như vậy, Tân Dĩ Nguyên hình như hoàn toàn không nhớ, nhưng Chương Nhiễm Nhiễm đợi một chút, cũng không nghe thấy Lữ Việt hô cắt, đành phải nói tiếp: “Ừ. Chàng cũng coi chừng.”

Chương Nhiễm Nhiễm phải rời đi, lại bị Tân Dĩ Nguyên giữ tay giữ chặt, cô quay người, ánh mắt hai người chạm vào nhau, Tân Dĩ Nguyên thấp giọng nói: “Lân này từ biệt, sau này sẽ gặp lại...”

Cậu ta vừa nói, vừa đi đến gần, lúc này một cục đá âm thầm được quăng ra, Tân Dĩ Nguyên che cho Chương Nhiễm Nhiễm tránh thoát, nói: “Người nào?!”

“Cắt.” Lữ Việt vuốt trán, “Diễn lại.”

Tân Dĩ Nguyên sững sờ: “Vì sao?”

Lữ Việt nói: “Cậu đi nhìn lại kịch bản đi.”

Tân Dĩ Nguyên cầm kịch bản xem một lát, chắc chắn đoán được mình quên lời thoại, đành phải cùng Chương Nhiễm Nhiễm diễn lại lần nữa.

Lữ Việt chê bọn họ không có cái cảm xúc gọi là lưu luyến không rời, quay một lần lại một lần, cuối cùng cũng không làm cho hắn hài lòng, đành phải nói, “Cảnh này ngày mai tiếp tục, trước tiên đem quay cảnh tiếp theo.”

Cảnh tiếp theo là Mị Nương và Bạch Mạt còn có Vũ Văn ở sân Tu La, Triệu Vân Băng hiện thân, mắt liếc Chương Nhiễm Nhiễm, tràn đầy giễu cợt nói: “Ta tưởng cô nam quả nữ lúc nửa đêm là người nào, lại là Bạch Mạt cô nương của Bạch Nham Cung, không nghĩ tới nha, bây giờ cô nương tốt của danh môn chính phái cũng to gan như vậy rồi hả?”

Quả thực diễn xuất của cô ta không tồi, Chương Nhiễm Nhiễm thậm chí còn cảm thấy có chút bị đâm tới, cô hơi có chút căm phẫn mà quay đầu, Tân Dĩ Nguyên nói: “Mị Nương? Sao cô lại ở chỗ này?”

Triệu Vân Băng nói: “Làm sao, chê ta chương mất, làm hỏng mất chuyện tốt của chàng và Bạch Mạt?”

Tân Dĩ Nguyên nhíu mày: “Rốt cục cô và Dạ La Sát có quan hệ gì? Khi đó hắn bắt cô đi, ta đuổi theo, về sau nghe nói chưa có người nào sống sót dưới tay hắn, cho rằng cô... Làm sao cô có thể không bị thương chút nào?”

Triệu Vân Băng ai oán buồn bã mà nhìn cậu ta: “Có phải chàng ước gì sẽ không còn gặp được ta mới tốt? Ta sẽ không chết đầm máu sôi trào. Dạ La Sát tới ta sẽ không chết, dù là Diêm Vương gia tới ta cũng sẽ không chết, chàng cùng ta thân mật trước, ta mới không chết.”

Wu Wen: “Cô...”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Wu Wen, không phải tranh luận cùng nàng ta, thời gian gấp rút, chàng rời trước đi.”

Triệu Vân Băng cười khẩy một tiếng: “Rời đi? Đây là hơn nửa đêm đây, người muốn chàng rời đi nói nào? Bạch Nham Cung lớn như vậy, chẳng lẽ ngay cả một chỗ cho khách nhân cũng không có? Hay là nói... Người sợ mang nam nhân trở về, làm bẩn mất danh tiếng trong sạch của mình?”

Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy mình hoàn toàn bị khí thế của Triệu Vân Băng đè xuống rồi.

Lữ Việt cũng nhìn ra, quát lên “Cắt”, quay lại mấy lần, Chương Nhiễm Nhiễm mới miễn cưỡng ổn định, Lữ Việt cũng chưa nói có hài lòng hay không, trước hết để cho Chương Nhiễm Nhiễm trở về, quay cảnh cuối cùng một hồi, cảnh cuối là Triệu Vân Băng và Tân Dĩ Nguyên cùng đối đầu, rất ngắn, Vũ Văn liền phải rời đi, Mị Nương theo ở phía sau một bên hỏi Bạch Mạt và hắn phát triển đến giai đoạn nào rồi, một bên thăm dò chuyện về Thiên thương thần công, lời thoại cũng không nhiều.

Máy móc còn cần điều chỉnh, Tân Dĩ Nguyên cũng trở về ngồi nghỉ ngơi, Chương Nhiễm Nhiễm tìm một vòng, không thấy Tiểu Tinh, bỗng nhiên Tân Dĩ Nguyên mở mắt, nói: “Chị đang làm gì vậy?”

Chương Nhiễm Nhiễm dừng lại một chút: “Tôi tìm... Trợ lý.”

Tân Dĩ Nguyên nói: “Có lẽ cảm thấy chị phải quay đến rạng sáng, đi về trước rồi.”

Lời này có hơi khiêu khích, Chương Nhiễm Nhiễm nghĩ nghĩ, cảm thấy đều là ở cùng một tổ phim, không cần phải như vậy, hướng chỉ diễn xuất của bản

thân cũng quả thực tương đối kém: “Xin lỗi, diễn xuất của tôi không được tốt.”

Tân Dĩ Nguyên nhếch mép một cái, không nói gì.

“Nàng không phải phải trở về Bạch Nham Cung này sao?” Giọng Lâm Ngưỡng bỗng nhiên vang lên, còn mang theo ít buồn ngủ, “Nên, nàng không thể không trở về Bạch Nham Cung được không?”

“Vậy nàng nhất định phải coi chừng ——nên, vậy nàng nhất định phải cẩn thận.” Lâm Ngưỡng nói tiếp, “Trừ cái đó ra, còn có quên thoại, sai câu, vừa rồi quay 10 lần, cậu lặp lại tình huống như vậy khoảng bảy tám lần.”

Tân Dĩ Nguyên nói: “Nhưng mà... Nhưng mà những cái này không phải là chỗ quan trọng gì, có thể tự do khai triển, đạo diễn Lữ không hô “Cắt” vì nó.”

“Ừ.” Lâm Ngưỡng gật đầu, “Không sai, đừng nói những chi tiết nhỏ nhặt này, cho dù là một câu nói dài, chỉ cần thuận miệng, chỉ cần cảm xúc đúng, đều có thể tạm thời sửa.”

Tân Dĩ Nguyên thở phào nhẹ nhõm.

“Nhưng là, vừa rồi cậu vì vậy mà sửa lời thoại sao? Lữ Việt không hô “Cắt”, không phải là vì cảm thấy không có vấn đề gì cả, mà là vì hấn ý thức được lời thoại mà cậu đọc sai không phải là nhất thời nhớ nhầm, là thái độ của bản thân cậu có vấn đề, cho nên hấn cho hai người quay liên tục mấy lần là vì muốn cho cậu tìm được trạng thái, có thể là hoàn toàn không được, làm cho hấn quyết định đẩy đến ngày mai tiếp tục quay.”

Tân Dĩ Nguyên không nói gì, Chương Nhiễm Nhiễm cũng không dám nói thêm vào lời nào.

Căn bản Lâm Ngưỡng không nổi giận, nhưng cảm giác so với Lữ Việt thì đáng sợ hơn gấp nghìn lần.

Lâm Ngưỡng chỉ chỉ vào Chương Nhiễm Nhiễm: “Quả thực diễn xuất của cô ấy không bằng cậu, nhưng cậu có chú ý tới hay không, bất kể là quay bao nhiêu lần, cô ấy chưa từng nói sai bất kì lời thoại nào cả, thậm chí lời thoại của cậu sai cô ấy cũng có thể phát hiện được. Chuyện diễn xuất một phần là cần thiên phú, nhưng đồng thời cũng là chuyện cần phải cố gắng, chắc cậu xem qua Thời không người yêu rồi chứ?”

Chương Nhiễm Nhiễm: ?

Tân Dĩ Nguyên lại gật đầu: “Vâng...”

Ừ, nếu đã xem qua, chê bai cô như vậy cũng có thể giải thích được.

Lâm Ngưỡng không ngạc nhiên chút nào: “Vậy thì cậu nên biết diễn xuất trước kia của Chương Nhiễm Nhiễm như thế nào, cùng so sánh với trước kia, tiến bộ của cô ấy không phải rất lớn hay sao?”

Tân Dĩ Nguyên có chút không cam lòng: “Có thể do nhân vật Bạch Mạt này chính là mặt gỗ (mặt không cảm xúc), cũng không cần diễn xuất gì, trên mặt còn có một cái khăn che...”

Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy bản thân thật muốn khóc.

Lâm Ngưỡng nói: “Cậu muốn nghĩ như vậy cũng được, như vậy, cô ấy bỏ ra nhiều tinh thần và thể lực vì cái nhân vật che mặt này, còn cậu thì diễn nhân vật có linh hồn, liền dùng cái thái độ này sao?”

Tân Dĩ Nguyên lại không nói, cúi đầu không biết đang suy nghĩ cái gì.

Lâm Ngưỡng: “Nói những lời này, tôi không phải là đứng trên lập trường bạn trai của cô ấy, mà là thầy của cậu, cũng là giám chế của bộ phim điện ảnh này, có lẽ so với tôi thì cậu biết rõ hơn bộ phim điện ảnh này có ý nghĩ như thế nào với cậu, ít nhất cậu cũng phải phụ trách với chính bản thân, Hửm?”

Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy Tân Dĩ Nguyên cũng muốn khóc.

Qua nửa ngày, cậu ta mới từ từ nói: “Em đã biết... Cảm ơn thầy.”

Lâm Ngưỡng gõ trán của cậu ta một cái: “Cậu nên đem cái tính cách uốn uốn éo éo thu lại, có ý kiến gì có thể nói thẳng, ngày phải tôi phải trở về Bắc Kinh rồi.”

Chương Nhiễm Nhiễm rất ngạc nhiên nhìn về phía Lâm Ngưỡng, Tân Dĩ Nguyên cũng giống như có chút ngạc nhiên, cuối cùng cậu ta cũng lắc đầu: “Không có, em sẽ diễn thật tốt thưa thầy.”

Thiết bị ở bên kia đã chuẩn bị xong, để cho Tân Dĩ Nguyên đi chuẩn bị, Tân Dĩ Nguyên mơ hồ nói câu “Gặp lại” rồi liền đi, Chương Nhiễm Nhiễm còn chưa lấy lại được hết tinh thần.

Lâm Ngưỡng nói: “Chúng ta đi thôi, nhìn Tiểu Tình rất khó khăn, anh để cho cô ấy cùng đi với một nhóm người rồi.”

Bọn họ quay ở một chỗ sâu ở trong rừng cây, ô tô dừng lại ở bên ngoài đường núi, phải đi bộ một đoạn đường.

Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Ừ... Anh cũng trở về?”

“Sáng mai bay sớm.”

Chuong Nhiễm Nhiễm đi theo Lâm Ngưỡng đang chậm rãi đi lên phía trước, hai người bọn họ, từng chút một rời xa huyền não của hiện trường đóng phim, đi vào một lối nhỏ khác, xung quanh cây cối xanh um tùm, tiếng nước chảy róc rách, toàn bộ đất trời phẳng phất giống như chỉ còn lại hai người bọn họ vậy, Chuong Nhiễm Nhiễm nhìn không được lén lút thả chậm bước chân một chút, mặc dù lúc này gió lạnh gào thét, lạnh lẽo đáng sợ.

“Tân Di Nguyên hình như rất nghe lời anh.” Chuong Nhiễm Nhiễm chủ động nói, “Có lẽ, cậu ấy coi anh làm thần tượng, cho nên hơi bất mãn với em.”

Lâm Ngưỡng không để ý nói: “Tính tình trẻ con.”

Chuong Nhiễm Nhiễm nghĩ đến bộ dạng anh giáo huấn Tân Di Nguyên vừa rồi, nghĩ có chút sợ: “Làm học sinh của anh áp lực nhất định rất lớn, thầy không mắng người, nhưng châm thì thấy máu.”

Lâm Ngưỡng: “Em cũng coi như là một nửa học sinh của anh rồi.”

“Vẫn là không nên.” Chuong Nhiễm Nhiễm vội vàng lắc đầu, “Sớm muộn gì anh cũng không nhịn được mà mắng em, cái gì mà, gỗ mục không thể đẽo các loại.”

Lâm Ngưỡng cười một cái: “Quả thực là gỗ mục, nhưng có thể chậm rãi đẽo.”

Bầu trời ở Cửu Trại hình như so với nơi khác gần hơn một ít, ở rừng cây bầu trời cao vút, hạ tầm mắt xuống có ảo giác tạo thành một nửa vòng tròn, giống như một cái chén, mà những ngôi sao kia vì sao cứ bị treo ngược lên đỉnh đầu như vậy, giống như có thể rơi xuống bất cứ lúc nào.

Rơi ở người bên cạnh này mỉm cười trong ánh mắt.

Chuong Nhiễm Nhiễm nghiêng đầu nhìn anh, đột nhiên cảm thấy được trong lòng đầy áp, giống như bị vô số cái gì đó mà bản thân cũng không có cách nào nói rõ ràng cảm xúc đầy áp này là gì, cô nhẹ nói: “Thầy Lâm, ngày mai anh đi à? Có trở lại không?”

Lâm Ngưỡng nghiêng đầu nhìn cô, nhún mày, coi như tiếp nhận cách xưng hô thầy Lâm này: “Cần phải bàn một ít chuyện, có thể tạm thời sẽ không tới, nhưng sẽ đến Vân Nam.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Ừm...”

Lâm Ngưỡng không nói gì thêm, cô cũng không nói gì, hai người im lặng lên xe, Chuong Nhiễm Nhiễm nhìn chằm chằm ra ngoài cửa sổ, không đầy một lát đã mơ mơ màng màng ngủ mất, lúc tỉnh lại đã đến khách sạn, đầu của bản thân thì tựa vào vai của Lâm Ngưỡng.

Chuong Nhiễm Nhiễm vội vàng ngồi dậy, Lâm Ngưỡng lại không nói gì, cùng cô đi vào khách sạn, phòng của hai người không ở tầng 1, ở trong thang máy Chuong Nhiễm Nhiễm luôn cảm thấy muốn nói cái gì đó cho đúng, lại có thể không biết nên nói cái gì cho phải.

Cô vốn là kém ăn nói...

Vẫn là Lâm Ngưỡng nói: “Sáng mai 8h anh bay, hơn 6h là phải đi rồi.”

Nói cách khác thì đây là lần gặp cuối cùng trong khoảng thời gian tới?

Chuong Nhiễm Nhiễm yếu ớt nhìn Lâm Ngưỡng một cái, nói: “Vâng...”

Vì phòng ngủ giọng của mình quá buồn thảm, cô quyết định vẫn là không nói cái gì cả.

Lâm Ngưỡng lại nhìn cô nói: “Bạn học Chuong, nhớ kỹ cảm xúc và ánh mắt của giờ phút này, ngày mai diễn cảnh cùng Vũ Văn lưu luyến khi chia tay, như vậy rất tốt.”

Chuong Nhiễm Nhiễm ngẩn ngơ, mặt quả thực là muốn nẫu lên, đến tầng của Lâm Ngưỡng, anh như cũ đưa tay nhẹ nhàng gõ trán Chuong Nhiễm Nhiễm một cái: “Ngủ ngon. Có chuyện gì thì có thể gọi điện cho anh bất cứ lúc nào.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Vâng....!”

Tiểu Tinh sau khi trở về đã ngủ một giấc, 11h đêm thì bị đồng hồ báo thức đánh thức, vội vàng đến gõ cửa phòng của Chuong Nhiễm Nhiễm, phát hiện cô đã trở về rồi, cửa cũng không khóa.

Cô ta trực tiếp đi vào, thấy Chuong Nhiễm Nhiễm không tháo trang sức, không thay quần áo, một mình ngồi ở mép giường cười ngây ngô, cũng không biết là đã cười bao lâu rồi.

“...”

Đầu óc bị đông cứng thành miếng ngói rồi à?

Tiểu Tình lo lắng đi qua quơ quơ tay trước mặt Chương Nhiễm Nhiễm: “Nhiễm Nhiễm, cô không sao chứ?”

Chương Nhiễm Nhiễm hoàn hồn, nhìn về phía Tiểu Tình, cô chớp mắt mấy cái, bỗng nhiên nói: “Tiểu Tình, tôi cảm thấy được tôi xong đời rồi.”

Tiểu Tình: “Hả? Làm sao vậy? Lúc quay phim xảy ra chuyện gì à? Làm sao vậy?”

“Không có gì, chính là... Xong đời...”

“Vậy mà còn nói không có gì?! Nhiễm Nhiễm, cô đừng có dọa tôi, rốt cuộc là làm sao vậy?!”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Chương 22: Nhiễm Nhiễm ướm như chuột lột.

Editor: Hy

Ngày hôm sau Chương Nhiễm Nhiễm quả nhiên không còn nhìn thấy Lâm Ngưỡng, vốn là hôm nay cô có thể nghỉ ngơi, không biết làm sao tối qua quay không làm cho Lữ Việt hài lòng, đêm nay chỉ có thể quay lại.

Lúc đến hiện trường, Chương Nhiễm Nhiễm thử đi tìm Tân Dĩ Nguyên khớp lời thoại, sắc mặt Tân Dĩ Nguyên phức tạp nhìn cô cả buổi, cuối cùng vẫn miễn cưỡng đồng ý.

Lâm Thi Tập và Triệu Vân Băng quay hết cảnh thầy trò liền đi tới, chỉ thấy Chương Nhiễm Nhiễm và Tân Dĩ Nguyên đang đối đáp lời thoại với nhau, lời kịch nói xong còn chút dài dòng, nhưng hai người một người thì câu nệ một người thì không tự nhiên, nghe thế nào cũng không đúng.

“Hai người đây là đang đối đáp lời thoại, hay là đang niệm kịch bản vậy?” Lâm Thi Tập buồn cười nói.

Chương Nhiễm Nhiễm cũng hiểu được bọn họ đối đáp lời thoại rất có vấn đề, mặc dù Tân Dĩ Nguyên không có qua loa như trước kia, đối với cô giống như cũng không quá lơ là, nhưng vẫn cứ là lạ.

Chương Nhiễm Nhiễm còn chưa kịp nói chuyện, Triệu Vân Băng đã đi tới: “Thầy Lâm, vừa rồi em diễn có vấn đề ở chỗ nào, thầy nhất định phải vạch ra đây.”

Lâm Thi Tập lập tức nói: “Không có, cô diễn vô cùng tốt.”

Triệu Vân Băng mỉm cười nói: “Như vậy là tốt rồi.”

Cô ta nhìn xung quanh: “Tại sao không thấy thầy Lâm Ngưỡng?”

Lâm Thi Tập: “Cậu ta à? Cậu ta về Bắc Kinh bàn luận chuyện rồi. Làm sao vậy?”

Triệu Vân Băng nói: “Không sao, chỉ là...Hỏi một chút.”

Lâm Thi Tập gật đầu, khoát tay với Chương Nhiễm Nhiễm xong liền đi, Triệu Vân Băng ngồi xuống bên cạnh Chương Nhiễm Nhiễm: “Lúc nào thì thầy Lâm Ngưỡng quay lại?”

Chương Nhiễm Nhiễm sững sờ, nói: “Có lẽ, tạm thời không quay lại, cơ bản là đến Vân Nam thì anh ấy mới có thể quay lại tổ phim.”

Triệu Vân Băng gật đầu: “Vậy nhất định là có chuyện quan trọng.”

Chương Nhiễm Nhiễm cũng không hiểu Lâm Ngưỡng có chuyện gì, chỉ có thể tùy tiện gật đầu, Triệu Vân Băng im lặng một lúc, còn muốn nói, Tân Dĩ Nguyên liền nói: “Không phải muốn đối đáp lời thoại sao? Chị tới studio sớm là để nói chuyện phiếm?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Triệu Vân Băng liếc nhìn Tân Dĩ Nguyên: “Được rồi, không quấy rầy hai người, hai người đối đáp lời thoại đi, tôi đi trước.”

Chương Nhiễm Nhiễm gật đầu với Triệu Vân Băng, nhìn cô ta rời đi, Tân Dĩ Nguyên “Xi” một tiếng, nói: “Ngu xuẩn.”

Chuong Nhiễm Nhiễm lấp bắp kinh hãi: “Cậu quá không có phong độ rồi, tại sao có thể nói xấu ở sau lưng con gái.”

Huống chi bắt kẻ thế nào, Triệu Vân Băng và chữ “Ngu xuẩn” này không có quan hệ.

Tân Dĩ Nguyên co quắp khoe miệng: “Tôi không nói cô ta! Tôi nói cô đấy!”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Hả? Vậy thì cậu lại càng không có phong độ rồi, rõ ràng đang ngồi trước mắt tôi mà còn nói xấu tôi.”

Tân Dĩ Nguyên: “...”

Đây là trọng điểm à?

Tân Dĩ Nguyên có chút bức bối nói: “Cô không nhìn ra cô ta thích thầy Lâm à?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Đương nhiên có thể nhìn ra, tôi không ngốc.”

Tân Dĩ Nguyên: ?

“Vậy mà chị còn như thế?” Tân Dĩ Nguyên giật mình nhìn cô.

Bởi vì tôi cũng không phải là bạn chân chính..

Chuong Nhiễm Nhiễm nghĩ đến điều này thì có hơi ư ờai, nói: “Rất nhiều người thích Lâm Ngưỡng, cho nên tâm tính của tôi rất bình thản.”

Tân Dĩ Nguyên không giải thích được mà nhìn cô, cuối cùng lắc đầu, cảm kích bản của mình lên xem

Chuong Nhiễm Nhiễm nghĩ nghĩ, Tân Dĩ Nguyên còn nhắc nhở mình rằng Triệu Vân Băng thích Lâm Ngưỡng, có lẽ thái độ thực sự có chuyển biến tốt với mình rồi, cô cẩn thận nói: “Thật ra thì, cậu cũng bởi vì Lâm Ngưỡng nên với có ý kiến với tôi?”

Tân Dĩ Nguyên hừ lạnh một tiếng: “Đúng thì sao? Tôi cảm thấy chị ngoại trừ bề ngoài ra, ở đâu cũng không xứng.”

Chẳng hiểu sao Chuong Nhiễm Nhiễm lại cảm thấy những lời này có chút quen tai, cô suy tư một lát, nói: “ID của cậu có phải là Tân Ngọt Khổ Cay không?”

Tân Dĩ Nguyên: “...”

“Lại đúng là cậu.” Chuong Nhiễm Nhiễm nói, “Phát ngôn của cậu để lại ấn tượng rất sâu sắc với tôi, hơn nữa ID của cậu và tên thật lại có một chữ giống nhau.”

Lòng ngực của Tân Dĩ Nguyên kịch liệt đập phồng: “Sao chị rành rồi như vậy, còn xoát bài viết của chính mình?”

Rõ ràng cậu còn rành rồi hơn.

Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Tôi biết rồi, cậu quả nhiên là fans hâm mộ trung thành của Lâm Ngưỡng. Là vì anh ấy dạy cậu sao?”

Tân Dĩ Nguyên: “Không phải! Tôi nghĩ tới diễn xuất cũng là bởi vì xem thầy ấy ở trên tivi mà lớn lên đấy... Tóm lại, tôi vẫn cảm thấy, thầy ấy sẽ cưới một người có gia thế trong sạch, chăm sóc dịu dàng, một bạch phú mỹ* có tri thức hiểu lễ nghĩa... Hơn nữa, nhất định phải là người ngoài cái vòng này.”

*Bạch phú mỹ: da trắng, nhà giàu, xinh đẹp.

Chuong Nhiễm Nhiễm nắm kịch bản ngồi ngẩn ra, Tân Dĩ Nguyên lườm cô vài lần: “Được rồi, dù sao hai người cũng đã ở cùng nhau, ngày hôm qua thầy Lâm còn vì chị giáo huấn tôi nhiều lần, tôi không cần tiếp tục làm người ác.”

Chuong Nhiễm Nhiễm cũng không nói gì nữa, rốt cuộc hai người cũng đường đường chính chính đọc được một đoạn thoại đúng, Tân Dĩ Nguyên nhạo báng diễn xuất của Chuong Nhiễm Nhiễm một lúc: “Cô với thầy Lâm rất ân ý đưa tình đấy, sao lúc diễn phim lại có thể ngốc như vậy?”

Dựa vào Tân Dĩ Nguyên không biết chân tướng sự thật, Chuong Nhiễm Nhiễm ho một tiếng, nói: “Bởi vì tôi đối với thầy Lâm, cũng không phải là diễn kịch.”

Thành công khiến cho Tân Dĩ Nguyên bị ghen tị.

Quan hệ của hai người hòa hoãn, buổi tối quay phim trạng thái đã khá hơn nhiều, mặc dù vẫn phải quay nhiều lần, dù gì thì cuối cùng cũng có thể dùng, Chuong Nhiễm Nhiễm trở về khách sạn thì đã 12h đêm, tiện tay mở Wechat ra nhìn, lại có tin nhắn của Lâm Ngưỡng.

“Hôm nay quay thế nào.”

Chuong Nhiễm Nhiễm vội vàng trở về thuận lợi tất cả.

Bên kia Lâm Ngưỡng chưa trở về, Chương Nhiễm Nhiễm nghĩ đến anh đã từng nói qua, lúc không quay phim và không có chuyện gì làm, anh làm việc và nghỉ ngơi rất có quy luật, chắc là đã nghỉ ngơi rồi.

Lại là Liễu Trạch gọi điện tới, hỏi Chương Nhiễm Nhiễm có phải ở studio xảy ra chuyện gì không, Chương Nhiễm Nhiễm đầu óc mơ hồ, hỏi lại chị ta làm sao, cuối cùng mới biết được là do Tiểu Tình nghe cô nói cái gì mà “Xong đời”, bị dọa lập tức đi báo cáo cho Liễu Trạch.

Chương Nhiễm Nhiễm liên tục cam đoan tất cả đều thuận lợi, Liễu Trạch mới nói chờ bọn họ chuyển đến Vân Nam sẽ bay đi thăm cô, thuận tiện mang cho cô một tin tức tốt.

Về sau tục lục quay ở Cừu Trại hai mươi ngày, hành trình quay phim phía sau của Chương Nhiễm Nhiễm cũng không hề căng, nhưng mỗi ngày cô đều đến studio, xem Hà Nghị Cương và Ninh Phàm Đông diễn xuất rồi cố gắng học tập, tính cách Hà Nghị Cương hiền hòa, đối với sai cũng rất dễ gần hòa ái, cũng bằng lòng chỉ bảo cho hậu bối, Ninh Phàm Đông thì lạnh nhạt hơn nhiều, cô ta chỉ dừng lại một lần nào đó, nói với Chương Nhiễm Nhiễm 2 câu.

Câu đầu tiên là: Người đại diện của cô có phải là Liễu Trạch không.

Chương Nhiễm Nhiễm trả lời là “Về sau.”, cô ta lại nói: tại sao không thấy cô ta?

Chương Nhiễm Nhiễm bày tỏ là Liễu Trạch bận rộn nhiều việc, có lẽ qua vài ngày nữa sẽ đến.

Ninh Phàm Đông nhếch mép một cái liền rời đi.

Lúc khác, cô ta quay trước mới từ trong xe đi ra, quay xong lập tức rời đi, hoàn toàn không dừng lại một phút nào, nhưng cô ta cũng vô cùng chuyên nghiệp không hề kêu mệt mỏi -- có lẽ là bởi vì đạo diễn là Lữ Việt, cho nên trong studio không có phát sinh chuyện đùa nghịch to lớn gì, không khí trong tổ phim coi như là không tệ.

Nhưng quả thực quay phim rất nhàm chán, mặc dù cảnh sắc ở Cừu Trại nhà cửa xa hoa lộng lẫy, có thể hàng ngày đợi đến lúc quay phim nhìn lâu cũng thành quen, thực tế thời điểm đợi lên sân khấu còn vô cùng lạnh.

Đối với Chương Nhiễm Nhiễm mà nói, niềm vui duy nhất chính là có thể cùng Lâm Ngưỡng trò chuyện trên Wechat đôi câu, hình như Lâm Ngưỡng ở Bắc Kinh cũng bận rộn nhiều việc, mà lúc cô quay phim cũng không thể luôn luôn cầm điện thoại được, quả thực hai người cũng có lúc chênh lệch, trả lời đối phương cũng rất chậm rãi, thực chất cũng không có nội dung gì, Chương Nhiễm Nhiễm thực sự sợ ngày nào đó Lâm Ngưỡng cảm thấy nhàm chán đến cực điểm, cắt đứt liên lạc.

Về phần niềm vui lớn nhất khi đợi lên sân khấu chính là nghe Lâm Thi Tập nói về chuyện năm đó của Lâm Ngưỡng, thậm chí Tân Di Nguyên cũng không nhận được mà đi theo nghe.

“Tình hình trước kia của cậu ta có thể coi là kém.”

Ngày quay phim cuối cùng tại Cừu Trại, Lâm Thi Tập lại bắt đầu nhớ lại hồi họ qua lại: “Khi đó tôi cùng người đại diện của cậu ta, diễn nam phụ thật vui vẻ là được rồi, cậu ta bùng nổ nổi tiếng, một đóng phim thần tượng mới, tôi hâm mộ còn không hết, cậu ta lại không chịu diễn, còn bày ra bộ mặt đen với người đại diện.”

“Thật là đáng tiếc.”

“Nên như vậy.”

Chương Nhiễm Nhiễm và Tân Di Nguyên đồng thời mở miệng, nhưng hành động và mục đích lại khác nhau.

Tân Di Nguyên: “... Cô có ý gì! Nếu thầy ấy luôn luôn quay phim thần tượng, có thể có được thành tựu như ngày hôm nay ư!”

So với Tân Di Nguyên đang tức giận, Chương Nhiễm Nhiễm lại bình tĩnh nhiều hơn: “Anh ấy đẹp trai như vậy, quay phim thần tượng để thỏa mãn sức tưởng tượng của thiếu nữ cũng coi như là làm công đức.”

Phải biết, sau Lâm Ngưỡng, lại nhìn vào phim thần tượng khác, sẽ cảm thấy giá trị nhan sắc rất không có sức thuyết phục.

Chương Nhiễm Nhiễm nói ngôn tình chính nghĩa như vậy, Tân Di Nguyên biểu tình một cục nghẹn, Lâm Thi Tập cười to: “Lúc ấy tôi cũng nói như vậy! Lúc ấy công ty đối với cậu ta vô cùng thất vọng, nếu không phải Diêu...”

Thiếu chút nữa thì Lâm Thi Tập nói ra Diêu Hâm, cảm thấy hơi lúng túng liền không nói tiếp nữa, Tân Di Nguyên liếc Chương Nhiễm Nhiễm: “Thầy nói tiếp đi, khẳng định chị ta không để ý, ngay cả Triệu Vân Băng thích thầy Lâm chị ta cũng không để ý. Em thấy chị ta vô cùng tin tưởng thầy, hoàn toàn không sợ thầy Lâm bị cướp mất.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “....”

Chương Nhiễm Nhiễm chưa kịp lên tiếng ngăn cản, Tân Di Nguyên đã nói xong câu kia rồi, mà Triệu Vân Băng và Ninh Phàm Đông đang từ phía sau lưng của Tân Di Nguyên đi đến.

Triệu Vân Băng nghe thấy những lời này, dừng bước lại, nhìn về phía ba người.

Ninh Phẩm Đông cũng hơi ngừng, liếc nhìn Chương Nhiễm Nhiễm và Triệu Văn Băng, một dáng vẻ chuyện không liên quan đến mình, tiếp tục đi về phía xe dành riêng cho mình.

Tân Dĩ Nguyên quay đầu, chỉ thấy biểu cảm Triệu Văn Băng quỷ dị nhìn mình, rốt cục cũng ý thức được lời vừa rồi không tốt lắm, nhất là nói ở sau lưng người khác.

Cậu ta nghĩ đến khi đó Chương Nhiễm Nhiễm nói “Nói xấu ở sau lưng của con gái thì quá không có phong độ rồi.”, không hiểu sao có chút có lỗi, có thể vừa giờ cũng không phải là cậu ta nói xấu Triệu Văn Băng, chỉ là muốn châm biếm Chương Nhiễm Nhiễm cho nên nhất thời mau mồm mau miệng..

Tân Dĩ Nguyên: “Tôi...”

Triệu Văn Băng: “Ừ, tôi thích Lâm Ngưỡng.”

Tân Dĩ Nguyên: “...”

Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy không khí chung quanh như muốn động lại, Triệu Văn Băng nhìn về phía Chương Nhiễm Nhiễm: “Nhưng, người như tôi, chỉ có diễn xuất coi như tạm ổn, một lòng chỉ nghĩ đến đóng phim, không có nhiều đầu óc cũng như thủ đoạn như vậy, cũng không biết lôi kéo người xung quanh của anh ấy, càng không biết ở sau lưng người khác nói dài nói ngắn. Tôi chỉ là đơn thuần thích anh ấy, không nghĩ sẽ mượn anh ấy để lên chức, càng không nghĩ tới muốn cướp anh ấy, cho nên cô xác thực có thể yên tâm.”

Lâm Thi Tập lập tức đứng lên nghiêm túc nói: “Văn Băng, một cuộc hiểu lầm, Nhiễm Nhiễm chưa từng nói qua hay nói xấu cô.”

Chính xác là, Chương Nhiễm Nhiễm rất ít khi nhắc tới Triệu Văn Băng...

Triệu Văn Băng cười khách khí với Lâm Thi Tập một cái: “Tôi biết rõ Chương Nhiễm Nhiễm làm cho đàn ông rất thích, thầy cũng đừng trách cô ta lại đi đối phó với tôi.”

Lần này ngay cả Lâm Thi Tập cũng lúng túng không biết phải nói gì cho phải, Triệu Văn Băng cũng không dừng lại nữa, đi đến vị trí nghỉ ngơi của bản thân.

Lâm Thi Tập ngồi lại lần nữa, ba người im lặng.

Chương Nhiễm Nhiễm nghĩ lại một chút về lời nói của Triệu Văn Băng, phát hiện, có lẽ, lời nói kia của Triệu Văn Băng có ý là, Chương Nhiễm Nhiễm không có diễn xuất, nhưng có lòng cùng thủ đoạn, biết lôi kéo người ở bên cạnh Lâm Ngưỡng, thích nói ngắn nói dài ở sau lưng người khác, muốn mượn anh để trèo cao...

Ôi...

Chương Nhiễm Nhiễm có chút chột dạ, cảm thấy khá tốt khi Triệu Văn Băng không biết hành vi giả đung người trước kia của cô.

Mặt Tân Dĩ Nguyên đã hoàn toàn đen, cậu ta nghiêng răng nghiêng lợi nói với Chương Nhiễm Nhiễm: “Tại sao vừa rồi chị không nhắc nhờ tôi!”

Chương Nhiễm Nhiễm vô cùng vô tội: “Cậu nhanh miệng như vậy, tôi đâu đoán được cậu sẽ đột nhiên nhắc tới cô ấy.”

Hơn nữa Triệu Văn Băng cũng không chỉ trích Tân Dĩ Nguyên, chỉ chiếu cố chỉ trích cô mà thôi.

Tân Dĩ Nguyên hít sâu một hơi, cúi đầu nhìn kịch bản, Chương Nhiễm Nhiễm nhìn Triệu Văn Băng ngồi lẻ loi cô độc mấy lần, cũng không thể nói được tư vị ở trong lòng. Lâm Thi Tập nói: “Nhiễm Nhiễm, vừa rồi cô ấy nói em như vậy không nghe nổi, mặc dù cô ấy nhất thời tức giận nói như vậy thì cũng hiểu được, nhưng nói cho cùng, đối với bạn gái chính thức mà nói mấy lời như vậy cũng chẳng ra sao.”

Chương Nhiễm Nhiễm gật đầu.

Chính xác là cô và Lâm Ngưỡng hoàn toàn không phải quan hệ người yêu, nếu như cô thực sự là bạn gái của Lâm Ngưỡng, Triệu Văn Băng nói nhưng lời kia, có lẽ cô sẽ rất không vui.

Thật ra kể tiếp Lâm Thi Tập không có cảnh quay, bị quấy rối như vậy thì dĩ nhiên không có tâm tình tiếp tục nói chuyện phiếm, đi về nghỉ ngơi trước, cảnh quay tiếp theo lại là tam giác 3 người Chương Nhiễm Nhiễm, Tân Dĩ Nguyên, Triệu Văn Băng.

Không thể không nói, bầu không khí bây giờ của ba người vô cùng tệ hại, còn rất thích hợp để đóng cảnh quay này.

Cảnh quay này chính là Bạch Mạt nhận định Mị Nương là đồ đệ của Dạ La Sát, mà Mị Nương lại tức thì lấy Bạch Mạt đã từng bị Dạ La Sát bắt đi nhưng không tổn thương một cọng tóc nào vì lý do Bạch Mạt là người trong nhà giáo, Vũ Văn lựa chọn tin tưởng Bạch Mạt, đem Bạch Mạt đẩy vào hồ Bích Lạc, lại làm cho độc tố trong cơ thể nàng phát tác, người khác lợi dụng tính mạng của Bạch Mạt để uy hiếp Vũ Văn giao ra Thiên Thương thần công.

Cực khổ nhất chính là Chương Nhiễm Nhiễm, cô phải xuống nước.

Nước ở Cừ Trại rất đẹp, nhưng mấy người ở tổ phim cũng không thể để đựng nước thật, càng không nói để cho cô rơi vào trong đó sau đó vớt lên, sờ đi là phải lấy một ít cảnh xa, nhưng chính thức rơi xuống là một cái hồ nước đọng ở bên ngoài cánh khu Cừ Trại, phong cảnh xung quanh cũng rất tương tự, có thể vô cùng ghép lại vô cùng lạnh lẽo.

Nhưng mặc dù nước trong hồ đã đổi qua một lần, cũng không thể nói là rất sạch sẽ, quan trọng nhất vẫn là bên ngoài, lúc này nhiệt độ bên ngoài đã tiếp cận 0 độ, chỉ còn thiếu mỗi tuyết rơi, Chương Nhiễm Nhiễm hơi thò tay thử độ ẩm, nhất thời rung mình một cái.

Lữ Việt tự mình nói với cô: “Một lát nữa cô có được hay không? Nếu thực sự không được, trước dùng thể thân đã.”

Chương Nhiễm Nhiễm nhìn người đóng thay mình, đó là một nữ sinh không quá nhiều tuổi, tư thái rất tốt, nghe nói trước kia là dạy vũ đạo học viện, ăn mặc quần áo giống Chương Nhiễm Nhiễm, cũng mặc một cái áo khoác quân đội dài ở bên ngoài, đứng ở bên kia, cùng mấy diễn viên thể thân khác nói chuyện phiếm.

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Cũng không phải là động tác khó khăn gì, không cần thể thân đâu.”

Lữ Việt nói: “Ừ, nhưng có lẽ sẽ rất lạnh.”

“Thế thân cũng là người mà.” Chương Nhiễm Nhiễm cười một cái, “Không sao đâu.”

Lữ Việt xác định lại quá trình —— đọc xong lời kịch, Triệu Văn Băng bỗng nhiên giơ tay chương Chương Nhiễm Nhiễm đẩy xuống ao nước, sau đó giữ chặt Tân Di Nguyên muốn đi cứu cô, nói cho cậu ta biết Chương Nhiễm Nhiễm sẽ không bị chết đuối, nhưng đọc của cô ta sẽ phát tác.

Ba người đều biểu lộ không vấn đề gì, sắc mặt Triệu Văn Băng nhàn nhạt, không nhìn ra một chút nào vừa mới có chuyện không vui.

Vì nghĩ đến lát nữa sẽ bị đẩy xuống nước, sắc mặt của Chương Nhiễm Nhiễm có chút cứng ngắc, quay nhiều lần mới qua, sau đó trực tiếp quay ở khu nước, Triệu Văn Băng giơ tay đẩy mạnh Chương Nhiễm Nhiễm về sau, Chương Nhiễm Nhiễm cũng thuận thế ngã vào trong hồ nước.

Nước vào thật rồi, Chương Nhiễm Nhiễm mới hiểu được cảm giác lúc trước dùng đầu ngón tay đụng nhẹ vào nước và bây giờ là hoàn toàn khác nhau, cái rét lạnh này quả thực là rét thấu xương khoan tìm, Chương Nhiễm Nhiễm biết bơi, vừa rồi toàn thân cũng nóng, có thể một chút nước vào liền cứng ngắc toàn thân, căn bản không bơi nổi, cũng may cái hồ nước này không sâu lắm, bên ngoài máy quay liền có nhân viên công tác lập tức giơ tay kéo cô lên, khoác lên trên một cái áo khoác quân đội dài, lần lượt đưa trà gừng.

Mà bên kia Triệu Văn Băng vẫn còn cùng Tân Di Nguyên tiếp tục diễn phim, Triệu Văn Băng nói cho Tân Di Nguyên biết nội trong 10 ngày mà không có giải được cho Bạch Mạt thì hẳn là sẽ chết không cần nghi ngờ gì, lúc nói đến “Mặc dù ta là đồ đệ của Dạ La Sát”, cô ta bỗng nhiên dừng lại một chút.

Lữ Việt: “Cắt!”

Triệu Văn Băng lập tức nói: “Thật xin lỗi, đạo diễn, tôi quên lời rồi.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “....”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 23: Hai người không ở cùng một chỗ thật sao?

Editor: Hy

Lữ Việt nhíu mày: “Đang tốt như thế sao lại quên lời thoại?!”

Triệu Văn Băng cúi đầu: “Thật xin lỗi, lần sau sẽ không quên nữa.”

Chương Nhiễm Nhiễm thở dài, cam chịu số phận mà nhận lấy cái khăn che mặt mỏng để thay ra, mặc kệ cho thợ trang điểm nhanh chóng đem tóc của cô làm lại, dặm lại phấn, quay lại cảnh vừa rồi.

Chương Nhiễm Nhiễm mặc áo trắng tầng tầng lớp lớp, có nước cũng sẽ không thấm vào, bởi vì là màu trắng nên nhìn không ra nước, Lữ Việt nói: “Lại một lần nữa, mặc kệ là người phương nào cũng không được để xảy ra vấn đề gì.”

Triệu Văn Băng lại nói một câu thật xin lỗi.

Đứng vào vị trí, Triệu Văn Băng trực tiếp đọc lời thoại cuối cùng, sau đó giơ tay ra đẩy Chương Nhiễm Nhiễm, Chương Nhiễm Nhiễm được vớt lên,

phát hiện sắc mặt của mọi người đều rất sa sầm, Triệu Vân Băng đứng nguyên tại chỗ, Tân Dĩ Nguyên có chút sục sạo: “Vừa rồi cô cười cái gì?! Lời thoại này có gì đáng buồn cười hay sao?!”

Triệu Vân Băng sửa sang tóc: “Xin lỗi, cười trằng* rồi.”

*Cười trằng: khi đang diễn, diễn viên vì người bạn diễn của mình hoặc là một nguyên nhân vô tình nào đó mà không ngừng bật cười.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Triệu Vân Băng chủ động nói xin lỗi với tất cả mọi người, nói là sẽ không làm sai nữa.

Chuong Nhiễm Nhiễm đang run rẩy lại bị đẩy mạnh vào trong nước.

Lúc này ngã vào trong nước rất nhanh, cô nghe thấy trên bờ truyền tới một tiếng thét kinh hãi.

Chuong Nhiễm Nhiễm có loại dự cảm xấu.

Quả nhiên, bị kéo lên liền hướng về phía bờ bên kia để xem xét, phát hiện một đồng người đang vây quanh Triệu Vân Băng, Chuong Nhiễm Nhiễm run rẩy nói: “Làm sao vậy?”

Tiểu Tình cầm khăn cho Chuong Nhiễm Nhiễm lau mặt, vừa nói: “Lúc đẩy cô thì cô ta đứng không vững, bị té một cái —— nhưng không ngã vào trong nước.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Lữ Việt ở bên kia giật dử, vừa nói Triệu Vân Băng không cần thận, một bên lại mắng hậu cần không xử lý tốt tảng đá.

Không hề nghi ngờ là lại phải quay lại, toàn thân Chuong Nhiễm Nhiễm run lên, cảm thấy đầu óc mình đã có chút mơ hồ, Tiểu Tình thấy môi của cô trắng bệch, đau lòng nói: “Cô ta không phải cố ý chứ? Nào có trùng hợp như vậy!”

Bên kia Tân Dĩ Nguyên và Triệu Vân Băng cũng đi về hướng này, Tân Dĩ Nguyên nhìn Chuong Nhiễm Nhiễm mấy lần, lại nhú mày nhìn về phía Triệu Vân Băng.

Triệu Vân Băng ngã một cái, tóc vô cùng lộn xộn, cô ta không chút sợ hãi nào mà đón lấy ánh mắt của Tân Dĩ Nguyên, đang muốn nói chuyện, Lữ Việt đã tới, nhìn thấy bộ dạng Chuong Nhiễm Nhiễm như vậy cũng liên tục nhú mày: “Dù sao cô cũng chỉ có một cánh, vẫn nên đổi thành thể thân đi, không sao đâu. Cô mà như vậy, lão Lâm mà biết có lẽ sẽ đau lòng chết mất.”

Chuong Nhiễm Nhiễm lắc đầu: “Không, không cần, dù sao tôi cũng rơi xuống nước rồi, xuống ba hay bốn lượt nữa cũng không khác nhau...Hắt xì. Không cần phải để cho thể thân xuống nước đâu.”

Lữ Việt thờ dài, sạm mặt nói với Triệu Vân Băng: “Cô đừng có xảy ra sự cố nữa.”

Triệu Vân Băng nói: “Vâng.”

Tân Dĩ Nguyên hừ lạnh một tiếng, Lữ Việt phân phó hai câu rồi cũng đi, Triệu Vân Băng lại nhìn về phía Tân Dĩ Nguyên: “Làm sao vậy? Anh cảm thấy là tôi cố ý hay sao?”

Tân Dĩ Nguyên: “Tôi không có mù.”

Triệu Vân Băng: “Các người thích nghĩ như thế nào thì nghĩ như vậy đi, ai quay phim mà không chịu khổ? Tôi giữa mùa đông cũng đã xuống nước rồi, tôi có nói gì sao? Nếu như không chịu nổi khổ, đại khái cũng có thể để cho thể thân ra, dù sao cũng không khác nhau! Nếu như không phải cô ta là bạn gái của Lâm Ngưỡng, Lữ Việt sẽ có ý đến để quan tâm, chủ động nói thay thành thể thân sao? Làm sao có thể.”

Tân Dĩ Nguyên tròn to hai mắt: “Triệu Vân Băng, cô có bệnh à? Như vậy rất thú vị sao?”

Tiểu Tình cũng bị tức không nhịn được, đang định nói chuyện, Chuong Nhiễm Nhiễm một bên hít thở một bên nói: “Tôi nhớ rõ cô đã từng nói, sở trường duy nhất của cô là diễn xuất, không có nhiều tâm tư và thủ đoạn...”

Sắc mặt Triệu Vân Băng hơi biến, Chuong Nhiễm Nhiễm run run một chút, nói tiếp: “Bây giờ cô như vậy thì cảm thấy thế nào? Có thể là bởi vì tôi là bạn gái của Lâm Ngưỡng chẳng, cho nên hiện tại tôi xác thực chỉ cần chuyên tâm đóng phim là được. Mà cô, chẳng lẽ muốn vì tôi mà buông tha cho “sở trường duy nhất” của cô sao?”

Triệu Vân Băng lạnh lùng nhìn Chuong Nhiễm Nhiễm, không nói gì thêm, quay người rồi đi.

Chuong Nhiễm Nhiễm hắt hơi một cái, Tân Dĩ Nguyên ngồi xuống cạnh cô, vẻ mặt phức tạp nhìn cô: “Hóa ra cô muốn châm chọc một người, nói rất đúng vào tim đen nha. Không hổ là cô gái mà thầy Lâm vừa ý...”

Trong đầu Chuong Nhiễm Nhiễm mất hết cảm giác, hoàn toàn không biết Tân Dĩ Nguyên đang nói cái gì, Tân Dĩ Nguyên cũng nhìn ra ánh mắt dờ dẩn

của cô, đưa tay sờ trán cô một cái, Chương Nhiễm Nhiễm không có phản ứng gì, chỉ ngơ ngác mà ngồi ở đằng kia, Tân Dĩ Nguyên sờ một cái rồi nhanh chóng thu tay lại: “Đã hơi nóng rồi.”

Tiểu Tình nghe vậy vội đưa tay ra sờ, quả nhiên có hơi nóng rồi, Tân Dĩ Nguyên nói: “Tôi đóng như vậy thì không được, vốn ở cao nguyên đã dễ dàng thiếu dưỡng khí rồi, ngộ nhỡ chết một cái thì làm sao bây giờ.”

Tiểu Tình mau khóc: “Tại sao cậu lại nói chuyện điềm xấu như vậy, vậy làm sao bây giờ, hay là để cho thể thân tôi đi.”

Chương Nhiễm Nhiễm nghe thấy thể thân, vẫn lắc đầu một cái: “Không cần, chỉ một lần, một lần cuối cùng.”

Cô kiên trì như vậy, Tân Dĩ Nguyên cũng không biết nói gì cho phải, sau khi chính thức quay, Chương Nhiễm Nhiễm bị Triệu Văn Băng một chưởng đẩy xuống, lần thứ 3 bị như kim châm vậy nước đá giá rét vây quanh, thần trí của Chương Nhiễm Nhiễm bị đông cứng lại, mơ mơ màng màng cảm thấy có hơi thoải mái, bởi vì trên người quá nóng..

Ý thức được tình huống phía sau không ổn, Chương Nhiễm Nhiễm hoàn toàn mất đi ý thức.

Chương Nhiễm Nhiễm ngất ở trong hồ nước, sau khi được vớt lên liền lập tức đưa tới khách sạn, không thể tránh được phát sốt rất cao, tại vùng cao nguyên mà phát sốt cảm mạo thì vô cùng liên quan đến chuyện tính mạng, tổ phim không dám lơ là, đúng lúc phải đổi chỗ quay khác, cho nên đề cho Tiểu Tình và cô bay đến Côn Minh.

Chương Nhiễm Nhiễm bị nóng mơ mơ màng màng, chỉ mơ hồ nhớ có người đến, có người đi, có người cho cô ăn cho cô uống thuốc.

Chờ đến xế chiều ngày hôm sau Chương Nhiễm Nhiễm mới khó khăn mà mở mắt ra, chỉ thấy Lâm Ngưỡng ngồi ở bên giường.

Cô cảm thấy mình rất có thể bị sốt đến hồ đồ rồi.

Lâm Ngưỡng: “Nhiễm Nhiễm?”

Chương Nhiễm Nhiễm không trả lời, vẫn ngây ngốc mà nhìn anh.

Lâm Ngưỡng đưa tay sờ đầu Chương Nhiễm Nhiễm một cái: “Đã không còn nóng nữa, tại sao còn như thế, chẳng lẽ bị nóng đến hỏng đầu óc rồi hả?”

Chương Nhiễm Nhiễm nháy mắt một cái, muốn mở miệng nói chuyện, lại phát hiện cuống họng rất rát.

Lâm Ngưỡng nhẹ nhàng nâng cô dậy, một tay vịn bả vai cô, tay kia cầm ly trà đưa cho cô, Chương Nhiễm Nhiễm liền lấy tay của anh uống một hớp nước, nói: “Tại sao anh lại tới...”

Cửa phòng đột nhiên bị người đẩy ra, Liễu Trạch và Kha Việt đến, đúng lúc trông thấy cảnh này.

Kha Việt: “...”

Liễu Trạch hít sâu một hơi, bước về phía trước: “Nhiễm Nhiễm, rốt cuộc là em đang làm gì vậy!”

Chương Nhiễm Nhiễm mê mang nói: “Hả?”

Liễu Trạch ngồi xuống bên giường cô, Lâm Ngưỡng bỏ ly trà sang một bên, rút cái gối kê sau lưng Chương Nhiễm Nhiễm, Chương Nhiễm Nhiễm dựa vào gối đầu, không kịp nghĩ đến sự thân mật của Lâm Ngưỡng, một bên ngây ngốc mà nhìn Liễu Trạch.

Liễu Trạch: “Tiểu Tình nói hết với chị rồi, em cũng thấy mình quá ngu ngốc chưa? Triệu Văn Băng đã nói rõ là có ý rồi! Ôi trời, đứa nhỏ ngốc đáng thương, bị người khác bắt nạt đến thảm rồi, cô ta sao có thể làm vậy chứ? Ôi, cũng không biết ai có thể giúp em lấy lại công bằng...”

Kha Việt chịu không nổi mà nói: “Liễu Trạch, cái diễn xuất này của cô so với Chương Nhiễm Nhiễm còn kém hơn.”

Liễu Trạch thờ dãi: “Được rồi, tôi quả thực là khoa trương một chút, nhưng Nhiễm Nhiễm của chúng tôi cũng bởi vì bị nữ diễn viên trong tổ làm khó mà hôn mê, thiếu chút nữa thì chết, cái này chính là sự thật!”

Rốt cuộc Chương Nhiễm Nhiễm cũng nghe hiểu một chút, nói: “Chết? Không đến mức khoa trương như vậy...”

Liễu Trạch: “Em cũng đã hôn mê, biết cái gì chứ. Triệu Văn Băng kia, thật sự là to gan lớn mật, chị đã cùng Vương Thái Cốc và Lưu Quyền nói về chuyện này, Vương Thái Cốc kia chết không chịu nhận, không phải nói Triệu Văn Băng không phải có ý sao, Lưu Quyền ấy à, không giúp bên nào, chỉ muốn phát một cái thông báo mà ông ta còn ngăn cản, cuối cùng chỉ có thể trắng trợn tuyên dương em chuyên nghiệp một chút.”

Lâm Ngưỡng: “Liễu Trạch, cô ấy vừa mới tỉnh.”

Ý nói, hiện tại Chương Nhiễm Nhiễm có lẽ sẽ không tiếp thu được nhiều tin tức như vậy.

Liều Trạch đành phải nói: “Nhiễm Nhiễm, bây giờ em cảm thấy thế nào?”

Chuong Nhiễm Nhiễm sờ lên bụng: “Em cảm thấy, có hơi đói bụng...”

Liều Trạch: “...”

Lâm Ngưỡng: “Em muốn ăn gì?”

Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Bây giờ chúng ta đang ở đâu?”

Nếu như là ở Cừu Trại, cơ bản không có khả năng ăn món gì ngon, bởi vì vị trí địa lý vắng vẻ, cũng không thể chính mình trồng rau quả, mỗi ngày ăn cơm hộp thậm chí so với trong quán rượu thì rất giống nhau.

Lâm Ngưỡng: “Côn Minh.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Vậy thì ăn bún gạo!”

Lâm Ngưỡng gõ đầu cô một cái: “Không được.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Lâm Ngưỡng đứng dậy, nhận ra Liều Trạch muốn nói chuyện riêng với Chuong Nhiễm Nhiễm, dứt khoát cùng Kha Việt tạm thời rời đi để cho khách sạn làm ít đồ.

Lâm Ngưỡng và Kha Việt vừa đi, Liều Trạch liền kéo tay Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Nhiễm Nhiễm, em thành thực nói cho chị biết, em có phải ở cùng một chỗ với Lâm Ngưỡng không?”

Chuong Nhiễm Nhiễm càng thêm mù mờ: “Hả? Không có đâu...”

Liều Trạch: “Vậy tại sao anh ta vừa nghe thấy em quay phim xảy ra chuyện liền lập tức bay đến Vân Nam hả? Kha Việt bị chọc tức chết rồi.”

“Ủm đúng...” Chuong Nhiễm Nhiễm hậu tri hậu giác nói, “Sao Kha tổng cũng tới?”

Liều Trạch: “Khả năng Lâm Ngưỡng phải diễn một bộ phim điện ảnh của Rachel, gần đây về Bắc Kinh chính là thảo luận chuyện này, Kha Việt rất hi vọng anh ta diễn, Rachel cũng rất thích anh ta. Cho nên theo như phỏng đoán của chị, bọn họ có lẽ không có thời gian mà chạy ra ngoài, kết quả Lâm Ngưỡng không nói hai lời mà để cho Sử Bách đặt vé máy bay, Kha Việt đành phải bay theo tới.”

Rachel?

Một đạo diễn Hollywood rất nổi danh, quay qua rất nhiều ở Bắc Mỹ và Trung Quốc, phòng bán vé thương mại điện ảnh.

Chuong Nhiễm Nhiễm sưng mắt cả buổi nói, “Lâm Ngưỡng thật là lợi hại.”

“Đây là trọng điểm sao?” Liều Trạch gần muốn ngắt, “Trọng điểm là anh ta ném người tên Rachel xuống, đến Vân Nam xem em!”

Chuong Nhiễm Nhiễm chóng mặt nói: “Đúng vậy, anh ấy thật tốt.”

“...” Liều Trạch đỡ trán: “Được rồi, em nghỉ ngơi trước đi...”

Kỳ thật lần này tới, ý định của Liều Trạch là cùng Chuong Nhiễm Nhiễm nói rất nhiều chuyện, bao gồm cả công ty của Hường Tư Nhạc thuê thủy quân* nói rằng trước khi Chuong Nhiễm Nhiễm quyền rũ cùng Lâm Ngưỡng, từng có ý đồ muốn quyền rũ Hường Tư Nhạc, mặc dù những thứ này đều được Liều Trạch đề xuống rồi, nhưng cô vẫn phải cẩn thận một chút, bên Hường Tư Nhạc kia căn bản không có ý định buông tha cho Chuong Nhiễm Nhiễm.

*Thủy quân: là các nick ảo thường được thuê để push một đề tài nào đó nhằm khen hoặc bôi nhọ thứ đó.

Chẳng bao lâu sau Lâm Ngưỡng quay lại, người của khách sạn cũng mang đồ ăn lên, Chuong Nhiễm Nhiễm vui đầu uống hai phần cháo, mới nhớ tới trong phòng còn có 3 người, đành phải dừng lại: “Ba người...Không ăn sao?”

Liều Trạch nói: “Chị xuống dưới lầu ăn, em ăn xong thì cứ nghỉ ngơi trước đi.”

Liều Trạch chạy tới cửa phòng, gặp Kha Việt không hề nhúc nhích, nghi ngờ nói: “Anh không đi sao?”

Kha Việt nói với Lâm Ngưỡng: “Cậu không đi sao?”

Liều Trạch: “...”

Lâm Ngưỡng: “Hai người xuống trước đi.”

Kha Việt bắt đắ đi lắ đầu, cùng Liễu Trạch đi xuống.

Chuong Nhiễm Nhiễm nhìn Lâm Ngưỡng, Lâm Ngưỡng nói: “Nhìn anh làm gì? Ăn cháo.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Anh không ăn cái gì sao?”

“Đã ăn rồi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm thực sự vô cùng đói, liền đem cháo húp vào, mới thỏa mãn tựa vào gối, đầu óc rớt cục cũng bắt đầu vận chuyển lại.

“Đúng rồi, cảnh quay kia quay thế nào rồi?” Chuong Nhiễm Nhiễm lo lắng.

Lâm Ngưỡng: “Đã có thể.”

“Cuối cùng vẫn dùng thế thân sao?”

“Không có.”

Chuong Nhiễm Nhiễm nhẹ nhàng thở ra: “Vậy thì tốt rồi.”

Lâm Ngưỡng: “Chuyện của Triệu Vân Băng, Thi Tập đã nói với anh.”

Chuong Nhiễm Nhiễm không ngờ anh sẽ chủ động nói, ngăn người, lại cảm thấy có chút xấu hổ: “Anh ta nói thế nào?”

Lâm Ngưỡng: “Đã nói tất cả.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Thật ra thì, cũng không có gì. Ai quay phim mà chẳng gặp qua trở ngại lớn nhỏ, em cũng chỉ là xuống nước ba lượt mà thôi, Khụ... Tóm lại, không tính là chuyện lớn gì.”

Chuong Nhiễm Nhiễm vừa tìm tòi vừa cấp thiết giải thích, thiếu chút nữa thì bị sắc nước bọt của chính mình, Lâm Ngưỡng nhìn cô, đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên có người gõ cửa, Tân Dĩ Nguyên nói: “Tôi có thể vào không?”

Lâm Ngưỡng: “Vào đi. Cửa không khóa.”

Tân Dĩ Nguyên chậm rãi đẩy cửa tiến vào.

Chuong Nhiễm Nhiễm ngồi ở trên giường, vì sốt nhẹ nên mặt có chút đỏ, Tân Dĩ Nguyên cảm thấy mình đến không đúng thời điểm, nhưng vẫn biểu tình quyết đánh đến cùng, đi đến trước mặt Lâm Ngưỡng: “Thầy, em sai rồi.”

Lâm Ngưỡng chậm chạp nói: “Cậu sai cái gì?”

Tân Dĩ Nguyên: “Em không nên nói xấu sau lưng Triệu Vân Băng còn bị cô ta nghe thấy, cuối cùng liên lụy đến Chuong Nhiễm Nhiễm.”

Chuong Nhiễm Nhiễm không hiểu sao lại cảm thấy hơi buồn cười, Lâm Ngưỡng nói: “Cậu...”

Lần này lời còn chưa nói xong, lại có người gõ cửa, gõ cửa lại là Triệu Vân Băng: “Có người ở trong không?”

Tân Dĩ Nguyên nhỏ giọng nói: “Thực sự là gặp quý rồi, mỗi lần nói về cô ta cô ta đề xuất hiện.”

Lâm Ngưỡng nhìn thoáng qua Chuong Nhiễm Nhiễm, Chuong Nhiễm Nhiễm gật đầu, anh mới nói: “Vào đi.”

Có lẽ không ngờ là Lâm Ngưỡng ở bên trong, Triệu Vân Băng dùng một lát mới đẩy cửa tiến vào, thấy trong phòng có ba người, không khỏi dừng bước.

Tân Dĩ Nguyên hiểu lúc này mình có lẽ nên rời đi, có lẽ lại cảm thấy Chuong Nhiễm Nhiễm rất có thể sẽ nói không có chuyện gì xảy ra, cho nên dứt khoát đứng đấy chưa chạy vội.

Triệu Vân Băng mím môi, đi đến trước mặt Lâm Ngưỡng: “...Thực xin lỗi.”

Lâm Ngưỡng nói: “Tại sao cô phải xin lỗi tôi?”

Triệu Vân Băng rũ mắt, nhìn về phía Chuong Nhiễm Nhiễm: “Thực xin lỗi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Ồi...”

Tân Dĩ Nguyên kịp thời xen vào: “Không phải chị định nói là không sao đấy chứ? Đây không phải chuyện nhỏ đâu.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Sắc mặt Triệu Vân Băng khó coi đến cực điểm.

Lâm Ngưỡng nói với Chương Nhiễm Nhiễm: “Nếu như em không biết giải quyết chuyện này thế nào, giao cho anh giải quyết có được không?”

Chương Nhiễm Nhiễm lập tức gật đầu.

Lâm Ngưỡng đứng lên, nói với Triệu Vân Băng: “Chúng ta ra ngoài rồi nói.”

Lại quay đầu sờ lên đầu Chương Nhiễm Nhiễm, dặn dò: “Em sốt nhẹ còn chưa hết, tiếp tục nghỉ ngơi, tôi anh lại tới. Tân Di Nguyên, cậu cũng ra ngoài đi.”

Lâm Ngưỡng đi ra ngoài Triệu Vân Băng cũng rời theo, Tân Di Nguyên rì rì ở phía sau, là người cuối cùng ra ngoài, cậu ta nhìn Chương Nhiễm Nhiễm rồi đóng cửa, lại thấy cô khoa chân múa tay ra dấu cái gì đấy.

Tân Di Nguyên không hiểu mà nhìn một lát, rốt cục hiểu rõ, sắc mặt cổ quái mà đóng cửa lại, lại nhìn Lâm Ngưỡng và Triệu Vân Băng hướng về phía tầng cuối của khách sạn, giả bộ đi về phía kia hai bước, đợi cho Lâm Ngưỡng và Triệu Vân Băng rẽ vào góc, cậu ta lên lút quay lại, rất nhanh tiến vào phòng Chương Nhiễm Nhiễm.

Chương Nhiễm Nhiễm đã khoác lên vai một cái áo dày.

Tân Di Nguyên: “Chị... Muốn làm cái gì vậy?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Chân tôi còn chút yếu, cậu đỡ tôi đứng lên, chúng ta đi theo bọn họ, tôi muốn nghe xem bọn họ muốn nói cái gì.”

Tân Di Nguyên: “.....”

Người phụ nữ này giả bộ rộng rãi khoáng đạt gì trước mặt thầy chứ?!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Chương 24: Tâm sự một chút mà~

Editor: Hy

Triệu Vân Băng thấp thỏm bất an đi theo phía sau Lâm Ngưỡng, thỉnh thoảng giương mắt nhìn bóng lưng của anh.

Cũng không nhớ rõ là bao nhiêu lần rồi, cô ta luôn nhìn theo bóng lưng Lâm Ngưỡng như thế, có lúc anh có một mình, cũng có lúc bên cạnh... có người khác.

Cô ta không thể không thừa nhận, cô ta ghen ghét với Chương Nhiễm Nhiễm.

Chương Nhiễm Nhiễm xinh đẹp hơn cô, chuyện này vừa vào công ty thì Triệu Vân Băng đã biết rõ, nhưng khi đó cô không cảm thấy Chương Nhiễm Nhiễm có chút uy hiếp gì với mình, bởi vì hiện tại người xinh đẹp thì nhiều lắm. Thực tế thì diễn xuất của Chương Nhiễm Nhiễm so với nhan sắc cực kì chênh lệch.

Vì cái gì mà cô có thể trở thành bạn gái của Lâm Ngưỡng?

Triệu Vân Băng cố gắng để bản thân không để ý đến chuyện này nữa, cô không cho rằng Chương Nhiễm Nhiễm và Lâm Ngưỡng sẽ dài lâu, hướng chỉ bất kể thế nào, nói cho cùng thì Chương Nhiễm Nhiễm cũng không sánh bằng cô ta, cuối cùng trên con đường diễn xuất cô ta sẽ đạt được thành tựu cao nhất, còn Chương Nhiễm Nhiễm cuối cùng cũng chỉ có thể chia vào bạn gái Lâm Ngưỡng hoặc là danh hiệu nhật kí li hôn của bạn gái cũ của Lâm Ngưỡng.

Suy nghĩ như vậy, cũng không khiến bản thân khó đón nhận quá.

Lúc biết rõ bản thân có thể diễn vai Mỹ Nương, cô ta còn đang suy nghĩ, Lâm Ngưỡng rốt cục vẫn là Lâm Ngưỡng, sẽ không bởi vì Chương Nhiễm Nhiễm là bạn gái của mình mà giúp cô(CNN) lấy được nhân vật này.

Có lẽ không bao giờ nghĩ đến, vậy mà Lâm Ngưỡng lại vì cô (CNN) mà tranh thủ tài nguyên nữ phụ.

Triệu Vân Băng cảm thấy rất buồn cười, là Chương Nhiễm Nhiễm, là Lâm Ngưỡng, cũng chính là mình.

Thế nhưng lần này xác thực cô tạ hại Chương Nhiễm Nhiễm sinh bệnh, mặc dù trên thực tế là Chương Nhiễm Nhiễm làm sai trước.

Hai người vào phòng họp ngồi xuống, Triệu Vân Băng giương mắt nhìn Lâm Ngưỡng, lại không đọc được tâm tình của anh, Lâm Ngưỡng ngồi ghé sô pha đối diện cô, một lát sau nói: “Nhân vật Mị Nương này, tôi và Lữ Việt đã từng có tranh chấp. Hẳn hi vọng để cho Triệu Di Nhiên diễn, cho rằng rất sát với nhân vật, tôi lại cho rằng cô diễn thì thích hợp hơn.”

Triệu Vân Băng ngẩng ngẩng cả người, nửa ngày sau mới nói: “Cảm ơn...”

“Cái này không cần cảm ơn tôi.” Lâm Ngưỡng nói, “Người đến thử vai Mị Nương, ngoại trừ Chương Nhiễm Nhiễm, thật ra thì tôi cũng không biết nhiều, tôi chọn cô, chỉ là bởi vì quả thực cô tương đối thích hợp.”

Triệu Vân Băng thật sự không nhìn được: “Thật sự không phải là em có ý. Lúc ấy em cũng không biết chuyện gì xảy ra, vẫn bị lỗi, cuối cùng bản thân cũng bị ngã một cái...”

Lâm Ngưỡng: “Ừ, cho nên lúc đầu đúng là có lẽ nên nghe lời Lữ Việt, để cho Triệu Di Nhiên diễn? Tôi cho rằng, cô ấy không đến mức ở một chỗ đơn giản như vậy, phạm sai lầm nhiều lần.”

Đây là muốn đổi diễn viên?

Triệu Vân Băng lập tức nói: “Em.. Em cảm thấy được, cái chỗ đó thật ra thì không đơn giản như vậy, em cũng chưa thể nói đến là nhiều lần phạm sai lầm, chỉ có 4 lần. Bình thường đạo diễn Lữ tùy tiện một chỗ đều phải quay mười mấy lần...”

Nhìn sắc mặt Lâm Ngưỡng, dần dần Triệu Vân Băng không nói được nữa, cô cắn môi: “Được rồi, em thừa nhận, là em có ý đấy. Trình độ của bản thân em, không phải là như vậy... Cầu xin anh, em không muốn bị đổi đâu.”

Lâm Ngưỡng thở dài: “Tôi cũng không nói là phải đổi cô. Nhưng hi vọng cô thành thật một chút, tại sao cô phải làm như vậy?”

Triệu Vân Băng sững sờ: “Lâm Thi Tập và Tần Dĩ Nguyên, chẳng lẽ không nói gì? Anh... chẳng lẽ không biết?”

Lâm Ngưỡng: “Suy đoán chân tướng của người khác thường thường sẽ có sai sót, tôi hi vọng cô tự mình nói.”

Triệu Vân Băng chưa bao giờ cho rằng tình cảm đối với Lâm Ngưỡng có gì mà người khác không nhìn ra, có thể giờ phút này cô lại có chút xấu hổ khi mở miệng, bởi vì thích Lâm Ngưỡng, cho nên đi tổn thương Chương Nhiễm Nhiễm? Phản thích này, nghe không khỏi quá kém..

Triệu Vân Băng im lặng, Lâm Ngưỡng cũng không thúc giục, mãi cho đến khi Triệu Vân Băng rơi xuống một giọt nước mắt: “Lâm Ngưỡng, anh thực sự như vậy sao? Vì Chương Nhiễm Nhiễm, ép một cô gái, ở dưới tình huống như này, thừa nhận không nên nổi cảm tình với anh...”

Giọng Lâm Ngưỡng rất ôn hòa: “Chỉ cần không có ác ý, không có gì là không chịu nổi tình cảm”

Lời này như một ánh sáng ban mai phẳng phát trong lòng Triệu Vân Băng, cô ngẩng đầu, vành mắt đỏ nhìn về phía Lâm Ngưỡng, rồi lại nghe anh chậm rãi nói: “Chỉ là không chịu nổi hành động”

Cảm động ở trên mặt của Triệu Vân Băng còn chưa kịp rút đi, cứng ở trên mặt.

Lâm Ngưỡng nói: “Những fans hâm mộ ủng hộ tôi thích tôi, tôi đều mang lòng cảm kích, nhưng mà, chỉ như vậy mà thôi, có lẽ mọi người sẽ không đồng ý với một số ít lựa chọn của tôi, nhưng tôi không chấp nhận bất kì ý kiến và can thiệp gì.”

Triệu Vân Băng không thể tin nói: “Anh, anh cho rằng em là một fans hâm mộ? Có thể em rất thích anh, nhưng không phải là loại thích của fans hâm mộ đối với thần tượng...”

Lâm Ngưỡng: “Đối với tôi mà nói, không có gì khác nhau.”

Triệu Vân Băng ngờ ngác nhìn Lâm Ngưỡng, hồi lâu bỗng nhiên nói: “Vì sao? Tại sao lại là cô ta? Chương Nhiễm Nhiễm có gì đáng cho anh thích hay sao? Ngoại trừ bề ngoài ra, cô ta...”

“Cô ấy có chỗ nào mà tôi thích, tôi biết rõ là được rồi.” Lâm Ngưỡng lạnh nhạt cười một cái, “Huống chi, có bề ngoài chẳng lẽ không đủ rồi sao? Tôi là một người rất nông cạn đấy.”

Triệu Vân Băng lắc đầu: “Không thể nào.”

Lâm Ngưỡng đứng dậy: “Không có gì là không thể nào. Chúng tôi cũng không nhìn ra, cô đối với tôi hoàn toàn không biết gì cả. Bất kể thế nào, tôi hi vọng chuyện như này là lần cuối cùng. Về công và về tư, cũng chỉ có thể là một lần cuối cùng mà thôi.”

Anh nhắc chân muốn đi ra ngoài, Triệu Vân Băng cũng đứng lên đi theo, lớn tiếng nói: “Anh đã tức giận như vậy, vì sao không dứt khoát đổi diễn viên đi?”

“Bởi vì có lẽ Chương Nhiễm Nhiễm không hi vọng cô bị đổi vai.” Lâm Ngưỡng quay người, có hơi bất đắc dĩ nói với cô ta, “Cô ấy có hơi đàn.”

Lúc này ở chỗ quẹo truyền đến âm thanh va chạm, Triệu Vân Băng và Lâm Ngưỡng cùng nhìn lại, Triệu Vân Băng ngẩn người, có chút sợ hãi nếu như đoạn đối thoại vừa rồi của họ bị người khác nghe thấy, bước nhanh đến, nhưng mà lại không nhìn thấy bất kì người nào cả.

Lâm Ngưỡng giống như là đoán được người vừa nghe lén là ai, chậm chạp đi ra, Triệu Vân Băng đứng nguyên tại chỗ, một lần nữa nhìn Lâm Ngưỡng chậm rãi đi xa, cô nhìn không được nói: “Lâm Ngưỡng, anh nói cho em biết có được hay không, rốt cục là tại sao anh lại ở cùng Chương Nhiễm Nhiễm? Em không tin anh chỉ vì về bên ngoài mà thích cô ta, người đẹp mắt trong ngành giải trí nhiều như vậy...”

Lâm Ngưỡng dừng chân: “Cô truy cứu những thứ này cũng không có ý nghĩa, đóng phim cho tốt đi.”

Anh tiếp tục đi về phía trước, không quay đầu lại.

Triệu Vân Băng gờ tay che mặt, im lặng mà khóc lên, mãi cho đến khi có người đi tới, vỗ vỗ bả vai cô: “Vì một người đàn ông mà chuyện khó coi gì cũng đã làm rồi, lại bị hán quờ trách, cô ấy à, vẫn là tuổi còn quá trẻ.”

Chương Nhiễm Nhiễm vội vàng hấp tấp nằm lên giường, ho như muốn văng phôi ra ngoài.

Tân Di Nguyên vuốt trán, giận không chịu nổi: “Vừa rồi chị đang làm gì thế?! Thiếu chút nữa là bị phát hiện rồi!”

Mấy phút trước lúc hai người ở bên ngoài nghe lén, Chương Nhiễm Nhiễm đột nhiên vô cùng muốn hắt xì, chỉ có thể cưỡng ép che miệng quay người đi để hắt xì, cuối cùng Tân Di Nguyên ở phía sau nghe lén quá say mê, bị Chương Nhiễm Nhiễm đụng một cái, cái trán trực tiếp đụng vào tường.

Chương Nhiễm Nhiễm hắt xì xong lại bắt đầu ho khan, qua một lúc lâu rốt cục mới hoãn lại, khoát khoát tay: “Xin lỗi, xin lỗi, tôi không nhịn được.”

Tân Di Nguyên ghét bỏ không thôi: “Tôi thấy chị là đắc ý quá mức thì có. Nghe thầy nói với Triệu Vân Băng như vậy, miệng chị muốn ngoác đến mang tai rồi đấy.”

Chương Nhiễm Nhiễm gờ tay sờ sờ mang tai của mình, lại thu tay lại: “Đâu có!”

Tân Di Nguyên còn muốn nói tiếp, Lâm Ngưỡng đã trở về, hiển nhiên anh biết rõ vừa rồi bọn họ vừa làm cái chuyện tốt gì, không thèm gõ cửa, trực tiếp đẩy cửa đi vào.

Chương Nhiễm Nhiễm lập tức nhắm mắt nằm vật xuống giả chết.

Tân Di Nguyên: “...”

Lâm Ngưỡng lắc lắc cái cằm: “Đi ra ngoài.”

Tân Di Nguyên liền nhấc chân đi, còn tiện thể đóng luôn cửa.

Chương Nhiễm Nhiễm nằm ở trên giường, lông mi run rẩy, Lâm Ngưỡng ngồi xuống cái ghế ở cạnh giường, có chút buồn ngủ: “Chương Nhiễm Nhiễm, em ngay cả giả bộ ngủ cũng diễn khó coi như vậy.”

Chương Nhiễm Nhiễm đành phải chậm chạp mà mở mắt, xấu hổ nhìn Lâm Ngưỡng.

Lâm Ngưỡng ôm cánh tay nhìn cô, Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Vừa rồi em có hơi không thoải mái, liền... Được rồi, em để cho Tân Di Nguyên đi em đi nghe lén đây.”

“Đã nghe được cái gì?”

“Cái gì cũng nghe được rồi.” Chương Nhiễm Nhiễm thụp nửa mặt giấu vào trong chăn, lộ ra con mắt nháy nháy, “Cảm ơn anh.”

“Anh chưa làm cái gì cả.”

“Anh đã biết, em không hi vọng cô ấy vì em mà bị trách phạt đúng không.” Chương Nhiễm Nhiễm cười ngây ngô nói, “Em biết cái này nghe thì có chút kỳ quái, nói thực ra thì, thời điểm bị rơi xuống nước lần thứ ba, trong lòng của em cũng đang chửi tục rồi.”

Lâm Ngưỡng nhắc mi: “Mắng cái gì?”

Chương Nhiễm Nhiễm ngôn từ chính nghĩa: “Đương nhiên em không thể nói ra được. Tóm lại... Bắt đầu em cũng rất tức giận, nhưng về sau tính lại, em cảm thấy cô ấy như vậy, về tình thì có thể tha thứ được.”

Lâm Ngưỡng: “Về tình thì có thể tha thứ?”

Chương Nhiễm Nhiễm nhẹ gật đầu, lại không chịu nói tiếp, cái tâm trạng này cong cong gãy gãy, giống như không có cách nào cho Lâm Ngưỡng.

Nếu như muốn nói, rất có thể sẽ cẩn thận mà đem nhiều ý nghĩ khác nữa nói ra hết...

Chuong Nhiễm Nhiễm ngậm miệng: “Tổng quát, nói tóm lại, anh thật sự là một người rất tốt! Cảm ơn anh! Em cần nghỉ ngơi rồi, gặp lại sau!”

Lại được phát cho cái thẻ người tốt một lần nữa, tiện thể Lâm Ngưỡng còn bị đuổi ra khỏi cửa: “...”

Lâm Ngưỡng đi rồi, Chuong Nhiễm Nhiễm uống thuốc xong lại mơ mơ màng màng ngủ đến 5h sáng hôm sau, mọi người phần lớn đã rời Côn Minh đến Đại Lý để tiếp tục quay cảnh ngoại cảnh, Chuong Nhiễm Nhiễm cảm thấy bệnh tình đã tốt, kiên trì đi theo.

Liễu Trạch vô cùng cảm động, gọi điện thoại cho bộ phận PR để cho bọn họ phát thông báo thôi phòng Chuong Nhiễm Nhiễm chuyên nghiệp, sau đó nói cho Chuong Nhiễm Nhiễm là mình phải trở về Bắc Kinh, gần đây Thanh Y ở dưới tay của chị ta bị tung ra scandal gian lận trong hôn nhân, Hường Tư Nhạc kia lại là một mực ngoài sáng chàm chọc Chuong Nhiễm Nhiễm, trên thực tế Liễu Trạch cũng bận rộn đến mức chân không chạm nổi đất.

Chuong Nhiễm Nhiễm hiểu kì hời: “Chị, Kha Việt và Lâm Ngưỡng cùng nhau trở về Bắc Kinh sao?”

Liễu Trạch khoát tay: “Chỉ có Kha Việt thôi. Lâm Ngưỡng không quay về.”

“Thế nhưng mà Rachel...”

Liễu Trạch mỉm cười: “Chị vừa mới móc được từ chỗ Kha Việt, hóa ra là Lâm Ngưỡng căn bản không muốn diễn. Chị liền nói anh ta tại sao lại bỏ Rachel ở Bắc Kinh mà khẳng khái chạy tới Bắc Kinh, còn tưởng là anh ta thực sự vì em mà thất thủ, nghe nói em gặp chuyện không tốt liền lập tức tới Côn Minh.”

Chuong Nhiễm Nhiễm chưa từng ôm ấp cái tưởng tượng phi thực tế nào như thế, nhưng nghe Liễu Trạch nói như vậy lại vô cùng ngạc nhiên: “Không muốn diễn? Vì sao?”

Liễu Trạch nhún nhún vai: “Đại Ảnh để nghĩ thế nào thì làm sao chị biết, chị cũng không dám cẩn thận hỏi Kha Việt, cảm thấy nhắc chuyện này với hắn thì sẽ làm hắn tức chết.”

Trong lòng Chuong Nhiễm Nhiễm nhớ tới chuyện này, rồi lại không dám chủ động nói với Lâm Ngưỡng, Lâm Ngưỡng và cô còn có Tân Di Nguyên là những người cuối cùng bay tới Đại Lý, phần diễn của bọn họ ở Đại Lý không nhiều lắm, cũng không làm chậm tiến độ của tổ phim.

Chuong Nhiễm Nhiễm thuộc dạng rất dễ sinh bệnh, nhưng cũng là dạng người rất dễ khỏi bệnh hẳn, tới Đại Lý được hai ngày liền có thể sinh khí dồi dào mà đi đến phim trường quay phim rồi, còn thỉnh thoảng học tập kinh nghiệm diễn xuất.

Kha Việt tạm thời buông tha ý định khích lệ Lâm Ngưỡng đi quay phim Rachel, cùng Liễu Trạch bay về Bắc Kinh, Lâm Ngưỡng tự nhiên lại trở thành giám chế nhân tài, cũng thường đến phim trường để theo dõi.

Anh ngồi cạnh Chuong Nhiễm Nhiễm, phần diễn của Triệu Văn Băng ở Đại Lý cũng không nhiều, không có gì thì cô ta rất ít đến phim trường, hình như còn có hai ngày bay đến Thượng Hải để tham gia hoạt động, Lâm Thi Tập trêu ghẹo hai người: “Lâm Ngưỡng, cậu là không yên lòng nên đảm đương làm chỗ dựa hả?”

Lâm Ngưỡng đẩy đầu anh ta ra, không để ý đến, Chuong Nhiễm Nhiễm ngồi ở cạnh giống mặc như một cái bánh chưng —— đây là Tiểu Tinh sợ bệnh lại tái phát nên bắt cô mặc —— chỉ có thể ngây ngô cười.

Thật ra thì Lâm Ngưỡng đương nhiên tới để xem quay phim, nhưng quả thực cũng tiện thể chú ý tới cô, ví dụ như mỗi ngày sẽ hỏi cô ăn có ngon không, tổ phim cách xa trung tâm thành phố, ăn cũng không ra gì, Lâm Ngưỡng thấy Chuong Nhiễm Nhiễm ăn không có hứng thú, lại cố ý để cho Sứ Bách đi mua đồ ăn mà Chuong Nhiễm Nhiễm thích.

Ồ!

Thầy Lâm thực sự một người rất tốt.

Chuong Nhiễm Nhiễm nhiều lần cảm thán.

Tiến độ quay của tổ phim cũng coi như thuận lợi, thẳng đến ngày thứ 10, muốn quay một cảnh có nhiều pháo hoa, kết quả ban ngày tổ biểu diễn mới phát hiện kho pháo hoa bị nước vào, chỉ còn một ít là có thể sử dụng được.

Cảnh này không quay được nữa, sân cũng cho thuê, chương trình quay trong ngày cũng phải điều chỉnh kéo dài, Lữ Việt tức giận không được, hiện tại hắn có mắng cả tổ phim cũng vô dụng, chỉ có thể để cho bọn họ mau chóng bỏ tức, nếu thực sự không được thì chỉ có thể điều chỉnh kịch bản.

Cùng tổ biên kịch là học trò của một biên kịch lớn, bản lĩnh cũng được, nhưng liên quan tới cái biến lớn thì Lữ Việt vẫn rất lo lắng, hắn liền bắt đem trở về tổ kịch, thảo luận nếu như không có cảnh pháo hoa này thì sửa kịch bản như thế nào.

Vốn Chuong Nhiễm Nhiễm đang ở khách sạn nghỉ ngơi, nghe nói chuyện này liền muốn đến tổ kịch để xem, không nghĩ tới mới ra khỏi cửa khách sạn đã gặp Lâm Ngưỡng trở về, Chuong Nhiễm Nhiễm dừng lại một chút, nói: “Pháo hoa thế nào rồi?”

Lâm Ngưỡng: “Không sao, không cần lo lắng.”

Anh nói không sao, Chương Nhiễm Nhiễm thực sự cảm thấy không có việc gì: “Ừm... Vậy thì tốt.”

Lâm Ngưỡng: “Em muốn ra ngoài?”

Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy nói mình muốn đi tổ phim sẽ có vẻ nhiều chuyện, kiên trì nói: “Ừ, em muốn đi tản bộ.”

Trên thực tế buổi tối ở Đại Lý rất lạnh, mặc dù Chương Nhiễm mặc áo lông, đi tản bộ lúc này không phải là đạo lý, Lâm Ngưỡng nhìn cô một lát, nói: “Lạnh lắm, đừng ra ngoài. Đi theo anh.”

10 phút au.

Máy chạy bộ ở khách sạn được điều chỉnh ở mức độ thấp nhất, Chương Nhiễm Nhiễm đứng ở trên vè mặt ngay gốc mà chậm rãi chạy.

Lâm Ngưỡng ở cạnh cô, rất bình thường mà chạy bộ.

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Chương Nhiễm Nhiễm dờ khóc dờ cười, đành phải nghĩ biện pháp tìm ra chủ đề để cho không khí đừng có quá quái như vậy: “Anh không về diễn phim Rachel à?”

Lâm Ngưỡng: “Ừ, không muốn diễn.”

“Vì sao? Rachel rất lợi hại đó.”

“Điện ảnh bắp rang thức ăn nhanh, lấy mặt của người Hoa để đánh nước tương, không phải anh, bất kì người nào cũng được.”

Đột nhiên Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy Lâm Ngưỡng quá tàn bạo rồi, cô gật đầu, Lâm Ngưỡng bỗng nhiên nói: “Lúc trước, vì sao em nói Triệu Văn Băng là về tình thì có thể tha thứ?”

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 25: Chương 25: Có nhảy xuống Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

Editor: Hy

Chương Nhiễm Nhiễm vô ý nói: “Bởi vì...”

Không đúng, Lâm Ngưỡng thực sự là quá giáo hoạt rồi.

Lâm Ngưỡng: “Bởi vì sao?”

Chương Nhiễm Nhiễm im lặng một lúc, vẫn quyết định hơi thành thật, sớm muộn gì cũng bị Lâm Ngưỡng hỏi ra cho xem.

“Bởi vì em đặt mình vào cô ấy để suy nghĩ, đột nhiên cảm thấy được có thể hiểu cô ấy.” Chương Nhiễm Nhiễm hơi buồn bực nói, “Không hiểu nổi vì sao người mình thích lại ở cùng một chỗ với người có diễn xuất không bằng mình, bất kể là ai, đều sẽ tức giận thôi.”

Kỳ thật nói trắng ra thì, chính là Chương Nhiễm Nhiễm thử đem thân phận của mình và Triệu Văn Băng đối chiếu một chút, quả nhiên trong lòng lập tức bắt đầu bốc lên mùi ghen tuông.

Mặc dù cô không đến mức để NG* nhiều lần làm cho Triệu Văn Băng ngã xuống nước lạnh bốn lần liền, nhưng bất kể thế nào thì cũng không thể cười với Triệu Văn Băng.

*NG: no good, cảnh quay hỏng, cảnh quay không đạt.

Thật ra thì nếu nghĩ như vậy, Triệu Văn Băng thực sự rất đáng thương, đương nhiên, chính cô cũng đáng thương, bởi vì mặc dù đã nhận lấy ghen ghét như vậy, nhưng căn bản cô không cùng Lâm Ngưỡng kết giao thật...

Tóm lại, nghĩ tới nghĩ lui, Chương Nhiễm Nhiễm tâm tình sinh ra không hiểu “Cùng là người lưu lạc chân trời xa xăm”, cũng cảm thấy hành vi như vậy của

Triệu Vân Băng là không thể chấp nhận được.

Một bên Lâm Ngưỡng chạy bộ, hơi thở rất đều đặn không bị gấp: “Yêu đương và diễn xuất thì có quan hệ gì?”

Ừm, điều này cũng đúng.

Chuong Nhiễm Nhiễm tắt máy chạy bộ, đi xuống, từ từ nói: “Thế nhưng mà chúng ta không yêu đương thật sự, toàn bộ là vì em.. Em giả bị đụng phải anh. Cho nên, em càng không thể hiểu nổi -- nếu như khi đó, người khóc ở buổi hòa nhạc của anh không phải là em, mà là người khác, như vậy hiện tại cùng anh kí hợp đồng yêu đương không phải là em, là người khác. Chỉ là da mặt của em dày hơn người khác một chút, vừa đúng lúc mà thôi.”

Lần này Chuong Nhiễm Nhiễm cảm thấy mình phân tích vô cùng sâu sắc, nói ra cũng có chút chua xót, Lâm Ngưỡng cũng thuận tay tắt máy chạy bộ nhìn cô.

“Em từ nơi nào mà đoán được, bất kể là ai “giả bị đụng”, anh cũng sẽ một mực tiếp nhận?”

“Ồ?” Lời này lại để cho tim Chuong Nhiễm Nhiễm không khỏi đập nhanh hơn, cô ngẩng đầu nhìn Lâm Ngưỡng, “Bởi vì... Bởi vì anh là người rất tốt.”

Lâm Ngưỡng: “...”

Đếm không hết bao nhiêu tấm thẻ người tốt rồi.

Lâm Ngưỡng: “Nếu không phải lúc ấy em thành khẩn xin lỗi như vậy, anh đã chuẩn bị để cho Kha Việt thông báo với mọi người là anh và em vốn không hề quen biết rồi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm tự nhận tài ẩn nói của mình vô cùng kém cỏi cũng không thể ngờ được, hóa ra lời nói hoang mang rối loạn lúc ấy lại trở thành cọng rơm cứu mạng của chính mình.

Không, đâu chỉ là một cọng rơm cứu mạng..

Tâm trạng Chuong Nhiễm Nhiễm phức tạp: “Thật ra thì, lúc ấy em làm như vậy, xác thực rất vô liêm sỉ. Bất kể thế nào, vẫn phải cảm ơn anh không có vạch trần em!”

Lâm Ngưỡng nói: “Tất cả giả thiết đều không có ý nghĩa.”

Chuong Nhiễm Nhiễm khó hiểu nhìn anh.

“Em không cần phải đặt giả thiết, nếu như không phải em mà là một người khác, sẽ xảy ra chuyện gì. Bởi vì chuyện đã xảy ra, chính là em, không có người khác.”

Những lời này của Lâm Ngưỡng nói rất tùy ý, bởi vì đối với anh mà nói, đây chính là sự thật, có thể nói một câu nhẹ bồng như vậy..., lại làm cho trong lòng Chuong Nhiễm Nhiễm giống như bị phóng một quả bom nguyên tử vào.

Mỗi lần cô thấy anh, đều nói với bản thân là phải xây dựng pháo đài, phải đắp tường thành, bởi vì người này không có khả năng trở thành người chính thức của mình, chỉ là anh bị mình kéo tới thôi, tùy tiện dạo một vòng rồi sẽ rời đi.

Có lẽ tường rào vững chắc nữa cũng vô ích, trên đời này làm gì có loại tường nào chống cự được bom nguyên tử.

Chuong Nhiễm Nhiễm hơi muốn cảnh cáo Lâm Ngưỡng rồi, anh chỉ thuận miệng nói một lời thôi cũng có thể làm cho cô cả một đêm không tài nào ngủ nổi..., đây quả thực là hơi quá đáng rồi.

Chuong Nhiễm Nhiễm im lặng một lúc, bỗng nhiên nói: “Anh dạy diễn xuất cho em đi!”

Lâm Ngưỡng: “....?”

Anh ngẩn người, gật đầu: “Được.”

Anh quay người đi ra ngoài, vừa đi vừa nói: “Cảnh kia của em còn có vấn đề?”

Thật ra ngay cả bản thân Chuong Nhiễm Nhiễm cũng không hiểu được cảnh đó có vấn đề chỗ nào, chỉ là cô cảm thấy, nói về công việc so với nói về những thứ khác sẽ tốt hơn, nếu không cùng nói chuyện với Lâm Ngưỡng, thực sự quá dễ để cho cô có những ý nghĩ kì quái.

Chuong Nhiễm Nhiễm thuận miệng nói một hồi, Lâm Ngưỡng “Ừ” một tiếng, có lẽ cũng đang nhớ lại tình tiết, một lúc sau mới nói: “Cái cảnh này...Nhiễm Nhiễm?”

Hai người cùng bước vào thang máy, Chuong Nhiễm Nhiễm còn đang ngẩn người.

Lâm Ngưỡng búng vào trán cô một cái: “Người bạn học này, một thầy một trò giảng bài mà em cũng ngẩn người được?”

Chuong Nhiễm Nhiễm lấy lại tinh thần, mà xui quỷ khiến thế nào lại nói: “Cái đó, Lâm, thầy Lâm, tất cả trán của học sinh của anh, anh đều búng sao?”

Có lẽ không ngờ tới cô sẽ hỏi vấn đề này, Lâm Ngưỡng nói: “Chỉ gỗ người có chút ngốc thôi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Cái kia... Về sau, có thể chỉ búng người ngốc nhất có được không?”

Chuong Nhiễm Nhiễm cảm thấy, quả nhiên đầu óc mình bị đông cứng đến hông mới nói như vậy.

Cô đang làm gì vậy, cùng Tân Dĩ Nguyên tranh giành người yêu sao?!

Lâm Ngưỡng nhìn cô, cuối cùng không nhịn được cười nói: “Được.”

Chuong Nhiễm Nhiễm cảm thấy mặt mình đỏ đến muốn nổ tung rồi 0

Bầu không khí ngưng ngập này liền biến mất trong tích tắc khi hai người ra khỏi thang máy liền gặp Liễu Trạch, Liễu Trạch một bên gọi điện thoại một bên đi đại lại lại trong hành lang, thấy Lâm Ngưỡng và Chuong Nhiễm Nhiễm cùng xuất hiện, ánh mắt sáng lên, nhanh chóng cúp điện thoại đi đến cạnh Chuong Nhiễm Nhiễm: “Em đi đâu vậy hả? Xảy ra chuyện lớn rồi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Làm sao vậy?”

Liễu Trạch nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Một bộ phim khác của Hường Tư Nhạc cũng lên, bởi vì hầu như tất cả người bình luận ảnh về phim đều chê diễn xuất, người đại diện diễn hình đều cho là dựa vào nhân khí diễn xuất của tiểu thịt tươi để giấu cọt, bên hân muốn đòi đi sự chú ý, ban đầu đột ngột lại gửi tới cái quái gì đó cho nhân viên công tác ở studio tuyên truyền chuyện của hai người, nói rằng kì thật là em quyến rũ hân.”

Chuong Nhiễm Nhiễm cảm thấy mình bị nghe lầm: “Em.. Em quyến rũ hân?”

Liễu Trạch trợn mắt một cái, đưa điện thoại cho Chuong Nhiễm Nhiễm, Chuong Nhiễm Nhiễm cúi đầu nhìn bản thông báo hôm đó, là một “nhân viên nội bộ” bất ngờ tìm đến Tà Thị, nói ban đầu Chuong Nhiễm Nhiễm ở tổ phim đặc biệt ân cần với Hường Tư Nhạc, còn lên lút đem điện thoại của Hường Tư Nhạc giấu đi, sau đó đưa điện thoại của mình cho Hường Tư Nhạc mượn do đó biết số điện thoại của Hường Tư Nhạc, nghe nói còn thường xuyên gọi điện nhắn tin cho Hường Tư Nhạc, Hường Tư Nhạc vô cùng khốn khổ, thậm chí một lần còn muốn đòi số di động, cuối cùng dứt khoát đem cái số đó cho phụ tá của mình dùng.

Ngoài cái đó ra còn có cái gọi là “Chứng cứ”, đó là ảnh bị chụp lúc Hường Tư Nhạc tìm Chuong Nhiễm Nhiễm mượn điện thoại, trên ảnh Chuong Nhiễm Nhiễm đưa điện thoại cho Hường Tư Nhạc.

Còn có mấy tấm hình giống như vậy, đều là Chuong Nhiễm Nhiễm chủ động vẫy tay với Hường Tư Nhạc, cười với hân.

Tiếp đó còn bùng lên mấy cái dò xét của Fans hâm mộ, nội dung cơ bản đều giống nhau, cũng nói là mình phát hiện được Chuong Nhiễm Nhiễm một mực quần lấy Hường Tư Nhạc, cảm thấy rất phẫn nộ.

Cuối cùng còn có cái “Bạn tốt thần bí” của Hường Tư Nhạc gửi ở Weibo mấy hôm trước, bên trên Weibo là hân và Hường Tư Nhạc hư hư thực thực dùng Wechat nói chuyện phiếm về scandal của GL bị chụp lại ảnh màn hình.

Bức ảnh bên trên, Hường Tư Nhạc nói: “Đúng vậy... *ngựa*(icon đẩy ạ :3) thực sự là làm cho tôi không biết phải làm gì bây giờ, cậu cũng biết, tôi không thích những nữ diễn viên có quá nhiều dây dưa.”

Còn có “Nhưng chính bản thân cũng không ngờ tới *ngựa* sẽ bỗng nhiên trở mặt, ra nhiều thông báo như vậy, cô ấy là con gái, tôi cũng khó mà nói cái gì...”

Người bạn kia của Hường Tư Nhạc tức thì nói “Cậu có nói gì thì cũng làm được cái gì đâu, cô ta hiện tại có *ngựa* chỗ dựa rồi.”

Vì vậy, kết luận là, Chuong Nhiễm Nhiễm và Hường Tư Nhạc bất hòa là vì Chuong Nhiễm Nhiễm lúc đầu theo đuổi Hường Tư Nhạc nhưng không có kết quả, về sau trèo lên một cành cây cao là Lâm Ngưỡng, liền lập tức có ý định xấu là trả thù.

Tin tức này vừa ra, fans hâm mộ của Hường Tư Nhạc sôi trào, nhao nhao tức giận chửi mắng Chuong Nhiễm Nhiễm, fans hâm mộ của Lâm Ngưỡng cũng sôi trào, một bộ phận mắng Chuong Nhiễm Nhiễm vô liêm sỉ, một bộ phận khác mắng Hường Tư Nhạc kéo Lâm Ngưỡng tìm đường chết, còn có một bộ phận khác thì mắng Lâm Ngưỡng bị mù...

Chuong Nhiễm Nhiễm ngẩng đầu lên, phát hiện Lâm Ngưỡng cũng đang lướt đi động đọc tin tức này.

Cô vội vàng giải thích: “Giả, đều là giả dối cả.”

Lâm Ngưỡng thu hồi điện thoại: “Ừ.”

Anh lại nhẹ nhàng như vậy, Chuong Nhiễm Nhiễm lại càng thêm thấp thỏm không yên, những quần chúng kia không tin cô thì không có vấn đề gì, nhưng Lâm Ngưỡng không thể không tin cô.

Chuong Nhiễm Nhiễm sốt ruột, tiếp tục vụng về nói: “Em chưa từng có ý nghĩ tiếp cận hân ta, cái lần hân mượn điện thoại cũng là hân chủ động mượn

em, em không có giấu điện thoại của hân...”

Chuong Nhiễm Nhiễm rói ren giải thích, Lâm Ngưỡng giờ ngón tay giữa.

Cô ôm đầu, nhìn Lâm Ngưỡng, cảm thấy lần bùng này so với trước kia sẽ đau hơn, mặc dù cũng không đau.

Lâm Ngưỡng: “Nói tin tưởng em rồi. Em có phải quên rồi hay không, lần trước cậu ta gọi điện cho em, em trực tiếp đưa điện thoại cho anh?”

Chuong Nhiễm Nhiễm ngẩn ngơ.

Cô thật đúng là đã quên rồi.

Chuong Nhiễm Nhiễm nhẹ nhàng thở ra: “Ừm, vậy là tốt rồi... Liễu Trạch, bây giờ chúng ta phải làm gì...”

Liên tục cổ quái nhìn Chuong Nhiễm Nhiễm và Lâm Ngưỡng nói chuyện qua lại với nhau, rốt cục Liễu Trạch cũng chậm rãi mở miệng: “Có thể làm gì nữa, đương nhiên cũng ra thông báo rồi...Đầu tiên phải nói rõ chuyện về cái điện thoại.”

Bỗng nhiên Lâm Ngưỡng nói: “Hương Tư Nhạc đây đưa như vậy, rất phiền toái. Chuyện này để tôi giải quyết.”

“Không được!”

“Được!”

Chuong Nhiễm Nhiễm và Liễu Trạch đồng thời mở miệng.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “.... Không thể lại làm phiền anh. Anh lại giúp em thu dọn cái cục diện rối rắm này, sẽ mất fan đấy!”

Liễu Trạch: “Nhiễm Nhiễm em không hiểu rồi, em bây giờ là “bạn gái” của anh ta, anh ta không giúp em thu dọn cục diện này, sẽ vì em mà đi theo hình tượng bị hao tổn đấy.”

Chuong Nhiễm Nhiễm:

Thật đúng là có lý chẳng sợ...

Không ngờ Lâm Ngưỡng gạt nhẹ đầu: “Ừ.”

Quả thực Chuong Nhiễm Nhiễm không muốn cản trở nữa, ừ ừ cúi đầu, Lâm Ngưỡng vô đầu cô: “Trở về phòng nghỉ ngơi đi, sáng mai còn phải quay phim.”

Chuong Nhiễm Nhiễm khổ sở nói: “Được. Nhưng anh...”

“Không cần lo lắng, anh có cách của anh.” Lâm Ngưỡng nói.

Liễu Trạch dốc sức liều mạng nhảy mắt với Chuong Nhiễm Nhiễm, Chuong Nhiễm Nhiễm chỉ có thể quay người trở về phòng mình.

Có lẽ sau khi trở về phòng Chuong Nhiễm Nhiễm càng nghĩ càng cảm thấy cho dù Lâm Ngưỡng nói chuyện giúp mình, cũng chưa chắc có tác dụng gì, làm không được có khi còn hại đến Lâm Ngưỡng.

Chuong Nhiễm Nhiễm cẩn thận nhớ lại loại phim điệp viên chiến tranh mình từng xem qua, phim nằm vùng, cuối cùng nghĩ tới một cách.

Cô tìm kiếm phương pháp xử lý ghi âm của điện thoại một lúc, mở ghi âm ra, sau đó bấm số điện thoại của Hương Tư Nhạc.

Hương Tư Nhạc nghe: “A lô? Chuong Nhiễm Nhiễm? Em gọi lộn số phải không?”

Giọng hân nghe rất nhẹ nhàng, cũng hoàn toàn không căng thẳng, Chuong Nhiễm Nhiễm hít một hơi: “Hương Tư Nhạc, anh có phải rất quá đáng hay không?”

Hương Tư Nhạc: “Hà? Em nói cái gì?”

“Cái gọi là bùng nổ Tả Thị ngày hôm đó, là bên anh làm ra, không phải sao?” Chuong Nhiễm Nhiễm cố gắng muốn Hương Tư Nhạc thừa nhận việc ác của mình, “Anh làm như vậy, quả thực là rất quá đáng.”

Hương Tư Nhạc im lặng một lúc nói: “Em đang nói cái gì? Xin lỗi, anh không biết.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “....Anh cần gì phải làm gì về không biết cái gì, những cái gọi là đột ngột kia, nhất định là người bên cạnh anh bịa đặt ra, nếu như không phải người đại diện của anh bày mưu kế, bọn họ tại sao phải làm như vậy.”

Hương Tư Nhạc vẫn nói: “Anh thực sự không biết em đang nói cái gì, có người tung chuyện không tốt của em? Nếu như nói như vậy, anh chỉ có thể nói,

em có lẽ nên làm tốt bản thân. Làm được sẽ không sợ bóng sợ gió nữa.”

Nói xong Hường Tư Nhạc liền cúp máy.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Thất bại.

Quá thất bại.

Trong tưởng tượng là Hường Tư Nhạc sẽ dương dương tự đắc mà nói ra kế hoạch của bản thân, sau đó mình công khai đoạn ghi âm, nhưng căn bản cảnh đóng không hề xuất hiện!

Chuong Nhiễm lần hai cái trên giường, hậm hực ngủ thiếp đi.

Ngày hôm sau rời giường, Chuong Nhiễm Nhiễm kinh ngạc sợ hãi.

Lần thứ hai có quan hệ tới cô, nói là cô lúc quay Hiệp khách hành, thừa dịp Lâm Ngưỡng không ở cạnh, câu tam đáp tứ (chỉ con gái mất nét lãng loạn), cùng Lâm Thi Tập và Tân Dĩ Nguyên đều không minh bạch.

Còn có ảnh minh họa.

Ảnh thứ nhất, Chuong Nhiễm Nhiễm và Lâm Thi Tập trò chuyện rất vui với nhau, mặt hai người đều rất vui vẻ.

Ảnh thứ hai, Chuong Nhiễm Nhiễm và Tân Dĩ Nguyên ngồi đối diện nhau, nhìn góc độ chụp, dường như là Tân Dĩ Nguyên giờ tay sờ mặt Chuong Nhiễm Nhiễm.

Cuối cùng còn bùng nổ một cái, vì ngày đó Triệu Vân Băng quay phim không tốt, lại để cho Chuong Nhiễm Nhiễm phải xuống nước hơn hai lần, Tân Dĩ Nguyên nổi trận lôi đình, tại studio mắng Triệu Vân Băng, đủ thấy quan hệ với Chuong Nhiễm Nhiễm không phải là nông cạn.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “.....”

Cô có phải là, nhảy xuống sông Hoàng Hà cũng không rửa sạch....

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Chương 26: Một nghìn tấm thẻ người tốt.

Editor: Hy

Lúc Chuong Nhiễm Nhiễm đến studio, không ngoài ý muốn khi bị mọi người vây quanh.

Lữ Việt giống như một Tiểu Long Nữ không liên quan tới khối lửa nhân gian, gần như đối với tin đồn hoàn toàn không biết gì cả, như cũ chỉ quan tâm quay phim, cảnh quay buổi sáng là Chuong Nhiễm Nhiễm và sự phụ của mình, còn có cảnh của Tân Dĩ Nguyên nữa, Tân Dĩ Nguyên xụ mặt, dường như có thể phát tác bất cứ lúc nào, Chuong Nhiễm Nhiễm tự biết mình đã làm liên lụy cậu ta, cũng vô cùng xấu hổ, suy nghĩ chờ sau khi quay xong sẽ nói xin lỗi với cậu ta.

Liễu Trạch cũng theo tới tổ phim, chị ta thậm chí Chuong Nhiễm Nhiễm không giỏi giao tiếp, giống như một bông hoa hồ điệp bay tới bên trái bên phải giúp Chuong Nhiễm Nhiễm nói chuyện.

Không ngờ tới lúc quay xong, đúng lúc gặp Triệu Vân Băng và Ninh Phàm Đông đến, Tân Dĩ Nguyên trực tiếp đi đến bên cạnh Triệu Vân Băng, lạnh giọng nói: “Cô làm như vậy thì thú vị lắm sao?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Triệu Vân Băng đang ngồi ở trên ghế xem kịch bản, nghe vậy ngẩng đầu nhìn cậu ta: “Cái gì?”

Tân Dĩ Nguyên: “Cô không cần phải làm bộ làm tịch chứ? Mấy tấm hình kia rõ ràng là do người nội bộ chụp.”

Triệu Vân Băng nghĩ một lúc, mới nói: “Anh nói là chuyện xấu của anh và Chuong Nhiễm Nhiễm? Cái đó và tôi thì có quan hệ gì? Tôi phạm sai để cho Chuong Nhiễm Nhiễm nhiều lần ngã vào nước lạnh, chuyện này tôi biết. Nhưng chuyện xấu của hai người và tôi không quan hệ, tôi cũng không cần phải làm như vậy.”

Tân Dĩ Nguyên mặt lạnh nói: “Cái hình kia ngoài cô ra thì còn ai có thể chụp chứ?”

Triệu Vân Băng: “Thứ nhất, nếu như chính anh không giơ tay sờ trán Chương Nhiễm Nhiễm, cũng sẽ không bị chụp. Thứ hai, lúc ấy xung quanh có không ít người, tại sao lại nhất định là tôi chụp?”

“Lúc ấy là tôi muốn xem nhiệt độ ở trán của chị ta!” Tân Dĩ Nguyên bức tức nói, “Đã có thỏa thuận giữ bí mật, nhân viên làm việc không thể mang điện thoại, chỉ có diễn viên có thể mang, chụp ảnh không thể nào là người khác được.”

Triệu Vân Băng: “Tóm lại không phải là tôi.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Tân Dĩ Nguyên, bây giờ không được làm ồn ào không cần thiết...”

Có phải Triệu Vân Băng hay không thật ra thì bất được cũng vô dụng, bây giờ lời đồn đã sinh ra, chuyện quan trọng nhất vẫn là giảm bớt những ảnh hưởng của nó.

Tân Dĩ Nguyên nhìn Chương Nhiễm Nhiễm, hít sâu một hơi, quay người đi.

Chương Nhiễm Nhiễm không xa không gần theo sát phía sau, nói: “Xin lỗi, làm liên lụy đến cậu.”

Tân Dĩ Nguyên không nói chuyện, chột quay đầu nhìn cô một hồi, vừa giận hờn hực mà thẳng bước đi.

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Liễu Trạch đi tới, đang muốn nói chuyện với Chương Nhiễm Nhiễm, vốn là một mực ngồi ở bên cạnh, Ninh Phẩm Đông đối với việc hai người cãi lộn hoàn toàn không để ý đến, bỗng nhiên tháo kính râm xuống.

Ninh Phẩm Đông nhìn Liễu Trạch: “Đây không phải là Liễu đại lợi hại sao?”

Liễu Trạch sững sờ: “Ôi trời, Phẩm Đông, đã lâu không gặp.”

Ninh Phẩm Đông: “Là rất lâu không gặp rồi.”

Nói xong chị ta lại mang kính râm đeo trở lại.

Liễu Trạch nhếch mép một cái, cùng Chương Nhiễm Nhiễm đi tới bên kia, Chương Nhiễm Nhiễm hoang mang nói: “Chị quen với chị Phẩm Đông sao?”

Liễu Trạch nói: “Bạn học đại học.”

Chương Nhiễm Nhiễm mở to hai mắt nhìn: “Không phải chị học luật sao?”

“Vậy thì sao, không phải chính em cũng học giáo dục nhân văn đấy sao. Em còn không biết à? Cái vòng tròn lẩn quẩn này chủ yếu là nhìn mặt để nói chuyện. Ninh Phẩm Đông hỏi học đại học chính là hoa khôi của trường, bị Tinh Thám khai thác cũng là rất bình thường mà.” Liễu Trạch nói, “Nhưng chị cùng cô ta quan hệ quá bình thường, quen sơ sơ thôi.”

Chương Nhiễm Nhiễm gật nhẹ đầu, cũng không còn tâm tư nào mà buồn chuyện.

Chương Nhiễm Nhiễm ủ rũ trở lại khách sạn, kết quả phát hiện tiếng vang của chuyện này khá lớn, truyền thông lân cận và địa phương đều chạy đến muốn chặn cô lại, kết quả vừa vặn bắt gặp Chương Nhiễm Nhiễm và Tân Dĩ Nguyên một trước một sau trở về khách sạn.

Quả thật là một trận ồn ào.

Tiểu Tình và trợ lý của Tân Dĩ Nguyên phải mất hết sức lực mới đẩy được những ký giả kia ra, để cho Chương Nhiễm Nhiễm và Tân Dĩ Nguyên bình an trở lại khách sạn, vừa mới đi vào, đúng lúc gặp Liễu Trạch vừa gọi điện thoại vừa đi về hướng bên này, đáng vẻ muốn đi tới đón cô, thấy cô trở về, Liễu Trạch vội vàng cúp máy: “Làm chị sợ muốn chết, sáng nay chị dậy muộn, nhìn thấy tin tức kia lại nghe thấy em đi quay phim rồi, thực sự là...”

Tân Dĩ Nguyên sậm mặt đi vào thang máy cách xa Liễu Trạch và Chương Nhiễm Nhiễm, đến tầng 18, thang máy ding một tiếng rồi mở ra, đúng lúc Kha Việt và Lâm Ngưỡng đứng ở phía ngoài.

Tân Dĩ Nguyên sững sờ: “Thầy...”

Lâm Ngưỡng đi tới, không hiểu sao Tân Dĩ Nguyên lại có chút chột dạ.

Tin tức chết tiệt...

Tân Dĩ Nguyên lập tức làm ra vẻ bề ngoài trung thành: “Thầy, em và Chương Nhiễm Nhiễm trong sạch!”

Lâm Ngưỡng cười nhìn cậu ta một cái, lắc lắc cái cằm để cho cậu ta cùng đi với mình.

Chuong Nhiễm Nhiễm và Liễu Trạch cũng trở về gian phòng của mình, đang làm việc chuẩn bị viết một bài PR tương đối xác đáng để post lên Weibo, hơn nữa là không phải còn phải hỏi Lâm Ngưỡng một chút...

Liễu Trạch vẫn còn cùng đoàn đội PR gọi điện thoại, Chuong Nhiễm Nhiễm tiện tay lướt Weibo một chút, phát hiện nổ tung.

Ủm? Không phải bên Hưởng Tư Nhạc lại làm loạn yêu sách gì chứ?

Nói cái gì, cô cùng Lâm Thi Tập cũng có một chân???

Chuong Nhiễm Nhiễm nín thở mở ra, phát hiện Tân Di Nguyên post Weibo còn tag chính mình.

Tân Di Nguyên: Lâm Ngưỡng, Chuong Nhiễm Nhiễm, thầy, sư nương, em thực sự là oan ức [roi lệ][roi lệ][roi lệ] không thể nhìn ảnh để nói chuyện [tức giận][tức giận][tức giận]

Chuong Nhiễm Nhiễm: “....”

Mặc dù cô biết hình tượng quần chúng của Tân Di Nguyên là em trai nhỏ nhà bên gì gì đó, nhưng phong cách Weibo và bản thân rõ ràng không thích hợp, quả thực giống với Lâm Thi Tập cùng là tập đoàn lừa đảo cả... Còn làm bộ tội nghiệp gọi cô là sư nương..

Nhất là các bình luận phía dưới của các chị gái fans hâm mộ, hiển nhiên ngay từ đầu các cô ấy đã không tin cái gọi là scandal kia, giờ phút này thấy Tân Di Nguyên làm sáng tỏ, tất cả đều nhao nhao biểu tình bản thân tin tưởng Tân Di Nguyên, tức giận mắng Tả Thị vô liêm sỉ, cũng có không ít người ở trong tối châm biếm Hưởng Tư Nhạc cùng bản thân Chuong Nhiễm Nhiễm kéo lẫn nhau, lại còn mưu toan đem Tân Di Nguyên dụ dỗ quả thực là cực kỳ vô liêm sỉ.

Cũng có một ít người biểu thị cái gì mà thầy và sư nương, thật sự là quá dây mơ rễ má rồi, có một ít cảm giác của một gia đình ba người.

Một nhà ba người???

Chuong Nhiễm Nhiễm bẻ ngón tay tính toán một chút, không phải cô so với Tân Di Nguyên lớn hơn 2 tuổi sao...!

Lâm Ngưỡng cũng chia sẻ cái cái Weibo này.

Lâm Ngưỡng: Ngoan nào, sư nương của con nhận được điện thoại của tổ nhân vật nam chính gọi đến cũng đều chủ động đưa điện thoại cho thầy nghe, thầy biết.

Liễu Trạch vỗ tay cười to: “Được, tốt! Không hổ là Lâm Ngưỡng và con hồ ly Kha Việt kia, chuyện lớn như vậy, hai cái Weibo nhẹ nhàng liền giải thích xong, còn thuận tiện làm bản tay Hưởng Tư Nhạc, đem chuyện trước kia của em giải quyết —— cùng tổ nhân vật nam chính, ngoài trừ hấn ta ra thì còn có ai?”

Chuong Nhiễm Nhiễm nhìn chằm chằm vào cái Weibo kia trong chốc lát, nói: “Anh ấy... Bây giờ đang ở đâu?”

Liễu Trạch: “Em hỏi Lâm Ngưỡng? Làm sao chị biết, có lẽ ở trong phòng của hấn thì sao?”

Chuong Nhiễm Nhiễm đứng lên đi ra ngoài, Liễu Trạch nói: “Chuong Nhiễm Nhiễm.”

Liễu Trạch luôn luôn gọi cô là Nhiễm Nhiễm, lúc này gọi cả họ và tên trông rất nghiêm túc, Chuong Nhiễm Nhiễm dừng lại, mờ mịt nhìn về phía Liễu Trạch.

Liễu Trạch: “Khả năng mùa xuân năm sau chị muốn kết hôn cùng Chu Hạo.”

Chuong Nhiễm Nhiễm không ngờ tới chị sẽ nhắc tới cái này, lúc này mắt choáng váng.

Ngược lại cô biết Liễu Trạch có một người bạn trai là luật sư tên là Chu Hạo, hình như là bạn học đại học năm đó của Liễu Trạch, về sau một lần họp lớp nào đó gặp lại nhau sau đó liền ở cùng nhau, nhưng mà Liễu Trạch quá bận rộn sự nghiệp, hai người dường như gặp nhau thì ít mà xa cách thì nhiều, mà Liễu Trạch lại có một thời gian rất dài không có nhắc tới anh ta, Chuong Nhiễm Nhiễm suy đoán có lẽ hai người đã chia tay rồi, cũng không dám hỏi nhiều.

Kết quả lại là sắp kết hôn.

Chuong Nhiễm Nhiễm vô ý hỏi: “Vì sao?”

Liễu Trạch không hiểu mà nhìn cô: “Cái gì vì sao? Bọn chị cũng đã quen nhau 4, 5 rồi, trước kia hai người bận rộn công việc cho nên mới như vậy, hiện tại công việc luật sư của anh ấy ở sở sự vụ phát triển cũng tốt, nghề sĩ dưới quyền mà chị lo lắng nhất —— là em, sự nghiệp cũng đã đi vào quỹ đạo rồi, thời gian trước bọn chị thương lượng một chút, đều cảm thấy đây là thời điểm tốt để kết hôn.”

Ngay cả như Chuong Nhiễm Nhiễm kinh nghiệm yêu đương cũng không có lại mê một phim thần tượng cho thiếu nữ, đối với thái độ nhân sinh của Liễu Trạch “Thương lượng một chút cảm thấy đây là thời điểm để kết hôn” vô cùng khó hiểu: “Nhưng mà...Hai người ngay cả gặp mặt cũng rất ít gặp mặt...”

Liễu Trạch nói: “Chị sống đến tuổi này rồi, đối với tình yêu không còn ôm bất cứ hi vọng gì rồi.”

Chương Nhiễm: “...”

Chị ấy rõ ràng mới chỉ 32...

Liễu Trạch nói tiếp: “Kinh nghiệm nhiều năm nói cho chị biết, tình yêu là hư vô mờ mịt, hai người phù hợp mới là điều quan trọng nhất —— đây chính là chuyện mà chị muốn nói với em, có đôi khi lòng rung động chỉ trong nháy mắt mà thôi, vô cùng đơn giản dễ dàng, nhưng mà đối phương lại thực sự không thích hợp với em, chị hi vọng chính em suy nghĩ kĩ một chút. Mặc dù chị luôn luôn nói, hi vọng em và Lâm Ngưỡng có thể trở thành sự thật, nhưng chị cũng hi vọng em đừng động lòng trước với hắn ta.”

Chương Nhiễm Nhiễm sững sờ nhìn Liễu Trạch, cô có lẽ nên phản bác, ít nhất là một câu, em không có động lòng đối với Lâm Ngưỡng, thế nhưng cô thực sự không giỏi nói dối với người quen.

Liễu Trạch cười cười: “Đừng nhìn chị khủng hoảng như vậy, chị là người đại diện của em, không phải là mẹ của em. Nhưng mà, cứ coi như là mẹ của em thì có lẽ cũng không quan trọng em thích người như thế nào, việc này quá chủ quan rồi.”

“Nhưng mà, Lâm Ngưỡng là một người rất tốt.” Chương Nhiễm Nhiễm nhỏ giọng nói, “Anh ấy...”

“Đương nhiên hắn là người tốt, các điều kiện phương diện đều ưu tú, đối xử với em cũng không tệ.” Liễu Trạch vỗ bả vai cô, “Chị chỉ là lo lắng cho em, em đó, thật sự có lúc đầu óc bị thiếu nợ ron, bây giờ em thích hắn, nhờ may hắn không thích em thì làm sao bây giờ? Hắn là người rất có tinh thần hợp đồng, hai người hiện tại là yêu đương hợp đồng, hắn bảo vệ em là chuyện dĩ nhiên, nếu một ngày hiệp ước kết thúc, em sẽ rất đau lòng.”

Vôn là Chương Nhiễm Nhiễm phải xông ra, nghe vậy lại có chút ừ ừ: “Vâng.”

Liễu Trạch: “Được rồi, đi tìm Lâm Ngưỡng đi.”

Chương Nhiễm Nhiễm có chút hoang mang, Liễu Trạch nói: “Nhìn chị làm gì? Cũng không phải là muốn em đi thổ lộ, là bảo em đi nói lời cảm ơn.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Cô nhếch mép một cái, đi chậm ra khỏi phòng, một đường tìm được phòng của Lâm Ngưỡng, vừa vặn gặp Kha Việt và Tân Dĩ Nguyên đi tới.

Kha Việt vừa thấy cô liền nói: “Cái Weibo kia cô đừng share, chỉ cần like là được rồi.”

Chương Nhiễm Nhiễm gật nhẹ đầu: “Ừ.”

Tân Dĩ Nguyên liếc cô một cái, lại cúi đầu mở điện thoại ra xác nhận một chút, vô cùng bất mãn nói: “Cô đang làm gì vậy? Lại không trở về đóng lại cho tôi.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Hả? Tôi quên mất... Tí nữa trở về rồi đóng.”

Kha Việt bỏ tay trong túi áo, lạnh lạnh nhìn Chương Nhiễm Nhiễm: “Cô tìm Lâm Ngưỡng?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Đúng... Muốn nói cảm ơn.”

Cô luôn cảm thấy Kha Việt sẽ không mở ra, nhưng cũng may Kha Việt thờ dài nói: “Đi thôi, đúng rồi, cô đi khuyên cậu ta, để cho cậu ta nhận phim của Rachel.”

“Tôi?” Chương Nhiễm Nhiễm hoàn toàn không có cảm giác mình có thể làm động Lâm Ngưỡng, vô cùng kinh ngạc.

Kha Việt: “Ừ. Thử xem.”

Chương Nhiễm Nhiễm đột nhiên cảm thấy trọng trách đặt trên vai rất nặng, gật đầu, gõ cửa phòng Lâm Ngưỡng, Kha Việt và Tân Dĩ Nguyên trực tiếp đi.

Lâm Ngưỡng mở cửa phòng liền thấy Chương Nhiễm Nhiễm thấp thòm không yên đứng ở trước cửa, anh cũng không ngoài ý muốn: “Muốn vào không?”

Ừm..., vào phòng của Lâm Ngưỡng, mặc dù là phòng khách sạn...

Chương Nhiễm Nhiễm: “Có tiện không?”

Lâm Ngưỡng trực tiếp mở cửa, quả nhiên bên trong không có gì đặc biệt, tổ kịch đặt ở phòng trong, đi vào phòng thứ nhất là phòng khách, Chương Nhiễm Nhiễm ngồi trên ghế sofa: “Lại... Làm phiền anh rồi.”

Lâm Ngưỡng: “Tiếp theo là câu, anh thật sự là một người tốt?”

Chương Nhiệm Nhiệm: “....”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Chương 27: Cảnh hôn.

Editor: Hy

Vốn Chương Nhiệm Nhiệm bị những lời nói kia của Liễu Trạch làm cho tâm tình phiền muộn, lại tích tụ một đồng lớn lời cảm ơn cần phải nói, bị Lâm Ngưỡng gián đoạn như vậy ngược lại không nói ra được một cái gì cả.

Lâm Ngưỡng: “Sắc mặt không cần ảm đạm như vậy, đây không phải là chuyện lớn gì. Ngành giải trí chính là như vậy, em không đi tìm chuyện thì cũng sẽ có chuyện tới tìm em.”

Lâm Ngưỡng làm bộ giọng điệu hời hợt của người từng trải mà nói như vậy, Chương Nhiệm Nhiệm vô ý nói: “Nhưng không thể lần nào cũng làm phiền anh được...”

“Tại sao?” Lâm Ngưỡng hơi nhú mày mà nhìn cô, “Chẳng lẽ em cho rằng, về sau này em xảy ra chuyện gì anh cũng không có biện pháp để giải quyết?”

Đương nhiên không phải!

Là sau này của bọn họ thực sự quá ngắn ngủn...

Chương Nhiệm Nhiệm không khỏi có chút tổn thương, đành phải xé ngang chủ đề này: “Đúng rồi, Kha tổng muốn em khuyên anh đi quay phim của Rachel -- vì sao anh không quay? Em cảm thấy tài nguyên của cái này không tồi đâu nha.”

Lâm Ngưỡng: “Em không biết bây giờ có bao nhiêu phim quay chung, cuối cùng thì cũng không ăn khách và cũng không được khen ngợi sao?”

Chương Nhiệm Nhiệm đương nhiên biết rõ, nhưng vẫn nói: “Thế nhưng, Rachel cùng những đạo diễn chuyên kiếm tiền kia không giống nhau, anh và những người diễn viên chỉ muốn đóng những cảnh ngòi không trong phim Hollywood cũng không giống nhau. Coi như là phim quay chung, chỉ cần diễn viên và vai chính cùng có thành ý, đến cuối cùng vẫn có thể tạo ra thứ tốt -- phim điện ảnh này nói về cái gì?”

Lâm Ngưỡng nói: “Chưa có kịch bản, đại khái nội dung là nói về nam chính là đặc công bị thương xong mất trí nhớ rồi chạy trốn đến phố người Hoa, gặp được nam phụ là Hoa kiều, dưới sự trợ giúp của hắn nên tìm được trí nhớ của mình, cuối cùng phát hiện nam phụ chính là nhân vật boss phản diện.”

Chương Nhiệm Nhiệm: “Nghe phân diễn của nam phụ rất đầy đủ.”

Lâm Ngưỡng gật đầu: “Ừ, bên kia đảm bảo qua rồi.”

“Đây cũng không phải là ngòi không mà.” Chương Nhiệm Nhiệm nghiêm túc nói, “Em hiểu ý của anh, nhất định là anh nghĩ muốn quay một kịch bản mà mình thích, thế nhưng em cảm thấy đòi người cũng cần phải trải nghiệm vật bất đồng, anh cũng còn trẻ, chẳng nhẽ về sau thật sự chỉ cần quay phim để nhận giải thưởng điện ảnh? Ừm..., mặc dù hình như cũng không tệ...”

Lâm Ngưỡng: “Cái này cần phải quay 3 tháng ở Anh, Pháp và Ai Cập.”

Chương Nhiệm Nhiệm càng thêm kinh ngạc: “Chẳng lẽ vì vậy mà anh không muốn quay? Thầy Lâm à, anh thật sự là lớn tuổi rồi nha, lại còn lưu luyến gia đình nữa chứ hi hi hi.”

Thật ra thì cái này cũng chỉ có thể coi là một nguyên nhân nhỏ, nhưng bị Chương Nhiệm Nhiệm nói như vậy...

Lâm Ngưỡng đỡ trán một lúc, nói: “Em rất hi vọng anh nhận cái này?”

“Rachel là một đạo diễn em rất thích.” Chương Nhiệm Nhiệm nói, “Đóng phim rất kích thích nhưng không phải là bạo mẽ hoa*, hơn nữa, nam chính của Rachel chắc là diễn viên đặc công Cruise đúng không? Anh ấy rất tàn khốc! Nếu như hai người xuất hiện trên cùng một màn hình, nhất định rất tuyệt... Anh cũng có thể không có nội hàm giống em mà phải cung cấp cho fans hâm một chút phúc lợi chứ. Luôn xem anh diễn phim văn nghệ, sẽ rất sầu khổ đấy.”

Vì để cho anh nhận cái phim điện ảnh này, ngay cả bản thân không có nội hàm cũng đều nói ra rồi.

Lâm Ngưỡng nói: “Ừ.”

Ừ... cái gì?

Chuong Nhiễm Nhiễm ngẩn ngơ: “Anh đồng ý nhận rồi?”

Lâm Ngưỡng: “Xác nhận kịch bản một lần nữa, triển khai cuộc họp, nếu không có vấn đề gì lớn sẽ nhận, nhưng thời gian quay phim của họ rất gấp gáp, đến lúc đó có lẽ anh không thể tới tổ phim nữa.”

Chuong Nhiễm Nhiễm tuyệt đối không nghĩ tới bản thật thật sự có thể nói động đến Lâm Ngưỡng, ngẩn ngơ, nói: “Anh không đến tổ phim, em cũng không có vấn đề gì!”

“Đương nhiên em không có vấn đề.” Lâm Ngưỡng thoáng nhìn, “Có vấn đề chính là Lữ Việt.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “....”

Chuong Nhiễm Nhiễm muốn nói chút gì đó, điện thoại bỗng nhiên vang lên, cô cúi đầu nhìn, là phó đạo diễn Lưu Táp.

Lưu Táp tự mình gọi điện thoại, có lẽ là có chuyện lớn, Lâm Ngưỡng: “Không sao, nghe đi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm vừa ấn nút nhận, Lưu Táp liền nói: “Nhiễm Nhiễm à, chuyện này có lẽ tôi nên nói cùng Liễu Trạch, nhưng tôi cảm thấy... Vẫn là nên nói trước với cô thì hơn.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Vâng, chuyện gì?”

Lưu Táp: “Là như này, đạo diễn Lữ và biên kịch mở họp mấy lần, xem một ít phim đã quay, đều cảm thấy phần diễn của Bạch Mạt và Vũ Văn có hơi không thích hợp, cho nên thêm phần diễn, bằng không sẽ làm cho Vũ Văn thoát nhìn như chưa quyết định được là Bạch Mạt hay Mị Nương.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Ồ... Thêm phần diễn? Không có vấn đề gì, thêm cảnh gì?”

“Thật ra cũng không phải cảnh diễn quá lớn gì, chỉ là vừa đúng lúc gần đây pháo hoa có vấn đề, pháo hoa mới đưa tới, có thể quay, nhưng sân bãi cũng cho thuê rồi, cho nên định quay chung, trước hết thì mọi người quay đầu tiên còn dư lại thì có thể dùng pháo hoa để quay một lần. Cuối cùng kéo ra, chính là thời khắc đó, hai nơi, cảnh quay tình cảm của một nam một nữ và xen kẽ vào cảnh quay tình cảm của Bạch Mạt, Vũ Văn.”

Chuong Nhiễm Nhiễm có chút không hiểu vì sao lại muốn giải thích rõ ràng với cô như vậy: “Ừ... Rất được, lại không lãng phí. Thế nhưng, rốt cuộc là cảnh quay gì?”

“Vì cùng một nữ và một nam đối xứng, cũng vì đề cho cảnh quay của hai người tỏ ra thân mật một chút, cho nên đó là thêm cảnh hôn.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Lưu Táp ở bên kia cười khan hai tiếng: “Tôi cũng biết hiện nay có scandal của cô và Tân Di Nguyên truyền ra, tôi cũng biết Lâm Ngưỡng vẫn còn ở tổ phim, cho nên mới nghĩ muốn nói trước cho cô một tiếng. Nhưng mà, làm diễn viên thì quay cảnh hôn là không thể tránh khỏi, tôi tin Lâm Ngưỡng có thể hiểu được, chính cô cũng có thể hiểu được, đúng không?”

Chuong Nhiễm Nhiễm cứng ngắc nói: “Đúng...”

“Được, đêm mai nhóm pháo hoa thứ hai sẽ đến, đêm nay trước hết quay phần diễn của cô và Tân Di Nguyên.”

“Đêm nay?!”

Có phải có hơi nhanh chóng quá không...

Lưu Táp nói: “Đúng vậy, đây không phải là vấn đề về sân sao.”

Chuong Nhiễm Nhiễm chỉ có thể đáp một tiếng, cúp điện thoại, Lâm Ngưỡng thấy mặt cô khó xử, nói: “Sao vậy?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Đêm nay em phải cùng Tân Di Nguyên quay... Ừm, cái đó, cảnh hôn.”

Chuong Nhiễm Nhiễm ngồi trong xe, chăm chú xem kịch bản nóng hổi mới đưa tới, chủ yếu là xem cảnh quay mới thêm kia của cô và Tân Di Nguyên.

Mặc dù cái này là cảnh hôn, nhưng bản chất lại bi thương, Bạch Mạt phải về môn phái, mà Vũ Văn lại phải cùng Bành Phóng cùng đi truy tìm chân tướng cuối cùng, chuyến đi này chưa biết sống chết ra sao, có lẽ hai người có thể vĩnh viễn không gặp lại.

Cũng bởi vì tình cảnh như thế, Bạch Mạt mới có thể buông tất cả trở ngại thế tục và ràng buộc, cùng Vũ Văn hôn từ biệt, nụ hôn này vừa chạm vào đã tách ra.

Nhưng mà...

Chuong Nhiễm Nhiễm nhìn chăm chăm vào kịch bản, không hiểu sao có hơi căng thẳng.

Cô chưa bao giờ quay qua cảnh hôn, cũng không có hôn qua bất kì người nào.

Lâm Ngưỡng là người vô cùng rộng rãi, còn là người có kinh nghiệm quay phim phong phú, cho nên tất cả mọi người đương nhiên sẽ cảm thấy anh không để ý bạn gái mình quay cảnh hôn, trên thực tế Lâm Ngưỡng nghe Chương Nhiễm Nhiễm nói xong xác thực cũng không có phản ứng đặc biệt gì, chỉ khuyến khích cô quay cho thật tốt, đừng căng thẳng.

Có thể Chương Nhiễm Nhiễm muốn, làm sao cô có thể không căng thẳng.

Nụ hôn đầu nha!

Mặc kệ là nụ hôn đầu trên thực tế, hay là nụ hôn đầu trên tivi, lại đều để cho Tân Di Nguyên... So với chính mình thì Tân Di Nguyên nhỏ hơn 3 tuổi... Tân Di Nguyên lại vừa mới cùng mình truyền ra scandal...

Chương Nhiễm Nhiễm nghĩ lại một chút cũng rất muốn đập đầu vào tường.

Lúc Chương Nhiễm Nhiễm xem kịch bản, Lâm Ngưỡng và Kha Việt cũng ngồi chung xe đến phim trường, trên xe Lâm Ngưỡng nói cho Kha Việt là mình đã đồng ý nhận phim kia rồi, Kha Việt lập tức quay đầu nhìn về phía Chương Nhiễm Nhiễm vẫn còn đang ngồi xem kịch bản.

Vì vậy như cảm thấy được Chương Nhiễm Nhiễm ngẩng đầu lên, đã nhìn thấy ánh mắt “Cô thật khó lường” của Kha Việt.

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Kha Việt nói: “Được, vậy tôi lập tức bảo Sứ Bách đặt vé máy bay ngày mai cho cậu quay về Bắc Kinh.”

Lại là đi vào sáng sớm... Trong lòng Chương Nhiễm Nhiễm rất trách móc.

Kha Việt quay đầu: “Đúng rồi, cô ta có đi không?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...Hả?”

Kha Việt: “Liễu Trạch ấy.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Tôi không biết, tôi hỏi một chút... Nhưng tôi đoán chị ấy phải đi về, dù sao, mùa xuân năm sau chị ấy kết hôn, bất kể thế nào thì cũng phải bắt đầu chuẩn bị hôn lễ và những thứ liên quan tới công việc.”

Kha Việt sững sờ, hơi ngoài ý muốn nói: “Liễu Trạch có bạn trai?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Vâng, là bạn học lúc trước, quen được 4 5 rồi.”

Kha Việt nhếch mép một cái: “Lại có người dám lấy cô ta.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Ai cưới được người vợ tài giỏi như chị Liễu mới là hạnh phúc mới đúng.”

Kha Việt làm biểu tình không dám đồng ý mà quay đầu lên.

Lâm Ngưỡng cũng đang quay đầu lại nhìn Chương Nhiễm Nhiễm, ma xui quỷ khiến thế nào Chương Nhiễm Nhiễm lại nói: “Lâm Ngưỡng, lần đầu tiên anh quay cảnh hôn, là lúc nào vậy...?”

Lâm Ngưỡng nhớ lại một chút, bình tĩnh nói: “Có lẽ là Buổi sáng tình yêu.”

Đó chính là cùng Diêu Hâm...

Chương Nhiễm Nhiễm nắm kịch bản.

Mình thực sự là không nên lăm miệng hỏi một chút về việc này.

Cô cảnh giác liếc Tiểu Tinh một cái, luôn cảm thấy một giây tiếp theo cô ta sẽ nói với cô một lời thoại kinh điển “Thật chua nha~”

Về mặt Tiểu Tinh không hiểu: ???

Chương Nhiễm Nhiễm yên lòng thu hồi ánh mắt, tiếp tục cúi đầu gặm nhấm kịch bản.

Cảnh hôn lãng mạn tối nay quay ở khoảng sân trống tại bờ biển Nhị Hải, chung quanh không có cây cối gì, thích hợp để đốt lửa trại.

Chương Nhiễm Nhiễm ngồi trong xe cho thợ trang điểm, Lâm Ngưỡng và Kha Việt xuống xe trước, Tiểu Tinh thấy Lâm Ngưỡng đi rồi, cười hi hi nói: “Nhiễm Nhiễm, phải quay cảnh hôn rồi, tâm tình hiện tại của cô như thế nào?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Rất không tốt...”

Tiểu Tinh nói: “Nếu cô sợ quay không tốt, có thể suy nghĩ một chút về việc tìm Lâm đại thần để quay thử một chút, ha ha.”

Chuong Nhiễm Nhiễm liếc cô ta một cái, không nói gì, trang điểm xong rồi xuống xe, tổ đạo cụ còn đang chuẩn bị lửa, Chuong Nhiễm Nhiễm đi chưa được mấy bước, liền gặp Tân Dĩ Nguyên.

Tân Dĩ Nguyên: “...”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Tân Dĩ Nguyên hắng giọng nói: “Chị nhìn tôi như vậy làm gì?! Tôi cũng không muốn cùng chị quay cảnh hôn được không?! Fans hâm mộ nữ của tôi sẽ khóc đấy!”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Cậu cũng không cần phản nộ về chuyện này như vậy, tôi là con gái, so sánh thì là tôi chịu thiệt...”

Tân Dĩ Nguyên: “Cái này thì có cái gì mà thiệt thòi! Chỉ là diễn phim mà thôi!”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Chuong Nhiễm Nhiễm liếc mắt nhìn Lữ Việt đang nói chuyện cùng với Lâm Ngưỡng ở xa xa đằng kia, tâm trạng vô cùng uể oải, cô nói: “Hỏi cậu một vấn đề này.”

“Cái gì?”

“Trước kia cậu từng quay qua cảnh hôn chưa?”

Tân Dĩ Nguyên bắt mắt nói: “Chưa, trước kia công ty không cho, sau sinh nhật năm nay mới bỏ lệnh cấm đấy.”

Chuong Nhiễm Nhiễm tiếp tục hỏi: “Vậy, cậu lên cùng hôn với con gái sao?”

Tân Dĩ Nguyên tối sầm mặt: “Nói vậy! Tôi đẹp trai như vậy, ở trường cấp 3 toàn là một đồng nữ sinh theo đuổi tôi đấy được không nào?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Cô nhỏ giọng nói thầm: “Không hồ là đồ đệ của anh ấy.”

Tân Dĩ Nguyên: “Cái gì?”

Chuong Nhiễm Nhiễm vung vung tay: “Không có gì.”

Tân Dĩ Nguyên nhú mày nhìn cô chăm chăm, bỗng nhiên không thể tin được nói: “Chị hỏi nhiều như vậy, không phải là cô còn chưa có...”

Trong chớp nhoáng này, trong đầu bạn học Tân Dĩ Nguyên hiện lên suy đoán có liên quan tới thầy của mình, ví dụ như nhiều năm không có làm quen với bạn gái, rất có thể là Gay...

“Làm sao có thể!” Chuong Nhiễm Nhiễm từng giờ từng phút nhớ về chuyện mình là bạn gái của Lâm Ngưỡng, “Cậu đừng đoán bậy bạ.”

Tân Dĩ Nguyên hoài nghi nhìn cô trong chốc lát: “Cũng phải, làm sao thầy có thể có vấn đề ở phương diện kia được...”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Không phải là nói về hôn môi sao?! Tại sao lại kéo đến “Phương diện kia” rồi!?

Phương diện kia có vấn đề...

Bỗng nhiên trong đầu Chuong Nhiễm Nhiễm có một trận sấm sét vang dội chạy qua, nghĩ đến lúc trước nhìn thấy ở Weibo nói về vấn đề eo của Lâm Ngưỡng không được tốt, nói cô phải chủ động một chút.

Giờ phút này, Chuong Nhiễm Nhiễm đã giác ngộ câu nói ấy rốt cục là có ý gì.

Mà lúc ấy cô đã làm nên cái trò gì há?

Chụp màn hình, sau đó gửi cho Lâm Ngưỡng? ? ?

Bỗng nhiên Chuong Nhiễm Nhiễm rất muốn nhảy vào biển Nhị Hải đừng bao giờ ngoi lên nữa.

Tân Dĩ Nguyên nhìn mặt Chuong Nhiễm Nhiễm biến sắc, lập tức lại có liên tưởng không tốt: “Này...”

Chuong Nhiễm Nhiễm bỗng nhiên giật dừ trừng mắt với Tân Di Nguyên: “Cậu nhỏ tuổi như vậy, tại sao tư tưởng lại không khỏe mạnh như vậy!”

Nói xong cũng quay người bước nhanh đi.

Về mặt Tân Di Nguyên đầy bức bách: “Tại sao lại không khỏe mạnh hả???”

“Phương diện kia” mà Tân Di Nguyên vừa mới nói, nhưng thật ra là chỉ xu hướng giới tính...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Chương 28: Anh có thể hôn em một cái không?

Editor: Hy

Chuong Nhiễm Nhiễm bị chính cái ý nghĩ trong não làm cho vô cùng xấu hổ, dứt khoát xách ghế của mình ra chỗ thật xa nơi không có người nào để ngồi xuống, dùng đèn pin của di động để xem kịch bản.

Càng xem lại càng phập phồng không yên...

Cô dứt khoát bắt đầu mở điện thoại ra... Lướt Weibo.

Buổi chiều Lâm Ngưỡng và Tân Di Nguyên phát Weibo đều bị share đến chóng mặt, Chuong Nhiễm Nhiễm chợt nhớ tới mình chưa đóng Weibo của Tân Di Nguyên lại, vội vàng trở lại đóng một cái, sau đó cho Weibo một cái like.

Vô cùng tốt, Lâm Ngưỡng và Tân Di Nguyên đồng thời lên tiếng, rất dễ dàng mà cứu vãn được Chuong Nhiễm Nhiễm vốn đã không có bao nhiêu danh tiếng, Chuong Nhiễm Nhiễm nhìn tin nhắn riêng của mình một chút, phát hiện ngoại trừ đều chửi mình, lại có không ít người gửi tin nhắn thổ lộ với cô, nói rằng cảm thấy cô rất đẹp, cũng không phải như mọi người tưởng tượng.

Còn có mấy em gái quân tiếp viện nói rằng nhất định vĩnh viễn sẽ ủng hộ cô, nếu như không phải Liễu Trạch nói cô không thể trả lời tin nhắn, cô thật sự rất muốn trả lời cảm ơn một cái.

Chuong Nhiễm Nhiễm phát hiện còn có cả Cả Đồi Đầy Nhiễm Nhiễm, cô bé này thực sự rất thích cô, mỗi ngày đều gửi tin nhắn cho cô, có đôi khi hay chào buổi sáng hỏi chị đã ăn chưa, chị phải chăm sóc kĩ lưỡng bản thân.

Quan trọng nhất là, cô bé lại gọi bé cưng Chuong Nhiễm Nhiễm.

Chuong Nhiễm Nhiễm tập trung nhớ lại một chút, nhớ rõ cô bé kia thoát nhìn là một học sinh trung học...

Chuong Nhiễm Nhiễm dờ khóc dờ cười ấn vào Weibo của Cả Đồi Đầy Nhiễm Nhiễm, phát hiện Cả Đồi Đầy Nhiễm Nhiễm lại đang cãi nhau, hơn nữa lại là cãi nhau cùng fans hâm mộ của Lâm Ngưỡng.

Lâm A Hòa: Phục cô gái mặt tê liệt này, bắt đầu từ buổi hòa nhạc đến giờ không có ngày yên tĩnh nào, lão Lâm đối với cô cũng coi là hết lòng giúp đỡ rồi, cùng Hướng Tư Nhạc và Tân Di Nguyên như vậy thật không minh bạch, còn muốn lão Lâm chùi mông giúp cô. Lần sau lại là ai nữa, Lâm Thi Tập?

Cả Đồi Đầy Nhiễm Nhiễm: Thế giới của người yêu mến Ảnh để lại tới rồi, Idol nhà tôi bình thường nói yêu đương đã nhận biết bao nhiêu công kích còn chưa đủ sao? Lần này bị oan, bạn trai nói giúp hai câu thì sao, nói cho cũng còn không phải bởi vì anh ta mà idol nhà tôi bị các loại vu oan sao, trước kia chị ấy luôn không có điều tiếng gì được chưa?

Lâm A Hòa: Đó không phải là do cô ta ít xuất hiện sao? 180 mạng lưới đó là có thể cao cấp nha, cho dù cùng những người khác kết hôn có lẽ cũng không có người đồng ý đưa tin đâu.

Cả Đồi Đầy Nhiễm Nhiễm: Vâng vâng vâng, vậy cũng làm sao có thể so với idol của người tại hôn lễ của Diêu Hâm lại ở ngay trước mặt bạn gái mặt đi mây lại được, còn đơn độc cùng nhau đợi rất lâu đó.

Lâm A Hòa: Thật là nói phét.

Cả Đồi Đầy Nhiễm Nhiễm: Xin lỗi, tôi tham gia hôn lễ, tận mắt nhìn thấy, nếu bịa đặt lập tức béo lên 100 cân.

Lâm A Hòa: Phải không? Tôi đây muốn nổ pháo rồi, đáng tiếc Diêu Hâm lập gia đình, bằng không thì so với idol của người tốt hơn một trăm triệu lần, xem ra lão Lâm vẫn chưa hoàn toàn đui mù, hi vọng sớm ngày tỉnh ngộ, tìm một người như Diêu Hâm~~~

Cả Đồi Đầy Nhiễm Nhiễm: Tại sao người lại ác độc như vậy!

Lâm A Hòa: Như nhau~

Chương nhiễm Nhiễm: ...

Phía dưới kia không chỉ có Lâm A Hòa, còn có mấy fans hâm mộ của Lâm Ngưỡng đều nhao nhao biểu thị rằng cảm thấy Diêu Hâm khiêm tốn không tranh là rất có nội hàm, so với Chương nhiễm nhiễm tốt hơn rất nhiều lần.

Chương Nhiễm Nhiễm thở dài.

“Này, một mình em ngồi ở đây làm gì?”

Bỗng nhiên giọng của Lâm Thi Tập vang lên, Chương Nhiễm Nhiễm quay đầu, chỉ thấy anh ta đang mặc đồ biểu diễn, trong tay còn cầm điếu thuốc, xem là tránh mọi người vụng trộm hút thuốc.

Chương Nhiễm Nhiễm: “À... Đêm nay anh cũng có cảnh quay?”

Lâm Thi Tập: “Đúng thế, đánh nước tương, có lẽ có thể quay xong rất nhanh.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Ừ... Nhưng, hóa ra anh cũng hút thuốc.”

“Cũng?” Lâm Thi Tập hơi kinh ngạc, “Lão Lâm hút thuốc ở trước mặt em?”

“Không có.” Chương nhiễm Nhiễm vội vàng lắc đầu, “Là em nhìn thấy ảnh bị chụp trước kia của anh ấy.”

Lâm Thi Tập hiểu ra: “Khó trách. Anh thấy cậu ta không thể nào hút thuốc rồi, cho dù hút cũng là giống anh, trốn mọi người rồi mới rút ra, kiên quyết không để cho người khác nhìn thấy khói thuốc của mình.”

Chương Nhiễm Nhiễm vỗ tay: “Tổ chất của hai người rất cao.”

Lâm Thi Tập: “Cái gì đâu, là về sau cổ họng của Diêu Hâm không tốt không thể ngửi mùi thuốc lá...”

Lâm Thi Tập dừng một chút, rất cứng rắn mà vòng vo chủ đề: “Ồi chào, trước kia ở Cừu Trại khắp nơi đều là cây nên anh không dám hút thuốc, tục ngữ nói rất hay, phóng hỏa đốt rừng, đẩy tù ngồi đeo.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Lâm Thi Tập tắt thuốc.

Chương Nhiễm Nhiễm: “Tôi có thể hỏi một chút, Diêu Hâm và Lâm Ngưỡng vì sao mà chia tay hay không?”

Lâm Thi Tập: “Khụ khụ khụ...”

Hình như anh ta có chút kinh ngạc, một lát sau mới nói: “Lâm Ngưỡng không nói qua với em?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Anh ấy nói, là anh ấy không tốt, bị đá.”

Lâm Thi Tập ngẩn người, giống như có chút kinh ngạc, nhưng lại không ngoài ý nghĩ.

Chương nhiễm Nhiễm: “Không, nó không thuận tiện để nói sao?”

Lâm Thi Tập: “Thật ra thì em không cần để ý Diêu Hâm, lão Lâm đã buông xuống từ sớm rồi.”

Chương nhiễm Nhiễm: “Vâng...”

Thật ra thì sau khi rời khỏi hôn lễ kia, Chương nhiễm Nhiễm đã biết rõ là Lâm Ngưỡng đã buông xuống, thế nhưng Lâm Ngưỡng buông xuống, cô lại không thể buông hoàn toàn, người tâm thường sợ hãi đại khái chính là cô, thực tế nhìn thấy fans hâm mộ của Lâm Ngưỡng so sánh cô với Diêu Hâm, cuối cùng kết luận toàn bộ phương diện của Diêu Hâm đều hơn cô, cho nên Chương nhiễm Nhiễm thực sự buồn bực.

Có lẽ thấy Chương nhiễm Nhiễm quá đắm chiều ủ dột, Lâm Thi Tập nghĩ một chút và nói: “Thật ra thì, Diêu Hâm cũng nghe không dễ dàng, vừa rồi anh nói rồi đấy, cổ họng cô ấy không tốt, cuối cùng không có biện pháp để ra album, kinh tế của thị trường âm nhạc cũng trì trệ, cô ấy không có cách để thương lượng để diễn, cho nên, tiền chữa bệnh của mẹ và em trai, tương đối khó khăn.”

Chương nhiễm Nhiễm: “Tiền trị liệu?”

Lâm Thi Tập: “Ừ, em không thấy sao, hôn lễ của cô ấy, mẹ của cô ấy không đến... mấy năm trước đã qua đời rồi. Cơ thể em trai của cô ấy cũng không tốt, quanh năm ở viện không có cách đi lại. Lúc ấy phí trị liệu thực sự rất cao, Lâm Ngưỡng ấy à, lúc ấy cũng chỉ mới xuất đạo, khi đó thù lao diễn phim

không thể so với bây giờ, quay một bộ phim cũng được mấy vạn khối, như muối bỏ biển thôi.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Cho nên...”

Lâm Thi Tập: “Cũng không có gì là cho nên hay không cho nên cả, Điều Hâm cũng có khiếu ngạo, có lẽ không muốn quá liên quan tới lão Lâm, cũng không nói cho cậu ta là mình rất khó khăn, liền cùng cậu ta chia tay, sau đó ở cùng với một người khác, khi đó lão Lâm còn rất đau khổ đấy, tinh thần sa sút một thời gian ngắn. Khá tốt khi được đạo diễn Vương nhìn trúng liền kéo đi đóng phim điện ảnh, dòi đi sự chú ý.”

Chương Nhiễm Nhiễm không làm sao tưởng tượng được Lâm Ngưỡng tinh thần sa sút thì sẽ là cái hình dạng gì, nhưng không hiểu sao lại hơi khó chịu.

Tinh thần Lâm Ngưỡng sa sút... Lâm Ngưỡng vì Điều Hâm mà tinh thần sa sút...

Miệng Lâm Thi Tập vừa mở, liền thao thao không dứt: “Về sau không phải Điều Hâm có scandal sao, lão Lâm biết Điều Hâm không phải dạng người ấy, liền chủ động đến hỏi thăm người bên cạnh Điều Hâm một chút, khi đó chuyện về bệnh của mẹ và em trai Điều Hâm không dấu được, Điều Hâm vì chuyện này và cái kia liền tách ra, lão Lâm cũng không nói gì, trực tiếp lúc đó kiếm được bao nhiêu tiền liền để cho Điều Hâm chữa bệnh cho mẹ, đoạn thời gian đó bọn anh còn cho rằng hai người họ sẽ hợp lại, nhưng lão Lâm đưa tiền xong liền đi, gặp cũng không gặp Điều Hâm, Điều Hâm vì tìm cậu ta mà đến tìm anh, anh nghe Lâm Ngưỡng, ra sức từ chối không để cho hai người họ gặp mặt.”

Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy nếu như Lâm Thi Tập ở thời cổ đại, làm không tốt thì chính là một tiên sinh kể chuyện cổ tích, bởi vì cô nghe nồng nhiệt, ngay cả bắt đầu buồn bực ưu tư cũng biến mất một ít, cũng không có tâm tình đi hâm mộ Điều Hâm, chỉ hỏi: “Vì sao? Anh ấy vì bất hòa gì mà không hợp lại cùng Điều Hâm?”

Lâm Thi Tập: “Lúc đầu anh cũng hỏi qua cậu ta như vậy, cậu ta nói...”

Chương Nhiễm Nhiễm chăm chú lắng nghe.

Lâm Thi Tập: “Em có tinh thần buồn chuyện thế này thì không bằng suy nghĩ một chút làm sao để diễn xuất đi.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

N năm trước Lâm Thi Tập và hôm nay Chương Nhiễm Nhiễm đều bị nhục nhã...

Lâm Thi Tập: “Tóm lại, bọn họ vẫn chưa từng gặp mặt, cho tới sau này Điều Hâm có bạn trai mới, lão Lâm mới không tránh kiêng kị gì. Em xem thái độ của cậu ta sau hôn lễ đó.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Vâng...”

Lâm Thi Tập: “Nói cho em nhiều như vậy, là anh biết lão Lâm có lúc không nói chuyện yêu đương của mình, nhìn người cậu ta thì không thiếu gì lời, nhưng cất giữ rất sâu, nói thế nào đây...Có lẽ là khó chịu.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Lâm Thi Tập: “Mấy người là còn là cô gái trẻ, yêu đương liền suy nghĩ nhiều, cậu ta khó chịu thì có lẽ em lo lắng hơn nhiều, yên tâm, loại người như lão Lâm ấy mà, có chút bướng bỉnh, nhận thức cổ chấp, em chỉ cần buộc cậu ta lại, khẳng định cậu ta sẽ toàn tâm toàn ý.”

Buộc lại...

Vì cách dùng từ của Lâm Thi Tập nên Chương Nhiễm Nhiễm im lặng một lát, cuối cùng nói: “Thật ra em cảm thấy...”

“Hai người đang nói gì vậy?”

Chẳng biết Lâm Ngưỡng đã tới từ lúc nào, vừa vặn đứng sau hai người.

Lâm Thi Tập và Chương Nhiễm Nhiễm cùng quay đầu lại.

Chương Nhiễm Nhiễm: Ủ? Cảnh này hình như có chút quen mắt.

Lâm Ngưỡng: “Ồ chung một mình, không sợ bị chụp à?”

Chương Nhiễm Nhiễm: ...

Thật oan uổng.

Lâm Thi Tập: “Ôi, cậu lại ghen với tôi, thật nhỏ mọn. Được rồi được rồi, hai người nói chuyện đi, bóng đèn này sẽ đi.”

Lâm Thi Tập khoát khoát tay, trực tiếp đi.

Chương Nhiễm Nhiễm nắm kịch bản nhìn Lâm Ngưỡng, Lâm Ngưỡng cũng đang nhìn cô.

Ban đêm gió ở biển NHị Hải rất to, sóng biển nhẹ nhàng cuộn cuộn, bất giác Chương Nhiễm Nhiễm tìm được một chút ý lạnh, cô rụt lại, Lâm Ngưỡng cõi áo khoác trên người, trực tiếp khoác lên người cô.

“Tại sao không mặc áo khoác?”

Mùi hương nhân nhạ và độ ấm trên áo khoác dày của Lâm Ngưỡng xuyên thấu vào người, trong nháy mắt Chương Nhiễm Nhiễm đột nhiên cảm thấy hơi nóng.

Chương Nhiễm Nhiễm lại ngẩng đầu lên nhìn anh, trông thấy đường cong ưu nhã trên mặt anh, cùng một đôi mắt sáng ngời. Cái này mơ hồ trong đêm, ngũ quan kì dị của Lâm Ngưỡng cùng 10 năm trước chồng lên nhau, phảng phất như đứng trước mặt c ô, đó là khi Lâm Ngưỡng 24 tuổi, khi anh còn trẻ, anh tuấn, vừa trải qua một trận thất tình, anh cũng không biết tương lai mình sẽ bước lên đỉnh cao như thế nào, cũng đã xác định rõ sẽ không hợp lại cùng bạn gái, anh là người như vậy, đi ở trên con đường, không quay đầu lại nhìn, cũng mặc kệ phía trước rốt cục là có cái gì.

“Loại người như lão Lâm ấy à, có hơi bướng bỉnh, nhận thức cổ chấp, em chỉ cần buộc cậu ta lại, khẳng định cậu ta sẽ toàn tâm toàn ý.”

Lời nói của Lâm Thị Tập đột nhiên vang lên bên tai, Chương Nhiễm Nhiễm cắn môi, trong đầu vô cùng hỗn loạn.

Cô có thể giữ được Lâm Ngưỡng sao? Có khả năng sao? Cho dù là một phần nghìn khả năng...

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Em...Em muốn nói với anh một chuyện.”

Lâm Ngưỡng: “Ừ?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Em chưa từng yêu đương bao giờ.”

Lâm Ngưỡng nhìn cô: “Anh biết.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Em cũng chưa bao giờ quay qua cảnh hôn. Cho nên, em không có cùng người khác hôn, nụ hôn đầu của em, em muốn, bất kể thế nào, tóm lại có lẽ em nên cho người mình thích mới là tốt nhất... Nếu như không chê, anh... anh có thể hôn em một cái không?”

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Chương 29: Chúc mừng em có bạn trai.

Editor: Hy

Nói ra.

Chương Nhiễm Nhiễm nói xong trong nháy mắt liền cúi đầu xuống, nhắm chặt mắt lại.

Lại thực sự nói ra!

Cái ý nghĩ này khi vừa biết sẽ quay cảnh hôn cùng Tân Dĩ Nguyên liền xuất hiện, nhưng cô luôn cảm thấy mình khẳng định không dám nói.

Kết quả... Vẫn là... Nói ra...

Làm sao bây giờ, cô như vậy có làm trái với hiệp ước không? Có lẽ cô hoàn toàn không nhớ rõ bên trong hợp đồng viết cái gì.

Lâm Ngưỡng sẽ phản ứng cái gì? Qua loa lấy lệ với cô? Bỏ qua cô? Hay là an ủi cô xong sau đó rời đi? Có phải anh sẽ để cho Kha Việt kết thúc hợp đồng trước thời hạn...

Chương Nhiễm Nhiễm gần như nhanh chóng bắt đầu hối hận, nhất là, bên kia Lâm Ngưỡng không có một tí tẹo phản ứng gì cả.

Đã qua ước chừng vài giây... Nhưng đối với Chương Nhiễm Nhiễm mà nói quả thực là đã mấy thế kỉ rồi... Bên tai bỗng nhiên vang lên một âm thanh lớn, âm thanh của đọt pháo hoa.

Chương Nhiễm Nhiễm vô ý mở mắt quay đầu nhìn, hóa ra là tổ đạo cụ đọt thử nghiệm, trước tiên đọt mấy loại pháo hoa nhỏ.

Dọa cô giật mình...

Không đúng, hiện tại nên quan tâm không phải là pháo hoa...

Chuong Nhiễm Nhiễm phục hồi lại tinh thần, bỗng nhiên mặt bị một người nâng lên, Lâm Ngưỡng cúi áo khoác đưa cho cô rồi, cho nên tay hơi lạnh.

“Bắt lấy.”

Chuong Nhiễm Nhiễm sững sờ, một giây sau, có chút lạnh, nhưng bờ môi rất mềm dán tại môi của cô.

Chuong Nhiễm Nhiễm mở to hai mắt nhìn.

Cô quên rất nhiều chuyện, ví dụ như hôn môi có lẽ nên nhắm mắt lại, cho nên cô nhìn thấy trước mắt, lông mi của Lâm Ngưỡng rất gần, còn có đấng xa xa khói lửa đầy trời.

Hai thứ này, đều vô cùng tốt đẹp, vô cùng tốt đẹp.

Chuong Nhiễm Nhiễm không nhúc nhích mà đứng cứng đờ tại chỗ, mà Lâm Ngưỡng hôn môi cô một chút liền lui ra, Chuong Nhiễm Nhiễm ngơ ngác nhìn anh, đôi má ửng đỏ, người hơi run rẩy.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Em...Anh...Anh... Anh biết lời em vừa nói là có ý gì không?”

Lâm Ngưỡng mỉm cười gật nhẹ đầu.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Vây, vậy ý của anh là...”

Lâm Ngưỡng cúi đầu xuống, lại hôn vào môi của Chuong Nhiễm Nhiễm, anh vẫn vô cùng quý ông vô cùng hướng nội, chỉ là dùng môi nhẹ nhàng động vào môi Chuong Nhiễm Nhiễm, nhưng mà cảm xúc lần này lại càng tươi sáng rõ nét hơn, Chuong Nhiễm Nhiễm cầm lấy cánh tay của anh, không kiềm chế được nhắm hai mắt lại.

Một lúc sau, hai người tách ra một chút, Lâm Ngưỡng nói: “Mua một tặng một.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Lâm Ngưỡng: “Chúc mừng em, trừ hạp đồng bạn trai ra, còn tặng kèm theo một bạn trai chính thức.”

Chuong Nhiễm Nhiễm không thể tin nổi mà nhìn Lâm Ngưỡng, mặt của cô còn bị nâng trong tay của Lâm Ngưỡng, hai con mắt mở rất lớn, nhìn giống như một con chuột nhỏ.

Lâm Ngưỡng: “Muốn trả lại hàng sao?”

Chuong Nhiễm Nhiễm lắc đầu, lại lắc đầu, lại lắc đầu.

Lâm Ngưỡng: “Ừ, vậy sau này không thể lui bước.”

Chuong Nhiễm Nhiễm gật đầu, lại gật đầu, gật đầu.

...Đã hoàn toàn không thể nói được gì rồi.

“Chuong Nhiễm Nhiễm! Tới quay phim thôi!”

Giọng của Lữ Việt bỗng nhiên truyền tới, hần đứng ở đằng xa cầm một cái loa lớn mà rống lên: “Lâm Ngưỡng, cậu không được làm chậm trễ diễn viên của tôi quay phim!”

Mọi người ở tổ phim yên lặng nhìn về phía bọn họ.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Lâm Ngưỡng cười gồ trán cô một cái: “Đi đi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm hạnh phúc đến nổi nổi lên bong bóng rồi, cô gật nhẹ đầu, lại chợt nhớ tới lát nữa phải quay cảnh gì, biến sắc.

Lâm Ngưỡng nhìn mặt nói chuyện, nói: “Đúng rồi, anh tới tìm em là muốn nói cho em biết, anh vừa mới cùng Lữ Việt thảo luận một chút, đều cho rằng lát nữa quay cảnh ở xa tương đối phù hợp với tình cảm của Bạch Mạt và Vũ Văn, cho nên tí nữa hai người không cần hôn thật, chỉ cần tạo dáng là được.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Cái gì?!?

Vây vừa rồi cô liều chết đánh cược thổ lộ một trận là để gì hả?!

Không đúng, thô lộ khá tốt, ít nhất kết quả là tốt...

Cuối cùng Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Chúng ta, chúng ta bây giờ coi là thực sự làm quen sao?”

Lâm Ngưỡng: “Ừ.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Em...”

“Chương Nhiễm Nhiễm! Lâm Ngưỡng! Hai người đi nhanh một chút! Nói yêu đương thì để đêm nay nói lại!”

Lữ Việt đã muốn tức chết, cầm cái loa gào thét.

Chương Nhiễm Nhiễm tràn đầy nhu tình lập tức tiêu tán hết: “...”

Lâm Ngưỡng buồn cười nói: “Đi quay phim trước đi, anh chờ em.”

Chương Nhiễm Nhiễm gật đầu, nghĩ một chút, nhanh chóng nhảy lên định hôn Lâm Ngưỡng một cái để chứng minh mình không phải là đang nằm mơ, kết quả không đúng vị trí, hôn lên đến chóp mũi.

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Sâu trong Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy rất mất mặt, quay người kéo áo khoác của Lâm Ngưỡng rồi bỏ chạy.

Lâm Ngưỡng xoa xoa chóp mũi, nhịn không được giương khóe miệng lên.

“Chương Nhiễm Nhiễm, rốt cuộc là cô đang làm gì vậy.” Tân Dĩ Nguyên gần như là nghiêng răng nghiêng lời nhìn mặt Chương Nhiễm Nhiễm.

Bởi vì khói lửa có hạn, cho nên quay cảnh từ biệt trước, điều này không nghi ngờ chút nào là cảnh quay thương cảm, có lẽ cả người Chương Nhiễm Nhiễm đều phát ra bong bóng màu hồng.

Lúc Chương Nhiễm Nhiễm nói với Tân Dĩ Nguyên “Sau khi li biệt có lẽ không gặp lại, quý trọng”, giọng lại mang theo vui vẻ, đuôi mày khóe mắt tất cả đều không giấu được sự vui vẻ.

Lữ Việt trực tiếp hô cắt, trực tiếp chỉ trích người giám thị đang ôm cánh tay ở bên cạnh là Lâm Ngưỡng, ý nói là anh ảnh hưởng nghiêm trọng đến cảm xúc lúc quay phim của Chương Nhiễm Nhiễm, Lâm Ngưỡng cười mà không nói gì, vô cùng vô liêm sỉ.

Tân Dĩ Nguyên: “Chị có thể đừng cười nữa được không! Như vậy thì tôi biến diễn thế nào!”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Hả? Tôi, tôi không có cười.”

Tân Dĩ Nguyên: “Ánh mắt chị đang cười.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Chương Nhiễm Nhiễm giơ tay xoa xoa mặt, không nhìn tới Lữ Việt và Lâm Ngưỡng, nghiêm túc hít sâu, thở ra, để cho chính mình cố gắng trở lại cái loại tâm trạng thanh cao lạnh lẽo lại vừa thương xót tổn thương lúc chia tay của Bạch Mạt.

Chương Nhiễm Nhiễm thật vất vả mới tìm được một chút cảm giác, Tân Dĩ Nguyên lại nói hơi không thoải mái, cuối cùng một cảnh cáo biệt phải quay tới hai giờ thì Lữ Việt mới tính là hài lòng, tổ đạo cụ chờ đợi đã lâu, rốt cục châm ngòi chuẩn bị đốt pháo hoa.

Bầu trời đầy khói lửa lóe sáng, hai mắt Chương Nhiễm Nhiễm khép hờ, mà Tân Dĩ Nguyên càng dựa vào càng gần, hình ảnh này vô cùng hài hòa, nhưng chỉ có Tân Dĩ Nguyên và Chương Nhiễm Nhiễm hiểu được, để duy trì không khí này không hề dễ dàng, lại không thể mượn sức mà chỉ có thể đứng cứng tại chỗ chỉ định là một chuyện gian nan đến mức nào.

Cũng may cảnh quay gần không dùng được, quay hai lần đã xong.

Kể từ đó phần diễn của Chương Nhiễm Nhiễm và Tân Dĩ Nguyên đã xong, Chương Nhiễm Nhiễm vốn là bởi vì chuyên tâm quay phim mà an tĩnh nay lại một lần nữa bang bang nhảy dựng lên, đứng tại bờ biển một cử động nhỏ cũng không dám, trong tay còn nắm chính quần áo của mình.

Tân Dĩ Nguyên: ...

Người con gái này hết thuốc chữa rồi! Vừa quay xong liền lập tức bắt đầu nổi lên bong bóng màu hồng rồi...

Mà “đầu xỏ gậy nên” Lâm Ngưỡng lại tức thì cầm khoác đưa tới cho Chương Nhiễm Nhiễm, khoác lên người Chương Nhiễm Nhiễm.

“Đi thôi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm cúi đầu nhẹ gật, vui vẻ không kìm được mà hiện lên trên miệng.

Tân Dĩ Nguyên không hiểu: “Thầy, hai người cũng không phải đôi vợ chồng gia nhạ, hôm nay làm sao vậy...”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Cái gì mà vợ chồng già chứ! Nói hươu nói vượn!

Lâm Ngưỡng lắc đầu cười, không nói gì, dẫn theo Chuong Nhiễm Nhiễm đi.

Tân Dĩ Nguyên: Ôi, sao ngay cả thầy nhìn cũng là lạ vậy...

Lúc lên xe của tổ phim để trở về, mặc dù Chuong Nhiễm Nhiễm và Lâm Ngưỡng ngồi song song, nhưng phía trước còn có Kha Việt, đằng sau còn có Tiểu Tinh và Tân Dĩ Nguyên, hình như hai người nói cái gì cũng không hợp.

Chuong Nhiễm Nhiễm tuyệt đối không nghĩ tới, mình lại công bố tình yêu ở sau, lần đầu tiên cảm nhận được cái gì gọi là tình yêu bí mật.

Muốn cùng Kha Việt thắng thần sao? Muốn cùng Liễu Trạch thắng thần sao? Muốn cùng Tiểu Tinh thắng thần sao?

Lâm Ngưỡng sẽ hi vọng cô nói cho những người khác sao?

Tâm tư Chuong Nhiễm Nhiễm cong cong gầy gầy, ngẩng đầu nhìn vào mắt Lâm Ngưỡng.

Lâm Ngưỡng cũng ở đây nhìn cô.

Chuong Nhiễm Nhiễm và anh nhìn nhau chừng ba giây, liền không nhịn được cúi đầu xuống lần nữa.

Loại cảm giác này, thật sự là khó có thể nói rõ.

Chuong Nhiễm Nhiễm có chút không tự nhiên mà nhúc nhích, phát hiện tay phải của Lâm Ngưỡng khoác lên ghế ở giữa, vì vậy tay trái Chuong Nhiễm Nhiễm len lén, len lén, chậm rãi tiếp cận tay phải của Lâm Ngưỡng.

Từng chút một, lại nhiều hơn một chút...

Bỗng nhiên, Lâm Ngưỡng giơ tay trực tiếp cầm tay trái đang ngo ngoáy của Chuong Nhiễm Nhiễm.

Chuong Nhiễm Nhiễm sững sờ, giương mắt nhìn anh lần nữa, Lâm Ngưỡng nhỏ giọng nói: “Em muốn làm gì?”

Chuong Nhiễm Nhiễm rất căng thẳng, lại hơi chột dạ nhìn về phía Kha Việt, Kha Việt lại đang thấp giọng gọi điện thoại, hoàn toàn không biết được đằng sau đang xảy ra chuyện gì.

Chuong Nhiễm Nhiễm cũng học anh thấp giọng nói: “Anh không sợ sao?”

Lâm Ngưỡng: “Ừ?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Bị Kha Việt phát hiện.”

Lâm Ngưỡng: “Em không muốn anh ta biết?”

Chuong Nhiễm Nhiễm lắc đầu, lại lắc đầu.

Hận không thể thông báo cho thiên hạ!

Mặc dù, đã sớm thông báo cho thiên hạ ==

Vì vậy Lâm Ngưỡng nói: “Kha Việt.”

Kha Việt đề điện thoại lại, hoang mang quay đầu nhìn về phía Lâm Ngưỡng, lái xe của tổ kịch cũng tò mò mà nhìn xuyên qua kính chiếu hậu tình hình bên này, Tân Dĩ Nguyên ở đằng sau vốn đã nhắm mắt nghỉ ngơi cũng mở ra.

Lâm Ngưỡng kéo tay Chuong Nhiễm Nhiễm quơ quơ trước mặt Kha Việt: “Nói cho anh một tiếng, bọn tôi đang ở cùng một chỗ.”

Tiểu Tinh: “Hả?!?”

Kha Việt: “...”

Kha Việt mặt tràn đầy kinh ngạc nhìn chằm chằm vào chỗ nắm tay của Lâm Ngưỡng và Chuong Nhiễm Nhiễm.

Về phần Chương Nhiễm Nhiễm, biểu hiện so với Kha Việt còn kinh ngạc hơn một chút...

Kha Việt há to miệng, giống như muốn nói gì đó, cuối cùng mắt nhìn lái xe của tổ phim và Tân Dĩ Nguyên, cái gì cũng không nói, dùng tiếng Anh nói vài câu xin lỗi với bên kia bảo rằng lát nữa gọi lại, liền cúp điện thoại, nhìn chằm chằm phía trước không nói lời nào.

Tân Dĩ Nguyên không hiểu mà nhìn chằm chằm vào hai người: “Hai người xảy ra chuyện gì vậy? Chuyện này không phải ai cũng biết rồi sao? Thầy, rốt cuộc hôm nay thầy làm sao vậy, tại sao một mực ân ái vậy!”

Lâm Ngưỡng: “Ừ, không có chuyện của cậu, không nên hỏi nhiều.”

Tân Dĩ Nguyên nhỏ giọng: “Đàn ông già nói yêu đương như là nhà cũ dễ bắt lửa, thầy Lâm nói thật là không sai.”

Chính cậu ta lấm mồm, lại còn muốn lôi kéo Lâm Thi Tập vào ngăn cản hòng sủng.

Xe của tổ phim trở về khách sạn không được bình yên, Chương Nhiễm Nhiễm đi ô tô lắc lư đung đưa, tay được Lâm Ngưỡng nắm vô cùng ấm áp thoải mái, giống như uống rượu, cả người say khướt.

Đến khách sạn, mọi người mỗi người đi một ngả, chỉ còn lại Kha Việt, Chương Nhiễm Nhiễm Nhiễm, Lâm Ngưỡng, Kha Việt trầm giọng nói: “Nhiễm Nhiễm, cô gọi Liễu Trạch xuống, bốn người chúng ta mở cuộc họp.”

Lâm Ngưỡng: “Không cần.”

Kha Việt: ?

Lâm Ngưỡng: “Tôi nói về yêu đương mà thôi, có cái gì hay để họp hay sao? Nhiễm Nhiễm, sáng mai em còn phải quay phim, bây giờ đã hơn 12 giờ, nhanh đi tháo trang sức rồi nghỉ ngơi đi.”

Kha Việt: ...

Thật ra thì biết điều mà nói, Chương Nhiễm Nhiễm thực sự không rời đi được, dù sao cô vừa cùng Lâm Ngưỡng xác định quan hệ yêu đương, cô cảm thấy mình có rất nhiều rất nhiều chuyện muốn nói với Lâm Ngưỡng, thế nhưng Lâm Ngưỡng đã nói như vậy rồi, Kha Việt lại đen mặt, bản thân không có quyền hành gì mà ở lại hình như cũng quá không rụt rè rồi.

Vì vậy Chương Nhiễm Nhiễm đành phải nói: “Vâng, hai người nghỉ sớm một chút. Ngủ ngon.”

Lâm Ngưỡng gật đầu, đưa mắt nhìn Chương Nhiễm Nhiễm vào thang máy, trước khi cửa thang máy khép lại, nhẹ nhàng gõ gõ đầu Chương Nhiễm Nhiễm.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Chương 30: Cho mượn lời tốt lành của người, không làm được năm nay liền lĩnh chứng nhận, sang năm liền sinh em bé.

Editor: Hy

Kha Việt đi từ phòng Lâm Ngưỡng ra xoa xoa mi tâm, vừa đúng lúc gặp Liễu Trạch đang vội vã chạy đến.

Kha Việt: “Cô biết rồi?”

Liễu Trạch: “Tiểu Tinh nói cho tôi biết rồi. Nhiễm Nhiễm ngủ, tôi liền tới gặp hai người trước, ôi, xem vẻ mặt anh kia, hai người trò chuyện xong chưa?”

Kha Việt: “Có gì tốt để nói chuyện đâu, tôi nói rồi, cậu ta mà quyết định làm, không ai có thể thay đổi được.”

Liễu Trạch không thể nói được giờ phút này là loại tâm trạng gì, vừa vui vẻ, vừa lo lắng, lại vừa suy tư.

Kha Việt đen mặt nói: “Bây giờ cô đang làm gì vậy? Biểu diễn tâm thần phân liệt sao?”

Liễu Trạch: “Mọi người đã quen nhau như vậy rồi, anh thành thực nói cho tôi biết đi, không phải là Lâm Ngưỡng chơi đùa chứ?”

“Nếu cậu ta muốn chơi đùa, không cần chọn Chương Nhiễm Nhiễm.” Kha Việt tức giận nói.

“Vậy tại sao anh ta lại nhìn trúng Nhiễm Nhiễm vậy?” Liễu Trạch nghĩ một chút, lại tự hỏi tự đáp luôn, “Thật ra thì cũng rất bình thường. Nhiễm Nhiễm đẹp mắt như vậy, con người lại rất đáng yêu, tôi mà là Lâm Ngưỡng cũng sẽ đùa mà thành thật, lâu ngày sinh ra tình cảm.”

Kha Việt: “...Cô có thể đừng làm Vương bà* vừa bán đùa lại vừa mèo khen mèo dài đuôi không.”

*Vương bà: một nhân vật hư cấu xuất hiện trong truyện “Thủy Hử” và “Kim Bình Mai”, nhà ở cạnh nhà của Võ Đại Lang, mở một quán trà kiêm luôn nghề bà mai bà mối. Từng giúp Tây Môn Khánh quyến rũ Phan Kim Liên, còn cho họ mượn nhà của mình để thông gian. Ai xem Thủy Hử rồi thì biết đấy =)))

Liễu Trạch: “Ồ, anh nói vậy tôi không thích nghe nữa, cái gì gọi là Vương bà bán đùa chứ. Hơn nữa, tôi vừa nghĩ một chút, tôi không nên đi hỏi tại sao Lâm Ngưỡng lại thích Chương Nhiễm Nhiễm, mà phải đi hỏi Chương Nhiễm Nhiễm một chút, tại sao lại vừa ý Lâm Ngưỡng mới đúng!”

Gân xanh của Kha Việt không ngừng nháy, không nói gì.

“Ồi chào Kha tổng, anh đừng không tình nguyện như vậy nha, Nhiễm Nhiễm của chúng tôi không tốt ở chỗ nào chứ.”

“Ngoại trừ cô ta hơi ngu một chút, diễn xuất tồi tệ một chút, như vậy thì trước mắt xác thực cô ta không có khuyết điểm lớn gì.” Kha Việt lạnh lùng nói, “Đáng tiếc, lần đầu tiên tôi nghe tên cô ta, là vì cô ta mượn Lâm Ngưỡng để lăng xê. Ấn tượng đầu tiên, vô cùng không tốt!”

Liễu Trạch: “Ồi... Hôm qua đủ loại ví dụ như hôm qua sẽ chết, tại sao anh lại cứ cố níu lấy không chịu buông, làm người có lẽ nên hướng về phía trước! Được rồi, Lâm Ngưỡng cũng coi là một người lớn tuổi trong đó rồi, nói chuyện yêu đương khẳng định anh không quản được, Nhiễm Nhiễm ấy mà, miễn cưỡng cũng có thể coi là người trưởng thành, tôi cũng không quản được. Thế kỷ 21 rồi, tự do yêu đương, dù sao thì trong mắt mọi người bọn họ đã sớm là một đôi rồi, ngăn cản thì không có gì hay cả.”

Kha Việt cười lạnh một tiếng: “Cô nói với tôi những thứ này làm gì? Cho dù tôi muốn ngăn cản, cũng có thể ngăn cản được sao?”

“Nói cho cùng thì chúng ta cũng chỉ là người đại diện, không phải là cha là mẹ, coi như là, con cháu đều có hạnh phúc của riêng mình.” Hai tay Liễu Trạch chấp lại, trên mặt lộ ra nụ cười thư thái, “Năm nay thực sự là một năm tốt, sự nghiệp của Nhiễm Nhiễm và chuyện đại sự cả đời đều suôn sẻ, tôi cũng chuẩn bị định ngày cưới rồi, không tệ không tệ, hi vọng sang năm đều tốt cả.”

Kha Việt “Xùy” một tiếng: “Đúng rồi, còn chưa chúc mừng cô, lại có thể gả được ra ngoài.”

“Ha ha ha ha ha, Kha tổng thực sự thích nói đùa mà, hồi đi học tôi cũng là hoa khôi của khối đấy, không ít người theo đuổi đâu, chưa bao giờ phải lo lắng không gả được cả.”

Khóe miệng Kha Việt co giật: “Chồng cô tên gì? Ai lại lợi hại dám lấy cô như vậy.”

“...” Liễu Trạch im lặng một lát, nói, “Nhắc tới, có lẽ anh thực sự biết anh ấy đấy, anh ấy là luật sư của sở Sự Vụ, có cùng hợp tác với Tinh Diệu đấy, tên là Chu Hạo.”

Kha Việt nhú mày: “Hình như có chút ấn tượng.”

“Ồi chào, nhân vật nhỏ thôi, chúng tôi là loại dân chúng tầm thường, không so được với người cao cao tại thượng như ngài, không nhớ rõ thì cũng không cần cưỡng ép để có ấn tượng gì. Đúng rồi, cái hợp đồng đó của chúng ta, có phải là muốn hết hiệu lực rồi không?”

“Không cần.” Kha Việt lắc đầu không hề do dự, “Phần lớn điều khoản bên trong, hi vọng bên cô tuân thủ y nguyên như vậy.”

Liễu Trạch: “... Vậy, nửa năm sau sẽ chia tay cũng phải tuân thủ?”

“Nó vốn cũng không phải là điều khoản cứng nhắc gì!” Kha Việt nổi giận, “Được rồi được rồi, đợi trở về Bắc Kinh chúng tôi làm một cái hợp đồng khác, chia tay các loại thì phải xem bọn họ, những điều khoản tương tự không được lấy Lâm Ngưỡng ra lăng xê vẫn phải tuân thủ.”

“Cái gì gọi là chia tay hay không thì phải xem bọn họ chứ, ngài lại không thể tốt hơn một chút sao.” Liễu Trạch lắc đầu, “Được rồi, cũng không còn việc gì, tôi đi trước đây, ngày mai tôi sẽ nói chuyện với Nhiễm Nhiễm thật tốt. Hợp đồng thì chờ anh trở về Bắc Kinh có thể liên hệ với tôi bất cứ lúc nào, ngày kia tôi sẽ về Bắc Kinh, tôi phải cùng đi chọn sân với Chu Hạo. Kha tổng anh đúng là không biết nha, hiện tại ở Bắc Kinh kết hôn nhiều đến dọa người, sân cũng phải đặt trước cả nửa năm!”

Kha Việt: “... Tôi cũng không muốn biết chuyện này.”

Liễu Trạch: “Ồi, cũng đúng, anh là giai cấp đặc quyền, khi tôi chưa nói, bye bye nhá, ngủ ngon mơ đẹp.”

Liễu Trạch sau khi cùng Kha Việt nói chuyện xong tâm trạng hết sức sung sướng, khoát khoát tay về mặt tươi cười mà bước vào trong thang máy, Kha Việt đứng nguyên tại chỗ, càng đứng mặt càng đen, cuối cùng gần như là nghiêng răng nghiêng lợi mà trở về phòng của mình.

Cả đêm Chương Nhiễm Nhiễm ngủ ngon, mặc dù 7h sáng hôm sau đã bị đánh thức, cũng vẫn cười tủm tỉm.

Nửa giờ sau Lâm Ngưỡng gửi Wechat cho cô, nội dung là, không muốn đánh thức em, anh có chút chuyện, phải rời đi trước một chuyến.

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Liễu Trạch ngáp một cái, nói: “Em tỉnh rồi à, ban đầu Lâm Ngưỡng không cho Kha Việt đánh thức em, Kha Việt tới làm ồn với chị! Hình như trong nhà Lâm Ngưỡng xảy ra chuyện gì đó, anh ta đi chuyến bay sớm nhất đây, Kha Việt cũng dứt khoát trở về Bắc Kinh rồi.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “....”

Buổi chiều và buổi tối Chương Nhiễm Nhiễm không có cảnh quay, cảnh quay buổi sáng cũng coi như là thuận lợi, không đến 12h liền trở về khách sạn, có thể nghỉ ngơi thật tốt.

Nhưng cô lại hi vọng mình có thể đi quay phim

Bằng không thì cũng không giống như bây giờ, cầm điện thoại ngồi ngẩn người ở trên giường.

Điện thoại dừng lại ở cuộc trò chuyện của cô và Lâm Ngưỡng, Chương Nhiễm Nhiễm trở về cái “Vâng! Không có chuyện lớn gì chứ?”

Lâm Ngưỡng chưa có trả lời.

Chương Nhiễm Nhiễm thở dài.

Chương Nhiễm Nhiễm nhện không được, gọi điện thoại cho Lâm Ngưỡng, kết quả đối phương lại tắt máy.

Ôi, mới xác định quan hệ đêm qua, cảm giác tỉnh lại thì đã không thấy tăm hơi của đối phương đâu, thực sự là quá tệ!

Liễu Trạch nói trong nhà Lâm Ngưỡng xảy ra chuyện.

Nhà của Lâm Ngưỡng..

Chương Nhiễm Nhiễm phát hiện mình không hề có khái niệm gì về chuyện trong nhà của Lâm Ngưỡng, Lâm Ngưỡng cũng chưa nói qua bao giờ, hình như truyền thông cũng không có nói gì.

Chương Nhiễm Nhiễm đành phải im lặng mở trình duyệt ra để tìm kiếm

Thảm, quá thảm rồi.

Trước kia nói yêu đương phải dùng Software để tìm hiểu trước về người yêu cũ của bạn trai, sau này nói yêu đương vẫn phải dùng Software để tìm hiểu về chuyện gia đình của bạn trai.

Vượt qua dự kiến của Chương Nhiễm Nhiễm, liên quan tới gia thế của Lâm Ngưỡng, cũng không có thông tin thiết thực gì, chỉ vờn vờn có mấy trang web rõ ràng là rảnh rồi quá đi biên tập lại để đăng lên diễn đàn buôn chuyện, từ bên trong cái gọi là “yêu sách của Fans hâm mộ” tổng kết một phen, đại khái chính là nói gia đình của Lâm Ngưỡng giàu có, coi như là con ông cháu cha.

Có người còn nói Lâm Ngưỡng con của đời quan thứ hai, nhưng anh không phải là người Bắc Kinh, là ở thành phố A.

Cũng có người nói lời thể son sắt, nói bố của Lâm Ngưỡng là một cục trưởng nào đó ở thành phố A, vị cục trưởng kia cũng họ Lâm, lần đó đơn vị xem ảnh chính là phim của Lâm Ngưỡng.

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Cái này cũng có thể coi là chứng cứ sao?! Khá tốt Lâm Ngưỡng miễn cưỡng chẳng phải bình thường, nếu Lâm họ Triệu Tiền Tôn Lý, chẳng phải là trong thiên hạ đều là bố của anh sao...

Chương Nhiễm Nhiễm tìm kiếm nửa ngày, tất cả đều là thông tin bừa bộn, không có gì hơn là nói gia thế của Lâm Ngưỡng không tệ, ngay cả một chút tin tức hữu dụng cũng không có.

Đây đối với Lâm Ngưỡng nói thật thì cũng là chuyện tốt, không ai hi vọng gia đình mình bị tùy tiện đưa ra ánh sáng, chỉ là Lâm Ngưỡng có thể giấu tốt như vậy, lại để cho Chương Nhiễm Nhiễm có chút kinh ngạc.

Chương Nhiễm Nhiễm đành phải mở quảng trường Thái Cực, phát hiện tòa nhà “Nhà hồng của Lâm Chương” còn đang phiếu đăng tại trang đầu, đã trên trăm trang rồi, thật là “Cao ốc” mà.

Chương Nhiễm Nhiễm ấn vào, phát hiện không có ảnh chụp gì mới, dù sao phương diện này thì Lữ Việt quản rất chặt, nhân viên tổ phim không được mang điện thoại vào.

Nhưng bởi vì chuyện Chương Nhiễm Nhiễm bị rơi xuống nước, Liễu Trạch có phát thông báo lảng xê nói là Chương Nhiễm Nhiễm chuyên nghiệp, cho

nên mọi người đều biết chuyện này, còn có người nỏ là Lâm Ngưỡng rất giận dữ, tại hiện trường Lâm Ngưỡng mắng một trận.

Chuong Nhiễm Nhiễm : “...”

Khi đó Lâm Ngưỡng không có ở hiện trường, đoán bừa cũng phải có tâm chứ!

Về sau scandal của Chuong Nhiễm và Tân Di Nguyên, còn có mâu thuẫn với Hường Tư Nhạc đều trở thành tiêu điểm thảo luận trong nhà này.

Cũng may, tất cả mọi người rất tin tưởng Chuong Nhiễm Nhiễm, lúc Lâm Ngưỡng phát Weibo, càn nhao nhao biểu thị “Lương thực chó này ta ăn hết”, “Lần đầu tiên công khai tình cảm, lần đầu tiên phát Weibo vì người khác, Lâm đại thần vì Nhiễm Nhiễm mà cống hiến thật nhiều lần đầu tiên quá” cùng với “Lại là rơi xuống nước ngắt xiù lại là trời đây scandal, Nhiễm Nhiễm cũng quá đáng thương, nếu tôi là Lâm đại thần, tôi cũng không có cách nào để bình tĩnh được.”

Chuong Nhiễm Nhiễm nhìn bọn họ thảo luận, khóe miệng tự nhiên dương lên, lúc ấy chỉ cảm thấy Lâm Ngưỡng là người rất tốt khi bảo vệ mình, hôm nay nhớ lại, đều là tràn đầy hạnh phúc~

Ôi, mặc dù, thật ra thì trước mắt cô còn tạm thời không gọi được cho Lâm Ngưỡng...

Về sau bởi vì Chuong Nhiễm Nhiễm an tâm quay phim, Lâm Ngưỡng cũng kín đáo, trong nhà không có đồ đặc gì mới để thảo luận, mọi người liền lật qua lật lại mà khai mở trí tưởng tượng, muốn biết hai người ở chung với nhau làm sao, Chuong Nhiễm Nhiễm vừa nhìn vừa cười, mãi cho đến khi cô thấy một nhà cùng tầng trả lời có chút không hợp lý.

“Chỉ có tôi thấy được, Chuong Nhiễm Nhiễm luôn cản trở sao? Cô ta diễn Bạch Mạt, lão Lâm bị người ta nói là nhét thêm bạn gái nhỏ của mình, chính bản thân diễn xuất không được muốn gánh nước ba bốn lần lại làm truyền ra tin đồn lão Lâm mắng chửi người, sự kiện của Hường Tư Nhạc lại càng đúng rồi, vốn fans của Hường Tư Nhạc rất thích lão Lâm, hiện tại thì tốt rồi, không hiểu sao lại có thêm đối thủ, trước kia lão Lâm cũng không yêu mấy người, lạnh nhạt, truyền ra chuyện xấu của cô ta, còn phải giúp cô ta giải thích với Hường Tư Nhạc, chính cô ta ngay cả rắm cũng không phải đánh cái nào, buồn cười.”

“Thót trên có bệnh à, lão Lâm bị suy đoán ác ý, người không đi trách những người ôm ác ý, trách Nhiễm Nhiễm làm gì? Diễn xuất không được nhảy 3 bốn lần? Xin nhờ cho, nói hết không phải chính cô ấy xảy ra vấn đề mà là người khác xảy ra vấn đề, sao người không đi mắng Triệu Văn Băng? Cô ấy có scandal với Tân Di Nguyên, một người là bạn gái, một người là học trò, lão Lâm làm sao có thể không ra mặt? Người ta vợ chồng son người tình ta nguyên đấy, người không liên quan như người tới làm mồm làm gì?”

“Vợ chồng son, khôì hài, nói rất hay giống như thật sự lĩnh chứng nhận vậy.”

“Cho mượn lời tốt lành của người, không làm được năm nay liền lĩnh chứng nhận, sang năm liền sinh em bé rồi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm : “...”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Chương 31: Bắt gian.

Editor: Hy

Lúc đổi mới lại, mấy cái khung nhà đều bị xóa, Chuong Nhiễm Nhiễm bỗng nhiên lo âu, trước kia cô cũng hiểu được fans hâm mộ của Lâm Ngưỡng không thích cô, cũng sẽ không có khả năng thích cô, nhưng lúc đó cô cảm thấy mình vô cùng đáng đời, hơn nữa hai người sớm muộn gì cũng sẽ chia tay, cho nên không thích cô cũng không sao.

Nhưng bây giờ bất đồng, cô là bạn gái chân chính rồi, làm thế nào thì fans hâm mộ của Lâm Ngưỡng mới thích cô đây?

Cô để điện thoại xuống, lộn hai vòng trên giường chẳng có mục đích gì, điện thoại bỗng nhiên vang lên.

Cầm lên xem, thật đúng là Lâm Ngưỡng.

Chuong Nhiễm Nhiễm lập tức grhe, hình như bên kia Lâm Ngưỡng có chút mệt mỏi: “Nhiễm Nhiễm?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Vâng!”

Lâm Ngưỡng: “Xin lỗi, xảy ra chút chuyện, chưa kịp sạc điện thoại.”

“Không sao.” Chuong Nhiễm Nhiễm có chút lo lắng, “Anh còn khỏe đó chứ?”

“Anh không sao, là bà nội của anh không cẩn thận ngã một cái, anh muốn ở lại với bà hai ngày, tiếp đó phải đi Bắc Kinh gặp Rachel.”

Giọng Lâm Ngưỡng có chút bất đắc dĩ, “Xin lỗi.”

“Xin lỗi gì chứ...” Chương Nhiễm Nhiễm có chút lo lắng, “Bà nội anh không sao chứ?”

“Không có chuyện lớn gì, chân bị thương nhẹ, nghỉ ngơi một thời gian ngắn là tốt.” Lâm Ngưỡng nói, “Bà còn hỏi em đấy.”

Chương Nhiễm Nhiễm có chút ngoài ý muốn: “Không sao là tốt rồi. Há? Hỏi em cái gì?”

Lâm Ngưỡng: “Bà cảm thấy em rất đẹp, hỏi anh làm sao lại ra tay lừa gạt em”

Chương Nhiễm Nhiễm cười ngây ngô: “Thật sao?”

Lâm Ngưỡng: “Ừ. Đáng tiếc không thể đến tổ phim”

Lâm Ngưỡng không nói đến bố mẹ mình, Chương Nhiễm Nhiễm cũng không hỏi nhiều, chỉ nói: “Vậy anh chăm sóc cho bà nội thật tốt. Sau đó cố gắng nói chuyện với Rachel thật tốt, tổ phim ấy à, anh không cần tới đâu, em ở tổ phim chờ hơn một tháng rồi, không cần anh giúp đỡ đâu!”

Lâm Ngưỡng: “Ừ, là anh muốn gặp em”

Chương Nhiễm Nhiễm hơi ngượng ngùng, ho một tiếng: “Hành trình quay hai tuần nữa của em sẽ có trống 2 ngày, nếu như có thể em sẽ xin bay về Bắc Kinh.”

Lâm Ngưỡng: “Anh sẽ cố gắng đến tổ phim ở Vân Nam lần nữa.”

Chương Nhiễm Nhiễm hơi muốn nói thêm gì đó với Lâm Ngưỡng, nhưng bà nội của anh mới ngã, hiện tại bất kể thế nào cũng không phải là thời điểm để nói chuyện yêu đương.

Vì vậy cô nói: “Khăng định anh rất lâu chưa nghỉ ngơi, em cũng mới vừa quay xong, bằng không, chúng ta đều đi nghỉ ngơi trước một chút?”

Lâm Ngưỡng: “Ừ. Chiều nay và buổi tối em đều không cần quay phim đúng không.”

Anh nhớ rõ thông báo thời gian của cô như vậy, Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Vâng!”

“Tối nay gọi điện cho em”

“Được, nếu như bận việc thì thôi, em không quan trọng đâu.”

“Bận rộn thì cũng phải có thời gian gọi điện thoại.” Lâm Ngưỡng ôn hòa nói: “Đi nghỉ ngơi đi.”

Chương Nhiễm Nhiễm “Vâng” một tiếng, không tắt máy, mặc dù Lâm Ngưỡng bên kia không còn nói chuyện, nhưng không có tắt điện thoại trước, Chương Nhiễm Nhiễm hiểu tiếp tục như vậy thì ai cũng không nói chuyện, nhưng ai cũng không tắt điện thoại, lãng phí tiền điện thoại.

Vì vậy cô đành phải nhẫn tâm nói “Bye bye”, vô cùng lưu luyến mà cúp điện thoại.

Vừa mới yêu đương mà đã có cảm giác khác thường rồi, thật sự là sốt ruột...

Cuối cùng Chương Nhiễm Nhiễm vô cùng hàm hồ mà phát một cái Weibo.

Chương Nhiễm Nhiễm: Vội vàng quay phim nên rất lâu không có phát Weibo rồi, xin lỗi xin lỗi, nhớ mọi người [tắm lòng yêu mến]

Phía dưới kèm theo một tấm tự sướng có hơi ngu.

Phát xong Weibo Chương Nhiễm Nhiễm liền trực tiếp đi ngủ trưa, lúc chiều tỉnh dậy đi ăn cơm, lại ở phòng ăn của khách sạn đụng phải vẻ mặt vừa tỉnh ngủ của Lâm Thi Tập và Tân Dĩ Nguyên.

Xem ra hôm nay tất cả mọi người đều rất rảnh rỗi...

Tân Dĩ Nguyên nhìn Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Chị cũng quá trắng trợn rồi.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Há? Cái gì?”

Tân Dĩ Nguyên: “Cái status chị mới phát ở Weibo đấy. Thoạt nhìn là phát cho người hâm mộ, nhưng thật ra là bởi vì thầy phải đi một thời gian rất dài.”

Chương Nhiễm Nhiễm dùng ngôn từ chính nghĩa: “Đương nhiên là tôi phát cho fans hâm mộ rồi.”

Lâm Thi Tập ngáp một cái: “Nhiễm Nhiễm à, diễn xuất bây giờ của em so với lúc đóng phim lại tốt hơn một chút, nhưng sao nói đối lại vụng về như vậy, nhìn một cái có thể thấu luôn.”

Bị vạch trần rồi, Chương Nhiễm Nhiễm dứt khoát gạt đầu: “Tôi còn chưa nói xong, là phát cho fans hâm mộ, cũng là phát cho Lâm Ngưỡng. Khụ, cái này gọi là không làm hai thứ sự nghiệp và tình yêu.”

Khóe miệng Tân Di Nguyên co giật, đi thôi.

Lâm Thi Tập về mặt bị phẫn, cũng đi thôi.

Tiểu Tinh: “Nhiễm Nhiễm, cô thay đổi...”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Đêm đó quả nhiên Lâm Ngưỡng gọi điện cho Chương Nhiễm Nhiễm, Chương Nhiễm Nhiễm nhận không được, hỏi quê của anh có phải ở thành phố A hay không, Lâm Ngưỡng nói: “Ừ, ở đây phong cảnh rất tốt, lần sau đưa em đến chơi.”

Chương Nhiễm Nhiễm nghĩ đến có thể đến quê của Lâm Ngưỡng, lại có chút chờ mong, nhưng nghĩ lại, nếu quả thực đến lúc đó, mình có phải cũng cần “có qua có lại”, đưa Lâm Ngưỡng trở lại xem nhà mình?

Thế nhưng mà...

Mãi cho đến khi cúp điện thoại, Chương Nhiễm Nhiễm đều nghĩ đến chuyện này, cái gọi là ngày suy nghĩ cái gì đêm nằm mơ cái đó, màn đêm buông xuống Chương Nhiễm Nhiễm liền mơ thấy mình khi còn bé.

Trong mơ bố vẫn còn, bọn họ ở một tòa nhà biệt thự ở khu vực nhà vườn, trong sân nuôi một chú chó Tiểu Bạch.

Mặc dù bố có tiền, nhưng rất lo cho gia đình, mẹ vốn là cô giáo ở trường cấp hai, về sau bởi vì khí quản viêm không hợp với việc giảng dạy và hít bụi phấn nên tạm thời nhân rồi ở nhà, thỉnh thoảng cùng mấy bà hàng xóm dạo chơi phố, đánh bài, phần lớn thời gian là ở nhà với Chương Nhiễm Nhiễm, Chương Nhiễm Nhiễm làm bài tập ở trong phòng, mẹ cầm một quyển sách đứng xem ở bên cạnh.

Chương Nhiễm Nhiễm làm xong bài tập, có thể chơi với Tiểu Bạch ở trong sân một lát, mẹ cũng sẽ ở trong sân đan len, đợi lúc bố tan việc, cơ bản đều về nhà đứng giờ, thỉnh thoảng về muộn, sẽ mang về một chút đồ ăn vặt coi như là “lễ xin lỗi” với Chương Nhiễm Nhiễm.

Sinh hoạt bình thân mỹ mãn như vậy đã qua rất nhiều năm, lâu đến nỗi Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy, sẽ vĩnh viễn tiếp tục như vậy.

Lúc Chương Nhiễm Nhiễm tính dạy đã 6h, gần như là bị ác mộng làm cho bừng tỉnh, cô nghĩ một chút, vẫn quyết định lần sau gặp mặt Lâm Ngưỡng, sẽ nói với anh chuyện trong nhà của mình.

Về sau bố làm sai rất nhiều, nhưng bất kể thế nào, ông cũng đã bỏ ra một cái giá lớn rồi, chính mình không nên gạt Lâm Ngưỡng.

Huống chi, Lâm Ngưỡng khẳng định không phải là loại người vì bố cô như thế mà liền ghét bỏ người như cô...

Chương Nhiễm Nhiễm vỗ vỗ mặt, dứt khoát rời giường rửa mặt chuẩn bị quay phim.

Phản diện của Chương Nhiễm Nhiễm không nhiều lắm, nhưng chiều qua và tối qua nghĩ là do Triệu Vân Băng xin nghỉ hai ngày trở về Bắc Kinh một chuyến, cho nên cô quay trước, lý do cô ta nghỉ phép rất quan trọng, là mẹ bị bệnh, cho nên Lữ Việt cũng đồng ý.

Đồng thời xin nghỉ phép còn có Ninh Phẩm Đông, nhưng chị ta là nữ chính, nhưng phản diện so với Triệu Vân Băng còn ít hơn, xem như trên danh nghĩa là nữ chính, hơn nữa phản diện cũng phần lớn là diễn trong sân, cho nên bản thân không cần quay ngoại cảnh.

Từ sau chuyện rơi xuống nước, Chương Nhiễm Nhiễm và Triệu Vân Băng gần như không có bất cứ trao đổi gì, ở tổ phim và khách sạn có gặp cũng không chào hỏi, Chương Nhiễm Nhiễm cũng không cảm thấy lúng túng, chỉ cảm thấy thật ra như vậy cũng coi là được.

Dù sao Triệu Vân Băng thích Lâm Ngưỡng, cô cũng, cô cũng không muốn khách khí với Triệu Vân Băng..

Liễu Trạch nhìn giờ ở điện thoại, liếc mắt, lại gọi điện cho Chu Hạo.

Tút tut tut, không có người nghe.

Lại gọi vào số khác.

Tút tut tut, vẫn không có người nghe.

Liễu Trạch hít một hơi thật sâu, kéo hành lý, một bên mở cửa đón xe.

Không nhờ vả được, những người đàn ông này quả nhiên không nhờ vả được.

Chu Hạo biết Liễu Trạch phải về Bắc Kinh, lập tức biểu thị muốn đón cô, kết quả hành lý của mình đều cảm chắc mà Chu Hạo thì không thấy bóng dáng đâu, điện thoại cũng không nghe.

Liễu Trạch đón xe về đến nhà, vừa mở hành lý thu dọn đồ đạc, điện thoại của Chu Hạo vội vàng gọi tới.

Liễu Trạch không nghe, tiếp tục thu dọn, chậm chạp thu dọn xong, chuông cửa vang lên.

Chu Hạo bận rộn, thỉnh thoảng không đáng tin cậy, nhưng đến cùng vẫn rất quan tâm cô.

Liễu Trạch khó được “lắm” như vậy một lần, nội tâm được an ủi rất lớn, thuận tay mở cửa, camera ở bên ngoài chợt lóe lên hình ảnh, Liễu Trạch không thấy rõ ai, cho nên lúc mở cửa thấy Kha Việt, Liễu Trạch thực sự bị sợ hãi kêu lên một tiếng.

“Anh tới đây làm gì? Không đúng, Kha tổng, làm sao anh biết chỗ của tôi?”

Kha Việt tức giận nói: “Tư liệu của nhân viên Cách Mộc chẳng lẽ không có?”

Liễu Trạch: “Ồ, tôi không nghi vấn ý tứ năng lực của ngài, chỉ là khách quý đại giá quang lâm, không hiểu có chuyện gì?”

Kha Việt: “Bạn trai cô, cái người gọi là Chu Hạo ấy, giấy căn cước số 3xxxxxxxxxxxxx, đại học xx Bắc Kinh tốt nghiệp hệ pháp luật, là bạn học của cô, đúng hay không?”

Liễu Việt chấn kinh: “...Làm sao tôi biết rõ số CMND của anh ấy? Nhưng xác thực anh ấy là bạn học của tôi.”

Kha Việt lấy điện thoại ra, phô bày giấy chứng nhận: “Anh ta?”

Liễu Trạch không hiểu: “Đúng là anh ấy, Kha tổng anh muốn làm gì?”

Loại cảnh sát này đến thăm, cầm theo ảnh chụp của bạn trai cô, hỏi cô có biết anh ấy hay không, sau đó nói cho cô biết anh ấy đã giết người, cảm giác này thực sự rất kì quái.

Kha Việt gật đầu: “Đi, cùng tôi đi chỗ này.”

Liễu Trạch: “Đi chỗ nào?”

Kha Việt: “Tìm bạn trai cô.”

Liễu Trạch: “Cái gì? Rốt cục là có ý gì?”

Kha Việt không giải thích, hai tay bỏ vào túi áo, Liễu Trạch không hiểu cho lắm, nhưng cũng hiểu được Kha Việt không phải loại người vô duyên vô cớ đến tìm mình hỏi đi tìm bạn trai mình, đành phải vội vàng khoác áo đi theo.

Kha Việt đỗ xe tại một khách sạn 5 sao không tệ.

Liễu Trạch nói: “Kha tổng đây là ý gì.”

Kha Việt: “Cô là người thông minh, tôi không cần nhiều lời. Nếu như cô muốn biết, tôi đưa cô vào, nếu cô không muốn biết, tôi liền lái xe đưa cô về nhà.”

Liễu Trạch nói: “Kha tổng, anh như vậy giống như mời tôi thuê phòng vậy, tôi...”

“Thời điểm này, vẫn là đừng nên nói giỡn nữa.” Kha Việt ngược lại không dễ chọc giận giống như ngày thường, anh ta bình tĩnh nhìn Liễu Trạch, “Muốn vào hay không? Ba giây, cô không nói lời nào tôi coi như cô chấp nhận.”

“Ba, hai một...”

Liễu Trạch không nói gì.

Kha Việt gật đầu, khởi động ô tô, báo tiêu nhận ra xe của Kha Việt, trực tiếp cho tiến vào bãi đỗ xe, Kha Việt xuống xe, vốn nghĩ Liễu Trạch sẽ ngồi trên xe không xuống, không ngờ Liễu Trạch nhanh chóng tháo dây an toàn, gật đầu: “Đi.”

Hai người đi vào đại sảnh, Kha Việt đưa thẻ hội viên, cũng không mang theo Liễu Trạch đi lên, ngồi yên ở ghế sofa ở đại sảnh, anh ta cho người gọi điện: “A lô? Ủ, cậu nói bây giờ muốn gặp cô ấy, để cho người đại diện của cô ấy thúc giục lên đường. Ủ.”

Liễu Trạch loay hoay lấy điện thoại, nhìn một loạt cuộc gọi nhỡ của Chu Hạo.

Thời gian là ở nửa giờ trước, đếm một chút, 6 cuộc, cô không nghe, cũng không có gọi lại.

Cô vô ý mà đưa tay gọi một cái cho Chu Hạo, kết quả thông báo gọi.

Liều Trạch: “...”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Chương 32: “Cuối cùng nghi vấn tình cảm cũng lộ ra, viết tên chân ái thực ra chỉ là lãng xê!”

Editor: Hy

Liều Trạch vội vàng muốn cúp điện thoại, không ngờ Chu Hạo ở bên kia lập tức nghe máy: “A lô? Tiểu Trạch, rốt cục em chịu nghe máy rồi.”

Tiểu Trạch...

Khóe miệng Kha Việt co quắp, cảm thấy cái biệt danh này hơi buồn nôn.

Liều Trạch nói: “À, ừm...Ừ.”

“Bên công ty anh bỗng nhiên có cuộc họp tạm thời, kết thúc cuộc họp anh mới phát hiện ra là đã qua thời gian, không thể tới đón em được. Gọi điện thì em lại không nghe máy.” Chu Hạo thở dài, đáng vẻ rất bất đắc dĩ đối với tính cách tùy hứng của cô, “Lần sau em đừng như vậy, anh sẽ rất lo lắng đấy.”

Liều Trạch mơ hồ lên tiếng, Chu Hạo nói: “Bây giờ em đang ở đâu?”

Liều Trạch: “Ở bên ngoài.”

Chu Hạo: “Bên ngoài? Bên ngoài là ở đâu? Ồi, anh nói em đó, làm sao lại để cho người khác lo lắng như vậy? Anh biết rõ là em không thích người sai hẹn,”

Giọng của Chu Hạo bỗng trở nên vô cùng rõ ràng, chẳng những là truyền ra từ trong điện thoại, mà còn truyền tới ở rất gần, hiệu quả của hai giọng, quả thực rất chân thật.

Liều Trạch quay đầu, chỉ thấy một đôi nam nữ đi ra từ trong thang máy, người đàn ông thân hình cao lớn tướng mạo đáng hoàng, người phụ nữ đáng người yêu điệu, khuôn mặt đẹp dễ.

Người đàn ông dĩ nhiên là Chu Hạo, nhưng mà người phụ nữ kia Liều Trạch không ngờ tới là Ninh Phẩm Đông.

Ninh Phẩm Đông và Chu Hạo cùng nhau đi ra khỏi thang máy, Chu Hạo đi ở phía trước, đang cùng Liều Trạch gọi điện, Ninh Phẩm Đông đi phía sau hẳn không xa không gần.

Liều Trạch trực tiếp cúp điện thoại.

Chu Hạo: “A lô... A lô?”

Mặt Chu Hạo tràn đầy hoang mang mà cúp điện thoại, Ninh Phẩm Đông nói: “Thế nào, lại cúp điện thoại của anh rồi à?”

Chu Hạo thở dài: “Cô ấy là như vậy, thói quen, không còn cách nào khác.”

Ninh Phẩm Đông cười nói: “Không còn cách nào khác mà vẫn kết hôn cùng cô ta à? Có thể chịu đựng được bao lâu đây?”

Chu Hạo nói: “Bố anh thúc giục như vậy, nếu như em chịu gả, anh sẽ lấy cô ấy sao?”

Liều Trạch vẫn còn cố gắng thò tai ra nghe Chu Hạo và Ninh Phẩm Đông nói chuyện, Kha Việt đã trực tiếp đi đến trước mặt hai người.

Ninh Phẩm Đông nhìn thấy Kha Việt, sững sờ: “Kha tổng? Không phải ngài muốn tôi đi Tinh Diệu sao...”

Cô ta vô thức kéo dài khoảng cách với Chu Hạo, Kha Việt lại không nhìn cô ta, mà là nhìn Chu Hạo.

Chu Hạo nói: “Vị này là?”

Kha Việt: “Là sứ giả chính nghĩa.”

Chu Hạo: “?”

Hắn còn chưa kịp nói chuyện, Kha Việt đã giáng một đấm vào mặt Chu Hạo.

Kha Việt cao hơn Chu Hạo một chút, rảnh rồi lại đến phòng tập thể thao, sức lực cũng không nhỏ, Chu Hạo lao đảo một cái rồi trực tiếp ngã xuống đất, Ninh Phẩm Đông kêu lên một tiếng, lùi lại hai bước, có chút khó hiểu mà nhìn Kha Việt: “Kha tổng, ngài làm cái gì vậy...”

Liễu Trạch luôn ngồi ghế sofa ở chỗ vắng người rồi cực cũng chạy tới.

Chu Hạo lau máu rớm ở khóe miệng, nói: “Con mẹ nó, anh bị bệnh tâm thần à?! Anh... Liễu Trạch?”

Hắn còn một động lòng để nể chửi người, khi nhìn thấy Liễu Trạch liền lập tức nuốt trở lại.

Liễu Trạch đối mặt với Chu Hạo trong chốc lát, Liễu Trạch nói: “Anh còn chưa bị đánh què, đứng lên không nổi sao?”

Chu Hạo yên lặng đứng lên.

Nhìn thấy Liễu Trạch, vốn kinh ngạc nhưng Ninh Phẩm Đông ngược lại bình tĩnh hơn, cô ta cười cười: “Hóa ra là Kha tổng quen với Liễu kinh tế.”

Liễu Trạch: “Bình thường thôi, không ngờ cô quen với Chu Hạo.”

Ninh Phẩm Đông mỉm cười: “Cô đừng hiểu lầm, chúng tôi là đúng lúc gặp, cùng nhau xuống thang máy mà thôi.”

Kha Việt: “Cô cảm thấy tôi không lấy được ghi chép phòng thuê ở đây đúng không? Huống chi hai người cũng không phải chỉ thuê phòng có một lần, bắt đầu từ ba năm trước, mỗi tháng nhiều thì năm đến sáu lần, ít thì một hai lần.”

Ninh Phẩm Đông mặt không cảm xúc: “Kha tổng, ngài đây có ý gì. Lai Hoa cùng Tinh Diệu quan hệ không tệ đâu.”

Ninh Phẩm Đông không phải là một nghệ sĩ của Tinh Diệu mà là của một công ty lớn khác là Lai Hoa, Lai Hoa và Tinh Diệu coi như là cạnh tranh tốt, quan hệ không thể nói là tốt, nhưng xác thực cũng không có xích mích gì.

Kha Việt còn lạnh lùng hơn so với cô ta: “Tinh Diệu chỉ có một tổng giám đốc là tôi, nhưng Lai Hoa lại có rất nhiều nghệ sĩ nữ.”

Ninh Phẩm Đông: “Đây là chuyện của họ, không có quan hệ gì với Kha tổng đúng không?”

Liễu Trạch lập tức nói: “Có quan hệ, tại sao lại không có quan hệ, hiện tại tôi bị đả kích quá lớn, không có cách nào để nói chuyện bình thường được, Kha tổng chính là người phát ngôn chính thức của tôi.”

Ninh Phẩm Đông: “...”

Kha Việt nhìn Liễu Trạch, thấy cô rất bình tĩnh mà đứng ở bên cạnh, hoàn toàn không giống dáng vẻ của một người vừa mới phát hiện bạn trai mình yêu mến nhiều năm đã có người khác được ba năm.

Chu Hạo: “Liễu Trạch, em như vậy không có ý nghĩa gì hết, được rồi, nếu như em đã biết rồi, anh cũng chẳng có gì mà không dám thừa nhận cả. Anh và người khác ở cùng một chỗ, nhưng mà, anh cũng có lí do của chính mình. Anh rất vất vả, em lại quá bận rộn.”

Liễu Trạch: “Ồ? Mặc dù Ninh Phẩm Đông cô không đo như vậy, nhưng cũng không thể rảnh rỗi hơn so với tôi chứ?”

Ninh Phẩm Đông không nói chuyện, lạnh lùng liếc mắt.

Chu Hạo: “Em đừng ngắt lời, em chính là như vậy, tóm lại là không thích nghe anh nói hết câu... nói thật, Liễu Trạch, lúc học đại học anh có thích em, nhưng về sau em không hề giống với người mà anh muốn, em thay đổi quá nhiều, em một lòng muốn làm sự nghiệp, căn bản không hiểu cái gì là săn sóc, cũng không làm sao ăn mặc chính mình, anh...”

Kha Việt giờ nắm đấm lên: “Anh nói thêm một câu nữa đi, anh có nghĩ tôi là người khác không để cho anh nói hết câu có nghĩa là không thích nghe hay chẳng?”

Chu Hạo: “...”

Liễu Trạch nói: “Kha tổng, không phiền anh động thủ lần nữa, để cho anh ta nói đi, tôi còn rất muốn nghe đấy, khả năng cũng là lần cuối cùng nghe anh ta thao thao bất tuyệt như vậy.”

Chu Hạo: “Được rồi, anh không muốn nói cái gì cả, anh đối với em cũng không phải là chơi đùa một chút rồi thôi, bằng không thì sẽ không muốn kết hôn cùng em. Thật ra thì em cũng không phải là đối tượng tốt nhất để chọn kết hôn, tuổi của em cũng không còn nhỏ, lại mê một công việc, có thể giả đi cũng sẽ không đồng ý sinh con, nhưng tình cảm nhiều năm của anh và em vẫn còn, cho nên anh không muốn làm cho em uống phí thanh xuân, muốn cho em giao phó...”

Liều Trạch giờ tay cho Chu Hạo một cái tát.

Cái bàn tay lớn này đánh khiến hắn không kịp đề phòng, Chu Hạo sững sốt, Liều Trạch nói: “Được rồi, tôi thay đổi chủ ý, anh vẫn là nên cầm miệng vào, tôi tình nguyện nghe chó sủa còn hơn.”

Sau đó cô nhìn về phía Ninh Phẩm Đông: “Cô xinh đẹp như vậy, đáng tiếc lại giống tôi, là một người mù.”

Ninh Phẩm Đông vẫn rất bình tĩnh: “Xin lỗi, chúng ta không giống nhau, tôi cũng không ngu xuẩn đến mức định gả cho anh ta.”

Chu Hạo nhìn Ninh Phẩm Đông một cái, sắc mặt có hơi khó coi, nhưng lại không có cách nào để phản bác.

Liều Trạch: “Ừ, là tôi hơi ngu xuẩn.”

Cô xoay người rời đi, Kha Việt ngăn người, cũng rời đi theo cô, vừa nói: “Cô cứ đi như vậy sao?”

Liều Trạch không nói chuyện, Kha Việt thở dài, cùng cô trở về phía xe của mình, chờ cô rời đi.

Ô tô đi được một lúc, trong xe yên tĩnh đến đáng sợ, lúc đèn đỏ, Kha Việt đập phanh nhìn về phía Liều Trạch: “Cô đúng là người miệng cộp gan tháo, bọn họ trắng trợn như vậy mà cô chỉ đánh cho một cái?”

Liều Trạch vẫn không nói chuyện.

Bầu trời đã tối, Kha Việt nương nhờ ánh đèn bên ngoài mới nhìn rõ được, hóa ra là Liều Trạch khóc.

Kha Việt: “...”

Anh ta cũng không ngờ là Liều Trạch sẽ khóc, dù sao chuyện như vậy thì bất kì cô gái nào cũng đều không chấp nhận được, có thể Liều Trạch lên xe sẽ hiển nhiên đoán được là có chuyện gì, lại có thể cười châm chọc, đến khách sạn còn có thể vô cùng bình tĩnh nói chuyện cùng Ninh Phẩm Đông và Chu Hạo, cho nên anh ta cảm thấy có lẽ Liều Trạch thực sự là mạnh mẽ cho nên đối với loại chuyện này cũng đều thờ ơ.

Nói tới nói lui, rốt cục là Kha Việt không hiểu phụ nữ, nhất là loại phụ nữ hiếm thấy như này...

Kha Việt không có sở trường an ủi người khác, há to miệng, lại ngậm lại, cầm hộp giấy ở bên cạnh ném vào trong ngực Liều Trạch.

Liều Trạch rút một tờ lau nước mắt, lại rút một tờ lau nước mũi.

Kha Việt: “Tôi đưa cô về nhà.”

Liều Trạch: “Cảm ơn anh.”

Kha Việt: “...Không cần, tiện đường thôi.”

Liều Trạch: “Cảm ơn anh nói cho tôi biết chuyện này. Tôi quá bận rộn, thực sự một chút cũng... không phát hiện được.”

Kha Việt: “Tôi cũng bận rộn nhiều việc... Được rồi, tôi chỉ là trước kia trông thấy Chu Hạo và Ninh Phẩm Đông cùng nhau đi ra, khi đó tôi hỏi người bên cạnh là có phải Ninh Phẩm Đông có bạn trai rồi hay không, đối phương nói hình như là vậy, tên là Chu Hạo. Tôi lại nghĩ đến cô và Ninh Phẩm Đông cùng là bạn học đại học...”

Liều Trạch lại nói: “Tóm lại là cảm ơn anh.”

Kha Việt không nói chuyện, đưa Liều Trạch về gara xe dưới nhà của cô: “Cô... Có thể ở một mình không?”

Liều Trạch vừa khóc, vừa gật nhẹ đầu: “Tôi lớn như thế này rồi, có thể xảy ra chuyện gì nữa, cảm ơn anh, tôi về đây, bye bye, phiền phức đừng nói cho người khác biết.”

“Không biết.” Kha Việt nói, “Hẹn gặp lại, ngày mai tôi bớt chút thời gian tới thăm cô nhà?”

“Không cần.” Liều Trạch ôm hộp khăn giấy của Kha Việt chậm rãi bước đi, Kha Việt nhìn cô tiến vào thang máy, nhìn bên cạnh thang máy hiện từ tầng trệt rồi dần dần lên cao, cuối cùng dừng ở tầng của nhà Liều Trạch.

Hắn là đã tới nhà bình an.

Kha Việt nghĩ, bản thân thật sự cũng không giúp được cái gì.

Anh ta thở dài, lái xe đi.

Liều Trạch về đến nhà, ôm chăn khóc lớn một lúc, chậm rãi nhớ lại một ít dấu vết, cô và Chu Hạo chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, tình cờ mơ hồ

suy đoán Chu Hạo, trên người hẳn có mùi nước hoa...

Trước kia là cô quá không nhạy cảm, hay là thật sự không đủ quan tâm?

Được rồi, không còn nghĩa lý gì nữa.

Chu Hạo nói không muốn uống phí tuổi thanh xuân của cô nên mới có ý định lấy cô, thì ra như vậy là xem cô chôn vùi thanh xuân, thuận tiện định để cho cô chôn vùi luôn tuổi trung niên và tráng niên(khoảng 30 40 tuổi).

Liễu Trạch khóc xong lại cảm thấy vô cùng không có ý nghĩa, ôm chăn ngủ được nửa giờ lại bị điện thoại đánh thức, lại là Lư Quyền gọi tới, Liễu Trạch điều chỉnh lại cảm xúc một chút, nhận điện thoại, mới biết được ngày mai là ngày Cách Mộc thành lập được ba năm, Lư Quyền muốn mời nhân viên thân cận và nghệ sĩ cùng đi ăn cơm chúc mừng một chút.

Đương nhiên cái này không thể từ chối, cô không thể tình trường đã thất bại lại làm luôn cho sự nghiệp tan tác được, Liễu Trạch đáp ứng.

Về phần Chu Hạo... Gạt trừ con mẹ nó Chu Hạo đi.

Ý định của Liễu Trạch là lượn một vòng tại bữa tiệc kỉ niệm 3 năm rồi rời đi, vì Lư Quyền là người ưa thích phô trương, mỗi lần kỉ niệm 3 năm cũng sẽ làm thành thế thật lớn, mời tất cả các nghệ sĩ trong nghề và mình tình đến để giữ thể diện.

Nói như vậy, Liễu Trạch chỉ cần đi lộ mặt, nói vài lời khách sáo là có thể yên lặng rời đi.

Nhưng mà Liễu Trạch tuyệt đối không ngờ tới, năm nay Lư Quyền lựa chọn đề ý tới tâm tư, mời mấy nhân viên có quan hệ thân cận, cùng với mấy nghệ sĩ kí hợp đồng lúc mới sáng lập công ty, tổng cộng không vượt quá 20 người, bố trí một chút ở phòng họp lớn nhất của công ty, cắm số 3 vào bánh ngọt, cửa còn dán tấm bảng, viết “we are một mối đồn cũi ôn nhu xăm”

Liễu Trạch: “...”

Cái này là một vài năm trước đúng không?!

Văn hóa của công ti Cách Mộc thực sự có vấn đề rồi, chủ yếu là phẩm vị của bản thân Lư Quyền cũng rất có vấn đề.

Vừa què mùa vừa dung tục, làm sao nghĩ đến sản nghiệp của ngành giải trí đây?

Tâm tình Liễu Trạch không tốt, liền đem bọn người Lư Quyền mắng ở trong lòng một lần rồi mới tiến vào phòng họp, mọi người đứng tốp năm tốp ba rất đông đủ, Liễu Trạch chọn một vị trí ở gần cửa ngồi xuống, Vương Thái Cốc lập tức ngồi xuống cạnh cô: “Sao vậy, mặt thâm quầng như vậy, tôi qua ngủ không ngon à?”

Liễu Trạch cười một cái, không có trả lời vào vấn đề: “Tại sao sếp Lư bỗng nhiên lại có sáng kiến như vậy, ở công ti làm ra cái này?”

Wang Thái Cốc: “Tôi đề ra chủ ý. Cũng không tệ lắm phải không?”

Không tệ, không tệ nếu anh là người chết đầu tiên đâu.

Liễu Trạch ngoài cười nhưng trong không cười gật đầu, cũng không nói thêm cái gì, Triệu Văn Băng tới cũng rất nhanh, nhìn thấy Liễu Trạch, ngược lại chủ động nói đến chuyện lần trước Chương Nhiễm Nhiễm bị ngã xuống nước, nhìn rất áy náy.

Lúc ấy chuyện này không làm rõ được nguyên do, hiện tại đi truy cứu thì càng không có ý nghĩa, Liễu Trạch nói một câu “Nhiễm Nhiễm tốt bụng” rồi không nói thêm gì nữa.

Vốn nghĩ rằng người đại diện đáng ghét này và nữ diễn viên phách lối này có thể bỏ qua cho mình, ai biết được đợi sau khi Lư Quyền đến, mọi người khách sáo với nhau một phen, Triệu Văn Băng lại giờ ly rượu lên: “Chuyện lần trước bất kể thế nào thì em đều không tốt, em kính chị Liễu một li.”

Trên bàn có nhiều người như vậy, Lư Quyền thấy, hiểu kì nói: “Đã xảy ra chuyện gì?”

Nội tâm Liễu Trạch khinh thường, nghĩ thầm Lư Quyền hai năm nay vô cùng phát tướng, thì ra lỗi tai đều bị thịt béo nhét vào.

Vì vậy Triệu Văn Băng và Vương Thái Cốc kẻ xướng người họa làm bộ tội nghiệp kể lại chuyện Chương Nhiễm Nhiễm bị rơi xuống nước lần trước, Lư Quyền cùng với chuyện cũ này gật đầu: “Đều là nghệ sĩ cùng công ti, hiểu lầm, một cuộc hiểu lầm.”

Lư Quyền mở miệng, Liễu Trạch cũng chỉ có thể cười mà giờ ly rượu lên: “Chuyện của Nhiễm Nhiễm tôi không thể thay cô ấy làm chủ tất cả được, về sau không cần có loại hiểu lầm này là được.”

Liễu Trạch đem rượu trong li uống cạn một hơi, phát hiện hương vị không tệ, Lư Quyền vừa vặn nói: “Rượu đỏ cô cũng làm một ngụm rồi, Liễu Trạch cô thật không giống con gái, coi chừng về sau làm chồng cô sợ.”

Liễu Trạch có một bạn trai làm quen nhiều năm ở trong nội bộ của Cách Mộc cũng không tính là bí mật, nhất là Lư Quyền, Vương Thái Cốc đều biết rõ ràng, Lư Quyền cũng là thuận miệng nói, nhưng vừa vặn đâm đúng chỗ hiểm của Liễu Trạch, cô miễn cưỡng cười cười, Lư Quyền nói: “Tại sao cô

không mang theo bạn trai kia tới? Còn có thể giúp cô cân rượu đấy. Nào, mời cô một li.”

Liễu Trạch hơi bất đắc dĩ, Lưu Quyền cười nói: “Tôi biết từ lượng cô không tốt, nhiều năm như vậy đều không luyện được, hôm nay kỉ niệm ba năm mà, vui vẻ đi!”

Liễu Trạch chỉ có thể một hơi uống cạn.

Vương Thái Cốc ở một bên nói: “Nghe nói sang năm hai người kết hôn? Chúc mừng chúc mừng nha, nào, mời cô một ly.”

Liễu Trạch:

Nghe nói?

Nghe ai nói?

Lưu Quyền nói: “Vương Thái Cốc, cậu muốn Liễu Trạch say à?”

Vương Thái Cốc: “Ngài nói, cao hứng mà tôi không muốn cho cô vườn không nhà trống. Tôi cũng uống.”

Quả nhiên hân một ngụm uống hết, không một chút do dự, Liễu Trạch chưa bao giờ muốn thua Vương Thái Cốc, cười rồi rót cho mình một chén đầy.

Bọn họ kéo thêm những người khác tạo bầu không khí, trừ mấy nữ diễn viên sáng mai còn có lịch sợ uống nhiều rượu mặt bị sưng, những người khác ta mời người người mời ta thật sự quá kinh khủng, mà bởi vì Vương Thái Cốc miệng rộng nói Liễu Trạch sang năm kết hôn, cho nên Liễu Trạch gần như là mục tiêu lớn nhất.

Vốn trong lòng Liễu Trạch bức bối không dứt, bị mọi người thay nhau mời chúc rượu tân hôn, quả thực không vui, dứt khoát không từ chối ai, uống hết từng li một.

Ngày hôm sau Liễu Trạch mở mắt, đầu đau muốn nứt, phát hiện mình đang nằm nghỉ ngơi ở văn phòng, cũng không hiểu sao khi nào thì tối qua uống sau, lại là khi nào thì bị ai kéo vào.

Liếc mắt nhìn giờ, thì đã gần mười một giờ.

Một loạt cuộc gọi nhỏ, Kha Việt gọi 20 cuộc.

Liễu Trạch tự nhiên có loại dự cảm không tốt.

Cô đang muốn nhìn kĩ xem xảy ra chuyện gì, đã có người gõ cửa phòng làm việc cô, Lưu Quyền gọi ở bên ngoài: “Liễu Trạch! Cô tỉnh chưa?!”

Liễu Trạch: “Tỉnh rồi!”

Lưu Quyền trực tiếp mở cửa đi vào.

Hắn vừa vào liền trực tiếp ném di động cho Liễu Trạch: “Rốt cục đây là chuyện gì?! Cô tự xem đi.”

Trên di động là Weibo mới nhất của Tà Thị “Phế vật muốn người có ích lợi gì.”

“Cuối cùng ghi vắn yêu đương cũng lộ ra, một tờ hiệp ước đạo này! Thủy nguyệt kính hoa công dã tràng, tên viết tình yêu thực sự chỉ là lãng xê!”

Cô kéo xuống, quả nhiên thấy một tấm hình, có thể nhìn ra người chụp rất vội vàng, ảnh chụp hơi nghiêng, nhưng phía trước lại rất rõ ràng.

Hợp đồng yêu đương

1. Chương Nhiễm Nhiễm không được tự tiện lấy bất kể cái gì kể cả những tiết mục không giới hạn, truyền thông phỏng vấn, weibo cá nhân các loại không đơn phương nhắc tới Lâm Ngưỡng và tình cảm

2. Trong lúc “yêu đương”, Lâm Ngưỡng và Chương Nhiễm Nhiễm không được kết giao với người khác phái, không được có quan hệ vượt quá mức bạn bè, muốn có ý định kết giao cùng người khác, phải thông báo với đối phương trước.

3. Chương Nhiễm Nhiễm cần duy trì hình tượng tốt đẹp, không được dùng tình cảm để lãng xê, không được đi con đường thấp kém, hoặc ra sức làm chủ đề xấu.

...

Liễu Trạch xoa xoa thái dương, chỉ cảm thấy dự kiến lúc trước của Kha Việt khá tốt, không ở trên đó ghi tình cảm là giả dối.

Nhưng như bây giờ, cũng thật là...

Liều Trạch cam chịu nói: “Tôi sẽ giải quyết.”

Lưu Quyền nói: “Rốt cục là có chuyện gì? Tại sao cô không nói với tôi? Giải quyết, hiện tại cô muốn giải quyết thế nào?”

Liều Trạch lắc đầu, trước tiên gọi điện thoại cho Kha Việt.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Chương 33: Em hi vọng anh ngủ ở ghế sofa cũng được.

Editor: Hy

Chương Nhiễm Nhiễm quay hết một cảnh liền đi đến nghỉ ngơi ở bên cạnh, đang ngáp, lại phát hiện gần như tất cả mọi người đang nhìn mình rồi thì xì xào bàn tán.

Cô hơi mờ mịt, lần trước sôi nổi như vậy chính là vụ yêu sách của Tà Thị về việc của cô và Tân Dĩ Nguyên.

Cô đẩy Tiểu Tình còn đang ngủ bù ở trên ghế: “Tiểu Tình, xảy ra chuyện gì rồi hả? Vì sao tôi cảm thấy tất cả mọi người đều đang nhìn tôi vậy?”

Tiểu Tình từ trong mơ sợ hãi mà tỉnh dậy, xoa mí mắt nói: “Hả? Tôi không biết gì à? Xảy ra chuyện gì sao?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Di động của tôi ở chỗ của cô phải không? Đưa tôi nhìn một chút.”

Tiểu Tình còn đang tìm di động, Tân Dĩ Nguyên ở bên kia trở về nghỉ ngơi rồi lướt di động sắc mặt cũng biến đổi, nhìn về phía Chương Nhiễm Nhiễm.

Chương Nhiễm Nhiễm: “Làm sao ngay cả cậu cũng nhìn tôi như vậy? Sao thế?”

Tân Dĩ Nguyên: “Không thể nào.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...Cái gì?”

Tân Dĩ Nguyên: “Chị và thầy dính lấy nhau như vậy, làm sao có thể là người yêu giả được?!”

Trong lòng Chương Nhiễm Nhiễm chợt giật mình, nhưng bây giờ cô và Lâm Ngưỡng xác thực là một đôi, cho nên có thể vô cùng có khí thế mà nói: “Cái gì mà người yêu giả? Chúng tôi đương nhiên là chân tình!”

Tân Dĩ Nguyên: “Cái hợp đồng yêu đương này là chuyện gì vậy?”

Chương Nhiễm Nhiễm tròn to mắt, Tiểu Thanh ở bên cạnh cũng tròn mắt há mồm mà đem điện thoại di động tới.

Chương Nhiễm Nhiễm xem hết Weibo mà Tà Thị phát, cả người đều choáng váng, số share ở phía dưới đã vượt quá trăm nghìn rồi, đếm bình luận cũng thế cả.

Cái này mới phát được hơn một giờ...

Mọi người gần như còn rất cao hứng, cũng cảm thấy thật đương nhiên, trên căn bản mọi người đều phản ứng là “Hóa ra là như thế, vậy Lâm Ngưỡng đột nhiên cùng cô ta công bố tình yêu cũng nghĩ thông suốt rồi.”

Nhiều người còn đang đảo bói sâu hơn, ví dụ như vì sao Lâm Ngưỡng lại phải chọn Chương Nhiễm Nhiễm để ngụy trang yêu đương, chẳng lẽ Chương Nhiễm Nhiễm cầm được điểm yếu gì của Lâm Ngưỡng trên tay sao? Hay là nói, Lâm Ngưỡng thực sự là gay?!

Quản chúng vây xem náo động rồi rít mở toang vấn đề ra.

“Quan hệ của Lâm Thị Tập và Chương Nhiễm Nhiễm hình như cũng không tệ đâu, chẳng lẽ cô ấy phụ trách che chở cho đôi Lâm hay sao?!”

“Nếu nói như thế, Chương Nhiễm Nhiễm và Tân Dĩ Nguyên làm không tốt thì thật sự thành một đôi nha, Chương Nhiễm Nhiễm vì nổi tiếng, che chở cho đôi Lâm, còn lấy được Hiệp Khách Hành làm của riêng, kết quả trên đường quay phim liền thấy Tân Dĩ Nguyên vừa mất...”

“Cho nên thật ra thì là một đôi gay và một couple sư mẫu cùng học trò sao?! Lại có chút cảm giác...”

Tân Dĩ Nguyên gần như muốn đập điện thoại: “Vi sao lại có tôi?! Tôi nằm xa như thế mà cũng có thể trúng đạn!?”

Đúng lúc Lâm Thi Tập quay xong rồi vội vàng chạy tới, sắc mặt của anh ta cũng không tốt, nhìn thấy Tân Dĩ Nguyên và Chương Nhiễm Nhiễm, lập tức chống lại ánh mắt của mọi người mà đi tới, nói nhỏ: “Rốt cục chuyện là thế nào?”

Chương Nhiễm Nhiễm còn chưa lên tiếng, Lâm Thi Tập liền nói: “Tôi nằm xa như thế mà cũng có thể trọng thương, quá suy đoán rồi, vì sao em và lão Lâm có hợp đồng tình yêu đến cuối cùng lại phỏng đoán ra kết quả là, tôi là gay???”

Chương Nhiễm Nhiễm: “....”

Chương Nhiễm Nhiễm vốn đã nhức đầu, bây giờ lại càng muốn điên rồ lên, cô có chút vui mừng khi tổ phim có an ninh rất nghiêm khắc, bằng không thì chắc chắn sẽ bị kí giả nhấn chìm, Chương Nhiễm Nhiễm nghĩ một lúc, nói: “Tôi và Lâm Ngưỡng, bây giờ thực sự là ở cùng một chỗ.”

Lâm Thi Tập là người thông minh, lập tức nói: “Ban đầu có làm nó?”

Chương Nhiễm Nhiễm há miệng, không lên tiếng.

Lâm Thi Tập hiểu rõ: “Cũng quá huyền ảo rồi, hai người đóng phim thần tượng à...”

Mặt Tân Dĩ Nguyên cũng đầy hoảng sợ.

Chương Nhiễm Nhiễm: “Xin lỗi, tôi...”

Cô đang muốn nói xin lỗi thật tốt, di động lại vang lên, là Lâm Ngưỡng gọi đến.

Chương Nhiễm Nhiễm do dự một giây, vẫn nhận điện.

“Lâm Ngưỡng, em...”

“Không sao cả.” Giọng của Lâm Ngưỡng vẫn trước sau như một để cô yên tâm, “Em không được lên tiếng, để anh giải quyết.”

Anh nói như vậy, Chương Nhiễm Nhiễm liền cảm thấy giống như thật sự hoàn toàn không có vấn đề gì, thế nhưng mà...

“Không được.” Chương Nhiễm Nhiễm bất an nhưng lại kiên định mà nói, “Lần này em không thể lại im lặng, em không muốn luôn dựa vào anh như vậy, vốn sự kiện này có nguyên nhân là bắt đầu từ em, ít nhất là lần này, có thể để cho em nói không? Nếu như, nếu như anh cảm thấy chúng ta không cần giấu diếm gì cả, vậy thì, có thể để cho em nói không? Mặc dù tài ăn nói của em không tốt, nhưng em nguyện ý, muốn cho mọi người biết rốt cục là chuyện gì. Em không muốn lại kéo anh về sau.”

Lâm Ngưỡng ở bên kia trầm mặc một lát, nói: “Nhiễm Nhiễm, anh hiểu ý nghĩ của em, nhưng tạm thời còn chưa được.”

Chương Nhiễm Nhiễm ngẩn ngơ: “Ah...”

Lâm Ngưỡng: “Em muốn cho mọi người biết, hết thảy đều là em chủ đạo sao? Thẳng thắn như vậy, sẽ không đổi được thông cảm.”

Chương Nhiễm Nhiễm thật lòng nói: “Cũng đúng, thế nhưng đây là sự thật.”

Lâm Ngưỡng nói: “Nhưng nếu em đã muốn cùng anh đối mặt, vậy thì cùng nhau. Tí nữa anh nói với Lữ Việt, cho em rời đi sớm, đêm nay hoặc sáng mai em sẽ trở lại Bắc Kinh.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Vâng!”

“Còn nữa, Nhiễm Nhiễm, em không kéo chân của anh. Tập trung quay phim đi, ngày mai gặp.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...Ngày mai gặp.”

Cúp điện thoại, Chương Nhiễm Nhiễm vô cùng buồn rầu mà thở dài, Lâm Thi Tập vẫn còn ở lại nói: “Lúc em cùng Lâm Ngưỡng tham dự hôn lễ của Điều Hâm, hai người chưa ở cùng một chỗ?”

Chương Nhiễm Nhiễm lắc đầu.

Lâm Thi Tập: “Khó trách! Khó trách anh cho hai người các hình thức kết hôn, thái độ của hai người rất kì quái, khó trách em chứng kiến Điều Hâm và Lâm Ngưỡng... Lại bình tĩnh như vậy. Bây giờ anh hiểu rồi.”

“Hiểu ra” có thích hợp để dùng ở chỗ này sao?!

Chương Nhiễm Nhiễm khóc không ra nước mắt: “Lâm Thi Tập, bây giờ anh là khách mời của chó săn sao? Đừng hỏi nữa, trong lòng em đã rất khổ rồi.”

Lâm Thi Tập vỗ vỗ bả vai cô: “Không sao, bây giờ em và Lâm Ngưỡng đã cùng ở chung một chỗ, cái gọi là yêu sách, coi như là điều chỉnh vậy.”

Chỉ mong là thế.

Chuong Nhiễm Nhiễm gật đầu, Lâm Thi Tập liền đi sang bên cạnh để hóa trang. Tân Dĩ Nguyên bỗng nhiên nói: “Có phải đêm hôm đó chị và thầy ở cùng một chỗ với nhau không?”

Chuong Nhiễm Nhiễm ngẩn ngơ: “Hả?”

Tân Dĩ Nguyên: “Chính là chúng ta quay cảnh... hôn ngày hôm đó.”

Chuong Nhiễm Nhiễm không nghĩ tới Tân Dĩ Nguyên lại có hóa nhân kim tinh như vậy, có chút ngượng ngùng, Tân Dĩ Nguyên nói: “Chị...”

Mới mở đầu, điện thoại của Chuong Nhiễm Nhiễm lại vang lên.

Tân Dĩ Nguyên hậm hực ngậm miệng, đứng dậy: “Được rồi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm mờ mịt nhìn cậu ta đi xa, nhận điện thoại, Liễu Trạch nói: “A lô? Nhiễm Nhiễm?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Chị Liễu...”

Liễu Trạch: “Xin lỗi, chị nhất thời sơ sẩy để cho người khác chụp được hợp đồng.”

Thật ra Chuong Nhiễm Nhiễm cũng đại khái đoán được, Liễu Trạch trở về Bắc Kinh một hồi liền có chuyện như vậy, nhất định là có người đã sớm theo dõi Liễu Trạch.

Cô hết sức an ủi Liễu Trạch: “Không sao đâu chị Liễu, dù sao em và Lâm Ngưỡng đã ở cùng một chỗ. Đúng rồi..., đêm nay em có thể trở về Bắc Kinh rồi.”

Liễu Trạch: “Chị biết rồi, trước tiên em trở về đi, đem chuyện này giải quyết, sau đó, rồi mới... Được rồi, em về rồi sẽ nói lại.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Vâng, không có chuyện gì đâu, nhưng, chị không sao chứ?”

Chuong Nhiễm Nhiễm dù gì cũng đã theo Liễu Trạch ba năm, chưa bao giờ thấy chị phạm sai lầm lớn thế này.

Liễu Trạch cười khổ một tiếng: “Không sao.”

Rất nhanh liền cúp máy, còn rất nhiều chuyện phải xử lý.

Chuong Nhiễm Nhiễm có chút lo âu, sau đó có thông báo cô đêm nay có thể có vé để trở về, Chuong Nhiễm Nhiễm rất xin lỗi, Lữ Việt bất đắc dĩ nói: “Cô và cậu ta như vậy, tiện thể gửi lời hỏi thăm sức khỏe, nhưng, tôi dù sao cũng là đạo diễn buôn bán, có scandal cũng không phải là chuyện xấu, ừ, nếu như lúc chiếu phim hai người lại có scandal thì càng tốt hơn.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...Cái này, tôi không thể bảo đảm được.”

Vì phòng ngừa chó săn biết cô dùng giấy chứng nhận sẽ biết được thời gian cô về Bắc Kinh, Chuong Nhiễm Nhiễm phải dùng hộ chiếu mua vé máy bay, nhân cho Liễu Trạch thời gian mình đến nơi, đến sân bay quả nhiên không có chó săn, nhưng đến đón mình lại là Lâm Ngưỡng.

Chuong Nhiễm Nhiễm đeo khẩu trang và kính đen rất dễ thấy, Lâm Ngưỡng cũng giống như vậy, rất nhanh có người nhận ra bọn họ, Lâm Ngưỡng kéo tay cô nói: “Đi thôi.”

Lâm Ngưỡng một tay đem theo hành lý của cô, một tay dắt lấy cô, người qua đường đều rút điện thoại ra chụp, hai người lên xe vẫn có một đám người đi theo.

Chuong Nhiễm Nhiễm hơi mơ hồ, có phải tất cả mọi người đều cảm thấy hai người bây giờ là đang diễn trò đúng không?

Lâm Ngưỡng trực tiếp cho xe chạy: “Bây giờ tạm thời em không thể về nhà.”

Chuong Nhiễm Nhiễm không ngờ câu đầu tiên của anh là như vậy, ngăn người, Lâm Ngưỡng nói: “Bọn họ biết em ở đâu rồi, có người ở đây.”

Ngày này rốt cục cũng đến rồi.

Chuong Nhiễm Nhiễm nghĩ đến bản thân phá khu nhà trọ nhỏ liền thở dài.

Lâm Ngưỡng: “Thờ dài cái gì?”

“Anh cùng Kha tổng và chị Liễu nhất định đã bàn bạc qua, mọi người bây giờ định làm gì?”

“Nói một ít chân tướng.” Lâm Ngưỡng đánh tay lái, “Trên hợp đồng chưa từng đề cập qua chuyện giả yêu, kí tên cũng chỉ có tên của Liễu Trạch và Kha

Việt, cho nên... Bọn họ vất vả một chút, vác cái nôi này.”

Chương Nhiễm Nhiễm không hiểu sao nghĩ tới vác nôi: “Chính là nói, hai chúng ta không biết đến chuyện này?”

Lâm Ngưỡng: “Em biết, anh không biết.”

Chương Nhiễm Nhiễm nghĩ một lúc, bưng tỉnh.

Bên trên hợp đồng chủ yếu là gò bó Chương Nhiễm Nhiễm, cho nên Lâm Ngưỡng và Chương Nhiễm Nhiễm là người yêu thật sự, Lâm Ngưỡng để cho bạn gái mình kí loại hợp đồng cận bã này. Mà tương đối, Chương Nhiễm Nhiễm đồng ý tiếp nhận điều khoản, ngược lại làm cho người ta đau lòng.

Chương Nhiễm Nhiễm cảm thán: “Kha tổng có bị mọi người chỉ trích hay không?”

Lâm Ngưỡng: “Nhất định có chỉ trích, đại khái ca ngợi cũng có.”

Chỉ trích sẽ nói hấn áp bức Chương Nhiễm Nhiễm, ca ngợi sẽ nói, đại khái chính là mỗi chuyện hấn đều giúp Lâm Ngưỡng lo liệu chu toàn.

Chương Nhiễm Nhiễm nhin không được bật cười: “Mọi người thật thông minh, như vậy có thể giải quyết rồi. Sớm biết như vậy, em cũng không xin nghỉ, tiếp tục ở lại tổ phim.”

Lâm Ngưỡng liếc cô một cái: “Em không muốn đến Bắc Kinh?”

Bên trong lời này có chút ý tứ khác, Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Thật ra cũng không có, đến cũng rất tốt. Có thể nghỉ ngơi.”

Còn có thể thấy anh.

Lâm Ngưỡng: “Trước kia bỗng nhiên rời khỏi, thật xin lỗi.”

“Anh đã nói một lần rồi.” Chương Nhiễm Nhiễm quan tâm hỏi, “Bà nội anh thế nào rồi?”

“Ừ, không sao, để cho bà nằm viện bà còn không vui.” Nhắc tới bà nội của mình, Lâm Ngưỡng cười cười, “Thật ra là còn muốn bay tới Bắc Kinh xem em, bị hộ sĩ ngăn lại.”

Như thế Lâm Ngưỡng lần thứ hai nhắc tới bà nội muốn nhìn cô, Chương Nhiễm Nhiễm có hơi vui vẻ: “Không sao, chờ lúc chúng ta rảnh rồi, anh có thể mang em đi gặp bà, cùng bà tới Bắc Kinh.”

Nói xong lại cảm thấy, ồ, có phải hơi chủ động hay không..

Lâm Ngưỡng gật đầu: “Ừ.”

Đèn đường bật lên, cảnh đêm mờ mịt, Chương Nhiễm Nhiễm ở trên máy bay tâm tình còn vô cùng buồn rầu, bây giờ đột nhiên cảm thấy dễ chịu hơn.

Một mực nhìn Lâm Ngưỡng cũng không tốt, mắt Chương Nhiễm Nhiễm nhìn về phía trước nói: “Bây giờ chúng ta đi đâu?”

Lâm Ngưỡng: “Đến nhà của anh.”

Chương Nhiễm Nhiễm ngẩn người, Lâm Ngưỡng nói: “Chỉ là đi lánh nạn, bây giờ Cách Mộc cũng không đi được.”

Chương Nhiễm Nhiễm mạnh mẽ giả vờ trấn định: “Em biết, phim ở tivi đều diễn như thế, em ngủ ở giường, anh ngủ ở ghế sofa.”

Lâm Ngưỡng nói: “Em hi vọng anh ngủ ở ghế sofa cũng được, nhưng nhà của anh xác thực không phải chỉ có một phòng.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “....”

Đúng nha...

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Chương 34: Nguyên nhân động lòng.

Editor: Hy

Nhà của Lâm Ngưỡng ở một khu biệt thự, bảo an cực kì nghiêm ngặt, cho nên không có chó săn gì cả.

Ngược lại, cách bày biện ở nhà của Lâm Ngưỡng lại rất đơn giản làm Chương Nhiễm Nhiễm hơi ngạc nhiên, tầng trệt có một phòng tập thể dục, trong sân có một cái bể bơi, cũng đều là Lâm Ngưỡng tự mình luyện tập, mặt khác đồ dùng trong nhà cơ bản đều là màu đen trắng là chủ yếu, không nhiễm một hạt bụi nào, Chương Nhiễm Nhiễm vào nhà trong nháy mắt rất áp lực: “Lâm Ngưỡng, anh có phải rất khó tính hay không?”

Lâm Ngưỡng quét mắt nhìn nhà mình, lắc đầu: “Không có, chỉ là nhân viên vệ sinh có trình độ cao thôi.”

Anh dẫn Chương Nhiễm Nhiễm tùy ý tham quan một chút, tầng đầu tiên có một rạp chiếu phim cá nhân, Lâm Ngưỡng nói xem ở đây so với xem trên máy tính hoặc tivi có thể chìm tâm tình khí, tầng hai là một căn phòng, Lâm Ngưỡng sắp xếp phòng ngủ của Chương Nhiễm Nhiễm ngay bên cạnh phòng ngủ của anh.

Chương Nhiễm Nhiễm đi một vòng, vô cùng xúc động: “Một mình anh ở, có phải quá rộng hay không?”

Lâm Ngưỡng nhìn về phía cô, Chương Nhiễm Nhiễm vội vàng nói: “Em không có ý gì đâu, chỉ là, thuận miệng cảm thán một chút.”

Lâm Ngưỡng: “Vị trí của chỗ này cũng không tốt lắm, thỉnh thoảng anh mới tới đây thôi.”

Chương Nhiễm Nhiễm gật đầu một cái, ngồi xuống ghế sofa ở phòng khách ở tầng hai: “Anh nói, lần này họp đồng bị lộ, rốt cuộc là ai làm?”

Lâm Ngưỡng: “Liễu Trạch nói qua, chắc là Vương Thái Cốc. Cuộc họp mặt thường niên ở Cách Mộc cô ấy bị say, Vương Thái Cốc lấy cớ điu cô ấy trở về phòng để nghỉ ngơi, tìm được họp đồng.”

Wang Thái Cốc và Triệu Vân Băng, lại là bọn họ...

Chương Nhiễm Nhiễm hơi đau đầu mà thờ dài, đang muốn nói chuyện, Liễu Trạch lại gọi điện tới, Chương Nhiễm Nhiễm nhận máy nói cho chị ấy biết cô đã được Lâm Ngưỡng đón, Liễu Trạch nói: “Ừ, chị biết anh ta đến đón em rồi, bây giờ em đang ở nhà anh ta à?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Vâng.”

Liễu Trạch: “Vậy là được. Nhiễm Nhiễm, lần này thật... xin lỗi.”

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Đừng nói như thế, ai cũng không nghĩ tới Vương Thái Cốc sẽ biết chuyện này, còn đem chị chuốc say rồi lén lút chụp hình, thế này không thể tính là chị sai.”

Giọng của Liễu Trạch vô cùng sa sút: “Không nói cái này nữa, em và Lâm Ngưỡng đã xem bản thảo chưa?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Bản thảo?”

Cô nhìn Lâm Ngưỡng, Lâm Ngưỡng gật đầu một cái: “Đang muốn nói với em.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Anh ấy nói, đang muốn nói với em.”

“Ừ, ngày mai sẽ trực tiếp mở cuộc họp báo, lần này em phải xuất hiện, cố gắng lên.” Liễu Trạch thờ dài, “Như vậy cũng tốt, em nên tự mình phụ trách một việc gì đấy, dù sao em cũng cùng ở chung một chỗ với Lâm Ngưỡng, cơ bản chị không cần phải quan tâm điều gì.”

Chương Nhiễm Nhiễm hơi mờ mịt: “Chị Liễu, chị nói như kiểu vĩnh biệt vậy.”

Liễu Trạch nói: “Em suy nghĩ nhiều quá, được rồi, chị cúp điện thoại trước, em và Lâm Ngưỡng xem bản thảo cho thật tốt.”

Liễu Trạch cúp điện thoại rất dứt khoát, Chương Nhiễm Nhiễm vô cùng lo lắng: “Tại sao chị Liễu lại lạ như vậy?”

Lâm Ngưỡng: “Hình như cô ấy mới chia tay với bạn trai.”

Chương Nhiễm Nhiễm sững sờ: “Thật sao? Không phải bọn họ đều muốn nhanh kết hôn sao...”

“Anh không rõ lắm.” Lâm Ngưỡng nói, “Nào, chúng ta xem bản thảo trước, ngày mai em có thể tự mình hỏi cô ấy.”

Chương Nhiễm Nhiễm gật đầu, Lâm Ngưỡng lại không đưa ra tờ giấy nào cả, mà trực tiếp nói: “Đầu tiên, chúng ta không thể thừa nhận tình cảm là giả dối được, em phải nhớ kĩ, chúng ta trước kia có gặp nhau là thật, nhưng chính thức qua lại là trước buổi hòa nhạc một khoảng thời gian, khi đó Liễu Trạch tìm em và Liễu Trạch, hi vọng hai người kí hợp đồng tình yêu, bảo đảm quyền lợi cho anh.”

Chương Nhiễm Nhiễm hiểu rất nhanh: “Cho nên em mới khóc ở buổi hòa nhạc của anh? Chính là bởi vì phải chịu oan ức?”

Lâm Ngưỡng gật đầu: “Nội dung của hợp đồng có chút kì lạ là bởi vì Kha Việt không tin tưởng em, cũng không tán thành tình yêu này, sau khi em xem bản hợp đồng, lúc nhìn buổi hòa nhạc của anh mới không nhìn được mà khóc, không nghĩ tới tình yêu lại bị đem ra ánh sáng, đành phải kí hợp đồng, tất cả đều vô cùng hợp logic.”

Chương Nhiễm Nhiễm hơi do dự mà nói: “Thật ra em cũng biết, nếu như em thừa nhận lúc ấy là em giả bị đụng phải anh, nhất định sẽ gây ra rất nhiều chỉ trích. Nhưng, cái này là sự thật. Nếu chuyện đã bị lộ, bằng không để cho em nói thử một chút?”

Chương Nhiễm Nhiễm rất tốt, thật ra thì bởi vì cô ở cùng một chỗ với Lâm Ngưỡng, lúc đó cô đối với hành động của mình chỉ như ghen ở cổ họng, thỉnh thoảng nhớ lại đều cảm thấy vô cùng hối hận, mặc dù không có hành động như vậy, cũng sẽ không có một loạt chuyện tiếp theo.

Lâm Ngưỡng: “Nhiễm Nhiễm, em hi vọng đem tất cả sự thật nói cho mọi người nghe, có thể bọn họ cần lúc đó không phải là sự thật. Con đường diễn xuất của em còn rất dài, không thể bị cái lịch sử đen này kéo xuống được.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Nhưng em thực sự là làm chuyện như vậy. Nếu là chuyện như vậy thì không có cách nào thông cảm được, vậy... Anh vì sao mà đồng ý ở cùng một chỗ với em?”

Lâm Ngưỡng hơi kinh ngạc nhìn cô, Chương Nhiễm Nhiễm cũng nhìn lại anh, trong lòng thấp thỏm không yên, thật ra đây mới là nguyên nhân quan trọng của việc cô cứ quẩn luyến cái vấn đề này. Cô làm chuyện không nên làm, lại giấu diếm công chúng đi tới ngày hôm nay, cái này đối với lúc đầu của cô mà nói, chỉ là thủ đoạn “Mau chóng một chút, không nên bị đưa đi bởi Vương tổng quản”, cô cảm thấy có thể suy đoán vấn đề này một chút, có thể không cùng đi ngủ với Vương tổng, chỉ như vậy mà thôi, cô biết rõ việc này là không đúng, rất có thể sẽ làm cho mình có ảnh hưởng xấu nhiều hơn.

Nhưng mà ảnh hưởng này so với cô nghĩ thì lớn hơn rất nhiều, mọi người không chỉ là suy đoán, mà là trực tiếp đoán cô là bạn gái của Lâm Ngưỡng, thậm chí cô còn trở thành bạn gái hợp hợp của Lâm Ngưỡng.

Chuyện cho tới bây giờ, chuyện này mang đến cho cô rất nhiều chỗ tốt, nổi tiếng, một vai Bạch Mạt, còn có vị trí bạn gái chính thức của Lâm Ngưỡng.

Lấy được càng nhiều chỗ tốt, lúc đó hành vi không đúng sẽ bị phóng đại gấp bội, thật giống như đi ở trên đường, ném cái vỏ chuối, đây dĩ nhiên là một chuyện vô cùng không có đạo đức xã hội, nhưng nhiều lần cũng chỉ là khiến cho người khác té. Kết quả vỏ chuối ném ra ngoài rồi, mới phát hiện đó là một quả lựu đạn.

Chương Nhiễm Nhiễm thực sự không có cách nào để thuyết phục bản thân không nghĩ tới chuyện này nữa, cô cũng không phải là dễ dàng muốn quá nhiều người, bây giờ cũng dây dưa không thôi.

Lâm Ngưỡng nói: “Thật ra thì, nhà này của anh có một tầng hầm.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...Hả?”

Lâm Ngưỡng: “Là vì lúc quay “Xa không thể với” có thể phân tích nhân vật tốt hơn, anh bắt đầu học chụp ảnh, cho nên chỗ tầng hầm này bị anh chuyển thành phòng tối.”

Anh đứng dậy, ra hiệu cho Chương Nhiễm Nhiễm cùng anh đi xuống dưới, mặc dù Chương Nhiễm Nhiễm rất nghi hoặc vì sao cô đưa ra vấn đề lại để cho Lâm Ngưỡng bỗng nhiên nhắc tới phòng tối cùng người chụp ảnh...

“Xa không thể với” là bộ phim quay sau khi Lâm Ngưỡng quay xong phim “Dạ tập”, là một bộ phim văn nghệ, quay đã hơn một năm, tính cách của đạo diễn lại cổ quái, yêu cầu nghiêm khắc, quay phim cho tới bây giờ bất kể là giá thành, một cái quay hơn trăm lần cũng đã xảy ra, đối với diễn viên và nhà đầu tư mà nói thì đều là tra tấn cả. Nhưng đến hôm nay phim văn nghệ phổ biến, tại sao không xuất phát từ các phòng vé và sự nổi tiếng để giành giải thưởng, tất cả mọi người đang đổ xô đến các đối tượng.

Mười năm gần đây, cộng thêm “Xa không thể với” thì anh cũng đã quay liền ba bộ điện ảnh, mà “Xa không thể với” mùa xuân năm sau mới chiếu.

Cô biết “Xa không thể với” là nói về câu chuyện của một thầy dạy chụp ảnh, nhưng không nghĩ tới Lâm Ngưỡng sẽ nghiêm túc đem một phòng ở nhà mình làm phòng tối.

Chương Nhiễm Nhiễm ngờ ngác theo sát Lâm Ngưỡng đi xuống dưới lầu, quả nhiên có một cái tầng hầm, Lâm Ngưỡng mở đèn an toàn, toàn cảnh của phòng tối đều hiện ra.

Căn phòng bảy tám chục mét vuông này là một căn phòng độc lập, bên trong căn phòng còn có một khu phòng tách biệt, ngoài cùng có hai cánh cửa, đoán chừng là vì hoàn toàn cách xa nguồn sáng, một cái cửa sổ cũng không có, phía đông trên tường có cửa thông gió, còn có điều hòa, hai bên là bàn gỗ thật to, cùng một cái tủ gỗ rất lớn ở dưới đất, bên trên rũ xuống rất nhiều cuộn phim, còn có con dấu, chai rỗng.

Bị cách li bên trong căn phòng còn có hai cái máng nước, bốn vòi nước, bên cạnh khung tường còn có tablet, phía trước còn có nước rửa ảnh và giăng tay cao su các loại.

Trên bức tường trống treo rất nhiều chuỗi dây, phía trên kệ rất nhiều hình đen trắng, cũng đều là tự Lâm Ngưỡng chụp, mặt khác trên tường treo rất nhiều tấm vải rộng, hoàn toàn che được vách tường.

Mặc dù mở đèn an toàn, nhưng bên trong phòng vẫn mờ tối, Chương Nhiễm Nhiễm hơi xúc động mà từ từ đi đến những hình kệ ở vách tường, phát hiện trên cơ bản đều không có người, đều là phong cảnh đường phố thậm chí là động vật.

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Cái này đều là anh chụp sao? Nhìn rất lợi hại.”

Lâm Ngưỡng: “Đều là lúc ấy luyện tập chụp loạn đấy, không có gì đặc biệt cả.”

Chương Nhiễm Nhiễm xem không hiểu ảnh chụp, nhưng cho tới bây giờ nhìn cái hình đen trắng trống trải thì cảm thấy rất có quan niệm nghệ thuật, Lâm Ngưỡng nói: “Phía dưới là ảnh chụp có kỹ thuật cao hơn.”

Chương Nhiễm Nhiễm khom người nhìn, qua được một lúc, đành hoảng nói: “Thật ra thì, em nhìn không có gì khác nhau cả.”

Lâm Ngưỡng: “Bây giờ em rất thành thực.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “....”

Tại sao anh vẫn còn nhớ rõ khi đó chính mình dấu điểm e sợ, cứng rắn nói mình thích xem phim văn nghệ anh đóng!

Chương Nhiễm Nhiễm ho một tiếng, vội vã chuyển lời thoại: “Anh đem em xuống đây để làm gì?”

Sắc mặt Lâm Ngưỡng bỗng mang theo một chút giao hoạt: “Bây giờ, anh một làm một việc trái với hợp đồng, em không cần cho người khác biết, anh muốn tiết lộ cho em nội dung của “Xa không với tôi”.”

Chương Nhiễm Nhiễm lập tức chăm chỉ nghiêm túc đứng lên: “Vâng! Em đảm bảo không nói.”

“Xa không với tôi” nói về một nhiếp ảnh gia nam vô cùng bình thường trước khi làm việc ở studio, nhưng anh ta không chụp chân dung, trong một lần sai sót thì bị sa thải. Anh ta không có ước mơ, chỉ vì sinh tồn, một lòng muốn trở về studio, liền bắt đầu rèn luyện kỹ thuật của mình, muốn chụp chân dung như mong muốn. Mãi cho đến khi anh ta gặp nữ chính, ở đám cưới của nữ chính.”

Chương Nhiễm Nhiễm nghe nồng nhiệt: “Sau đó thì sao?”

“Lúc đó anh ta nhìn khách khứa đông đảo, thuận tay chụp rất nhiều rất nhiều ảnh, cuối cùng khi anh ta rửa ảnh, lại phát hiện mình chụp nữ chính đẹp đến rung động lòng người, anh ta rất vui vẻ, cho là mình có thể chụp hình tốt rồi, không nghĩ tới khi chụp người khác, vẫn như vậy. Vì vậy anh ta sưu tầm tin tức về nữ chính, điều tra ở nơi mà cô ấy đi làm, vụng trộm chụp hình, anh ta phát hiện, quả nhiên chỉ có chụp nữ chính là không giống như kia.”

Giọng của Lâm Ngưỡng rất từ tính nhu hòa, nhưng Chương Nhiễm Nhiễm nghe nhưng lại cảm thấy có chút sồn gai ốc: “Đây chẳng phải là cuồng theo dõi sao?”

Lâm Ngưỡng: “Không kém là bao nhiêu đâu, anh ta bắt đầu chờ ở nơi đó, cảm thấy như vậy là đủ rồi, có thể thời gian dần qua, anh ta bắt đầu yêu những bức ảnh của chính mình, nhưng không nói một lời với người phụ nữ. Anh ta không hề thỏa mãn chụp ảnh ở xa, thử tiếp cận cô ấy, bởi vậy mà phát hiện chồng cô ấy có tình nhân bí mật... Đến cuối cùng, người phụ nữ đó li hôn với chồng, người phụ nữ li hôn cùng chồng rồi, muốn rời khỏi thành phố này, trước khi rời khỏi, nữ chính chủ động lên tiếng chào nam chính, nói hẹn gặp lại, như thế bọn họ nói duy nhất một câu.”

Chương Nhiễm Nhiễm ôm má nói: “Một câu chuyện vô cùng tốt, đây chẳng phải là một bộ phim nam nữ chính là đối thủ sao?”

“Ừ.” Lâm Ngưỡng gật đầu, “Cho nên trong thực tế rất khó khăn, cơ bản đều là nam chính quay một mình. Ở bên trong phim, nam chính bởi vì không chụp được người mong muốn mà thống khổ, mà trong thực tế, anh cũng gặp vấn đề như vậy, anh chụp tới chụp lui, chính là không chụp được ảnh người khiến mình hài lòng.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Em vừa mới phát hiện, chỗ này của anh thật sự không có ảnh chân dung nào cả.”

Lâm Ngưỡng: “Mặc dù khi ấy trạng thái như vậy rất thích hợp để anh quay phim, nhưng sau này phải quay cảnh gặp nữ chính, trạng thái của anh không thích hợp, anh quay cùng Hạ Nhạc Thanh, cũng không có cảm giác gì lớn.”

Hạ Nhạc Thanh chính là nữ chính của phim, cô ấy cùng lắm cũng chỉ 24 tuổi, quay một bộ phim điện ảnh lớn liền nhận được giải Ảnh hậu, làm người phóng túng, cho tới bây giờ bất kể người hâm mộ sống chết, nhiều vô số kể, nhưng diễn xuất lại tài tình, hơn những tiểu hoa đán khác rất nhiều, các đạo diễn lớn đều rất thích cô ấy.

“Đạo diễn Hà yêu cầu rất nghiêm khắc, trực tiếp ngừng việc mời mấy thầy giáo đến mang anh đi chụp ảnh mỗi ngày, còn bay đến vài nơi, về sau anh phải buông tha.”

Lâm Ngưỡng nhìn Chương Nhiễm Nhiễm, giờ tay kéo một tấm vải treo trên tường.

“Mãi đến một ngày nào đó, trong lúc anh vô ý chụp được một tấm ảnh này.”

Lâm Ngưỡng giật tấm hình xuống, nó ngay ngắn ở trên tường, lại là một tấm hoàn chỉnh, một hình đen trắng thật to.

Trên tấm ảnh là một nữ sinh mặc một chiếc váy cưới và giày thể thao, xách lấy gấu váy, chạy trốn trên đường phố, hơi quay đầu, lộ ra một phần ba khuôn mặt.

Mặc dù lộ ra một phần ba khuôn mặt và tóc cản trở một chút, nhưng Chương Nhiễm Nhiễm liếc mắt một cái liền nhận ra, đây là mình.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 35: Chương 35: Là vừa thấy đã yêu, hay là gặp lại cảm mến, hay là lâu ngày sinh tình.

Editor: Hy

Chương Nhiễm Nhiễm vì sao mà mặc áo cưới và giày thể thao chạy như điên trên đường, chuyện này phải trở lại 3 tháng trước khi cô bị Liễu Trạch đào bới được.

Khi ấy cô đi qua một tiệm áo cưới, nhìn thấy đang tuyển người mẫu, Chương Nhiễm Nhiễm đứng lúc thiếu tiền lại bị bọn người trong tiệm áo cưới mê hoặc, đi vào mặc thử, bởi vì bên ngoài xuất chúng vóc dáng cân đối, vì vậy chủ tiệm, một người đàn ông hết sức bình thường, tại đó biểu thị vô cùng hài lòng, nhưng hi vọng cô mặc để chụp thử một bộ, nếu như không có vấn đề, có thể lập tức bắt đầu và trả tiền.

Áo cưới phù hợp với cơ thể, nhiều tầng ten, ao cao, phía dưới là lớp lụa trắng, phía trên một khoảng linh tinh, là một kiểu dáng khá cổ điển, Chương Nhiễm Nhiễm không áo bên trong và quần, trực tiếp cởi áo ngoài bắt đầu thay, kết quả thật vất vả kéo dây kéo phía sau, Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy rất xúc động, muốn điện thoại di động chụp một cái, mới vừa bỏ điện thoại xuống, liền thấy chủ tiệm ở bên ngoài rèm thò đầu nhìn cô chằm chằm.

Chương Nhiễm Nhiễm lúc này mới ý thức được mình bị nhìn trộm, thét lên một tiếng rồi chạy đi, chủ tiệm không biết chột dạ bị cô hét lên chói tai mà dọa sợ, lại cũng không đuổi theo.

Vì vậy Chương Nhiễm Nhiễm cứ như thế kéo theo một vạt áo thật to, đi giày thể thao, giống như một cô dâu bị bỏ rơi chạy trên đường như điên, thỉnh thoảng còn quay đầu lại nhìn để xác nhận chủ tiệm không có đuổi theo.

Chắc hẳn Lâm Ngưỡng chụp được hình này, chính là lúc cô quay đầu trong nháy mắt liền chụp.

Về sau cô can một chiếc taxi rồi nghênh ngang rời đi, cái váy cưới kia cũng chọn phương thức chuyển phát nhanh để trả lại cho ông chủ ảnh viện áo cưới biến thái, sau đó Chương Nhiễm Nhiễm thực sự không dám tùy tiện đi ứng người mẫu ở cửa tiệm ven đường nữa, cũng vô cùng vui mừng khi lúc ấy mình mặc áo trong và quần an toàn, tự an ủi là mình bị họ nhìn thấy đồ bơi...

Chuyện này đối với cô mà nói, thực sự là vừa đáng sợ vừa hiếm thấy, cho nên Chương Nhiễm Nhiễm gần như không đề cập qua với bất kì ai, có lẽ cô không nghĩ tới, khi ấy một cảnh này lại bị Lâm Ngưỡng chụp được.

Chương Nhiễm Nhiễm hơi muốn khóc rồi, cô gõ đầu nói lắp bắp: “Em... không phải...”

Lâm Ngưỡng: “Đừng gấp, anh biết em không phải là đang trốn cưới.”

Dù sao thì cô dâu không có khăn đội đầu và đi giày thể thao thực sự rất hiếm thấy.

Chương Nhiễm Nhiễm lại nhìn thoáng cái ảnh kia một lần, cảm thấy xấu hổ: “Vi sao anh lại in một cái ảnh lớn như vậy treo trên tường chứ?”

“Tấm này là tấm anh chụp chân dung tốt nhất, mặc dù mặt của em chỉ lộ một chút.” Lâm Ngưỡng cũng ngẩng đầu lên nhìn tấm ảnh đang treo ở trên tường, sắc mặt vô cùng hoài niệm, “Sau khi tấm ảnh này được rửa xong, tất cả mọi người đều cảm thấy tươi đẹp, đạo diễn Hà còn cười, mà anh và nam chính không giống nhau ở chỗ là, sau khi chụp tấm ảnh này, anh chụp ảnh chân dung đều không tệ, ít nhất thì so với ảnh mình chụp trước kia, tốt hơn nhiều lắm.”

Hóa ra là như vậy.

Váy cưới, cô gái, là người đầu tiên khiến mình chụp được tấm ảnh tốt như vậy...

Quả thực nội dung trong phim và ngoài phim chồng lên nhau độ khó cũng đều rất cao.

Lâm Ngưỡng: “Khi đó anh cùng lắm chỉ là lấy mấy ảnh chụp bừa, cũng không thấy rõ mặt của em, mà trên tấm ảnh ngũ quan của em cũng không rõ ràng, cho nên sau đó anh còn đi lại trên con phố đó để hi vọng tìm được em, đáng tiếc không thu hoạch được gì. Khi ấy bọn anh suy đoán qua rất nhiều lần, muốn biết vì sao em lại mặc như vậy chạy loạn xạ ở trên đường, thậm chí đạo diễn Hà còn vì vậy mà sửa lại kịch bản đến hai, ba lần.”

Chương Nhiễm Nhiễm nghĩ tới tấm ảnh này bị người ở tổ phim “Xa không thể với” truyền tay nhau nhìn qua, liền cảm thấy muốn khóc: “Khi đó anh đoán là cái gì?”

Thật ra khi ấy Lâm Ngưỡng có đi lại vài trăm lần trên con phố đó cũng vô dụng, bởi vì Chương Nhiễm Nhiễm có bóng ma tâm lý, cho nên ra sức cách ra con phố này.

Lâm Ngưỡng: “Anh cho là em là người mẫu, em hơi hoang mang, có lẽ xảy ra chuyện gì đó không tốt.”

Chuong Nhiễm Nhiễm vô cùng ngạc nhiên: “Anh quá thông minh!”

Lâm Ngưỡng nhếch mắt: “Ừm? Rốt cuộc là khi ấy xảy ra cái gì?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Em không nói vẫn là tốt nhất, dù sao, so với suy đoán của anh cũng không khác biệt lắm.”

Lâm Ngưỡng nói: “Hơn nữa anh cảm thấy khi ấy trên người em có một loại cảm xúc rất tuyệt vọng, rất buồn.”

Chuong Nhiễm Nhiễm im lặng một lát, nói: “Nếu như, em nói là nếu như nha, lúc đó anh đi trên con phố đó, lại gặp được em, anh muốn làm cái gì?”

Cô đoán không ra ý của Lâm Ngưỡng, khi ấy anh đối với mình ở trong hình, là loại tình cảm gì chứ?

Lâm Ngưỡng nghĩ nghĩ, nói: “Hắn là sẽ ngăn em lại, mời em làm người mẫu cho anh. Nếu như có thể, lại để cho Nhất Hạ Hà nhìn thấy, có lẽ ông ấy sẽ phân cho em một nhân vật.”

“Sau đó nữa bởi vì diễn xuất của em, để cho em một cảnh mà quay lại 200 lần?” Chuong Nhiễm không nhịn được cười mà đứng dậy, “Nói đến như vậy, còn may là không đụng phải, bằng không thì có lẽ em đối với diễn xuất sẽ sinh lòng sợ sệt, chính là không bao giờ muốn tiến vào vòng nghệ thuật nữa.”

Lâm Ngưỡng nói: “Thực ra thì lúc hợp thường niên đó, anh nhìn thấy em liền cảm thấy hơi quen mắt, nhưng anh không nhận ra em chính là cô ấy, cho nên không tiếp lời.”

Ồ, hóa ra là hợp thường niên năm đó, cô cảm thấy hai mắt Lâm Ngưỡng nhìn mình cũng không phải là ảo giác.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Về sau thì sao? Làm sao anh ra là em?”

Lâm Ngưỡng: “Chính là ngày anh ngủ dậy thì biết mình có một người bạn gái tên là Chuong Nhiễm Nhiễm.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

“Anh lướt Weibo của em, nhìn thấy trước kia em phát một cái Weibo có liên quan tới váy cưới.”

Chuong Nhiễm Nhiễm ngẩn người, nghĩ lại cả nửa ngày mới nhớ được, xác thực mình có một lần phát Weibo, trong album lật từng cái một, cuối cùng lật đến một tấm ảnh mình chụp với áo cưới, chính là một lần tự chụp.

Phối hợp với caption gì nhỉ?

Hình như là: “Bỗng nhiên lật đến tấm ảnh này, đòi người mặc áo cưới một lần duy nhất lại là vì công việc, hơn nữa một giây sau khi tôi chụp ảnh liền chạy như điên, đừng hỏi tôi là tại sao T.T”

Chuong Nhiễm Nhiễm rốt cục cũng phản ứng, cô che mặt: “Cho nên khi ấy anh mới không vạch trần em, còn muốn em đóng giả bạn gái anh? Vậy, vậy vì sao khi đó anh không nói gì?”

Lâm Ngưỡng: “Khi ấy cảm thấy chưa phải lúc.”

Ôi, cũng đúng, dù sao thì tình huống lúc ấy cũng đặc biệt...

Chuong Nhiễm Nhiễm ngẩng đầu, lại nhìn thoáng qua hình của mình, không hiểu sao có hơi xấu hổ: “In lớn như vậy, sẽ dọa người đấy, tiếp theo anh vẫn là nên lấy tấm vải che lại!”

Lâm Ngưỡng ngược lại vô cùng bình tĩnh: “Không cần, anh cảm thấy như vậy rất tốt.”

Chuong Nhiễm Nhiễm nói nhỏ: “Nơi nào tốt chứ...”

A..., không được, so với Lâm Ngưỡng lạnh nhạt, mình cũng kinh sợ một chút, trước kia thì cũng thôi, nhưng bây giờ bọn họ thực sự là người yêu, hơn nữa nói theo như vậy, Lâm Ngưỡng hẳn là đối với thời điểm chụp được hình kia của cô liền...

Chuong Nhiễm Nhiễm nhìn về phía Lâm Ngưỡng, mà xui quỷ khiến thế nào lại nói: “Như vậy có tính là anh đối với em vừa gặp đã yêu không?”

Lâm Ngưỡng nghe vậy, nhếch mi nhìn về phía cô.

Vốn là cô trêu đùa Lâm Ngưỡng, kết quả Lâm Ngưỡng chỉ nhẹ nhàng nhìn đến, Chuong Nhiễm Nhiễm liền cảm thấy có chút không đỡ nổi, cô chuyển ánh mắt: “Ày, em nói giỡn đấy...”

Lâm Ngưỡng nói: “Có lẽ vậy.”

Là vừa gặp đã yêu, hay là gặp lại cảm mến, hay là lâu ngày sinh tình.

Giới hạn này vốn mơ hồ ngay cả bản thân anh cũng không phân rõ ràng được.

Chuong Nhiễm Nhiễm cúi đầu, không nhìn được mà cười ngây ngô đứng dậy, cô không nhìn Lâm Ngưỡng, nhưng có lẽ bây giờ anh cũng đang cười, giống như trong quá khứ vậy, anh cười không bao giờ có âm thanh, chẳng hiện núi cũng chẳng lộ sông, chỉ là khóe miệng hơi nâng, trong mắt cũng mang theo niềm vui vẻ.

“Thật ra thì, em cũng đã sớm thích anh rồi, dù sao lúc nhỏ em đi học...”

Chuong Nhiễm Nhiễm đang định biểu đạt thật tốt ý “Em là xem phim truyền hình của anh mà lớn lên đấy”, bỗng nhiên một tay Lâm Ngưỡng ngăn ở eo của cô, tay kia nắm cằm của cô, trực tiếp hôn lên.

Trong phòng này ánh sáng cũng không quá mãnh liệt, hai người nhẹ nhàng hôn, lời Chuong Nhiễm Nhiễm muốn nói cũng đều bị chặn trở về hết.

Lâm Ngưỡng vừa chạm vào liền tách ra: “Anh giống một ông lão vậy sao, trái tim và linh hồn vô cùng yếu ớt đấy, nghe thấy cái gì liên quan đến tuổi đều không chịu được.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Cái gì mà ông lão hả! Người này thật là...

Lâm Ngưỡng cười nhìn cô, nhìn Chuong Nhiễm Nhiễm vô cùng xấu hổ, dứt khoát chủ động đưa tay đặt ở bả vai của anh, vòng ở cổ của anh, Lâm Ngưỡng đỡ lấy eo của cô một lần nữa tới gần, lần này so với vừa rồi vừa hôn liền tách ra thì vô cùng khác nhau, miệng lưỡi chạm nhau, Chuong Nhiễm Nhiễm lần đầu tiên ở trên người Lâm Ngưỡng hiểu được cô không có cách nào hô hấp mạnh được.

Cô không cẩn thận liền giống như người không biết bơi bị cuốn vào biển, nước biển chìm nổi, cô chỉ có thể nắm lấy bàn tay duy nhất có thể cứu sống mình.

Vừa hôn xong, chờ lúc Lâm Ngưỡng buông Chuong Nhiễm Nhiễm ra, cô đã chóng mặt rồi, chỉ có thể tựa đầu vào bả vai Lâm Ngưỡng, nhắm mắt nhắm mũi để hoàn hồn.

Lâm Ngưỡng không nói chuyện, chỉ ôm cô, Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Tại sao những nơi chúng ta hôn đều kì quái như vậy?”

Không phải pháo hoa sáng chói ở bờ biển Nhị Hải, thì chính là trong phòng tối mờ ánh sáng.

Tiếp theo sẽ là chỗ hôn môi như thế nào?

Không đúng, bọn họ vừa mới hôn môi xong, tại sao liền bắt đầu muốn lần tiếp theo rồi...

Kết quả nghe cô nói thì Lâm Ngưỡng nói: “Hả? Vậy em cảm thấy hôn ở nơi nào thì thích hợp?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Làm sao em biết được... Chuyện này, vẫn là anh tương đối có kinh nghiệm.”

Lâm Ngưỡng: “Khụ, anh cũng không có kinh nghiệm gì, chúng ta cùng nhau tiến bộ, học tập lẫn nhau.”

Đây là gì mà học tập lẫn nhau cùng nhau tiến bộ chứ!!!

Chuong Nhiễm Nhiễm hơi dờ khóc dờ cười mà đứng thẳng người lên, hai tay thẳng tắp đặt ở trên người: “Sáng mai, có phải còn gặp kí giả hay không, em.. em là nữ diễn viên, ngủ quá muộn thì mặt sẽ sưng. Vậy... em đi nghỉ ngơi trước.”

Lâm Ngưỡng gật đầu, tắt đèn: “Đi thôi.”

Bọn họ cùng đi lên tầng hai, Chuong Nhiễm Nhiễm quay lại căn phòng của mình, rõ ràng có chút không ổn, cô cũng không biết được quan hệ của bọn họ vừa gần một chút thì phải tách ra, người khác yêu đương cũng như vậy sao?

Lâm Ngưỡng nói: “Ngủ ngon.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Vâng...”

Lâm Ngưỡng tới gần, Chuong Nhiễm Nhiễm nghĩ thầm, anh lại muốn hôn mình à? Có phải hôn mãnh liệt như ở trong phim rồi bắt đầu vô cùng kịch liệt mà cuộn cả ga trải giường đi? Thế nhưng mà mình và anh ấy mới ở cùng một chỗ có mấy ngày! Không được, như vậy quá sớm...

Cuối cùng Lâm Ngưỡng hôn nhẹ vào trán của cô.

Lâm Ngưỡng: “Đi ngủ đi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...Vâng.”

Chuong Nhiễm Nhiễm bưng lấy mặt mà đóng cửa lại, nhào lên trên giường, vô cùng ngại ngùng nghĩ đến “Cuộn cả ga trải giường”.

Rốt cuộc là cô đang suy nghĩ cái gì vậy?!

Nhất định là bởi vì bị fan hâm mộ Lâm Ngưỡng làm hư, cho nên hại cô bây giờ cứ thỉnh thoảng lại sinh ra những liên tưởng kì quái!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Chương 36: Người khác nói như thế nào cũng không sao cả.

Editor: Hy

Sáng sớm hôm sau, Chương Nhiễm Nhiễm bị điện thoại của Liễu Trạch đánh thức, mắt buồn ngủ mờ mịt mà đi đánh răng rửa mặt cho tỉnh người lại, mới ý thức được mình còn đang ở nhà của Lâm Ngưỡng.

Chương Nhiễm Nhiễm ngáp một cái rồi ra ngoài, Lâm Ngưỡng đã dậy, bàn ăn ở tầng một bày bánh mì nướng và trứng gà luộc còn có cả sữa bò, Lâm Ngưỡng không có ở đây, Chương Nhiễm Nhiễm đoán có lẽ anh đang vận động, liền đi hai bước về phía phòng tập thể dục.

Quả nhiên, Lâm Ngưỡng đang đeo tai nghe và chạy bộ, máy chạy bộ đối diện với cửa sổ, bên ngoài là khoảng sân tươi tốt, ánh nắng sớm rơi xuống, Chương Nhiễm Nhiễm đứng bên cửa nhìn Lâm Ngưỡng, cảm thấy thật là... Cảnh đẹp ý vui.

Khoảng chừng cảm giác được có người, Lâm Ngưỡng tháo headphone xuống, tắt máy chạy, bước chân chậm lại, nói: “Đi ăn sáng trước đi, nhưng cũng không có gì nhiều cả.”

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Bữa sáng như vậy là đủ rồi. Đúng rồi, anh biết nấu ăn không?”

“Không biết.” Lâm Ngưỡng từ trên máy chạy bộ đi xuống, dùng khăn mặt lau mồ hôi, “Anh biết là em biết nấu.”

Chương Nhiễm Nhiễm hơi nuối tiếc nói: “Ừ, nếu giữa trưa vẫn ở chỗ này của anh thì tốt, em có thể làm cơm cho anh thử.”

Lâm Ngưỡng nói: “Sẽ có dịp thôi. Em đi ăn sáng trước đi, anh đi tắm trước đã.”

Chương Nhiễm Nhiễm ngoan ngoãn gật đầu, đem bữa sáng ăn hết, lại facetime cùng Liễu Trạch xác nhận hành trình hôm nay một chút, bọn họ đi đến buổi họp báo trước, nói một chút về chuyện hợp đồng, xác nhận lần nữa bọn họ là yêu đương, sau đó đến Cách Mộc.

Phòng làm việc không phải là không có máy thu hình, mặc dù không chụp được Vương Thái Cốc làm chứng cứ, nhưng xác thực ngày đó Vương Thái Cốc và Triệu Văn Băng đưa Liễu Trạch trở về.

Wang Thái Cốc không chịu thừa nhận việc này, thế nhưng mà Liễu Trạch cũng không có ý định từ bỏ, cân nhắc từ phương diện lợi ích, Lưu Quyên căn bản là đang đánh thái cực quyền, cho là chuyện này sẽ không tạo ra tổn thất quá lớn, coi như là lãng xề thôi.

Còn có một việc liên quan tới Triệu Văn Băng, lúc đó video Triệu Văn Băng ba lần bốn lượt NG(cảnh hồng) để Chương Nhiễm Nhiễm không ngừng xuống nước, thoát nhìn dường như là nhân viên làm việc lén lút chụp.

Chương Nhiễm Nhiễm nhìn video một chút, phát hiện quần áo của bọn họ đều bị dán icon che đi, lời thoại cũng bị xử lý giảm âm thanh xuống, làm như vậy là công việc của hậu kỳ, khó trách bây giờ mới đưa ra...

Video tái hiện nguyên vẹn tình cảnh ngày đó, Chương Nhiễm Nhiễm tự mình nhìn cũng đổ mồ hôi hột, mà video này gửi cũng đã lên đến năm sáu chục ngàn cái rồi, mở quảng trường Thái Cực ra, tất cả mọi người đều đang thảo luận.

“Triệu Văn Băng có phải rất quá đáng hay không, tính khí của người vợ nhỏ rất tốt mà.”

“Đi từ đài đi vào thì tất nhiên tính khí phải tốt rồi, nếu là có thực lực thì đã sớm trở mặt rồi.”

“Thực lực? Người nói cảnh đơn giản như vậy mà NG mấy lần là thực lực sao? Hay là thực lực đáng đáp xấu xí? Fans của Băng xấu xí đừng quá kiêu ngạo, không suy nghĩ làm sao để tẩy trắng điểm đen sáng ngời này, còn đến đây nói phét là thực lực, phục sát đất rồi!”

“Ta cũng không thích người vợ nhỏ, trước khi còn bắt bình giùm Triệu Văn Băng, nói cô ta phải diễn cùng người vợ nhỏ thực sự làm bản người cô ta, kết quả không nghĩ tới cô ta lại là người như vậy...”

“Thốt trên kêu Băng xấu xí có phải hơi quá đáng hay không? Ai diễn xuất mà chẳng có thời điểm trạng thái không tốt, video cũng ghi xong rồi, trăm

phương ngàn kể như vậy còn có người tin.”

“Vâng, ta cũng cảm thấy video này nguyên vẹn như vậy, ngay cả Băng xấu xí cười nói xin lỗi đều rõ ràng thế, làm không tốt chính là người vợ nhỏ kia có ý định xấu thả ra, nhưng ta cũng không thấy có người cầm dao đưa lên cổ Băng xấu xí để bức cô ta NG nha, trước kia không phải cô ta còn ra thông báo xào bản thân là người bị ít NG nhất trong đám tiểu hoa đán sao? Cười chết người rồi.”

“Mọi người đến thảo luận một chút, Băng xấu xí vì sao lại nhằm vào người vợ nhỏ như vậy, dựa theo tiểu thuyết ngôn tình nào tàn đang phát triển, nhất định là cô ta thích Lâm Ngưỡng!”

“Cút đi, fans Lâm Ngưỡng bớt giả bộ dát vàng lên mặt mình đi, đàn bà gây gỗ đàn ông lui ra, hai người này ở cùng công ti tuổi tác lại xấp xỉ, cạnh tranh là khó tránh khỏi, Lâm Ngưỡng liên quan gì chứ.”

“Ôm đi Lâm Ngưỡng, bây giờ Chương Nhiễm Nhiễm làm không tốt thì chỉ là người đồng nghiệp bình thường, tiếng gọi Người vợ nhỏ này cũng chớ dùng trước, ai là người vợ đáng yêu còn chưa xác định đâu.”

“Lão Lâm còn chưa mở cuộc họp báo đâu, như vậy hò hét thay lão ấy phải sạch quan hệ khẳng định không phải là fans nhà ta, người đi ôm ai chính xác hả? Fans chân chính lúc này không nói lời nào, giống như ở trên nói đấy, chuyện của nữ diễn viên thì để chính nữ diễn viên giải quyết, chỉ quan tâm bản thân Lâm Ngưỡng, cảm ơn ~”

“A lô a lô a lô, tôi là chủ nhà, fans đen của Lâm Ngưỡng đừng đến nhà của ta cãi nhau có được không! Chúng ta tiếp tục thảo luận nào, rốt cuộc Triệu Văn Băng vì sao muốn đối phó với Chương Nhiễm Nhiễm (không cho phép nói về Lâm Ngưỡng), còn nữa, bàn tay đen đứng sau cái video này rốt cuộc là ai?”

Ôi....Cuối cùng nhà này cũng nghiêng đến đúng nơi, muốn chủ nhà phỏng đoán cũng thật khó khăn.

Chương Nhiễm Nhiễm thoát bài viết, trong lòng lăm lăm xem ai là người quay video, đúng lúc Lâm Ngưỡng tắm xong xuống lầu, Chương Nhiễm Nhiễm nói một chút, Lâm Ngưỡng lau tóc, rất bình tĩnh mà nói: “À, là Lâm Thị Tập.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Hả? Rõ ràng khi đó anh ta không có ở đây....”

Lâm Ngưỡng: “Hắn không có ở đây, nhưng trợ lý của hắn có ở đây, lặng lẽ quay lại. Mấy ngày trước bị Lâm Thị Tập phát hiện liền cho anh, anh sửa sang một chút rồi post đi, vốn còn đang tiếc nuối bỏ lỡ thời cơ tốt, kết quả đúng lúc có chuyện này, liền post lên.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Bàn tay đen ở phía sau chính là anh!”

Lâm Ngưỡng: ?

Chương Nhiễm Nhiễm: “Ý của em là, cảm ơn anh, ít nhất là lấy lại cho em một chút danh tiếng.”

“Chuyện xảy ra ở tron video đều là sự thật.” Lâm Ngưỡng nói, “Em muốn cảm ơn thì nên cảm ơn bản thân mình lúc đó.”

Chương Nhiễm Nhiễm nghĩ nghĩ, nói: “Thật ra thì, em nên cảm ơn Triệu Văn Băng, mỗi lần cô ta làm một ít chuyện không tốt lắm đều là thời điểm chúng ta tách ra, sau khi cô ta làm, chúng ta liền có thể gặp mặt, đơn giản chính là bà mai!”

Lâm Ngưỡng: “... Em có một ưu điểm rất lớn, chính là lạc quan.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Vậy em tạm thời xem cái này là khen ngợi nhá...”

Lâm Ngưỡng: “Ừ, đúng là khen ngợi.”

Ăn sáng xong, Lâm Ngưỡng lái xe đưa Chương Nhiễm Nhiễm đến hiện trường buổi họp báo, mọi người nhón nháo, Lâm Ngưỡng trực tiếp dắt tay Chương Nhiễm Nhiễm vào ngồi, Kha Việt và Liễu Trạch đã đến, Lâm Ngưỡng cũng không mở lời trước, dưới ánh đèn flash đang điên cuồng bình tĩnh lên tiếng: “Đầu tiên, chuyện về hợp đồng chúng tôi đều rất bất ngờ, tại chỗ này, trước tiên tôi muốn cảm ơn người đại diện Vương Thái Cốc tiên sinh của công ti Cách Mộc, nếu như không phải anh ta thừa dịp Liễu Trạch say mà tìm và chụp được phản hợp đồng này, có lẽ tôi không có cách nào biết rõ về chuyện này nhanh như thế.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Liễu Trạch cũng giật mình nhìn về phía Lâm Ngưỡng, mà Kha Việt lại không hề ngạc nhiên, hiển nhiên lần này bỗng nhắc tới Vương Thái Cốc, cũng không phải là Lâm Ngưỡng tùy ý thêm vào, Kha Việt cũng biết việc này.

Dưới ánh đèn loang lổ, hiển nhiên các vị kí giả đối với chuyện này vô cùng có hứng thú.

Lâm Ngưỡng nói tiếp: “Phản hợp đồng này cũng không như mọi người nghĩ, là tôi và Chương Nhiễm Nhiễm đóng giả người yêu, bên trong hợp đồng cũng không đề cập đến chuyện giả yêu đương. Đây là thực tế không phải là đóng phim, làm sao có thể giả bộ yêu đương?”

Ừ, công phu mờ mắt nói dối thật sự rất lợi hại..

“Về phần hai người đại diện của chúng tôi tại sao lại kí hợp đồng như vậy, kì thật có thể lí giải, Nhiễm Nhiễm dù sao cũng là nhân vật mới, Kha Việt rất cần nhắc tới tôi, tôi vô cùng cảm ơn. Mặc dù Nhiễm Nhiễm kí bản hợp đồng này, nhưng chưa từng đề cập với tôi, tôi cũng không phát hiện ra, đây là tôi không làm tròn bổn phận. Mà Kha Việt sau một thời gian quen biết cô ấy, cũng nhận ra cô ấy là một cô gái tốt, chỉ là chúng tôi bốn ba hai nơi, Nhiễm Nhiễm luôn quay phim ở Vân Nam, không có cách nào để xóa bỏ. Bây giờ, bản hợp đồng này hoàn toàn không có giá trị, tôi và Nhiễm Nhiễm ở cùng một chỗ, cùng với bất kì hợp đồng nào cũng không có quan hệ, hôm nay cũng mời các vị đến chứng kiến.”

Kha Việt đứng dậy, đem hai bản hợp đồng xé bỏ.

Phía dưới kí giả điên cuồng chụp ảnh.

Đến lượt Chương Nhiễm Nhiễm lên tiếng, cô ho một tiếng, chừng chặc đường hoàng mà nói: “Chính là như thế.”

Các phóng viên: “...”

Đến khi đặt câu hỏi, phóng viên của đài Gia Từ đưa ra một vấn đề cực kì lợi hại: “Ai mà biết có còn hay không một bản hợp đồng khác chứ?”

Liễu Trạch nhíu mày đang muốn nói chuyện, Lâm Ngưỡng lắc đầu: “Cái này à, bạn có thể liên hệ với Vương Thái Cốc tiên sinh, để hắn giúp giám sát.”

Liễu Trạch cười nhạt một tiếng, lui trở về.

Phóng viên đài Chích Quả dứt khoát hỏi câu tiếp: “Lâm Ngưỡng anh đối với Vương Thái Cốc có ý kiến rất lớn nha, không phải bởi vì nghi ngờ nghề sĩ Triệu Văn Băng dưới tay hắn có ý NG, để cho Chương Nhiễm Nhiễm rơi xuống nước bốn lần đấy chứ?”

Lâm Ngưỡng: “Diễn viên NG là một chuyện bình thường, tôi không kết luận bừa, chỉ là lúc ấy tôi cho là cô ấy diễn xuất tinh xảo, hình như quả thực có chút đoán sai.”

Mọi người làm một dáng vẻ “Tôi hiểu rồi”.

Sau khi mọi vấn đề đều được ung dung đối phó, ngoại trừ có người hỏi Chương Nhiễm Nhiễm “Bất kể nói thế nào thì loại hợp đồng này rất áp bức là lãng nhục, lúc đó tại sao cô lại đồng ý kí nó vậy?”

Cái vấn đề này rất bén nhọn, nhưng Chương Nhiễm Nhiễm vẫn chọn tự mình trả lời: “Tôi thực không hiểu cái này và khuất nhục có quan hệ gì, tôi không đủ ưu tú, mà anh ấy thì quá ưu tú rồi, như vậy vấn đề là ở tôi. Nhưng bất luận thế nào, tôi cũng sẽ cố gắng đuổi kịp bước chân của anh ấy. Người khác nói thế nào cũng đều không quan trọng.”

Vừa xuống sân khấu Chương Nhiễm Nhiễm liền nhận được điện thoại của mẹ gọi tới, nghe giọng Chu Hà hình như là thở phào nhẹ nhõm: “Nhiễm Nhiễm, mẹ vừa mới xem trực tiếp đây này! Trực tiếp ở trên mạng.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “A, mẹ, hóa ra mẹ biết rồi.”

Chu Hà bắt đầu nói: “Gần đây tất cả mọi người đều nói, sao lại không có khả năng mà biết cho được, mẹ sợ con bị thương nên không nói gì, cũng không dám hỏi con. Con cùng cậu ta rốt cuộc là thế nào? Còn có cái gì mà NG, là xảy ra cái gì?”

Còn may còn may, Chu Hà không nói tới việc rơi xuống nước, chắc là còn chưa biết.

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Không có chuyện gì đâu, đều là truyền thông đồn bậy bạ thôi, con cùng anh ấy rất tốt đó.”

Chu Hà: “Vậy thì tốt rồi, làm mẹ lo lắng muốn chết.”

“Mẹ, quả thực nếu có gì con đã nói cho mẹ biết.” Cô nghĩ nghĩ, nói, “Bằng không tết này, con cố gắng mang anh ấy về cho mẹ nhìn?”

Chu Hà: “Thật sao? Cậu ấy có rảnh rồi hay không, nếu như không có thời gian con đừng làm khó người ta.”

Cô vụng trộm nhìn Lâm Ngưỡng đang gọi điện thoại bên kia, nghĩ thầm không biết đến lúc đó anh có chịu đi hay không..

Kết quả bỗng nhiên Lâm Ngưỡng nghiêng đầu, vừa nghe điện thoại, vừa mỉm cười gật đầu với cô.

Chương Nhiễm Nhiễm: “....Khụ, không làm khó đâu, anh ấy đồng ý sẽ đi.”

Lúc này Chu Hà mới yên lòng cúp điện thoại.

Lâm Ngưỡng bên kia cũng nói chuyện xong, đi tới đang muốn nói chuyện, Kha Việt lại gõ vách tường: “Có gì thì lên xe nói, trước tiên tới Cách Mộc.”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 37: Chương 37: Liễu Trạch từ chức.

Editor: Hy

Đến Cách Mộc, quả nhiên Vương Thái Cốc đã ở đó, ngược lại Triệu Vân Băng không thấy bóng dáng đâu, Lưu Quyền ngồi ở giữa hai phe, như một quan tòa mà nói: “Thái Cốc à, chuyện lần này xác thực cậu không đúng, cậu đây, nói một lời xin lỗi thật tốt với họ đi...”

Liễu Trạch lạnh lùng nói: “Xin lỗi? Lưu tổng, tôi cảm thấy việc này không thể đơn giản như thế, dù gì Vương Thái Cốc cũng là người có địa vị ở trong công ti rồi, bình thường chúng tôi cạnh tranh, nhưng tôi cho là tốt, hẳn làm ra cái chuyện gì vậy? Ngài không sợ tương lai hẳn sẽ dùng thủ đoạn như vậy đối phó với người khác trong công ti sao? Người này mà ở thời kì kháng chiến thì chính là đệ nhất phản quốc đấy.”

Lưu Quyền: “...”

Sắc mặt Vương Thái Cốc khó chịu: “Liễu Trạch, tại sao cô lại nói khó nghe như vậy? Chương Nhiễm Nhiễm và Lâm Ngưỡng chính là hợp đồng yêu đương, cái này không phải là bị cô lừa gạt cho qua sao? Cô dùng thủ đoạn bỉ ổi xào đồ Chương Nhiễm Nhiễm lên, so với tôi thì tốt hơn chỗ nào?!”

“Bọn họ nói yêu đương, tại sao lại là thủ đoạn bỉ ổi?” Liễu Trạch không lùi bước, “So ra vẫn kém diễn xuất của nhà anh, có hai ba câu thoại mà cũng NG được, rắp tâm xấu xa!”

Vương Thái Cốc: “Nói yêu đương?! Cười đến rụng răng, cô cho là trước kia cô thảo luận về hợp đồng tình yêu thì không có ai nghe được sao?”

Kha Việt luôn trầm mặc rồi cuộc cũng lên tiếng: “Quả nhiên là Triệu Vân Băng nghe trộm được.”

Vương Thái Cốc sững sờ: “Cái gì?”

Liễu Trạch muốn nhảy lên bóp chết Vương Thái Cốc rồi cuộc cũng khôi phục bình thường: “Kha tổng quả nhiên là liệu tính như thần, nghĩ đến Vương Thái Cốc không có chuyện gì lại trở về làm việc của tôi, nhất định là có người nghe được gì đến mật báo, anh mới đưa ra được một chủ ý như thế.”

Kha Việt gật đầu: “Là một nữ minh tinh, Triệu Vân Băng thật sự quản quá nhiều chuyện rồi, khó trách xảy ra chuyện lớn vậy, còn bỗng nhiên rời đi.”

Vương Thái Cốc gần như cắn răng mà nói: “Các người muốn thay nhân vật Mị Nương?”

Liễu Trạch cười lạnh một tiếng: “Tôi ngược lại nghĩ như thế.”

Lâm Ngưỡng nói: “Không. Cừu Trại, Hoàng Long và Vân Nam đều đã quay xong, lúc này mà đổi diễn viên, thời gian và tiền đều gia tăng.”

Vương Thái Cốc hình như thở phào, nói: “Bây giờ các người định làm cái gì? Khởi binh vắn tội? Muốn tôi công khai xin lỗi?”

Lưu Quyền: “Thái Cốc à, thái độ của cậu tốt một tí đi, bất luận thế nào đều là cậu làm sai.”

Vương Thái Cốc nói: “Lưu tổng, xin lỗi, tôi không thể nào xin lỗi được. Tôi cảm thấy tôi thực sự không sai cái gì, chỉ là vạch trần chân tướng, cùng với người Tả Thị thì không khác biệt lắm.”

“Thật tốt là không thích hợp làm người đại diện, chạy tới làm chó săn đi, hay là chạy tới phòng làm việc của đồng nghiệp làm cái chuyện chó săn đấy.” Liễu Trạch vỗ bàn, “Vương Thái Cốc, anh thực sự là hèn hạ quá thể!”

Lưu Quyền: “Xong rồi! Kha tổng và Lâm Ngưỡng còn đang ở đây, hai người muốn để họ nhìn chuyện cười này sao? Như vậy đi, tiểu Liễu, không phải cô muốn kết hôn nhanh chóng sao, nửa năm tiền lương của Vương Thái Cốc tôi đều cho cô, coi như hẳn cho cô được không?”

Liễu Trạch: “...”

Vương Thái Cốc bỗng nhiên nở nụ cười: “Lưu tổng, anh còn chưa biết à? Vị hôn phu của Liễu Trạch đã sớm bỏ của chạy lấy người rồi.”

Lưu Quyền: “Hả???”

Liễu Trạch hít sâu một hơi: “Tiện nhân, quả nhiên anh biết chuyện này.”

Vương Thái Cốc và Ninh Phẩm Đông coi như là bằng hữu, tính cách của hắn có chút đàn bà, coi Ninh Phẩm Đông như là khuê mật (bạn gái thân thiết của mình), Liễu Trạch đã sớm đoán được hắn có lẽ biết rõ chuyện của Ninh Phẩm Đông và Chu Hạo.

Vương Thái Cốc: “Cô chó mở miệng ngậm miệng lại nói tiện nhân như vậy, chính cô không giữ được đàn ông còn trách ai, tôi có nghĩa vụ nhắc nhở cô sao? Nếu tôi là đàn ông, tôi cũng chọn cô ấy.”

Lưu Quyên: “Cô ấy là ai? Vương Thái Cốc, cậu đừng nói quá đáng như thế.”

Vương Thái Cốc: “Được rồi, Lưu tổng, tôi cũng không muốn anh khó xử, tôi từ chức, tôi chủ động từ chức, cái gì tôi cũng không muốn, chỉ có chuyện, anh để cho tôi mang Vân Băng đi, tôi trả tiền hợp đồng cho cô ấy và công ti. Tôi mang cô ấy mở văn phòng mới, cũng không cần làm những thứ hục hặc này với nhau.”

Lưu Quyên: “Thái Cốc, cậu chớ kích động. Thật ra chuyện này có thể thương lượng được...”

Kha Việt nói: “Cuối cùng anh cũng nói ra, Lưu tổng, ông liền phê chuẩn đi.”

Vương Thái Cốc lẩn lộn nhiều năm như vậy, đã làm sai chuyện còn phách lối căn bản không được, hấn chủ động từ chức, là làm cho bản thân giống như vô cùng oan ức, trên thực tế là còn có mưu đồ khác.

Vương Thái Cốc nhìn về phía Kha Việt: “Kha tổng, lời này của ngài là có ý gì?”

Kha Việt: “Xem ra hai ngày này anh không liên hệ cùng khuê mật tốt Ninh Phẩm Đông, hẳn là gần đây cô ta ở trong Hiệp Khách Hành diễn thì biết rất rõ chứ?”

Vương Thái Cốc: “...”

Kha Việt: “Ninh Phẩm Đông làm mối cho anh, có phải cùng Triệu Đồng cho cậu điều kiện rất tốt? Đáng tiếc bây giờ thanh danh của anh quá kém, không giữ lời nữa.”

Vương Thái Cốc cũng không quá kinh hoàng: “Phải Không? Triệu Đồng không giống người như vậy.”

Kha Việt nói: “Đương nhiên, trước kia Triệu Đồng của Lai Hoa phí công phí sức khai thác anh, là bởi vì trên tay anh còn có bảo bối, phim mới “Sao lại không chia li” nữ chính là Triệu Vân Băng, đúng không?”

Chương Nhiễm Nhiễm và Liễu Trạch cùng Lưu Quyên đều là lần đầu nghe thấy chuyện này, giật mình nhìn về phía Kha Việt và Lâm Ngưỡng.

“Sao không chia li” quả thực là có kế hoạch quay, nhưng ít nhất thì sang năm mới có kế hoạch, lại sớm bắt đầu định diễn viên rồi... Hơn nữa lại còn là Triệu Vân Băng.

Vương Thái Cốc lần này thực là không cười được: “Tại sao các người biết!? Chuyện này không ai biết cả!”

Kha Việt: “Phim mới này nữ chính có phần diễn không nhiều lắm, cho nên đạo diễn Hà không tự mình tuyển người, giao cho người dưới quyền là phó đạo diễn Ninh. Phó đạo diễn Ninh mà, thấy nữ chính tuổi và hình tượng không hợp với em gái mình và Ninh Phẩm Đông, liền mượn Ninh Phẩm Đông giúp một tay, cho nên Triệu Vân Băng dưới tay anh nhất định có hi vọng... Ủm, cô ta cũng không chịu thua kém, “Sao không chia li” coi như là thỏa mãn.”

Lâm Ngưỡng nói: “Không đúng lúc, tôi là nam chính của đạo diễn Hà, mà tôi không hài lòng cho lắm.”

Vương Thái Cốc không thể tin mà nhìn Lâm Ngưỡng: “Không thể nào, chúng tôi ngay cả hợp đồng cũng kí xong rồi...”

Lúc này điện thoại di động của hấn đúng lúc vang lên, Vương Thái Cốc chậm rãi cầm lên, nhìn chằm chằm người gọi đến.

Tiếng chuông từng hồi từng hồi đập vào trong não, mà Vương Thái Cốc lại không chịu ấn nút nghe.

Kha Việt nói: “Vương Thái Cốc, anh không nghe cũng vô ích.”

Liễu Trạch nhìn Kha Việt, rất cáo mượn oai hùm mà nói: “Đau dài không bằng đau ngắn nha, chết sớm thì sớm siêu sinh!”

Kha Việt: “...”

Vương Thái Cốc hít vào một hơi, nhận điện thoại, bên kia không biết nói gì, Vương Thái Cốc kích động nói: “Thế này mà được sao?! Chúng ta đều định hợp đồng rồi, cô phải biết rõ Vân Băng vì chuyện này mà gần như cắt hết các phim sang năm rồi... Bồi thường tiền? Chúng tôi không cần bồi thường tiền! Cô đi nói một chút về “Sao không chia li” đi! Cô...”

Đại khái là bên kia trực tiếp cúp điện thoại, về mặt Vương Thái Cốc xám ngoét, Kha Việt gõ gõ bàn, nói: “Anh vì giành nhân vật này, nhận phim có thù lao cực thấp, cho nên có lẽ tiền cũng không nhiều, bên kia đương nhiên đồng ý trực tiếp bồi thường hợp đồng để giải trừ rồi.”

Vương Thái Cốc chợt đứng lên: “Các người... Các người thực sự quá đáng! Các người như vậy sẽ hủy hoại Triệu Vân Băng đấy! Cô ấy còn rất trẻ!”

Kha Việt và Liễu Trạch còn không nói chuyện, Lưu Quyên luôn im lặng bỗng nhiên đứng lên: “Vương Thái Cốc, nhiều năm như vậy, cậu và tiểu Liễu theo tôi, xem như là trợ thủ đắc lực của tôi, hai người thâm đầu đá, tôi cũng hiểu được, rằng còn có khi cần phải đầu lười, tôi luôn cảm thấy chúng ta xem như là người một nhà, cho dù thỉnh thoảng cọ sát cũng không sao. Có thể cậu qua lúc này, cậu lại mang công ti ra để giúp Triệu Vân Băng thêm hợp đồng?! Chính cậu trái với hợp đồng cũng được, còn dẫn theo Triệu Vân Băng trái hợp đồng?!”

Vương Thái Cốc đại khái giờ này muốn lí luận cùng Lâm Ngưỡng và Kha Việt, nhưng Vương Thái Cốc cũng không thể không ngó ngang tới, chân tay luống cuống nói: “Luru tổng, tôi cũng là vì cân nhắc Triệu Vân Băng.”

Luru Quyền: “Vậy cậu cũng không cân nhắc vì tôi!”

Vương Thái Cốc: “Tôi...”

Luru Quyền: “Được, chúng ta liền theo như lời cậu nói, cậu dẫn Triệu Vân Băng đi, cậu trả tiền vi phạm hợp đồng của cô ấy, ban đầu kí năm năm, phí mới bắt đầu kí là 1 triệu, phí vi phạm là 10 triệu, tôi cũng không coi là cậu vi phạm hợp đồng, chỉ 10 triệu, bây giờ hẳn là cậu đưa ra được.”

Vương Thái Cốc lập tức nói: “Luru tổng, ngài đừng như vậy, chuyện này còn có thể thương lượng đường sống...”

Luru Quyền khoát khoát tay: “Không được rồi. Phim của Triệu Vân Băng đều bị cậu cắt lẹ ra chuyện như vậy, ai còn dám dùng cô ấy? Tinh Diệu không dám dùng, Lai Hoa không dám dùng, tôi cũng không dám cầm củ khoai lang nóng bỏng tay này, chính cậu gây ra chuyện thì tự mình gánh đi.”

Vương Thái Cốc lắc đầu, giọng điệu hơi tuyệt vọng: “Luru tổng, tôi không có tiền, tôi cũng không muốn rời khỏi Cách Mộc.”

Luru Quyền: “Vậy cũng được, nghệ sĩ dưới tay cậu chuẩn bị xã giao một chút, Triệu Vân Băng... Trước để cho cô ấy quay Hiệp Khách Hành cho tốt, không làm tốt thì tự cô ta xoay sở.”

Luru Quyền vượt quần áo, cười với Kha Việt: “Kha tổng, Tinh Diệu và Cách Mộc là thủy chung hợp tác, tôi còn chút chuyện, tôi đi trước, mọi người tiếp tục trò chuyện.”

Kha Việt gật đầu, Luru Quyền giờ chân đi, có lẽ hơi tức, Vương Thái Cốc ngồi ở trên sofa, cả người run rẩy.

Liễu Trạch nhìn hẳn, thấy hẳn không có ý muốn nói chuyện tiếp, liền đứng dậy, nói: “Chúng ta cũng đi thôi, đi vào phòng làm việc của tôi trước.”

Vương Thái Cốc vẫn ngồi yên, trong tay nắm điện thoại, không biết là muốn gọi cho ai, hay là đang đợi điện thoại gì.

Bốn người đến phòng làm việc của Liễu Trạch, Liễu Trạch liền nói: “Chuyện lần này tôi cũng có trách nhiệm, rất cảm ơn sự giúp đỡ của hai người, nhưng... Nhiệm Nhiệm, em tới đây với chị một chút.”

Chương Nhiễm Nhiễm mờ mịt theo Liễu Trạch đi vào phòng nghỉ của chị, Liễu Trạch nói: “Nhiễm Nhiễm, chị quyết định nghỉ việc.”

Chương Nhiễm Nhiễm kinh ngạc: “Từ chức? Vì sao? Tự nhận trách nhiệm từ chức? Không cần thiết chứ?”

Liễu Trạch nói: “Tự nhận trách nhiệm từ chức... Muốn nói vậy cũng được, nhưng chị muốn, có lẽ chị nên nghỉ ngơi một chút. Em cũng biết đấy, chị mới chia tay với Chu Hạo.”

Chương Nhiễm Nhiễm khó chịu nhìn chị: “Thế nhưng mà...”

“Từ trước đến giờ hẳn đều ở một chỗ với Ninh Phẩm Đông.” Liễu Trạch vuốt trán, “Quá giống phim rồi, ngay cả chính chị cũng không tiếp nhận được.”

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Chương 38: Hong khô thể tre* về nhà.

*Hong khô thể tre: Ví với việc viết xong một tác phẩm hoặc làm xong một việc gì đó. Ở đây có nghĩa là đã quay xong phim.

Editor: Hy

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Ninh Phẩm Đông?! Sao, sao lại như vậy...”

Trong ấn tượng của Chương Nhiễm Nhiễm, Ninh Phẩm Đông chính là một tiền bối cao ngạo lạnh lùng, nhìn thế nào cũng không giống là tiểu tam.

Liễu Trạch lắc đầu: “Làm sao chị biết được? Cô ta có điều kiện tốt như vậy, hết lần này tới lần khác vừa ý Chu Hạo, mặc dù cô ta luôn miệng nói mình chỉ chơi đùa với Chu Hạo, nhưng tính thế nào cũng là Chu Hạo kiếm được, hẳn đúng là vận cứt chó mà.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Chị Liễu...”

Liều Trạch vỗ vỗ bả vai Chương Nhiễm Nhiễm: “Yên tâm đi, chị Liều của em không có chuyện gì, chị cũng sẽ không từ chức nhanh như thế, trước tiên sẽ giúp em sắp xếp thật tốt công việc của nửa đầu năm tới, không phải phim “Sao không chia li” đúng lúc trống không sao, chị sẽ nghĩ biện pháp thực hiện.”

Chương Nhiễm Nhiễm điên cuồng lắc đầu: “Cái này thì không cần, em, em không muốn diễn phim của đạo diễn Hà.”

Áp lực quá lớn, hơn nữa còn phải diễn cùng Lâm Ngưỡng.

Liều Trạch thở dài: “Tại sao em không biết dùng thật tốt đặc quyền của mình chứ? “Sao không chia li” chỉ cần Lâm Ngưỡng hài lòng, muốn có hi vọng thì trước tiên đi tìm anh ta, anh ta không vừa ý nữ chính liền lập tức thay, Lâm Ngưỡng để cho em diễn nữ chính không phải chỉ là cần một câu nói chuyện thôi sao.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Đúng vậy, cho nên em không thể gài bẫy anh ấy!”

Liều Trạch: “...”

Liều Trạch cũng không thích tranh luận cùng cô, khoát khoát tay: “Được rồi, trước cứ như vậy đã, chị sẽ đưa em cho chị Triệu, gần đây chị ấy có ý muốn làm việc lại, chị ấy đối với nghệ sĩ rất tốt, tài nguyên trong tay cũng rất nhiều.”

Chương Nhiễm Nhiễm lắc đầu, cảm thấy mình vẫn thích Liều Trạch, có thể Liều Trạch nói muốn nghỉ ngơi một chút, cô cũng không muốn ép ở lại.

Liều Trạch dẫn Chương Nhiễm Nhiễm đang thất vọng ra ngoài, mắt nhìn thời gian nói: “Nhiễm Nhiễm, bây giờ em còn thời gian đi ăn một bữa với Lâm Ngưỡng và đóng gói hành lý, sau đó phải bay về tổ phim rồi.”

Chương Nhiễm Nhiễm nghe xong càng thất vọng: “Vâng...”

Lâm Ngưỡng gật đầu với Liều Trạch và Kha Việt, dắt tay Chương Nhiễm Nhiễm đi.

Kha Việt đưa mắt nhìn hai người đi khỏi, nghi hoặc khó hiểu nhìn về phía Liều Trạch: “Cô ấy sao vậy? Chuyện cũng giải quyết xong rồi, tại sao giống như càng chán nản hơn vậy?”

Liều Trạch nói: “Tôi nói với cô ấy là mình muốn từ chức.”

Kha Việt: “Từ chức? Vì chuyện lần này?”

“Kha tổng, lần này cảm ơn anh, nhưng tôi nghĩ kĩ rồi, vẫn cảm thấy nên cho mình nghỉ một thời gian, dù sao mấy nghệ sĩ ở tay của tôi phát triển cũng không tệ, Nhiễm Nhiễm lại có ngại và Lâm Ngưỡng. Tôi ấy à, tích cóp cũng đủ rồi, nghỉ ngơi vài năm là hoàn toàn đủ.”

Kha Việt: “Không phải cô còn muốn dốc sức đến khi 40 tuổi sao? Tại sao lại bỏ cuộc sớm vậy?”

Liều Trạch sâu sắc nói: “Tôi bỗng nhiên tỉnh ngộ rồi, so với sự nghiệp, thanh xuân của chính mình vẫn quý báu hơn. Bây giờ tôi tạm thời sẽ không đi, chờ sang năm chắc Nhiễm Nhiễm cũng đã quay xong phim kia, tôi mới dễ dàng từ chức được, nghỉ phép đi du lịch còn gặp cảnh đẹp, tôi tới đây...”

Khóe miệng Kha Việt co giật, quay người đi.

Chương Nhiễm Nhiễm đắm chìm trong bầu không khí bi thương khi nghe Liều Trạch muốn từ chức, đợi xe đi đến sân bay mới nhớ tới mình và Lâm Ngưỡng phải xa nhau, đoán chừng phải đến Tết mới gặp được nhau, nhất thời càng thêm uể oải.

Lâm Ngưỡng nói: “Em trở về tổ phim nhìn thấy Triệu Vân Băng, mặc kệ cô ta nói gì, em đều không cần để ý tới. Nếu như quá đáng quá, nhớ phải nói cho anh biết.”

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Vâng, em có thể xử lí tốt.”

Lâm Ngưỡng gật đầu, Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Em tự vào sân bay là được rồi, anh không cần đi vào, tránh cho hỗn loạn.”

Cô nhìn Lâm Ngưỡng, vô cùng ưu sầu nói: “Hôn tạm biệt một cái?”

Lâm Ngưỡng hơi ngoài ý muốn mà nhìn cô.

Chương Nhiễm Nhiễm nói xong cũng cảm thấy hơi xấu hổ, thế nhưng tâm tình bây giờ thật sự quá uất ức, dù sao hôn một cái thì phải hơn hai tháng nữa mới gặp lại.

Lâm Ngưỡng nghiêng mặt tới, hôn cô một cái, trong mắt mỉm cười: “Rất nhanh lại có thể gặp mặt thôi.”

Chương Nhiễm Nhiễm đem theo vali hành lý rời khỏi, nghĩ thầm, nhanh ở chỗ nào, anh có biết cái gì gọi là một ngày không gặp như cách trở 3 thu không một tháng chính là 30 ngày, hai tháng là 60 ngày, tổng cộng là 180 cái mùa thu đấy!

Chương Nhiễm Nhiễm ở trên máy bay mơ mơ màng màng ngủ một giấc, xuống máy bay, Tiểu Tình ngồi ở xe của đoàn phim tới đón cô, ngồi bên trong

lại còn có cả Lâm Thi Tập.

Chương Nhiễm Nhiễm sững sờ: “Tại sao tiền bối cũng tới.”

Lâm Thi Tập: “Đúng lúc không có cảnh quay, ra xem tin đồn một chút.”

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Tin đồn gì? Không phải anh cũng biết sao?”

Lâm Thi Tập nói: “Nhìn dáng vẻ này của em là biết rõ em chưa xem Weibo, mau xem một chút đi, có một khách sạn không bảo toàn tin tức tốt, rất nhiều tên bị tiết lộ, bên trong còn có một ghi chép thuê phòng dài hạn có Ninh Phàm Đông và một người đàn ông tên Chu Hạo, sau đó lại có đồng nghiệp của Chu Hạo cũng là bạn học thời đại học nói Chu Hạo đã có bạn gái, vốn ý định là sang năm sẽ kết hôn, Ninh Phàm Đông là tiểu tam.”

Chương Nhiễm Nhiễm không mở Weibo ra, trực tiếp mở quảng trường Thái Cực ra, quả nhiên tất cả mọi người đang thảo luận chuyện này.

Cuối cùng mọi người cùng kết luận là, tổ phim của “Hiệp Khách Hành” thật sự quá không yên ổn, từ nữ chính đến nữ phụ rồi nữ số 3, lần lượt gặp chuyện không may...

Lâm Thi Tập nói: “Khẳng định không phải bỗng nhiên lộ ra đơn giản như vậy, Nhiễm Nhiễm, em thành thật nói cho anh biết, có phải em biết rõ chút gì hay không?”

Chương Nhiễm Nhiễm đương nhiên không muốn đem chuyện của Liễu Trạch nói cho người khác biết, vì vậy chính nghĩa nói: “Tiền bối, em ở Bắc Kinh rất bận, làm gì có thời gian mà quan tâm đến mấy tin đồn này, là tiền bối anh quá nhàn rồi thôi!”

Lâm Thi Tập tức giận nói: “Nếu như không phải anh hóng hớt như thế, tại sao trợ lý của anh lại hóng hớt đi vụng trộm quay lại video em và Triệu Văn Băng! Cái này gọi là trên làm dưới theo.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Từ này dùng thích hợp như vậy sao? Hơn nữa cũng không phải là chuyện tốt gì mà đặc ý chứ?!

Chuyện này tiếp theo lại vượt quá tưởng tượng của Chương Nhiễm Nhiễm, một chút manh mối của Chu Hạo và Ninh Phàm Đông bị lộ ra, đồng thời mọi người phát hiện Ninh Phàm Đông đồng thời còn qua lại với một người đàn ông khác họ Vương, người đàn ông họ Vương này có vợ đã chết.

Lừa dối cộng thêm là tiểu tam, dù gì cũng là tiểu hoa đán tiền đồ rộng mở, làm ra chuyện như vậy thật sự khiến người ta kinh sợ, thực tế thì cảnh quay của Ninh Phàm Đông cũng không nhiều lắm, Ninh Phàm Đông lại coi như là điểm nhấn của nghệ sĩ, cho nên bọn người Lữ Việt quyết định trực tiếp đối Ninh Phàm Đông, không đề nghị ta đến tổ phim, trực tiếp đề nghị ta trở về Bắc Kinh, nữ chính trước kia do Dương Kỳ không đúng, bây giờ đại hoa An Á Nhiên có thời gian rảnh.

Về phần Triệu Văn Băng, cô ta trì hoãn hai ngày mới tới tổ phim, thoát nhìn ngược lại rất bình thường, ở hiện trường quay phim Chương Nhiễm Nhiễm gặp cô ta còn hơi căng thẳng, đến mức Tân Di Nguyên phải than phiền “Tại sao mặt chị lại đầy đáng vẻ có tật giật mình vậy”, Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Cái này không thể gọi là có tật giật mình, là bày trận mà đợi, nếu lỡ cô ta muốn gây phiền toái cho tôi, nhất định trước tiên tôi phải đánh lại!”

Tân Di Nguyên mặt đầy hoài nghi.

Nhưng Triệu Văn Băng cuối cùng cũng không tới quấy rối cô, thời điểm quay thì tới, quay xong liền đi, cũng không ra chuyện gì.

Chương Nhiễm Nhiễm chậm rãi thả lỏng tinh thần, mỗi ngày quay phim, Lâm Ngưỡng cũng không lâu lắm liền bay tới Anh, hai người chẳng những bận rộn mà còn sai giờ, chỉ có thể tâm sự với nhau trên Wechat một cách chệnh lếch, thỉnh thoảng có thời gian dỗi liên facetime.

Cô quay phim tới mức bể đầu sút trán, Lâm Ngưỡng hiển nhiên cũng không nhẹ nhõm hơn, có một lần lúc Chương Nhiễm Nhiễm đang ăn cơm trưa, tùy tiện cho Lâm Ngưỡng một câu “Ngủ ngon”, Lâm Ngưỡng lại cho cô một cái video, bên kia mới có 5h sáng, hai người trò chuyện một chút, mỗi người lại bắt đầu quay phim.

Vốn nên là thời gian yêu đương nồng nhiệt lại bị chia xa, Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy thật là muốn làm bậy...

Cũng may bên này quay phim cũng tính là thuận lợi, tháng 12 đúng lúc chuyển chỗ, sau đó ở studio hơn một tháng, đúng lúc Chương Nhiễm Nhiễm đúng lúc hoàn thành xong trước tết nửa tháng, có thể rời tổ.

Để cho Chương Nhiễm Nhiễm càng cảm động đó là, bên kia Lâm Ngưỡng quay phim thuận lợi, cũng có thể hoàn thành xong trước tết để trở về nước.

Rốt cuộc thì bọn họ cũng có thể gặp mặt T.T

Chương Nhiễm Nhiễm trở về Bắc Kinh sau đó Liễu Trạch tới đón, Tiểu Tinh mở cửa sổ xe, hít vào một hơi thật sâu: “Bên ngoài núi tốt nước tốt cảnh tượng cũng đẹp, tại sao tôi lại có chút nhớ nhung thủ đô đầy khói bụi!”

Liễu Trạch gạt nhẹ khóe miệng: “Vậy cô hít cho thật tốt, khoảng thời gian này Nhiễm Nhiễm chỉ cần chụp một cái tạp chí và quảng cáo, tranh thủ nghỉ lễ

này làm cho xong, hai người có thể nghỉ ngơi, chờ mừng 3 mừng 4 nói sau.”

Chuong Nhiễm Nhiễm rất kinh ngạc: “Quảng cáo? Quảng cáo cái gì?”

“Một loại mỹ phẩm đắt tiền, không phải là gương mặt đại diện, chỉ là đại sứ phát triển mà thôi, nhưng cũng rất tốt, đối với hình tượng của em có thể tăng lên, sau này cũng có cơ hội hợp tác sâu hơn. Chụp mấy tấm ảnh, đi tới cửa hiệu đứng trên sân khấu là được.”

Chuong Nhiễm Nhiễm gật đầu: “Vâng.. Vâng, có phải sau khi làm xong công việc này, chị muốn rời đi?”

Liễu Trạch: “Ừ. Hai người tiếp tục hưởng thụ thủ đô đầy khói, chị đi rồi, muốn đi cảm nhận núi tốt nước tốt phong cảnh đẹp.”

Tiểu Tinh kinh ngạc, nhưng không dám hỏi nhiều, Liễu Trạch nói: “Yên tâm đi, cô vẫn là trợ lý kim bài của Chuong Nhiễm Nhiễm. Tôi chỉ là người bình thường không làm biến động chuyện đâu, sẽ không có ảnh hưởng.”

Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Chị Liễu, sau này chúng ta còn là bạn bè không?”

Liễu Trạch suy tư một hồi rồi nói: “Hắn là có...”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Tại sao miễn cưỡng như vậy...

Liễu Trạch sắp xếp thời gian quả nhiên vô cùng tốt, Chuong Nhiễm Nhiễm trong một tuần liền xong, hỏi một chút về Lâm Ngưỡng, biết được anh còn ba bốn ngày nữa là về, liền bỏ ý định bay đi tìm anh, thừa dịp mấy ngày nghỉ liền về thành phố D một chuyến.

Cô cũng coi như là nửa năm không về nhà rồi.

Bởi vì hai năm nay giá phòng thực sự rất cao, Chuong Nhiễm Nhiễm cũng không kiếm được tiền gì, cho nên phòng của Chu Hà ở thành phố D cũng là thuê, so với nhà ở tiểu khu bình dân kia, vì vậy Chu Hà quen với một đám bà chủ xấp xỉ tuổi, bởi vì chuyện của bố Chuong Nhiễm Nhiễm, Chu Hà không có cách nào trở lại dạy học nữa, hơn nữa cơ thể bà cũng không tốt, Chuong Nhiễm Nhiễm cũng không hi vọng bà đi làm công việc mệt nhọc, dứt khoát để cho Chu Hà cùng với mấy bà chủ kia chơi mạt chược và khiêu vũ ở quảng trường.

Chỗ tốt của tiểu khu Gia Chúc này là không tịch mịch, nhưng phiền toái là nhiều người lăm miệng, sau khi chuyện của Chuong Nhiễm Nhiễm và Lâm Ngưỡng xảy ra, Chu Hà chủ động đổi tiểu khu, cách tiểu khu trước không xa, bà vẫn có thể tìm những bà chủ kia để chơi, nhưng Chuong Nhiễm Nhiễm trở về lại không dễ bắt gặp.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Chương 39: Qua lại.

Editor: Hy

Chuong Nhiễm Nhiễm cũng không hiểu tại sao mẹ mình lại thay phòng ở, đến đó mới phát hiện có hai phòng nhỏ, trang trí vô cùng thanh lịch, Chu Hà biết cô sẽ về, cho nên sớm làm xong món ăn cô thích và đợi cô.

Nhưng nửa năm không gặp, Chuong Nhiễm Nhiễm phát hiện mẹ mình không giống trước kia, bà mập lên, nhìn phúc hậu hơn rất nhiều, lời nói so với trước kia chỉ có nhiều hơn chứ không ít đi.

Trước kia bà gầy, rất thon thả, lời nói ung dung nhưng rất nghiêm lệ, tràn đầy uy nghiêm của người thầy, bây giờ gần như không khác biệt gì nhiều so với những người phụ nữ trung niên khác, nhưng giống như vậy cũng rất tốt.

Chuong Nhiễm Nhiễm đau lòng, ôm lấy Chu Hà: “Mẹ.”

Làm mẹ đương nhiên hiểu được nỗi buồn của con gái, Chu Hà ngăn người, nói: “Nhiễm Nhiễm, sao vậy, có phải con ở bên ngoài phải chịu ủy khuất không? Có phải là do Lâm Ngưỡng hay không?”

“Không phải.” Chuong Nhiễm Nhiễm bất đắc dĩ nói, “Con chỉ là rất lâu chưa gặp mẹ thôi.”

“Lớn như thế này rồi mà còn làm nũng.” Chu Hà sờ má Chuong Nhiễm Nhiễm, “Gầy đi rồi.”

Cường độ quay phim lớn, ăn cũng không được tốt, gầy là cái chắc, Chuong Nhiễm Nhiễm không dám cho Chu Hà biết, chỉ cười hi hi nói: “Gầy mới đẹp nha.”

Chu Hà bắt đắ dĩ lắ đầ, lại nói: “Tại sao con không mang Lâm Ngưỡng cùng về?”

“Bây giờ anh ấy còn đang ở Ai Cập ăn cát đấy.” Chương Nhiễm Nhiễm hơi bắt đắ dĩ, “Rất vất vả, nhưng qua vài ngày nữa là anh ấy có thể về, đến lúc đó con hỏi anh ấy có đồng ý đến hay không. Nếu như anh ấy mệt mỏi muốn nghỉ ngơi thì coi như xong.”

Chương Hà cái hiểu cái không gật nhẹ đầ: “Như vậy sao, vậy cũng đừng làm người ta khó sử, để lần sau.”

Chương Nhiễm Nhiễm “Vâng” một tiếng, rửa tay xong liền đến gấp đồ ăn ăn cơm, Chu Hà không nhìn được mà nói: “Con có nói chuyện của bố cho cậu ta không?”

Thời gian thực ra là một thứ rất kì quái, lúc đó bố cô gặp chuyện không may, mẹ khóc đến tối sầm trời đất, cô cũng hoàn toàn không thể chấp nhận được, có thể là do chớp mắt một cái đã 2,3 năm, cho nên hai người có thể bình thản mà nói về vấn đề này.

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Con chưa nói... Chờ anh ấy trở về mới nói.”

“Tại sao con một mực kéo dài vậy.” Chu Hà bắt đắ dĩ nói, “Những chỗ sản kia thực sự rất nguy hiểm, nếu lỡ bị bọn họ phát hiện trước thì thật không tốt, chuyện này con nên tự mình nói cho cậu ta biết là tốt nhất, thẳng thắn có thể khoan hồng, kháng cự thì nghiêm trị.”

“Anh ấy cũng đâu phải là cảnh sát.” Chương Nhiễm Nhiễm buồn cười nói.

Nhưng Chương Nhiễm Nhiễm không nghĩ tới, lời này của Chu Hà thực sự trở thành sự thật, buổi sáng Chương Nhiễm Nhiễm tỉnh dậy, phát hiện Lâm Ngưỡng nhắn tin lại cho cô, nói mình sắp lên máy bay trở về Bắc Kinh rồi. Chương Nhiễm Nhiễm không nhìn được mà nhìn về tương lai chờ Lâm Ngưỡng chờ về Bắc Kinh phải mời anh đến nhà mình chơi, suy nghĩ được một nửa lại bị điện thoại của Liễu Trạch làm cho sợ hãi.

Liễu Trạch nói: “Nhiễm Nhiễm, bây giờ em không nên lên mạng và ra ngoài... Được rồi chắc chắn em sẽ lên mạng, dù sao em không nên ra khỏi cửa, để cho mẹ cũng đừng ra ngoài.”

Chương Nhiễm Nhiễm không hỏi xảy ra chuyện gì, trước tiên lao ra khỏi phòng đi tìm Chu Hà, đúng lúc Chu Hà muốn ra cửa mua thức ăn ở một chợ gần đấy.

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Mẹ! Đừng ra ngoài.”

Chu Hà: “...Hà?”

Bên trong điện thoại Liễu Trạch nói: “Em trở về quê thì bị người theo dõi, Tã Thị đã tra ra chuyện của bố em rồi.”

Bố của Chương Nhiễm Nhiễm trước kia là tổng giám đốc của một quỹ ngân sách lớn nhất thành phố D, mặc dù một chỗ như vậy so với Bắc Kinh là không đủ nhìn, nhưng ở thành phố D thì thu nhập vô cùng khả quan, từ khi Chương Nhiễm Nhiễm có kỉ ức đến giờ, cuộc sống coi như sung túc đầy đủ, gia đình hòa thuận, không phải lo ăn mặc, nhà là một ngôi biệt thự nhỏ, sơn màu trắng theo như sở thích của cô, có bảo mẫu và tài xế, bố thường xuyên cho hai mẹ con cô đi mua rất nhiều váy mới đẹp, thành phố D mở bất kì nhà hàng nào bố đều mang cô đi ăn, hàng năm lễ mừng năm mới chỉ cần bố rảnh, nhà cô nhất định sẽ ra nước ngoài đi chơi. Chương Nhiễm Nhiễm đối với vật chất hầu như không có yêu cầu gì, cảm thấy duy trì tình trạng như bây giờ cũng rất tốt, cô không ghen tị đồ gì với người khác, nếu quả thực thình thoảng muốn một cái váy để đi chơi, chỉ cần làm nũng với bố một cái là có thể đạt được.

Mà ngoài vật chất ra thì chuyện quan trọng nhất là, có lẽ là vận khí tốt, từ nhỏ đến lớn Chương Nhiễm Nhiễm tiếp xúc và nói chuyện với mọi người, đều tương đối thuận lợi, cô gần như chưa gặp người nào có ý xấu thực sự, bạn bè của bố mẹ đều rất thân thiết hòa ái, thầy giáo và bạn học đều có quan hệ tốt, mỗi lần đến lớp học mới, đều rất nhanh có thể làm quen với bạn bè.

Trong ấn tượng của Chương Nhiễm Nhiễm, mình thậm chí chưa cùng ồn ào với người khác lần nào, mặc dù thình thoảng cũng sẽ có lúc buồn bực, nhưng hơi nhẫn nại một chút liền trở thành quá khứ, nếu như thực sự không có cách nào nghĩ thông thì sau này sẽ cách xa một chút, nếu như nhất thời va chạm, đối phương cũng rất nhanh đến chủ động hòa giải.

Nói tóm lại chính là đời người thuận buồm xuôi gió.

Trước kia Chương Nhiễm Nhiễm rất ít suy nghĩ đến tương lai, bởi vì cô cảm thấy đời người đại khái sẽ một mực tiếp tục như vậy, lúc học đại học Chương Nhiễm Nhiễm rời nhà đến Bắc Kinh, bên kia bố cũng đã sắp xếp xong xuôi công việc và phương hướng cho cô, mẹ cũng đã bắt đầu xem xét đàn ông có tuổi và gia thế tương tự nhà mình, cuộc sống của cô không chút gọn sóng giống như một dòng sông, nhất định phải luôn đi theo một hướng tiến về phía trước.

Mãi đến khi bố gặp chuyện không may.

Cho tới hôm nay Chương Nhiễm Nhiễm vẫn không hiểu, tại sao thân là tổng giám đốc của quỹ ngân sách mà bố lại đầu tư cổ phiếu lỗ nhiều như vậy, có lẽ ông quá mức tin tưởng năng lực của mình, hoặc là quá tin tưởng vào cái gọi là cơ hội, tiền của khách hàng và tiền của ông dành dụm, tất cả đều trôi theo dòng nước.

Bố không còn đường để đi, lại lựa chọn tham ô tiền của công ti, hi vọng xoay chuyển được xu thế suy sụp, nhưng mà không nghĩ đến thị trường chứng khoán lại sụp đổ, không thể quay trở lại đường sống nữa.

Khi đó Chương Nhiễm Nhiễm còn đang học ở Bắc Kinh, vừa mới học xong một tiết, cùng cười với bạn học đi ra khỏi lớp, hẹn thứ bảy đi xem phim mới chiếu của Mỹ, sau đó cô nhận được điện thoại của Chu Hà, nói bố cô nhảy lầu tự tử.

Ánh mặt trời còn sáng, cả người Chương Nhiễm Nhiễm lại lạnh lẽo, thậm chí cô còn thấy mình đang nằm mơ, đần độn, u mê mà xin nghỉ trở về nhà, mới phát hiện ra cả nhà cũng bị mất.

Bố vì trốn tránh nợ nần và trách nhiệm pháp luật cho nên nhảy lầu tự tử, tất cả bất động sản bị tịch thu, Chu Hà chỉ mang đi vài món đồ và quần áo của Chương Nhiễm Nhiễm, thuê một cái phòng vô cùng nhỏ.

Sau khi thanh toán xong tài sản, còn thiếu nợ gần một triệu, Chương Nhiễm Nhiễm và Chu Hà là người thừa kế, bị quỹ ngân sách của công ty kiện đòi trả nợ trong phạm vi thừa kế, và trừ vào tiền lương.

Chương Nhiễm Nhiễm xoắn đầu ngón tay hết cả một buổi cũng không biết đến khi nào mình mới có thể trả hết nợ, mà những bạn bè trước kia của bố, tự nhiên cũng sớm không thấy bóng dáng, mà người nhà của bố đối với bọn họ tránh còn không kịp, Chu Hà ngoại trừ có một anh trai có kinh tế bình thường, tiền thuê nhà và tiền sinh hoạt của bọn họ đều là cậu đưa, bên ngoài cũng không có người thân.

Mà đáng sợ nhất chính là, ngay tại lúc Chương Nhiễm Nhiễm và Chu Hà khóc an ủi nhau là một triệu vẫn có thể trả được, đòi người vẫn có hi vọng sau này, một nhà tín dụng nhân dân đến tìm họ, cái gọi là công ti tín dụng nhân dân, trên thực tế chính là cho vay lãi suất cao, vậy mà bố của Chương Nhiễm Nhiễm còn vay chỗ lãi suất cao này 1 triệu.

Ngân hàng còn đưa người tới nói đạo lý, mỗi tháng đều khấu trừ, còn cho vay nặng lãi thì tuyệt đối không có chuyện nói đạo lý, dù sao cũng là 1 triệu, kéo dài thêm một ngày, món nợ lại tăng thêm mấy lần.

Thoáng một cái 1 triệu liền biến thành hai triệu, Chương Nhiễm Nhiễm và Chu Hà gần như tuyệt vọng, nhất là bên cho vay lãi suất cao biết được hai người họ không có khả năng trả tiền, lại thấy Chương Nhiễm Nhiễm đáng đáp rất đẹp, ba lần bảy lượt tới cửa quấy rối cô để cho Chương Nhiễm Nhiễm đi hộp đêm bồi rượu.

Cuối cùng Chu Hà đành phải tìm em trai mình mượn một khoản tiền, để Chương Nhiễm Nhiễm về Bắc Kinh trước, một bên làm nghi học, một bên ngủ tại trường để trốn gió bão, mình thì tránh đến nhà của em trai, không dám ra khỏi cửa.

Sau khi Chương Nhiễm Nhiễm trở về Bắc Kinh, một bên làm đơn nghi học, đối mặt với các bạn học hỏi thăm, một câu cô cũng không nói được, thậm chí lần đầu tiên có loại suy nghĩ “Vì sao tất cả mọi người đều đến làm phiền mình, mình muốn ở một mình”, ban ngày cô đi làm, buổi tối hết lần này tới lần khác trở về phòng ngủ của bốn người.

Có một buổi trưa, Chương Nhiễm Nhiễm làm xong, cầm bánh sandwich để qua đêm đi đến sân thượng của cửa hàng tiện lợi đối diện để ăn trưa, cô đi tới bên lan can, nhìn xuống, thậm chí còn có loại kích thích muốn nhảy xuống.

Nếu như nhảy xuống, đại khái cũng sẽ không phiền não như này nữa, có thể gặp bố, có phải nên mắng ông mấy câu hay không?

Chương Nhiễm Nhiễm thậm chí đã đưa ra một chân, có lẽ cô nghĩ tới Chu Hà sau một đêm biến thành già nua, cái chân kia nhanh chóng rút trở về.

Quả nhiên cô là con gái của bố, rõ ràng ở thời khắc này, đều ích kỉ như vậy, muốn xong hết mọi chuyện, lại không thêm nghĩ đến người sống sẽ phải trải qua cái gì.

Chương Nhiễm Nhiễm ngồi ở sân thượng khóc thật lâu, hẳn là trong đời cô chỉ có duy nhất một lần gào khóc, khóc xong còn phải tiếp tục đi làm, cũng may cuối cùng gặp được Liễu Trạch, một hơi liền trả xong tất cả món nợ của cô.

Đoạn thời gian đó tinh thần cô bất ổn, hôm nay hồi tưởng lại đại khái có xu hướng uất ức, cái lần thử áo cưới kia, Chương Nhiễm Nhiễm rất xúc động, nhin không được mà chụp một cái ảnh, chính là bởi cô nghĩ, có thể đây là lần duy nhất trong đời mặc áo cưới, phải lưu làm kỉ niệm.

Không ngờ tiếp theo lại xảy ra chuyện như vậy.

Lâm Ngưỡng nói thấy cô trong tấm ảnh kia, cảm thấy cô rất tuyệt vọng và bi thương, làm cho Chương Nhiễm Nhiễm không đỡ được lời nào.

Chính cô nhìn tấm ảnh kia, cái gì cũng không nhìn ra, Lâm Ngưỡng lại có thể nhìn ra.

Có lẽ, cuối cùng cô kiên trì được, hơn nữa còn gặp được Liễu Trạch, lại đi đến hôm nay, chính là bởi vì, cô đang từ từ đi về hướng người đó, người có thể đọc hiểu được suy nghĩ của cô.

Mặc dù từng có thời gian, bọn họ thực sự xa xôi, xa xôi đến mức cô ở trên giường trong phòng ngủ, dùng di động xem lại phim thần tượng yêu thích để điều chỉnh tâm trạng, mà anh, chỉ là một nhân vật trên màn hình.

Chu Hà gọi điện cho một người bạn, để cho bà ấy nhìn hộ tình trạng ở tiểu khu bên cạnh, cuối cùng đối phương gửi Wechat cho hộ mấy tấm ảnh, cửa

của tiểu khu nhà Chương Nhiễm Nhiễm có rất nhiều phóng viên.

Bảo an của khu này không tính là nghiêm ngặt, cũng không thiếu phóng viên trực tiếp đi vào, canh giữ ở dưới lầu nhà Chương Nhiễm Nhiễm.

Chương Nhiễm Nhiễm rất cảm kích bọn họ không trực tiếp xông vào...

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Chương 40: Hiện tại và trước kia, chung quy là không giống nhau.

Editor: Hy

Chu Hà hết đường xoay sở: “Nhiễm Nhiễm, bây giờ phải làm sao?”

Cô đứng dậy đi vào nhà bếp nhìn một lượt, còn may là còn mấy gói mì tôm, Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Mẹ, chúng ta một chút mì trước được hay không, chị Liễu sắp bay tới đây rồi.”

Chu Hà gật đầu: “Dĩ nhiên, mì này mẹ mới mua đấy, nhưng ăn không tới với sức khỏe, bình thường một tháng chỉ ăn một lần, bây giờ ngược lại có lí do ăn thêm mấy lần.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Thật ra cô biết rõ Chu Hà đang an ủi mình, giờ tay ôm lấy bà: “Mẹ.”

Chu Hà nói: “Có phải bây giờ Lâm Ngưỡng đã biết hay không?”

Chương Nhiễm Nhiễm sững sờ, nói: “Bây giờ anh ấy đang trên máy bay.”

Chu Hà gật đầu, không hỏi nhiều, Chương Nhiễm Nhiễm thở dài, nói: “Thật ra thì, con cảm thấy chuyện này cũng đã qua, không nên có ảnh hưởng quá lớn với con.”

Mặc dù bố Chương tham ô công quỹ là phạm tội, nhưng ông đã tự sát, mà chỗ trống cũng bỏ tức rồi, mặc kệ thế nào, cũng không nên coi là ở trên đầu Chương Nhiễm Nhiễm.

Chương Nhiễm Nhiễm và Chu Hà cầm gói mì đối phó một chút, Chương Nhiễm Nhiễm chán muốn chết, nhưng lại không muốn mở quảng trường Thái Cực và Weibo ra, đến buổi chiều rốt cuộc Liễu Trạch đã tới, chị còn mang theo Tiểu Tinh và mấy người ở Cách Mộc, sau khi ứng phó được một ít phóng viên không chịu rời đi, cho phía chính phủ nói, quan hệ hơi tốt một chút thì đuổi đi, thậm chí còn cho người đi mời ăn cơm, chờ xong xuôi, Liễu Trạch mới lên lầu.

Liễu Trạch nhìn thấy Chu Hà, rất lễ phép mà gọi dì, cùng bà nắm tay, Chu Hà nói: “Nhiễm Nhiễm lại quấy rầy con rồi.”

Liễu Trạch cười lắc đầu: “Không có, không có phiền toái đâu.”

Chờ Chương Nhiễm Nhiễm một mình vào phòng, Liễu Trạch nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Chương Nhiễm Nhiễm, chị thật là thiếu em. Chị vừa mới đi em liền thay mặt chồng đặt vé máy bay và khách sạn, em có biết trừ của chị bao nhiêu tiền không?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Vậy, vậy thì là quá không đúng dịp rồi, nhưng một người đã cười ngra rồi đi nhưng lại có người thay mặt chồng, giống như ông trời không muốn để cho chị đi.”

Liễu Trạch: “...”

Liễu Trạch hít sâu một hơi, nói: “Chuyện này Tả Thị đào rất sạch sẽ, hơn nữa chuyện năm đó của bố em còn lên báo Bản Xứ, báo Thường Ngày còn có báo Tài Chính, cho nên căn bản không có cách nào chối.”

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Cũng không có gì tốt để phủ nhận.”

Đó chính là bố của cô, quả thực làm chuyện không nên làm, lại để cho người khác một kết quả thốn thức.

Liễu Trạch nói: “Đúng vậy, Nhiễm Nhiễm có thể tin tức này là chính xác, chị cho là, chuyện này phải hết sức tạm sử lí, đầu tiên chuyện này và bản thân em không có quan hệ gì lớn, đây là bố em làm chứ không phải em làm. Tiếp theo, coi như lên thời kì cao của nữ diễn viên, mặc gì thì đối với em đã kích

đều lớn, phải biết bởi vì chuyện em rơi xuống nước, cùng chuyện hiệp ước, chị thậm chí không cần lên mạng cũng biết những người kia sẽ dùng ngôn ngữ ác độc gì để đánh giá bỏ của em, chị tin em có thể đoán được. Cho nên, Nhiễm Nhiễm, tin chị đi, chúng ta sẽ xử lý việc này nhanh chóng, đối với chuyện này, tất cả phòng vấn, em chỉ cần trả lời, chuyện riêng không tiện nói ra.”

Chương Nhiễm Nhiễm không nói chuyện.

Liễu Trạch thở dài: “Bây giờ hai ngày có một scandal nhỏ, một tuần có một scandal lớn, những người chú ý đến chuyện này rất nhanh cũng trở thành quá khứ thôi. Chờ em có tác phẩm và thành tích, danh tiếng tăng lên, cho dù có người nhắc đến chuyện này thì cũng sẽ có người biết cân nhắc nặng nhẹ, mọi người sẽ nói, bỏ em từng có hành vi không tốt, nhưng vậy thì sao, nó không có quan hệ gì với em. Thậm chí mọi người sẽ vì vậy mà đau lòng thay em. Về phần những truyền thông và báo mạng, công ti sẽ xử lý.”

Chương Nhiễm Nhiễm biết Liễu Trạch nói rất đúng, chị ấy rất chuyên nghiệp, xử lý những tình huống bộc phát này luôn là muốn gì được nấy.

Cô gạt đầu, mắt nhắm nhắm sắp ở trên giường, chợt nhớ tới một chuyện: “Đúng rồi, Lâm Ngưỡng có biết chuyện này không?”

Liễu Trạch nói: “Chỉ cần anh ta xuống máy bay sẽ rất nhanh biết chuyện này.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Vây, chị Liễu, chuyện lần này, chị cảm thấy chuyện Tả Thị đối với em là đúng dịp vậy sao?”

Cô trở về quê lại có người theo dõi, còn nhanh chóng bới ra chuyện năm ấy của nhà cô, Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy không đơn giản như vậy.

Mặt Liễu Trạch nhất thời lạnh xuống: “Chị cảm thấy sẽ không đúng dịp như vậy. Năm đó lúc vào công ti, Lưu Quyền đã biết đại khái một chút chuyện của nhà em, trước kia chị hỏi qua ông ta, ông ta thừa nhận trong lúc vô ý có nói với Vương Thái Cốc.”

Vương Thái Cốc bây giờ nhàn rỗi ở nhà, quả thật có thể bán Chương Nhiễm Nhiễm để kiếm tiền tiện thể trả thù luôn.

Liễu Trạch vỗ bả vai Chương Nhiễm Nhiễm: “Yên tâm, chuyện này Lưu Quyền sẽ giải quyết, bây giờ em là tương lai của công ty, là cây tiền của công ty, trước mặt chúng ta Lưu Quyền làm quyết liệt với Vương Thái Cốc, nhưng trên thực tế có lên lui tới cũng không biết chừng, bây giờ hẳn làm ra như vậy, là muốn cắt đường lui của chúng ta. Nếu như Lưu Quyền dám bình tĩnh với việc này sau đó để Vương Thái Cốc chậm rãi về công ty, tiếp tục nâng Triệu Văn Băng, chị không ngại làm Vương Thái Cốc thứ hai, cũng làm trái hợp đồng một lần.”

Mặc dù Liễu Trạch đã lui về, nhưng vẫn quyết đoán, Chương Nhiễm Nhiễm gạt đầu: “Vâng.”

Cùng ngày Liễu Trạch gọi điện thoại không dứt, chị đứng ở trên ban công hô to gọi nhỏ với điện thoại, làm Chu Hà không nhịn được đi đến nói với Chương Nhiễm Nhiễm: “Nhìn không ra, Tiểu Liễu lại lợi hại như vậy.”

Chương Nhiễm Nhiễm cười ngây ngô nhìn Chu Hà, thăm nghĩ, nhìn không ra nhưng dường như lại biết rõ.

Liễu Trạch bận rộn một lúc liền rời đi trước, Chu Hà giữ chị ta ở lại Liễu Trạch cũng cự tuyệt, nói là có hẹn với mấy phương tiện truyền thông, khách sạn cũng đã sớm đặt rồi, trước khi đi còn để người mang bữa tối đến cho Chu Hà và Chương Nhiễm Nhiễm.

Cả đêm Chương Nhiễm Nhiễm ngủ không ngon, tối qua trở về cũng không ngủ được, hôm sau lại 5h sáng đã dậy, chỉ thích ngồi ở ban công, sau khi bỏ Chương Nhiễm Nhiễm tự sát, trên thực tế thiếu bọn hắn tổng cộng 1 triệu, thiếu ngân hàng 1 triệu, nhưng qua bốn tháng, Chương Nhiễm Nhiễm trả một lần hết sạch hai món nợ, trực tiếp cao chạy xa bay còn trở thành diễn viên, không biết là cầu kết với người nào. Công ty bọn họ một hộp đêm, có lẽ Chương Nhiễm Nhiễm chính là đi một đêm tổng hội liền gặp được một lão đại có tiền.

Người đưa ra yêu sách đến tận đây mới chịu thôi, tiếp theo chính là cái gọi là “Lấy chứng”, bên Tả Thị bày tỏ, hôm qua bên Cách Mộc để lộ ra, nói Chương Nhiễm Nhiễm trong lúc nguy cấp liền ký hợp đồng với công ty để lấy tiền, muốn giúp cô tạo nên hình tượng tốt đẹp, hoàn toàn là lời nói vô căn cứ, mọi người đều biết thời điểm Cách Mộc mới thành lập sau đó đã được một hạt giống tốt liền trời chật lại, rất tiền nhiều biển bạc, ký hợp đồng dài hạn nhưng phí là 1 triệu, khi đó Chương Nhiễm Nhiễm trực tiếp trả sạch nợ ngân hàng và nơi vay nặng lãi, tổng cộng là 2 triệu, nếu như chỉ dựa vào cái hợp đồng một triệu kia thì là hoàn toàn không có khả năng trả hết.

Bên Tả Thị thêm một hình minh họa là giấy nợ của bố Chương Nhiễm Nhiễm, biên lai ghi rõ chỉ nợ có duy nhất một lần, mà chuyện Cách Mộc ký hợp đồng 1 triệu không phải chuyện bí mật gì, người mới tiếp xúc với Cách Mộc đều biết chuyện này, hai bên một đôi, chuyện này như vậy liền đóng dấu kết luận, không cho Chương Nhiễm Nhiễm bất kỳ cơ hội phản bác nào.

Chương Nhiễm Nhiễm cảm di động mà tay phát run, cô khó chịu nhìn mọi người reply, ngoại trừ một bộ phận người nói bài viết này không hề có căn cứ, ngay cả hình Chương Nhiễm Nhiễm ở hộp đêm cũng không lấy ra được, hoàn toàn là vô căn cứ mà đoán ra, đại bộ phận mọi người đều xác thực cô có trải qua việc này.

Dù sao khi ấy Chương Nhiễm Nhiễm tuổi còn trẻ, tại sao có thể bỗng nhiên kiếm được nhiều tiền như thế, đây xác thực là một vấn đề lớn.

Chu Hà từ phòng đi ra, nhìn thấy Chương Nhiễm Nhiễm ngồi ở ban công, ngăn người: “Nhiễm Nhiễm, sao con dậy sớm vậy?”

Chương Nhiễm Nhiễm đứng lên: “Không có gì đâu, ngủ sớm dậy sớm thì cơ thể mới khỏe mà.”

Chu Hà nhìn cô một cái, đi tới cúi đầu nhìn xuống, thấy rất nhiều phồng viên, rất sưng sọt.

Chu Hà: “Đây là...”

Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Đây là người chị Liễu tìm đến, đúng lúc bây giờ con muốn xuống dưới nói rõ, nói đơn giản một chút, đi qua chỗ này là được. Nhưng mẹ tạm thời vẫn không nên đi xuống, các loại chuyện này giải quyết xong rồi hãy xuống.”

Chu Hà gật đầu: “Ừ, hôm nay đúng lúc mẹ có ý định giặt chăn mền.”

Chuong Nhiễm Nhiễm gật đầu một cái, trở về phòng mặc quần áo đơn giản, liền đi xuống.

Liễu Trạch còn gọi điện cho cô, Chuong Nhiễm Nhiễm vẫn nghe.

Liễu Trạch nói: “Chuong Nhiễm Nhiễm.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Chị Liễu, em vẫn muốn tự mình nói.”

Liễu Trạch: “Em không được kích động.”

Giọng Chuong Nhiễm Nhiễm mang theo chút nước mắt: “Chị Liễu, em không chịu nổi.”

Liễu Trạch: “Chị lập tức tới đây.”

Chuong Nhiễm Nhiễm cúp điện thoại, tiến vào thang máy, trực tiếp đi xuống lầu một.

Vừa ra khỏi cửa, Chuong Nhiễm Nhiễm nhanh chóng bị phóng viên bao vây.

Mọi người giống như không xác định được, không ngừng ngó trái phải, giống như muốn chắc chắn chỉ có một mình Chuong Nhiễm Nhiễm.

Vô số micro được đưa đến trước mặt Chuong Nhiễm Nhiễm, tất cả phóng viên đều muốn đứng phía trước, các loại vấn đề chanh chua khác nhau vang lên, Chuong Nhiễm Nhiễm tiện tay lấy một cái micro nói: “Tôi chưa từng đi hộp đêm hoặc bất cứ nơi tương tự như vậy.”

Cô nói một cái, mọi người liền nhanh chóng im lặng xuống.

Chuong Nhiễm Nhiễm một tay cầm micro, một tay khác nắm chặt lấy, cô nói nhỏ: “Bố tôi thực sự thiếu nợ 1 triệu, tôi cũng xác thực là trả trong một lần duy nhất. Tôi và Cách Mộc kí hợp đồng phí là 1 triệu, nhưng 1 triệu còn lại, là do Liễu Trạch người đại diện của tôi tự dành dụm mà trả cho tôi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm móc điện thoại ra, mở ảnh, bên trên ảnh chính là tờ giấy nợ chính quy, viết đúng vào ngày tháng năm Chuong Nhiễm Nhiễm kí hợp đồng, mà thời gian trả nợ vô cùng rộng rãi là 20 năm.

Chuyện này Liễu Trạch và Chuong Nhiễm Nhiễm đều không nói qua, nhưng cái này cũng là nguyên nhân Chuong Nhiễm Nhiễm tin nhiệm Liễu Trạch, mặc dù mỗi lần Chuong Nhiễm Nhiễm đóng phim kiếm được một ít cát sê sẽ trả lại cho Liễu Trạch một phần, nhưng cô hiểu thế này là dùng chén nước mà chữa cháy, có thể Liễu Trạch luôn thúc giục cô muốn cô mau đồ lên, còn uy hiếp muốn đưa cho Vương tổng, lại chưa từng đề cập đến chuyện 1 triệu này.

Dĩ nhiên tích góp của Liễu Trạch rất phong phú, nhưng bất luận thế nào thì 1 triệu cũng không phải là một số nhỏ, nhất là ở nhiều năm trước kia.

Chuong Nhiễm Nhiễm nói tiếp: “Từ trong nhà gặp chuyện không may cho đến tôi trả hết nợ, tổng cộng cũng không quá 4 tháng, trừ đi nửa tháng trước tôi ở thành phố D, thời gian còn lại luôn ở Bắc Kinh, ở trong kí túc xá của đại học A, ban ngày và buổi tối làm việc tại cửa hàng tiện lợi 24h ở cạnh trường học, thỉnh thoảng chụp một vài bìa của tạp chí thiếu nữ, thế nào có thể ở trong hộp đêm của thành phố D được...”

Chuong Nhiễm Nhiễm lời còn chưa nói xong, có một phóng viên không thể chờ không được mà cắt đứt: “Vậy cũng có thể là quen biết một người có tiền nha.”

Chuong Nhiễm Nhiễm hít sâu một hơi, cảm thấy bản thân muốn khóc, lại cảm thấy bây giờ mà rơi nước mắt thì thật quá lúng túng: “Tôi luôn ở kí túc xá, người trong đó có thể làm chứng, nào có thời gian mà đi quen biết người có tiền.”

Bỗng nhiên Chuong Nhiễm Nhiễm biết tại sao Liễu Trạch bảo cô không được xúc động, chuyện tự chứng minh mình trong sạch này không dễ như trong tưởng tượng của cô.

Một kí giả khác hỏi: “Lâm Ngưỡng biết hành vi của bố cô thì đánh giá như thế nào?”

Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Anh ấy...”

“Tôi biết.”

Giọng Lâm Ngưỡng bỗng nhiên vang lên, Chuong Nhiễm Nhiễm không thể tin được mà ngẩng đầu, chỉ thấy Lâm Ngưỡng phong trần mà đứng phía sau kí giả, trong tay còn cầm một cái vali nhỏ, phía sau anh là Kha Việt và Liễu Trạch, còn có một người đàn ông thần sắc hoảng hốt mà Chuong Nhiễm Nhiễm chưa từng thấy qua.

Chuong Nhiễm Nhiễm và anh đối mặt giữa biển người, Lâm Ngưỡng gật đầu với cô, nói: “Chuong Nhiễm Nhiễm làm việc ở cửa hàng kia có giám sát, vì lý do an toàn, băng ghi hình ba năm trước đây của họ, mỗi tháng sẽ lưu lại hai ngày ở bộ phận thu ngân là bộ phận lưu trữ, rất đúng dịp là, Chuong Nhiễm Nhiễm là nhân viên chuyên cần, trong vòng ba cái nửa tháng gần như ở tất cả quầy thu ngân, đều có cô ấy. Đây là dành riêng, những thứ khác chúng tôi đã chuẩn bị phát lên mạng rồi.”

Lâm Ngưỡng quơ quơ cái vali trong tay, tiện tay ném cho một phóng viên, người phóng viên kia lập tức bắt lấy, giống như bắt được kho báu.

Anh rẽ đám người ra, chậm rãi đi về phía Chuong Nhiễm Nhiễm, trầm giọng nói: “Tôi rất tin tưởng ai chủ trương đưa ra chứng cứ, nếu như phải nói Chuong Nhiễm Nhiễm có vấn đề gì, hẳn là nên có người đưa ra chứng cứ, đáng tiếc bây giờ gần như không phải vậy, chỉ cần một lời đồn mơ hồ, có thể định tội một người.”

Đèn flash không ngừng lóe lên, Lâm Ngưỡng cuối cùng nói: “Muốn chứng minh một người trong sạch thì vô cùng khó khăn, còn may, chỉ là khó khăn, nhưng không phải là không thể.”

Lâm Ngưỡng đi đến trước mặt Chuong Nhiễm Nhiễm, có chút xin lỗi mà nhìn cô: “Xin lỗi, anh đến chậm.”

Nước mắt Chuong Nhiễm Nhiễm nhịn rất lâu nhất thời tuôn ra, cô lắc đầu, nhào vào ngực Lâm Ngưỡng, đem đầu vùi vào ngực anh, đứng khóc thút thít nỉ non.

Đến chậm cũng không quan hệ, chỉ cần anh đến là được rồi.

Cô nhớ tới sáng nay mình ngồi ở ban công nghĩ đến chuyện này.

Hóa ra là không giống nhau.

Bây giờ và trước kia, chung quy là không giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Chương 41: Anh rõ ràng còn nhớ rõ cái này, thật sự là quá đáng ghét.

Editor: Hy.

Liễu Trạch và Kha Việt mang đến một người đàn ông về mặt bối rối, chính là cái gọi “yêu sách người”, hẳn bị đẩy đến trước mặt phóng viên, vô cùng khẩn trương mà tỏ ra mình thật sự không biết cái gì cả, chỉ là cung cấp giấy nợ và điều khoản chứng minh, thuận tiện nói một chút về chuyện của Chuong Nhiễm Nhiễm mà thôi, về phần sau này Tả Thị tại sao lại phát tán trên mạng thì hẳn không biết, cũng kiên quyết biểu thị là mình không vu oan Chuong Nhiễm Nhiễm cho nên nếu công ti Chuong Nhiễm Nhiễm muốn kiện tội phi báng, tuyệt không thể kiện hẳn.

Sau khi Liễu Trạch ám chỉ là Triệu Vân Băng và Vương Thái Cốc liên thủ làm chuyện này, Chuong Nhiễm Nhiễm không hiểu được, bởi vì cô nhào vào trong ngực Lâm Ngưỡng khóc rất mất mặt, cho nên Lâm Ngưỡng dặt cô vào trong thang máy.

Trong thang máy lúc Lâm Ngưỡng lau nước mắt cho cô, Chuong Nhiễm Nhiễm mới chậm rãi hoãn lại, nhưng vừa rồi thực sự rất tủi thân, cho nên trong lúc nhất thời có chút không kìm nổi, mặc dù cảm xúc đã dần ổn lại, nước mắt vẫn không ngừng rơi xuống.

Lâm Ngưỡng kiên nhẫn dùng khăn giấy lau nước mắt cho cô, miệng nói: “Ngoan, đừng khóc nữa.”

Ô ô ô, thật mất mặt, cảm giác như là đang dỗ con gái mình vậy...

Chuong Nhiễm Nhiễm vô cùng muốn dừng khóc nỉ non, miễn cưỡng lên tiếng: “Em, em không phải cố ý... Ức (tiếng nấc)”

Rõ ràng khóc đến nấc rồi.

Lâm Ngưỡng vốn còn hơi nhịu lông mày, nhưng là đáng về lại có chút đau lòng, nghe thấy cô nấc, ngược lại không nhịn được mà nâng khóe miệng.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Ức. Em không phải cố ý, ức, giấu anh chuyện này...”

Lâm Ngưỡng nhịn cười nói: “Ừ, anh biết. Nhưng em cảm thấy anh sẽ để ý chuyện này sao?”

Chuong Nhiễm Nhiễm nhìn Lâm Ngưỡng, ngoan ngoan lắc đầu.

Lâm Ngưỡng giờ tay vuốt lưng cho cô thuận khí, nói: “Bác gái có phải còn trên lầu hay không?”

Chuong Nhiễm Nhiễm vội vàng gạt đầu, mắt thấy thang máy cũng sắp tới tầng 20, Chuong Nhiễm Nhiễm chỉ có thể vội vàng hít sâu cho ngừng khóc.

Hai người ra khỏi thang máy, Lâm Ngưỡng thấy Chuong Nhiễm Nhiễm rút cuộc cũng hoãn lại, thở dài: “Lần đầu gặp bác gái, kết quả không kịp mua lễ vật gì cả.”

Chuong Nhiễm Nhiễm lắc đầu: “Mẹ em, ừc, sẽ không chú ý việc này đâu, ừc.”

Nước mắt ngừng, nấc lại không dễ dừng lại, Lâm Ngưỡng nhìn Chuong Nhiễm Nhiễm một lúc, bỗng nhiên nói: “Chỉ cách dừng lại nấc bí truyền.”

Chuong Nhiễm Nhiễm ?

Hai bàn tay Lâm Ngưỡng mở ra chống trên vách tường bên cạnh Chuong Nhiễm Nhiễm, ở bên trong hành lang của tầng 20, ôn nhu hôn cô.

Chuong Nhiễm Nhiễm trừng mắt ngẩn ngơ, rất nhanh nhắm mắt lại.

Lâm Ngưỡng hẳn là vội vàng chạy tới, trên cằm còn một vòng râu ria nhàn nhạt, Chuong Nhiễm Nhiễm đang hôn liền không kìm được mà đưa tay sờ lên râu của anh.

Lâm Ngưỡng lần đầu tiên trong đời bị người khác sờ râu, không kìm được mà ngừng lại.

Chuong Nhiễm Nhiễm lui một chút, giải thích: “Cảm xúc rất giống, mi hầu đào...”

*mi hầu đào: quả kiwi

Lâm Ngưỡng hơi muốn cười: “Không nấc nữa hả?”

Chuong Nhiễm Nhiễm không động, qua được một hồi mới lắc lắc đầu: “Không nấc nữa rồi.”

Ừ, bài thuốc bí truyền chữa hết nấc của Lâm thị rất hiệu quả đấy, nhưng cái này tuyệt đối không thể truyền ra bên ngoài.

Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Bây giờ vào? Mắt của em có phải rất đỏ không?”

Lâm Ngưỡng gạt đầu: “Có một chút. Nhưng không vào bác gái sẽ lo, em nói là chúng ta lâu ngày không gặp, kích động đến khóc là được.”

Chuong Nhiễm Nhiễm “...”

Cô bỗng nhiên cảm thấy, tương lai nếu Lâm Ngưỡng lừa cô, nhất định là cô không phát hiện được.

Lâm Ngưỡng và Chuong Nhiễm Nhiễm gõ cửa, Chu Hà ra mở cửa, hiển nhiên đang đợi Chuong Nhiễm Nhiễm về, nhìn thấy Lâm Ngưỡng, Chu Hà ngẩn ngơ, nói: “Đây không phải là...”

Lâm Ngưỡng lập tức hơi cúi đầu: “Cháu chào bác gái, cháu là Lâm Ngưỡng.”

Chu Hà: “Chào cậu, chào cậu.”

Chuong Nhiễm Nhiễm không hiểu sao đối với cảnh tượng như này lại hơi xấu hổ: “Chúng ta vào trước đi?”

Chu Hà tránh ra một ít, nói: “Đừng vậy, vào rồi nói chuyện.”

Mặc dù nhà Chuong Nhiễm Nhiễm không quá lớn, nhưng rất sạch sẽ ngăn nắp, nhỏ mà có thứ tự, bọn họ ngồi ở ghế sofa ở phòng khách, Chuong Nhiễm Nhiễm rót nước cho Lâm Ngưỡng, bên trái là Chu Hà, bên phải là Lâm Ngưỡng, nghĩ Lâm Ngưỡng là khách, vì vậy ngồi xuống ngay cạnh Lâm Ngưỡng.

Tâm tình Chu Hà phức tạp mà nhìn thoáng qua Chuong Nhiễm Nhiễm, nói với Lâm Ngưỡng: “Lâm Ngưỡng à, có phải cháu biết chuyện của Nhiễm Nhiễm nhà bác nên mới tới đây không, nghe Nhiễm Nhiễm nói, hôm qua cháu còn đang lên máy bay, thật sự là vất vả cho cháu rồi.”

Lâm Ngưỡng mỉm cười lắc đầu: “Bác gọi cháu là Tiểu Lâm là được ạ”

Tiểu Lâm..

Chuong Nhiễm Nhiễm bỗng nhiên nhớ đến tất cả mọi người đều gọi Lâm Ngưỡng là lão Lâm, kết quả bây giờ Lâm Ngưỡng thăm yêu cầu Chu Hà gọi mình là Tiểu Lâm..

Chu Hà cười cười: “Được, Tiểu Lâm, bác thấy cháu vừa rồi giống như là không biết gọi bác là gì cho tốt, cứ gọi bác Chu đi, bác không ngại. Chuyện của cháu và Nhiễm Nhiễm, ta trên căn bản là hiểu được.”

Chuong Nhiễm Nhiễm vụng trộm nhéo nhéo tay, ý là... Không, mẹ không biết.

Lâm Ngưỡng hiểu ý, đối với Chu Hà nói: “Bác Chu, trước kia bởi vì quay phim, không thể đến thăm bác, hơn nữa bởi vì nguyên nhân của cháu, Nhiễm Nhiễm đã chịu nhiều khổ, cháu rất xin lỗi.”

Chu Hà nói: “Tiểu Lâm, cháu nói chuyện quá khách khí rồi, Nhiễm Nhiễm cũng là một diễn viên nhỏ, bất kể thế nào thì nó phải tự mình đối mặt, tại sao lại nói là lỗi của cháu. Bác cũng có xem tin tức của hai đứa, cũng biết hai đứa không dễ dàng gì, thật ra thì, đứa con gái Nhiễm Nhiễm này, từ nhỏ đã trải qua đại khổ, bây giờ cũng đã trôi qua, nó ấy mà, nói êm tai một chút thì chính là đơn thuần, nói không dễ nghe thì chính là...”

Bỗng nhiên Chu Hà nhìn về phía Chuong Nhiễm Nhiễm: “Nhiễm Nhiễm, con về phòng trước đi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Dạ?”

Ai ngờ Lâm Ngưỡng cũng gật đầu: “Ừm, em nghỉ ngơi một chút đi, mắt hơi nhòe đấy.”

Chuong Nhiễm Nhiễm lập tức cầm cái gương nhỏ trên bàn soi một chút, phát hiện quả nhiên mắt nhòe trang điểm.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Không hiểu hai người này định trò chuyện gì, nhưng Chuong Nhiễm Nhiễm vẫn đứng dậy rời khỏi.

Dù có lòng muốn nghe lén, nhưng Chuong Nhiễm Nhiễm do dự vẫn quyết định không nghe trộm, tí nữa hỏi Lâm Ngưỡng là được.

Cô tẩy trang một chút, lấy điện thoại ra phát hiện rất nhiều tin, gần như toàn bộ là tin tức liên quan tới cô và Lâm Ngưỡng.

“Từ London đến Bắc Kinh rồi về thành phố D, Ảnh đế yêu đến bay vọt đến mấy ngàn km?”

Đây là tri âm thân thể đấy.

“Lật xem quần chế thực sự bận rộn, kiểu thê cảm động lệ hai hàng.”

Đây là văn thơ bình dân đấy.

Chuong Nhiễm Nhiễm đen mặt lật một hồi rồi cuộc cũng tìm được một tin tức bình thường, chuyện này đưa đến phản ứng rất lớn, dù sao trước kia toàn nói Chuong Nhiễm Nhiễm xuất thân bất chính, Lâm Ngưỡng bị sắc đẹp của người vợ nhỏ lừa gạt, kết quả trong nháy mắt toàn xoay ngược lại, bởi vì Liễu Trạch tiếp nhận phỏng vấn có nhắc tới “Nội bộ công ti có người có ý liên thủ với Tả THị” mà rồi rít suy đoán người ở nội bộ kia là ai.

Vương Thái Cốc và Triệu Vân Băng có mâu thuẫn với Chuong Nhiễm Nhiễm mọi người đều biết, vì vậy Weibo của Vương Thái Cốc và Triệu Vân Băng bị vây hãm, những người trước kia chỉ nhắc Chuong Nhiễm Nhiễm giờ chĩa mũi nhọn đi nhắm Triệu Vân Băng và Vương Thái Cốc.

Chuong Nhiễm Nhiễm một chút áy náy cũng không có, đoàn người này bây giờ giúp cô mắng Triệu Vân Băng và Vương Thái Cốc, có lẽ ngày mai Vương Thái Cốc nghĩ ra biện pháp gì đó, bọn học lại quay lại mắng Chuong Nhiễm Nhiễm.

Không có năng lực suy nghĩ độc lập, thấy gió liền mưa, vĩnh viễn cảm thấy bản thân vừa chính nghĩa vừa dũng mãnh, mắng hết cái này đến cái khác, cuối cùng lại cảm thấy lòng người hiểm ác.

Chuong Nhiễm Nhiễm buồn bực mở quảng trường Thái Cực ra, phát hiện mọi người thảo luận trọng điểm toàn sai hết.

“Lâm Ngưỡng quá man rồi! Mọi người có xem video không, ngàn dặm đến cứu vợ nha, nhưng người vợ nhỏ khóc như vậy tôi thấy là do thương tình, trực tiếp rung rung nhào qua, thật là phim thần tượng aaaaaaaa! Trước kia tôi còn rất ghét người vợ nhỏ đấy, kết quả bây giờ lại hơi muốn trở thành fan của couple này rồi...”

“Chủ nhà giả bộ gì chứ, cái gì mà khóc như vậy là do thương tình? Rõ ràng là nghiêm chỉnh đóng phim nha, cùng Lâm Ngưỡng là một đôi vợ chồng hoàn mỹ của phim”

“Làm một người qua đường, tôi chỉ muốn nói, Lâm Ngưỡng ngược lại có khả năng, nhưng cái hành động của người vợ nhỏ, tôi cảm thấy cô ấy không diễn ra được...”

“Lại không phân biệt được trên lầu là fans hay là anti...”

“Thật sự ngọt ngào, người vợ nhỏ cũng rất đáng thương, chuyện bố của cô ấy làm thì có quan hệ gì với cô ấy, cái cô gái nhỏ Vương Thái Cốc và Triệu Vân Băng thực sự là mất trí rồi, cô ấy trước kia rất ít lên tiếng vì mình, lần này không chịu nổi rồi, tôi là Lâm Ngưỡng tôi cũng đau lòng ~”

“Có quan hệ gì tới Triệu Vân Băng? Triệu đen lại mang tới tiết tấu loạn rồi, đầu óc tôi dạ.”

“Liễu Trạch ám chỉ cái kia mà không có quan hệ sao? Xem lần này Cách Mộc định xử lý rồi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm tắt điện thoại, bắt đầu suy tư không biết lần này Cách Mộc sẽ xử lý chuyện này thế nào.

Bên ngoài chuông cửa vang lên, Chương Nhiễm Nhiễm loẹt quẹt từ phòng ra ngoài, liền thấy Lâm Ngưỡng mở cửa, Liễu Trạch và Kha Việt đứng ở ngoài, Liễu Trạch cười tủm tỉm với Chu Hà nói: “Không được đầu đi, cháu không vào đâu. Chương Nhiễm Nhiễm, em ra thật đúng lúc, ngày mai 30 tết cho em nghỉ một ngày, mừng một mừng hai nghỉ hai ngày, mừng 3 về công ti.”

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Vâng...”

“Nhờ có Kha tổng và Lâm đại thần, tôi lấy được tin tức Vương Thái Cốc qua lại với Tà Thị, Cách Mộc sẽ kiện Vương Thái Cốc trái hợp đồng, về phần Triệu Vân Băng, hiệp ước của cô ta còn ở công ti, nhưng tạm thời cất đã.”

Chương Nhiễm Nhiễm ngơ ngác gật đầu, Liễu Trạch ở bên trong nói một đồng, mỉm cười mà lui bước, “Dì Chu, Lâm đại thần, Nhiễm Nhiễm đáng yêu, chúc mọi người năm mới vui vẻ, chuyện không vui trước kia để nó thành quá khứ, tương lai nhất định tươi sáng và tốt đẹp! Hẹn gặp lại, tôi cáo từ trước!”

Chu Hà bị Liễu Trạch làm cho sững sờ: “Ừ, Tiểu Liễu cháu đi thông thả, cháu cũng năm mới vui vẻ.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Ồ ơ ơ, Chị Liễu, vậy chị còn từ chức không?”

Liễu Trạch nhéo má Chương Nhiễm Nhiễm: “Nói lại rồi. Em không để cho người khác bót lo lúc nào cả.”

Chương Nhiễm Nhiễm cao hứng gật đầu: “Vâng!”

Liễu Trạch cười cười với Chương Nhiễm Nhiễm, đi về phía thang máy, Kha Việt nhìn Lâm Ngưỡng, nói: “Cậu mừng năm mới ở đây?”

Lâm Ngưỡng gật đầu: “Ừ.”

Ồ, lúc nào quyết định vậy?

Lâm Ngưỡng nói: “Trước tiên 30 tết ở đây, mừng một mang Nhiễm Nhiễm đi gặp bà nội.”

Ồ???

Chương Nhiễm Nhiễm giật mình nhìn về phía Lâm Ngưỡng, thấy khuôn mặt của Lâm Ngưỡng và Chu Hà đều bình thản, có lẽ nói chuyện xong rồi.

Kha Việt cũng không ngạc nhiên, nói một câu “Năm mới vui vẻ”, cũng cười với Chu Hà và Chương Nhiễm Nhiễm, rồi đi.

Cửa đã đóng, Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Anh, anh ở chỗ của em đón năm mới?”

Lâm Ngưỡng: “Ừ. Không chào đón?”

“Không, không có.” Chương Nhiễm Nhiễm hơi căng thẳng, “Mừng một chúng ta đi gặp bà nội anh? Vậy bà...”

“Trên đường tới đây anh có gọi điện thoại cho bà.” Lâm Ngưỡng nói, “Vốn là bà tới, nhưng bà muốn em đi xem quê một chút, liền đề nghị anh mừng một mang em về.”

Hai mắt Chương Nhiễm Nhiễm tỏa sáng: “Vâng, vậy, cơm tối em làm! Cho anh nếm thử tài bếp núc của em”

Lâm Ngưỡng: “Ừ.”

Chương Nhiễm Nhiễm bỗng nhiên nghĩ ra một vấn đề.

Cô sò lên má, nói: “Anh, ngủ ở đâu...”

Nhà cô chỉ có hai phòng, một là của Chu Hà một là của cô.

Lâm Ngưỡng nói: “Theo như mong muốn của em”

Chương Nhiễm Nhiễm: “?”

Lâm Ngưỡng: “Ngủ ở sofa.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Rõ ràng anh còn nhớ rõ chuyện này, thật sự là quá đáng ghét!!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Chương 42: Bước sang năm mới.

Editor: Hy

Mặc dù CHu Hà có đề nghị qua, Chương Nhiễm Nhiễm có thể ngủ với bà, Lâm Ngưỡng ngủ ở phòng của Chương Nhiễm Nhiễm, dù sao cô ít trở về, phòng đều do Chu Hà sắp xếp.

Nhưng Lâm Ngưỡng vẫn mỉm cười từ chối, nói mình ngủ ở sô pha là được, Chương Nhiễm Nhiễm đang muốn thử phào nhẹ nhõm, CHu Hà lại nói: “Vậy Nhiễm Nhiễm con mang Tiểu Lâm tham quan một chút nhà mình đi.”

Có cái gì tốt mà tham quan chứ!

Chương Nhiễm Nhiễm cứng rắn dẫn Lâm Ngưỡng vào phòng mình, nói: “Đây là giường, đây là tủ quần áo, đây là bàn học.”

Thật là qua loa.

Sau đó, cô nói: “Chúng ta ra ngoài đi!”

Lâm Ngưỡng dừng chân, nhìn thấy một quyển sách thật dày trên kệ sách.

Anh đưa tay chỉ quyển sách nói: “Đây là, album ảnh?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Lâm đại thần, nhãn lực của ngài thật tốt.

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Vâng...”

Lâm Ngưỡng nâng mí mắt: “Không thể xem?”

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Có gì đâu mà không thể xem, chỉ là, chỉ là khi còn bé đáng đáp của em cũng giống này thôi.”

Lâm Ngưỡng khó xử nói: “Anh không chê.”

Chương Nhiễm Nhiễm: ...

Cô quần quít một hồi, nói: “Vậy, chờ chúng ta đến nhà anh, anh cũng phải cho em xem ảnh hồi bé.”

Lâm Ngưỡng là người vô cùng thần bí, truyền thông tìm ra ảnh hồi bé của anh cũng chỉ là ảnh tốt nghiệp đại học và chụp chung với mọi người ở trường khi tham gia một ít hoạt động công khai.

Lâm Ngưỡng vui vẻ gật đầu: “Có thể.”

Chương Nhiễm Nhiễm rút album ra đưa cho Lâm Ngưỡng, trên bìa ghi “Album Nhiễm Nhiễm trưởng thành”. Lâm Ngưỡng mở ra, trang đầu tiên là Chương Nhiễm Nhiễm lúc mới sinh đang khóc lớn.

Lâm Ngưỡng nhìn không được bật cười, Chương Nhiễm Nhiễm rất ngại ngùng mà chuyển sang trang khác, Lâm Ngưỡng lật trang thứ hai, Chương Nhiễm Nhiễm không hiểu tại sao mình lại hóa trang thành hình thù quái lạ như vậy, phía sau đeo một cái cánh bướm đủ màu sắc, trên đầu còn mang theo hai cái râu, giống như bất chúc con bướm nào đấy.

Sau đó còn có hình một nhĩ đồng Chương Nhiễm Nhiễm tại buổi tiệc tối, cô cũng không nhớ ở đây biểu diễn cái gì mà mặc một bộ đồ như hình gấu màu trắng, ở trên sân khấu dương nham múa vũot bất chúc con gấu bắc cực, trán còn có một điểm màu đỏ, đáng tiếc chuyện diễn xuất kém từ nhỏ đã có thể nhìn ra, rõ ràng là đã diễn hết sức rồi, nhưng lại hoàn toàn không cho người khác cảm giác được đó là một con gấu.

Lâm Ngưỡng có lẽ ghen cười vô cùng vất vả nên ho một tiếng: “Xem ra từ nhỏ em đối với biểu diễn rất tích cực.”

Chương Nhiễm Nhiễm khóc không ra nước mắt, thật ra thì chủ nhiệm lớp rất thích cô, mỗi lần lớp học có tiết mục gì thì đều sẽ có phần của cô, mà Chu Hà là một cô giáo nên cũng cảm thấy trẻ con nên tham gia nhiều hoạt động biểu diễn của lớp học, cho nên vô cùng đồng ý, Chương Nhiễm Nhiễm hàng năm đều có một hai lần phải giả trang thành hình thù quái để biểu diễn.

Những trang sau nữa, Chương Nhiễm Nhiễm lớn hơn một chút, đã học trường cấp hai rồi, đã có chút dáng vẻ của bây giờ rồi, tham gia vào vũ đạo của lớp, một đám nữ sinh chụp ảnh chung, Chương Nhiễm Nhiễm mặc quần áo luyện võ đứng ở bên trong rất chói mắt, chân dài người lưng thẳng, thoát nhìn có lẽ là trụ cột chính của màn vũ đạo. Nhưng sau tấm ảnh đó, biểu ngữ của đám nữ sinh chụp ảnh chung lại biến thành “Chia tay Chương Nhiễm Nhiễm”,

Chuong Nhiễm Nhiễm cau mày ưu tư đứng tại giữa đám người.

Lâm Ngưỡng: “?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Em, em khi ấy cảm thấy quá đau... Không phải, là việc học hành áp lực quá nặng.”

Lâm Ngưỡng: “Ừ.”

Chuong Nhiễm Nhiễm còn muốn giải thích một chút, Lâm Ngưỡng lại lật hình tiếp, là hình cả nhà Chuong Nhiễm Nhiễm đi du lịch bên ngoài.

Chuong Nhiễm Nhiễm cũng đã rất lâu không nhìn thấy ảnh bố rồi, trên ảnh bố vẫn còn rất trẻ đáng vẻ rất tốt, mũi và mí mắt của Chuong Nhiễm Nhiễm đều có điểm giống bố, hốc mắt hơi thâm thụy, sống mũi cao thẳng, đầu mũi thẳng, bố Chuong còn rõ ràng hơn một chút.

Tự đứng nhìn thấy hình bố, lại ở sau chuyện như vậy, Chuong Nhiễm Nhiễm khó tránh khỏi có hơi thần người, cô ngẩn ngơ, nói: “Ừm, anh xem tiếp đi, em ra ngoài trước cùng nói chuyện với mẹ em một chút...”

Chuong Nhiễm Nhiễm cười cười, xoay người đi, Lâm Ngưỡng bỏ album trong tay xuống, giữ chặt tay của cô.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Sao vậy?”

Lâm Ngưỡng: “Anh thực sự cảm thấy chuyện của bố em không sao cả.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Em biết mà! Em cũng không cảm thấy sao cả, đều đã qua hai ba năm rồi, em, em chỉ là muốn ra ngoài...”

“Bố mẹ của anh, lúc anh mười tuổi đã mất rồi.” Lâm Ngưỡng bỗng nhiên nói, “Thật ra muốn đợi em cùng anh trở về mới nói, nhưng bây giờ cho em biết cũng không sao.”

Chuong Nhiễm Nhiễm sững sờ nhìn anh.

Lâm Ngưỡng: “Nhiễm Nhiễm, bố mẹ anh so với bố em không kém đâu, nếu như em rất để ý, chỉ sợ sẽ không có cách nào tiếp nhận anh.”

Chuong Nhiễm Nhiễm vội vàng lắc đầu: “Em, em sẽ không để ý đâu.”

Lâm Ngưỡng: “Hai người họ dùng ma túy.”

Chuong Nhiễm Nhiễm lúc này hoàn toàn ngẩn người.

Ngữ khí của Lâm Ngưỡng vẫn rất bình tĩnh: “Cụ thể chuyện thế nào, anh cũng không biết, có lẽ khi anh hai ba tuổi, bọn họ bị bắt, anh được bà nội nhận về nông thôn nuôi đến khi 9 tuổi, bọn họ ra tù, đem anh đón về mấy tháng. Đoạn thời gian đó... Ừ, thành thật mà nói, không phải tốt đẹp gì, sau đó bọn họ chết hết, bà nội lần nữa đem anh trở về.”

Chuong Nhiễm Nhiễm cho tới bây giờ cũng chưa nghe nói Lâm Ngưỡng phải trải qua thời gian như vậy, cô nghĩ đến trên mạng có nhiều người suy đoán về Lâm Ngưỡng như vậy, làm sao cũng không nghĩ tới chân tướng lại như vậy, tất cả mọi người đoán gia thế nhà anh rất tốt, bố mẹ không phải phú thì cũng quý, tựa như anh đáng được như vậy.

Có thể sự thật cũng không phải như vậy, thậm chí khác nhau một trời một vực.

Chuong Nhiễm Nhiễm không hiểu được chuyện như thế nào, mí mắt lại hồng hồng, Lâm Ngưỡng rất ôn nhu mà nhìn cô: “Đừng khóc, khi đó anh còn rất nhỏ, chỉ lỡ mờ nhớ bọn họ đối với anh không được tốt, nhưng thời gian rất ngắn, ảnh hưởng với anh rất nhỏ.”

Chuong Nhiễm Nhiễm gạt đầu, kết quả nước mắt vẫn rơi ra, cô nói: “Còn có ai biết chuyện này không?”

Lâm Ngưỡng nói: “Chỉ có mình em.”

Lâm Thi Tập không biết, Diêu Hâm cũng không biết, Lữ Việt càng không biết.

Không đáng nhắc tới nhưng thực sự lại xảy ra chuyện như vậy, mà anh chỉ nói cho người trước mặt này.

Cùng anh nghĩ vậy, Chuong Nhiễm Nhiễm ngoại trừ lúc đầu hơi khiếp sợ ra, cũng không có những cảm xúc khác, cô chỉ là không nhận được sẽ khóc.

Chuong Nhiễm Nhiễm là người vô cùng mâu thuẫn, diễn xuất của cô rất kém, theo đạo lý mà nói thì năng lực chung tình cũng rất kém, nhưng hết lần này tới lần khác đều không phải như vậy, năng lực chung tình của cô lớn đến đáng sợ, tựa như tùy lúc có thể trải qua một đời người với đối phương, đi qua một chặng đường giống nhau như đúc, hiểu được cảm xúc của nhau.

Bây giờ cô nghĩ tới cái gì? Lúc nhỏ làm sao mình chịu được cha mẹ? Lớn lên làm sao để tránh chỉ trích? Lúc thành danh lại cẩn thận từng li từng tí sợ bị phát hiện chuyện này hay sao?

Hay hoặc là, toàn bộ đều đã nghĩ tới?

Sự thật thì Chương Nhiễm Nhiễm cũng không biết mình nghĩ tới cái gì, cô rút giấy lau nước mắt, nói với Lâm Ngưỡng: “Ôm một cái nào.”

Lâm Ngưỡng bật cười ôm lấy cô, Chương Nhiễm Nhiễm cũng ôm lấy anh, kiểng chân hôn lên má Lâm Ngưỡng, giống như hôn Lâm Ngưỡng khi còn bé.

Lâm Ngưỡng nói: “Bà nội anh rất tốt với em, đừng nghĩ nhiều.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Em biết mà, em không nghĩ nhiều đâu.”

Lâm Ngưỡng lùi lại một chút, nhớ tới hôm nay cô gần như luôn khóc, cúi đầu hôn lên mắt cô, thuận theo vết nước mắt chảy xuống, cuối cùng là bờ môi.

Chu Hà: “Nhiễm Nhiễm, tiểu Lâm, đêm nay...”

Cửa đóng hờ, Chu Hà đứng lúc vận cửa tiến vào, đẩy cửa ra thấy cảnh này, lời nói bình thường đều phải nhét trở về.

Chương Nhiễm Nhiễm nhanh chóng cách xa Lâm Ngưỡng, ngượng ngùng nói: “Dạ, mẹ, tối nay sao ạ?”

Chu Hà: “...Ừ, tối nay hai đứa muốn ăn gì?”

Lâm Ngưỡng mặt không đổi sắc, mỉm cười nói: “Cái gì cũng được ạ.”

Đây gọi là gì, có tình yêu thì uống nước cũng no sao?

Khóe miệng Chu Hà co quắp, gạt đầu đi ra, Chương Nhiễm lườm Lâm Ngưỡng, ngượng ngùng theo sát Chu Hà đi ra ngoài.

Ngọn gió lên đỉnh sóng, mặc dù phóng viên đều đã đi, nhưng Chương Nhiễm Nhiễm và Lâm Ngưỡng lúc này không hợp để ra ngoài, Chu Hà thấy phóng viên đã đi, dứt khoát hẹn bạn cùng đi mua đồ ăn.

Đêm đó Lâm Ngưỡng đứng như “Sở nguyện của Chương Nhiễm Nhiễm”, ngủ cả đêm ở sô pha, sáng sớm hôm sau Chương Nhiễm Nhiễm bắt đầu bận rộn làm đồ ăn, Lâm Ngưỡng mặc dù không biết nấu ăn, nhưng vẫn giúp rửa rau, coi như là có chút công dụng. Trước khi ăn cơm giao thừa, Lâm Ngưỡng gọi điện cho bà nội, hai người nói một hồi, Lâm Ngưỡng đem điện thoại cho Chương Nhiễm Nhiễm, Chương Nhiễm Nhiễm hơi căng thẳng nói: “Con chào bà nội ạ! ... Năm mới đã tới! Chúc bà phúc như Đông Hải, thọ tị Nam Sơn!”

Bà nội nghe giọng vô cùng hăng hái: “Nhiễm Nhiễm à! Chúng ta ngày mai gặp nhé! Bà rất muốn gặp cháu!”

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Vâng ạ!”

Bà nội: “Bé ngoan, bé ngoan.”

Chương Nhiễm Nhiễm trả lại điện thoại cho Lâm Ngưỡng, Lâm Ngưỡng nói với bà mấy câu mới tắt máy, ba người chính thức bắt đầu ăn cơm giao thừa, Chương Nhiễm Nhiễm tay, làm ba món mặn một món canh, nhưng cũng không nhiều tránh lãng phí, Lâm Ngưỡng lần lượt ăn hết, hơi ngạc nhiên: “Thực sự không tồi.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Vâng, em nấu ăn rất có thiên phú đấy, em nhớ trước kia bố em... Bố em có bạn là đầu bếp, ăn đồ ăn của em rồi nói sau này người nhà em có lộc ăn rồi.”

Lâm Ngưỡng mỉm cười gạt đầu, Chương Nhiễm không hiểu sao lại hỏi ngược: “Anh cười cái gì?”

Lâm Ngưỡng: “Không có gì.”

Ăn cơm xong, Lâm Ngưỡng chủ động cầm bát đi rửa, Chu Hà nhìn rất hài lòng, thành phố D không tránh được có pháo hoa, qua giờ cơm, bên ngoài vang lên các loại thanh âm của pháo, Chu Hà ngồi ở sô pha xem tiểu phẩm cuối năm vô cùng vui vẻ, Lâm Ngưỡng và Chương Nhiễm Nhiễm ngồi xem ở một bên,

Lúc thời điểm đếm ngược, Chu Hà đã tựa vào ghế sô pha ngủ mất, Chương Nhiễm Nhiễm đắp cho Chu Hà cái chăn, nháy mắt với Lâm Ngưỡng, hai người lên lút lên ban công.

Lâm Ngưỡng: “Sao vậy? Lúc đếm ngược thời gian, không cần đánh thức bác sao?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Rốt cuộc là anh cười cái gì?”

Lâm Ngưỡng: “Ừ... Anh cười chính mình có phúc khí tốt.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Phúc khí tốt?”

Cô ngay người một lát, bỗng nhiên hiểu ra, cái gọi là “Phúc khí tốt”, chính là cô nói “Có lộc ăn”.

Chuong Nhiễm Nhiễm căn môi nhìn Lâm Ngưỡng, cũng không nhịn được mà cười, Lâm Ngưỡng cúi đầu nhìn giờ, nói: “Còn hai phút, khiêu chiến một chút.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Khiêu chiến cái gì?”

Lâm Ngưỡng không nói chuyện, cúi đầu hôn Chuong Nhiễm Nhiễm, hai người quấn quýt triền miên mà hôn, Chuong Nhiễm Nhiễm mơ màng nhớ tới từ sau khi Lâm Ngưỡng tới, bọn họ giống như động một chút là hôn môi, có phải quá dồn dập hay không? Mặc kệ, dù sao là Lâm Ngưỡng hôn cô mà!

Bỗng nhiên bên tai vang lên tiếng pháo hoa, Lâm Ngưỡng mới chậm rãi rời khỏi Chuong Nhiễm Nhiễm, mỉm cười nói: “Khiêu chiến thành công.”

Chuong Nhiễm Nhiễm còn hơi thần người, mê mẩn nhìn Lâm Ngưỡng, qua một lúc, cô nói: “A! Có phải là, qua năm rồi rồi không?”

Lâm Ngưỡng gật đầu, Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Hôn từ năm trước đến nay nay rồi!”

Lâm Ngưỡng rất phối hợp mà gật đầu.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Năm mới vui vẻ!”

Lâm Ngưỡng: “Năm mới vui vẻ, anh yêu em.”

Chuong Nhiễm Nhiễm bị lời tỏ tình này làm cho bất tỉnh, qua một hồi, cô nói: “Em, em cũng yêu anh! Nam thần hồi nhỏ biến thành bạn trai, cảm ơn anh, siêu sao làm tròn giấc mộng!”

Lâm Ngưỡng: “...”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Chương 43: Cố Phương Hoa

Editor: Hy

Trong những suy đoán loạn cào cào trên mạng kia về Lâm Ngưỡng, cuối cùng vẫn có một người đúng, đó chính là Lâm Ngưỡng xác thực là người thành phố A.

Hai người buổi chiều bay đến thành phố A, gặp bà nội của Lâm Ngưỡng, bà tuổi đã cao, nhưng tinh thần lại vô cùng tốt, cũng không thấy di chứng của cái chân bị thương, đi đường nhanh như là đang bay, nhà của bà nội Lâm Ngưỡng ở lầu một của một đại viện, trong sân có không ít hoa quả.

Bà nội Lâm nhìn thấy Chuong Nhiễm Nhiễm, dường như vô cùng hài lòng, nắm lấy tay của cô liên tục gật đầu: “Đúng là một cô gái tốt, so với trên tivi còn mặn mà hơn, Lâm Ngưỡng của chúng ta gặp đại vận rồi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm cười hi hi với bà, không khí ngược lại vô cùng hòa hợp, đáng tiếc chính là Chuong Nhiễm Nhiễm không được xem ảnh hồi bé của Lâm Ngưỡng như mong muốn của mình, dù sao hoàn cảnh hồi bé của anh rất đặc thù, bà nội cũng không dư ra nhiều tiền để cho anh đi chụp hình.

Chuong Nhiễm Nhiễm không hỏi chuyện của bố mẹ anh, Lâm Ngưỡng cũng không nhắc lại, nhưng trước khi bọn họ rời đi, bà nội lặng lẽ kéo tay Chuong Nhiễm Nhiễm, đề cập một chút về chuyện này.

Hiển nhiên là bà không biết Chuong Nhiễm Nhiễm đã sớm biết chuyện này, chỉ mơ hồ nói Lâm Ngưỡng trước kia không được vui vẻ, bây giờ tuy tốt hơn nhiều, nhưng lại sợ trong lòng anh vẫn còn hình bóng của chuyện đó, bảo Chuong Nhiễm Nhiễm chú ý một chút, nếu Lâm Ngưỡng một số lúc không muốn nói chuyện, không được chiều theo ý của anh mà phải buộc anh nói chuyện với mình mới được.

Chuong Nhiễm Nhiễm đồng ý, hai người trở về Bắc Kinh, Lâm Ngưỡng phải rời đi để chuẩn bị cho bộ phim mới, tên của bộ phim mới hình như đã xác định rồi, tên là “Thi Nhân”, bối cảnh của bộ phim này là ở thế kỉ trước nói về một vị thi nhân là Cố Phương Hoa, tên tuy nữ tính, nhưng khí khái rất nam nhi, viết rất nhiều bài thơ hay, nhưng vì bị trầm cảm, lại dính đến ma túy, chết ở lúc mới có 35 tuổi, là một nhân vật hết sức bi kịch.

Chuong Nhiễm Nhiễm hiểu được Lâm Ngưỡng muốn diễn Cố Phương Hoa, liền cảm thấy hơi lo lắng trong lòng, nhưng rồi lại cảm thấy với trình độ của Lâm Ngưỡng, không đến mức sẽ nhập vai quá sâu vào vấn đề, hướng chi chính cô cũng không ngại nhỡ. Liễu Trạch cuối cùng cũng hiểu được trình độ của Chuong Nhiễm Nhiễm, không có mơ mộng hão huyền để cô đi diễn “Thi nhân”, mà đến Tinh Diệu giúp cô lấy được vai nữ chính của một bộ phim khoa học viễn tưởng.

Tên của phim này là “Bạn gái người máy”, ý nghĩa như tên, nhân vật nữ chính là một người máy..

Liễu Trạch cảm kích bản vô cùng vui thích mà ném cho Chuong Nhiễm Nhiễm, Chuong Nhiễm Nhiễm thì hoàn toàn phục rồi.

Liều Trạch: “Nhiệm Nhiệm, nam chính là Hồng Họa, diễn xuất cũng được nha.”

Lại cảm hộp đồng đưa cho cô: “Hơn nữa lúc em xuất hiện rất đặc biệt, cho nên không cần quay ngoại cảnh, cơ bản là quay ở trong rạp xanh, thời gian quay phim chỉ cần hai tháng thôi!”

Chuong Nhiệm Nhiệm xem kịch bản một chút mà bị giật mình không nhẹ, phim này coi như là phim hài, diễn viên nam chính sống trong thế giới của người máy hoành hành, mọi người đều có robot đất tiền, lúc trường học tổ chức cuộc thi robot, hần chỉ có thể lượm những người máy hỏng đã vứt đi để tái chế lại, nhưng không nghĩ đến kết quả lại rất tốt, người máy của hần đoạt giải nhất. Sau đó bị cuốn vào một âm mưu, cuối cùng con robot này có tình cảm của con người, nhưng cũng vì thế mà bị chết. Nam chính thì công thành danh toại, chế tạo thêm rất nhiều người máy có hình dáng giống như vậy.

Cả bộ phim xác định là một bộ phim hài kết hợp tình yêu, đám đàn ông có độ tuổi từ 20 đến 30 tuổi, Chuong Nhiệm Nhiệm đọc xong kịch bản thì cảm thấy đây chính là làm nhục phim khoa học viễn tưởng!

Liều Trạch nói: “Sản phẩm của Tinh Diệu làm ra, sẽ không quá kém đâu, mặc dù vị trí và phác thảo hơi làm quá một chút, nhưng nội dung kịch bản cũng không tệ đâu, có lúc cười có lúc khóc, cũng không quá kém.”

Chuong Nhiệm Nhiệm nói: “Lâm Ngưỡng có nhìn cái này không? Anh ấy có đồng ý cho em nhận không?”

Liều Trạch: “Cái này mà anh ta cũng muốn quản? Chồng của em quản nghiêm quá rồi.”

Chuong Nhiệm Nhiệm: “Từ góc độ công việc mà nói, anh ấy là tiền bối của em, em tham khảo ý kiến của anh ấy một chút cũng rất bình thường mà.”

Liều Trạch nghĩ rồi nói: “Bây giờ anh ta đang thảo luận kịch bản với Hà Bất Ly rồi, đúng rồi, nữ chính của phim “Thi nhân” đã định rồi, vẫn là Hạ Ngữ Băng. Hà Bất Ly rất thích cô ấy, nói cô ấy có linh khí.”

Chuong Nhiệm Nhiệm hơi hâm mộ Hạ Ngữ Băng.

Đúng lúc “Xa không với tôi” cũng được công bố, trailer phát lên, Chuong Nhiệm Nhiệm mở ra xem, tình tiết đại khái cũng không khác lắm so với Lâm Ngưỡng nói, Hạ Ngữ Băng và cô trước kia có cách ăn mặc rất khác nhau, tóc màu đen, mặc một cái váy dịu dàng, ở trong biển người cùng Lâm Ngưỡng nhìn nhau một cái.

Ánh mắt hai người vừa chạm nhau, trong nháy mắt Chuong Nhiệm Nhiệm liền cảm thấy được cái gì gọi là đóng phim, sau đó Hạ Ngữ Băng rất tự nhiên mà rời ánh mắt đi, mỉm cười dịu dàng với chồng của mình ở bên cạnh, còn Lâm Ngưỡng thì cúi đầu xuống, đi về một phía khác.

Bối cảnh và âm nhạc vừa hấp dẫn vừa giật gân, hình ảnh nhạt dần, cuối cùng xuất hiện bốn chữ thật to “Xa không với tôi”.

Chuong Nhiệm Nhiệm vô cùng bối rối: “Em mà có diễn xuất như này thì tốt rồi.”

Liều Trạch nói: “Hạ Ngữ Băng là sao Từ Vi từ trên trời hạ xuống, ngay từ bộ phim đầu tiên đã lấy được vai nữ chính, em không nên so sánh cùng cô ta, huống chi em cũng có ưu điểm nha, so với cô ấy thì em có một quản lý tốt. Hôm qua cô ta bị phóng viên chụp được ảnh cùng một người đàn ông vào trong khách sạn, Hoa Lại vì ép tin tức này xuống cho cô ta mà không biết đã mất bao nhiêu máu rồi.”

Chuong Nhiệm Nhiệm cầm lấy kịch bản về nhà xem, xuống dưới lầu liền thấy một đồng fans, cảm thấy hơi đau đầu.

Tiểu khu của cô căn bản không có cái gì gọi là bảo an, truyền thông mà đã biết thì fans cũng rất nhanh sẽ biết rõ, mặc dù Chuong Nhiệm Nhiệm rất cảm kích những người này, có thể để mọi người đến dưới lầu nhà mình chờ đợi đã là quá mức rồi, nhất là mỗi nhà ở tiểu khu đều dễ tiếp cận, bọn họ thậm chí còn lên lầu gõ cửa.

Kì thật sau khi trở về Bắc Kinh, Lâm Ngưỡng có đề cập cô có thể đến ở nhà của anh, ở Bắc Kinh Lâm Ngưỡng có vài chỗ bất động sản, cô có thể chọn ở một gian, cũng có thể tạm thời ở chung với anh... cái kiểu mỗi người một phòng.

Chuong Nhiệm Nhiệm đầu tiên nói phải suy nghĩ thêm, bây giờ lại phát hiện bản thân nhất định phải dọn đi...

Chuong Nhiệm Nhiệm tham gia hai lần đọc kịch bản, cơ bản không có vấn đề gì, mà bên Lâm Ngưỡng cũng bận rộn nhiều việc, phải đi một chuyến đến Hồng Kông và Tô Châu để thăm dò thực cảnh cùng Hà Bất Ly, hai người chỉ có thể gọi điện trò chuyện trên Wechat, lúc gặp mặt thì đã là một tuần sau khi “Xa không với tôi” khởi chiếu.

Chuong Nhiệm Nhiệm cầm vé phim, ngồi ở hàng thứ hai xem, chờ phim chiếu được 10 phút, Lâm Ngưỡng ngồi xuống cạnh cô, chắc hẳn anh vừa thoát ra từ chỗ phóng viên ở sau sân khấu.

Chuong Nhiệm Nhiệm xem vô cùng say mê, nói nhỏ: “Hạ Ngữ Băng thật xinh đẹp.”

Trong phim chiếu đến cảnh nam nữ chính lần đầu gặp mặt, Hạ Ngữ Băng mặc một bộ áo cưới màu trắng, nam chính thì đang chụp loạn xạ.

Lâm Ngưỡng nói: “Không bằng em.”

Trong bóng tối, Chuong Nhiệm Nhiệm nhạy cảm ngửi thấy một chút mùi khói thuốc, nhưng không nói gì, toàn tâm toàn ý xem phim, đây không phải là

một bộ phim lấy nước mắt, không nhanh không chậm, nhưng lại không để người xem cảm thấy thông thả chút nào, Chương Nhiễm Nhiễm sau khi xem xong buồn bã vô cùng, sau đó tiếng vỗ tay dần dần vang lên, Chương Nhiễm Nhiễm cũng vỗ tay theo, đèn ở rạp chiếu phim sáng lên, Chương Nhiễm Nhiễm thở dài một hơi, quay đầu nhìn Lâm Ngưỡng: “Anh diễn quá...”

Lâm Ngưỡng không biết đã tựa vào ghế ngủ từ lúc nào, Chương Nhiễm Nhiễm tiến tới, phát hiện dưới mắt của anh có hai vòng đen xanh, có lẽ ngủ không đủ.

Chương Nhiễm Nhiễm hơi lo lắng, cô giờ tay muốn đẩy Lâm Ngưỡng, Hạ Ngữ Băng ở bên kia liền đi tới, liếc qua Lâm Ngưỡng, lại liếc qua Chương Nhiễm Nhiễm, đối với Chương Nhiễm Nhiễm tùy tiện giương khoe miệng coi như là chào hỏi.

Đến gần nhìn, Chương Nhiễm Nhiễm phát hiện Hạ Ngữ Băng ăn mặc rất khoa trương, tóc rất ngắn, tai trái có một hàng bông tai, rõ ràng là diện mạo dị dạng, nhưng hết lần này tới lần khác ăn mặc rất phách lối.

Cô ta nói: “Cô và Lâm Ngưỡng gần đây có phải tình cảm không thuận hay không?”

Chương Nhiễm Nhiễm sửng sốt, không hiểu sao cô ta lại hỏi câu như vậy.

Hạ Ngữ Băng nói: “Rất thuận lợi sao? Vậy chẳng lẽ là do anh ta nhập vai diễn quá sâu? Cô nhìn anh một chút đi, tôi không muốn mình quay phim được một nửa thì nam chính gặp chuyện không hay.”

Lời này thực không dễ nghe, Chương Nhiễm Nhiễm ngượng ngùng nhìn cô ta, không tiếp lời, Hạ Ngữ Băng nhún nhún vai, xoay người đi, Lâm Ngưỡng chậm rãi tỉnh lại, xoa mi tâm: “Phim xong rồi?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Xong từ lâu rồi. Anh không sao chứ? Tại sao lại mệt mỏi vậy?”

Lâm Ngưỡng hơi mệt: “Ừ, anh làm việc là sẽ như vậy, không sao đâu.”

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Thế nào là không sao, anh hút thuốc lá.”

Lần trước anh và Lữ Việt nói về kịch bản, cũng mệt mỏi như vậy, nhưng trên người không có mùi thuốc, bây giờ trên người lại có.

Chương Nhiễm Nhiễm căn bản không thấy qua Lâm Ngưỡng hút thuốc, Lâm Thi Tập cũng nói bây giờ Lâm Ngưỡng rất ít hút thuốc.

Lâm Ngưỡng nhìn Chương Nhiễm Nhiễm, cười cười: “Kịch bản viết quá tốt, xem xong trong lòng không kìm được.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Được rồi, không nói cái này nữa, em dọn qua nhà anh đây.”

Lâm Ngưỡng hơi ngạc nhiên, Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Em... Nhà của em có fans đến.”

Lâm Ngưỡng trình trọng gật đầu: “Fans có thể đến thì anti cũng có thể đến, em dời đi sớm một chút, muốn nghỉ ngơi ở đâu cũng được hết.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Anh sống ở đâu?”

Lâm Ngưỡng: “Gần đây ở biệt thự lần trước đưa em đến.”

Chương Nhiễm Nhiễm do dự một chút, nhìn vẻ mặt không tốt của Lâm Ngưỡng, nói: “Vậy em cũng ở đó, đúng lúc cách tổ phim rất gần. Em... vẫn là ngủ phòng khách.”

Lâm Ngưỡng: “Được, sáng mai anh chuyển đồ giúp em.”

Hôm sau quả nhiên Lâm Ngưỡng giúp Chương Nhiễm Nhiễm dọn nhà, thoát nhìn thì anh so với hôm qua có tinh thần hơn một chút, Chương Nhiễm Nhiễm suy đi nghĩ lại, cuối cùng đem chuyện mình ở chung với Lâm Ngưỡng báo cáo lại với Liễu Trạch, Liễu Trạch lại không hề ngạc nhiên, chỉ nói cô “Cẩn thận” một chút.

Đến biệt thự của Lâm Ngưỡng, Chương Nhiễm Nhiễm mới hiểu được Lâm Ngưỡng quay bộ phim này rất tốn công sức, Cố Phương Hoa này trước kia yêu hoa mẫu đơn, trong nhà coi như là có tiền, trong sân trồng rất nhiều hoa mẫu đơn, gọi là Phương Hoa các, sau này trong nhà xảy ra chuyện, liền đem bán những cây quý, những cây không quý mà nở hoa thì đem cắt bỏ toàn bộ, muốn bọn chúng “Sinh thì không chết, chết thì không bại, bại thì không suy.”

Vừa vào sân nhỏ biệt thự của Lâm Ngưỡng, lần trước vẫn là hoa cỏ bình thường, lần này thay đổi thành mẫu đơn hết rồi.

Chương Nhiễm Nhiễm ngẩn người, không nói cái gì.

Chính cô cũng phải quay “Bạn gái người máy”, nhìn thấy Lâm Ngưỡng như vậy, càng thêm động lực vứt bỏ cái thành kiến độc và tìm hiểu kịch bản, trên đường cô nhiều lần cười ra nước mắt, mặc dù phim là hài, nhưng nói cho cùng vẫn có chí tiến thủ tích cực, nhân vật của Chương Nhiễm Nhiễm là bình hoa, nhưng cũng không phải là qua loa là có thể diễn tốt.

Chương Nhiễm Nhiễm bỏ ra hai ngày, còn tìm được dịp làm thức ăn cho Lâm Ngưỡng, Lâm Ngưỡng thoát nhìn rất bình thường, cũng không hề thấy anh

hút thuốc, Chương Nhiễm Nhiễm thả lỏng trong lòng, trực tiếp đến tổ phim, tổ có sắp xếp khách sạn cho cô, nhưng bởi vì quay ngay tại Huairou, cho nên thỉnh thoảng rảnh rỗi vẫn có thể về, Chương Nhiễm Nhiễm nghĩ là vào tổ phim trước hai tuần lễ để cho mọi người có ấn tượng tốt với mình, sau đó có thể thường xuyên trở về.

Không ngờ vừa vào tổ nửa tháng, Showbiz liền xảy ra chuyện lớn, đêm khuya Hạ Ngữ Băng đưa xe trên đường núi gặp tai nạn, xe hỏng người chết.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Chương 44: Hai người điên.

Editor: Hy

Hạ Ngữ Băng nói với Chương Nhiễm Nhiễm hai câu, câu thứ hai cũng là câu cuối cùng là Lâm Ngưỡng đừng chết.

Nhưng mà cuối cùng, gặp chuyện không may chính là cô ta.

Biến cố này thực sự quá đột ngột, mặc dù Chương Nhiễm Nhiễm ở tổ phim nhưng cũng nghe được, trong lúc nhất thời các thông báo trên mạng hỗn loạn hiện lên, Chương Nhiễm Nhiễm xin nghỉ trở về, lúc về thì thấy Lâm Ngưỡng có ý ở nhà đợi cô, so với lần trước thì anh gầy hơn một chút, nhưng tinh thần cũng không tệ lắm, đang ở trong sân tưới hoa.

Thời tiết này, mẫu đơn đa phần là chưa nở, nhưng Lâm Ngưỡng chăm sóc rất cẩn thận, nhìn thấy cô về, đem thùng nước bỏ xuống nhìn cô: “Gầy một chút.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Em đang muốn nói anh gầy đấy.”

Lâm Ngưỡng: “Là vì anh giảm cân.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Anh như vậy mà còn giảm cân à. Ôi, xác thực nhân vật Cố Phụng Hoa này phải gầy mới được.”

Bây giờ cô với Lâm Ngưỡng không có bất khoản gì, néo néo vào cánh tay Lâm Ngưỡng, cánh tay anh trước kia còn có chút cơ bắp, bây giờ thực sự gầy không ít, Lâm Ngưỡng cũng thở dài: “Khó có khi em về, ngay cả thức ăn ngon cũng không được ăn.”

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Em làm lòng gà không dầu cho anh ăn, hương vị rất ngon mà lại không béo.”

Lâm Ngưỡng cười gật đầu: “Ừ, cảm ơn.”

Lúc chờ ăn cơm, Chương Nhiễm Nhiễm bên này một chén cơm, có thịt có đồ ăn, bên kia Lâm Ngưỡng chỉ có một bàn lòng gà cùng bát canh nấu cải trắng, vô cùng thâm trầm, Chương Nhiễm Nhiễm nghĩ, cần nhắc nói: “Hạ Ngữ Băng cô ấy...”

“Ngoài ý muốn.” Nhắc tới Hạ Ngữ Băng, giọng Lâm Ngưỡng thấp hơn một chút, “Thế sự không lường được.”

Tuy không duyên nhưng gặp qua một lần, Chương Nhiễm Nhiễm nghĩ đến dáng vẻ phẫn chấn của Hạ Ngữ Băng cũng hơi hoài niệm: “Bây giờ tổ phim của anh định làm gì?”

“Tạm thời chưa biết.” Lâm Ngưỡng nhú mày ăn miếng rau, “Trước đó phó đạo diễn đề cập để Triệu Vân Băng đến cứu cánh, nhưng bị Hà đạo diễn bác bỏ rồi.”

Lúc Chương Nhiễm Nhiễm bị vu oan, sau khi Vương Thái Cốc bị tố cáo, Triệu Vân Băng cũng nhanh chóng lặng xuống, tất cả những gì cô ta trải qua đều là ở Cách Mộc, cũng không thể tự tiện tham gia hoạt động gì, bây giờ không thấy bóng dáng đâu cả.

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Vốn nửa tháng sau bọn anh mới khai máy, như thế chẳng nhẽ phải hoãn lại?”

Tâm tư của cô mong phim khai máy nhanh một chút để quay cho xong, dù sao cô mơ hồ cảm thấy Lâm Ngưỡng quay bộ phim này sẽ vô cùng hao phí tinh thần, trước khi bộ phim quay xong, khẳng định Lâm Ngưỡng sẽ không có hoạt động gì khác, sẽ dứt khoát chìm vào bên trong nhân vật.

Lâm Ngưỡng gật đầu: “Ừ.”

Ăn cơm xong, Lâm Ngưỡng ngồi ở sofa cảm thụ truyện của Cố Phụng Hoa lên xem, Chương Nhiễm Nhiễm đoán chắc bên trong có rất nhiều chuyện liên quan tới Cố Phụng Hoa, nên cũng không quấy rầy anh, dù sao cô cũng là diễn viên, ăn cơm xong không dám ngồi xuống tùy tiện, liền đi tản bộ ở trong sân một lúc.

Lâm Ngưỡng xem được một lúc, ngừng đầu nhìn xuyên qua cửa thủy tinh thì thấy Chương Nhiễm Nhiễm đang thẳng tắp lưng mà đi đi lại lại, thuận tiện

luyện phát âm luôn, đúng lúc cô cũng quay đầu lại nhìn anh, bốn mắt đối nhau, Lâm Ngưỡng liền vẫy tay với cô.

Chương Nhiễm Nhiễm đi vào, nói: “Sao vậy?”

Lâm Ngưỡng nói mình nói mình đang xem nhà của Cố Phương Hoa, đúng lúc Cố Phương Hoa và vợ là Phương Thiên Nhiên vừa mới kết hôn, Phương Thiên Nhiên làm đồ ăn ở trong nhà bếp, Cố Phương Hoa không kìm được mà đi sát theo, không quan tâm cái gì gọi là “Quần từ cách xa nhà bếp”, Phương Thiên Nhiên quay đầu nhìn hấn, cười nói: “Sao vậy?”

Cái này có một chút gì đó giống nhau.

Lâm Ngưỡng để sách xuống: “Em có muốn xem kịch bản của Thi Nhân một chút không?”

Chương Nhiễm Nhiễm tự nhiên cảm thấy rất hứng thú, Lâm Ngưỡng đưa cho cô, cô liền nhận và nghiêm túc xem.

Mấy ngày trước mới xem phim “Xa không với tới” xong, bây giờ lại xem kịch bản của “Thi nhân”, sâu trong lòng Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy phong cách cá nhân của Hà Bất Ly quá tươi sáng rồi, tính cách của nam chính đều rất dịu dàng hòa nhã, nhưng lại có chỗ kì quái.

Tổ tiên của Cố Phương Hoa là thư hương thế gia (nhà làm quan có học vấn), sau giải phóng cải cách lại sa sút rất nhiều, nhưng bố hấn vẫn có chức quyền, trong nhà luôn đầy đặc không khí học hỏi, Cố Phương Hoa cũng bị ảnh hưởng cộng thêm thiên phú hơn người, nên hấn viết rất nhiều thơ. Nhưng bố mẹ lại gặp phải biến cố mà chết, Cố Phương Hoa cũng về vùng nông thôn, nhưng lại bị chứng trầm cảm, cũng may lấy được người vợ là Phương Thiên Nhiên, hai người chịu đựng khó khăn suốt 5 năm, Phương Thiên Nhiên theo hấn về trở về cố hương, toàn bộ nhìn thì mỹ mãn, nhưng không ngờ Phương Thiên Nhiên sinh non, đứa con không thể sinh ra được, Phương Thiên Nhiên cũng vì khó sinh mà chết. Cố Phương Hoa bị kích thích một lần nữa, bệnh trầm cảm tái phát, lại quen biết với một kẻ có tài năng nhưng có tính đố kỵ là Triệu Đông. Triệu Đông khuyến khích Cố Phương Hoa hút ma túy, Cố Phương Hoa lại không biết nó có hại, nên sau khi bị nhiễm vào nó thì không thể gượng dậy nổi, đối mặt với cái chết của những người thân, muốn viết một bài thơ nhưng lại không cầm nổi bút, Cố Phương Hoa lựa chọn nhảy sông tự tử để được giải thoát.

Cuộc đời ngắn ngủi của hấn giống như bị kịch của nhân vật nhiếp ảnh gia, kịch bản không có cải biên quá nhiều, cũng không cố sức tạo thành phần kịch bản gì, nhưng cũng đã đủ làm rung động lòng người, chứng kiến cảnh cuối cùng Cố Phương Hoa tự viết cho mình một bài thơ, nhưng ngay cả bút cũng không cầm nổi, trong lòng Chương Nhiễm Nhiễm vô cùng khó chịu, cô ngẩng đầu lên nhìn Lâm Ngưỡng, thấy vẻ mặt của anh vẫn như thường, chỉ cảm thấy quyền sách giống như đang suy nghĩ gì đó.

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Kịch bản này viết quá tốt.”

Lâm Ngưỡng gật đầu, như là muốn đợi cô cho ý kiến những điểm khác nữa, nhưng Chương Nhiễm Nhiễm theo bản năng lại hơi bài xích kịch bản này, thay luôn chủ đề nói chuyện: “Lúc nào cử hành tang lễ Hạ Ngữ Băng?”

Lâm Ngưỡng: “Bây giờ còn chưa xác định, phải đợi người nhà của cô ấy đến.”

Chương Nhiễm Nhiễm gật đầu một cái, thờ dài.

Lâm Ngưỡng giơ tay cầm tay cô, Chương Nhiễm Nhiễm tựa đầu vào vai anh, hai người đều không nói gì cả, qua một lúc, Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Em... hơi lo lắng cho anh.”

Lâm Ngưỡng: “Không kìm được mà nói ra à?”

Chương Nhiễm Nhiễm hơi giật mình mà nhìn anh: “Anh đã nhìn ra sao?”

Lâm Ngưỡng: “... Rất dễ để nhận ra.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Dù sao cuối cùng Cố Phương Hoa cũng...”

Lâm Ngưỡng đưa tay sờ đầu cô: “Không sao, yên tâm đi. Anh còn diễn qua nhân vật biến thái cuồng giết người cơ mà.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Lâm Ngưỡng: “Có phải sáng mai em còn phải trở lại tổ phim không? Đi ngủ trước đi.”

Chương Nhiễm Nhiễm cũng mệt mỏi rồi, hai người hôn nhẹ một cái, Chương Nhiễm Nhiễm liền trở về phòng đi ngủ, 6h sáng hôm sau Chương Nhiễm Nhiễm bị tiếng chuông báo thức làm tỉnh dậy, vừa ngáp vừa xuống lầu thì thấy Lâm Ngưỡng còn ngồi ở ghế sofa, trên bàn bày đồ ăn sáng.

Chương Nhiễm Nhiễm sững sờ: “Anh không ngủ sao?”

Lâm Ngưỡng nói: “Có ngủ một lúc.”

Chương Nhiễm Nhiễm cầm lấy sandwich cắn một miếng, hết sức lo âu: “Anh... Có phải là mất ngủ hay không?”

Lâm Ngưỡng: “Không có, lớn tuổi rồi, ngủ muộn dậy sớm thôi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “....”

Sao lại trả lời qua loa như thế!

Có lẽ là biểu cảm của cô quá nghiêm trọng, Lâm Ngưỡng đành phải nói: “Yên tâm, giai đoạn trước khi chuẩn bị anh đều như vậy, đợi khai máy là ổn thôi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm nửa tin nửa ngờ, không thể làm gì được mà trở về tổ phim, chỉ có thể giám sát Lâm Ngưỡng ăn hết bữa sáng rồi rời đi, Lâm Ngưỡng vốn có ý định đưa cô đi, lại bị Chuong Nhiễm Nhiễm ngăn lại, bảo anh trở về đi ngủ, dù sao xe của tổ phim cũng đến đón cô từ sớm.

Chuong Nhiễm Nhiễm quay phim được nửa tháng, mỗi ngày đều gọi điện cho Lâm Ngưỡng, trạng thái của Lâm Ngưỡng ở trong điện thoại cũng không tệ, bây giờ anh và Hà Bất Ly đang tuyển nữ chính mới, có lẽ chuyện này làm cho phân tâm, Lâm Ngưỡng tạm thời thoát khỏi nhân vật Cố Phụng Hoa.

Nửa tháng tiếp theo Chuong Nhiễm Nhiễm phải đi Trọng Khách để quay phim, quay xong là có thể về nhà, vốn cô định trước khi đi Trọng Khách thì về gặp Lâm Ngưỡng một lát, nhưng đúng lúc Lâm Ngưỡng đi đến nhà cũ của Cố Phụng Hoa ở Tô Châu, Liễu Trạch lại sắp xếp cho cô một tạp chí, hai người cứ vậy mà xa nhau.

Chuong Nhiễm Nhiễm quay “Bạn gái người máy” rất thuận lợi, dù sao cũng mới được Lữ Việt mài dũa một phen, diễn xuất của cô cũng khá lên, lần này diễn vai người máy, độ khó so với Bạch Mạt nhỏ hơn không ít.

Tiến độ quay phim thuận lợi, điểm tốt chính là được tác phẩm xong khá sớm, vốn phần quay của cô đã ít, mặc dù là nữ chính, nhưng tính tổng cộng cũng quay không quá hai tháng, mà bên Lâm Ngưỡng lại chậm chạp không tìm được nữ chính, dường như Hà Bất Ly quyết định khai máy trước, quay những cảnh không có nữ chính.

Tiếp theo Liễu Trạch muốn giúp Chuong Nhiễm Nhiễm nhận một gameshow để cho cô thông thả lại, phía bên kia là một người có uy tín của một tiết mục mới nặng kì, mời những cặp người yêu và những đôi vợ chồng là mình tình để cùng chụp ảnh du lịch thường ngày, vô cùng thoải mái, đội chế tác hoàn hảo, thù lao phong phú, tương lai chủ đề đó và xếp hạng cũng có thể dự đoán được, vấn đề duy nhất là Lâm Ngưỡng chưa bao giờ tham gia gameshow, cho nên tổ tiết mục liền ra tay từ bên phía Chuong Nhiễm Nhiễm.

Chuong Nhiễm Nhiễm hỏi một chút về thời gian ghi hình, biết cuối năm mới bắt đầu ghi hình, khi đó có lẽ Lâm Ngưỡng cũng đã quay xong hết phim “Thi nhân”, cảm thấy lúc đó đi du lịch một chuyến cũng coi như là buông lỏng hết mọi thứ, liền đáp ứng và hỏi ý kiến của Lâm Ngưỡng một chút.

Cơ sở quay phim của Thi Nhân là ở Bắc Kinh, tổ phim có ý dựng một gian nhà, dựa theo nhà cũ của Cố Phụng Hoa, độ giống nhau cao vô cùng.

Chuong Nhiễm Nhiễm về biệt thự của Lâm Ngưỡng thì phát hiện trong nhà rất sạch sẽ, nhưng không hề có hơi người, chắc là nhân viên quét dọn đến nhưng Lâm Ngưỡng không có về nhà.

Cô lượn một vòng, đem hành lí của mình cất đi, gọi điện thoại cho Lâm Ngưỡng, nhưng không ai nghe cả.

Kể từ khi Lâm Ngưỡng khai máy nửa tháng trước, hai người đã không gọi điện thoại rồi, bình thường đều là nói chuyện ở Wechat, dường như là bởi vì thời gian quay phim của bên kia quá dài, Lâm Ngưỡng gần như không mang theo điện thoại, chỉ lúc rảnh rỗi mới có thể trở về nói được hai câu.

Quá đáng ở chỗ mặc dù đàn ông nghiêm túc rất mê người, nhưng cũng rất đáng ghét đấy.

Chuong Nhiễm Nhiễm nhìn thời gian, hai giờ chiều, có lẽ bên kia còn đang quay phim, quyết định đi ngủ trưa trước, không ngờ còn chưa thay quần áo thì Lâm Thi Tập gọi điện tới.

Chuong Nhiễm Nhiễm hơi ngạc nhiên: “Tiền bối?”

Lâm Thi Tập: “Có phải bây giờ em ở Bắc Kinh không? Anh nghe nói hôm qua em quay xong phim rồi hả?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Vâng...”

Lâm Thi Tập: “Lão Lâm đối với bản thân quá độc ác rồi, đúng lúc anh ở bên cạnh chỗ quay phim cậu ta, liền tới chơi một lúc, wow, không phải anh khoa trương chứ cậu ta có thể làm người phát ngôn cho thuốc giảm cân đặc hiệu rồi đấy.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “....”

Lâm Thi Tập: “Cậu ta như vậy có phải là thanh niên chết sớm hay không? Em có muốn tới đây thăm dò không?”

Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Em bây giờ sẽ tới.”

Chuong Nhiễm Nhiễm cúp điện thoại, gọi cho tài xế để đến đón mình, nghỉ một lúc, lại gọi điện cho Kha Việt.

Bên Kha Việt không nghe máy, chờ Chuong Nhiễm Nhiễm lên xe, hẳn ta mới gọi lại, giọng còn có chút mệt mỏi: “Chuong Nhiễm Nhiễm? Sao vậy?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...Kha tổng, ngài còn đang ngủ?”

Gọng Kha Việt hơi buồn bực: “Tôi không ở trong nước, bây giờ bên này là 4h đêm, tôi không đi ngủ thì còn có thể làm gì?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Hà? Ngài ra nước ngoài lúc nào?”

Kha Việt: “Năm tháng trước, lão Lâm vào tổ phim rồi, đúng lúc tôi phải đi họp, thuận tiện tới giúp ông nội tôi, sao vậy? Không phải lão Lâm có chuyện gì chứ?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Không có không có, tôi cũng mới quay phim xong, ừm, tôi đây là, gọi điện thoại cho ông chủ của bạn trai chào một chút.”

Kha Việt: “...”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Tôi cúp máy trước, Kha tổng cứ nghỉ ngơi tiếp đi.”

Kha Việt không ở đây!

Lâm Ngưỡng lại vào tổ phim, có lẽ là không gặp bạn bè, vậy...

Chương Nhiễm Nhiễm tự an ủi mình là Lâm Thi Tập luôn nói chuyện rất khoa trương, kết quả đến hiện trường xem, Lâm Ngưỡng thực sự gây rất nhiều, anh đang hút thuốc thuốc phiện sau đó muốn viết thơ, Cố Phương Hoa thuận tay trái, Lâm Ngưỡng cầm bút tay trái hơi run, gầy đến mức xương cũng nhô ra, anh nhìn chòng chọc chỗ trống trên tờ giấy, hai mắt hơi đục, một lúc sau cũng không thể hạ bút viết gì.

Một lát sau, Cố Phương Hoa vứt cái bút kia, khẽ dựa về sau một chút, hai tay che mặt, không tiếng động mà nghẹn ngào, tay áo rộng lớn trượt xuống, trên cánh tay gầy quá mức có thể sờ thấy chút ít vết thương đáng sợ.

Mặc dù hiểu đây là quay phim, cũng hiểu được vết thương đều là giả, hơi thở của Chương Nhiễm Nhiễm vẫn chậm lại.

Lâm Ngưỡng che mặt một lúc, Hà Bất Ly ở bên kia rốt cục cũng hô câu “Cắt”, Chương Nhiễm Nhiễm nhìn qua, phát hiện Hà Bất Ly so với tin tức trước kia thì gầy hơn không ít, nhưng không gầy khoa trương như Lâm Ngưỡng, đầu tóc râu ria hoàn toàn lộn xộn, như là người nguyên thủy vậy.

Chương Nhiễm Nhiễm hơi hiểu được tại sao Lâm Ngưỡng lại thành dáng vẻ như vậy, dù sao Hà Bất Ly cũng biến thành cái dạng kia...

Người điên, hai người điên!

Lâm Ngưỡng thả tay xuống, mí mắt hơi hồng, về mặt một giây sau lại khôi phục bình thường, anh đi tới, nói: “Cảnh này có phải cần...”

Lời nói một nửa thì dừng lại, Lâm Ngưỡng nhìn thấy Chương Nhiễm Nhiễm đứng ở một bên, mặt không cảm xúc mà nhìn mình, không hiểu sao lại hơi chột dạ.

Anh ngừng một lát, cười nói: “Nhiễm Nhiễm? Không phải ngày mai em mới về sao? Anh còn đang xin nghỉ với đạo diễn Hà.”

Anh cười như vậy, lại nói như thế, Chương Nhiễm Nhiễm lại không thể nào bấu víu được, cô buồn bực nhìn Lâm Ngưỡng: “Em... Em muốn cho anh ngạc nhiên và mừng rỡ.”

Kết quả ngược lại chính mình bị dọa một trận kinh sợ.

Hà Bất Ly nhìn Lâm Ngưỡng, lại nhìn Chương Nhiễm Nhiễm, dường như đối với chuyện của bọn họ hoàn toàn không có hứng thú, ngáp một cái, nói: “Nghỉ ngơi một chút, trước khi mặt trời xuống núi quay một lần nữa.”

Lâm Ngưỡng: “Ừ, tôi cũng cảm thấy nên quay lần nữa.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “.....”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Chương 45: Đập chặn nói chuyện đơn thuần.

Editor: Hy

Chương Nhiễm Nhiễm và Lâm Ngưỡng ngồi ở trong xe bảo mẫu, đưa tay sờ lên cổ tay Lâm Ngưỡng, khung xương của anh rất lớn, bây giờ chỉ còn da bọc xương, một tay có thể cầm trọn được.

Cô hít một hơi khí lạnh, ngừng đầu nhìn về mặt Lâm Ngưỡng, da mặt sạm lại vàng khè.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Anh...”

Lâm Ngưỡng thuận tay dùng ngón trỏ lau mặt một cái, màu vàng bớt đi, da ở phía dưới rất bình thường.

Lâm Ngưỡng: “Gần đây quay cảnh Cổ Phương Hoa tinh thần sa sút, cho nên hóa trang có hơi khoa trương.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Lâm Ngưỡng: “Anh giảm cân một cách khỏe mạnh.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Vừa rồi cô xem Lâm Ngưỡng diễn không hiểu sao tìm lại đập nhanh, luôn cảm thấy Lâm Ngưỡng đã rơi vào hoàn cảnh không thể nào cứu vãn nổi, có lẽ bây giờ nghe Lâm Ngưỡng nói chuyện với mình, ngữ điệu bình thản, thần sắc tự nhiên, hoàn toàn không có gì khác lạ cả.

Lâm Ngưỡng mỉm cười nhìn Chuong Nhiễm Nhiễm: “Em sợ anh nhập vai quá sâu à?”

Chuong Nhiễm Nhiễm không phủ nhận, lo lắng mà gật gật đầu, Lâm Ngưỡng: “Không cần lo lắng...”

Bỗng dung anh ngừng lại, có chút mệt mỏi mà vuốt trán: “Quay phim mà thôi, sẽ không có vấn đề gì đâu.”

Chuong Nhiễm Nhiễm lo lắng mà xích lại gần: “Sao vậy?”

Lâm Ngưỡng lắc đầu: “Hoi mệt mỏi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Có phải tối hôm qua anh lại ‘nghỉ ngơi và làm việc theo cách của người già’ rồi hả?”

Lâm Ngưỡng mỉm cười nhìn Chuong Nhiễm Nhiễm, không thừa nhận cũng không phủ nhận, Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Anh cũng hiểu được anh là người già, vẫn phải biết nghỉ ngơi cho thật tốt, bây giờ gầy thành như vậy...”

Chuong Nhiễm Nhiễm nói được một nửa, cửa xe bị người từ bên ngoài kéo ra, Chuong Nhiễm Nhiễm còn đang cầm tay Lâm Ngưỡng xoa nắn, trong lúc nhất thời không có bỏ ra.

Hai người đồng thời nhìn ra ngoài xe, là Hà Bất Ly.

Hắn nhìn dáng vẻ bây giờ của Chuong Nhiễm Nhiễm và Lâm Ngưỡng một lúc, vẻ mặt rất nghiêm trọng, Chuong Nhiễm Nhiễm hơi ngượng ngùng mà buông lỏng tay: “Đạo diễn Hà.”

Hà Bất Ly hí hóp mắt một cái: “Là cô.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Bây giờ hắn mới nhận ra mình?

Chuong Nhiễm Nhiễm gật đầu: “Chào ngài. Tôi là Chuong Nhiễm Nhiễm.”

Hà Bất Ly: “Lâm Ngưỡng, chẳng lẽ cô ấy là...”

Lâm Ngưỡng: “Ừ, chính xác.”

Lời đối thoại nửa chừng như vậy làm cho Chuong Nhiễm Nhiễm sững sốt một chút, nhưng rất nhanh cô hiểu đây là Hà Bất Ly hỏi về chuyện tảo hôn và chiếc áo cưới kia.

Hà Bất Ly nhìn chòng chọc Chuong Nhiễm Nhiễm một hồi, nói: “Để cô ấy diễn Phương Thiên Nhiên đi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm cả kinh, theo bản năng muốn từ chối, Lâm Ngưỡng nói: “Trước kia tôi có nói với anh không phải anh cự tuyệt sao?”

Hà Bất Ly lạnh mặt nói: “Tác phẩm tiêu biểu của cô ấy, tôi không dám ca tụng.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Lâm Ngưỡng: “Sao anh lại thay đổi ý định rồi?”

Hà Bất Ly: “Vừa rồi cô ấy kéo tay cậu đấy, rất phù hợp với dáng vẻ Phương Thiên Nhiên chăm sóc Cổ Phương Hoa.”

Chuong Nhiễm Nhiễm buông lỏng tay, nói: “Thật ra thì, tôi cảm thấy...”

Cô cảm thấy mình không thể đảm nhiệm!

Nhưng cô nghĩ tới trước kia Lâm Ngưỡng để cho mình xem kịch bản, có lẽ khi đó anh đã có ý định để cô diễn Phương Thiên Nhiên rồi.

Chương Nhiễm Nhiễm lời vừa nói ra khỏi miệng, Lâm Ngưỡng lại cầm lấy tay của cô: “Thử một lần thôi.”

Chương Nhiễm Nhiễm hít sâu một hơi, theo Lâm Ngưỡng xuống xe, cộng thêm Hà Bất Ly, ba người cùng nhau trở lại bên trong chỗ quay phim, Hà Bất Ly ngồi xuống, nói: “Cảnh thứ 53”

Lâm Ngưỡng đưa kịch bản cho Chương Nhiễm Nhiễm, Chương Nhiễm Nhiễm mở ra nhìn một chút, là lúc Cố Phương Hoa về nông thôn bị tái phát bệnh trầm cảm, không không chế được mà đi vào dòng sông lạnh như băng, Phương Thiên Nhiên ra cửa muốn đi nhà vệ sinh, nhìn thấy Cố Phương Hoa, vội vàng kéo hần lên.

Cảnh này để cho Phương Thiên Nhiên biết Cố Phương Hoa trầm mặc ít nói là do hần bị trầm cảm, Cố Phương Hoa luôn giấu giếm chuyện này cũng bị bại lộ, hai người vốn bình thường nhưng lại là “Đồng nghiệp”, như vậy dần dần quan hệ thân thiết hơn, Phương Thiên Nhiên vốn đã rất tán thưởng tài của Cố Phương Hoa, đối với hần luôn yên lặng quan sát, sau khi kéo hần từ nước ra, là một bước ngoặt rất quan trọng.

Chương Nhiễm Nhiễm nhú mày nhìn kịch bản một hồi, lời thoại của cô không nhiều lắm, cơ bản nói qua nói lại chỉ là “Cố Phương Hoa người đang làm cái gì vậy”, “Cố Phương Hoa, không được đi xuống phía dưới” các loại.

Cần phải biểu hiện rất quan tâm với Cố Phương Hoa, còn có đối với hành động này của Cố Phương Hoa là mơ màng và chán kinh, đồng thời lại muốn tuân thủ nghiêm ngặt nam nữ khác biệt phải rề rặt, thật sự rất khó làm, nhưng cô cũng không muốn làm phí thời gian của Hà Bất Ly và Lâm Ngưỡng, thuộc lời kịch liền khép kịch bản lại: “Được rồi.”

Lâm Ngưỡng gật đầu, đứng dậy nhìn về phía trước, Hà Bất Ly vuốt vuốt râu trên khuôn mặt của mình, cũng không nói gì, trực tiếp vỗ tay lớn một cái, tiếng vang lớn làm cho Chương Nhiễm Nhiễm hơi sợ hãi nhảy dựng lên.

Lâm Ngưỡng lại hơi hơi cúi đầu, chậm rãi đứng lên đi, anh mặc trang phục diễn, bộ trang phục mộc mạc anh đang mặc mang theo một chút mùi thơm của sách, bây giờ anh rất gầy, cúi đầu như vậy, cái cằm nhọn gần như có thể đâm chết người, hai má cũng hơi lõm, làn da lại bị hóa trang vàng vàng, cả người thoát nhìn rất tiêu tụy, bây giờ là cuộc chiến tạm thời ở trong căn phòng nhỏ, nhưng mà mắt của anh không có thần sắc gì, nhất cử nhất động đều giống con rối, giống như ở trong nước lạnh càng đi càng xa, không quay đầu lại nữa.

Cái loại cảm giác không thoải mái trong lòng Chương Nhiễm Nhiễm lại dâng lên, cô gần như không có chương ngại gì mà vọt tới bên cạnh Lâm Ngưỡng, nói: “Cố Phương Hoa, người đang làm gì vậy?”

Lâm Ngưỡng không để ý tới cô, Chương Nhiễm Nhiễm thò tay muốn kéo anh lại, nhưng lại ngại hai người không quen biết nhau, do dự một chút rồi giữ chặt một góc tay áo của anh: “Người ở trong nước làm gì? Sáng mai còn phải đi chăn bò, người như vậy sẽ cảm đây...”

Lâm Ngưỡng lạnh nhạt mà lờ mờ cô, ánh mắt kia rất lạ lẫm làm cho Chương Nhiễm Nhiễm hơi sợ hãi, cô ngừng lại, vẫn kiên trì nói: “Người... Người không thể đi xuống tiếp được. Người nhanh lên đi.”

Cố Phương Hoa không nhú mày một lúc, cuối cùng vẫn chậm rãi từ sông bước lên, hần hất tay Phương Thiên Nhiên ra, hơi lão đảo mà đi về lều của mình, Phương Thiên Nhiên nhìn chòng chọc bóng lưng hần, thật lâu sau không bình tĩnh lại được...

“Cắt”

Hà Bất Ly lại hung hăng vỗ tay một cái, giọng dường như vô cùng hài lòng: “Lữ Việt rất biết cách dạy người hay là cô có chuyện gì? Chương Nhiễm Nhiễm, cô và cái người ở trong phim kia là hai người khác nhau.”

Lâm Ngưỡng cũng quay đầu, mỉm cười nhìn Chương Nhiễm Nhiễm: “Ừ, so với lần đầu cùng anh đọc lời thoại thì thật sự tiến bộ rất nhiều.”

Chương Nhiễm Nhiễm muốn khóc mà không khóc được nhìn Lâm Ngưỡng.

Lâm Ngưỡng sững sờ: “Nhiễm Nhiễm?”

Hà Bất Ly cười một tiếng, xoay người đi trước, Chương Nhiễm Nhiễm thấy không còn ai, nhào qua ôm lấy Lâm Ngưỡng, nói nhỏ: “Làm sao anh lại nhập vai nhanh như vậy?”

Lâm Ngưỡng hiểu được ý của Chương Nhiễm Nhiễm, cười nói: “Cho nên nói em không cần lo lắng cho anh.”

Chương Nhiễm Nhiễm còn chưa hoàn hồn, ôm lấy Lâm Ngưỡng lại phát hiện so với nhìn thì anh gầy hơn một chút, cô nói: “Vừa rồi em diễn rất được sao?”

Lâm Ngưỡng: “Ừ.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Vậy nhất định là do diễn xuất của anh quá tốt...”

Ý là, Lâm Ngưỡng diễn quá tốt, cho nên cô mới có thể giống như Phương Thiên Nhiên sợ hãi.

Lâm Ngưỡng cười sờ đầu cô: “Chính em cũng tiến bộ.”

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Ý của đạo diễn Hà là, em có thể sao?”

Lâm Ngưỡng: “Anh ta rất hài lòng đấy, có lẽ còn cùng bàn bạc với nhà đầu tư phim.”

Chương Nhiễm Nhiễm chợt nhớ tới lúc đó Liễu Trạch nói muốn giúp cô lấy được “Thi nhân”, cô nói bản thân không có khả năng nhận được nhân vật này, nhưng hôm nay rõ ràng lại thành sự thật rồi...

Thừa dịp mặt trời chưa xuống núi, Lâm Ngưỡng hóa trang lại bắt đầu quay cảnh mà Chương Nhiễm Nhiễm lúc mới đến nhìn thấy, Lâm Thi Tập ở bên kia cũng quay xong, tới bên hậu trường của bên này, nhìn thấy Chương Nhiễm Nhiễm ở đó, lại nhìn Lâm Ngưỡng ở cách đó không xa.

Hiện trường vô cùng yên tĩnh người thì không ít, trong mắt Lâm Ngưỡng lại làm như không nhìn thấy ai cả, chỉ nhìn chòng chọc tờ giấy trắng như tuyết kia, trong tay cầm chiếc bút không thể nào rơi xuống được, cuối cùng, anh tuyệt vọng đem bút ném sang một bên, tựa vào ghế bả vai hơi run.

Chương Nhiễm Nhiễm nhìn Lâm Ngưỡng, lúc này chiều tà từ từ rơi xuống bên cửa sổ, càng tô thêm vẻ đáng thương đáng buồn của Cố Phương Hoa, một lúc sau Hà Bất Ly mới hô cắt, nhiếp ảnh gia ở bên cạnh không tiếng động mà chụp mấy cái liên.

Rốt cuộc cũng có thể nói chuyện, Lâm Thi Tập nói: “Nhiễm Nhiễm, tự em nhìn xem, em cảm thấy Lâm Ngưỡng bây giờ còn...”

“Lâm Thi Tập.” Lâm Ngưỡng trực tiếp đi đến, giống như cười mà lại không cười nói, “Khó trách Nhiễm Nhiễm xuống máy bay liền tới phim trường.”

Lâm Thi Tập làm mặt vô tội: “Tôi... Tôi đây không phải là lo lắng cho cậu à, trước kia gọi cậu đi tụ tập cậu không đi, lâu như vậy không gặp cậu, vừa gặp thì cậu biến thành cái dáng vẻ quý này, ai có thể yên tâm được.”

Chương Nhiễm Nhiễm cũng tán đồng gật đầu.

Lâm Ngưỡng: “Ừ, cho nên Nhiễm Nhiễm sau này sẽ đến giám sát tôi.”

Lâm Thi Tập sững sờ, rất cảm khái nhìn Chương Nhiễm Nhiễm: “Em không đi làm à? Chỉ đến nhìn cậu ta quay phim? Đạo diễn Hà của phim này, làm không tốt là phải quay đến một trăm lần đấy.”

Chương Nhiễm Nhiễm cười ngây ngô với anh ta, Lâm Thi Tập cũng mỉm cười không nói, Lâm Thi Tập qua được hồi mới cảm thấy không phù hợp: “Thật hay giả vậy, Chương Nhiễm Nhiễm cô ấy muốn quay “Thi nhân”?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Còn chưa biết nữa, chắc vậy á.”

Lâm Thi Tập vỗ tay: “Chúc mừng chúc mừng, vợ chồng cùng bay lên cao. Nhưng lão Lâm đã thành dáng vẻ này, rất khó để tiến thêm một bước, ngược lại em có thể cố gắng vượt qua cậu.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Đây là lời nói gì vậy.

Cô dờ khóc dờ cười nhìn Lâm Ngưỡng, lại phát hiện trên mặt Lâm Ngưỡng vẫn cười, nhưng dường như không nghiêm túc nghe hai người nói chuyện, mí mắt hơi trống không.

Nó làm Chương Nhiễm Nhiễm nghĩ tới trạng thái quay phim vừa rồi của Lâm Ngưỡng, cô đẩy Lâm Ngưỡng, nói: “Anh sao vậy?”

Lâm Ngưỡng hoàn hồn, cười với cô: “Không sao, nghĩ đến một chuyện.”

Ngày hôm sau Lâm Ngưỡng còn có cảnh quay, hôm nay quay xong liền cùng Chương Nhiễm Nhiễm trở về chỗ ở, hôm nay bị dày vò một trận, Chương Nhiễm Nhiễm hơi mệt mỏi, nhưng thấy Lâm Ngưỡng không có ý muốn ăn cơm, vẫn đi làm đồ ăn bắt anh phải ăn hết, Lâm Ngưỡng không từ chối, nhưng vẫn hơi không yên lòng.

Nhưng lúc Chương Nhiễm Nhiễm và anh nói chuyện, Lâm Ngưỡng nói chuyện vô cùng tự nhiên, giống như ban ngày vậy.

Chương Nhiễm Nhiễm ôm lấy mặt anh hơi buồn bực, cuối cùng dứt khoát trở về nghỉ ngơi trước, nửa đêm cô tỉnh lại, đẩy cửa ra khỏi phòng, phát hiện căn phòng của Lâm Ngưỡng ở bên cạnh không có động tĩnh gì, ngược lại nơi phòng sách hẻo lánh lại lộ ra chút ánh sáng.

Chương Nhiễm Nhiễm nhón chân đi tới, đẩy cửa ra, phát hiện Lâm Ngưỡng ở bên trong luyện viết bút lông.

Cô nhìn qua kịch bản, hiểu được việc luyện viết bút lông cũng là một sở thích của Cố Phương Hoa, Chương Nhiễm Nhiễm đứng ở cửa nhìn một lát, Lâm Ngưỡng mới ngẩng đầu phát hiện ra cô.

Anh ngừng động tác, dường như cảm thấy bản thân nửa đêm luyện chữ không có gì lạ cả, chỉ đứng lên nhìn chân Chương Nhiễm Nhiễm, hơi nhú mày: “Sao không đi dép?”

Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Không sao, nhà của anh nóng mà.”

Cô đi vào trong hai bước, bỗng phát hiện bên cạnh bảng luyện chữ của Lâm Ngưỡng còn có rất nhiều ảnh chụp, đều là ảnh cũ, trên tấm ảnh có nam có nữ, đều chết trong hình dạng thảm kịch, gầy như que củi.

Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Sao...”

Lâm Ngưỡng nhìn thoáng qua, nói: “Là tư liệu những người chết vì hít ma túy.”

Chuong Nhiễm Nhiễm hít một hơi khí lạnh: “Không phải anh muốn đem mình đổi thành như này chứ?”

Lâm Ngưỡng: “Anh đây chỉ sợ không được bao lâu.”

Chuong Nhiễm Nhiễm nhìn thoáng qua Lâm Ngưỡng, nghĩ thầm bây giờ anh cũng không tốt chỗ nào cả.

Lâm Ngưỡng cũng nhìn chằm chằm những tấm ảnh kia, nhíu mày, giống như nhớ lại hồi ức không tốt gì.

Chuong Nhiễm Nhiễm bỗng nhiên nói: “THật ra thì... Em cảm thấy nhà của anh rất lạnh đấy.”

Lâm Ngưỡng: “Ừ?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Cho nên, anh đến ngủ cùng em đi!”

Lâm Ngưỡng: “...”

Chuong Nhiễm Nhiễm dùng giọng điệu quyết đánh đến cùng nói: “Không có ý khác đâu. Chỉ là, đắp chăn, nói chuyện đơn thuần. Không đúng, không nói chuyện, là, là đi ngủ...”

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Chương 46: Quay phim quay phim quay phim

Editor: Hy

Lâm Ngưỡng biết rõ Chuong Nhiễm Nhiễm nói như vậy là để mình nhanh đi nghỉ ngơi, anh hơi quần bách nói: “Được rồi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm thấp thỏm không yên mà trở về phòng của mình, nằm ở trên giường đầu óc rất mơ màng, nhưng lúc này lại không ngủ được, Lâm Ngưỡng đi tắm, thay quần áo ngủ rồi nằm xuống bên cạnh cô.

Có lẽ vì thấy Chuong Nhiễm Nhiễm không nhúc nhích, hành động của Lâm Ngưỡng rất nhẹ nhàng, giống như sợ làm cô thức dậy, Chuong Nhiễm Nhiễm xoay người, lên tiếng: “Chúc ngủ ngon.”

Lâm Ngưỡng xích lại gần thêm một chút nữa, hôn lên trán của cô: “Ngủ ngon. Mai em muốn làm gì?”

Anh nằm ở bên cạnh, Chuong Nhiễm Nhiễm lại hơi mệt nhọc, giọng của cô rất chậm: “Em sao cũng được. Nhưng chúng ta lại không thể tùy tiện ra ngoài được...”

Lâm Ngưỡng: “Ừ. Vậy ở nhà xem phim nhé?”

Chuong Nhiễm Nhiễm nói “Được” rồi mơ mơ màng màng mà ngủ thiếp đi.

Buổi tối Chuong Nhiễm Nhiễm ngủ rất ngoan, lúc đi ngủ có tư thế như thế nào thì khi tỉnh dậy cũng sẽ có tư thế đấy, nhưng tối hôm đó cô theo bản năng sờ ở bên cạnh, chỉ sờ thấy một cái ga trải giường trống rỗng, Chuong Nhiễm Nhiễm chậm chậm mở mắt, phát hiện căn phòng tối nay chỉ còn lại cô chính mình.

Cô mở di động ra nhìn giờ, mới có 4h sáng.

Chuong Nhiễm Nhiễm vừa ngáp vừa xoa mí mắt rồi bò dậy, Lâm Ngưỡng không có ở phòng ngủ bên cạnh, phòng sách cũng không có Lâm Ngưỡng, cô chậm rãi đi xuống tầng một, nghe thấy ở phòng chiếu phim truyền tới âm thanh rất nhẹ, Chuong Nhiễm từ từ tiến tới, phát hiện trên màn hình lớn đang chiếu một bộ phim phóng sự về Cố Phuong Hoa, mà Lâm Ngưỡng ngồi ở ghế ở trong phòng, mắt hơi nhắm, có lẽ là đã ngủ rồi.

Chuong Nhiễm Nhiễm nhẹ nhàng tắt phim, không dám đánh thức Lâm Ngưỡng, bây giờ cô cơ bản là đã khẳng định được Lâm Ngưỡng đang bị mất ngủ, chính bản thân cô cũng từng trải qua thời kì mất ngủ, biết được ngủ đã không dễ dàng gì, bị người khác đánh thức lúc đang ngủ thì càng khó ngủ lại, liền từ từ đi ra ngoài, quyết định đắp một cái chăn rồi ngủ ở ghế sofa ở tầng một.

Khoảng chừng 7h sáng, Chuong Nhiễm Nhiễm bị chút âm thanh làm cho tỉnh, cô mở mắt ra nhìn, là Lâm Ngưỡng đứng lúc từ phòng chiếu phim đi ra.

Nhìn thấy Chuong Nhiễm Nhiễm nằm ở trên sofa, Lâm Ngưỡng sững sờ, nói: “Nhiễm Nhiễm, sao em lại ngủ ở đây?”

Chuong Nhiễm Nhiễm nằm ở trên ghế sofa, rất mệt mỏi mà nói: “Nửa đêm qua tỉnh lại, phát hiện anh đang ngủ ở trong phòng chiếu phim.”

Lâm Ngưỡng nói: “Anh xin lỗi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Vì sao lại nói xin lỗi? Anh thành thực cho em biết, có phải anh đang mất ngủ hay không? Không cho phép nói cái gì mà lớn tuổi rồi...”

Lâm Ngưỡng lúc này không phủ nhận: “Anh nghĩ đến kịch bản, càng nghĩ càng bị cuốn vào, không sao đâu. Em về phòng ngủ đi.”

Thế nào là không sao.

Hà Bất Ly yêu cầu nghiêm khắc với anh như vậy, lặp đi lặp lại cảnh quay, buổi tối trở về thì lại không ngủ, bình thường lại còn không ăn uống gì.

Chuong Nhiễm Nhiễm nghĩ lại cảm thấy không được, cô chậm rãi đứng lên, cũng không nói đến chuyện bây giờ Lâm Ngưỡng nhập vai diễn hơi sâu, chỉ nói: “Em cũng không ngủ nữa, đi làm bữa sáng thôi.”

Lâm Ngưỡng: “Anh không...”

“Em muốn làm đồ ăn cho chính mình ăn, thuận tiện làm cho anh ăn luôn.” Chuong Nhiễm Nhiễm chân chính nói, “Anh không cái gì? Không muốn ăn?”

Lâm Ngưỡng: “...”

Chuong Nhiễm Nhiễm dù sao cũng giám sát Lâm Ngưỡng ăn hết bữa sáng, trong chốc lát liền nhận được điện thoại của Liễu Trạch, giọng của Liễu Trạch nghe thật cao hứng: “Không tệ nha Chuong Nhiễm Nhiễm, vừa mới trở về mà bản thân đã nhận được việc lớn!”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Bên đạo diễn Hà đã liên hệ với chị rồi à?”

Liễu Trạch: “Ừ, ngược lại điều kiện cũng bình thường thôi, nhưng chị không mặc cả gì hết, thành thực mà nói, phim của ông ta, chúng ta cũng không thua thiệt gì! Có phải Lâm Ngưỡng giúp em đoạt được không?”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “Hôm qua em đi gặp anh ấy, đạo diễn Hà nói trạng thái của em và Phương Thiên Nhiên... Chính là nữ chính có chút giống nhau.”

“Vì sao mà nói như vậy?” Liễu Trạch hơi nghi hoặc, “Chị nhìn giới thiệu của phim, nữ chính rất thích ngược nha, đi thích một người đàn ông văn thơ như thế, lại làm vợ làm mẹ chăm sóc vực dậy nam chính, còn theo cùng một chỗ để chịu khổ cực, cuối cùng còn chết vì khó sinh!”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Liễu Trạch phân tích câu chuyện này cũng thật là....

Cô nói: “Chủ yếu là vì bây giờ Lâm Ngưỡng hơi nhập vào vai diễn, cả người hơi không phù hợp, em chỉ có thể quan tâm một chút. Về sau đạo diễn Hà để em diễn một đoạn, thử một lần, ông ta liền nói được.”

Liễu Trạch rất ngạc nhiên và mừng rỡ: “Một lần là được? Nhiễm Nhiễm, em tiến một bước rất lớn đó.”

Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Có thể là bởi vì không phải diễn xuất gì...”

Liễu Trạch: “Là chân tình? Được, em chỉ cần giữ được phần chân tình này, có thể thuận lợi quay phim là được rồi. Hà Bất Ly mà đứng lên quay phim thì rất đáng sợ đấy, trước kia chị có một nữ nghệ sĩ, chính là Vương Tĩnh đấy, bây giờ kết hôn lui ẩn rồi, trước kia có quay qua một bộ phim của ông ta, chỉ là nữ số hai mà thôi, bị ông ta ép cho khóc rất nhiều lần.”

Chuong Nhiễm Nhiễm một bên nghe điện thoại của Liễu Trạch, một bên nhìn Lâm Ngưỡng, nói: “Chẳng lẽ đạo diễn Hà còn mắng chửi người?”

Lâm Ngưỡng nhìn qua, cười lắc đầu.

Liễu Trạch cũng nói: “Mắng chửi người nhưng lại giống như không mắng... Nhưng lần này bọn họ cũng khai máy được một thời gian rồi, chị giúp em cắt các lịch trình còn dư, tí nữa Tiểu Tĩnh đến đưa hộp đồng hồ cho em, em kí tên, ngày mai sẽ cùng Lâm Ngưỡng vào tổ phim.”

Mặc dù vội vàng, nhưng Chuong Nhiễm Nhiễm có thể đoán được, trả lời một tiếng được liền cúp máy.

Lâm Ngưỡng cũng không cần Chuong Nhiễm Nhiễm hỏi, trực tiếp nói: “Hà Bất Ly không mắng người.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “VẬY...”

Lâm Ngưỡng: “Hắn sẽ quay đi quay lại, cũng không nói nguyên nhân và chỗ nào không tốt, một cảnh quay lên trăm lượt cũng có.”

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

“Hoặc là đã qua được mấy tháng rồi, hắn sẽ bỗng nhiên yêu cầu quay lại một lần nữa, cũng mặc kệ ngoại hình diễn viên so với bản gốc kém nhau bao nhiêu.”

Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Thật là một đạo diễn bốc đồng.”

Mặc dù nói như thế, nhưng phải diễn phim của Hà Bất Ly vẫn làm Chuong Nhiễm Nhiễm vô cùng căng thẳng, thực tế cô còn có suy nghĩ riêng, muốn nhìn Lâm Ngưỡng nhiều hơn một chút.

Cô nhớ tới Liễu Trạch nói tới gameshow, rốt cuộc vẫn không nói với Lâm Ngưỡng, bởi vì cảm thấy lúc này mà nói ra cũng uổng công.

Chuong Nhiễm Nhiễm nhất định phải vào tổ, liền cùng Lâm Ngưỡng cùng nhau xem một chút về phim phóng sự kia, từ hoàn cảnh lớn mà dung nhập vào phim này, Chuong Nhiễm Nhiễm đoán chắc Lâm Ngưỡng đã sớm đem nhưng thước phim kia xem một lượt, thậm chí anh còn nghiêm túc phân chia thể loại, còn căn cứ sắp xếp đĩa phim cho bộ phim này, cùng Chuong Nhiễm Nhiễm nhìn lần lượt từ đĩa phim thứ nhất nhìn xuống.

Chuong Nhiễm Nhiễm đối với phim phóng sự thì không có hứng thú gì, nhưng đã muốn diễn Phuong Thiên Nhiên, tự nhiên chỉ có thể xem thật kĩ, cũng may Lâm Ngưỡng chọn phim phóng sự cũng không buồn tẻ lắm, Chuong Nhiễm Nhiễm xem độ 3 tập, Lâm Ngưỡng lại sẽ chọn một phim điện ảnh lâu năm để xem, coi như là thay đổi không khí.

Hai người ngồi xem từ 7h 30 sáng đến 12h 30, Chuong Nhiễm Nhiễm hơi không chịu nổi nữa, Lâm Ngưỡng vẫn còn rất có tinh thần, Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Mỗi lần anh đều một mình một đường xem đến hết luôn?”

Lâm Ngưỡng: “Ừ, đĩa phim rất nhiều. Có lúc Lâm Thi Tập cũng sẽ tới.”

“Đây gọi là gì, chạy marathon điện ảnh?” Chuong Nhiễm Nhiễm hơi hiếu kì, “Thời gian dài nhất mà hai người xem là bao lâu?”

Lâm Ngưỡng: “Hai mươi giờ.”

Chuong Nhiễm Nhiễm giơ ngón tay cái, Lâm Ngưỡng tắt phim “Đi ăn cái gì đã.”

Đúng lúc Tiểu Tinh đưa hộp đồng đến, bị Chuong Nhiễm Nhiễm nhờ đi mua một ít rau và một con cá, Chuong Nhiễm Nhiễm nghiêm túc làm bữa trưa, vừa mới xem phim lâu như vậy, bây giờ có thể làm đồ ăn cũng coi như là thả lỏng.

Lâm Ngưỡng hơi vận động một chút, lại đi trong sân tưới cây, Chuong Nhiễm Nhiễm cách cái cửa kính nhìn anh, cảm thấy giờ phút này anh nên thay một bộ trường bào màu xanh đậm thì thích hợp hơn.

Hôm sau hai người vào tổ phim, Chuong Nhiễm Nhiễm cũng coi như là hoàn toàn có thể hiểu vì sao Lâm Ngưỡng nhập vai diễn như vậy, không nói cái khác, ánh sáng mà Hà Bất Ly phát ra khiến cho người khác áp lực rất lớn, Chuong Nhiễm Nhiễm mới tiến tổ, theo như quy tắc bình thường thì trước khi quay phim phải quay cảnh thoải mái một chút, nhưng để cho Chuong Nhiễm Nhiễm nhanh chóng tiến vào trạng thái, Hà Bất Ly trực tiếp muốn Chuong Nhiễm Nhiễm quay cảnh khó sinh.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “....”

Hà Bất Ly thấy sắc mặt cô do dự liền nói: “Sao vậy?”

Chuong Nhiễm Nhiễm xem không ít phim, duy chỉ chưa kịp nghiên cứu chuyện khó sinh này, ngay cả Lâm Ngưỡng cũng không nghĩ tới cái này.

Cô thành thực nói: “Tôi có thể quay không tốt cảnh này.”

Trước đây cô cũng chỉ nhìn qua cảnh khó sinh của Quát Từ Hồng trong Châu Tấn nhưng cảnh đó đã lưu lại bóng ma lúc cô còn nhỏ, hôm nay nghĩ lại, chỉ nhớ tới một cái chậu lớn đầy máu.

Hà Bất Ly nói: “Tôi đoán cô cũng sẽ không diễn.”

Hắn lại đưa tay, chỉ chỉ cái nhà, nói: “Thật ra chỗ này cũng không phải chỗ để quay phim, bây giờ cô vẫn có tâm tình thiếu nữ, quay được ở chỗ nông thôn mới tốt. Nhưng chỗ này tôi lại không lo lắng, tôi tương đối lo lắng sau này.”

Chuong Nhiễm Nhiễm nghiêm túc nghe, Hà Bất Ly nói rất tùy ý: “Tuổi của cô quá nhỏ, diễn xuất cũng không có thiên phú, đến lúc diễn cảnh Phuong Thiên Nhiên gả cho Cố Phuong Hoa, khẳng định diễn không ra dáng vẻ của người phụ nữ. Cô diễn Phuong Thiên Nhiên để cho tôi hài lòng, toàn bộ là bởi vì cô có quan hệ với Lâm Ngưỡng, cũng không thể vì diễn như thật, đến lúc đó trực tiếp để cho cô và Lâm Ngưỡng kết hôn rồi quay lại được.”

Chuong Nhiễm Nhiễm rất im lặng mà gật đầu, Hà Bất Ly có lẽ cảm thấy bản thân giảng giải một hồi cũng coi như hết tình hết nghĩa, lúc này mới cho

Chuong Nhiễm Nhiễm thông báo chính xác.

Quả nhiên phía trước đều là quay cảnh ở nông thôn, tạo hình của Chuong Nhiễm Nhiễm cũng rất thuận phác, quần áo lúc đó, rách burom rũ xuống, chân đi giày cao su, trang điểm cũng rất đơn giản, thậm chí là tối giản hóa.

Hà Bất Ly đối với phim yêu cầu rất cao, lúc quay tới cảnh trọng yếu, quay một lần lại một lần nữa.

Trước đó Lâm Ngưỡng cho Chuong Nhiễm Nhiễm biết thói quen quay phim của Hà Bất Ly là không mắng người, chỉ lập đi lập lại cảnh quay, Chuong Nhiễm Nhiễm còn cảm thấy cái này so với mắng thì đỡ hơn, chuyện tới trước mắt mới hiểu được đáng sợ ở chỗ nào.

Rõ ràng lúc hần quay phim cũng giống như người bình thường, chỉ là ít nói, nhưng sẽ phàn nàn com của tổ phim quá khó ăn để cho người thay một nhà hàng mới, đến lúc đóng phim thật sự, lại ít nói dọa người.

Chuong Nhiễm Nhiễm và Lâm Ngưỡng quay phim, Chuong Nhiễm Nhiễm còn chưa cố hết sức, Lâm Ngưỡng sẽ mang cô nhập vai diễn, dù lúc mở đầu chưa tốt, khó coi, diễn ba bốn lượt thì càng lúc càng tốt, trong truyện Phuong Thiên Nhiên có tình cảm với Cố Phuong Hoa, cô đối với Lâm Ngưỡng cũng có tình cảm, trạng thái của Cố Phuong Hoa không tốt, khó nhìn, thì Lâm Ngưỡng và Cố Phuong Hoa gần như muốn trở thành một người, cho nên Phuong Thiên Nhiên làm chuyện với Cố Phuong Hoa, Chuong Nhiễm Nhiễm không cần tính toán nhiều, có thể hiểu được hơn phân nửa.

Nếu quay hơn 10 lần, Chuong Nhiễm Nhiễm tâm hoảng ý loạn, Lâm Ngưỡng cũng có thể đi cùng cô, cùng cô quay lại, cầm tay của cô để cho cô không cần căng thẳng.

Nhưng quay phim cùng với người khác, hoặc là cô đơn độc quay, hoàn toàn bất đồng.

Tuần thứ hai vào tổ, ngày nào Chuong Nhiễm Nhiễm và Lâm Ngưỡng đều không cần quay phim, Lâm Ngưỡng muốn đi gặp Kha Việt, dẫu sao cũng trở về một chuyến, Chuong Nhiễm Nhiễm vốn cũng ý định trở về, lại bị Hà Bất Ly tạm thời giữ lại để bổ sung một cảnh quay.

Kết quả đến hiện trường, Chuong Nhiễm Nhiễm mới hiểu được muốn bổ sung chính là cảnh rất ngắn của hai lần trước kia.

Cảnh này chính là Phuong Thiên Nhiên nhận được tin tức, trong nhà nàng nhờ vào quan hệ, nàng có thể trở về thành sớm hơn, Phuong Thiên Nhiên trở về phòng, cầm lấy cổ đuôi chó ép khó của Cố Phuong Hoa đưa cho mình, lật qua lật lại nhìn, cuối cùng quyết định tạm thời cứ ở lại.

Cảnh này chỉ chiếm có ba dòng, ngay cả lời kịch cũng không có, Chuong Nhiễm Nhiễm lần đầu tiên quay, quay lần hai Hà Bất Ly liền cho qua, Chuong Nhiễm Nhiễm còn tương bởi vì độ khó không lớn yêu cầu không cao, lúc này mới hiểu được khi ấy Hà Bất Ly có lẽ đã mang lòng muốn quay lại cảnh này rồi.

Cùng ngày không có cảnh khác, cảnh này quay liền một lúc 15 lần.

Chuong Nhiễm Nhiễm khóc không ra nước mắt, hết lần này tới lần khác Lâm Ngưỡng cũng không ở đây, cô rất cuộc khôn nhận được mà đi xuống hỏi Hà Bất Ly là mình diễn không tốt ở đâu.

Hà Bất Ly mặt không cảm xúc mà nhìn cô chằm chằm nói: “Cô cảm thấy mình diễn tốt ở chỗ nào?”

Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Tôi không biết.”

Hà Bất Ly không nói, qua một lúc, thấy Chuong Nhiễm Nhiễm nghỉ ngơi tốt rồi, chỉ nói quay tiếp.

Chuong Nhiễm Nhiễm bị cảnh này vui đập vô cùng, chỉ có thể lập đi lập lại suy nghĩ và tâm tình lúc đó của Phuong Thiên Nhiên, muốn biết tại sao nàng ta lại buông tha cơ hội tốt như vậy, vì cái gì lại ở lại vì một người chưa nói được mấy câu như Cố Phuong Hoa, cô nghĩ đi nghĩ lại, rõ ràng sinh ra một chút trách móc, cảm thấy Phuong Thiên Nhiên này quả thực quá ngu.

Lúc này Hà Bất Ly nói: “Được rồi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm hơi không thể tin được mà ngẩng đầu, Hà Bất Ly đã xoay người muốn đi rồi, cô do dự một lát, vẫn đuổi theo.

“Đạo diễn Hà, vì sao cảnh quay kia lại tốt?”

Vừa rồi thậm chí cô còn không nghĩ đến Cố Phuong Hoa.

Hà Bất Ly không ngừng bước: “Khi ấy cô nghĩ đến Lâm Ngưỡng sao?”

“Không có.”

“Nghĩ tới Cố Phuong Hoa sao?”

“... KHÔNG có.”

Cho nên mới cảm thấy có thể qua được cảnh này thì khiến người ta rất khiếp sợ.

“Vậy thì đúng rồi...”

Hà Bất ly không đầu không đuôi bỏ lại câu nói này, Chương Nhiễm Nhiễm hoàn toàn không cao hứng nổi, buổi tối Lâm Ngưỡng trở về mới hiểu được chuyện này, Chương Nhiễm Nhiễm lắp bắp nói: “Đạo diễn Hà có phải ghét em hay không?”

Lâm Ngưỡng hỏi cặn kẽ chuyện, mới hiểu rõ mà nói: “Hắn không ghét em. Hắn là đang khen em”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Cái gì?”

Lâm Ngưỡng nói: “Hắn hẳn là hiểu được anh giảng giải cho em, cho nên hi vọng rèn luyện em, để cho em hiểu được. Cảnh quay này, kỳ thật Phương Thiên Nhiên lấy cây cỏ kia ra rồi trong nháy mắt quyết định ở lại, nàng ta về sau không muốn là Cố Phương Hoa, chỉ có thể là mình.”

Chương Nhiễm Nhiễm sững sốt một hồi, rốt cuộc cũng hiểu, trước khi cô quay, không phải thay mặt cho mình và Lâm Ngưỡng, chỉ là dựa vào Lâm Ngưỡng nói cảnh quay cho cô, lần này cô đang từ chân chính tiến vào nhân vật Phương Thiên Nhiên.

Phương Thiên Nhiên lúc này cũng chỉ là một cô gái trẻ, vì thích một người mà ở lại là một quyết định rất lớn, nàng ta cũng sẽ sợ, có lẽ là mờ đối với Cố Phương Hoa cũng sẽ có chút oán giận, mặc dù đây hoàn toàn là do chính nàng ta quyết định, nhưng mà cảm xúc phức tạp như vậy, mới càng phù hợp với tâm tình của nàng ta.

Chương Nhiễm Nhiễm tiêu hóa cả buổi, có chút tan vỡ, nhưng lại mơ hồ có cảm giác bây giờ quay phim và trước kia không giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Chương 47: Chỉ cần người bên cạnh là em (Kết)

Editor: Hy

Chương Nhiễm Nhiễm vào tổ được 3 tháng, ngày đêm bị tàn phá, nằm mơ cũng diễn phim.

Cô chẳng những là gần như trong đầu chỉ chứa làm sao để quay phim cho tốt, còn muốn nhìn Lâm Ngưỡng nữa.

Căn phòng ở khách sạn của cô nằm đối diện với phòng Lâm Ngưỡng, đều là hai dãy phòng, Chương Nhiễm Nhiễm hiểu được đi ngủ là một chuyện thể ép được, cũng chỉ có thể chăm sóc anh với công phu âm thầm của mình, bình thường Chương Nhiễm Nhiễm phải quay phim thì không có cách gì, nhưng một khi cô rảnh, sẽ trực tiếp mượn nhà bếp làm đồ ăn cho Lâm Ngưỡng.

Mỗi ngày Hà Bất Ly trở về vô tình ăn một chút, rất là ngạc nhiên.

Đây là lần duy nhất hắn khen Chương Nhiễm Nhiễm, nói cô mặc dù diễn xuất không có gì đặc biệt, nhưng đi làm đầu bếp thì ngược lại không tệ đâu.

Chương Nhiễm Nhiễm hoàn toàn không cười nổi.

Hà Bất Ly đáng sợ nhất ở chỗ, hắn chẳng những sẽ lặp đi lặp lại một cảnh quay, có lúc sẽ bỗng nhiên đối với kịch bản rất bất nhẫn.

Bất mãn ở đâu, cũng rất đơn giản, trực tiếp sửa ở trường quay.

Biên kịch đạo diễn diễn viên cùng ngồi một chỗ, mọi người thảo luận cảnh này có vấn đề ở đâu, phải sửa như thế nào, thảo luận cả buổi, cuối cùng Hà Bất Ly lắc đầu một cái: “Đều không đúng.”

Lâm Ngưỡng có lẽ đã rất quen thuộc với Hà Bất Ly, sau đó Hà Bất Ly nói, anh cơ bản không đáp lời, chờ sau khi Hà Bất Ly nói đều không đúng, anh mới nói: “Vậy đạo diễn Hà định sửa thế nào?”

Hà Bất Ly lúc này mới nói ý nghĩ của mình, nếu như Lâm Ngưỡng cảm thấy không vấn đề, liền trực tiếp vừa quay vừa điều chỉnh, nhưng nếu như Lâm Ngưỡng không đồng ý, vậy thì có ổn ào rồi.

Lâm Ngưỡng và Hà Bất Ly cũng không phải có tính cách lớn tiếng ồn ào, nhưng lại đều rất cố thủ với ý kiến của mình, vô cùng tu dưỡng chờ đối phương nói xong rồi mới nói: “Lời cậu nói tôi cho là có đạo lý, nhưng...”

Cái nhưng phía sau này, cơ bản đều đem ý của đối phương bác bỏ.

Hai người chậm rãi nói, chậm rãi tranh luận, Chương Nhiễm Nhiễm một đầu nghe hai ý kiến, nghiêng đầu nhìn thấy nam phụ đang ngủ ở trên ghế.

Chương Nhiễm Nhiễm không có việc gì làm, liền đi xem Lâm Ngưỡng, thấy anh gần đây giống như mập thêm một chút, dù sao còn chưa quay đến cảnh

Phương Thiên Nhiên chết, béo lên một chút cũng tốt.

Lâm Ngưỡng và Hà Bất Ly nói lấy nói để, cảm giác được ánh mắt của Chương Nhiễm Nhiễm, nghiêng đầu cười với cô một cái: “Em có ý kiến gì à?”

Chương Nhiễm Nhiễm lấy lại tinh thần: “Em cảm thấy anh nói đúng.”

Lâm Ngưỡng hài lòng gật đầu, nhìn về phía Hà Bất ly, Hà Bất Ly nói: “Không được.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Đạo diễn cô chấp và nam chính cô chấp dẫn đến tốc độ quay phim càng chậm, Chương Nhiễm Nhiễm hiện tại hi vọng bộ phim này nhanh quay xong, trạng thái của Lâm Ngưỡng lúc tốt lúc xấu, hoàn toàn thuận cảnh quay quay mà quyết định, nếu như cảnh quay Cố Phương Hoa tâm tình tốt, vậy thì tâm tình của Lâm Ngưỡng cũng không tệ, nếu như tâm tình Cố Phương Hoa không tốt, tất nhiên Lâm Ngưỡng cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Biểu hiện của Lâm Ngưỡng không rõ ràng, chỉ có người thân như Chương Nhiễm Nhiễm mới có thể nhìn ra một ít, ngay cả anh tham dự hoạt động gần đây, truyền thông cũng chỉ cảm thấy anh vì quay phim mà gây một cách rất chuyên nghiệp.

Chương Nhiễm Nhiễm tế nhị cảm giác được Hà Bất Ly có thể phát hiện được cảm xúc của Lâm Ngưỡng thỉnh thoảng không đúng, có thể hẳn không đặc biệt để ý, có lúc Lâm Ngưỡng bỗng nhiên ngăn người ra, Hà Bất Ly cũng không quấy nhiễu anh, sẽ chờ anh hoàn hồn rồi mới nói chuyện tiếp.

Chương Nhiễm Nhiễm nhìn rất lâu, rốt cuộc không nhìn được mà đi hỏi Hà Bất Ly

Kết quả Hà Bất Ly nói: “Đương nhiên tôi phát hiện cậu ta nhập vai sâu. Nhưng tôi là đạo diễn, cậu ta nhập vai sâu không phải là chuyện tốt sao?”

Chương Nhiễm Nhiễm: “Thế nhưng mà... Bây giờ anh ấy mất ngủ, không thích ăn cái gì, ngoài trừ diễn xuất sau đó còn thường thường thất thần...”

“Lúc cậu ta diễn không thất thần là được rồi.” Hà Bất Ly hút một hơi thuốc, giọng có chút lười biếng, “Tôi cũng mất ngủ, ăn cái gì cũng không ngon, còn không cạo râu.”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

“Huống chi chuyện này do tôi xử lý sao?” Hà Bất Ly nhìn Chương Nhiễm Nhiễm, “Có một người bạn gái không vào vai diễn ở bên cạnh không phải được sao?”

Chương Nhiễm Nhiễm bực bội nói: “Tôi, tôi cũng không phải là không nhập vai.”

Chương Nhiễm Nhiễm không muốn ảnh hưởng tới Lâm Ngưỡng, cộng thêm có hơi hiểu ra, cảm thấy diễn xuất của mình so với trước kia tốt hơn nhiều, đương nhiên, trong này cũng có cảnh quay với Lâm Ngưỡng.

Hà Bất Ly giật giật khóe miệng: “Cố gắng lên nha.”

Cách lúc Hiệp Khách Hành quay xong được một thời gian, bên kia cũng lục tục thả ra một ít teaser, thuận theo gần đây danh tiếng của Chương Nhiễm Nhiễm dần chuyển biến tốt, teaser có Chương Nhiễm Nhiễm diễn Bạch Mạt rốt cuộc cũng có vài đánh giá “Rõ ràng không tệ”.

Mà Chương Nhiễm Nhiễm ở bên này cũng trước thời hạn lấy được ít teaser thô, sau đó nhìn diễn xuất của mình, Chương Nhiễm Nhiễm có thể phát hiện được diễn không tốt ở đâu.

Không hề nghi ngờ gì là cô có một bước tiến cực lớn.

Chương Nhiễm Nhiễm có chút vui vẻ, lại có chút không dám khẳng định, dù sao gần đây hằng ngày vẫn bị Hà Bất Ly “ít nói” bắt lặp đi lặp lại một cảnh quay.

Đến cuối cùng thật sự phải quay cảnh khó sinh, Chương Nhiễm Nhiễm đã chuẩn bị nhiều hơn, cô gần như đem hết các tên có gắn đến chữ “khó sinh” ra xem một lần, chính mình còn tự bắt chước một chút, cô không có ý để cho Lâm Ngưỡng đến xem, liền gọi Tiểu Tinh đến.

Sau lần thử diễn thứ nhất, Tiểu Tinh nói: “Nhiễm Nhiễm, cô kêu có chút giống heo bị giết...”

Chương Nhiễm Nhiễm: “...”

Sau khi Chương Nhiễm Nhiễm sửa lại lời diễn, lại bị Tiểu Tinh đánh giá là không giống sinh con mà giống như đang đi nhà vệ sinh...

Như vậy mấy lần, chờ thời điểm chính thức quay, Chương Nhiễm Nhiễm yêu cầu rõ ràng, không đến cảnh Lâm Ngưỡng xông vào lúc cuối thì không được vào, Lâm Ngưỡng cũng không được xem.

Trước tiên Hà Bất Ly quay ba bốn lần, vừa trầm lắng để cho Chương Nhiễm Nhiễm quay, Chương Nhiễm Nhiễm thở dài, ngồi ở trên giường để hóa trang bổ trang cho bản thân, Hà Bất Ly bỗng nhiên nói: “Đừng trang điểm.”

Hóa trang sưng sờ, Hà Bất Ly nói: “Đứa trẻ cả ngày cũng không sinh ra được, mạng cũng không muốn, đẹp mắt để đi nơi nào.”

Chuong Nhiễm Nhiễm vốn trên mặt có chút phấn, sắc mặt của cô âm đạm, bây giờ đỏ mề hôi làm cho nhòe một nửa, trên mặt hơi loạn, nhưng có lẽ phù hợp với hoàn cảnh.

Chuong Nhiễm Nhiễm không nói chuyện, cam chịu số phận mà bắt đầu quay phim.

Cảnh này quay đến cuối cùng, Chuong Nhiễm Nhiễm thực sự là đã hoàn toàn hết hơi, thậm chí ngồi ở trên giường chờ họ điều chỉnh máy móc, trong đầu cô cũng có ý nghĩ kì quái, nếu như tương lai mình và Lâm Ngưỡng kết hôn, vẫn là đừng nên có con thì hơn.

Ôm ý niệm như vậy trong đầu, Chuong Nhiễm Nhiễm lại vô cùng thống khổ mà đi quay lại lần nữa, lần này sau khi Hà Bất Ly hô cắt, có nói một câu “Có chút cảm giác rồi.”

Chuong Nhiễm Nhiễm hít sâu một hơi, đang muốn cố gắng không ngừng, Hà Bất Ly lại nói kết thúc công việc, để cho Chuong Nhiễm Nhiễm trở về tự mình suy nghĩ một chút.

Đến ngày thứ 3, Chuong Nhiễm Nhiễm mang tâm tình “hủy thiên diệt địa” cùng mọi người trong tổ “đồng quy vu tận” (cùng nhau chết) để quay cảnh này, rốt cuộc Hà Bất Ly cũng hô “Qua.”

Chuong Nhiễm Nhiễm còn chưa kịp cao hứng, liền lập tức quay cảnh tiếp theo, Phương Thiên Nhiên nói chuyện với Cố Phương Hoa trong lúc hấp hối.

Đây có lẽ là cảnh nặng nhất trong phim, Chuong Nhiễm Nhiễm trong chốc lát không có thở dốc được, nhưng cô bây giờ xác thực còn đang ở trong trạng thái diễn phim chưa thoát ra được, sau khi Lâm Ngưỡng đi tới, cô giống như thực sự nhìn thấy được Cố Phương Hoa.

Phương Thiên Nhiên trù mên nhìn người đàn ông bầu bạn với mình trong suốt 5 năm qua, nàng có yêu, có tiếc nuối, thậm chí còn có một tia oán giận, nhưng mà chuyện cho tới bây giờ, nàng chỉ muốn cầm tay của hắn, nói với hắn, phải sống thật tốt.

Lúc quay, Chuong Nhiễm Nhiễm giữ được cảm xúc lúc trước, đứt quãng mà kéo lấy Lâm Ngưỡng hao sức nói xong lời thoại, cô nghĩ đến khi Phương Thiên Nhiên tạm biệt, nghĩ đến bản thân quay hết cảnh này, lại bổ sung thêm mấy cảnh trước nữa, có thể quay xong phim sớm hơn rất nhiều so với Lâm Ngưỡng.

Đúng như Phương Thiên Nhiên lúc sắp chết nhớ lại không chỉ là thời gian hai người vui vẻ, càng nhiều hơn chính là bản khoảnh khi Cố Phương Hoa lẻ loi một mình lúc trầm cảm, Chuong Nhiễm Nhiễm cũng nghĩ đến nếu như cô rời khỏi tổ phim, Lâm Ngưỡng tiếp theo phải quay cảnh Cố Phương Hoa trầm mê trong thuốc phiện, tình trạng tinh thần của anh có phải sẽ tiến thêm một bước trở nên ác liệt hơn không..

Khi cô nằm ở trong ngực của Lâm Ngưỡng, lúc tay phải tuột xuống, Lâm Ngưỡng ôm thật chặt lấy cô, nước mắt rơi vào bên trong cổ áo của cô, thậm chí Chuong Nhiễm Nhiễm còn có loại ảo giác chính mình thật sự phải chết.

Hà Bất Ly không hô cắt, trường quay cũng không có người nào lên tiếng, qua một lúc lâu, có tiếng vỗ tay vang lên.

Chuong Nhiễm Nhiễm chậm rãi mở mắt, hơi mờ mịt mà nhìn mọi người, thấy Hà Bất Ly cũng vỗ tay.

Không phải cái loại vỗ tay có độ mạnh khiến cho người khác nhảy dựng lên, mà là vỗ tay vô cùng bình thường.

Chuong Nhiễm Nhiễm không thể tin nổi mà chỉ vào chính mình, tràn đầy nghi hoặc mà nhìn Hà Bất Ly.

Hà Bất Ly gật đầu: “Không tệ.”

Hà Bất Ly cơ bản không khen người khác, nói “Không tệ” đã là lần đầu tiên thấy rồi, Chuong Nhiễm Nhiễm hiện tại có chút được khen mà lo sợ.

Những người khác cũng rí rít khen Chuong Nhiễm Nhiễm có tiến bộ rất lớn, Chuong Nhiễm Nhiễm vô cùng vui vẻ, cười ngây ngô cả nửa ngày, lại phát hiện ra Lâm Ngưỡng còn đang ôm mình, đầu cũng cúi xuống.

Chuong Nhiễm Nhiễm xích lại gần, nói: “Lâm Ngưỡng?”

Lâm Ngưỡng qua một lúc mới ngẩng đầu lên, mí mắt có chút đỏ.

Anh nháy mắt mấy cái, giống như vừa mới hoàn hồn trở lại, cười với Chuong Nhiễm Nhiễm: “Em diễn vô cùng tốt.”

Chuong Nhiễm Nhiễm nói: “Nhất định là bởi vì lúc trước diễn cảnh khó sinh vô cùng đau khổ, cho nên lần này mới có thể thuận lợi như thế.”

Lâm Ngưỡng không nói chuyện, hôn lên trán cô một cái.

Lâm Ngưỡng cũng không phải là người thích ở trước mặt người khác mà làm động tác thân mật, cho nên bỗng nhiên anh như vậy, Chuong Nhiễm Nhiễm ngược lại có chút ngượng ngùng, cũng may những người khác không có nói cái gì, rất ăn ý mà làm việc của mình.

Chuong Nhiễm Nhiễm nhảy xuống giường, bỗng nhiên nhìn thấy Hà Bất Ly nhìn chằm chằm Lâm Ngưỡng, lộ ra một nụ cười có thể nói là kì quái.

Chuong Nhiễm Nhiễm: “...”

Lâm Ngưỡng ngồi ngẩn người ở trên giường, Chương Nhiễm Nhiễm đi đến bên cạnh Hà Bất Ly, nghi hoặc nói: “Đạo diễn Hà, vừa rồi ông cười cái gì?”

Hà Bất Ly nói: “Cảnh tang lễ chôn cất cho cô, cậu ta nhất định sẽ diễn rất tốt.”

Hắn quay đầu nói với thống trò* : Minh Hậu Thiên, nhất định phải đem cảnh tang lễ thứ 103 ra quay.”

*Thống trò: người thuộc ngành đạo diễn, phụ trách toàn bộ kế hoạch quay phim, phải an bài xem mỗi ngày quay cái gì, hậu trường, mỹ thuật, diễn viên,...

Mặt của thống trò không chịu được mà gật đầu nói phải, đại khái là cũng đã quen với sự dày vò của vị đạo diễn này, vội vàng đi chuẩn bị.

Chương Nhiễm Nhiễm quay đầu nhìn Lâm Ngưỡng, bỗng nhiên hiểu Hà Bất Ly nói vậy là có ý gì, Lâm Ngưỡng vốn đã nhập vai rất sâu, anh và Chương Nhiễm Nhiễm lại thật sự là người yêu, nhất định tâm tình bây giờ khó mà hình dung nổi.

Buổi tối hôm đó, Chương Nhiễm Nhiễm kéo Lâm Ngưỡng đi xem kịch nói hài hước, muốn trò chuyện thật tốt với anh.

Bình thường Lâm Ngưỡng cũng bị cô kéo đi xem một chút kịch vui kịch ngắn, mặc dù anh xem, nhưng lại không cười, Chương Nhiễm Nhiễm cũng không trông cậy vào việc anh cười, chỉ là chọn một đề tài, không nghĩ đến đêm nay Lâm Ngưỡng ngược lại lại cười.

Chương Nhiễm Nhiễm cũng không hiểu nổi lời kịch này có gì buồn cười, cho nên hơi mờ mịt, không ngờ Lâm Ngưỡng cười xong thì nói với cô: “Nhiễm Nhiễm, thật ra anh biết rõ trạng thái của bản thân trước kia không được tốt.”

Chương Nhiễm Nhiễm sững sờ, không nói chuyện, Lâm Ngưỡng nói tiếp: “Anh cũng không phải là nhập vai quá sâu, chỉ là luôn suy nghĩ xem làm thế nào để diễn Cố Phương Hoa cho thật tốt.”

Bản thân Cố Phương Hoa là người mẫn cảm, sau khi mất đi người thân và người yêu thì chưa gượng dậy nổi, dính vào ma túy, đây là điểm khó khăn, đoạn này mà diễn tốt, anh là đang buồn đang tiếc thay cho nhân vật, đoạn này mà diễn hỏng, cũng chỉ còn lại đáng đời như vậy.

Trải qua một đoạn tiêu cực, làm sao để phân biệt cảm nhận của đời người, hoàn toàn là xem phát huy của diễn viên.

“Anh vẫn nghĩ đến chuyện lúc còn bé.” Lâm Ngưỡng nhíu mày, “Thật sự là không thể nào nhớ hết được. Anh rất ghét Cố Phương Hoa cuối cùng lại đi về phía con đường này, cho nên lo lắng bản thân diễn không tốt người này.”

Ghét vai diễn của chính mình, đây là lần đầu tiên.

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “....Em hiểu.”

Lâm Ngưỡng nói: “Nhưng hôm nay anh nghĩ thông suốt rồi. Hắn vẫn là một con người đáng ghét, sự sa đọa của hắn anh không sao tiếp nhận được, nhưng mà, anh có thể hiểu được hắn.”

Chương Nhiễm Nhiễm nhìn anh, trong đầu hơi loạn, anh có thể hiểu được Cố Phương Hoa, là bởi vì hôm nay mình diễn cảnh khó sinh mà chết sao?

Lâm Ngưỡng mỉm cười nói: “Cố Phương Hoa thật sự rất yêu Phương Thiên Nhiên, thứ tình cảm này, tuyệt không chỉ là tình yêu nam nữ. Hắn là...Linh hồn bầu bạn.”

Chương Nhiễm Nhiễm gật đầu, Lâm Ngưỡng nói: “Cho nên, anh sẽ không vì thế mà do dự nữa. Đây là Cố Phương Hoa lựa chọn, vậy thì hắn là “Anh” cũng đang lựa chọn, vì anh đang diễn hắn, nhưng dù sao cũng không phải là hắn, không có tư cách khoa chân múa tay với những chuyện hắn đã làm, anh chỉ cần, tận lực đem chuyện xưa của hắn diễn lại.”

Trong nháy mắt này, Chương Nhiễm Nhiễm có một loại cảm giác thờ phào nhẹ nhõm hoàn toàn, cô nhào qua, ôm lấy Lâm Ngưỡng.

“Em ăn nói kém, luôn không biết nói với anh thế nào thì mới tốt, Hà Bất Ly lại cái gì cũng không nói với anh, anh luôn so tài cùng với bản thân...” Giọng cô có chút nghẹn ngào, “Bây giờ anh nghĩ thông suốt là tốt rồi.”

“Đến cùng vẫn là bởi vì em.” Anh sờ đầu Chương Nhiễm Nhiễm, “Anh biết là em luôn lo lắng cho tâm trạng của anh. Chuyện quan trọng nhất, em diễn rất tốt.”

“Đó là bởi vì anh là Cố Phương Hoa...” Chương Nhiễm Nhiễm rất thành thực mà nói, “Nếu như là người khác diễn Cố Phương Hoa, nhất định là em không cách nào để diễn được.”

Lâm Ngưỡng: “Ừ... Đây cũng là một loại tiến bộ.”

Chương Nhiễm Nhiễm nhin không được mà cười: “Chính xác!”

Sau đó tâm trạng của Lâm Ngưỡng quả nhiên càng lúc càng tốt, ngoại trừ cảnh diễn Cố Phương Hoa lúc cuối đời, cảnh này Lâm Ngưỡng cố gắng giảm cân gần như là thành bộ xương rồi, nhưng sau khi quay xong lại bắt đầu khôi phục lại cân nặng bình thường, vấn đề mất ngủ cũng khá lên, cũng không thường xuyên thất thần nữa.

Đến cuối năm là chính thức đóng máy, Chương Nhiễm Nhiễm lần nữa trở về tổ phim để tham gia tiệc đóng máy, Lâm Ngưỡng cũng cho bản thân nghỉ ngơi.

Trước đó cái chương trình gameshow kia mời có lẽ Lâm Ngưỡng có ý định đồng ý, đáng tiếc đối phương tưởng họ không nhận, đã mời người khác để bắt đầu quay rồi, Lâm Ngưỡng liền cùng Chương Nhiễm Nhiễm đi Iceland một chuyến.

Bởi vì là mùa ít khách, người cũng không nhiều, thuê một chiếc xe ở Iceland, hai người từ từ lái xe, lên đường từ Reykjavik (thủ đô của Iceland), thật ra mùa đông ở Iceland cũng không lạnh như trong tưởng tượng, ngoại trừ lúc tối bỗng nhiên hạ nhiệt, mặt khác cũng chỉ là 0 độ.

Bởi vì là mùa đông, bọn họ chỉ có thể có thể đi xe ở bờ phía nam của ngọn núi Nuys, không có cách nào xem bên trong núi lửa, nhưng mà rất ít người, cực quang* cũng rất nhiều, lúc xe ở trong núi tuyết chậm rãi đi về phía trước, phía trước chính là màu đỏ và màu xanh lá cây cùng đan vào cực quang, xung quanh không có chiếc nào, trong ô tô đang phát một bài hát của ban nhạc bản xứ không biết tên, Chương Nhiễm Nhiễm cảm giác trong trời đất chỉ còn lại cô và Lâm Ngưỡng, cảm giác muốn một đường mà đi đến tận cùng thế giới.

*Cực quang: hiện tượng sinh học sinh ra ở vùng vĩ độ cao, càng lên cao không khí càng loãng.

Dưới ánh nắng tươi đẹp, Lâm Ngưỡng mang theo chân đỡ máy ảnh và cô cùng nhau xuống xe, hai người hôn nhau trước một cái thác nước, lưu lại một tấm ảnh tràn đầy ánh sáng.

Sau khi trở lại, vừa đúng lúc “Hiệp Khách Hành” công chiếu, phòng bán vé rất tốt, cũng thuận tiện thu hoạch được một vé bao gồm cả “Cà Đồi Đầy Nhiễm Nhiễm” ở trong đám fans nhiệt tình ủng hộ, cô không xem đánh giá ở quảng trường Thái Cực, bởi vì cảm thấy cũng không cần phải để ý.

Bởi vì biểu hiện của Chương Nhiễm Nhiễm ở trong “Hiệp Khách Hành” không tệ, tiếp theo có không ít kịch bản được đưa đến, Liễu Trạch lựa chọn một lần, Chương Nhiễm Nhiễm lại tự mình chọn một ít, cuối cùng cho Lâm Ngưỡng xem, Lâm Ngưỡng giúp cô chọn một đạo diễn có uy tín lâu năm, diễn một nữ cảnh sát.

Chương Nhiễm Nhiễm rất mong đợi trailer của phim “Thi nhân” cuối cùng có, lần này Hà Bất Ly rốt cuộc cũng không bị trì hoãn giống trước kia, Chương Nhiễm Nhiễm xem rồi rất mong chờ bộ phim điện ảnh này.

Kết quả lúc chính thức xem, Chương Nhiễm Nhiễm khóc đến nỗi kính áp tròng cũng rơi ra ngoài.

Mới vừa mở đầu là cô có thể vừa xem vừa nhớ lại cảnh này đã quay bao nhiêu lần, cảnh kia quay bao nhiêu lần, về sau thì hoàn toàn đắm chìm vào bộ phim, chứng kiến thời điểm “bản thân” chết, Chương Nhiễm Nhiễm kéo lấy tay của Lâm Ngưỡng ở bên cạnh, toàn thân như không chịu nổi, sau đó Lâm Ngưỡng tham dự tang lễ, rồi mới dần dần rơi vào, Chương Nhiễm Nhiễm cũng không dừng lại.

Cuối cùng Lâm Ngưỡng không thể xem phim một cách nghiêm túc, luôn ở bên đưa khăn giấy cho Chương Nhiễm Nhiễm lau nước mắt.

Ngày cả Liễu Trạch xem xong cũng xúc động vô cùng, đem Chương Nhiễm Nhiễm khen không ngừng.

Khen ngợi vô cùng hiếm thấy như nước thủy triều, mỗi một bình luận phim đều nói đến nhân vật của Chương Nhiễm Nhiễm, cũng khen cô đã thay đổi, mặc dù trong lòng Chương Nhiễm Nhiễm biết rõ, thật ra cô chưa từng diễn bộ phim nào tốt như thế.

Bộ phim này tặng rất nhiều, bất luận là Hà Bất Ly cắt bỏ, có thể gọi là số lần quay phim và thời gian biến thái, còn có Lâm Ngưỡng từ đầu đến cuối làm bạn.

Ít nhất bây giờ cô diễn phim cảnh phi (cảnh sát và kẻ cướp), đạo diễn thường than thở: “Chương Nhiễm Nhiễm, cô có thể đừng cười trắng* không!”

*Cười trắng: trong lúc quay phim, diễn viên sẽ vì lời thoại hoặc yếu tố nào đó làm cho cười không ngừng.

Hai tháng sau khi bộ phim công chiếu, giải thưởng Kim Mã liền nêu tên “Thi Nhân” gần như là người thắng đậm nhất, giải thưởng nam nữ chính tốt nhất, đạo diễn tốt nhất đều có cả.

Chương Nhiễm Nhiễm cảm thấy đạo diễn tốt nhất và nam chính tốt nhất nhất định là “Thi Nhân”, có thể cạnh tranh nữ chính tốt nhất không thiếu người uy tín lâu năm và đại hoa đán, Chương Nhiễm Nhiễm không có tự tin gì cả.

Nhưng mà không ngờ, hiện trường trao giải, cô nghe thấy tên của mình.

Chương Nhiễm Nhiễm còn chưa kịp phản ứng, Lâm Ngưỡng vỗ nhẹ tay của cô, Chương Nhiễm Nhiễm mới hồi thần trở lại, từ tiếng vỗ tay đi về phía khán đài, cô có chút mờ mịt mà đứng ở trung tâm sân khấu, chờ người chủ trì nói xong mới bắt đầu lên tiếng.

“Tôi... Tôi có phải nhầm hay không? Hay là mọi người nhầm?”

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người đều nở nụ cười, Chương Nhiễm Nhiễm cũng hơi ngượng ngùng mà cười.

Cô hít một hơi thật sâu, cảm thấy giải thưởng, cuối cùng vẫn không tìm được mà khóc lên.

Cô một bên lau nước mắt, một bên nói: “Thật ra tôi biết rõ, bản thân tôi cũng không phải là diễn xuất tốt đến mức có thể cầm được giải thưởng này, phải biết là, rất nhiều cảnh quay, tôi cảm thấy đạo diễn Hà rất muốn mắng người.”

Hà Bất Ly nổi danh là không máng diễn viên, Chương Nhiễm Nhiễm nói như thế, tất cả mọi người đều hiểu ý mà nở nụ cười.

Hà Bất Ly ngồi ở bên cạnh Lâm Ngưỡng, cũng nhếch nhếch khóe miệng.

Chương Nhiễm Nhiễm nói: “Tôi càng hiểu hơn là, nam chính là Lâm Ngưỡng, cũng cho tôi rất nhiều trợ giúp.”

Đây là trường hợp đầu tiên Chương Nhiễm Nhiễm chủ động công khai nhắc đến Lâm Ngưỡng, mọi người lại nhin không được mà vỗ tay.

“Từ... Từ khi công khai tình cảm, cho tới hôm nay, chớp mắt cũng đã qua 2 năm” Chương Nhiễm Nhiễm thở hắt ra, cảm thấy như là nằm mơ, “Xảy ra rất nhiều chuyện, cũng cùng nhau trải qua rất nhiều chuyện, tôi thực sự vô cùng vô cùng cảm ơn anh ấy, anh đối với tôi sinh ra những ảnh hưởng gì, tôi cảm thấy, là một nghìn cái micro đang hướng về phía tôi, tôi cũng không rõ ràng lắm. Ừ... Tóm lại, cảm ơn anh, người không lỗ làm tròn giấc mơ của em”

Ông kính nhắm ngay phía Lâm Ngưỡng, anh tự nhiên hào phóng gật đầu mỉm cười với ông kính.

Chương Nhiễm Nhiễm nghĩ nghĩ, nói: “Còn có, mẹ của tôi, tôi hẳn nên là cảm ơn bà đầu tiên đúng không? Nhưng mẹ tôi dường như không thích xem tivi... Con rất cảm ơn mẹ, mẹ là một người phụ nữ vô cùng dịu dàng nhưng lại rất kiên cường, khi con ở thời điểm thấp nhất cũng kiên trì tin tưởng con. Còn có... Bố tôi, tôi cũng cảm ơn ông, tôi vẫn vĩnh viễn hoài niệm ông.”

Chương Nhiễm Nhiễm dừng lại một chút, không nói sâu nữa, xoa xoa mắt: “Đương nhiên, còn có người đại diện của tôi, tiểu thư Liễu Trạch, nếu như không phải chị ấy, căn bản ta sẽ không tiến vào vòng giải trí, cũng sẽ không có sau này. Cảm ơn chị, chị như một kỹ sư vì em mà vượt qua mọi chông gai...”

Chương Nhiễm Nhiễm dần dần ổn định cảm xúc, cô nghĩ rồi nói: “Dường như tôi nói hơi nhiều, nhưng mà, thật xin lỗi, tôi không có chuẩn bị bản thảo diễn giảng gì bởi vì tôi cảm thấy mình sẽ không nhận được giải này, bây giờ đi lên, cũng phải nói nhiều một chút, có khả năng đời này chỉ gặp một dịp cơ hội này thôi.”

Cười vang lên.

Chương Nhiễm Nhiễm cũng nở nụ cười: “Tôi rất vui khi mình nhận được tán thành, cũng biết bản thân có thể chưa đủ, tôi sẽ vì việc chưa đủ này mà cố gắng tiếp, phấn đấu tiếp, tôi còn nhớ kỹ thật lâu trước đây, lúc tôi lần đầu tiên biết mình cũng có fans hâm mộ, thật sự vô cùng kinh ngạc, hi vọng cho tới hôm nay mới thôi, tôi không có để cho mọi người thất vọng. Ở trên người tôi cũng không có câu chuyện gì, chỗ khiếm khuyết của tôi đến nay vẫn đang khiếm khuyết, nhưng, mặc dù tiến bộ nhỏ, đại khái cũng đều có một ngày phát hiện được. Tại hai năm trước, có người nói với tôi, cố gắng của anh là để tôi sau này không vất vả như vậy, cho tới hôm nay tôi muốn nói, cảm ơn anh, nhưng tôi không hề sợ khổ cực nữa, nếu như anh tiếp theo đi lên phía trước, tôi cũng muốn đi lên phía trước, chúng ta cùng nhau cố gắng được không? Chỉ cần anh không chê em đi chậm”

Chương Nhiễm Nhiễm nói một đoạn dài, cuối cùng cúi đầu một cái thật sâu, chậm rãi xuống sân khấu, Lâm Ngưỡng đứng dậy, cho cô một cái ôm thật chặt.

Ông kính ở bên trong quay được cảnh này vô cùng hài hòa hoàn mỹ, nhất là khi Chương Nhiễm Nhiễm ngồi xuống mới phát hiện mi giả của mình vì khóc mà lệch ra, Lâm Ngưỡng còn giơ tay chỉnh lại giúp cô, một màn này lại được quay lại.

Cuối cùng nam chính tốt nhất không ngoài ý muốn là Lâm Ngưỡng, coi như là khách quen, ngược lại anh không nói quá nhiều, chỉ cảm ơn tổ nhân viên của đoàn phim, nói mặc dù vất vả nhưng rất đáng giá, sau khi nói một câu: “Ngược lại tôi muốn nghỉ ngơi một chút, bây giờ còn có lúc huyết áp thấp, lớn tuổi rồi tương đối khó khôi phục.”

Dưới sân khấu Chương Nhiễm Nhiễm xì một tiếng bật cười.

Cuối cùng anh nói: “Nhưng mà, tôi cũng rất hi vọng người đi bên cạnh nhanh hay chậm cũng không quan trọng, chỉ cần người bên cạnh là em”

-----Hoàn chính văn-----

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.